

DR. U. V. S. IYER LIBRARY
ESAKANT NAGAR :: MADRAS

ஓம்

தத்சத்

பரப்பிரஹ்மணே நம :

பரமார்த்த தரிசனமென் னும்

பகவத்கீதை வசனம்.

இஷ்டதேய்வ நமஸ்கார வடிவ மங்கலம்.

ஐவகைப் பொருளு நான்கு கரணமுங் குணங்கள் மூன்றும்
புவினை யிரண்டு மோன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற
பாய்விரு ளாகல ஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள்
புள ராழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.”

நூற்சிறப்பு.

பார்த்த தரிசனமென்பதன் பொருள் உண்மைப்பொருள்
தன்மையுடையதாம். பகவத்கீதை யென்பதன் பொருள்-பகவா
தரு (சுன்னுக்கு) அருளிசெய்யப்பட்ட தத்துவ மென்
-நகவானென்பதன் பொருள்-ஆறு குணங்களை யுடையவ
ற்றும்; அக்குணங்கள்-ஐசுவரியம், வீரியம், கீர்த்தி, திரு,
வராக்கிய மென்பனவாம். பகவானென்றது இங்குக்
யணர்த்தியை. கிருஷ்ணனென்னும் பதத்தின் பகுதி கிருஷ்
பக்க அதன் பொருள் (முக்காலத்திலும் பொய்யென்று
யும்ல்லாத) சத்து என்பதாம்; ண (அல்லது ணன்) என்
தவதியின் பொருள்-(மிகு பிரிபத்திற்கு விஷயமான)
நமன்பதாம். இதனால், கிருஷ்ணனென்பதன் பொருள்
வடிவினென்பது பெறப்பட்டது; படவே, கிருஷ்ண
ம் பதம் சதாநந்த வடிவப் பிரஹ்மத்தைக் குறிப்பிப்ப

கார்த்தங்களை யறிவதற்கேற்ற புத்தி சாமர்த்தியமில்லாத
ளுக்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னும் புரு

ஷார்த்தங்களின் சாதன முண்டாம் பொருட்டு, வியாச ப
திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாரதமென்னும் நூலின் மத்தியி
சத்திர மண்டலங்களின் மத்தியில் சந்திரமண்டல மிரு
போன் றிருப்பதாகிய பகவத்கீதை 18-அத்தியாய மு
தாம். அது, வேதம்-கர்ம காண்டம், உபாசனா காண்டம்,
காண்டமென மூன்று காண்ட வடிவினதா யிருப்பது
மூன்று ஷட்க வடிவினதா யிருக்கின்றது. பகவத்கீதை
முதலாவ தாறத்தியாயம் கர்ம நிஷ்டையையும், இரண்டா
றத்தியாயம் பகவத் பக்தி நிஷ்டையையும், மூன்றாவ த
யாயம் ஞான நிஷ்டையையும் கூறுதலின், இது வேதம்
தாம்; இன்னுமது முதலாவ தாறத்தியாயத்தில் துவம்பு
நிருபணத்தையும், இரண்டாவ தாறத்தியாயத்தில் தத்பு
நிருபணத்தையும், மூன்றாவ தாறத்தியாயத்தில் அசிபு
நிருபணத்தையும் செய்தலின், தத்துவ மசியென்னும் மகா
யத்தின் பொருளையும் போதிப்பதா யிருக்கின்றது. இக்
தால் இதுசர்வ வேதாந்தசார சங்கிரகமா யிருக்கின்றது
னல், பகவத்கீதை அதிகாரி புருஷர் யாவரும் வாசித்த
யிருக்கின்ற தென்க.

கிருஷ்ண பரமாத்மா பரமார்த்தத்தைச் சர்வ ரு
க்மீ அருச்சுனனுக் குபதேசஞ் செய்வது வாயிலாக
செய்தன ரென்பதிங் குணாதற்பாலதாம்.

நூல் வரலாறு.

வேதவியாச மகா முனிவரது கருணையால் ஆங்க
பெறுவனவற்றை யறியு மாற்றலைப் பெற்ற சஞ்சய
பாண்டவர்க்கும் கௌரவர்க்கும் ஏற்பட்டுள்ள யு
நடப்பனவற்றை யெமக்குத் தெரிவித்தல் வேண்டுமெ
ராஷ்டிரர் கேட்டுக் கொண்டதற் கிணங்கி, யுத்த
வதற் கேற்படுத்தப்பட்ட குருகேசத்திரத்திற்கு வந்து,
தக்கதோ ரிடத்தின்கண் நின்று, அங்கு நிகழ்வனவற்றை
சென்று திருதராஷ்டிரர்க்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு வந்
ஆங்கு அருச்சுனனுக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கும்
செய்வதுபற்றி யுத்த ஆரம்ப காலத்தில் நடைபெற்ற வினா
யையுங் கூறினர். அவ் வினாவிடையே பகவத்கீதையாம்.

உ
நூல்.

1-அருச்சுனன் சோக வத்தியாயம்.

யு- திருதராஷ்டிரர் பாண்டவரது விஜயப் பிரதாபத்தைப்
கூர்மாகக் கேட்டிருந்தலால், தமது புத்திரராய கௌர
தூர்விய யடைந்து விடுவரே யென்னு மச்சத்தால் தமது புத்
ன ஜயத்தை விரும்பி, சஞ்சயரை நோக்கி வினாவுதல்.

பு- திருதராஷ்டிரா-சஞ்சயரே ! பிரமாண நூல்கள் புண்ண
யென்று புகழ்ந்து கூறுகின்ற குருகேசத்திரததின் கண் நட
கைவராகிய பாண்டவரும் நமது புத்திரராகிய கௌரவரு
"பாா செய்யங் கருத்துடையவராய் வரது ஒருமிக்கக் கூட
யினர், அவனிடத்தின் நண் யாது செய்தனரென்று கேட்
அதற்குச் சஞ்சயா மிக வினிய சொற்களால் ஆங்கு நிகழ்ந்த
வற்றைக் கூறுவாராயினார். *

சஞ்சயரது விடை

(திருதராஷ்டிரரே ! யுத்த, வாழ்வு சாலத்தில்) பெரு
சனையும் சர்ப்பக்கொடிய முடையவனாகிய துரியோதனன் பு

* நெல் முதலிய பயிர்களி னுற்பதற்கும் அவற்றின் விர்ததிக
தத்தமான வினாடிலம் காரணமா யிருப்பதுபோல, தருமத்தினுற்பத
தும் அதன் விர்த்திக்கும் காரணமா யிருப்பது புண்ணிய பூமியாம் ;
குருதேசத்தின்க ணிருத்தலால், புண்ணிய பூமி குருகேத்திரமே
றப்படுகின்றது. சஞ்சயரென்பதன் பொருள் (காமம், வெகுளி முத
ற்றை) நன்றாக வென்றவ ரென்பதாம்.

திருதராஷ்டிரர் யுத்தஞ் செய்தற்பொருட்டுத் தர்ம கேசத்திரத்
யடைந்த பாண்டவர் முன்னரே தரும சொருபியராய் யிருத்தலின், த
பக்கத்திலும் தமது பகைவர் பக்கத்திலு முண்டாகும் இம்சையாற் றே
றும் பாவத்திற்குப் பயந்து யுத்தஞ் செய்யாதொழிவராயின், நமது புத்
தவரது ராஜ்ஜியத்தைப் பெறுவர் ; சுபாவத்தில் பாவ சொருபியராயு
நமது புத்திரர் அந்தத் தர்ம கேசத்திரத்தின் மகிமையாலே, அந்தக்க
சுத்தி யுடையவ ராவாராயின், அதனால் தாம் வஞ்சகமாகப் பாண்
ரிடத்தினின்றும் அபகரித்த ராஜ்ஜியத்தை மீண்டும் அவர்க்குக் கொடு
விடுவர் ; அதனாலே அவர்கள் யுத்தமின்றி நாசமுறவரென்னுங் கருத்த
"நமது பகைவராகிய பாண்டவரும், நமது புத்திரராகிய கௌரவரும்...
விடத்தின்கண் யாது செய்தனர்" என்று சஞ்சயரை நோக்கி வினா
ரென்பதாம்.

பகவத்கதை வசனம்.

னாத திருஷ்டத்தியும்நன் முதலிய சூரவீர புருஷரால் அஷ்
வகுத்து நிறுத்தப்பட்டுள்ள தனது பகைவராகிய பாண்டவர்
சேனையைப் பார்த்து, பின்னர் வில்லாசிரியராய துரோணசார்
ரருகே சென்று, அவ்வாசிரியரை நோக்கி, பெருந் தேரையுடை
எனதாசிரியரே! நீர் வீமனையும் அருச்சுனனையுமொத்த வில்
ராகிய வியுதானன், விராடன், துருபதன், திருஷ்டகேது, சே
தானன், காசிராஜன், புருஜித்து, குந்திபோஜன், சைப்பிட
முதலிய வேந்தரும், வில் வீரருள் சிறந்தவனாகிய அபிம
முதலிய மகாரதராய பல அரசரும், தலைவர்களாகப் பொருந்
திரண்டு வந்துள்ள பாண்டவரது பெருஞ் சேனையைப் பார்ப்பீர
வென்று மேக முழக்கம்போலக் கர்ச்சித்துக் கூறி, பின்னு
கூறுவானான். §

(பாண்டவரது சேனையிலுள்ள சூரவீர புருஷர்களைக்கண்
இவர்தம்மை வெல்வதெவ்வாறென்று தனக்குண்டாய பயத்
யடக்கிக்கொண்டு, எனக்குப் பாண்டவர் சேனையைக் கன்
யமுண்டாகவில்லை யென்பதை மேக முழக்கம்போலக் கர்
துப் பேசுவதால், துரோணசாரியர்க்குத் தெரிவித்து நி
துரியோதனன் என்கு சேனையிலும் சூர வீர புருஷ ரி
கின்றனரென்று அவர்தம்மை யவர்க்குக் குறிப்பிட்டுக்கூறக்கரு
எனதாசிரியரே! கங்கா புத்திரராகிய பிஷ்மாசாரியரும், அங்

§ பிறரது உதவியின்றிப் பதினாயிரம் போர்வீரரோடெதிர்த்துப் போ
செய்யுந் திறமையும் படைக்கலப் பயிற்சியில் மிகு தேர்ச்சியு முடையவன்
மகாரதனென்றும், அனலிறந்த தேர்வீரரோ டெதிர்த்துப் போர் செய்யு
திறமையும் படைக்கலப் பயிற்சியில் மிகு தேர்ச்சியுமுடையவன் அதிர,
னென்றும், தானொரு தேரி விருந்துகொண்டு தன்னை யொத்த மற்றொரு
தேரி விருக்கின்றவனோடு போர்செய்யுந் திறமையுடையவன் ரதனென்றும்
அவனிலுந் குறைந்தவன் அர்த்தரதனென்றும் கூறப்படுகின்றனரென்க.

சூரவீர புருஷருள் மிக அப்பிரசித்தரையுள்ள துருபதன் புத்திரரோ
திருஷ்டத்தியும்நன் தலைமையாக விருந்து அணிவகுத்து நிறுத்தியுந்
பாண்டவரது சேனையை நம்மனோருள் ஒரு சாதாரண சூரவீர புருஷ
வென்று விடுவான்; அங்ஙனமாக, எதன் பொருட்டு, நீ பாண்டவ
சேனையைக் கண்டு பயமடைகின்றாயென்று துரோணசாரியர் தன்
கேவீரதிருத்தரென்பொருட்டு, துரியோதனன், அவர்க்குப் பாண்டவர்
சேனையிலுள்ள சூரவீர புருஷரது பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுக் கூறினானெ
பதாம்.

தசத் தரசனும் எனதுயிர்த்தோழனுமாய் கர்ணனும், எமது செல்வத்துணைவனாய் அசுவத்தாமனும், சயத்திரதனும், கிருபாசாரியரும் எனது சேனையிலிருக்கின்றனர்; தேவாரும் இருக்கின்றார்; முழற் குறிப்பிட்டவரே யன்றி அநேக வாசரு மிருக்கின்றனர். ஆர், சூர வீர புருஷர்கள் எனக்கு வெற்றியுண்டாதலையே தமக்குச் செல்வமாக விரும்புவதல்லாமல் வேறெதனையும் விரும்பாதவர்; இன்னு மவர்கள் (கௌரவராகிய) எங்களுக்கொரு குற்ற முண்டாவதாமாயின், அதனைத் தமதுயிரை விட்டேனும் நீக்குதலை மேற்கொண்டிருப்பவர்.

சேனாதிபதியாக வந்துள்ள எங்கனது பாட்டாராகிய பிஷ்மாராரியர் தமது கட்டளையால் அணிவகுத்து நிறுத்திக் காத்துள்ள பதினேரக்குரோணி யளவினதாகவுள்ள எனது சேனா சமுத்திரம், ஆலோசித்து நோக்குமிடத்து, வீமசேனன் சூர வீர புருஷர் கண்டு வியந்து பேசுமாறு அணிவகுத்து நிறுத்திக் காத்திருக்கின்ற பாண்டவரது ஏழக்குரோணி யளவினதாகவுள்ள சேனைக்கொத்த வல்லமை யுடையதாகுமோ? ஆதலால், தேவாரீர் ஏனைய சூர வீர புருஷருடன், பகைவர் ரேனைவந்து வெற்றி பெறுதலையே பயனாகக் கருதிப் போர்முகத்தில் நிற்கின்ற பிஷ்மாராரியரிடத்து நெருங்காதவாறு நமது சேனைகளைத் தக்கவாறு இனி யணிவகுத்து நிறுத்தி, விரைவாகப் பிஷ்மாராரியரை எல்லாப் பக்கத்திலுமிருந்து காத்தருளல் வேண்டுமென்று கூறினான்.

கௌரவ சேனையின் கிளர்ச்சி.

அவ்வா றவன் கூறிய சமயத்தில், யாதவப்படை விரரும் மற்றப்படை வீரரும் அரணாகச் சூழ்ந்துள்ள சேனா சமுத்திரத்தின்கண்ணுள்ள பிஷ்மாராரியர், அறிவுடையோர் யாவரும் வஞ்சகக்குணமுடைய கௌரவர் பாண்டவர்க்குச் செய்த தீவினையே அவருயிர் யமனுக் குணவாகுமாறு கொடும் போரையுண்டாக்கியதென்று கூறவும், அரசர்க் கரசனாகிய துரியோதனனது உள் ளம் தற்கூல, சந்தோஷ மடையவும், பகைவர் அஞ்சி நடுக்கமுறவும், சிங்கம்போலக் காச்சித்துத் தமது சங்கை வாயில் வைத்துரக்க வுதினார். இவரிங்ஙனம் தமது சங்கை யூதிய வளவில், துரியோதனனது சேனையின்கண் எவ்விடத்தும் அநேக சங்கங்கள் முழங்கின; அநேக வாத்தியங்கள் ஒலித்தன; அவற்றால் பதி

பகவத்கீதை வசனம்.

ரோக்குரோணி யளவினவாகப் போர் செய்யத் திரண்டுள்
துரியோதனனது சேனைகள் போர்செய்ய முயற்சியோடு ஆ
வாரஞ் செய்தன. ௧

பாண்டவ சேனையின் கிளர்ச்சி.

கௌரவ சேனையில் இவ்வாறாய் கிளர்ச்சி புண்டாயவளவீடு, பதினான் குலகங்களையும் பெற்றவராய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா, தமது பாஞ்ச ஜந்நியமென்னுந் சங்கைத் தமது திருக்கரத்தா லெடுத்து, சப்த மேகமுந் திரண்டு முழங்குவதுபோலவும், சப்த சமுத்திரமும் பொங்கிச் சப்திப்பது போலவும், பதினான் குலகத் தையும் சங்கார காலத்தில் எடுத்துண்ட மிகச் சிவந்த பவளம் போன்றுள்ள தமது வாயில்வைத் தூதினார். அசசங்கினொலி கௌரவரே! அவரைச் சேர்ந்தவரே! பாண்டவர் (கண்ணனாகிய) எனக் குபிரை யொத்திருப்பதனால், இந்தப்பேராரில் உங்களுக்குப் தப்பிப் பிழைத்த லுண்டாவதில்லை யென்று கூறுவதை யொக் திருந்தது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சங்கத்தொனி செய்த பின்னர்த் திரு மன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவனென்பவர்கள் முறையே அநந்த விஜயம், பெண்டாரம், தேவதத்தம், சுகோ

௧ ராஜ நீதியும் தாமமுமுடைய அரசரன்றி, அவையில்லாத அரசர் போரில் வெற்றிபெறுவதில்லை யென்பது பிரசித்தமாமாகவின், பீஷ்மா சாரியர் துரியோதனனது உன்னம் தற்கால சந்தோஷமுடையத் தமது சங்கை யூதினொன்க.

துரியோதனன் தனக்குத் துணையாகப் பதினோக்குரோணி சேனை யிருக்கவும், பாண்டவரது ஏழக்குரோணி சேனைக்கொத்த வல்லமையுடைய தாகுமோ எனது சேனையென் றையுற்றமைக்குக் காரணம், தனது சேனை யில் பாண்டவ சேனையை வெல்லத்தக்க ரூ வீர புருஷ ரில்லாமையைக் கருதியேயா மென்க. உத்தர குமாரனைச் சாரதியாகக்கொண்டு, ஒருவனாக வந்த அருச்சுனனை நாம் விராடபுரச் சண்டையில் வெல்லாது தோல்வி யடைந்தோமே! அவன் ஏழக்குரோணி சேனையுடனிருக்கும் போது அவனையும், அவனுக் குதவியாகவுள்ள சேனையையும் வெல்ல செப்படி யென்றும் துரியோதனன் ஐயுற்றனென்க.

† பஞ்சஜன னென்னும் அசுரனது வயிற்றைக் கிழித்து அவனுடைய எலும்பினின்றும் எடுக்கப்பட்டமையால், வீஷ்ணுவின்து சங்கு பாஞ்ச ஜன்மமென்று கூறப்படுகின்றது.

பும், மணிபுட்பக மென்னும் தமது சங்குகளை இடியையொத்த
தொனி பகைவரது செவியிற்படுமாறு ஊதினார்கள். இவர்க ளிவ்
வாறு சங்குகளை யூதியவுடன் காசி ராஜன், சிகண்டி, திருஷ்டத்தி
யும்நன், விராடன், சாத்தயகி, துருபதன், திரௌபதியின் புத்திரரை
வீர, அபிமந்ய ஆகிய ரூரவீரர் பலரும் தத்தம் சங்கங்களைத் தனித்
தனியாக வெடுத்த தூதினார்கள். அவர்க ளுடன்கின்ற சங்குகளின்
ஒசை (தனது பிரதித்தொனி சப்தத்தால்) சென்று போர்முகத்து
நின்றுள்ள கௌரவர்களது இருதயங்களைப் பேதித்து, அவர்
களைச் சேர்த்துள்ளார் யாவரும் அஞ்சி நடுங்குமாறு பூமியின்
கண்ணே யன்றி ஆகாயத்தினும் வியாபித்து விட்டது. அதனால்
'இருதிறத்துச்சேனைகளும் போர்தொடங்கும் நிலைமையிலிருந்தன.
அப்போது சுவேதாசுவங்களைப் பூட்டிச் செலுத்துந் தேரின்மீது
காண்டபமென்னும் வில்லுடன் போர்க்கோலமாகவுள்ள அருச்
சுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடத்து மனத்தளர்ச்சியோடு ஒரு
வசனங் கூறுவானான். (சுவேதாசுவம்—வெள்ளைக் குதிரை.)

அருச்சுனனுது ஆரம்ப வசனம்.

உலக மனைத்தையும் படைத்துக் காத் தமிழ்க்கும் ஸ்ரீ கண்ண
பிரானே! பிஷ்மர், துரோணர் முதலிய ரூர வீர புருஷருள்
யாவர் எம்மோடு போர் செய்தற் பொருட்டு இந்த யுத்த பூமி
யின்கண் வந்தனர்; போர் செய்ய வந்துள்ள இவர்தம்முள்
யாவரோடு யாம் போர்செய்யத் தொடங்கலா மென்று எவ்வளவு
காலவளவில் யான் செவ்வையாக அறிந்து கொள்ளுதல் கூடுமோ
அவ்வளவு காலவளவும், விருப்பமாகத் தேவரீர் செலுத்தும்
எனது தேரை இவ்விரண்டு சேனையின் நடுவே ரெலுத்தி நிறுத்தக்
கடவீரென்று கூறினான் அர்ச்சுனன்.

பின் யாகு நிகழ்ந்ததென்று திருதராஷ்டிரர் வினாவியதற்குச்
சஞ்சயர் விடை கூறல்.

அருச்சுனன் இங்ஙனம் தம்மை நோக்கிப் பிரார்த்தித்த வள
வில், ஸ்ரீ கண்ணபிரான் தாம் செலுத்தும் அருச்சுனனுது தேரை

எம்மைப் பாதுகாக்குமாறு எனக்குச் சாரதியாக வெழுந்தருளியுள்ள
பகவானே! யானெனது தேரைச் செலுத்த வேண்டுமென்று தேவரீரை
நோக்கிக் கூறுவதற்குத் தேவரீர் சினங்கொன்னா திருத்தல் வேண்டுமென்
பான் 'விருப்பமாகத் தேவரீர் செலுத்தும் எனது தேரை' என்று கூறினா
னென்க.

யுத்த பூமியினகண நிறைய வந்து நிற்கும் இரண்டு சேனையுள்
 நடுவே செலுத்தி, பீஷ்மா துரோணா முதலிய சூரவீர புருஷர்க
 கெதிரே நிறுத்தி, ஒருமித்துத் திரண்டுள்ள இககெளரவ சேனையை
 அருச்சுனா! காரண கடவாயென நகுளிர செயதனா அவர்
 கூறியவாறே அருச்சுனன பீஷ்மா முகலாகவுள்ள அரசனையும்
 மறவரையும் தன்னெதிரே நனருக்க கண்டு, கருணை நிரம்பின
 வனாயத் தழுதழுத்த சொல்லோடும் கலங்குசிறை மனத்தோடும்
 ஸ்ரீ கண்ணபிரானை நோக்கித் தன ரத்தியளவாகச் சிலசொல்லத்
 தொடங்கி, சுவாமி! பூரிகிரவச் முதலிய தாதைமாரும, பீஷ்மா
 சோமதகதா முதலிய பாட்டனமாரும, துரியோதனன முதலிய
 சகோதரரும், துரோணா கிருபா முதலிய குருமாரும, அசுவததா
 மன ஜயத்திரதன முதலிய தோழர்களும், கிருதவாமா, பகதத்
 தன முதலிய மித்திரர்களும், இந்த யுத்த பூமியில் இராச்சியத்தை
 விரும்பிப் போராடிய வாத எம்பொருட்டு, தமது உயிரைவிடத்
 தொடங்கி யிருக்கின்றனரென்று கூறி, பின் துரியோதனனையா மக
 களான லட்சுமணன் முதலிய புத்திரரும், அவாதம் புத்திரரும்,
 சலலியன் ரகுனி முதலிய அம்மானமாரும இந்த யுத்தத்தி
 லிறந்து படுவரேயென்று அவர் மீது கிருபை செய்து, அதன
 லுண்டாய சோகத்தால் மனசுக்லக் மடைந்து, வருத்த முற்றவ
 னாயினான் அங்ஙனமாய் அருச்சுனன் மீண்டும் ஸ்ரீ கண்ணபிரானை
 நோக்கி எங்களைத் சேவரீர காததருளலவேண்டு மென்னும
 குறிப்பினனாகச் சில சொல்லுவானான

எமக்குத் தாயை பொததுள்ள சுவாமியே! யுத்த பூமியி
 னிடத்து எம்மோடு போராடிய வந்து நிற்கின்ற பீஷ்மா முத
 லியவரைக் காணுதோடும் எனது வாயானது செவ்வையாகப்
 பேச வாராததுந் தவிர முகமும் மலாச்சியடையாது வாடுகின்றது,
 மனமோ ஒன்றையும் ஆராய்ந்தறிய மாட்டாது சமூகுகின்றது,
 உடம்போ தீயேயென்று கூறுமாறு வெப்பமுற்று வாடுகின்றது,
 யானோ செவ்வையாக நிற்கச் சமாததனாகத் திருக்கின்றேன்,
 காண்டப் மென்னும் விலலோ என கையினினும் நழுவி விழு
 கின்றது, சமீப காலத்தில் துன்ப முண்டாதலைக் குறிப்பிக்கும்
 தா விமீதம் பல (இடத்தோள துடித்தல் முதலியனவாகத்)
 தோன்றுகின்றன யான் எனதன்பிறகுரியவராய் பீஷ்மா முதலிய
 வரைக்கொன்று, அதனாலடையும் பயனையோ சிறிது மறியாதிருக்

ஹ்நேன் ; எனக்குப் பீஷ்மர் முதலாயினோரைக் கொல்வதால்
 நும் பயன் சிறிதுங் காணப்படாமையால், யான் யுத்த பூமியில்
 நுந்றி பெறுவதன்கண் விருப்ப மில்லாதவனு யிருக்கின்றேன்.
 அதனால், இப் பகைவரை வெல்லுதலுடனே அரசாட்சியை யுத்தங்
 காரணமாக நீ யடைதல் கூடுமென்று என் சோகத்தை நோக்கித்
 தேவரீர் குறிப்பாக வுணர்த்துகின்றது யாது காரணம் பற்றியோ?
 (பகைவரை வெல்லுதல், அதனால் ராஜ்யத்தைப் பெறுதல், அத
 னால் விஷய சுகத்தையனுபவித்த லென்பவற்றை விரும்பாதுள்ள
 எனக்கு) அதனைத் தேவரீர் அருளிச்செய்தல் வேண்டும். *

அருச்சுனன் எனக்குப் போர் செய்வதன்கண் விருப்ப
 முண்டாகவில்லை யென்று கூறல்.

(தனது விருத்தராய மாதா பிதா முதலாயினோரைப்
 பாதுகாத்தற் பொருட்டு, ஒருவன் அறமல்லாத வற்றையுஞ்
 செய்யலாம்; அஃதவனுக்குத் தோஷமாகா தென்று அறநூல்
 கூறுதலின், அருச்சுன! உனக்கு ராஜ்யத்தின்கண் விருப்ப மின்
 ருமினும், உனது சம்பந்திகளுக்கு ராஜ்ய போகங் கிடைத்தற்
 பொருட்டு, நீ யுத்தத்தின்கண் பிரவிர்த்தித்தல் வேண்டுமென்று
 பகவான் வினாவுவா ரென்னும் ஆசங்கையை மேற்கொண்டு,
 மீண்டும்) மலையை யொத்த தோள்களையுடைய பகவானே!
 ராஜ்யம், அவ் விராஜ்யத்தால் வரும் போக வேதுவான விஷ
 யம், அவ்விஷயத்தா லடையும் சுகமென்று கூறப்படுவவற்றை
 யெச்சிலர் பொருட்டு உலகத்தார் முயற்சி செய் தடைவரோ,
 அவர்கள் தமது பொருள்களிலும் தமது வாழ்நாளிலுமுள்ள
 விருப்பத்தை நீக்கி வந்து, வரிசையாக ஒருவர் முன் மற்றொருவ
 ராக இந்த யுத்த களத்தின்கண் நிற்கின்றனர். இவர்களுள் சிலர்
 எமது ஆசிரியராவர்; சிலர் தந்தையராவர்; சிலர் புத்திரராவர்,
 சிலர் மூதாதையராவர்; சிலர் மாதுலராவர்; சிலர் அம்மான்மா
 ராவர்; சிலர் பௌத்திரராவர்; சிலர் மைத்துனராவர்; சிலர் சம்பந்
 திகளாவர். இவர்களோடு போர்செய்வதா லுண்டாகும் பயன்
 ராஜ்யம் விஷயம் போகம் என்னும் இவையேயாம். யானே

*தேவரீர் உறவினர் முதலாயினோரைக் கண்டு சோக மோக மடையா
 திருத்தல்போல, உம்முடைய அடியவனாய் என்னையும் சோகமோகமில்லாத
 வாறு செய்யவேண்டுமென்னுங் குறிப்பினனும், அருச்சுனன் இங்ஙனங்
 கூறினனென்க.

அவற்றை விரும்பா திருக்கின்றேன் அதனால் யாங்கள் கருணையிலலாது அந்தப் பிஷ்மா முதலாயினோரைக் கொன்றால், எந்நாளுக்குப் பாவ முண்டாதலே யன்றி யொரு சுகமும் எவ்விடத் முண்டாவதில்லையாம் (தேவரீர, நீ கருணையால் இப்பிஷ்மா முரலாயினோரைக் கொல்லா தொழியின், அவர்கள் ராஜ்யகதி¹ மீதுள்ள விருப்பத்தால் உன்னை மிச்சயமாகக் கொன்றுவிடுவார்கள், அதனால், நீ அவர்களைக் கொன்று ராஜ்யகதைப் பெறுதல் வேண்டுமென்று கூறுவீராயின், எனக்கு ராஜ்யத்தின்கண் விருப்பமின்மையின், யான் அவர்களோடு போரா செய்யமாட்டேன்,) அவர்கள் தமது வில் திறத்தால் என்னைக் கொல்வதா யிருப்பினும், யான் அவர்களைச் சுவாகச மதி ய பாதாள மென்னு மூவுலகும் எனக்குக் கிடைப்பதா யிருப்பினும் கொல்ல மாட்டேன், அதனமையான ரான இம் மண்ணுலகத்தைப் பெறுதற் பொருட்டு, அவர்களைக் கொல்வேனோ² கொல்லவே மாட்டேன்

(அருச்சுன! நீ பிஷ்மா முதலாயினோரைக் கொல்வது பாவ வேறுதலா மென்று கருதுவாயாயின், அவர்களைக் கொல்வ தொழிந்து, அரசுக்குமாரிகையில் தீ மூட்டல் முதலிய கொடுஞ் செயல்களை உங்கள் பொருட்டுச் செய்த துரியோசனன் முதலாயினோரைக் கொல்லக் கடவாய், அதன் லுங்களுக்குப் பாஷ் முண்டாகாதென்று பகவான் கூறுவாரெனநும் ஆசங்கையை மேற்கொண்டு மீண்டும் பகவானே!) அரசராயினோ தமது குலத்தை நாசமாமாறு செய்தலா லுண்டாகின்ற தோஷத்தையும், உண்மையாய் நட்பின் ரிடத்தது துரோகஞ் செய்வதா லுண்டாகின்ற தோஷத்தையும், ஆததாயிகளான துரியோதனன் முதலாயினோ விசாரித் தறியாது மறாதாலும் மறக்கக் கடவா, குலத்தைக் கெடுததலும், நட்பினாசஞ் துரோகஞ் செய்வதும் பெரும் பாதுகாச் செயலா மென்பதை விசாரித்தறிந்த நான் அவற்றைக் கருதா தொழிவனோ? [†]

[†] தீக் கொளுவுவர், ஈஞ்சிடுவார், கருவியற் கொலவார், கனவா, ஆநலைப்பாந், குறைகொனவா, பிறனில் விழுவா ரென்றிவா முதலாயினோ ஆததாயிகளென்று கூறப்படுவா, இவர்களை யாசா கண்ட மாதிரத்தில கொல்லவேண்டு மென்று அத்த சாஸ்திரங் கூறுகின்றது; அதனால், ஆததாயிகளாகிய துரியோதனன் முதலாயினோரை அருச்சுன! நீ கொல்லலாம்; அதன் லுங்குப் பாவ முண்டாகாதென்று பகவான் கூறுவாரென அருச்சுனன் கருதி, நாடி சாஸ்திரம் எந்தப் பிராணிக்கும் மிகுதன் இழ்சை செய்வல் கூடா தென்று கூறுகின்றது; அஃது அத்த சாஸ்திரத்தினும் மேலாயது; அந் தரும் சாஸ்திரத்தை மேற்கொண்டுள்ள எனக்கு ஆததாயிகளாய் துரியோதனன் முதலாயினோரைக்கொல்வது அருவருப்பாகத் தோன்றுகின்றது; அதனால், அக்கொலைத்தொழிலை மேற்கொள்ள யான் விரும்பா திருக்கின்றேன் என்பது மேலே அருச்சுனன் கூறியதன் கருத்தாகி,

அருச்சுன்ன யுத்தத்தால வருங் கேட்டினைக் கூறல்

ஒருவனது குலம் நாசமாகவே, அதனால் அககுலத்தார பரம பரையாக அனுஷ்டித்து வருகின்ற குலத்தின சாவ தாமங்களும் நஞ்சு மடைவனவாம் அததாமங்கள் நாசமாகவே, நன்மராககத்தி லொழுகச் செய்யும் புருஷரிலலாமையால் எஞ்சியுள்ள குலத்தை அதாமந தன வசடாககிச சொன்னுவதாம், அநாசார வடிவ மாய அதாமம் வாது அசகுலத்தினரைத் தனது வசஞ் செய்து கொள்ளவே, அககுலத்திலுள்ள குலமாசா யாவரும் தமது சன் மராககாதி வினமும் பிறழாது வியபிசாரிகளாப் விடுவா, அவா கள வியபிசாரிகளாகவே, உலகத் தினகணுள்ள குல முறமும் நெறி தவறிக் கெட்டுப்போம் போகவே, அநத ஸ்திரீகளிடத்து ஜாதிக கலப்பாய புத்திராக ஞ்ண்டாவார்கள், ஜாதிக கலப்பானது அக குலத்திலிருப்பவாக்கும் அக குலக்கோடு கூடாமல் அது கெடுதற் குரிய செபலைக் கருகிச் செய்வாக்கும் மீளா நரகத்தைத் தருவ தாம் அசாராதிக கலப்பால் உண்டாகுந் துன்பங்களை யெவ்வள வேன்று வரையறுத்துக் கூறுவேன? கூறுதல் முடிவாது முன்னே பிறித்து சவரக்கத்தை யடைந்துள்ள ஜாதிக கலப்பானவ ரது பிதிரரும் தம்மைக் குறித்துக் சானதருமஞ் செயும் புத்திர ரைப் பின்னே பெருமையால் தமக்குப் பெருநதுவதாய் பிண்டக் கிரியை ஓலக்கிரியைகளைச் சுரம் பெறுகலிலலாது சவரக்கத்தி னின்று மிழிந்து, இரூன வடிவ நரகங்களில் வீழாநிற்பா பரம பரையாக வருகின்ற குலத்தை மபாகச் செய்வாக்கும் ஜாதிக கலப்புடைய குலத்தி லிருப்பவாக்கும் அறவினை செய்ந்தின்கண் விருப்பந் தோன்றுவதில்லையாம் அதனால், அவர்களிடத்து ஜாதி தரும்மும் குலகரும்மும் குறைத்து கெடுகின்றன, ஜாதி தரும்மும் குலதரும்மும் குறைத்து கெடவே, அதனால் அவாசகுமீளாத நரக முண்டாகின்ற தென்று பெரியாா கூறுகின்றனர்

அருச்சுன்ன தான் குண தோஷங்களை யறிந்திருந்தும்,
பநது மித்திரா முதலாயினோரைக்கொல்ல யுத்த பூமியின்கண்
வந்தமைபற்றி, தன்னையே பழித்துக் கூறல்

யான மின்னலை யொத்தது விரைவிலழியுந் தனமையதாய்
ராஜ்ய சுகத்தை விருமபித் தம் முடம்பினகணுள்ள உயிரை
வீணுகவே போகக் யுத்த பூமிபினசண வந்து நிற்கின்ற துரியோ
தன்ன முதலாயினோரைக் கொல்லத் துணிந்த தீவினை யுடையவ

னயினேன் இஃதென்ன வியப்பு! மிகக் கொடிய பெருபாவத்தை யடையுமாறு யான் கருதி விட்டனன் யான் ஆயுதப்பாணிகளாயுள்ள துரியோதனன் முதலாயினோ முன்னே ஆயுதங்களை யெடாது போர செய்வதொழிந்தது நினால, இத்துரியோதனன் முதலாயினோ என்னைக் கோபித்துக் கொல்வரோ? கொல்ல மாட்டாரா அவாசன என்னைக் கொல்வதாயினும், குணதோஷங்களை யறிந்தாள் எனக்கு இக்கொலையைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதலே கேஷமந் தருவதாமென்று கூறினான் அருச்சுனன் அங்ஙனங் கூறிய அருச்சுனன் மீன யாது செபதன்னென்று திருதராஷ்டிரா வினவுவாரென்று கருதிய சஞ்சயா திருதராஷ்டிரரே! மலையை யொத்த தோளையுடைய அருச்சுனன் தனதபிபிராயத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடத்துக் கூறி, விலலுடனே அம்பு நழுவி விழவும், கண்களில் நீர் ஆர்ப்பப் பெருகவும் கேரினம்து செய்வ தறி யாது செயலற்றிருந்நன் னென்று கூறினா

1 அருச்சுனன் சோக வகதியாயம் முற்றிற்று

2-சாங்கியயோக வத்தியாயம்

பகவான் அருச்சுனனது சோகம் நிலாத்தியாமாறு அவனுக்குச் சாங்கிய யோகத்தை யுபதேசித்தல்

அருச்சுனன் எந்தப் பிராணியையும் கொல்லாமைபும், பிடசானன் போஜனமுமாமென்னு மிரண்டுமே எனக்கு மேலாய தாமமா மென்னும் புத்தியோடு புத்தஞ் செய்வதன்கண் பராமுக மாயினானென்று சஞ்சயா கூறியதைக் கேட்டு நமது புத்திராககே இராச்சியம் நிச்சயமாகக் கிடைத்துவிடுமென்று ரந்தோஷமுற்று, அதன்பின் யாது நிகழ்ந்தது என்று வினவிய திருதராஷ்டிரரை நோக்கி, சஞ்சயா அவரது துபாசையை நிவிரத்தி செயதற் பொருட்டுப் பின்னா நிகழ்ந்ததைச் கூறகதொடங்கி, திருதராஷ்டிரரே!

இவ்வாறு செய்யத்தக்க திது, செய்யத்தகாத திதுவென்னும் விவேகம் விலகுமாறு பீஷமா துரோணா முதலாயினோரைக் கொல்வது பாவகாரியமாமே யென்று உண்டாகின்ற சிநேகவழி வக கிருபையால் தான் செயதற்குரிய காரியத்தை யறியாது,

தனது தேரினீது கண்ணீர் ஆரூயப பெருகச் சோகத்தை யுடைந்திருந்த அருச்சுனன சோகத்தினின்றும் நீங்கிக் கடைத் தேறுதற்குரிய சாதனங்களை யாராய்ந்து, அவனுக்கு அவற்றை ஒருவிதமாக, உயர்நகோரச்சிதாநந்த வியாபக வடிவினன்னென்று சிறப்பித்துக் கூறுகின்ற சிருஷ்ணபகவா னுபதேசிககத்தொடங்கி, அருச்சுன! இச்சோகமானது அவிவேகிகட்கும் பேடிகட்கும் கிடைத்தற் குரியதாம், நீங்காத அபரோகதியைத் தருவதாம், செய்யத்தக்க திது, செய்யத்தகாத திது வென்னும் உனது பூரண விவேகத்தைக் குறைப்பதாம், துன்பத் தருவதற் குரியனவற்றான மிகவுந் துன்பத் தருவதாம், மீளாத நரகத்திற் றளனுவதாம், உன்னை யொத்த கூங்கதிரியாக்குத் தகுதியற்றதாம் இஃது இந்த யுத்த பூமியின்கண் உன்னை யெந்த வழியால் வந்தடைந்த தென்பதை யானறியா திருக்கின்றேன பரமேசுவரனோடு மெதிதத்துப் போர செய்த அருச்சுன! உனக்கு இச்சோகம் தகுதியுடையதாகாது, நீ இச்சோகத்தை நீக்கிப் பகைவரோடு போர செய்ய முயல்வாயாக என்று கூறினா டீ

அதற் கருச்சுனன் விடை கூறல்

பகவானவவாறு கூறியதைக் கேட்ட அருச்சுனன பகவானே! புஷ்பம், சந்தனம், அடச்சதை முதலியவற்றால், மனம் வாக்குக் காயமென்னுந் திரிசரணத்ததியோடு மிகவும் பூசை செய்தற்குரியவராகிய பீஷ்மா துரோணா முதலாயினோரை யானெவ்வாறு இந்த யுத்த பூமியின்கண் கொடிய அமபுகளால் கொல்லுதற் குரியவனாவேன்? அவர்களைக் சொல்ல வுடன்பட மாட்டேன் (அந்நன்மாயின, அருச்சுன! நீ யெவ்வாறுயதல் கூடுமென்று தேவரீர் வினாவுதல் கூடும் பகவானே!) பகைவரென்று கருதி, கலவி கேளவி முதலியவற்றால் மிகப் பெரியவராயுள்ள இந்தப் பீஷ்மா துரோணா முதலாயினோரைக் கொன்று பெறும

டீ மோட்சத்தில் விருப்புடையானாகும், சுவாககத்தில் விருப்புடையானாகும், கோத்தியில் விருப்புடையானாகும், சுவதாமத்தினின்றும் நிவிர்த்தியடைதல் தகுதியற்றதாம், அந்நன்மாக, மோட்சம், சுவாககம், கோத்தியென்னுமிம் மூன்றினிடத்தும் விருப்புடைய நீ இச்சோகத்தை யடைதல் எவ்வாற்றினும் தகுதியற்றதாம், அதனால் இச்சோகம் இந்த யுத்த பூமியின்கண் உன்னை யெந்த வழியால் வந்தடைந்த தென்பதை யானறியா திருக்கின்றேனென்று பகவான் கூறினானாக.

பெரிய ராஜ்ய போகத்தினும் இவர்கள் து மகிமைபயக் கூறி, பிறரிடத் திரர் துணவுண்டல் மேன்மையானதா மன்றோ? இவ்வாறு செய்யாது, இந்த யுத்த பூமியின்கண் இந்தப் பீஷ்மர் துரோணர் முதலாயினோரது உயிரை யமனுண்ணுமாறு செய்வோயின், யான் பின்னனுபவிக்கும் போக மனைத்தும் அவர்களது உதிரத்தாற் சமைத்த சோற்றை யுண்பது போலவாம். (அருச்சுனா! கூத்திரியர் பிச்சை யன்ன முண்பது கூடாது; யுத்தஞ் செய்வது அவர்கட்குச் சுவதர்மமா மென்று சாஸ்திரங் கூறுதலின், சுவதர்ம மாயுள்ள யுத்தமே உனக்கு மேன்மை தருவதா மென்று பகவான் கூறுதல் கூடுமென்று கருதி, யான் எனக்குச் சுவதர்ம மாவதால்) வில்லிற்றெடுத்துள்ள அம்பைப்பிரயோகித்து, பீஷ்மர் துரோணர் முதலாயினோரோடு போர் செய்வதோ? அதனை யொழித்துப் பிச்சையெடுத் துணவுண்டலோ? எனக்கு மேன்மை தருவது? அதனை யானறியா திருக்கின்றேன். தேவரீர் அருளியவாறு யான் போர் செய்யத் தொடங்கினாலும், அவர்களென்னை வெல்வாரோ? யானவர்களை வெல்வேனோ? அதனையும் யானறியா திருக்கின்றேன். இந்த யுத்த பூமியின்கண் போர்செய்ய வந்தள்ள பீஷ்மர் துரோணர் முதலாயினோருள் சில ரிறப்பாராயின், அதனாலே என்னுயிர் என்னுடலை விட்டு நீங்கிப் போவதாம். அவர்களே எங்க ளோடு நீங்கள் போர் செய்யக் கடவீராகவென் றறைகூவி, வெற்றி பெறுதலை முன்னிட்டு நிற்கின்றனர். உற்பத்தி நாச மில்லாத தனி முதற்பொருளா யிருக்கும் பகவானே! அக்காரணத் தால் எனது ஞான நேத்திரத்தைப் பீஷ்மர் துரோணர் முதலாயினோரிடத்து யான் வைத்துள்ள காதலென்னுமிருள் மறைத்து விட்டது; அஃதங்ஙனம் மறைக்கவே, யான் கடைத்தேறு மார்க்கத்தை யெவ்விடத்துங் காணாதிருக்கின்றேன்; அவ்வாறிருத்தலால், எனக்குப் பொருந்துதற்குரிய மேன்மையை யறியா திருக்கின்றேன். எனக்கு அம்மேன்மையைத் தேவரீர் ருரைத்தருளல் வேண்டு மென்று கூறினான்: அங்ஙனங் கூறினவன் பின்னும்,

அருச்சுனன் பகவானே நோக்கி என் சோகம் நீங்குதற்குரிய

சாதனத்தைத் தேவரீர் கூறல் வேண்டுமெனல்.

(யுத்திர னல்லாதவனுக்கும், மாணக்க னல்லாதவனுக்கும் பிரஹ்ம வித்தையை யுபதேசஞ் செய்தல் கூடாதென்று சாஸ்திரங் கூறுகின்றது; அருச்சுனா! நீ அவ்விருவருள் எவனு

பன்றும் ; ஆனால், சிநேகிதனுவை ; அதனால் யான் உனக் கெவ்வாறு பிரஹ்ம வித்தை யை யுபதேசிப்பேனென்று பகவான் கூறுதல் கூடுமென்று ட்கொண்டு) செந்தாமரை மலர்போலுந்திருக்கண்களையும் மேகம்போலும் திருமேனியையு முடைய சுவாமி ! சோகத்தினின்றுங் கடக்கு மார்க்கத்தை நீ மாணுக்கனுய்க் கேளாதுள்ளவளவும் யான் உனக்கு உபதேசிப்பேனெ வென்று கருதுவீராயின், அங்ஙனம் தேவரீர் கருதுதல் கூடாது. இப்போதடியேன் எனக்குத் தேவரீரே துணை யென்று கருதி, உம்மைச் சரணாகதிபாக வடைகின்றேன் ; தேவரீரைத் தண்டம்போலப் பூமியின்மீது விழுந்து நமஸ்காரச் செய்கின்றேன் ; நான் உம்முடைய மாணுக்கனும் உம்முடைய பாத தாமரையை யென் கிரகிற்றரிக்கின்றேன். அதனால், தேவரீர், அருச்சுனா ! நீ அஞ்சவேண்டாமென்று கூறி, இந்த யுத்த பூமியின்கண் யான் செய்தற்குரிய காரியத்தில் என்னைச் செலுத்தி, எனக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்வீராக,

(அருச்சுனா ! நீ சர்வ சாஸ்திர பண்டிதனு யிருத்தலின், நீயே விசாரஞ்செய்து, செய்தற்குரிய காரியத்தைச் செய்யக்கடவாய் ; எனக் கெதன் பொருட்டு நீ மாணுக்கனாதல் வேண்டுமென்று பகவான் கருதுதல் கூடுமென்று ட்கொண்டு பின்னும்) பகவானே ! பகையின்றிப் பூலோகத்தை யாளும் பெருஞ் செல்வுத்தையே யன்றி, சுவர்ப் காலத்திற் கெடுவதாகாத சுவர்க்க லோகத்தை யாளும் மாட்சிமையைப் பெறுவதா யிருப்பினும், என்னுடைய சரீரத்தையும் இந்திரியங்களையும் வருத்துகின்ற இச்சோகம் ஒரு போதும் அடையாமலும், அஃதொரு சமயம் வந்தாலும் வருத்தாமலும் அதனைக் காக்கத்தக்க வுபாயத்தை யிவ்வுலகத்தி லெவ்விடத்தும் யானறியா திருக்கின்றேனென்று கூறி யழுதுகொண்டு மௌனமாக விருந்தான்.

பகவானது உபதேசம்.

இவ்வுலக போகமும், சுவர்க்கலோக போகமும் புண்ணிய கர்ம முடையவர்க்குக் கிடைப்பனவாம் ; ஆனால், அப்போகங்கள் சில காலத்தில் அழிவனவாம் ; அதனால், அப்போகங்கள் சோகத்தை நிவிர்த்திசெய்தற் குரியனவன்றி மென்று கருதி அவற்றை வெறுத்திருந்த அருச்சுனன் பின் யாது செய்து, எனென்று திருதராஷ்டிரர் கெட்க, சஞ்சயர் பின்னிகழ்ந்ததை கூறத் தொடங்கி, திருதராஷ்டிரரே ! நெய்யாறு பெருகி யோ-

வதுபோலத் தன் மார்பின்கண் கண்ணீராய் பெருகியோட அழுது கொண்டு மௌனமாக விருந்த அருச்சுனன், பீஷ்மர் துரோணர் முதலாயினோர் மீது தான் கொண்டுள்ள காதலென்னுங் கொடிய அக்கினியால் வெந்தழியாவாறு, பிரதிபுபகாரத்தை விரும்பாது பிராணிகளைக் காப்பதையே தமக்குக் கடமையாகக் கொண்டுள்ள கிருஷ்ணமூர்த்தி தமது உபதேச மென்னும் கிருபா வருஷத்தால் அச் சோகாக்கினியை யவிக்கத் திருவுளங் கொண்டார்; அந்நன் கொண்டவர் அவ்விரண்டு சேனைகளின் நடுவே சோகத்தை யடைந்து, அழுதுகொண்டு மௌனமாக விருந்த அருச்சுனைக் கருணையோடு நோக்கி, மேகத்திற்கோன்றும் சிறு மின்னல் போலச் சிறிது புன்னகையெய்து, அருச்சுனனுக்கு நீங்காதுள்ள சோகம் நீங்குதற்குரிய சாதனத்தை யாராய்ந் தறிந்து, கிரீத் தோஷமாய் அநாதியாயுள்ள வேதங்களெடுத்துக் கூறி முடியும் பொருளாய், சர்வத்திற்கு முதற் பொருளாய்ப் பரமாத்மாவாயுள்ள தம்மை (சிதாநந்த வடிவப் பிரஹ்மத்தை) யுள்ளவாறு அவ் வருச்சுனனுக்குத் தாமே உபதேசிக்கத் தொடங்கி, அருச்சுன! ஆத்மா சித்தாயும் உடம்பு சடமாபு மிருத்தலினாலும், சித்து நித்தியமாயும் சடம் அநித்தியமாபு மிருத்தலினாலும், நானென்பதன் பொருள் எவ்வகையாலும் உடம்பாகா திருத்தலினாலும், எவரும் எவராலும் எதனாலும் சாவதே யிலராவர்; அஃதருக்கட்டும்; மற்றொன்று கூறுகின்றேன்; கேட்கக் கடவாய். இந்த யுத்த ஸூரியின்கண் மரணமாய் விடுவாரென்று நீ யெண்ணுகின்ற பீஷ்மர் துரோணர் முதலிய மகாரதா யாவரும், கெடுதற்கரிய தீவினைகளைச் செய்யாது, நல்வினைகளைச் செய்து வந்தமையாலே இந்த யுத்த ஸூரியின்கண் மரண மடைதற்கு முன்னரே கவர்க்க லோகத்தை மிக மேலாக அடைவதற்குரியவரா யிருக்கின்றனர்.

அருச்சுன! நீ சோகித்தற் குரியவராகாத பீஷ்மர் துரோணர் முதலாயினோரைக் குறித்துச் சோகித் தழுதலாலும், சொல்லற்கரிய நற்குணங்களை யுடைய பண்டிதர்கள் பேசுவது போலக் கிரமமாகப் பேசுவதாலும், பிராந்தி மிக்கு மனமயங்கி யிருக்கின்றனபோலும்! இம்மயக்க புத்தி பண்டிதரைய வுனக்குத் தகுதியுடையதாகாது; அதனால், இச்சோகத்தை யொழிக்கக் கடவாய்; இனி யாம் கூறும் இவ் வீசனங்களையும் கவனமாய்க் கேட்கக் கடவாய். ஆத்மா இத்தன்மையது; அநாத்மா இத்தன்மைய தென்

பனவற்றைச் செவ்வனே ஆராய்ந் தறிந்துள்ள பண்டிதர்கள் இறந்தொழிந்த வறவினரைப் பற்றியும், இறவாது வாழும் உறவினரைப் பற்றியும் சோகமடைதலிலராவர்; அவர் சோகமடையாதிருத்தலை அருச்சுனா! நீ அறியாய் போலும்! அருச்சுனா! நீ இத்தேகத்தையே ஆத்மாவென்று கருதி, பீஷ்மர் துரோணர் முதலியோரைப்பற்றிச் சோக மடைந்திருக்கின்றீன். இங்ஙனம் சோக முறுகின்ற நீயும் பீஷ்மர் துரோணர் முதலிய இந்த வீரர்களும், உனக்கிப்போது குருவாகவிளங்குகின்ற யானும், சுருதியுத்தியது பவ வாயிலாக ஆராயுமிடத்துச் சேதனமாக இருக்குந் தன்மையால், உலகத்தில் இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னும் * எக்காலத்திலும் இருக்கின்றோம்.

(அருச்சுனா! நீ உடம்புண்டாம்போது உயிருண்டாகின்றது, அது நாசமாம்போது உயிரும் நாசமாகின்றதென்று கருதுதல் கூடும்; அவ்வாறு கருதுதல் தவறுடையதாம்.) இறப்பதென்பது உடம்பேயாம்; அஷ்டுடம்பினு ளிருக்கின்ற ஆத்மா இறவாது எப்போதும் ஒரு தன்மையதாக நிர்விகாரமா யிருப்பதாம்; அது தேகத்தின்க ணிருக்குந் தன்மையைக் கூறுகின்றேன், கருத்தாய்க் கேட்கக் கடவாய். இவ்வுடம்பு முன் தானடைந்துள்ள பாலப்பருவத்தை விட்டு யௌவனப் பருவத்தை யடைந்து, அதன்பின் வயோதிகப் பருவத்தை யடைவதாம்; அஃதங்ஙன மடையினும், அதற்கு எவ்வகையாலும் வேறாயுள்ள ஆத்மாவிற்கு அவை சம்பவிப்ப தில்லையாம். †

ஆத்மாவிற்கு அரித்தியத்துவம் எவ்வகையாலும் சம்பவியாதேனல்.

அருச்சுனா! உடம்பினிடத்துப் பாலப்பருவத்திற்குப் பின் யௌவனப்பருவமும், அதன்பின் வயோதிகப்பருவமும் வருதல்

* எக்காலத்திலும் இருக்கின்றோ மென்று பகவான் கூறினமையால், ஆத்மாவிற்கு உற்பத்தி காச மில்லை யென்பதும், பவவா யிருப்பன பரிசி னன்னமாய் அரித்தியமா யிருத்தல் நியமமாகலின், ஆத்மா உபாதி யால் பலபோல விருக்கின்ற தென்பதும், காண் காண் என்னும் வியங்காரம் நிகழாதவிடம் யாண்டு மின்மையின், அஃதெத்தேசத்தினும் வியாபகமா யிருக்கின்ற தென்பதும் பெறப்பட்டன வென்க.

† பகவா னிங்ஙனம் கூறினமையால், பரலப்பருவம் யௌவனப்பருவம் வயோதிகப்பருவ மென்னும் அவஸ்தைகள் உடம்பின் தருமமன்றி, ஆத்மாவின் தரும மன்றிப்பது பெறப்பட்டதென்க.

போல ஆன்மாவினிடத்து முன்னுடம்பு நீங்க அதன்பின் மற்றேருடம்பு (சூக்குமவுடம்பு வாயிலாக) வருகின்றது; அவை யங்ஙனம் வருமிடத்து எனது வடிவமாய ஆன்மாவோ செத்துப்பிறப்பதில்லை; செத்துப் பிறப்பது உடம்பேயாம்; அதனால், ஆத்மா நித்தியமா மென்பதைச் சுருதி யுத்தி அனுபவ வாயிலாக வறிந்த தீர புருஷன், அங்ஙன மறிந்தபின் யானெனதென்னு மபிமானம் சிறிது மில்லாதவனா யிருப்பன்; அதனால், அவன் தன்னுடம்பு அழிந்தொழியுங் காலத்திலும் எதனையும் என்னுடையதென்று கருதான்; அதனால் ஒரு சிறு துன்பத்தையும் அடையான். இதனை நீ சிந்தித்து நோக்கித் துன்பமடையா திருப்பாயாக.

இங்ஙனமாயின், உஷ்ணம்—சீதம், துக்கம்—சுகமென்றற் றொடக்கத்துத் துவந்துவங்களை நிஷ்கிரியமாயுள்ள ஆத்மா யான் சுகி, யான் துக்கியென் றடைவது யாது காரணத்தாலென்று அருச்சுனா! நீ வினாவுவாயாயின், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன்; கேட்கக் கடவாய். உண்மையாக ஆராய்ந்து நோக்குமிடத்து ஐந்து கூறுபாடுடையனவாயுள்ள செவி முதலிய இந்திரியங்களும், ஓசை முதலிய விஷயங்களும், முறையே அறிவன அறியப் படுவன வென்னும் சம்பந்த முடையனவாய்த் தம்முட் கூடித் தம்மோடு சம்பந்தமாயுள்ள அந்தக்கரணத்திற்கு அத் துவந்துவங்களை யுண்டாக்குகின்றன; அதனால், அந்தக்கரண தர்மங்களாய் அத் துவந் துவங்கள் அவ் வந்தக்கரணத்தின்கண் பிரதிபிம்ப ரூபமாயுள்ள ஆத்மாவினிடத்துத் தோன்றுகின்றன; உண்மை நோக்கில் ஆத் மாவினிடத்துத் துவந்துவங்கள் சம்பவிப்பதே யில்லையாம்.

சீதம் உஷ்ணம், சுகம் துக்கம் என்றற் றொடக்கத்துத் துவந் துவங்களின் தன்மையைக் கூறுகின்றேன்; கேட்கக் கடவாய். அத் துவந்துவங்கள் அஸ்திரமாய் நாசோற்பத்தி யுடையனவா யிருக் கும். அதனால், அருச்சுனா! நீ அத் துவந்துவங்களை அந்தக்கரண தருமமென் றுணர்ந்து பொறுத்துக்கொள்ளக் கடவாய். அருச்சுனா! நீ அத் துவந்துவங்களைப் பொறுத்துக்கொள்வதனால் வரும் பயன் யாதென்று வினாவுவாயாயின், அதற்கு விடை கூறுகின் றேன்; கேட்கக் கடவாய். அத் துவந்துவங்களைத் தனது அந்தக் கரண தருமமாகச் சந்தேகவிபரீதமில்லா துணர்ந்து பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிற தீர புருஷனை அத் துவந்துவங்கள் தனது நிலையி னின்றும் கலங்கச் செய்வதில்லையாம்; அதனால், அவன் சர்வதுக்க

பிர்த்தி பரமாநந்தப் பிராப்தி வடிவ மோட்சத்தை யடைதற் குரியவனாகின்றான். துவந்துவங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வதன் முக்கியப் பயன் மோட்சமாம்.

[ஆத்மா அநாத்மா (தேகாதிப் பிரபஞ்சம்) போலத் தோன்று த்லின், அது சத்தா அசத்தா என்றருச்சுனன் சங்கித்தல் கூடு மென்று பகவானுட்கொண்டு] மண்ணின் காரியமாய் கடம் கலச முதலிய வனைத்தும் காரணமாய் அம்மண் மாத்திரமாகவே யிருப் பனவாம்; காரணமாய் அந்த மண்ணை யொழித்துக் கடம் கலச முதலியவற்றைச் செய்தா ரெவருமில்லை; மண்ணினின்றும் செய் யப்பட்ட கடம் கலச முதலியவற்றை யெல்லாம் சிந்தித்து நோக்கு மிடத்து அவை யுண்டாவதற்கு முன்னும், அழிந்த பின் னும், இவ்விரண்டிற்கும் நடுவே தோன்றுங் காலத்திலும் தமது காரணமாய் மண்ணைத் தவிர வில்லையாம். அவற்றைப் புத்தியால் நன்றாக வாராய்ந்து நோக்கி மண்ணைத் தவிரக் கண்டவ றிருக்கின் றனரோ? இதற்கு விடை நீ சிந்தனை செய்து கூறக்கடவாய்.

அருச்சுனு! நீ அவ்வுவமானத்தின்படி உவமேயததின் தன்மையைக் கேட்கக் கடவாய். சத்துப் பொருள் எவ்விடத்தும் எக் காலத்தும் நாசமாவ (அசத்தாவ) தில்லையாம். இதற்கு வேறாய் தென்றுள்ள அசத்துப்பொருள் எவ்விடத்தும், எக்காலத்தும் சத் துப் பொருளாவ தில்லையாம். இவ்விரண்டும் தத்துவ சாஸ்திர விசாரத்திற்கு விஷயமாயுள்ள பொருளாம். பரமாத்மாவாகிய என்னை யுள்ளவா றறிந்தவர் சத்து அசத்து என்னு மிவற்றை யறி தற்குரியவராவார்; மற்றவ ரறிதற்குரியராகார்.

(கடம் கலச முதலியன தமது காரணமாய் மண்ணைத் தவிர வில்லாமைபோல உலகமும் தன் காரணமாய் ஆத்மாவைத் தவிர வில்லையாம்; இருப்பதென்பது ஆத்மாவேயாம்.) இவ்வாத்மாவின் சத்துத் தன்மையை யின்னுங் கூறுகின்றேன், அதனை நீ கவன மாய்க் கேட்கக்கடவாய். (கானலின்கண் நீர்போலக் கற்பித மாய்த் தோன்றுகின்ற) சப்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களும், ஆகா சாதிக் கிரமமாகத் தோன்றுகின்ற பஞ்ச பூதங்களும், உற்பத்தி யாங் காலத்தில் அவை யுற்பத்தியாவதற் கிடமாயும், சப்தபரிச முதலியவற்றை விடாதுபற்றித் தொடர்ந் தெழுகின்ற அநீதக் கரண விருத்தி யனைத்தையும் அறியா நிற்கும் ஸ்புரணரூப காரண மாயும், இறந்த காலமும் எதிர்காலமு முடைய தாகாது எக்காலத்

தின மிருப்பதாய் முள்ள ஒப்பற்ற பொருளே ஆன்மாவாம். அருச்சுனா! நீ தேசத்தாலும் காலத்தாலும் வஸ்துவாலும் கண்டமா யழியாதுள்ள சத்துப் பொருளாயிருப்பது யாது? அதனைத் தேவரீர் விளக்கமாகக் கூறல்வேண்டு மென்பா யாயின், கூறுகின்றேன்; கேட்கக்கடவாய். அது பிறத்தல் முதலிய விகாரமற்ற ஞானவடிவமாய்க் கடகலச முதலியவற்றில் மண் நீங்காது நிறைந்திருப்பது போலச் சர்வப்பிரபஞ்சத்திலும் நீங்காது நிறைந்து வியாபகமா யிருப்பதாம்; இப்பொருளை யானெனதென்று உடம்பு முதலியவற்றைக் கருதாத நெறியமைந்த ஞான சபாவத் தால் யான் கூறியதற்குச் சிலமாறுபாடாக அறிவுடையார் கூறார். நாசரகிதமாயுள்ள இப்பொருளைத் தமது முயற்சியாற் கொல்ல வல்லவர் எவர்! ஒருவருமில்ர்.

அநாத்மாவிற்கு நித்தியத்துவம் எவ்வகையாலும் சம்பவியா தெனல்.

அருச்சுனா! சீதோஷ்ணம், சுக துக்க முதலிய துவர்துவ முடைய தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தின் அசத்துத் தன்மையைக் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக் கடவாய். அது சூரியனது உஷ்ண கிரணத் தால் கானல் நிலத்தின்கண் சத்துமசத்து மாக்ரது விரைந்து தோன்றுகின்ற நீர்போலச் செவ்வையாக வறியு மிடத்துப் பொய்யா யொழிவதாம்; அதனால், சர்வப் பிரகாரத்தாலும் நாசமாவது இவ்வுடம்பே யாம். ஆகவே, பீஷ்மர் முதலாயினோரை யான் எவ்வாறு கொல்வேனென்று நீ கருதாதே. ஆத்மாவோ ஒன்றைக் கொல்வதில்லையாம்; ஒன்றாற் கொல்லப்படுவதற்கு முரியதாகாது. இன்னுமதன் றன்மையைக் கூறுகின்றேன்; கேட்கக் கடவாய்.

சட்பாவ விகாரம் உடம்பிற் கன்றி ஆத்மாவிற் கின்றேனல்.

பல வகையாய இடையூறுக ஞாண்டாக ஒன்றினிடத்தே பிறத்தல், பிறந் திருத்தல், முன்னுக்குப் பின் மாறாக வளர்தல், அங்ஙனம் வளர்ந்து வந்து மற்றொரு பிரகாரமாகத் திரிதல், அதற்கு மாறாக இளைத்தல், தன் வடிவங் கெட நாசமாத லென்று வருகின்ற இச் சட்பாவ விகாரமும் உடம்பை யடைவதல்லாமல், ஆத்மாவை யடையாவாம்; அதனால், ஆத்மா நிர்விகார வடிவ மாந்; ஆகவே, சாசுவதமாயிருப்பதாம். அவ்வாத்மா மேகத்திற் றோன்றும் மின்னல் போல நிலைபெறுதலில்லாத உடம்பி னிடத்தே யிருப்பதாயினும், சர்வ வியாபகமா யிருப்பதாம்;

எவ்வகையாலும் பொய்யென்று நிச்சயித்தற் குரியதாகா திருப்பதாம்; அதனால், மித்தையாய பிறப் பிறப்புக்களுள் ஒன்றையும் அறியாததாம். அத்தன்மைய தாய ஆத்மாவைத் தேசிகனால் சொல்வழியே சென்று சமாதிகூடி நிலைத்துள்ளவா றுணர்ந்தவர் எவரேனு மொருவரைக் கொல்கின்ற இயற்றுதற் கருத்தாவும், கொல்லுவிக்கின்ற ஏவுதற் கருத்தாவு மாகார். அங்ஙனமாயின், யுத்த முதலிய கர்மங்களை விதிக்கும் சுருதிகளின் தாற்பார்யம் யாதென வினாவுவாயாயின், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன்; கேட்கக்கடவாய். மக்கள்தம் சாதிக்கேற்றவாறு, அவர்தமக்குக் கர்மங்களை விதிக்கும் சுருதி யனைத்தும் அவர்தமக்கு விதித்த கர்மங்களையும், அவர் தம் சாதியின்மீது வைத்துக் கூறின வல்லாமல், ஆன்மாவின்மீது வைத்துக் கூறவில்லையென்பதை நீ தெளிந்துணரக் கடவாய். †

ஆத்மாவிற்குச் சரீரம் வருதலையும் போதலையும் உவமானவாயிலாகக் கூறல்.

அருச்சுன . புன்னர்க் கிழிந்ததொரு வஸ்திரத்தை நீக்கி விட்டுப் பின்னர் மற்றொரு புது வஸ்திரத்தை யுடனே விரும்பித் தரிப்பவர்போல, மலம் மூத்திர முதலியன வூறித் ததும்பும் உடம்பினிடத்து அதற் கெவ்வகையாலும் வேறாய் விளங்குகின்ற ஆத்மாவும் சீரணமாய அவ்வுடம்பினை நீக்கிவிட்டு மற்றொரு புது உடம்பினை யடைகின்றது; அதனால் அவ்வாத்மா விகாரமற் றேகவடிவமா யிருப்பதாம். §

† பகவான் இங்ஙனம் கூறினமையால், சுருதிகள் கர்மங்களை விதித்தல் அஞ்ஞானிக் கன்றி ஞானிக்கண் டென்பது பெறப்பட்டது. அதனால் சுருதி கூறிய கர்மங்களை விசுவாசத்தோடு பயன் கருதாது செய்பவர் அதனால் சித்த சுத்தி யுடையவராய், பெரியாரை யடுத்து, ஆத்மாவை யறிதற்குரிய அனிகாரி புருஷராவார். ஆத்மாவை யறிந்தவர் ஒருவரைக் கொல்லுவதும் கொல்விப்பது முடையவராகாது, சர்வ சாட்சியாக விளங்குவரென்பது பெறப்பட்ட தென்க.

§ பகவா னிங்ஙனம் கூறினமையால், அர்ச்சுன! நீ போர் புரிந்து பீஷ்மர் முதலாயினோரைக் கொல்வாயாயின், புண்ணிய சாலிகனாய அவர்கள் தம் பழைய வுடம்பொழியப் பெற்றுத் தேவ சரீரங்களைப் பெற்றுச் சுசூபாகங் களை யனுபவித்தற் குரியவராவார்; அதனால், நீ இப்போரின் கண் முயற்சி

(அருச்சுனா! தீயால் வீடுவெந்தழியும் போது அதனுளிருக்கும் புருஷனும் வெந்தழிவதுபோல, நோய் முதலியவற்றால் இவ்வுடம்பு சிதைந் தழியும்போது அதனுளிருக்கும் ஆத்மாவும் சிதைந் தழிதல் கூடுமென்று நீ சங்கித்தல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன்; கேட்கக் கடவாய்.) இவ்வுடம்பினிடத்து, எவ்வகையாலும் அதற்கு வேறு யறிவு வடிவமா யிருக்கின்ற ஆத்மா விற்குக் கைகால் முதலிய அவயங்கள் ஒரு காலத்திலு மில்லையாம்; அதனால், அதனை யுத்த பூமியின்கண் வாள் முதலிய படைக்கலங்கள் மர முதலியவற்றை வெட்டுவதுபோல வெட்டுவதில்லையாம். மர முதலியவற்றைப் போல அவ்வாத்மா தீயால்வெந்தழிவதில்லையாம்; கடலைமா முதலியனபோல அவ்வாத்மா நீரால் நனைந்து கரைவதில்லையாம். ஈர வஸ்திர முதலியனபோல அவ்வாத்மா காற்றாலும் உலர்வ தில்லையாம். * * இன்னும் அவ்வாத்மாவின் தன்மையைக் கூறுகின்றேன்; அருச்சுனா! நீ கேட்பாயாக.

சர்வ பதார்த்தங்கட்கு மூல காரணமா யிருப்பதை, அதனால் எவ்விடத்தும் தான் மாத்திரமாய் (வியாபகமாய்) இருப்பதை, அதனால் ஸ்திரசுபாவ முடையதை, அதனால் நித்திபமா யிருப்பதை, அதனால் நிச்சலமா யிருப்பதை, அதனால் ஞானேந்திரிய பஞ்சகம், கன்மேந்திரிய பஞ்சகம், அந்தக்கரண சதுஷ்டய மென்னும் சட வடிவ இந்திரியங்கள் பதினான்கும் பற்றுவ தில்லாத். ஞான சொருபத்தை அருச்சுனா! நீ யுள்ளவா றுணராமல், அது கட முதலிய அநித்தியப் பொருள்களைப் போல அழிந்துபோமென்று கருதி வருத்த முறுகின்றது யாது காரணம் பற்றியோ? அதனையா னறியா திருக்கின்றேன். †

இறப்பவர்களைப் பற்றிச் சோகமுறுதல் கூடாதேனல்.

அருச்சுனா! நீ பீஷ்மர் முதலாயினோர் தேக முண்டாம்போதுற்பத்தியாய் அது நாசமாம்போது நாசமாவரென்று தவறாகக்

* * இங்ஙனம் பகவான் கூறினமையால், ஆத்மா பிருதிவியாலும், அப்புலாலும், தேயுவாலும், வாயுவாலும் நாச முறுவதில்லை யென்பது பெறப்பட்ட தென்க. ஆகாயம் வெட்டுதல், நனைத்தல், தகித்தல், உலர்த்தலென்னும் தொழிலால் எதனையும் நாச மாக்குவ தின்மையின், அஃதிங்குக் கூறப்படவில்லை யென்க.

† பகவா னிங்ஙனம் கூறினமையால், ஆத்மாவின் தன்மையை யுள்ளவா றறிந்தவர் அஃதிருந்துபோ மென்று வருத்த முறுவதில்லை யென்பது பெறப்பட்ட தென்க.

கருதிக்கொண்டு, அதனால் சோகமடைந்திருக்கின்றாய் ; அவ்வாறு சோகமடைதல் உனக்குத் தகுதியன்றும். எவர் பிறக்கின்றனரோ அவர் எத்தன்மையரா யிருப்பினும் அப்பிறப்பின் காரணமாய வினைமுடிந்தபோது நிச்சயமாக மரணமடைவர் ; மீண்டும் முன் செய்த வினைக் கேற்றவாறு பிறப்பர். தத்துவஞானத்தால் அஞ்ஞானம் கெடுமளவும் இப்பிறப்பிற்குப் பரிகார மில்லையாம். (இக் கிரமத்தை நன்குணர்ந்து இன்றியமையாது வரத்தக்க பிறப் பிறப் புப்பற்றி நீ சோகமடையா திருப்பாயாக.) ‡

(ஆதமா பிறப் பிறப்பற்றதாயிருத்தலின், அதுபற்றிச் சோக முறுதல் கூடாதென்பது நியாயமே யாயினும், இப்பீஷ்மர் முதலியோரது சரீரத்தைக் குறித்து யான் சோகமடைகின்றேனென்று நீ கூறுதல் கூடும்.) அருச்சுனா ! நீ இந்தப் பீஷ்மர் முதலாயினோர் தாம் பிறப்பதற்கு முன்னே இவ்வாறிருந்தன ரென்பதையும் அறியமாட்டாய் ; இவர்கள் தம் சரீரங்களினின்றும் பிரிந்து சென்றடையு மிடங்களையும் அறியமாட்டாய். பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் நடுவே இவர்களை நீ யறிந்துள்ள காலம் சிலவே யாம். அதனால், இந்த யுத்த பூமியின்கண் வந்துள்ளோடு யுத்தஞ் செய்ய ஆயுதச் சகிதராயுள்ள இப்பீஷ்மர் முதலாயினோரிடத்து நீ யேன் வீணாகச் சோகங்கொண்டிருக்கின்றாய்? அதனை யொழித்து விடக் கடவாய்.

[அருச்சுனா ! நீ வித்வான்களும் சோகமுறுதற்குக் காரணம் யாதென வினாவுதல் கூடும். அதற்கு விடை கூறுகின்றேன்; கேட்கக் கடவாய் அருச்சுனா ! நீ குறிப்பிட்ட வித்வான்கள் நீ

‡பகவா னிங்ஙனம் கூறினமையால், பிறப்பதற்கு முன்னும் , இறந்ததற்குப் பின்னுமில்லாத தேகங்கள் தாமுள்ள காலத்திலும் வாஸ்தவத்தி லில்லாதனவாம் ; யாதிருப்பதோ அது முக்காலத்திலு மிருப்பதாம். யாதில்லாததோ அது முக்காலத்து மில்லாததேயாம் ; பிஷ்மர் முதலியோர் தேகங் கள் முன்னும் பின்னு மில்லாதனவா யிருத்தலின், அவை சத்துப் பொருளன்றும்; அதனால், அவர்கள் சரீரங்களைப்பற்றி அருச்சுனா ! நீ சோகமடைதல் கூடாதென்று வற்புறுத்தினு ரென்பது பெறப்பட்ட தென்க.

§ பிரஹ்ம பாவனையை மூடிப் பேதல்காட்டுவ தஞ்ஞானமாம்; சூரவன் வாக்கிய நம்பாமற் சூழம்புவது சந்தேகமாம்; சகமெய்யென்றும், தேகம் நானென்றுங் கொண்டுள்ள மோகம் விபரீதமாம்; முன்னனுபவித்த வஸ்துக் களை யடிக்கடி நினைத்தல் பூதப் பிரதிபந்தமாம்; இன்னும் சில பிறப்பு வந்தாற்றான் நமக்கு மோட்ச முண்டாமென்னுஞ் சிந்தனை பெண்கூழியப் பிரதிபந்தமாம்; விஷயத்திலாசை, மந்தபுத்தி, குதர்க்கம், அபிமானம், சஞ்சலத்தன்மை முதலியன வர்த்தமானப் பிரதிபந்தமாம்.

அஞ்ஞான—சந்தேக—விபரீதங்களால் நிகழும் பூத பௌஷிய வர்த்தமானப் பிரதிபந்தங்களால் ஆத்மாவின் தன்மையை யுள்ளவாறுணராது சோகமுறுகின்றனர்; அவர்களுள் ஒருவன் நித்திய சித்தமாயுள்ள இந்த ஆத்மாவைச் சற்குருவாயிலாகத் தத்துவோபதேசம் பெற்றகாலத்தில் எப்போதும் கண்டறியாத தாகியதொன்றனைக் கண்டாற்போல ஆச்சரியமாக வறிகின்றனன்; மற்றொருவன் எப்போதும் கூறியறியாததாகிய தொன்றனைப் பிறர்க்குக் கூறுவதுபோல ஆச்சரியமாக ஒருவனுக்குக் கூறுகின்றான்; இன்னொருவன் எப்போதும் கேட்டறியாததாகிய தொன்றனைக் கேட்பதுபோல ஆச்சரியமாகக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றான்; வேறொருவன் பிறர் சொல்ல எப்போதும் கேட்டாலும் அறியாதவனாகவே யிருக்கின்றான். (அதனால் நீ கூறிய வித்வான் கள் சோகமுறுதற் குரியவரா யிருக்கின்றனர்; அருச்சுனா! நீ அவர்களைப்போலச் சோகமுறல் வேண்டாம்.)

அருச்சுனா! நீ சாவது உடம்பே யல்லாமல் ஆத்மா வன்றென்றும் உறுதியுடையவனாய், முற்கூறிய நால்வருள் எவரும் உள்ளவாறறியாத அவ்வாத்மாவைப் பூதப் பிரதிபந்த முதலிய தடைமூன்றனுள் எதுவுமில்லா துணர்ந்துகொண்டு, இவ்வாத்மானுபவத்தின் வல்லபத்தால், இந்தப் பிஷ்மர் முதலாயினோரையான் கொன்றேனென்னும் விபரீத புத்தியை விடக்கடவாய்; இவ்விபரீத புத்தி நீங்குமாயின், உனக்குச் சோகமுண்டாவ தில்லை யாம். நீ சோகமடையா திருத்தற்குரிய காரணங்களை யின்னுங் கூறுகின்றேன்; கேட்கக் கடவாய். இருக்கு, யசர், சாமம், அதர் வண்மென நான்கு வகையாயுள்ள வேதவாக்கியங்களும் கூடித்திரியரது சுதர்மம் அவர் வாட்படை முதலியவற்றைக் கொண்டு தம்பகைவரோடு நியாயமாகச் செய்யும் யுத்தமாமென்று கூறுகின்றன; அதனால், கூடித்திரியனாய் நீ உன் கூடித்திரிய தர்மத்தை நோக்கியேனும் போர் செய்தல்வேண்டும்; அப்போரினின்றும் நீங்குவது உனக்குத் தகுதியாகாது. அருச்சுனா! நீ யுத்தஞ் செய்தலே கூடித்திரியனான எனக்குச் சுதர்மமாமென்றுத் கொண்டு, இந்த யுத்தத்தினைத் தொடங்குவாயாக. இதுபற்றி நீ யாதும் ஐயுறல் வேண்டாம்.

(அருச்சுனா! நீ யுத்தஞ் செய்தல் கூடித்திரியின் சுதர்மமாயினும், பிஷ்மர் முதலாயினோரோடு யுத்தஞ் செய்வது எனக்குத்

த்குதியாகத் தோன்றவில்லை யென்று வினாவுவாயின், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன் ; கேட்கக்கடவாய்). இந்திரியத்தை யடக்குதல், மனத்தை யடக்குதல் முதலிய பிரயத்தன மில்லாமலே அத் தேவர்கள் வசிக்கும் சுவர்க்கலோகத்தை யடைதற்குச் சாதனமா யிருக்கின்ற இந்த யுத்தத்தைப் பெறுகின்றவர் யார்? அவர் வைதிக வொழுக்கந் தருகின்ற பெருந்தவத்தினை மேற்கொண்டு செய்து அதனால் தமதுண்மையை யுணர்ந்த அரரல்லவோ? அதனால், அருச்சுனா ! நீ உன் சுதர்மமான யுத்தத்தின்கண் முயற்சி யுடையவனாகக் கடவாய். நீ பாக்கியசாலிகளாய அரசர் அடையத்தக்கதாய தர்ம ரூபமான இந்த யுத்தத்தைத் தொடங்கா தொழிவாயின், உனது சுதர்மமும் கீர்த்தியும் நாசமாவனவாம்; அவையேயுமன்றி (மறுமைக்குரிய) பாவமும் உனக்குண்டாகும் ; பாவமே யுண்டாவதன்றி அருச்சுனன் பயந்து போர் செய்யா தொழிந்தானென்று பிறர் கூறும் (இம்மைக்குரிய) பழியு முண்டாகும் ; இப்பழியைப் பெற்றிருப்பதிலும் பேராரில் இறப்பதே உனக்குத் தலைமையான தருமமன்றோ ? அருச்சுனா ! நீ இப்பழி யோடிருப்ப தல்லாமலும் உன்னைத் துரியோதனன் முதலாயினோர் காணன் முதலாயினோர்க்குப் பயந்து யுத்தத்தினின்றும் நீங்கியென்றுங் கூறுவர். அதற்கும் நீ பாத்திரனாதல் வேண்டும். நீ இவ்வுலகத்தின்கண் தருமம் பராக்கிரம முதலிய பல குணங்களோடு பொருந்தி நின்று முன்னே யடைந்த வெற்றியும், துரியோதனன் முதலாயினோர் பழித்தற்குரியதாய் நிற்கும். பகைவர் சொல்லுதற்குக் கூடாததாய வொரு வார்த்தையைக் கூறுவாராயின், இவ்வார்த்தையினும் அதிகமாகத் துன்பந்தருவது உனக்கு வேறு யாதிருக்கின்றது? இல்லையே! (இத்துன்பம் வாரா திருத்தற் பொருட்டு, நீ உன் சுதர்மமாய யுத்தத்தைச் செய்யக் கடவாய்).

(பகவானே! யான் இந்த யுத்தத்தின்கண் பிஷ்மர் துரோணர் முதலிய ஆசிரியரைக் கொல்வேனெனின், மத்தியஸ்த புருஷர் என்னைப் பழித்துக் கூறுவர்; இந்த யுத்தத்தினின்றும் நீங்கி விடுவேனெனின், துரியோதனன் முதலாயினோர் என்னைப்பழித்துக் கூறுவர். அதனால், யான் இந்த யுத்தத்தைச் செய்யினும் செய்யா தொழியினும், அப்பழியா லுண்டாகுங் துக்கம் எனக்கு வாரா திருப்பதன்றென் றருச்சுனா ! நீ வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை

வாக வறியாதவரது புத்தியைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து அது விருட்சங்களின் இலைகளைப்போலச் சுவர்க்கபோக முதலியவற்றை விரும்புவதால் பலவாயிருப்பதாம்; அக்காமியகர்மத் தரும் பயனை விரும்பியிருப்பதாம். (அருச்சுனா ; நீ காமிய கருமத்தைச் செய்பவர் தம்மாசையை யொழித்து ஏகாகார புத்தியை யேனடையாதிருக்கின்றனரென்று வினாவுதல் கூடும். அதற்கு விடை கூறுகின்றேன்; கேட்கக்கடவாய்). ‡ காமகாண்ட சுருதி வாக்கியங்களையே இவை மிக மேலாக வறியததக்க பொருள்களாமென்று கூறும விசாரவீன புருஷர் அவவேத வாக்கியங்களின் தாற்பரியத்தைத் தெளிந்தறியாதிருக்கின்றனர் ; சுவாக்க முதலியவற்றின் பயன்களை யல்லாமல், பரம புருஷாத்தமான மோட்ச சுகத்தைச் சிறிது மறியாதவராவர்.

சுவர்க்கத்தின்கண் ணுள்ள அமிர்தம், நந்தனவனம், ஊர்வசி முதலிய பொருள்களின் போகங்களை இவை மிக மேலாய புருஷார்த்தமா மென்று கருதுகின்றவரும், சுவர்க்கத்தின்கண் ணுள்ள போகங்களை யனுபவித்தபின் மண்ணுலகத்தின்கண் வரது பிறப்பதற்குரிய மார்க்கத்தின்கண் நிற்பவரும், தாம் செய்த கருமங்களுக்குப்பயனை விரும்புகின்றவருமாய பகிர்முக புருஷாக்கு அதிசூக்குமமாய ஆதமஞான முடைய பெரியார் சாங்கியயோகத்தை யுபதேசஞ் செய்யார் ; செய்தாராயின், § அஃதவர்க்குப் பயன் தருவதில்லையாம்.

(அருச்சுனா ! நீ காமியகருமம் சுவாக்காதி போகத்திற்குச் சாதனமா யிருத்தல்போல, நிஷ்காமிய கருமமும் அப்போகத்திற்குச் சாதனமா யிருத்தலின், அதுவும் காமிய கருமம்போல ஆத்மஞானத்தை யடைதற்குத் தடையாமென்று சங்கித்தல் கூடும் ; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன் ; கேட்கக் கடவாய்). வேதத்தின்

‡ வாசனையில்லாத மலருடைய பலா விரும்பும் தூரத்திலிருப்பவர்க்கு மனோம்மியமாகத் தோற்றுவதுபோலக் கர்மகாண்ட வாக்கியங்களும் ஆராய்ச்சி யில்லாதவர்க்கு மனோம்மியமாகத் தோற்றுகின்றன. அவ்வாக்கியங்கள் ஸ்துதி அர்த்தவாத வாக்கியங்களாமென் றவற்றை யுணராதவர் காமிய கர்மங்களை விரும்பிச் செய்து, அவற்றின் பயனாக ஜனன மாணசம் சார்பயத்தை யடைந்து வருகின்றனரென்பதில் குணர்தற்பாலதாம்.

§ கர்ம பலத்தை விரும்புகின்றவர்க்கு விவேகஞான முண்டாவ தில்லையாமென்பதில் குணர்தற்பாலதாம்.

கருமகாண்ட மார்க்கத்தை யாசிரயித்துச் சுவாக்நாதி போகத்
தையே விரும்பும் இராசதகுணமுடையவா பலவகையாய் குற்றங்
களை புண்டாக்கும் புண்ணிய காமம், பாவகருமம், (அவற்றின்
கலப்பாய்) மிசிர காமமென்னுங் காம மூன்றை சம்பந்தமாய் சம
ச்சாரப் பயனை யடைகின்றவராயிருக்கின்றனா தேதம் உஷ்ணம்,
இலாபம் நஷ்டம், சசம துககம் முதலிய துவ துவங்களைத் தரு
கின்ற இராசதகுண முடையவரது கருமத்தின் பபன இதுவே
யாம் இராசத குணத்தால் பயனை விரும்பிப் செய்யும் அக்கருமங்
கள் தமமைச் செய்தவர்கள் துகக முறுமாறு தம்பயனைத்தர வரு
கின்றனவா யிருக்கின்றன அதனால், நீ † அக்கருமங்களுக்கு
அப்பாற்பட்டவனாகி, ‡ யோகக் க்ஷேமங்களைக் கருதாது, நிஷ்
காம கருமத்தைச் செய்யு மறிவுடையவனென்று யாவருமுனைக்
கூறுமபடி, யான கூறும் நிஷ்காம காம மாகசத்தின்கண்ணே
நிலைபெற்றொழுகுவாயாக

(அருச்சுனா! நீ யான சுவாக்நாதி போகங்களைத் தருங் கரும
மனைத்தையும் விட்டு, பபனென்றபடி விரும்பாது கருமங்
களைச் செயவேனாயின், அக்கருமங்களின் பபனப் சுகங்களை
யடையா தொழிவனே யென்று வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடை
கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்) அறப் ஜலமுள்ள றேணி (சிறு
குளம்), கிணறு, தடாக முதலியவற்றின்கண் ஸநானம்-ஆசமனம்-
பான முதலியவற்றைச் செய்பவன், நாற்புறத்தும் ிறைந்த ஜலத்
தையுடைய பெருந்தடாகத்தினை யடைந்தால், அந்த ஸநானம்-ஆச
மனம்-பான முதலியவற்றைச் செய்தல் அவனுக்கருமையாமே! ?
மிக வெளிதாமன்றோ? அங்ஙனமே, நிலையாய் சுகத்தைத் தருவதற்
வேதோகத்தமாய் காமிய கருமங்களா லுண்டாகும் பிரமலோக பரி
யந்தமுள்ள சுகமனைத்தும், எஞ்ஞான்றும் குறைத லில்லாது சா
வப் பிராணிகளின் உள்ளமும் தனது லேசத்தால் களிப்படைதற்

† இதனால் பகவான் அருச்சுனா! நீ கருமத்தைப் பயனை விரும்பிச்
செய்யாது, தேதோஷ்ண முதலிய துவந்துவங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டு,
சத்தவ குணத்தை மேற்கொண்டு, யோகக் க்ஷேமங்களைக் கருதாது, ஆன்ம
ஞானமடைவதன்கண் கருத்துடையவனு யிருக்கக் கடவா யென்று கூறின
ரென்பது பெறப்பட்டதென்க.

‡ முன்படையாத பொருளை யடைவது யோகமாம் ; முன் படைந்
துள்ள பொருளைப் பாதுகாத்தல் க்ஷேமமாம்.

குக் காரணமாய் பிரஹ்மாநந்தத்தி னிடத்தே யிருக்கின்றன. அவ்வாநந்தத்தைப் பிரஹ்ம நிஷ்டன் பெறுதல் அரியதன்றும் ; மிக வெளியதேயாம். *

(அருச்சுனா ! நீ யான் பிரஹ்மாநந்தத்தை யடைதற்கு வெகு தூரமாயுள்ள நிஷ்காமிய கருமத்தைச் செய்வதன்கண் எனக்குக் கருத்துண்டாகவில்லை ; அவ்வாநந்தத்தை யடைதற்குச் சமீப சாதனமாய் இருப்பதன்கண் எனக்குக் கருத்துண்டா யிருக்கின்ற தென்று வினாவுதல் கூடும்).

அருச்சுனா ! உனக்குச் சித்த சுத்தி யுண்டாகா திருக்கின்றது ; அதனால், நீ, அஃதுண்டாதற் பொருட்டு நிஷ்காமிய கருமத்தையே செய்தல் வேண்டும் ; உனக்கிப்போது நிஷ்காம கருமத்திற் றான் அதிகார மிருக்கின்றது ; அதனால், புத்தியோகமென்னும் நிஷ்காமகர்மத்தி னிலக்கணத்தைக் கூறுகின்றேன் ; கேட்கக் கடவாய்.

சர்வ சம்சாரப் பயன்களும் உன்னை யடைந்து நீங்குங் காலத் தில் நீ மகிழ்ச்சி வாட்டமென்பவற்றில் எதனையு மடையாது எம புத்தி யுடையவனாய், பெரிதாய உனது கர்மத்தைச் செய்துவரக் கடவாயாக. இதுவே நிஷ்காம கர்மத்தி னிலக்கணமாம்.

(அருச்சுனா ! நீ பயனைக் கருதாது பாமரனும் ஒரு காரியத் தைச் செய்வதில்லையாகலின், யான் பயன் கருதாது கருமத்தைச் செய்வ தெவ்வாறுமென வினாவுதல் கூடும் ; அதற்கு விடை கூறு கின்றேன் ; கேட்கக் கடவாய்).

சமையலுக்கு நெருப்புப்போல மோட்ச சாதனமாயுள்ள ஆன்ம ஞானத்தைச் சித்த சுத்தி வாயிலாகத் தருகின்ற புத்தி யோகமென்னும் நிஷ்காம கர்மம் வெகு தூர மாம்படி, பயனை விரும்பிக் கருமத்தைச் செய்து வருபவர் † கிருபணரே யாவர். நிஷ்காம கர்மத்தைச் செய்பவராய், பரமேசுவரனாய் என்னை யாராய்ந்தறிபவரது செயலைக் கூறுகின்றேன் ; நீ கேட்கக்கடவாய்.

* இதனால் அருச்சுனா ! நீ நிஷ்காம கருமத்தைச் செய்து, அதனால் சித்த சுத்தியுடையவனாய், பிரஹ்மாநந்தத்தை யடைதற் றுரியவனாவாய் ; பிரஹ் மாநந்தத்தைப் பெறுவாயாயின், காமிய கருமத்தின் பயனையும் பெற்றவனே யாவாயென்று பகவான் கூறினாரென்பது பெறப்பட்டதென்க.

† சுவர்க்காதி போகங்களை விரும்பிக் கருமங்களைச் செய்து, அதனால் ஜனன மரணவழித் துக்கத்தை யடைந்து வருகின்றவர் இங்குக் கிருபண ராவரென்க.

விடுவதற் கரியதாய கர்மத்தின் பயனைவிட்டு, தன் சாதிக் குரியதாகச் சாத்திரங்களுங் கர்மங்களைத் தடையில்லாதபடி செய்து சித்த சுத்தி பெறுதல் வாயிலாகச் சுகம் துக்கம், மானம் அவமானம், பகை உறவு என்றற்றொடக்கத்துத் துவந்துவங்கனி னின்றும் நீங்கி, உடம்போடிவ் வுலகத்திலே யிருக்கின்றனென்று தன்னைப் பிறர் கூறுமாறு சீவித்திருந்து, ஜன்ம பந்தத்தை யொழித்திருப்பவன் என்னைத் தானாக வுள்ளவா றறிந்திருப்பவ னாவன். ஞானி யென்பவன் இத்தன்மையனே யாவன்.

பகவான் நிஷ்காம கர்மம் மோட்ச சாதனமாங் கிரமத்தைக் கூறல்.

ஒருவன் கர்மங்கள் கொடுக்கும் சுவர்க்காதி போகப் பயன் களிலுள்ள விருப்பத்தை யொழித்து, செய்தற்குரிய கர்மங்களை ஈசுவார்ப்பணமாகச் செய்து வருவானாயின், ஒழித்தற்கரிய ஆசை கோப முதலிய தோஷங்கள் அவன் சித்தத்தினின்றும் ஒழியும். சித்த சுத்தி யென்ப திதுவே யாம். அவனுக்கு ஆசை கோப முதலிய தோஷங் ளொழியுமாயின், இஃதழியாதது, இஃதழி வது என்னும் நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகமுண்டாவதாம்; அவ்விவேக முண்டாமாயின், புண்ணிய பாவ கர்மங்களைச் செய் வதன்கண் விருப்ப முண்டாவ தொழியும்; அவ்விருப்பமுண்டாவ தொழியுமாயின், பேறிழுவென்னும் லாப நஷ்டங்களில் சமபுத்தி யுண்டாகும்; அச்சமபுத்தி யுண்டாமாயின், என்னைத் தானாக அறி தற்குரிய அறிவுண்டாகும்; அவ்வறி வுண்டாமாயின், அவி வேகத்தை யடைந்து அதனால் தானல்லாத வுடம்பை யானென் றும், தனதல்லாத பொருள்களை யெனதென்றும் அபிமானங் கொண்டுள்ள சித்த விருத்தி ஒழிவதாம். அவன் எப்போது இவ் வாறு குற்றமில்லாத சித்த சுத்தி யடைவானோ அப்போது உலக நூல்களைப் படிப்பதிலும் உலகத்தாரைப்பற்றிப் பேசுவதிலும் வைராக்கிய முடையவனாவன்; அவ்வாறு வைராக்கிய மடைந் திருத்தலால், பரமான்மாவாய என்னை யுள்ளவா றடைதற் குரியவ னாவன். அவன் என்னைத் தானாகவடையுங் கிரமத்தைக் கூறுகின்றேன்; அருச்சுனா! நீ அதனைக் கேட்கக்கடவாய்.

நிலைத்த சமாதி யுடையவனுக்கே தத்துவஞான முண்டாமெனல்.

(நிஷ்காம கரும அனுஷ்டானத்தால் சித்தசுத்தி பெற்று, அதனால் வைராக்கிய முண்டாயிருக்கின்றவனுக்குத் தத்துவஞான

முண்டாகுங் காலத்தைக் கூறல்). புத்தியோக மென்னும் நிஷ்காம் கருமத்தை மேற்கொண்டொழுகுகின்றவன் * மாயப் பிரபஞ்ச மனைத்திற்கும் ஆதியாய் (அதிஷ்டானமாய்) இருக்கின்ற பரம் பொருளின் கண்ணே சந்தேகமில்லாமலும் விபர்யமில்லாமலும் எப்போது நிலைத்து நிற்கின்றானோ, அப்போதே சாஸ்திரங்களின் முடிபொருளாயுள்ள மெய்ஞ்ஞான யோகத்தை யடைவான் ; இதிற் சம்சயமில்லை. நீ இந்த யோகத்தை யான் கூறிய வழியே யொழுகி யடையக் கடவாய்.

(பகவான் அருளிச் செய்த புத்தியோகத்தி னிலக்கணத்தையும், அதனால் விளையும் பயனையும் கவனமாய்க் கேட்டு வந்த அருச்சுனன் சீவன் முக்தர்களின் இலக்கணத்தையே முழுட்சுக்களின் மோட்ச சாதன வடிவமாகக் கருதி,) பகவானே ! தேவரீர் கூறியருளிய இந்த ஸ்திதப்பிரஞ்ஞனை மற்றவர் யாதிலக்கணமுடையவனென்று கூறுவர்? அந்த ஸ்திதப் பிரஞ்ஞன் சமாதியினின்றும் பகிர்முகமாய்போது எவ்வாறு பேசுவன்? சமாதியினின்றும் வெளியாய் சித்தத்தை நிக்கிரகஞ் செய்தற் பொருட்டு, சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களை யெவ்வாறு நிக்கிரகஞ் செய்வன்? சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களை நிக்கிரகஞ் செய்து விட்டால், விஷயங்களை யடைவதெப்படி? † இந் நாலவகை வினாக்களுக்கும் தேவரீர் உள்ளவாறு விடையருளல்வேண்டு மென்றனன். ஆகாயத்தை முதலாகவுடைய பஞ்ச பூதங்களையும் படைத்த பகவான் அந்நான்கு வினாவிற்கும் விடை கூறத் தொடங்கி,

அருச்சுன ! நீ வினாவிய வினா நான்கிற்கும் விடை கூறுகின் ன் ; அதனைக் கேட்கக்கடவாய்.

* பரம் பொருளில் சந்தேக விபர்யமில்லாது நிலைத்து நிற்பவன் ஸ்திதப் பிரஞ்ஞனெனப்படுவான். மெய்ஞ்ஞானயோகம்-சீவப் பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானமாம்.

† இந்நான்கு வினாக்களுள் முதல் வினா சமாதியிலுள்ள புருஷனை நோக்கியதாம்; மற்ற வினாக்கள் சமாதியினின்றும் விழித்த புருஷனை நோக்கியனவாம். சமாதியினின்றும் விழித்த புருஷனது உரைத்தல், இருத்தல், சரித்தலென்பன எவ்வாறிருப்பனவாமென்பது மற்ற மூன்று வினாக்களின் கருத்தாம். சாதகபுருஷர் தத்துவ ஞானத்தை யடைதற் பொருட்டு, எவற்றைச் சாதகமாகக் கொண்டொழுகுகின்றனரோ அவை தத்துவஞானி யரிடத்துச் சுபாவ சித்தமாயிருக்கு மென்பதில் குணர்த்தப் பாலதாம்.

சமாதியின்கண்ணுள்ள அப்புருஷன், தனது சித்தத்தின்கண் ணுள்ள எனக்கிது வேண்டுமென்னும் அவாவ ஆத்மாவின்கண் ஆத்மாவாலேயே திருப்தி யடைந்து, மயக்கத் தைத் தருவனவாய குரோதம் இராகம் பயமென்பனவற்றை யொழித்து, சுகதுக்கங்களுண்டாய காலத்து அவற்றாலுண்டாகும் மகிழ்ச்சியையும் வாட்டத்தையும் கெடுத்து, பழவினை காரணமாக வருகின்ற ஸ்துதி நிர்தைகளாலுண்டாகின்ற விருப்பையும் வெறுப் பையும் ஒழித்து, ஆமை (தலையொன்று, கால் நான்கு என்னும்) தனது அவயவ மைந்தனையும் தன்னுடம்பினுள்ளே யடக்கிக் கொள்ளுந் தன்மையைப்போல, துன்பத்தைத் தருகின்ற சுரோத் திரம்-துவக்கு-சட்சு-ரசநம்-கிராணமென்னு மிந்திரிய மைந்தனையும் சப்த முதலிய விஷயங்களினின்றும் நீக்கித் தன்னுள்ளே யடங்குமாறு செய்து ஆன்மாவிலேயே விளங்கா நிற்பனென் றில் விலக்கணமுடையவனாக அறிஞரால் கூறப்படுவன். அவன் சமா தியினின்றும் விழித்த காலத்தில் அனுகூலப் பொருள், பிரதிகூலப் பொருளெல்லா வற்றினும் விருப்பு வெறுப்பின்றி, எப்போதும் அவற்றைப்பற்றி யுதாசீனமாகப் போவன்; இவ்வாறு பேசுவதே அவனது பேச்சாம்.

(பகவானே! சப்த முதலிய விஷயங்களினின்றும் சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களைத் திருப்புதல் ஸ்திதப் பிரஞ்ஞைக்குக் காரணமாயின், வியாதி உபவாச முதலிய நிமித்தங்களால் மூடர்களும் சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களைச் சப்த முதலிய விஷயங் களினின்றும் திருப்புகின்றனர். அவர்களும் ஸ்திதப் பிரஞ்ஞராதல் வேண்டுமென்று அருச்சுனா! நீ வினாவுதல் கூடும். அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

ஆத்மாவின்கண் நிலைத்து நில்லாதவன் தான் ஞான சாதனமாகக் கொண்டுள்ள சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களைத் தவம் விரதம் முதலிய காரணங்களால் அடங்குமாறு தடுத்தாலும், அளவற்ற அலைகளையுடைய கடல்போல அளவற்ற எண்ணங்களை யுடைய தன் சித்தத்தின்கண்ணுள்ள ஆசை நீங்குதற்குரியவனாகான்; ஆனால், ஆன்மாவின்கண் நிலைத்து நிற்பவனுக்கோ அந்த ஆத்மாவை யுள்ளவாற்றிவதனால், அந்த ஆசையும் நீங்கிவிடுகின்றது. சற்குருவினிடத்து வேத வாசீகியம் பலவற்றையுங் கிரமமாகப் படித்து, தம்மை யடக்க முயலுகின்றவனது மனத்தை

பகிவத்கதை வர்ணம்

யும் பலாத்காரமாக விழுத்து, அவனது தைரியமானது மாறு சுரோத்திர முதலிய இந்திரிய மைந்தும் சப்த முதலிய விஷயங்களிலே செல்லும்படி செய்வனவாம். *

அருச்சுனா! முற்கூறிய காரணத்தால் இந்திரிய மைந்தையும் (விஷயத்தில் தோஷங் காண்டல், நான் பரவாகுதேவனென்றுணர்தல் என்பவற்றாலன்றி) அடக்குதல் அரியதாம்.

மனோ நிக்கிரகஞ் செய்யாவிடின், இந்திரிய நிக்கிரகத்தால்
பயனின்றெனல்.

(அருச்சுனா! நீ இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்தவனுக்கு, மனோ நிக்கிரகந் தானே சித்தித்துவிடும்; அதனால் மனோ நிக்கிரகஞ் செய்தல் பயனற்றதா மென வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்) சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்கள் அடங்கினாலும், மனம் அடங்காதிருக்குமாயின், அம்மனம் துன்பத்தைத் தரும் சப்தாதி விஷயங்களிலே இவை சுக சாதன மென்று கருதிசெல்லா நிற்கும்; அவ்வாறு செல்லுமாயின், அவ் விஷயங்கள் மீதுள்ள பிரீதியினால், அவற்றை யடைவ் விரைந்து, பேராசை யுடையதாய், விரிந்து நிற்கும்; விரும்பிய விஷயம் கிட்டாதாயின், அது கிட்டாவாறு செய்தவரீது பெருங் கோப முடையதாய், அதனால் வதையா நிற்கும்; தீயையொத்த பெருங் கோப முண்டாகவே, இது செய்யத்தக்கது, இது செய்யத்தகாதது என்னும் விவேக மில்லாமையாகிய மோகமானது வந்து பொருந்தும்; அம்மோகம் வந்து பொருந்தவே, சற்குரு வாயி லாகவும் சற்சாஸ்திர வாயிலாகவும் அறிந்துள்ள அர்த்தாநுசந் தான வடிவ ஸ்மிருதிகள் கெடுவனவாம்; அவை கெட்டபோதே அநர்த்த நிவிர்த்தி—ஆநந்தப் பிராப்தி யென்னும் முத்தி யடை தற்குரிய பிரஹ்மைவாஹம் (பிரஹ்மமே நான்) என்னும் அகண்டாகார விருத்தி வடிவப் புத்தியானது கெடுவதாம்; அப்புத்தி

* இதனால் மனத்தை யடக்க முயலுகின்றவன் முன்னர் இந்திரியங் களை யடக்குதல் வேண்டும்; இந்திரியங்களை யடக்காவிடத்து மனத்தை யடக்குதல் முடியாது; இவ்விரண் டடக்கமு முடையவன் ஆத்மாவில் நிலைத்துநிற்கற் குரியவனாவன்; ஸ்திதப் பிரஞ்ஞனென்பா னிவனே யாவ னென்பது பெறப்பட்டதென்க.

யானது கெட்டொழிந்த வழியே அடைதற் கரியனவென்று அறி
ஞா கூறுகின்ற புருஷராதத் மனைததும் கெட்டொழிவனவாம். †

இந்திரிய நிக்சிரகஞ் செய்யாது மனோ நிக்சிரக மாத்நிரஞ்
செய்பவனுக்குக் காமம் வெகுளி முதலிய தோஷங்க
ளுண்டாவதில்லை யெனல்

எதனிடத்தும் விருப்பமும் வெறுப்பும் இல்லாமல், தனது வச
மாக விருந்தது செல்லும் சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களாலே
சாஸ்திர விசுத்தமான போகங்களை யனுபவிப்பவன் தன் வசமான
மன முடையவனவன், அவன் அப் போகாதுபவததால் காமம்
வெகுளி முதலியவற்றை யடைந்து, மனங் கலங்குத லில்லாதவன
வன் அம்மனத்தினிடத்துப் பிரஹ்மானம் சாட்சாதகாரத்திற்குத்
தகுதியாய் மிக்க தெளிவே யுண்டாம், அது மிகத் தெளிவடை
யவே, எல்லே யில்லாது வந்துள்ள சாவ துக்கமும் நாசமாம்,
அவை நாசமாகவே, சீவப் பிரஹ்ம ஐக்கிய விஷயமான புத்தி
நிலைபெற்று நிற்பதாம் ‡

† இவரு ம்னவடக்க மில்லாம லீந்திரிய வடக்க மாத்நிர முடையவனு
க்கு, மனம் ஒரு முகமாய் நிலவாது பல தலைபட்டு விரியும்; அதனால்,
அதனிடத்துக் காமம், கோபம், மோக மென்பன முறையே யுண்டாகும்,
அவை யுண்டாகவே, சாஸ்திரராதத் சித்தனை கெடும், அது கெடவே,
நானே பிரஹ்மமென்னும் அகண்டாகார விருத்தி கெடும், அது கெட்ட
விடத்து, சாவ புருஷராதத் ரூபமான மோட்ச முண்டாவதில்லையா மென்
பன் கூறப்பட்டமை காண்க.

மனோ நிக்சிரகஞ் செய்யாது இந்திரிய நிக்சிரக மாத்நிரஞ் செய்பவ
னுக்குத் துக்கம் தொலைவதென்றாயின, மனோ நிக்சிரகமும், இந்திரிய நிக்சிரக
முஞ் செய்யாதவனுக்கு வரும் துன்பத்திற் கனவிலலை யென்பது சொல்ல
வேண்டுவ தில்லையாம், ஆகவே, அதிகாரி புருஷன் பராமுகமின்றி மனோ
நிக்சிரகஞ் செய்தல் வேண்டும்; அதனாற்றான், எதிதப் பிாஞ்ஞை யுண்
டாகும், இந்திரிய நிக்சிரக மாத்நிராதத் லஃதுண்டாவதில்லையா மென்
பதங் குணாதற்பாலதாம்.

‡ மனோ நிக்சிரகஞ் செய்துன்னவன் இந்திரியங்களின் வாயிலாக விஷ
யங்களை யனுபவித்தாலும், அவன் மனம் நிரமலமாகவே யிருக்கும்; மனம்
நிரமலமா யிருப்பதால், அவனுக்குச் சாவ துக்கமும் படிப்படியாக நீங்கும்;
அவன் புத்தி சீவப்பிரஹ்ம ஐக்கிய விஷயத்தில ஸ்திரமாக விருக்கு மென்
பது இங்குணாதற்பாலதாம்.

இந்திரிய நிககிரகஞ் செயயாதவாக்கு நல்லறிவு முதலியன
உண்டாகாவேன வற்புறுத்துதல்

சுரோததிரம, துவககு, சட்சு, ரசநம, கிராணமென்னு மிர
திரிய மைநதனையும் நிககிரகஞ் செயயாதவாகருச சற்குரு வாயி
லாகவும் சற்சாஸதிர வாயிலாகவும் ஆனம் விஷயமான புத்தி
யுண்டாவ திலையாம, அப்புத்தி யுண்டாவதிலை யாகவே,
பொருளைத் தேடுதல் போகத்தை யனுபவித்த லென்னு முலகிய
லெண்ண மொழிந்த ஆதமத்தியான முண்டாவ திலையாம,
அவ்வாதமத்தியான மிலையாமாயின, பின், தாம் பெறத் தொடங்
கிய ஆதம சாட்சாதகார (பிரததியட்ச) வடிவச் சித்த சாந்தி
யுண்டாகாது, அச்சாந்தி யுண்டாகாதாயின, அச்சாந்தியின்
பயனாகிய மோட்சாநந்த முண்டாவ திலையாம \$

(அருச்சுனா ! நீ இந்திரிய நிககிரகத்தோடு கூடிய மனோ நிககிர
கம் யாது காரணத்தா லுண்டாகாதிருக்கின்றது, அதனைக் கூறல்
மேலும் மென்று வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன்,
கேடகக் கடவாய்) தத்தம் விஷயங்களை 'பனுபவித்தற்குரிய
மாரகங்களில் தாம் விரும்பியவாறு செலலுக்கின்ற சுரோததிர
முதலிய ஐந்திரதிரியங்களுக்கும் பின்னே, அவை சென்ற மாரக
ங்களைத் தொடர்ந்து செலலுக்கின்ற மனமானது அநதச் சாதக
புருஷனது ஆனம் விஷயமான புத்தியைக் கடலி லோடுகின்ற
தோணியை அதற்கனுகூலமாக அதனோடு செல்கின்ற காற்றே
பிரதிகூலமா யடித்துக் கெடுத்தழிப்பது போலக் கெடுத்து விடுகின்
றது, அதனாலவன் உலகநோக்க முடையவனாய் விடுகின்றான். *

ஸ்திதப்பிரஞ்ஞவிடத்து இந்திரிய மனைத்தும் இயல்பாகவே
அடக்க முடையனவாயிருக்கின்றன வெனல்

அருச்சுனா ! எந்தச் சாட்சாதகார ஞானத்தை அஞ்ஞானி
கள் உயாவரும் இருளிலுள்ள பொருள்போன றறியா திருக்கின்ற

\$ இந்திரிய வடக்கத்தோடு கூடிய மனவடக்க மில்லாதவனுக்கு ஆனம்
விஷயமான புத்தி யுண்டாகாது, அஃதுண்டாகா தாகவே, ஆதமத்தியுண்
முண்டாகாது, அஃதுண்டாகாதாகவே, சாந்தி யுண்டாகாது, அஃதுண்
டாகாதாகவே, பரமாரந்த முண்டாகா தென்பதிகு ருணாதற்பாலதாம்.

* இதனால், இந்திரிய நிககிரகமுடையவனது ஆனம் விஷயமான புத்தி
ஸ்திரமாயிருக்குமென்பது பெறப்பட்டமைகாண்க.

† சாட்சாதகார ஞானம்—யான பிரஹ்மமாயிருக்கின்றே னென்னும்
பிரததியட்ச ஞானம்.

னரோ, அதனை இந்திரிய நிக்கிரகமுடைய ஞானி உள்ளங்கை நெல் லிக்கனி போலக் காண்பவனா யிருக்கின்றனன். எந்தச் சப்தாதி விஷயமான புத்தியை அஞ்ஞானிகள் யாவரும் எப்போதுங் கண்டுகொண் டிருக்கின்றனரோ, அதனை ஞானி தன் மனத்தால் காணா திருக்கின்றனன். †

ஸ்திதப் பிரஞ்ஞனுக்கு இந்திரியங்களே யன்றி மனமும் இயல்பாகவே அடக்கமுடையதா யிருக்குமெனல்.

நீரால் நிறைந்து தனதெல்லையைக் கடவா திருக்கின்ற சமுத்திரத்திலே நீரால் நிறைந்துள்ள கங்கை யமுனை முதலிய நதி கள் பல வழிகளால் வந்து பிரவேசித்தமையால், அந்தச் சமுத் திரம் சிறிதாகவேனும் பெருகி விகாரமடைவ தில்லையாம் ; அங்ஙனமே, தமது நிஜ சொரூபத்தில் நிலைத்துள்ள ஸ்திதப் பிரஞ்ஞரது சந்நிதியை நாடிச் சப்தாதி விஷய முற்றும் அவர்தம் பிரா ர்த்த கருமங் காரணமாக வந்தடையுமானால், அவற்றால் அவர்கள் சிறிதும் சித்தக் கலக்கமுறாது, தமது நிலையிலே யிருப்பர். அருச் சுனா ! நீ இதனால், விஷய போகத்தில் விரும்ப மற்றவர் சாந்தி யடைவர் ; மற்றவர் அதனை யடையா ரென்ப தறியக் கடவாய். ‡

விஷயப் பற்றில்லாதவர் சாந்தியை யடைவர்,
பிறவியை யடையா ரெனல்.

அருச்சுனா ! தானல்லாத வுடம்பின்கண் யானென்னும் அபிமானமும், தனதல்லாத பொருளின்கண் எனதென்னும் அபிமா

† இதனால் சாட்சாத்நார ஞானத்தை அஞ்ஞானிகள் இருளிலுள்ள பொருளை யறியாமைபோ லறியா திருக்கின்றனர் ; ஞானி அதனை வெளிச் சத்திலுள்ள பொருளை யறிவதுபோ லறிந்துகொண் டிருக்கின்றனன். சப்தாதி விஷய புத்தியை அஞ்ஞானிகள் வெளிச்சத்திலுள்ள பொருளை யறிவதுபோ லறிந்துகொண்டிருக்கின்றனர் ; ஞானி அதனை இருளிலுள்ள பொருளை யறியாமைபோ லறியா திருக்கின்றன னென்பது பெறப்பட்ட தென்க.

இயல்பாகவே இந்திரிய வடக்கமுள்ள ஸ்திதப் பிரஞ்ஞன் எப்போதும் உலக நோக்க மில்லாது, தன்னோக்க முடையவனா யிருக்கின்றனென்பதின் குணர்த்தப் பாலதாம்.

‡ இதனால், சற்குரு சற்சாஸ்திர வுபதேச வாயிலாக ஆத்மாவை ஐயந் திரியின்றி யுணர்ந்து, உணர்ந்தவா நிருப்பவர் தமது பிரார்த்த கருமங் காரணமாக, சப்தாதி விஷயங்கள் தம்மைவர் தடுப்பினும், அவற்றால் கலக்கமுறா திருப்ப ரென்பது பெறப்பட்டவா றறிக.

னமுமாகிய இவ்விரண் டபிமானமு மில்லாது, எத்தன்மையதாய பொருளையும் எனதென்று கருதுவது சொப்பனத்துமில்லா தொழித்து, தானான தன்மய மாகவே யிருந்து, தனது பிராரத்த கருமங் காரணமாக வரும் போகங்களைப் பற்றில்லா தனுபவித்து, தான் விரும்பியவா றொழுகுகின்றவ னெவனோ, ஸ்திதப் பிரஞ்ஞ னான அவனையே சர்வ சம்சார துக்க நிவிர்த்தி வடிவமான சாந்தி யானது வந்தடையா நிற்கும். இந்தச் சாந்தியை யடைந்தவர் மீண்டும் சம்சார துக்கத்தை யடையார். தாம் மரணமடையு மக் காலத்திலேனும் இச் சாந்திக் கேதுவாய பிரஹ்ம ஞானத்தை யடைந்தவர் * பிரஹ்ம நிருவாண வடிவமான என்னையே யடை வர் ; பிறவியை யடைய மாட்டார்.

கீதாசாரியனை வியந்து துதித்தல்.

அருச்சுனனுக்கு “ பின்னை யோவீவ் வுலகமெ லாம்பெற்ற அன்னை யோதிரு மார்பத் தனைத்தவன் முன்னை யோர்புகழ் வேத முடிவையோட தன்னை யோவுள்ள வாறெலாஞ் சாற்றினான்” என்க.

[பின்னை - இலக்குமி; இவ்வுலகமெலாம் பெற்ற அன்னை - பூமிதேவி.]

2—சாங்கியயோக வத்தியாயம் முற்றிற்று.

* பிரஹ்ம நிருவாண மென்பது பிரஹ்மாந்தமாம்.

மரண காலத்தில் பிரஹ்மஞான மடைந்தவரும் பிரஹ்ம நிருவா ணத்தை யடைவரென்று கூறினமையால், தம் முடம்பு செவ்வையாக விருக்கும்போதே விஷயப் பற்றின்றி வேதாந்த விசாரஞ் செய்து வருபவர் பிரஹ்ம நிருவாணத்தை யடைவ ரென்பது சொல்லவேண்டுவ தில்லையாயிற் றென்க.

இச் சாங்கியயோக வத்தியாயத்தில் பிரஹ்ம ஞானத்திற்குப் பாம்பா சாந்நமாயுள்ள நிஷ்காம கருமமும், நிஷ்காம கருமத்திற்குச் சித்த சுத்தி வடிவப்பயனும், அச்சித்த சுத்திக்கு ஞான நிஷ்டை வடிவப்பயனும் கூறப் பட்டவா றறிக.

3—கர்மயோக வத்தியாயம்.

அர்ச்சுனன் சாங்கிய (ஞாந) யோகம், கர்மயோக மென்னும்

இரண்டனுள், இன்னது முக்கியமா மென்பது

அடியேனுக்கு விளங்கவில்லை யெனல்.

வில்லைத் தரித்த தோளையுடைய அர்ச்சுனன் அலைகளை யுடைய திருப்பாற்கடலிலே அறிதுயி லமர்ந்திருந்தும், அறிதற் கரிய வேதங்களின் முடியிலே வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ கண்ணபிரான் தனது தேரின்மீது சாரதியாக வெழுந்தருளி யிருந்து, வேதார்த் தங்களைச் சுருங்கச் சொல்லலும் விளங்க வைத்தலுமாக வெடுத்தத் தனக் கறிவித்தும், அவ் வேதவசனங்களின் மெய்ப் பொரு ளைத் தனது சித்தக் கலக்கத்தா லறியாது, பகவானை நோக்கி, “அளக்க லாகா வளவும் பொருளும், துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும், வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையும்” என்பவற் றால் மலையை யொத்துள்ள சுவாமி! தேவரீர் முன்னர் நிஷ்காம கர்மத்தைக் காட்டிலும் (ஆத்ம தத்துவ விஷயமான) ஞானயோக மானது சிரேட்டமாமென் றருளிச் செய்தீர்; பின்னர்க் கரும யோகமானது* சிரேட்டமாமென் றருளிச் செய்தீர்; அதனால், யான் அவவிரண்டனுள் இன்னது முக்கியமாம், இன்னது அமுக கியமா மென்றுணரா திருக்கின்றேன்; தேவரீரைச் சரணமடைந் துள்ள எனக்குப் பொருந்திய சோகத்தை யொழிக்குஞ் சாதன த்தை யொன்றாகவே நிச்சயித்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டு மென்று வினவினன். *

பகவான் அர்ச்சுனனது வினாவை யனுசரித்து விடை கூறல்.

யான் உலக சிருஷ்டியினரம்பத்திலே பிராணிகளைச் சிருஷ்டித்து, அப்போதே ஆன்ம அநான்ம விவேக முடையவர் பொருட்டும், மலின அந்தக்கரண முடையவர் பொருட்டும் முறையே கூறிய ஞானயோகம் கர்மயோக மென்னு மிவ்விரண்

* கரும யோகத்தினும் ஞானயோகம் சிரேட்டமாமாயின், தேவரீர் அடியேனுக்கு ஹிம்சைவடிவக் கருமத்தைச் செய்யுமாறேன் வற்புறுத்து கின்றீர்; அந்நால் யான் கருமயோகம் ஞானயோக மென்னுமிரண்டனுள் * இன்னது சிரேட்டமாமென்ப துணராதிருக்கின்றேன்; தேவரீர் எனக்கு அவ் விரண்டனுள் யாதாவ தொன்றை யென் புத்தி ஸ்திரமாம் வண்ண மூப தேசித்தருளல் வேண்டுமென்றருச்சுனன் கண்ணபிரானை நோக்கி வினவின னென்க.

மும் உண்மையானவையே யாம். யாகம், தானம், தவ முதலிய வடிவமாயுள்ள நித்திய நைமித்திக கருமங்களை நிஷ்காமமாய்ச் செய்யாதவன் துன்பந்தரும் ஆசை நீங்காது வருத்தமுடவன்; மேன்மை பொருந்திய நிஷ்காம கருமத்தைச் செய்யாதவன் சந்நியாச மாத்நிரத்தால் மோட்சமடைய மாட்டான். †

ஞானி அஞ்ஞானி யென்பவருள் ஒருவரும் ஓரவஸ்தையிலும் ஒரு கணமாத்நிரமும் நல்வினை தீவினை யென்னும் வினை பிரண்டையுஞ் செய்யாதவராக விருப்பதில்லை. நீக்குதற்கரிய மோகத்தைத் தரும் ஆசை நீங்காத மனமுடையவனாய், (வாக்குப் பாணி பாத முதலிய) கர்மேந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்பவன் துன்பத்தோடு சப்தாதி விஷயங்களையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பான். இவன் மித்தியாசாரனென்று சொல்லப்படுகின்றான். ‡ (மித்தியாசாரம்—பொய் யொழுக்கம்)

அருச்சுனா ! நீ சுரோத்திர முதலிய ஞானேந்திரியங்கள் மன துடன் கூடிச்சப்த முதலிய விஷயங்களிற் செல்வதைப் பிரயத்ன பூர்வமாகத் தடுத்தி, பயன் கருதாது நித்திய நைமித்திக கருமங்களைப் பரமேசுவரனான எனது பிரீதியின் பொருட்டுக் கர்மேந்திரியங்களால் செய்வாயாக; இங்ஙனஞ் செய்வாயாயின், சித்த சுத்தியில்லாத சந்நியாசியினும் சிரேட்டமுடையவனாவாய். நன்மை

† மண், தண்டம், சக்கரம், ஞாலன் முதலிய காரணமில்லாவிடத்துத் கடவடிவக் காரிய முண்டாகாமையோல, நிஷ்காம கர்மயோக வடிவக் காரணமில்லா விடத்து, ஞானயோக வடிவக் காரிய முண்டாவதில்லையா மென்பதும், நிஷ்காமகருமத்தால சித்த சுத்தியும், அதனால் ஞானமும், அதனால் மோட்சமுமுண்டா மென்பதும், சித்த சுத்தியில்லாதவன் சந்நியாசியா யிருப்பினும் அவன் மோட்சமடையா நென்பதும் இங்குணர்த்தபாலன வாம்.

‡ இதனால், ஞானி அஞ்ஞானி யென்பவருள், ஒவ்வொருவரும் பூர்வ கண்ம சம்ஸ்காரத்திற் கேற்றவாறு கருமங்களைச் செய்து வருகின்றனர்; அச்சம்ஸ்காரம் அவர்களைக் கர்மஞ் செய்யுமா நேவுவதா யிருக்கின்றது; கர்மங்களைப் பலனை விரும்பாது செய்வது கூடுமேயன்றி, அவற்றை முற்றும் விடுவது முடியாது; கர்மேந்திரியங்களை யடக்கிச் சப்தாதி விஷயங்களை நினைத்துக்கொண்டிருப்பவன் மித்தியாசார முடையவனாவன்; அவன் துன்பத்தை யனுபவித்தற் றுரியவனா யிருக்கின்றனென்பது பெறப்பட்ட வெண்க.

பயக்கும் அந்த நித்திய நைமித்திக கருமங்கள் காமிய கருமங்கள் போல விரைவாக நாசமாகாது நிலைபெற்று, சித்த சுத்தியைத் தருவதன்றி, ஞானத்தையுந் தருவது வாயிலாக, விரைந்து கெடுமியல்பினை யுடைய பிறப்பினை யுந் கெடுக்கும். அக் கருமங்களின் சுன்மையைக் கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய். *

பகவான் அதிகாரி புருஷன் கருமஞ்செய்வ தவசியாமென்பதைப் பிரஜாபதி வசனத்தினால் நிரூபித்தல்.

சிருஷ்டியி னூரம்ப காலத்தில் ஜாதி—குலம்—தர்ம முதலிய வற்றை யாராய்ந்துணர்ந்து இந்திரன் முதலிய இமையவரைச் சந்தோஷிப்பிக்கும் வேள்வியோடு கூடவே, அதனைச் செய்தற்குரியவராய் பிரஹ்ம கூத்திரிய வைசியரென்னுமும் முத்திரத்தாரையும் படைத்த பிரஜாபதி, அவர்களை நோக்கிப் பொருந்துதற்குரிய தேவாராதனம் இவ் வேள்வியாம்; இவ் வேள்வி நீங்கள் விரும்பிய வற்றை யெல்லாம் தரும். †

(நீங்கள் வேள்வி வடிவக் கருமம் நாங்கள் விரும்பியவற்றை யெல்லாம் தருவ தெவ்வாறு மென்று கருதுதல் கூடும். இந்த வேள்வி தருமீ பலனைக் கிரமமாகக் கூறுகின்றேன், கேட்போக.) வேள்வி செய்தற் கதிகாரி புருஷராயுள்ள நீங்கள் இந்த வேள்வி முதலிய கருமங்களால், அவ் விந்திரன் முதலிய விமையவரது சித்தங்களில் சந்தோஷமுண்டாமாறு செய்யுங்கள்: அவ்வாறு செய்வீராயின், அப்போதே அவ் விந்திரன் முதலிய இமையவர்களும் மேகத்தின் வாயிலாக மழை பொழியச் செய்து, அதனால் அன்னமுண்டாமாறு செய்து, அவ் வன்னத்தால், உங்களுடம் பிணை விருத்தி யடையச்செய்து, அதனால் உங்கள் மனங்களில் சந்தோஷம் உண்டாகும்.

* இதனால், மனோ விந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்து, பயன் கருதாமல் ஈசுவரப் பிரீதியாகக் கர்மங்களைச் செய்பவன் சித்த சுத்தி பெறுவான்; அதனால், ஞானத்தைப் பெறுவான்; அதனால், பிறவியின்மையைப் பெறுவான் என்பன பெறப்பட்டன வென்க.

† இமையவர்—தேவர்; வேள்வி—யாகம். வேள்வி யென்பதற்கு நித்திய நைமித்திக கர்மங்களை யு முணர்த்தி நின்றது. பிரஜாபதி—பிரமன். நித்திய நைமித்திக கருமங்களுள் எதனையும் செய்யாதிருப்பவர்க்குக் காமிய கர்மத்தைச் செய்வது உசிதமா மாகலின், அதுபற்றிக் காமியகருமம் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டதென்க. இதனால், நிஷ்கரம கருமத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறு மிவ்விட்டதிற் காமிய கருமத்தைச் சிறப்பித்துக்கூறல் குற்றமுடைய தன்றோ மென்பது பெறப்பட்டவரீ றறிக.

தோஷமுண்டாமாறு செய்வர். இவ்வாறு பரஸ்பரம் (ஒருவர்க்கொருவர்) சந்தோஷிப்பிக்குந் தன்மையானது தவறுதிருக்கவொழுகிவருவீராயின, தேவருடமக்களுமென் றிருவிதமாகவுள்ள நீவீ ரிருவீரும இவ்வாறு முயலுங் கிரமத்தினால், நன்மையையடைவீர்களென்று கூறினார், மீண்டுமப் பிரஜாபதி அவர்களை நோக்கி, வேள்வியினால் சந்தோஷ மடைந்த இந்திரன் முதலிய இமையவாதமக்குத் தந்த அன்னம், பசு, சுவாண முதலியவற்றைக் கொண்டு பின்னு மவர்களைப் பூசியாது, அவற்றைத் தமக்கே யுபயோகமாக்கிக் கொள்பவர், தமக்குக் கல்வி கற்பித்த ஆசிரியரைப் பழித்துக் கூறிய கள்வரினும் கொடியராவா, செய்நனற் றி கொன்றவருமாவர். தான் தேவர்கள் வாயிலாகப்பெற்ற அன்ன முதலியவற்றைக் கொண்டு, அவர்களைப் பூசித்து, பின் எஞ்சிய அன்ன முதலியவற்றைத் தானேற்றுக்கொண் டெண்ணுது, தான் பெற்றுள்ள அவ்வன்ன முதலியவற்றைத் தன் பொருட்டாகவே யுபயோகமாக்கிக் கொள்ளுகின்றவன் பஞ்சகுறை முதலிய பாவங்களுையே யுண்பவ னாவன் †

† தனக்குக் கிடைத்த அன்னத்தைத் தேவதைகளுக் காப்பணஞ் செய்யா துண்பவனது நோக்கத்திற்கு அஃது அன்னமாகத் தோன்றினும், சாஸ்திர திருஷ்டிக்கும் தேவதைகளின் திருஷ்டிக்கும் பாவருபமாகவே தோன்று மென்பதாம்

ரிஷி யகளும, தேவ யகளும, பூத யகளும, மனுஷ்ய யகளும, பிரி யகளுமென்னு மைம்பெரும் வேள்விகளையும் செயதற் பொருட்டுத் தான் சமைத்த அன்னத்தை யுபயோகமாக்கி, எஞ்சினற் அன்னத்தை யுண்பவன் பஞ்ச குறை முதலிய பாவங்களினின்றும், சோலிற்ற செய்த பாவத்தினின்றும், நற்கருமங்களைச் செய்யாமையா லுண்டாகிய பாவத்தினின்றும் நீங்குவனென்ப திவகுணர்த்த பாலதாம்

(1) வேதத்தைப் படித்தல், படிப்பித்தல், சந்தியை யுபாசனை செய்தல் ரிஷி யகளுமாம் (2) அக்கினிஹோததிர் முதலியவற்றைச் செய்தல் தேவயகளுமாம், (3) பலி, வைசுவ தேவங்களைச் செய்தல் பூதயகளுமாம், (4) தன் வீட்டின்கண் வந்த அதிதி (விருந்தினர்)களை யன்ன முதலியவற்றால் சந்தோஷ முற்செய்தல் மனுஷ்ய யகளுமாம், (5) சிரார்த்தம்-தாப பணங்களைச் செய்தல் பிரி யகளுமாம்

பஞ்சகுறை யெனப்பன (1) நெல் முதலியவற்றை உரல் முதலியவற்றிலிட்டெ் குத்துதல் (2) யந்திரம்—அம்மிகளில் அரிசி முதலியவற்றைப் போட்டரைத்தல், (3) அடுப்பில் தீமூட்டல், (4) பாண்டங்களில் நீருற்றி வைத்தல், (5) பெருக்கல் மெழுகுதல் முதலிய செயல்களால் வரும் பாவங்களாம். இப்பாவங்களும் மற்றப் பாவங்களும் ரிஷியகளு முதலிய ஐம்பெரும் வேள்விகளையும் செய்பவர்க்கு ஒழிந்துபோ மென்பது இங்குணர்த்தப் பாலதாம்

வேள்வி முதலிய கருமங்கள் சம்சார சக்கரத்தின்

பிரவீர்த்திக்குக் காரணமாயிருத்தலினாலும்,

அவை செய்யத்தக்கனவாமெனல்.

கம்பீரமுடைய இளஞ்சிங்கத்தை யொத்த அருச்சுனா! போஜனஞ் செய்வது வாயிலாகப் புருஷஸ்திரீகளின் சரீரத்தின் கண்ணே பிரவேசித்துச் சுக்கில சோணித வடிவமாகப் பரிணாமத்தை யடையும் அன்னத்தினால் பிராணிகளின் சரீரங்க ஞாண்டாவனவாம் ; அவ்வன்னம் நெல் கோதுமை முதலிய வடிவமாக நல்ல மழை பெய்வதாலுண்டாவதாம் ; வளப்பம் பொருந்திய அந்த நல்ல மழை மேன்மை பொருந்திய தேவர்களின் சந்தோஷத்தா லுண்டாவதாம் ; அச்சந்தோஷமும் தருதியமைந்த அக்கினிஹோத்திர முதலிய கருமங்கள், லுண்டாவதாம் ; இவ்வக்கினி ஹோத்திர முதலிய கருமங்கள் பெரும் பிரமாணமாயுள்ள வேதம் கூறுவதால் தோன்றுவனவாம் ; பெருமை பொருந்திய அவ்வேதம் பரமான் மாவினின்றும் நிசுவாச முண்டாவது போலத்தோன்றி, அத்தருமவடிவ யக்குத்தின் கண்ணே நிலைபெற்றிருப்பதாம்.

(அருச்சுனா! நீ தேவரீர் இவ்வாறு கூறியதால் சித்தித்த பலன் யாது என்று வினவுதல் கூடும் ; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

உணவால் உடம்பும், மழையால் உணவும், தேவர்களின் மகிழ்ச்சியால் மழையும், அக்கினி ஹோத்திராதி கருமங்களால் தேவர்களின் மகிழ்ச்சியு முண்டாமென் றிங்ஙனங் கூறியவாற்றால், கருமங்களிலிருந்தே காணப்படுவனவெல்லாம் தோன்றுகின்றன வென்பதறிவாயாக. இவ்வாறு நிலைபெறுடைய ஈசரனால் நியமிக்கப் பட்டு வருகின்ற கர்மரூபமான சக்கரத்தின் வழியை யனுசரியா தொழுகுகின்றவர், தோன்றும்போது, மாத்திரம் ரமணியமாக விருக்கின்ற இந்திரியங்களின் விஷயங்களையே தாம் களிப்புறுதற் கிடமாகவு முடையவராவர் ; அவ்வேதுவால் பாவஜீவனமுடைய

அவர் தம் வாழ்நாளை வீணாகவே கழிப்பவராவரென்பதை அருச்
சனா நீ அறியக்கடவாய். ௩

பகவான் பரமாநந்த வடிவமாக விளங்கும் ஜீவன் முக்தன்
தான் செய்யவேண்டியவற்றை யெல்லாஞ்செய்து முடித்தவனாக
லின், உலகவடிவச் சக்கரத்திற் கேதுவாகிய கர்மங்களைச் செய்யா
திருப்பினும் பாவத்தை யடையான் ; ஏனையோர் செய்யாதிருப்
பின், பாவத்தை யடைவாரெனல்.

அருச்சுனா! அசுத்தமனத்தா லறிதற்கரிய ஆத்மாவைப்
பிரஹ்ம சொருபமாக அபரோகூழ்மாயறிந்து, அவ்வான்மாவி
னிடத்திலேயே பூரணமாகத் தோன்றும் ரதி, திருப்தி, சந்
தோஷங்களை யனுபவிக்கும் பிரஹ்ம நிஷ்டன் அளவற்ற கருமங்
காரணமாக வுண்டாகின்ற பயன்களை யடையுமாறு விரும்பான் ;
அக்காரணத்தாலவன் நித்திய நைமித்திக கருமமனைத்தையும்
செய்வதால் அடைவதாய் வொருபய னிருக்கின்றதோ ? இல்லையா
ம் ; அக்கருமங்களைச் செய்யாமையா லடைவதாகிய ஒரு பழி
யிருக்கின்றதோ ? இல்லையாம். இவ்வுலகத்திலே அறிஞர் இந்தப்
பிரஹ்ம நிஷ்டன் இக்கருமங்களைச் செய்யாதிருக்கின்றனென்று
நினைக்கவுமாட்டார் ; அவனுக்கு அக்கருமங்களைச் செய்யுமாறு
விதிக்கவுமாட்டார். *

ஓ வ்வொரு சிருஷ்டியினரம்பத்திலும் பரமேசுவரனிடத்தினின்றும்
வேதமுண்டாகின்றது ; அதன்பின் அவ்வேதங்கூறும் கருமங்களின்
ஞானம் மக்கட்குண்டாகின்றது ; அதன்பின் அக்கருமானுஷ்டானத்தால்
அபூர்வம் அல்லது அதிர்ஷ்டவடிவத் தருமமுண்டாகின்றது ; அதனால்
மழையுண்டாகின்றது ; அதன்பின் நெல்—கோதுமை வடிவ அன்ன முண்
டாகின்றது ; அவ்வன்னத்திலிருந்து மனிதர் முதலிய சரீரங்களுண்டா
கின்றன ; அதன்பின் மனிதர்கட்குக் கருமஞ் செய்வதன்கண் மீண்டும்
முயற்சி யுண்டாகின்ற தென்னும் சம்சார சக்கரத்தை யங்கீகரியாதவர்
இந்திரியாராமராய்ப் பாவ கருமங்களையே செய்பவராய்த் தமது காலத்தை
வீணாகவே கழித்துத் துன்பத்திற் காளாகின்றனரென்ப திங்குணர்தற்
பாலதாம். இந்திரியங்களால் விஷயங்களை யோய்வின்றி யனுபவிப்பவர்
இந்திரியா ராமரென்று கூறப்படுகின்றன ரென்க.

* அபரோகூழ்-பிரத்தியக்ஷம். ரதி, திருப்தி, சந்தோஷமென்பன-
பிரியம், மோதம், பிரமோத மென்பன போல மனோவிருத்தி விசேஷங்
களாம். பிரஹ்மநிஷ்டன் சர்வாநந்த சொருபனாக விளங்குதலின், செய்யத்
தக்கது மில்லையாம், பெறத்தக்கது மில்லையாம் ; அதனாலவன் கருமகர்த்தா
வாவதில்லையாம். இவ்வனமுள்ள இவன் அறிஞர் பழித்தற் கிடமாகாதிருக்
கின்றனென்ப திங்குணர்தற் பாலதாம்.

அந்தக் காரணத்தால் அஞ்ஞானியாகிய நீயும், யான் தத்துவ ஞான மார்க்கத்தை மேற்கொண்டு கர்மங்களைச் செய்யாதிருப்பேனாக வென்று கருதுவ தொழிந்து, பலத்தின்மீ திச்சையற்று, வேத விகிதமான நித்திய, நைமித்திக கருமங்களைச் சிரத்தையோ டிடைவிடாது செய்வாயாக; அந்த நித்திய நைமித்திக கரு மங்களைச் செய்வதால், சித்த சுத்தி வாயிலாகத் தத்துவஞான மடைந்து, துக்கமென்பது சிறிதுமில்லாத மோட்சத்தையே யடைதல் கூடும். முற்காலத்தில் நித்திய நைமித்திக கர்மங்களைப் பயனை விரும்பாது செய்து முத்தி பெற்றவர் அநேகராவர். அவர் கள் யார் யாரென்று அருச்சுன! நீ வினாவுவாயாயின், அவரைக் கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய். அவர்கள் ஜனகன், அஜாத சத் துரு, அசுவபதி, பகீரதன் முதலிய அரசராவர். அவர்கள் சிரத்தை யோடு சுருதி ஸ்மிருதிகள் கூறும் கர்மங்களைப் பயன் விரும்பாது செய்து வந்தமையாலன்றோ அந்தக்கரணசுத்தி வாயிலாகத் தத் துவஞானிகளாகி அநர்த்த நிவிர்த்தி—ஆநந்தப் பிராப்தி வடிவ மோகூட உலக மடைந்தனர் இவர்களது சதாசாரமும் பயனை விரும்பாது கருமஞ்செய்ய வேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணமாம். அருச்சுன! நீ உன்னைத் தத்துவ ஞானியாக வெண்ணிக்கொண் டாலும், † இவ்வுலக சங்கிரகத்தின் பொருட்டாவது நித்திய நைமித்திக கருமங்களைச் செய்யக்கடவாயாக.

(அருச்சுன! நீ யான் கருமஞ் செய்வது எவ்வாறு லோக சங் கிரகமாகுமென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின் றேன், கேட்கக்கடவாய்)

அரசர் முதலிய சிரேஷ்ட புருஷா செய்து வருகின்ற கருமங் களை அவரது கட்டளைக் கடங்கி நடப்பவா செய்வதல்லாமல் வேறு கர்மங்களைச் செய்யமாட்டார்களாகலின், எவ்வுலகத்திலும் மிகு பிரசித்தி பெற்றுள்ள நீயும் உலகத்தாரைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டுச் சப கருமங்களை யவசியமாகச் செய்தல்வேண்டும். இதற்குப் பகவானாகிய யானே உதாரணமாக விருக்கின்றேன். யானிங்நனங் கூறியது உண்மையல்லவாயின், யானேன் கருமஞ் செய்தல் வேண்டும்? எனக்குரிமையாயுள்ள சுவர்க்க மத்திய பாதாள மென்னு மிம்மூன் றுலகத்திலும் அவற்றிற்குச் சுவாமி யாகிய எனக்குச் செய்ய வேண்டுவதாகிய காரியம் சிறிது மில்லையாம். இம்மூன் றுலகத்திலும் கிடைத்தற்கரியனவாய்

† நீ உன்னைத் தத்துவஞானியாக நினைத்துக்கொண்டு, கருமங்களைச் செய்யாதிருப்பாயாயின், உலகத் தடுமாற்ற முடையதாமென்று அருச்சுன னுக்குப் பகவான் கூறினாரென்ப திருகுணநிதர்பாலதாம். உலக சங்கிரக மாவது உலகத்தாரைத் தத்தவ கருமங்களைச் செய்யுமாறு செய்து, அதரு மத்தினின்றித் திருப்புதலாம்.

என்னுடையத் தகாதனவும், அடையத் தக்கனவுமாயுள்ள பொருள்களெவை? ஒன்றுமில்லையே! அங்ஙனமாயினும், அருச்சுனா! இவ்வுலகத்தார் சிரத்தையோடு சுப கர்மங்களைச் செய்துத் தற்பொருட்டு, யான் சுப கர்மங்களைச் சிரத்தையோடு செய்து வருகின்றேன்; சுப கருமங்களைச் சிரத்தையோடு செய்து வருகின்ற என்னையும் நீ கருமஞ் செய்வதவசிய மென்பதற்குதாரணமாகப் பார்க்கக்கடவாய். அதனால், அருச்சுனா! நீயும் என்னைப் போலச் சுப கருமங்களைச் சிரத்தையோடு செய்யக்கடவாய்.

பகவான் தான் கருமஞ் செய்யாவிடின் உண்டாகுந்
தோஷத்தைக் கூறல்.

அறமனைத்தையும் ஆதரிப்பவனான யான் என தவதார சரீரத்திற்கேற்ற சுப கர்மங்களைச் செய்யா தொழிவேனாயின், யான் செய்யாத சுபகர்மங்களைக் கர்மாதிகார புருஷர் யாவரும் எவ்வகையாலுஞ் செய்யமாட்டார்; அந்தக் காரணத்தாலே, அநாதியாக நிலை பெற்றுள்ள பிரஹ்ம—சூத்திரிய முதலிய வருணங்கள் தடுமாற்றமுடையனவாம், ஆகவே, அந்தக் கருமாதிகார புருஷர் யாவரும் நாசமடைவர்; அங்ஙனம் உலகம் வருண சங்கரத்தால் (கலப்பால்) கெடாதிருத்தற் பொருட்டு, யான் சுப கருமங்களைச் செய்து வருகின்றேன். பின்னருண்டாவதை யறிபாது இப்பயனெனக்குண்டாதல் வேண்டுமென்னு மவாவோடு சுபகர்மங்களைச் செய்கின்ற அஞ்ஞானியைப் போல, பிறருய்தற் பொருட்டு அருச்சுனா! உனது சுபகர்மங்களைச் செய்யக் கடவாயாக; அவற்றின் பயனைக் கருதாதிருக்கக் கடவாயாக; யானிக் கரும கர்த்தாவென்னும் அபிமானத்தோடு பயனை விரும்பிக் கருமங்களைச் செய்கின்றவரது புத்தியைத் தத்துவோபதேசவாயிலாகச் சலிக்குமாறு செய்தலையு மொழிவாயாக.

பகவான் ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கு முள்ள
வேறுபாட்டைக் கூறல்.

ஆத்மாவாய தனக்கும் அநாத்மாவாய கண் முதலிய இந்திரியங்கட்கும் யதார்த்தமாகவுள்ள வேறுபாட்டினைச் செவ்வையாக வுணர்ந்த ஞானியானவன், ஐவகையாக வுள்ள கண் முதலிய இந்திரியங்களே உருவ முதலிய விஷயங்களில் தம்மியல்பிற்கேற்றவாறு சென்று வருந்துகின்றன; அசங்கமாயும், சித்தாயுமுள்ள யான் எதனிடத்துஞ் சென்று வருந்துவதில்லை யென்பதுணர்ந்து,

கரும் கர்த்தாவாகா திருக்கின்றான். இவ்வாறறியாத அஞ்ஞானி யானவன் லௌகிக கர்மம், வைதிக கர்மமென்னு மிருவகைக் கருமங்களையும் யானே செய்தேனென்று கருதி மனமெலிந்து வருந்துகின்றான். அருச்சுனா! நீ உய்தற் பொருட்டு யான் உப தேசித்த இந்த உபதேசத்தை யுணர்ந்து, உனக்குச் சதர்மமாயுள்ள யுத்தத்தைப் பரமேசுவரனான வென்னிடத் தர்ப்பணஞ் செய்து, இச்சையற்று மமதை யற்றுச் சோக மற்றுச் செய்யக்கடவாய்.

பகவான் கர்மாநுஷ்டானத்தால் வரும் நன்மையையும்
அவ்வநுஷ்டான மில்லாமையால் வரும்
தீமையையும் கூறல்.

எவர் பரமாசாரியனாகிய வென்னிடத்தில் இவர் நம்மைத் துக் கத்தைத் தரும் கர்மத்தைச் செய்யுமாறு பிரவீர்த்திக்கச் செய்கின்றாரென்னும் அருயையை யொழித்து எனது பரம தாற்பரிய மாயுள்ள இச் சப கர்மத்தைச் சிரத்தையோடு எப்போதுஞ் செய்து வருகின்றனரோ, அவர் புண்ணிய பாவரூபமான கரும் மனைத்தையும் முற்றும் விடுதற் குரியவராவர்; எவர் என்னிடத்து அருயையால் யான் கூறிய இச் சபகர்மத்தை யங்கீகரித்துச் செய் யாது நிந்திக்கின்றாரோ அவர் மிக வலிதாய பூமியிலுண்டாகிய விருகூடம் போல விருத்தியாகாது கெட்டு ஓரறிவு மில்லாதவ ராவர். †

(அருச்சுனா! நீ அரசனது கட்டளையை யிகழுகின்றவர்க்குத் தவறாது தண்டனை புண்டாதல்போல, பரமேசுவரராகிய உம் முடைய கட்டளையை யிகழுகின்றவர்க்குந் தண்டனை தவறாதுண்டாரு மென்பதை யறிந்தவரும் எக்காரணத்தால் தங்களது பரம தாற்பரியமான சப கரும்த்தை மேற்கொள்ளாது சர்வ புருஷார் தத்தத்தினின்றும் பிரஷ்டராய் விடுகின்றனரென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்)

அருச்சுனா! இது செய்யத் தக்கது, இது செய்யத் தகாதது என்று கரும்த்தின் பாகு பாட்டைச் செவ்வையாக அறிந்தவரும் பூர்வ ஜன்மங்களிற் செய்த பிரகிருதியி னனுசாரமாகவே, புண்ணியரூப அல்லது பாவரூப கருமத்தை மேற்கொண்டு செய்து

† சப கருமங்களைப் பயனை விரும்பாது செய்பவர் அந்தக்கரண சுத்தி வாயிலாகத் தத்துவ ஞானிகளாகி, அதனால், கருமங்க ளற்றவராவர். சப கர்மங்களைச் செய்யாது அவற்றை நிரதனை செய்து வருகின்றவர் சர்வ புருஷார்த்தத்தினின்றும் பிரஷ்டராய், சகுண நிரக்குண விஷயமான ஞானங்களுள், ஒரு ஞானமும்மில்லாதவராவர்; அதனால்வர் மூடரோவாவ ரென்பதிக் குணர்த்தப்பாலதாம். ஒருவனிடத்துள்ள குணத்தின்கண் மற்றொருவன் குற்றத்தைக் கற்பித்துக்கூறல் அருயையாம்.

வருவாராயின், மற்றவர் சர்வஞ்ஞபுள்ள எனது தண்டனையால் உபகாரமுண்டென்ப துணர்தற் குரியவராவரோ? அவரிடத்து எனது கட்டளை யாது செய்யும்? §

(அருச்சுனா! நீ விவேகி, அவிவேகி பென்பார் யாவரும் பூர்வ ஜன்மங்களிற் செய்த பிரகிருதியி னனுசாரமாகவே ஒழுகுவாராயின், விதி நிஷேத சாஸ்திரம் வியர்த்தமாமே யென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.)

சுமேராத் தரம், துவக்கு, சட்சு, ரசநம, கிராணம எனனும ஞானேந்திரிய மைந்தும் தொடர்ந்து செல்வனவாகிய சத்த, பரிசு, ரூப, ரச, கந்த மென்னும் ஐந்து விஷயங்களாகிய கொடிய பாலை நிலத்தின்கண் தம் மனம் உலர்ந்து வெதும்பித் துன்பமுறுகின்ற அதிகாரி புருஷர் இப்பாலை நிலத்தினின்றும் பிழைத்துப் போதற் குக் காரணமாய ஒரு ஞானமார்க்கத்தைக் கள்ளரைப்போலத் தடுத்து, அவர்கட்குப் பலவாறாய துன்பங்களைச் செய்ய, பகை பிரண்டு ரியமமாக விருக்கின்றன; அவற்றைக் கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய். அவை ஒவ்வொருநாளும் குறைதலில்லாது விருத்தி யடைந்து வருகின்ற ராகத் துவேஷங்களாம். அருச்சுனா! நீ அவற்றைப் பிரயத்தன பூர்வகமாக வாழிக்கக் கடவாய். *

§ பூர்வ ஜன்மங்களிலுள்ள தர்மம், அதர்மம், ஞானம், இச்சை முதலியவற்றின் சம்ஸ்காரம் இந்த ஜன்மத்தின்கண் அபிவிருத்தமாகின்றது; அந்த அபிவிருத்த சம்ஸ்காரமே இங்குப் பிரகிருதியாம். தீவினையால் துக்க முண்டாமென்பதை யறிந்தவரும் தூர்வாசனையின் ரிகுதிப்பாட்டால், அதனைச் செய்து வருகின்றனர்; மூடர் தீவினை செய்வது பற்றிப் பேசுவதேன்? அவர் எனது கட்டளையை யிகழ்வது ஆச்சரியமன்று; துக்கத்தை யடைதற்குரிய அவரிடத்து எனது கட்டளை யாது செய்யும் என்று பகவான் கூறினாரென்க. அபிவிருத்தம்-வெளிப்படுதல்.

* மார்க்கத்தில் செல்லும் பிரயாணிகளுக்குக் கள்வர் பலவகையாய தடைகளைச் செய்வதுபோல, தத்துவஞான மார்க்கத்தி லொழுகும் அதிகாரி புருஷர்க்கும் ராகத் துவேஷங்கள் பலவகையாய தடைகளைச் செய்கின்றன; அதனால், அதிகாரி புருஷர் ராகத் துவேஷங்களைப் பிரயத்தன பூர்வகமாகக் கெடுத்தல் வேண்டுமென்பதிங் குணர்தற்பாலதாம்.

பூர்வ ஜன்மங்களிற் செய்த பிரகிருதி தனது வலிமையால் சப்தாதி விஷயங்களை நீனைப்பித்தல் வாயிலாக ராகத் துவேஷங்களுண்டாமாறு செய்கின்றது; அதனால், புருஷன் தீவினைகளைச் செய்கிறான். விதி நிஷேத சாஸ்திரமோ தீவினை செய்பவன் தவறுது கெடுவானென்றும், ராகத் துவேஷங்கள் பகவானைப் பயினை விரும்பாது பூசுதலால் கெடுமென்றும் கூறுகின்றது. அதனால் விதி நிஷேத சாஸ்திரம் அதிகாரி புருஷனுக்கு வீணாகா தென்பதாம்.

(அருச்சுனா! நீ இந்த யுத்தம் சாஸ்திர விகித கருமமா யிருத் தல்போல, சந்நியாச பூர்வகமான பிட்சான்ன போஜனமும் சாஸ்திர விகித கர்மமா யிருக்கின்றது; இந்த யுத்தரூப கருமம் இம்சை வடிவமா யிருத்தலால், இதனை யொழித்து, இம்சையில்லாத சந்நியாச பூர்வகமான பிட்சான்ன போஜன கருமத்தை யானேற்றுக் கொள்ளுகின்றே னென்று கூறுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறு கின்றேன், கேட்கக்கூடவாய்.) அருச்சுனா! ஒருவன் தனது ஆசிர மத்திற்குத் தகுதியல்லவென்று சாஸ்திரம் விலக்கிய கருமங்களைச் செய்வது, அவனுக் கொருவாற்றினுந் தகுதியுடையதன்றும்; ஒருவன் தனது ஆசிரமத்திற்குத் தகுதியான யுத்த முதலிய கரு மங்களைச் செய்து கெடுவானாபினும், அவன் அக் கருமங்களைச் செய்வது, அவனுக்கு மிக மேன்மையைத் தருவதாம். அந்தக் காரணத்தால், உன்னை யொத்த மேன்மைக் குணமுடையார் தமது ஆசிரமத்திற்குத் தகுதியின்றென்று ராஸ்திரம் விலக்கிய கருமங் களை மிகுதியாகச் செய்வதைப் பார்க்கினும், சாஸ்திரம் தமது ஆசிரமத்திற்குத் தகுதியாமென்று விதித்த கருமங்களை யற்பமாக வேனும் செய்தல் வேண்டும்; அங்ஙனஞ் செயதலே அவர்க்குரிய தருமமாம். *

அருச்சுனன் வினா.

பகவான் இவ் வாக்கியங்களைத் தனது தேரின்மீதிருந்து கூற, அவற்றைக் கேட்ட அருச்சுனன், 'நின்னும் வினாவக் கருதி, பக வானே நோக்கி, பகவானே! தமது வல்லமையாலே தமக்காக வேண்டிய காரியங்களைத் தமக்குப் பர தந்திரராயுள்ள சேவகரைக் கொண்டு செய்துகொள்ளும் அரசரைப்போல, அசுபகமம துக்க மனைத்திற்குங் காரணமா யிருத்தலால், அதனை நாம் செய்ய மாட்டோமென் றிருப்பவரையும் மயங்கச் செய்து, அவரதனைச் செய்யுமாறு செய்விக்கின்றவன் யார்? என்று வினாவினான்; திருப் பாற்கடலைத் தாம் படுக்கும் பாயலாகக் கொண்ட பகவான்

* தரும சாஸ்திரம் பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தார்க்கும் அவரவர்க்குரிய ஆசிரமங்களைக் குறித்து எவ்வெக் கருமங்களை விதிக்கின்றதோ அவ்வக் கருமங்களை அவரவர்க்குச் சுவ தருமங்களாம். பிராமணர் முதலியோர் தத்தமது ஆசிரமங்களுக்குரிய கருமங்களை விட்டு, மற்றவர்க்குரிய கருமங்களைச் செய்வது அவர்க்குப் பர தருமமாம் சுவ தருமம் புண்ணிய வேதுவாம், பர தருமம் நாக வேதுவாம், அதனால், அருச்சுனா! நீ உனக்குரிய சுவ தருமமாகிய யுத்தத்தைச் செய்யக் கூடவாயென்று பக வான் கூறினாரென்க.

அதற்கு விடை இவ்வாறென்று கூறுபவராய்ச் சொல்லத் தொடங்கினா

அருச்சுனன் வினாவியதற்குப் பகவான் விடை கூறல்.

அருச்சுனா ! நீ வினாவிய காரணம் தீமையைத்தரும் இராசதருண வடிவ மனத்தினினமும் தோன்றியுள்ள அந்தக் காமமேயாம், இந்தக் காமமே தனக்குப் பிரதிகூல முண்டாகும்போது துவேஷ வடிவமாகப் பரிணாமத்தை யடைகின்றது, அதனால், அத்தியந்த முக்கிர வடிவத்தைக் கொண்டுள்ள அந்தக் காமத்தின் பெயர் ரூரோதமென்று சொல்லப்படுகின்றது அந்தக் காமத்தாலுண்டாகும் தீமையைக் கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்

பகவான் காமத்தின் கோடுமையைக் கூறல்

காமமானது போகங்களால் திருபதியடையா திருத்தலால், எவ்வகைத்தாய போகத்தையும் அனுபவிக்கத்தக்க வல்லமையுடையதாம், அதனால், எவ்வகைத்தாய பெரும் பாவத்தையும் கொடுக்கத்தக்க வல்லமையுடையதாம், அதனால், எவ்வகைத்தாய பிராணிகளும் பகையா யிருப்பதாம் இன்னு மிக்காமம் இத்தன்மையதாமென்று யான கூறுவதை அருச்சுனா ! நீ கேட்கக் கடவாய் †

பகவான் காமத்தின் கோடுமையைத் திருஷ்டாந்த வாயிலாகச் கூறல்

நெருப்பை மிகுதியாய்ப் புகையும், மிகப் பிரகாசமுள்ள கண்ணாடியை அழுகும் மறைத்திருத்தலபோல, தேக்கதையடைந்துள்ள சீவாகளின் உள்ளுணர்வு வெல்லாவற்றையும் இது வேண்டும், அது வேண்டுமென்னும் விருப்பம் மாறுது பொருந்தியுள்ள கொடிய காமமானது மறைத்திருக்கின்றது ‡

† காமமுடையவன் கான விரும்பிய பொருளை யடைதற்பொருட்டுப் பெரும்பாதகச் செயலையும் செயதலின், காமம் தன்னை யுடையவனுக்குப் பெரும் பாதகத்தையுந் தருதற் குரியதா யிருக்கின்றது என்றும், காமம் எவ்வகைத்தாய போகத்தையும் தன்னை யுடையவன் அனுபவிக்கத்தக்க வல்லமையுடையதாயும், அதனால் அவன் பெரும் பாதகச் செயலையுந் செய்தற்குத் தக்க வல்லமையுடையதாய் யிருக்கின்றமையின், அது பகை வரை வசமாக்குதற் குரிய சாம தான் பேத-தண்டமென்னும் நாலவகையுபாயங்களுள், தண்டோபாயத்தாலன்றி, ஏனைய உபாயங்களால் வசமாகாதிருக்கின்ற தென்றும், இவ்வுணராதற் பாலனவாம்

‡ உளருணர்வு வென்றது நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேக ஞானத்தை, காழ்முடையவா சித்தம் கலக்கமுடையதா யிருத்தலின், அச்சித்தத்தின்கண் ஒவ்வொரு சமயத்திற் றேனன்றும் நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேக ஞானம், தான் தோன்றியவுடனே காமத்தால் மறைந்து விடுகின்றதென்ப திங் குணாதற் பால்தாம்

பகவான் காமமுண்டாதற்குக் காரணமா யிருப்பனவற்றைக் கூறல்:

இது வேண்டும், அது வேண்டுமென்னும் விருப்பம் மிக்குள்ள இக்காமமானது இந்திரியம் - மனம் - புத்தியென்னு மிம் மூன்றை யுமே தனக்கு வழியாகக்கொண்டுள்ளே பிரவேசித்து, தேகாபிமானிகளை அவர்களின் நித்தியா நித்தியவஸ்து விவேகஞானத்தை மறைத்து மயங்கச் செய்கின்றது ; அக்காரணத்தால், அருச்சுன ! நீ முதலில் சுரோத்திரம் (காது) முதலிய ஞானேந்திரிய மைந்தனையும் காமமானது உன்னை மயக்குவதற்குமுன்னே அடக்கி, அதன்பின் மனத்தையும் புத்தியையு முன்வசமாகச் செய்து, பின்னர் உன்னோடு ண்ணையில் சம்பந்த மில்லாததாகிய கொடிய காமத்தை நாசஞ்செய்யக் கடவாய். §

பகவான், ஆத்மா உடல் பொறி முதலியவற்றினும்

வேறு யிருப்பதாம், அதனைத் தரிசித்தால்

காமமுற்றுங் கெடுமென்று கூறல்.

ஸ்தூல பூதங்களின் மயமாகப் பொருந்தியுள்ள இத்தூல தேகத்தினும் சுரோத்திர முதலிய இந்திரிய மைந்தும் பரமாம் ; அடக்குதற்குரிய அவ்விந்திரியத்தினும் மனம் பரமாம்; அம்மனத்தினும் பாகுகாத்தற்குரிய புத்தி பரமாம், அப் புத்தியினும் திருசியமா யுள்ள உடல் பொறி முதலியவற்றிற்கு வேறாயிருந்து, அவற்றை யறிகின்ற ஆத்மாவே பழமையான பரமாம். *

அருச்சுன ! நீ முன்னர் இவ்வாறு புத்தியினும் பரமாயுள்ள ஆத்மாவைச் சந்தேக விபரீத மில்லா துள்ளவா றறிந்து, மித்தை

§ காம முடையவன் பாவ மனைத்தையும் செய்தற்குரியவனாயும், அஃதில்லாதவன் ஒரு பாவத்தையும் செய்தற் குரியனல்லனாயு மிருத்தலின், பாவஞ்செய்யா திருத்தல் வேண்டுமென்று விரும்புகின்றவா காமத்தை யவசியங் கெடுத்தல் வேண்டும், அக்காமந் தோன்றுதற் கிடம் முன்னர் இந்திரியமும், பின்னர் மனமும் புத்தியுமா யிருத்தலின், காமத்தைக் கெடுக்க விரும்புகின்றவா முன்னர் இந்திரியங்களை யடக்கப் பழகுதல் வேண்டும் ; அதன் பின்னர் மனத்தையும் புத்தியையும் அடக்கப் பழகுதல் வேண்டும் என்பன இங்கறிதற் பாலனவாம்.

* ஸ்தூல தேகம் இந்திரியங்களின் வயமாயும், இந்திரியங்கள் மனத்தின் வயமாயும், மனம் புத்தியின் வயமாயும், புத்தி ஆத்மாவின் வயமாயு மிருத்தலின், அவை தம்முள் வேறாய், ஒன்று கொன்று பரமா யிருக்கின்றன ; ஆத்மா சர்வ சாட்சியா யிருத்தலின், அதனினும் பரமாயிருப்ப தொன்றில்லையா மென்பதிங் குணர்த்தப் பாலதாம். பரம்—மேல்.

பாய பிறப்பொழியுமாறு இந்திரியங்களையே யன்றிப் பலவகை ஆசைகளுடையதாய்க் கலங்கி யிருக்கின்ற மனத்தையும் ஆத்மா புத்தியினும் பரமா மென்னும் நிச்சய புத்தியா லடக்கி, பின்னர் அந்த மனத்தைக் கலங்கச் செய்யும் மூல காரணமான காமரூப சத்துருவை நாசஞ்செய்யக் கடவா யென்று சேலா யுலக முறு புனலோர் செலுவின் புரையே செலுத்தினோனாகிய பகவான் கூறியருளினார். (சேல்-மீன் ; புனல்-கடல்.)

இம்மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் ஞான நிஷ்டையின் சாதன மாய நிஷ்காம கர்ம நிஷ்டை பிரதானரூபமாகவும், பலரூப ஞான நிஷ்டை கௌணரூபமாகவும் கூறியிருப்ப துய்த்துணர்தற் பால தாம்.

3—கர்மயோக வத்தியாயம் முற்றிற்று.

4—சம்பிரதாய வத்தியாயம்.

பகவான் சர்வ வேதார்த்தங்களின் சாரமாயுள்ள கர்ம யோகம்—ஞானயோக மென்னு மிரண்டனையும் விரிவாகக் கூறக் கருதி, சம்பிரதாயக் கிரமமாக அவற்றைப் புகழ்ந்து கூறல்.

குற்றமென்பது சிறிதுமில்லாத சக்கரப் படையைத் தாங்கிய திருக்கரத்தையுடைய பகவான் அருச்சுனைக் கருணையோடு நோக்கி, பெருந்தவத்தையுடைய அருச்சுனா! பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி அதிகாரிகளிடத்து முறையே நடைபெற்று வருவதற்குரிய கரும யோகத்தையும், ஞானயோகத்தையும், குற்றமான தொழிய நீ யறிந் தனுஷ்டிக்குமாறு உனக்கு விளக்கமாகக் கூறினேன் ; இனி அந்த யோகங்களின் குரு சிஷ்ய பாரம்பரிய வரலாற்றினையும் கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய். யான் இவ்விரண்டு யோகங் களையும் உலக சிருஷ்டியி னாதிகாலத்தில் குரியனுக்கு அவனது துன்பமொழியக் கூறினேன் ; அச்சுரியன் அவற்றைத் தனது புத்திரனை வைவஸ்வதமனுவென்னும் அரசனுக்கு விளக்கமாகக் கூறினான் ; அம்மனுவரசன் தானறிந்த அந்த யோகங்களைத் தனது புத்திரனை இட்சுவாகு வேந்தனுக்குச் சந்தோஷத்தோடு கூறி னான். இவ்வாறு பரம்பரையாக வந்த இந்த யோகங்களைக் குரு சிஷ்ய பரம்பரையாக நிமி, ஜனகன், அஜாத சத்துரு, கைகேயன் முதலிய ராஜ ரிஷிகள் அறிந் தனுஷ்டிக்குந் தன்மைய ராயினார்.

அவை அனுஷ்டிப்பா ரில்லாமையால் நீண்ட காலமாக நஷ்ட மடைந்து விட்டன.

இவ்வளவென்று வரை யறுத்து மதித்தறிதற் கருமையாக (பொருள்களின் புடை பெயர்ச்சி யேதுவாக) நிகழ்கின்ற காலம் சென்று விட்டமையால், மக்கள் அனுஷ்டிப்பதற் கருமையாய் நஷ்டமடைந்த அந்த யோகங்கள் பிறப்பிற் கேதுவாய் இருவினை களும் கெடுதற்குக் காரணமா யிருப்பனவாம். கால விசேஷத்தால் ஒருவரும் அறிதற் கருமையாய் இரகசியமாயுள்ள அந்த உண்மை யான யோகங்களை அர்ச்சனா! நீ என்னிடத்துப் பேரன்பினைச் செய்கின்ற நண்பனாயும், சர்வ காரணனுள்ள வென்னை யல்லா மல், பொருள் புகழ் புண்ணிய முதலிய வெல்லாவற்றையும் அறி யாத பக்தனுயிருக்கின்ற யாதலால், உனக்குக் கூறத் தொடங்கி னேன்; நீ அவற்றைக் கவனமாகக் கேட்கக் கடவா யென்றனர்.†

அருச்சுனன் வினா.

பகவானே! தேவரீர் கரும யோகத்தோடு கூடிய இந்த ஞான யோகத்தை வைவஸ்வதமனு முதலிய அரசர்கள் குரு சிஷ்ய பாரம்பரியமார்க்கக் கேட்டனுஷ்டித்து வர, சென்ற சிருஷ்டியின் ஆதி காலத்திலும் யான் சூரியனுக்குக் கூறினேனென்று கூறினீர்; அங்ஙனம் கூறியிருப்பினும், தேவரீர்க்குரிய இவ்வுடம்பு, சிருஷ்டி யின் ஆதி காலத்தில் சூரியனுக்கு அதனைக் கூறிய அவ்வுடம்பன் றும்; அதனால், அவ்வுடம்பிலிருந்து கூறிய அவ்வுபதேசத்தைப் பயனாமாறு எம்மனோர் போன்றுள்ள நீர் நினைத்தல் கூடுமோ? அதற்குத் தேவரீர் விடை கூறல்வேண்டும்.

பகவான் தம்மை மக்களுள் ஒருவராகக் கருதி, அருச்சுனன் வினாவிய வினாவிற்கு விடை கூறல்.

துளப மாலையை யணிந்த முடியிணையுடைய பகவான் சுவர்க்க மத்திய பாதாளமென்னு மூன்றுலகத்திலும் தனது புகழ் நிறைந் துள்ள அருச்சுனன் இவ்வாறு வினவவே, அதற்கு விடைகூறத் தொடங்கி, அருச்சுனனைக் குறிப்பிட்டு நோக்கி, அருச்சுனா! வாச

† இங்ஙனம் பகவான் கூறியதனால் மோட்ச சாதனமாய ஞானயோக மும், அதன் சாதனமாய கர்மயோகமும், அரசர்களிடத்துக் குருசிஷ்ய பாரம்பரியமாகத் தொன்று தொட்டு நடைபெற்று வந்தன வென்பது பெறப்பட்டவாறாக.

தேவனுன் எனக்கும் அருச்சுனனுன் உனக்கும், உலக சிருஷ்டிகாலத்திற்கும் இக்காலத்திற்கும் மத்தியில் முறையே லீலா மாத் திரமாகவும், இருவினைகளின் வசமாகவும் வந்தொழிந்த உடம்புகள் அநேகமாயிரமாம். ஈசரனுள்ள நான் அவ்வுடம்பனைத்தையு மறிந்திருக்கின்றேன் ; சீவனுள்ள நீயோ அவ்வுடம்புகளுள் எதனையு மறியாதிருக்கின்றாய். காண்டபமென்னும் வில் பொருந் திய தோனையுடைய அருச்சுன ! எனக்கு முனக்கு முள்ள வேறு பாடு இதுவேயாம். ‡

பகவான் தாம் அவதாரஞ் செய்வதற் கேது கூறல்.

(அருச்சுன ! நீ தேவரீர்க்கு எக்காலத்தே எப்பயனுக்கிப் பிறப்புண்டாகின்றதென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறு கின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.) இறவாதும் பிறவாதும் இருத்த லால் நித்தியனாய், பிரமன் முதல் ஸ்தம்ப மீரகவுள்ள சர்வப் பிராணிகட்கும் ஈசனுயிருக்கும் நான் தருமத்திற்குக் கேடும், அத ருமத்திற்கு ஆக்கமு முண்டாக, அப்போது அவற்றால் அந்தோ சாதுக்களடைகின்ற கொடுந் துன்பங்களைத் தீர்ப்பதற்காக, உண் மையில் பிறப்படையாதிருந்தே என்னிடத்துக் கற்பிதமா யிருக் கின்ற மாயையால் தேகமுடையவன்போல ஒழிவின்றி, யுகந்தோ றும் யுகந்தோறும், பல்வேறு வகையினவாய் அவதாரங்களைச் செய்கின்றேன் ; நான் அவதாரஞ் செய்வதற்குக் காரணம் மற் றொன்றன்றும். §

பகவான் தமது ஜன்ம கர்மங்களை யுள்ளவா றுணர்பவர்க்கு வரும் பயனைக் கூறல்.

‡ எப்போதும் உதயாதமன மற்றிருக்கும் சூரியனுக்கு உலக வியவ காரத்தால் உதயாத்மனம் தோன்றுவதுபோல, எப்போதும் பிறப்பிறப் பற்றிருக்கும் பகவானுக்கும் லீலா மாத்திரத்தால் பிறப்பிறப்புத் தோன்று கின்ற தென்பதிங் குணர்த்தபாலதாம். பற்றின்றிச் செய்யும் வியவகாரம் லீலையாம்.

§ தமதுயிர் கீவருவதா யிருப்பினும், தமக்குரிய வொழுக்கத்தினின் றும் நீவகாதவர் சாதுக்களெனப் படுவர். எப்போது தருமத்திற்குக் கேடும், அதருமத்திற்கு ஆக்கமு முண்டாகின்றனவோ அப்போது நான் சாதுக்களை யிரட்சித்தற் பொருட்டும், அசாதுக்களைச் சிட்சித்தற் பொருட்டும், தருமத்தை நிலபெறச் செய்தற் பொருட்டும் அவதாரஞ் செய்கின்றே னென்று பகவான் கூறினாரென்பதிங் குணர்த்த பாலதாம்.

இவ்வாறு பரமேசுவரனாய் வெனது அவதாரங்களையும் கருமங்
களையும் லோகானுக்கிரகார்த்தமாமென் றுள்ளவாறுணர்ந்து, அத
னால் தாம் கடைத்தேறுவதற்குக் காரணமாயுள்ள ஞானவடிவத்
தவத்தினையடைந்து, அதனால் துன்பந்தரும் ஆசை, பயம், கோபம்
முதலியவற்றினின்றும் நீங்கி, மோட்சமடைந்தவரை இவ்வள
வென்று குறிப்பிட்டிரைத்தல் முடியாது. (அருச்சுனா! நீ தேவரீர்
*ஞானவடிவத் தவமுடையவரை மோட்சமுறுமாறு செய்து, மற்ற
வரை அஃதுறவாறு செய்தலால், உம்மிடத்துப் பட்சபாத முண்
டென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்க
க்கடவாய். தாம் விரும்பிய பயன்களை விரைவாக வடைதலால்)
மெய்யாய் தெய்வத்தன்மையுடையது இத்தெய்வமே யென்று
கருதி இந்திரன் முதலிய தெய்வங்களுள் ஒவ்வொரு தெய்வத்தை
விரும்பித் தொழுகின்றவர் விரும்பிய பயன்களை அவர்களுக்கு
அவ்வத் தெய்வருபமுமா யிருந்து, கொடுப்பவனும் நானே
யாவன்; அதனால், நான் எவரிடத்தும் பட்சபாத மில்லாதவன
யிருக்கின்றேன்; அருச்சுனா! நீ இதனை யறியக்கடவாயாக. †

[அருச்சுனா! நீ நான்கு வருணங்களின் கர்த்தாவும், அவ்வுரு
ணங்களுக்கு சித்தமாய் கர்மங்களை யருளிச் செய்தவரும் தேவரீரே
யாகலின், உம்மிடத்துப் பட்சபாதமில்லை யென்பது எவ்வாறு
பொருந்துமென வினாவுதல்கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன்,
கேட்கக்கடவாய்.]

அருச்சுனா! பரமேசுவரனான நான் சிருஷ்டியி னாதிகாலத்
திலே சீவர்களது சத்துவம்-இராசதம்-தாமதமென்னும் குணங்

* ஞானவடிவத் தவம்—ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியத்தின் தொடர்ந்த சிந்
தனையாம். பகவான் இவ்வாறு கூறியதால், பகவான் நிராசையுடையவர்க்கு
ஞானவாயிலாக முத்தியையும் ஆசையுடையவர்க்கு அவரவர் உபாசனை
செய்த தெய்வங்களின் வடிவமாக விருந்து காணி மனை முதலியவற்றை
யும் தருகின்றனர்; அவர்க்கு எவரிடத்தும் பட்சபாதமில்லை யென்பது
பெறப்பட்டவாறறிக.

† ஆர்த்தன், அர்த்தார்த்தி, ஜிஞ்ஞாசு, ஞானி யென்னும் நால்வகைப்
புருஷரிடத்தும் பகவான் பட்சபாதமின்றி யிருக்கின்றனர்: அவரவர் தம்
பாவனைக்கேற்ற பயன்களையே பகவான் வாயிலாக அடைகின்றன ரென்ப
திங் குணர்த்தப் பாலதாம்.

(1) துன்ப மடைந்தவன்—ஆர்த்தன்; பொருளை விரும்பியவன்—
அர்த்தார்த்தி; தன்னை யறிய விரும்புகின்றவன் ஜிஞ்ஞாசு; தன்னை
(ஆத்மாவை) யறிந்தவன்—ஞானி.

களின் வேற்றுமையாலும், சமை-தமை-திதிட்சை-உபரதி சிரததை-சமாதானமெனனும் கருமங்களின் வேற்றுமையாலும், அவாகளைப் பிராமணாதி நான்கு வருணமா யொழுக என் மாயையினால் படைத்தனன். யான் இப்போதும் இனியும் அவர்களைக் காத்தறகுரியவனா யிருக்கின்றேன், இதனால், என்னிடத்துப் பட்சபாதமில்லையென்ப தறியக் கடவாய் ‡

(அருசகனா! நீ தேவரீரானான்கு வருணங்களுக்கும் காத்தாவாயின், கரும பலத்தை யனுபவிக்கும் எமமனோளு ஒருவராவீர், அதனால், நீவீர் ஈகவரானுத லெவ்வாறு மென்று வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடைகூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்) அருசகனா! யானசர்வ பதாரதங்களுக்கும் இயல்பாகவே யடைந்திருக்கின்றேனாகலின், யான் விருமபுத்தறகுரியது ஒன்று மின்றும், அதனால், மயக்கத்திற கேதுவாய கருமப் பயன்களில் இச்சை வையாதிருக்கின்றேன், அக்காரணத்தால், அச்சிருஷ்டி முதலிய கருமங்கள் தாமரைபிலையின்கண் நீர சம்பந்தியாமைபோல என்கண் சம்பந்தியாமல், எனக் சன்னியமாகவே யிருக்கின்றன. இவ்வாறிருத்தலால், யான் அவற்றிற்குக் காத்தாவாய் யிருப்பினும், உண்மையில் அகாத்தாவாகவே யிருக்கின்றேன் இவ்வாறிருக்கும் என்னை யறிகின்றவா, என்னைப்போல அகாத்தாவாக விளங்கிக் கருமப் பரதத்தினின்றும் நீங்குவா.

‡ சத்துவ குணத்தைப் பிரதானமாக வடையவன் பிராமணனாவன், அவனுக்குரிய கருமம் சமை-கமை முசலியனவாம், இராசத் குணத்தைப் பிரதானமாகவும், சத்துவ குணத்தை யப்பிரதானமாகவும் முடையவன் ஸ்தத்திரியனாவன், அவனுக்குரிய கருமம் செளரியம் கேஜஸ முதலியனவாம், இராசத் குணத்தைப் பிரதானமாகவும் காமத் குணத்தை யப்பிரதானமாகவும் முடையவன் வைசியனாவன், அவனுக்குரிய கருமம் வாததகம் உழவு முதலியனவாம், தாமத் குணத்தைப் பிரதானமாக வுடையவன் குத்திரனாவன், அவனுக்குரிய கருமம் சேவகம் உழவு முதலியனவாம். இந்நாலவாக்கும் பொதுவான கருமம், கானம், ஜபம், ஈகவர பூசை, தியான முதலியனவாம்

பிராமணாதி வருணங்கட்குக் காரணம் குணபேதமும் கருமபேதமும் மனறி வேறுபேத மில்லையாமென நிங்குணாதற பாலதாம்

சத்துவ குணத்தின் வடிவம் பிரகாசமாம் இராசத் குணத்தின் வடிவம் - பிரவித்தியாம். காமதகுணத்தின் வடிவம் மோகமாம் சமை - மனவடக்கம் தமை இந்திரிய வடக்கம், திதிட்சை - துக்கத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளல், உபரதி - கரும பலனை விருமபாமை, சிரததை - சுருதி குரு வாகிய விசுவாசம், சமாதானம் - குருவினுபதேசத்தை மறவாது சிரதனை செயதல்.

யான் கருத்தாவன்று, எனக்குக் கரும மிலத்தி
 விச்சையு மின்றென்னும் ஆத்மஞான முடையவர்
 கருமபந்த முடையவராகார்; பூர்வம் அநேக மகாத்துமாக்கள்
 ஆத்மாவை அகர்த்தாவாகவும் அபோக்தாவாகவு முணர்ந்து
 கருமத்தைச் செய்து வந்தனர். அர்ச்சுனா! நீயும் அவ்வாறே
 கருமத்தைச் செய்யக் கடவாயென்று பகவான் கூறல்.

பூர்வகாலத்தில் தாம் கடைத் தேறுதற் பொருட்டு ஆத்மாவை
 அகர்த்தா வென்றுணர்ந்த அதிகாரி புருஷர்களாய் ஜனகன் - யயாதி -
 யது முதலிய அரசர்கள் அகங்கார மின்றிச் செய்யும் கருமங்கள் பந்
 தத்திற்குக் காரணமாகா வென்பதுணர்ந் தனுஷ்டித்த கருமங்களை
 அருச்சுனா! நீ அஞ்ஞானியாயின் சித்த சுத்தியின் பொருட்டும்,
 ஞானியாயின் லோக சங்கிரகத்தின் பொருட்டும், செய்ய ஒரே கருத்
 துடன் முயல்வாயாக.

(கருமத்தை ஞானிகளோடு கூடி யறிந்தே செய்ய வேண்டுமே
 யன்றி, உலக வழக்கத்தைக் கொண்டு மாத்திரம் செய்தல் கூடாது;
 கருமமென்பது யாது? அகருமமென்பது யாது? என்பவற்றை யறி
 தற்கண் விவேகிகளும் மோகத்தை யடைகின்றனர்; ஆகலின்,) கருமம்
 அகருமம் விகருமமென்னு மிவற்றின் மெய்யான சொருபத்தையும்
 பொய்யான சொருபத்தையும் பகுத்துணர்தல் மிக வருமையானதாம்;
 அதிகாரி புருஷர்கள் அறியத்தக்க விஷயமும் இக்கருமங்களின் பாகுபா
 டேயாம்; ஆதலால், அருச்சுனா! இக்கருமங்களின் தன்மையைக் கூறு
 கின்றேன், நீ கேட்கக்கடவாய். †

பகவான் விகருமம் நிஷித்த (விலக்கிய) கருமமாகலின்

அதனை யொழித்துக் கரும அகருமங்களின்

வாஸ்தவ சொருபத்தைத் திருஷ்டாந்தவாயிலாகக் கூறல்.

ஒடுகின்ற நீரையுடைய நதியில் ஓடத்தின் மீதேறிச் செல்லு
 கின்றவன் அந் நதியினது கரையின்க ணிற்கும் மரங்கள் ஓட, தானோ
 டாமல் நிற்கின்றாற்போலத் தோன்றுதலைக் கண்டும், நீண்டு நிற்கின்ற
 இம்மரங்கள் ஓடாமனிற்கு மியல்புடையனவா யிருக்கின்றன; இந்நதி

† மனு முதலிய அறநூல்கள் இது செய்யத் தக்கதென்று விதித்த கருமம்
 கருமமாம்; விலக்கிய கருமம் விகருமமாம்; அகருமம் - எக்கருமத்தையுஞ் செய்யா
 மையாம்.

யின்கண் யானே ஓடத்தோடே ஓடுகின்றேனென்பதைத் தனது பகுத் தறிவா லறிந்தாற்போல, (யானிக்கருமத்தைச் செய்கின்றேனென்று தேகாத்மப் பிரார்த்தியால் கற்பிக்கும் தேகேந்திரிய முதலியவற்றின் வியாபாரமாகிய) கருமங்களினிடத்து நிற்கின்ற ஆத்மாவின்கண் வாஸ்தவமாகக் கருமங்க ளில்லாமையையும், அக்கருமங்களைச் செய்யாத தன்மை யுடையனவாக மயக்க புத்தியால் தோன்றும் தேகேந்திரிய முதலியவற்றின்கண் கருமமனைத்தும் பொருந்தி யிருப்பதையும், மயக்க மில்லா தெவன் விசாரித் தறிந்தானே அவனே கருமம் அகரும மனைத் தையு மறிந்த புத்திமானும், சர்வ சங்க பரித்தியாகத்தி லொழுகின்ற யோகியும், நற்கருமமனைத்தையும் செய்தவனு மாவன். ¶

பகவான் ஆத்மாவைக் கரும சாட்சியாக வுணர்ந்திருப்பவனுக்கு வரும் பயனைக் கூறல்.

எவரது கருமமனைத்தும் இக்கருமம் எம்மடல் செய்யப்படுகின்ற தென்னும் அபிமானவடிவ சங்கற்பமும், இக்கருமத்தா லெமக்கு இப் பயனுண்டாகு மென்னும் ஆசையும் அற்றனவாமோ, தத்துவஞான வடிவ அக்கினியால் ஒருமிக்க வெந்தனவாமோ, அக்கருமங்களை யுடையவரே சனன மரண மில்லாதவ ராவர். ‡

¶ மரத்தினது இருப்பு ஓடத்திலும், ஓடத்தினது ஓட்டம் மரத்திலும் தோன்றுவது போல, தேகேந்திரிய முதலியவற்றின் வியாபாரங்களாகிய கருமங் கள் ஆத்மாவிலும், ஆத்மாவின் வியாபார மின்மையாகிய அகருமம் தேகேந்திரிய முதலியவற்றிலும் தோன்றுகின்றன; இவற்றை யாராய்ந்தறிந்து, தான் கரும கர்த்தாவாகாது, தேகேந்திரிய முதலியவற்றின் வியாபாரங்களாகிய கருமங்களுக் குச் சாட்சி மாத்திரமாக விளங்குகின்றவன் விவேகியும் யோகியும் கிருதகிருத்தி யனு மாவனென்பதாம்.

‡ இக்கருமத்தை யான் செய்கின்றே னென்னு மபிமானமும், இக்கருமத்தா லெனக்கிப் பயனுண்டாகுமென்னு மாசையு மின்றிக் கருமத்தைச் செய்கின்றவர் கரும சாட்சியாகவன்றி வேறாக விளங்குவ தில்லையாம்; அவர் செய்யும் கருமம் லோகானுக்கிரக மாத்திரமாக விருப்பதாம். ஆத்மா கருமத்தைச் செய்வதில்லை; அதனைத் தேகேந்திரிய முதலியனவே செய்கின்றன வென்பதுணர்ந் திருப்பவர்க் குக் கீருமபந்தமின்மையின், அதன் பயனாய் சனன மரணமு மில்லையாமென்பன இங்குணர்த்த பாலனவாம்.

அவிவேகிகள் கருதுகின்ற இகபரபோகங்களி லிசையும, யானிககருமத்தைச் செய்கின்றேனென்னு மபிமானமு மில்லாது, இவன் இரத சித்திய நைமித்திக கருமங்களைச் செய்கின்றானென்று பெரியோரால் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்ற இததன்மையுடைய பண் டுதன தான பின்னனுபவித்தற்குரிய கருமங்கள் தனக்குண்டென்று மறந்தும் அறியமாட்டான்; பிராரத்த கருமங் காரணமாக அவன் செய்கின்ற கருமங்கள் அவனை வருத்துவதில்லையாம். §

பகவான் சாவசங்க பரித்தியாகஞ் செய்வன்

தன சரீர ஸ்திதியின் பொருட்டுச் செய்யுங் கருமம்

அவனுக்குப் பந்த வேதுவாகா தெனல்.

அரசுஞ் சுவாககாதி போகங்களில் ஆசையிலலாது, அடங்கு கின்ற இந்திரியங்களையும் ஒடுங்குகின்ற மனத்தையுமுடைய சந்நியாசி சாவசங்க பரித்தியாகஞ் செய்திருத்தலால், உடம்பு இக்காரணத்தால் நிலைபெற்றிருக்கின்ற தென்ப துணாநது தன சரீர ஸ்திதியின் பொருட் டுச் செய்கின்ற கருமங்களால் பந்தமடைவ தில்லையாம். ‡

பகவான் மேற்கூறிய சந்நியாசியின் கரும ந்யமத்தைக் கூறல்

தனது பிரயத்தனத்தா லன்றிக் கிடைத்த அன்ன வஸ்திர முதலிய பதார்த்தங்களை யேற்றுக்கொண்டு சந்தோஷித்து, இலாப

§ இகபர மெனபன - இவ்வுலகமும் சுவாகக் வலகமுமாம். கரும சாட்சி யாக விளங்கும் ஞானி பிராரத்த கருமத்திற் கேற்றவாறு கருமஞ் செய்வதன்றித் தானே ஒரு கருமத்தையும் செய்தில்லையாம், அதனால், அவனபிறாக்குக் கருமகாத தாவைப்போலத் தோன்றுகின்றான், அவனுக்குக் கரும சம்பந்த மில்லாமையால் அவன் அதனால் பின் வருநதுதற் குரியவனாகா திருக்கின்ற னென்பதிங் குணத் தற் பாலதாம். இவ்வுச சைதன்ய வடிவமாயுள்ள பிரஹ்மத்தை மாதிரிம விஷ யஞ் செய்யு (அறியு) அநநகாண லிருத்தி (புதசி அஃதாவது ஞானம்) பண் டாவாம், அதனை யுடையவன் பண்டத்தென்று கூறப்படுகின்ற னென்க.

‡ சுவாககாதி போகங்களில் ஆசையற்றும், இந்திரிய சக்கிரகமும் மன சக்கிரகமுஞ் செய்து, சாவசங்க பரித்தியாகஞ் செய்துமுள்ள சந்நியாசி யானென தென்னு மபிமான மில்லாதவனா யிருத்தலின், அவன் தன சரீர ஸ்திதியின் பொருட்டுச் செய்யுங் கருமம் பந்தமடைவதில்லையான் என்பதிங் குணத் தற் பாலதாம்

நஷ்டங்கள் சம்பவித்த காலத்தில் மகிழ்ச்சி வாட்டமடையாது அவற்றின்கண் சமபுத்தி செய்து, எவ்ரிடத்தும் எவ்வகையாலும் மற்றாரை சிறிதுமில்லாத சந்தியாசி செய்கின்ற பிச்சையேற்றுண்டல் முதலிய கருமங்கள் அவனுக்குக் குற்றமாவனவன்றும். அந்தக் கருமங்களின் தன்மையைக் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக்கடவாய். ॥

பகவான் இல்லற ஞானிகள் செய்யும் கருமங்கள் அவர்களுக்குப் பந்தமாவதில்லை யெனல்.

(அர்ச்சுன! நீ யான் துறவற ஞானிகள் தாம்செய்யும் பிச்சையேற்றுண்டல் முதலிய கருமங்களால் பந்தத்தை யடையாரென்று கூறியதால், இல்லற ஞானிகள் தாம் செய்யும் பாக முதலிய கருமங்களால் பந்தத்தை யடைதல் கூடுமெயென்று வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.)

அர்ச்சுன! கருமமனைத்தையும் யான் செய்கின்றேனென்னு மபிமானத்தைவிட்டு, கருமப் பயன்களில் விருப்பம் வையாது, ஞானாத் மாவினிடத்து(அகம்பிரஹ்மாஸ்மி யென்று)பரிணமித்தேழுகின்ற சித்த விருத்தி நிலைபெற நிற்கின்ற ஞானி புருஷன் உலகத்தா ருய்தற்

॥ சந்தியாசி தன் சரீர ஸ்திதியின் பொருட்டு, தன் பிரயதனத்தாலன்றிக் கிடைத்த அன்ன வஸ்திர முதலியவற்றை யேற்றுக்கொள்ளுதல் அவனுக்கு நியமமாமென்ப திங்குக் குறிப்பித்தவாறுணாக. சந்தியாசி உற்பாதம், நிமித்தம், நட்சத்திர வித்தை, அங்கவித்தை, அநுசாசனம், வாதமென்பனவற்றுள் எதனாலேனும் அன்ன முதலியவற்றைப் பெறுதல் அவனுக்கு விலக்காம்.

(1) உற்பாதம் - பூகம்ப முதலியவற்றின் சுபாசுபத்தைக் கூறலாம்; (2) நிமித்தம்-கண் முதலியவற்றினது அசைதலின் சுபாசுபங் கூறலாம்; (3) நட்சத்திரவித்தை - நட்சத்திரங்களின் சுபாசுபங் கூறலாம்; (4) அங்கவித்தை - காரோகையின் சுபாசுபங் கூறலாம்; (5) அநுசாசனம் - இந்நீதிநெறி இவ்வாறும், இந்நீதி நெறியில் இவ்வாறு நடத்தல் வேண்டுமெனக் கூறலாம்; (6) வாதம் - சாஸ்திராத் தங் கூறலாம்.

• சந்தியாசி வஸ்திரம், கௌசீனம், கம்பளி முதலிய சில கத்தைகள், பாதுகை என்பனவற்றிற்கு மேற்பட்டவற்றை முகநியமாகக் கொடுத்தல் கூடாதுதென்பது சாஸ்திர நியமமாம்.

பொருட்டுச் செய்யும் வேள்வி முதலிய கருமங்கள் தமது பயனோடு நாசத்தை யடைவனவாம். †

பகவான் ஞானியின் கருமங்கள் தம் பயனோடு

நாசமடைகின்றன வென்பதற் கேது கூறல்.

(அர்ச்சுன! நீ சுபாசுப கருமங்கள் தம் பயனை யறுபவியாத விடத்து நூறு கோடி கற்பகாலமாயினும் நாசமடைவ தில்லையென்று அறநூல் கூறுதலின், ஞானி செய்யும் கருமங்கள் தம் பயனைத் தாராமலே நாசமடைவனவாமென்ப தெவ்வாறாமென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக் கடவாய்.)

அருச்சுன! பிரஹ்மமாகவே விளங்குகின்ற ஞானிகள் பிரஹ்ம ரூபமாகிய நெருப்பினிடத்துப் பிரஹ்ம ரூபமாகிய மந்திரத்தால் பிரஹ்மரூபமாகிய அன்னம் நெய்முதலிய அவிசைப் பிரஹ்மரூபமாகிய கர்த்தாவினால் ஆகுதி செய்தபின் (கடமுடைந்த பின் கடாகாசம் மகாகாசத்தை யடைவது போலப்) பிரஹ்ம கர்ம சமாதியால் பரமாதந்த வடிவப் பிரஹ்மத்தையே யடைவர்; பிறிதொன்றையு மடையார். இவ்வாறன்றி வேறு வகையாகவும் யாகஞ் செய்பவ ரிருக்கின்றனர்; அவர்களின் தன்மையையுங் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக்கடவாய். ¶

‡ சுவாககாதி போகங்களில் இச்சையும், யான் கருத்தா போகதா வென்னு மபிமானமு மின்றிச் சீவப் பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞான முடையவன் லோகோபகாரமாகச் செய்யும் வேள்வி முதலிய கருமங்கள் கரும சாட்சியாக விளங்கும் அவனுக்குப் பலன் தருவதாகாது நாசமடைகின்றன வென்ப திங் குணர்த்த பாலதாம்.

¶ பிரஹ்ம காம சமாதியாவது பிரஹ்ம ரூபமான கருமத்தில் சித்தம் ஒரு முகப்பட்டிருத்தலாம். நெருப்பு, மந்திரம், அவிசு முதலியவற்றைப் பிரஹ்மரூபமாகக் கூறியதன் காரணம், கயிற்றின்கண் கற்பிதமாயுள்ள பாம்பு கயிற்றைத் தவிர இல்லாமைபோல, பிரஹ்மத்தின்கண் கற்பிதமாயுள்ள அவை பிரஹ்மத்தைத் தவிர இல்லாமை பற்றியாம். யாகாதிக் கிரியைகள் கர்த்தா, கருமம், கரணம், சம்பிரதானம், அதிகரண மென்னு மிவ்வைவகையாய் காரணங்களால் பெறப்படுவனவாம். அவற்றைப் பிரஹ்மஞானி கற்பிதமாக வறிந்திருத்தலின், அவை அவனுக்குப் பயனைத் தாராமலே நாசமடைகின்றன வென்பதிங் குணர்த்த பாலதாம்.

(1) யாகத்தைச் செய்பவன் கர்த்தாவாய்; (2) அக்கினியில் ஆகுதி செய்தற் குரிய நெய் முதலியவற்றை விநிதல் கருவனாய்; (3) மந்திர முதலியன ஞானமாம்; (4) இவ்விதாதி தேவதைகள் சம்பிரதானமாம்; (5) ஆவக்யாதி அவிசை (அவிசை ஆகுதி செய்ததற்கு) அதிகரணமாம்

பகவான் மேற்கூறிய ஞானயாகத்தைத் துதிசுதற பொருட்டு,
அதற்குச் சாதனங்களாயுள்ள யாகங்களைக் கூறல்.

அருசுசூ¹ தத்துவத்தை யறிந்த சிலா தத்துவமசி மகாவாக்சி யத்தினகண்ணுள்ள (1) ததபதாராதமாய பிரஹ்ம ரூப அக்கினியி னிடத்து அபேதமாகத் துவம்பதாராத ரூப ஆத்மாவையே ஒமஞ் செய்வா, (11) யோகத்தை யறிந்த சிலா தமது முயற்சியாற் பொருந துவதாய சமரூபமாய அக்கினியினிடத்து அடக்கத் தக்கனவாய சுரோத்திராதி யிருதிரியங்களை ஒமஞ் செய்வா, 1.

சமாதியப்பியாசஞ் செய்யும் சிலா தாம் செய்புஞ் சமாதியினி ன் றம் விழித்த காலத்தில் சாஸ்திர விரோத மில்லாது கவாதற்குரியன வாய (11) சபதாதி விஷய மைந்தனையும் இராகத்துவேஷ மில்லாமலே சுரோத்திராதி இரதிரிய ரூப அக்கினியினிடத்து ஒமஞ் செய்வா, ஆத் மாநாத்மவிவேகமுடைய சிலா(1V) சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களின் வியாபாரம், வாக்காதி கருமமேந்திரியங்களின் வியாபாரம், பிராணாதி வாபுகளின் வியாபார மனைததையும் சீவப்பிரஹ்ம ஐகிய ஞானமாகிய நெய்யைச் சொரிந்து, அதனால் விளங்குகின்ற ஆத்ம சமயம் ரூப அக் கினியினிடத்து ஒமஞ் செய்வா. 11

‡ (1) ததபதாராதப் பிரஹ்மத்தினிடத்துத் துவம்பதாராத ஆத்மாவை ஒமஞ் செயதலாவது சுராததிரய விலட்சணமாய அவஸ்தாததிரய சாட்சியாயுள்ள சச்சி தாந்த வடிவ ஆத்மாவைச் சத்திய ஞான அந்த ஆந்த வடிவமாய யாதொரு வீசேஷணமு மில்லாதுள்ள பிரஹ்ம ரூபமாகக் காண்டலாம் (11) சமரூப அக்கினி யினிடத்துச் சுரோத்திராதி யிருதிரியங்களை ஒமஞ் செயதலாவது சபதாதி விஷ யங்களிற் சஞ்சரிக்கும் சுரோத்திராதி யிருதிரியங்களைக் கிரமமாகத் திருப்பதலாம் இவ்வனஞ் செய்வது பிரத்தியாகார மெனப்படும் இவ்வுகுச் சமமெனப்பது பிரத்தி யாகாரமாய இஃது இயமம் நியம் முதலிய யோகாங்க மெட்டனுள் ஐந்தாவதாம்

¶ யோகாங்கங்களுள் 6-7 8-வதுமாய தாரணை, தியானம், சமாதி யெனனும் மூன்று சமயமாய (1) ஆத்மாவின் கண் இருதிரியங்களோடு மனத் தைச் சேர்த்த தாரணையாம், (2) நானே பிரஹ்மெ ன நினைவிடாது பாவனை செய்தல் தியானமாய், (3) தியானஞ் செய்த வஸ்துமாததிரயாக விளங்குதல் சமா தியாம் (11) சபதாதி விஷய மைந்தனையும் சுரோத்திராதி இருதிரிய ரூப அக்கினியி னிடத்து ஒமஞ்செய்தலாவது இராகத் துவேஷமில்லாது சுரோத்திராதி முதலிய இருதிரியங்களுள் சாஸ்திர விரோதமில்லாத சபதாதி விஷயங்களைச் சாங்கித்தலாம் (1V) சுரோத்திர முதலியவற்றின் வியாபார மனைததையும் ஞான நெய் சொரிந்து,

ஞானயாகத்திற்குச் சாதனமாயுள்ள நான்கு யாகங்களைத் திருவாய மலாந்நருளிய பகவான வேறு சில யாகங்களைக் கூறல்

அருச்சுனா! யாம் மோட்சமடைய வேண்டுமென்னுங் கருத் துடைய பலருள சிலா தாம் சம்பாதித்த பொருள்களாலும், சிலா தாரு செய்யா நிற்கும் தவங்களாலும், சிலா தாம் விரும்பிய யோகங்களாலும், சிலா வேதாபியாசங்களாலும், சிலா அவவேதத்தின் அர்த்த ஞானங்களாலும் தமதறிவாற்றல்களுக்கு கேற்றவாறாக யாகஞ்செய்வா, அருச்சுனா! இங்கு பாம கூறிப் இவ்வைவரன்றி இவாபோல வேறு சிலா செய்யும் யாகத்தையுங் கூறுகின்றேன, நீ கேட்கக் கடவாய் +

ஆதம் சமயம் ஞாப அக்கினியினிடத்து ஓங்கு செய்தலாவது சுரோத்திராதி இந் திரிபங்களின் வியாபாரங்களையும் பிராணாதி வாயுக்களின் வியாபாரங்களையும் சற்குரு கூறியவாறு தடுத்த, சீவப் பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானத்தோடு சமயம் மென னும் தாரணை, தியானம், சமாதியென்பனவற்றைச் செய்தலாம்

+ (1) பொருள்களால் யாகஞ் செய்தலாவது சாஸ்திர விதியாகப் பூததம் தத்தம் எனனுங் கருமங்களைச் செய்தலாம் வாவி கூ தடாக முதலியவற்றை யுண்டாக்குதல், தேவாலயங்களைக் கட்டுதல், பசித்தா = குணவீதல், பிரயாணி கள் வசிக்கச் சத்திரங்கட்டல் என்றற் றெடுக்கத்துக் கருமங்கள் பூதத்தாம், அடைக்கல் மடைந்தவரைப் பாதுகாத்தல் எந்தப் பிராணிக்கும் இம்மைச் செய யாமை என்றற் றெடுக்கத்துக் கருமங்கள் தத்தமாம்

(2) தவங்களால் யாகஞ் செ தலாவது கிருச்சிரம், சாந்திராயன் முதலிய வீரதானுஷ்டானமாம்

(3) யோகங்களால் யாகஞ் செய்தலாவது இயம் நியம் ஆசன அபயியாசங் களைச் செய்தலாம் இயமாவது கொல்லாமை, பொய்யாமை, திருடாமை முதலியனவா நியமாவது புனடைக்கப் பெற்றதுகொண் டிவத்தல் ஈசுவர விசுவாச முதலியனவாம், ஆசன மாவது பதம் சுவஸ்திக முதலிடனவாம்

(4) வேதாபியாசத்தால் யாகஞ் செய்தலாவது இருக்கு முதலிய வேதங் களைப் பகதி சிரத்தையோடு அததியனஞ் செய்தலாம்

(5) வேதத்தினாத் ஞானங்களால் யாகஞ் செய்தலாவது புருஷோத் தத்தை யடைதற் பொருட்டு இருக்கு முதலிய வேதங்களி னாததங்களை யாராயந் ததிலாம்

இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாஸனே, தியானம், சமாதி யென்னும் யோகாங்க மெட்டனுள், பிராணாயாம மொழிந்த மற்றயவற்றைக் கூறிய பகவான் பிராணாயாம யாகத்தைக் கூறல்.

அருச்சுனா! சிலர் இவ்வுலகத்தில் மிகவும் ஊர்த்துவ விருத்தியாக வோடிக்கொண்டிருக்கின்ற பிராணவாயுவை அதோ விருத்தியாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்ற அபான வாயுவினிடத்துப் பூரகப் பிராணாயாம வாயிலாக இழுத்து ஓமஞ்செய்து, அதோ விருத்தியாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்ற அபான வாயுவை ஊர்த்துவ விருத்தியாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்ற அந்தப் பிராண வாயுவினிடத்து ஓமஞ்செய்து, பிராணன் அபானனிரண்டும் முறையே மேல்நோக்கி யோடல் கீழ் நோக்கி யோடலென்னும் வியாபாரங்க ளின்றி யொடுங்கும்படி யிருப்பர். இவ்வாறு பிராண அபான வாயுக்களின் சலனத்தைத் தடுத்திருக்கு மிவர்தாம் பிராணாயாமஞ் செய்வதன் எல்லையைக் கண்டவ ராவர். †

பகவான் மேற்கூறிய யாகங்களை யறிந் தனுஷ்டிப்பவர்க்கு வரும் நன்மையையும், அறிந் தனுஷ்டியாதவர்க்கு வரும் தீமையையும் கூறல்.

அர்ச்சுனா! இங்கு யான் கூறிவந்த இவர் யாவரும் யாகத்தின் தன்மையை யறிந்தவரே யாவர்; அவர்களை புண்ணிய முண்டாவதற்கேதுவாய யாகங்களைச் செய்வதால் பாவங்களினின்றும் நீங்கியவராவர். இவர்கள் முடிவில் நித்யப் பிரஹ்மத்தை நிச்சயமாக வடைவர். யான் இங்குக் கூறியவிதமாக இந்த யாகங்களைச் செய்ய முடியாதவர்க்கு எந்த வகையாலும் இவ்வுலக சுகபோகமு முண்டாவ தில்லையாம்; ஆகவே, பெரும் புண்யசாலிக ளடைதற்குரிய சுவர்க்காதி லோகபோக மெவ்வா றுண்டாம்? உண்டாவதே யில்லையாம். அதனால், யான் கூறிய யாகங்கள் எப்போதும் யாவரும் செய்தற்குரியனவாம். இவற்றை அருச்சுனா நீ ஆராய்ந் தறியக்கடவாய்.

† பிராண வாயுவை அபான வாயுவில் புகவிடுதல் பூரகப் பிராணாயாமம்; அபானவாயுவைப் பிராணவாயுவில் புகவிடுதல் ரோசகப் பிராணாயாமம்; இவ்விரண்டு வாயுக்களையும் சலனமில்லவாறு செய்தல் கும்பகப்பிராணாயாமம், பிராணாயாமம் - பிராண வாயுவைத் தடுத்தல்.

பகவான் தாமருளிச்செய்த யாகங்களுக்குப்

பிரமாணம் வேதமாமேனல்.

(அருச்சுனா! நீ தேவரீரருளிச் செய்த யாகங்கள் உமது கற்பனையேயாகும்; அவற்றிற்குப் பிரமாணமில்லையென்று சங்கித்தல்கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.) அருச்சுனா! யானிவ்வாறு கூறிய இந்த யாக மனைத்தும் அநாதியாகவே வேதத்தின்கண் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருப்பனவாம்; (ஆதலால், அவை என்றும் கற்பித்துச் சொல்லப்பட்டனவன்றும்; அங்ஙனமாயினும்) அந்த யாகங்கள் செய்யும்போது காயிக, வாசிக, மானச கர்மங்களால் உண்டாவனவாம்; (ஆதமாவால் உண்டாவன வன்றும். ஆதமா கரும சாட்சியாக விருத்தவின், அவ்வாதம் விஷயமாய) இணையற்ற ஞானம் விசாரணையா லல்லாமல் கருமங்களால் உண்டாவ தில்லையாம்; ஆதலால், இதனை யுன துள்ளத்தின்கண் யான் கூறிய அவ்வாதே யறிந்து அகிகாரி புருஷரைப்போல நீயும் ஞான நிஷ்டை யுடையவாகி, பாவ வடிவமாய இச்சம்சாரத்தினின்றும் நீங்கக் கடவாய். †

(அருச்சுனா! நீ தேவரீர் யாக மனைத்தையும் தம்முள் சமமாகத் திருவாய் மலர்ந்திராகவின், கரும யாகமும் ஞானயாகமும் தம்முள் சமானமேயாமென்று சங்கித்தல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.) அருச்சுனா! அநாதியாகவே வேதப் பிரதிபாத்தியமா யுள்ளனவாக யான் முன்னே கூறிய திரவிய வடிவ யாக முதலிய யாக மனைத்திற்கும் மிக மேன்மையுடையதாக விருப்பது ஞானயாகமே யாம்; (அது பிறவியைத் தருவ தன்றும்; திரவிய வடிவ யாக முதலியனவோ அதனைத் தருவதாம். நீ திரவிய வடிவ யாக முதலிய யாகங்களி லுண்டாகும்) இச்சையை யொழித்து, அந்த ஞான யாகத்தை அஃதாவது அந்த ஆத்ம ஞானத்தை யடையும் சாதனம்

† யான் கூறிய யாக ரூப கருமங்களோ வேதப்பிரதிபாத்தியமாம்; யான் புதுவதாக வொன்றும் கூறவில்லை. அவ் யாகங்கள் காயிக, வாசிக, மானச கருமங்களால் செய்யப்படுவனவாம்; ஆதமா சர்வ வியாபாரமு மற்ற அசங்க உதாசீனமாக இருத்தவின், அதனிடத்துக் கரும மொன்று மில்லையாம். அதனை யவ்வாறறிந்தால் அருச்சுனா! நீயும் இச்சம்சார பந்தத்தினின்றும் நீங்குவாயென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குப் பேசின செய்தனரென்க.

யாதென்று வினாவுவாயாயின், அச்சாதனத்தையுங் கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய். ¶

பகவான் ஆத்ம ஞானத்தை யடையுஞ் சாதனத்தைக் கூறல்.

அருச்சுனா! நீ சாஸ்திர ஞானத்தோடு பிரஹ்மத்தை யறிந் திருப்பவரான ஆசிரியரது கருத்தின் வண்ணம் அவர் இவனென் கண்மணி பீபான்மவென்று கருதுமாறொழுகி, (அவர் பிரசன்னராயிருக்கும்பொது பகவானே! யான் யா? எதனாற் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றேன்? எதனால் இக்கட்டினின்றும் விடுதலை யடைதல்கூடும்? என்று வினாவி,) அவரது தாமரை மலையொத்த திருவடிகளை உன் முடியின்மீது தரிப்பாயாயின், பிரத்தியகாத்மாவாய்த் துவம்பதத்தினிலக்கியப் பொருளாயுள்ள நீ சராசரப் பிரபஞ்ச மனைத்தும் வாசுதேவனாய் வென்னிடத்து அபேதமாக விருக்கின்றன வென்றறிந்து, (பின் வாசுதேவனாய்த் தற்பதத்தினிலக்கியப் பொருளாயுள்ள என்னிடத்து உன்னை யபேதமாக வறிவாயோ,) பந்துமித்திரர் கதத்தால் ஒரு காலத்தும் சோகமடையாதிருக்குந் தன்மையான துளதாதற்குக் காரணமாய அவ்வொப்பற்ற ஞானத்தை அவர் உனக்கு எஞ்சதவில்லாது உபதேசிப்பர். †

பகவான் ஆத்மஞானத்தின் மகாத்மியங் கூறல்.

(அருச்சுனா! நீ யான் பிரஹ்ம வடிவமாய் என்னிடத்துச் சராசரப் பிரபஞ்சமனைத்தையும் அபேதமாகக் காண்டலாகிய ஆத்ம ஞானத்தை யடைந்தாலும், பீஷ்மர் துரோணர் முதலிய ஆசிரியரை

¶ அக்கினி ஹோத்திரம், ஜ்யோதிஷ்டோமம், சோமயாகம், சயனயாக முதலிய கிரௌத கருமங்களும், உபாசனை முதலிய ஸ்மார்த்த கருமங்களும் ஞான ஞானிய யாகங்களாம்; அவை நேரே மோட்ச வடிவப் பயனை யளிப்பனவன்றும்; ஆனால், சித்த சக்தி வாயிலாக அப்பயனை யடைவதற்குக் காரணமாய் யிருப்பனவாம்; ஞானயாகமோ நேரே மோட்ச வடிவப் பயனை யளிப்பதாம்; அதனால், ஞானயாகம் கரும யாகமனைத்திற்கும் அத்தியந்தம் சிரேஷ்டமானென்று பகவான் திருவாய் மலர்ந்தருளினானென்க.

† ஆன்ம ஞானம் சம்கருவி னனுக்கிரகத்தால் லன்றி வேறெதனாலு முண்டாகாது; அந்த ஞானம் சராசரப் பிரபஞ்ச மனைத்தும் ஆத்மவடிவப் பிரஹ்மத்தின் கண் அபேதமாக விருக்கின்றனவென்றறிதலா மென்று பகவான் கூறினானென்க.

யும், துரியோதனன் முதலிய உறவினரையும் கொல்வதாலுண்டாகும் பாவத்தினின்றும் விடுதலை யடைபமாட்டேனென்று சங்கிதது,) அந்த அபேத ஞானத்தாலுண்டாகும் பயன யாதென்று வினாவுவாயின், (அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்) பிராணிகளை வதைத்தல் முதலிய அநதியந்தம் பாதக வடிவினராய் ஆராயநதறிதற்கரிப அநேக பேதமாபுள்ள பிறப்பிற்கேதுவாகிய இருவினைக கடவினிடகது வீழ்ந்து கிடப்பவரும் கிடஞ்ஞானமென்னும் அழியாத மிதவையினால், தமக்கின்பமுண்டாமாறு அவ்வினைக கடவினின்றும் மோட்சஞ்ஞான கரையின் மீதேறவா நீ அநேகநன்ம மென்று வினாவுவாயின், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய் ||

அதிகாரி புருஷன் ஆதம் ஞான வடிவ ஓடத்தால் இருவினைவடிவக் கடலைக் கடந்தாலும், ஓடத்தால் கடலைக் கடந்தாலும் அக்கடல்புழியாமை போல, அவ்வினை வடிவக் கடல்புழியாதேன்னும் ஆட்சேபத்தை நிவிர்த்தி செயதற்போருட்டு, ஆதம் ஞானத்தால் வினையனைத்தும் நாசமாக மென்பதற்கு மறநெருந்திருஷ்டாந்தங் கூறல

அருச்சுனா! அக்கினி சுவாஸித தெரிததுக்கொண்டு வருங் காட்டினிடகது எரிந்து நீறுகாக விருட்சங்க ளெவைபாம்? விவேக மில்லாகவரும் அதனை யறிந்திருக்கின்றனா, இதுபோல, (யான யா? எதனால் கட்டுப்பாட்டிருக்கின்றேன்? அநேகநன்மை நிவிர்த்தி பாமென்றற ரெட்டககத்து) விசாரணையா லுண்டாகின்ற குணவடிவ மாபுள்ள தத்துவஞான மென்னு மக்கினி பிரதிபந்தமில்லா தோங்கி வள நுமாயின், (பான் காததாவென்னும்) பிராந்திபாலுண்டாகு மிரு வினை வடிவ விருட்சமனைத்தும் எரிந்து நீராய விடுவனவாம். ஞான வடிவ அக்கினிககு வினை வடிவ விருட்சங்களை யெரிப்பது மிகு ளளிதாம் †

|| இதனால் பகவான் அருச்சுனனை நோக்கி அருச்சுனா'ந் பாவிக்குளா பெரும பாலியாயிருந்தாலும், அந்தப் பாவஞ்ஞானக் கடலை ஆதமாஞான மிதவையாலன்றி வேறெதனுலு, தத்தல் முடியாதென்று கூறினாரென்பது பெறப்பட்டதெனக் இருவினை - நலவினை, தீவினை, மிதவை - தோணி அல்லது ஓடம்

† சரீர வடிவக் காட்டிலுள்ள இருவினை வடிவ விருட்சங்கள் அக்காட்டில் ஞான வடிவ அக்கினி பற்றிப் பாவமுபோது எரிந்து நீறுகாகிருப்பதில்லையெ மென்பதிங் குணாததிய வாறும் யான பிரஹ்மமென்னு, தத்துவ ஞான

ஆத்மஞான மடைதற்குரியா நீவரெனல்.

அருச்சுனா ! புண்ணிய கருமங்களைப் பயனோக்காது செய்பவருள்ளும் சில காலத்திலே தமது நிஜசொருபமாயுள்ள பிரஹ்மத்தை யறிதற்குரிய அதிகாரி புருஷர் யாரென்று வினவுவாயாயின், (அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.) அவர், சாஸ்திரார்த்தங்களை யுபநிசெக்கும் குருவினிடத்தும் அவருபதேசிக்கும் சாஸ்திரார்த்தங்களிடத்தும் விசுவாசமுடையவரும், மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு-செவி யென்னு மிந்திரியங்களை நிக்கிரகஞ் செய்தவருமாவர். ¶

தத்துவஞானம்: அஞ்ஞானம், சந்தேகம், அசிரந்தை யென்பவற்றுள் எதனையாவதுடையவர்க்குச் சித்தியாதேனல்.

(சாஸ்திர ஞானமும் ஆத்மாதுபவமுமுடைய சற்குருவன்றி மற்றவர்) உபதேசித்தற்கரிய ஞானார்த்தங்களை யறியாதவராகிய அஞ்ஞானிகளும், இலௌகிக வைதிக விஷயங்களுள் பெரியார் யாது கூறினும், அதனிடத்து இதுவொன்றத்தக்கதோ, கொள்ளத்தக்கதன்றோ வென் மையமுறுகின்றவரும், (பெரியார் கூறும் சாஸ்திரார்த்தத்துள் விபரீத புத்தி செய்து,) அதனிடத்து விசுவாசமில்லா திருப்பவருமாகிய இம் மூவரும் (அறம் பொருள் இன்பம் வீடுடன் புருஷார்த்தங்களுள் யாதும்) இல்லாதவராவர் ; இவர்களுள், ஐயமுடையவர் (இகலோக பரலோக போகங்களுக்குரிய சாதனங்களுள் எதனையுந் துணிந்து செய்யாமையால்,) இகலோக போகமும் பரலோக போகமும் நிச்சயமாக வில்லாதவராவர். (சமத்துவ புத்தி வீடிவ பிரார்ப்த கருமத்தினும் வேறுகிய கருமனைத்தையும் கெடுத்து விடுகின்றது; பிரார்ப்த கருமம் போகத்தாலன்றிப் பிரிதொன்றால் கெடுவதில்லையா மென்பதிக் குணர்த்தப்பாலதாம். தத்துவ ஞானத்தால் தன்னை மறைத்த பந்தமாகிய சொருபாவரண மென்னும் அஞ்ஞானம் கெடுகின்றபோது, அதனை யாசிரயித் திருந்த சஞ்சித கருமமும் கெட்டொழிகின்றது; தத்துவ ஞானிக்கு ஆத்மாவின் கண் யான் கந்தா போக்தாவென்னும் பிராந்தியின்மையின், அவனிடத்து ஆகாமிய கருமம் சம்பவிப்பதே யில்லையாமென்பது மிங்குணர்த்த பாலதாம். இதனால், சம்சார காலத்தில் தவம், தானம், விரத முதலியவற்றுள், தத்துவ ஞானத்திற் கொப்பாயது யாது மில்லையாமென்பது பெறப்பட்டவா றறிக.

* ¶ இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்து, குருவினிடத்தும், அவர் கூறும் சாஸ்திரார்த்தங்களிடத்தும் விசுவாசமுடையவரே ஆத்மஞானத்தை யடைதற்குரிய அதிகாரி புருஷராவரென்பதிக் குணர்த்திய வாரும்.

யோகத்தாற் பகவானிடத்துத் தாம் செய்யும் காமங்களை யர்ப்பண்ணு
செய்பவரும்) ஆதம் ஞானத்தாற் சந்தேகத்தை நீக்கியுள்ளவருமா
யிருப்பவர் தம்மிடத்துப் பிரமாத மின்றியவரா யிருத்தலின், கர்ம
மனைத்தையும் விட்டவராவர். †

‘உறியார் வேண்ணெய் தோட்டுண்டிவ் வுலகமுண்ட திருவாயான்’

ஆதம் ஞானத்தால் ஐயத்தை யொழித்துள்ள வித்வானைக்

கருமங்களை பந்தத்திற்கு உள்ளாக்குவ தில்லையாம்,

அதனால், அருச்சுனா! நீயும் ஆதம் ஞானத்தா

லையத்தை யொழித்து உனது சுதாமத்தின்கண்ணே

கருத்துள்ளவ னாவாயென்று கூறல்.

அருச்சுனா! நீ அவிவேக வடிவ அஞ்ஞானத்தினின்றும்
தோன்றி, உனது புத்திவடிவ இருதயத்திலே வளாநது துககமனைத்
திற்குங் காரணமாயுள்ள சந்தேகமென்னும் விருட்சத்தை யானுப
தேசித்த கிரமப்படி உனது ஆதம் ஞான வடிவ வாளாயுத்தால்
வெட்டித்தள்ளிச் சிறிதுமில்லா தொழித்து, (இப்போர் செய்வது
எனக்குச் சுதாமமாமென்னுங்) கருத்தோடு உனது புத்த ரூபமான
கருமயோகத்தைப் பயனை விருமபாது செய்யக் கடவாய். ‡

4—சம்பிரதாய அதிதியாயம் முற்றிற்று.

† அஞ்ஞானியும் சிரத்தையில்லாதவனும் பாலோக போகத்தை யடையா
விடினும், இக்லோக போகத்தை யொருவாறடைதற் குரியவராவா, சந்தேக
முடையவனோ எதனையும் துணிந்து செய்யாமையால் எப்போகத்தையு மடைத்
குரியவனாகாதிருக்கின்றான், அதனால், ஐயம் பெருந்துன்பத்திற் கேதுவாயிருக்
கின்ற தென்பதும், நிஷ்காம கருமஞ் செய்து, அதனால் சித்தசத்தி யடைந்து
அதனால் ஆதமாவை யறிந்து, சந்தேகபற்றுள்ளவன் கரும சாட்சியாக விளங்கு
தலின், அவனைக் கருமம் பந்தத்திற்கு உள்ளாக்குவ தில்லையா மென்பதும் இக்
குணாதற்பாலனவாம்

‡ அருச்சுனா! நீ இப்போ முயற்சி நிஷ்பல மாமென்று கருதற்கு, இச்
சித்தசத்தி வாயிலாக ஆதம் ஞான முண்டாதற் கேதுவாம், அதனால், இ
போரை விரைந்து செய்யக்கடவா யென்று பகவானருச்சுனனாக ரூபதேசித்த
ரென்க. இந்நான்காவ தத்தியாயத்தில் பகவான் அருச்சுனனுக்கு, தாம் பிரஹ்
சொரூபமென்பதை விளக்கி, அவனுக்குத் தம்மிடத்துப் பகதி சிரத்தையுட
டாகச் செய்து, கருமயோகம் ஆதம் ஞானத்திற்குக் காரணமாயிருத்தலின்
அதனை நீ யவசியம் செய்தல் வேண்டுமென்று திருவாய் மொந்தருளினு ரெ
பதாம்.

5— ஞானகரும அத்தியாயம்.

“பூததருளி யொருமலராத புவனமவை யீரேழுங், காததருளி
வினையாழக கடைசாரங் கண்வளருந், தீராத்” எனிய பகவான் ஆதம
ஞானமடைதற் பொருட்டுக் கருமத்தையும் அதன் தியாகத்தையும்
மறை முறையாகத் திருவாய்மலர்தருளியதன் தாற்பரியத்தை அருசு
சுன னறியாது, (பகவானே நோக்கிப் பகவானே! ஆதமஞான மடைதற்
குரிய சாதனங்களாகத் தாங்கள் திருவாய்மலர்தருளிய கருமம் அதன்
தியாகமென்னுமிரண்டும் இருளொளிபோலத் தம்முள்விரோதமுடை
யனவாக விருத்தலின், அவற்றை பதிகாரி புருஷன் ஒரே காலத்தில்
மேற்கொண்டொழுகுவதெவ்வாறும்? அதனால், யான் கருமஞ் செய்
வதா? அதன் தியாகஞ் செய்வதா? எனக்கதனைத் திருவாய்மலர்தரு
ளல் வேண்டுமென்று வினாவத் தொடங்கி,) அஞ்ஞான முதலிய மல
மியல்பாகவே யில்லாதுள்ள பகவானே! தேவரீர் அடியேனுகு ஆதம
ஞான மடைதற்குக் கருமானுஷ்டானம் நோ காரணமா யிருக்கின்ற
தென் றுபதேசிக்கின் ரீர்; அதனோடு நிலலாது கரும சந்நியாசத்தை
யும் பெறுதற்கரிய அமிர்தம் போன்ற சாதனமென்று முபதேசிக்கின்
ரீர். (தாங்களிவ்வாறுபதேசஞ் செய்வதால்,) யான் அவ்விரண்டனுள்
(இது கொள்ளத் தக்கது, இது தள்ளத்தக்க தென்பதறியாது சநதேக
முறுதற் குரியவனாகின்றேன், கருமானுஷ்டானம் அதன் தியாகமென்னு
மில்விரண்டனுள், மிகச் சிரேஷ்டமான தென்று சிசுசயித்திருக்கும்)
ஒன்றனை யெனது சமசார துக்கம் நீங்குமா றுபதேசித்தருளவிராக
என்றனன்.

(அருச்சுனன் தன் சநதேகம் நீங்காது வினாவியதனைத் திருச்செவி
சாற்றியருளிய பகவான் அவனுக்குக் கருமானுஷ்டான மிததன்மை
யது, கரும சந்நியாச மிததன்மையதென் றவற்றைக் கூறத்தொடங்கி,
அருச்சுனா! நீ வினாவியதற்கு யான் கூறும் விடையைக் கவனிக்கக்
கடவாயென்று கூறுவாரானா.)

ஆதமஞான மடைதற்குச் சாஸ்திர விதி பூர்வமாகச் செய்யும்
சர்வகருமங்களின் தியாச பூர்வமான சந்நியாசமும் சிரேஷ்டமானதே
யாம்; தீவினையைக் கெடுக்கின்ற கரும யோகமும் சிரேஷ்டமானதே

யாம். கருமானுஷ்டானம், கரும சந்நியாச மென்பவற்றை யாராய்ந்து நோக்கினால், அந்தக்கரண சுத்தியில்லாதவர் செய்யும் கரும சந்நியாசத்தைப் பார்க்கிலும், அவர்க்குக் கருமானுஷ்டான வடிவக் கரும யோகமே மிகச் சிறைஷ்டமானதாம். ஒன்றைப் பெறுவதன்கண் விருப்பும் பிறிதொன்றை யிழப்பதன்கண் வெறுப்புமடையாத நிஷ்காம கருமயோகிகள் பெரும்பான்மையும் கரும சந்நியாசத்தின்கண்ணிற் பவராவர். கரும சந்நியாசஞ் செய்தும் சுக துக்கங்களிலும் அவற்றிற்குக் காரணமாயிருப்பனவற்றிலும் முறையே விருப்பு வெறுப்புடையவர் துன்பந்தரும் பந்தத்தில் சிற்றுகுற் தொழி லுடையவரே யாவர்.¶

பகவான் கருமயோகம் கரும சந்நியாச மென்பன ஒருகாலத்தி லடைதற்குரியன வன்றும் ; ஆனால், காலபேதத்தால் அடைதற்குரியனவாம் ; அதனால், அவற்றுள் யாது சிரேஷ்டமா மென்னுஞ் சங்கை அவிவேகிக் குண்டாகுமே யன்றி விவேகிக் குண்டாகாதெனல்.

அருச்சுனா! வைராக்கிய முடையவர் கொள்ளுதற்குரியது கரும சந்நியாசமாம்; அஃதில்லாதவர் கொள்ளுதற்குரியது கரும யோகமாம்; இவ்விரண்டனுள், ஒன்றனைத் தமததிகாரத்தை யனுசரித்துச் சாஸ்திர விதி பூர்வகமாக வடைந்தவர் ஆதம் ஞானத்தை யடைதல் வாயிலாக அவ்விரண்டினது பயனாகிய ஒரே மோட்சத்தை யடைதற்குரியவராவர். கரும சந்நியாசம் கரும யோகமென்னு மவ்விரண்டற்கும்

¶ சாஸ்திரவிதி பூர்வகமாகச் செய்யுங் கருமங்களின் தியாகம் சந்நியாசமாம் ; தத்தம் வருணச்சிரம தருமத்திற் கேற்றவாறு நித்திய கைமித்திக கருமங்களைச் செய்தல் கரும யோகமாம்; இவ்விரண்டும் ஆதம் ஞானமடைதற்குச் சாதனமாம்; இவ்விரண்டனுள், சித்தசுத்தி யில்லாதவன் செய்யும் கரும சந்நியாசம் அவனுக்குப் பயன்தருவதன்றும்; அவன் செய்தற்குரியது கருமயோகம்; அதனற்றான் அவன் கடைத்தேறுதல் வேண்டும். இவ்வாற்றால் சித்த சுத்தியில்லாதவனுக்குக் கருமானுஷ்டானம் கரும சந்நியாசத்தினும் சிரேஷ்டமா யிருக்கின்றது. பயனோக் காது கருமங்களைச் செய்து, எதனிடத்தும் விருப்பு வெறுப்பில்லாதவன் கரும சந்நியாசியே யாவன்; பயனோக்கிக் கருமங்களைச் செய்பவன் விருப்பு வெறுப்புக் களால் தாக்கப்பட்டுத் துன்பத்தையே யடைதற்குரியவனாவன். கருமானுஷ்டானம் கரும சந்நியாசமென்னு மிவ்விரண்டனுள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகையால் சிரேஷ்டமா யிருக்கின்றதென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குப் பேசஞ் செய்தாரென்க.

பயன் வெவ்வேறென் றுணரும் அவிவேகிகள் இவ்விரண்டனையும் செவ்வையாக அறிந்தவராகார்; ஆராய்ந்து நோக்குமிடத்துக் கரும் சந்நியாசம் கரும் யோகமென்னு மிரண்டற்கும் பயனென்றே யென் றுணர்ந்தவர் சாங்கியம் யோகமென்னு மிவ்விரண்டனையு முறையாக வுணர்ந்தவராவர். †

(அருச்சுனா! நீ பகவானே! கரும் சந்நியாசம் ஞான நிஷ்டைக் கேதுவாயிருத்தலின், அஃதவசியஞ் செய்தற்குரியதாம்; அதனால், சித்தசுத்தி யுடையவன் ஞானநிஷ்டை செய்தற்பொருட்டுக் கரும் சந்நியாசஞ் செய்வதுபோல, சித்த சுத்தி யில்லாதவனும் ஞான நிஷ்டை செய்தற்பொருட்டு, அச்சந்நியாசத்தையே முதலிற் செய்தல் கூடாதோ? என்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

அருச்சுனா! முன்னர்ச் சித்த சுத்திக்கேதுவாய் நிஷ்காம கருமத் தைச் செய்துவரின், அதனால் சித்தசுத்தி யுண்டாவதாம்; அஃதுண்டாகவே, கரும் சந்நியாசஞ் செய்துகொள்வது சம்பவிப்பதாம்; அதி காரி புருஷர் யாவரும் அச்சந்நியாசத்தை மேற்கொண்டு, பிரத்தியக பின்ன பரமாத்மாவாய் என்னை அதி சீக்கிரமாக வடைவர். இச்சம்சார காலத்தில் நிஷ்காம கருமஞ் செய்வதொழியச் சிந்திப்பதற்கரிய மகி மைவாய்ந்த சாதனம் என்னை யடைதற்கு வேறு வழியாக வுளதென் றுணர்ந்தல் எவ்வாற்றினு மில்லையாம். தமக்குரிய அந்த நிஷ்காம கரு மத்தை முன்னர்ச் சித்த சுத்தியின் பொருட்டுச் செய்பவரே என் னைத் தவறா தடைவர். இதனை நீ யறியக்கடவாய். ¶

† பகவான் அருச்சுனை நோக்கி, அருச்சுனா! விசாரமில்லாதவர் கரும் சந்நியாசம் கரும் யோகமென்னு மிரண்டும் வெவ்வேறு பயனுடையன வென்று கூறுகின்றனர்; விசாரமுடையவர் அவ்வாறு கூறுவதில்லை. கரும் சந்நியாசம் கரும் யோகமென்னு மிரண்டனும், ஒன்றனைச் செவ்வையாக அனுஷ்டிப்பவர் மோட்ச வடிவாகிய அவ்விரண்டன் பயினையு மடைவரென் றுபதேசஞ் செய்தா ரென்க.

ஐயத்திரிபின்றிய ஆத்மஞானம் சங்கியையாம்; அதனை யடைவிப்பது சாங்கியமாம்; அஃதிங்குக் கரும் சந்நியாசமாம். பயனோக்காது சாஸ்திரவிதி பூர்வகமாகச் செய்யும் நித்திய ஸைமித்திக கருமங்கள் இங்கு யோகமாம்.

¶ பகவான் இங்ஙனங் கூறியவாற்றால், கருமயோகம் கரும் சந்நியாசமென்னு மிரண்டிற்கும் பயனென்றே யாயினும், சித்த சுத்தியில்லாதவனுக்குக் கரும் சந்நியாசத்தினும் கருமயோகமே அத்தியந்தஞ் சிரோட்டமானதாம்; அதனாலன்றி வேறு சாணத்தால் அவன் பரமாத்மாவை யடைதல் முடியாதென்பது பெறப் பட்டவாற்றிக.

(அருச்சுனா! நீ சீவர்கள் கருமத்தால் பந்தமடைகின்றன ரென் பது மிகு பிரசித்தமாயிருத்தலின், கருமம் பந்தத்திற்கே காரணமாம்; அதனால், நிஷ்காம கருமஞ் செய்பவன் என்னைத் தவறா தடைவென்று தேவரீர் கூறுவது எவ்வாறு பொருந்துமென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

அருச்சுனா! தம்முள் வேற்றுமையுள்ள சத்துவ ராசத தாமத குணவடிவமாயுள்ள அந்தக்கரணமும் பெரும்பான்மையும் மயக்கஞ்செய்தற்கேதுவாயுள்ள சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களுமென்னுமிவற்றையடக்கிவரும், சர்வான்மாவாயுள்ள என்னைத் தமது கூர்மையான புத்தியால் நன்றாக அறிந்தவருமாகிய ஞானிகள் பிறிரிகழ்த்தற்குரிய பந்த சாதனமாயுள்ள கருமங்களைச் செய்தாராயினும், அக்கருமங்கள் கரும சாட்சியாக விளங்குமவர்களைப் பந்தத்திற்குள்ளாக்கி வருத்துவதில்லையாம். அந்தக்கரணம் சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களென்பவற்றைச் செவ்வையாக வடக்கிய ஞானிகள் கரும சந்திரியாசஞ்செய்து, அதனாலடைதற்குரிய பயன் யாதிருக்கின்றது? ஒன்றுமின்றும். *

ஆதம் ஞானியின் தன்மையைக் கூறல்.

அருச்சுனா! அந்தக்கரணத்தையும் இந்திரியங்களையும் செவ்வையாக வடக்கிச் சமாதியின்கண் நிலைத்து நின்று சற்குருவருளால் தனது நிஜவடிவத்தை யுள்ளவாறுணர்ந்தவன் கண்களால் உருவங்களைக் காண்

* மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமென நான்கு பிரிவாகவுள்ள அந்தக்கரணத்தையும் சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களையும் வாக்காதி கருமேந்திரியங்களையுந்தத்தம் வியாபாரங்களைச் செய்யாவாறடக்கி, சமாதியில் நிலைத்திருந்து தமது நிஜ வடிவமாய ஆத்மாவிற்கு எவ்வாற்றானும் வேறாகாதான் பிரஹ்மத்தை யுள்ளவாறுணர்ந்தவர் கரும சாட்சியாக விளங்குதலின், அவர் எக்கருமத்தையும் யானிக் கரும கர்த்தாவென்னும் பாவினையோடு செய்வதில்லையாம்; அவர் செய்யும் கரும மனைத்தும் உலோகோபகாரமாக விருப்பனவாம்; அவர் செய்யும் கருமங்கள் பிறர் கருத்திற்குப் பந்தசாதனமாகத் தோன்றுமாயினும், அவை அவரைப் பந்தத்திற்குள்ளாக்கி வருத்துவதில்லையாம். அந்தக்கரணத்தையும் இந்திரியங்களையு மடக்கிக் கரும சாட்சியாக விளங்குமவர்கள் கரும சந்திரியாசஞ் செய்வதால் ஒரு பயனையு மடைவதில்லையாம்; அதனால், அவர்கள் கரும சந்திரியாசஞ் செய்வதாவசியகமாம். வாக்குத் தண்டம், மனோ தண்டம், காயத்தண்டமென்பவை நிஷ்காம கருமத்தின் பயனும்; அம்முன்று தண்டத்தையும் முறையே பெற்றுள்ள ஆதம் ஞானிக்குக் கருமத்தை விவோதாலும் பயனில்லையாம், செய்வதாலும் பயனில்லையாம்; அங் னனமாயினும், அவன் உலோகோபகாரமாகக் கருமத்தைச் செய்து வருகின்றா னென்னும் விஷயம் இங்குணர்த்தற்பாலதாமென்க.

பான்; செவிகளால் சப்தங்களைக் கேட்பான் ; துவக்கால் சீதோஷ்ணங்களை யறிவான்; மூக்கால் வாசனையைக் கிரகிப்பான்; கால்களால் நடப்பான்; புத்தி சோர்வடைந்தால் நித்திரை செய்வான்; மனத்தால் அனுக்லமாகவுள்ள வொன்றனை இதுவேண்டுமென்று விரும்புவான், பிரதிக்லமாகவுள்ள வொன்றனை இது வேண்டாமென்று வெறுப்பான்; மூக்கால் சுவாசம் விடுவான் ; வாக்கால் ஏதாவதொன்றனைப் பேசுவான் ; கண்களைத் திறப்பான், மூடுவான்; ஆடை ஆபரணங்களால் தன் சரீரத்தை யலங்கரிப்பான்; இன்னும் பல வியாபாரங்களை யுஞ் செய்வான்; இவ்வாறு பல வியாபாரங்களைச் செய்வானுயினும், இவ்வியாபாரமனைத்தும் இந்திரியம் பிராணன் மன முதலியன தத்தமக்குரிய விஷயங்களில் செல்லுவதாலுண்டாகும் அவற்றின் வியாபாரங்களாமென் றுணர்ந்து அவ்வியாபார மனைத்திற்குஞ் சாட்சியாக விளங்கும் நிச்சயமுடையவனாய், ஸ்தம்பம்போன்றும் மலைபோன்றும் சிறிதுஞ் சலனமில்லா திருப்பன். †

(அருச்சுனா! நீ தேவரீர் ஆத்ம ஞானிக்குக் கர்த்திருத்துவாபிமான மின்மையின், அவன் எந்தக் கருமத்தைச் செய்யினும், அதனால் பந்த மடைவதில்லை யென்று கூறிபதால், அஞ்ஞானி கர்த்திருத்துவாபிமான வசத்தால், கருமங்களைச் செய்து, அவற்றால் பந்த மடைவனென்பது அறியப்படுகின்றது; அதனால் கருமங்களைச் செய்யும் அஞ்ஞானிக்குச் சந்தியாச பூர்வகமாக வுள்ள ஞான நிட்டை யெவ்வாறு சித்தியாமென்று வினாவதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

அருச்சுனா! யாவர் லௌகிக வைதிகமான கருமங்களுள் எதனையும் பரமேசவரனான எனது சந்தோஷத்தின் பொருட்டுச் செய்து, அதன் பயனை விரும்பா திருக்கின்றனரோ அவர் தாஞ் செய்யுங் கரு

† காண்டல் கேட்டல் பரிசித்தல் மோத்தலென்பன ஞானேந்திரியத்தின் வியாபாரமாம்; நடத்தல் பேசல் கண்மேந்திரியத்தின் வியாபாரமாம்; நித்திரை விரும்பு வெறுப்பென்பன புத்தியின் வியாபாரமாம்; சுவாசம் விடுதல் கண்களைத் திறத்தல் மூடுதலென்பன வாயுவின் வியாபாரமாம். ஆத்மாவை யறிந்து, அதனால் பரமாத்ம வடிவமாக விளங்கும் தத்துவஞானி சர்வ வியாபாரத்திலும் அவை இந்திரிய முதலியவற்றின் வியாபாரமன்றி, ஆத்மாவின் வியாபாரமன்று ; ஆத்மா எவ்வாற்றாலும் கர்த்தாவன்மென் டதை யுள்ளவாறுணர்ந்திருத்தலின், அவன் நேத்திர முதலியவற்றால் காண்டல் கேட்டல் முதலிய வியாபாரங்களுள் எதனைச் செயினும், அதனால் பந்தமுருனென்பதாம்.

மங்களுள் எதனோடும் சம்பந்த மடையா, இங்ஙன மவா பொருந்தா தனமையைக் கூறுமிடத்து, தன்னோடு பொருந்தத் தோன்றி யிருந் தும், குளிராத தாமரையின் பெரிய இலையும் நீருமபோலக் கருமங் களோ டவா பொருந்தா கிருப்பா அந்தத் தாமரை யிலே நீர் போல விருப்பவாகு லெளகிக வைதிக கருமங்களுள் எதுவும் பந்தத்திற குத காரண மாவதில்லையாம், (ஆனால், பபனோசகாது செய்யமுது சித்த சுதகிகுத காரணமாம்) †

பயனோககாது செய்யுங் கருமம் மோட்ச காரணமா
மேனபதைக் கூறல

(அருச்சுனா! மோட்ச விருப்ப முடையவா கமது சித்த சுதகி யின் பொருட்டு, தமது வஞ்ஞாசிரமங்களுக்குரிய நிகதியை நைமித்திக கருமங்களைத்) தமமோ டிருப்பனவாய் இந்திரியங்களாலும், மனத்தின லும், உடம்பாலும் இவை திரிகரணங்களின் வியாபாரமா மென்று பயனோககாது ஈசுவரப் பிரீதியாசச் செய்யாநிற்பா (கருமங்கள் பபனோககிச் செய்பவர்க்கு) பந்த சாதனமாகவும், பயனோககாது செய்பவர்க்கு முதகி சாதனமாகவு மிருத்தலே நீ யறியா திருக்கின் றாய் அருச்சுனா! மோட்ச விருப்புடையவா மேற கூறியவாறு கரு மங்களைத்) தினந்தோறுந் செய்து வந்தாலும், விஷம்போலத் துக்க சாகனமா யுள்ள அக்க நமஸ்சனே பயனோககாது செய்யுமிடத்து அவா கட்டுச் சித்தசுதகி வாபிலாக மோட்சத்தைக் கொடுத்தற்குக் காரண மாம கருமங்களின் பபனசன் நாமடைதற் குரியனவாமென்று கருதி, கருமங்களைப் பயனோககிச் செய்கின்றவா அக் கருமங்களால் சமசார பந்த மடைவா †

† லெளகிக வைதிக கருமங்களுள் எதனையும் பயனோககாது ஈசுவரப் பிரீதி யாகச் செய்பவன், அக்கருமத்தால் பந்தமடைவ தில்லை, அவன் தாமரை யிலையி னோபோல அக்கருமத்தோடு சம்பந்த மில்லாதிருப்பன், அக்கருமம் அவனுக்குப் பந்தசாதன மாகாது சித்த சுதகி யுண்டாதற்குச் சாதனமா யிருக்கின்றது, பய னோககிச் செய்யும் கருமமே எவாக்கும் பந்த சாதனமா யிருக்கின்றதென நஞ்சு சன்னுக்குப் பகவான் கூறினொருனக்

† பயனோககாது கருமங்களை ஈசுவரப் பிரீதியாகச் செய்பவன் முன்னாச் சித்த சுதகியையும், அதன்பின்னா நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகத்தையும், அப் பால் சந்நியாச பூர்வமான ஞான நிட்டையையும், அதன் பின் சாந்திவடிவ* மோட்சத்தையு மடைகின்றான், பயனோககிச் கருமங்களைச் செய்கின்றவனோ அவற்றால் சமசார பந்தத்தையே யடைகின்றானென நஞ்சுசன்னுக்குப் பகவான் கூறினொருனக்

இதுகாறும் சித்தசத்தி யில்லாதவர்க்குக் கரும சந்நியாசத்தினும்
கரும யோகமே அத்தியந்தஞ் சிரேட்டமாமென்று கூறிய
பகவான் இப்போது சித்தசத்தி யுடையவர்க்குக் கரும
சந்நியாசமே அத்தியந்தஞ் சிரேட்டமா மென்று
கூறல்.

பரமேசுவரனான என்னிடத் தன்புள்ள அருச்சுனா! (யான் கூறு
வதைக் கவனமாகக் கேட்கக் கடவாய். தேகத்தின் வேறுகத் தேகி
யைச் செவ்வையாக அறிந்திருப்பவன்) காமக் குரோதாதி விருத்திக
ளெழாவா நடங்கியுள்ள மனத்தினுலே கரும மனைத்தையும் அவற்
றின் பயனையும் விட்டு, நவத்துவாரங்கள் பொருந்தியுள்ள மாயாபுர
மென்னு மிவ் வுடம்பி னிடத்துத் துன்ப மென்பது சிறிது மின்றி
யின்ப வடிவமாகவே பிறழா திருப்பன். அவன் பிரார்த்த கருமவசத்
தாலே தன்னெதிரே வந்தடைவனவாய கருமங்களைச் செய்பவனு
மாகான், செய்விப்பவனு மாகான். ¶

(அருச்சுனா! நீ ஒருவனிடத்துள்ள நடத்தற் றொழில் அவனுட்
கார்ந்துள்ளபோது நிகழாமைபோல, ஆன்மாவினிடத்துள்ள செய்தல்
செய்வித்த லென்னுந் தொழில்கள் சந்நியாச காலத்தில் நிகழவில்லை
யென்பது தேவரீரது வாக்கியத்தின் தாற்பரியமா? அல்லது ஆகாயத்
தினிடத்துத் தோன்றும் கறுநிறம் கொப்பரை கவிழ்த்தாற்போன்
றுள்ள விடமென்பன அதனிடத்துக் கற்பிதமாயிருத்தல்போல, ஆன்
மாவிடத்துத் தோன்றும் செய்தல் செய்வித்தீ லென்னுந் தொழில்கள்
அதனிடத்துக் கற்பிதமாயிருக்கின்றன வென்பது தேவரீரது வாக்கி
யத்தின் தாற்பரியமா வென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை
கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

¶ நித்தியம், நைமித்திகம், காமியம், பிராயச்சித்தம் எனக் கருமம் நான்காம்;
தேகத்திரய விலட்சணமாய், அவஸ்தாத்திரய சாட்சியாய் ஆத்மாவை யுள்ளவா
றறிந்தவன் இவற்றுள் எந்நினைவுஞ் செய்வ தில்லையாம், செய்விப்பது மில்லையாம்;
கரும பலத்தைச் சிறிதும் விரும்புவதில்லையாம். அவன் காதிரண்டு, கண்ணி
ரண்டு, மூக்கிரண்டு, வாயொன்று, பாயு ஒன்று, உபஸ்த மொன்றென நவத்
துவாராமுடைய மாயாபுரமென்னு முடம்பில, உலக நோக்க மின்றிச் சச்சிதா
நந்த வியாபக வடிவமாகவே விளங்குகின்றான்; அவனுக்குச் சம்சாரபந்தஞ் சிறிது
மில்லையாமென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினாரென்க.

(அருச்சுனா ! தேகேந்திரிய முதலியவற்றிற்குச் சுவாமியாயுள்ள இவ்வான்மா தேகேந்திரிய முதலியவற்றின் கர்த்திருத் தன்மையையும், கருமங்களையும், தேகேந்திரிய முதலியவற்றிற்குக் கரும பலங்களோடு சம்பந்தத்தையும் செய்வதில்லையாம்; ஆனால்,) இப்பாகுபாடுடையனவாய் கரும மனைத்தும் அஞ்ஞான வடிவ மாயைபின் காரியங்களேயாம். ஆத்மாநாதம் விவேக மில்லாதவர் அக்கருமங்களை யுண்டாக்கும் அஞ்ஞானத்தால்(உண்மையில் அகர்த்தா அபோக்தாவாயும், பரமாநந்த வடிவமாயும், அத்விதீயமாயுமுள்ள ஆன்மாவை) உள்ளவா றுணராதது, யானிக்காரியத்தைச் செய்யுங் கர்த்தா, இஃதெனது காரியமாடுமென் றுணர்ந்து, மித்தையாயுள்ள உலகாசாரத்தால் மோகமுற் றழிகின்றனர்.¶

சனன மரண வடிவச் சம்சார நிலிர்த்தியின் காரணங் கூறல்.

(அருச்சுனா ! நீ அநாதி அஞ்ஞானத்தால் தமது சொரூபத்தை யறியாதுள்ளவர்க்குச் சனனமரண வடிவச் சம்சார நிலிர்த்தி யெவ்வாறுண்டாகுமென்று வினாவுதல்கூடும்? அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

அருச்சுனா ! எவர்க்கும் ஆன்ம ஞானத்தால் தன்னை மறைத்த பந்தமென்னுமஞ்ஞான முற்றும் நாசமாவதாம்; அது நாசமாகவே, அவ்வான்மஞான முடையவர்க்கு (எங்கும் கடத்தில் மண்போல நிறைந்து பரிபூரணமாயுள்ள)பிரஹ்மம் ஆகாயத்திற்கோன்றும்சூரியன் போலச் செவ்வையாக விளங்குவதாம்; ஆன்மஞானமே ஆன்மாவிற்கு வேறுகாதுள்ள பிரஹ்மத்தைச் செவ்வையா யறிதற்குச் சாதனமாடுமென்னும் இவ்வழியால் அப்பரப்பிரஹ்மத்திலேயே நிஷ்டையுடையவராய், அப்பரப்பிரஹ்மத்தில் ஒரு சிறிதும் வேற்றுமையில்லாதிருப்

¶ஆத்மா அசங்கமா யிருத்தலின், அஃதெக்காரியத்தையும் செய்வது மில்லையாம், செய்விப்பது மில்லையாம்; ஆனால், அதன் சந்நிதான விசேடத்தால் தேகேந்திரிய முதலியன செய்வது செய்விப்ப தென்னும் கருமங்களுக்குக் கர்த்தாவாக வீருக்கின்றன; அக்கருமங்களின் பயனையடைவது அநந்தகரணத்தின்கண் ஆன்மாவின் பிரதிபிம்ப ரூபமாயுள்ள சீவனேயாம்; எவ்வகையாலும் ஆன்மா அப் பயனை யடைவ தில்லையாம். இக்காரியங்களைச் செய்யச் சீவனை முன்னிட்டு அஞ்ஞான வடிவத் தெய்வீக மாயையென்னும் பிரகிருதியே முயலுகின்றது; இவ்வுண்மையினை யறியாதவர் யானிக் காரியத்தைச் செய்யுங் கர்த்தா, இஃதெனது காரியமாடுமென்னும் விபரீத புத்தி யுடையவராய்க் கொடுக்கின்றனரென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான்கூறியு ரென்க.

பவா, பிறவிகளுக்கு காரணமாயுள்ள அஞ்ஞானத்தை யொழித்தவராயிருந்தவன, இனிப் பிறவாதவரேயாவா. †

ஆன்ம ஞானத்திற்கு விதேகமுத்தி பயனாமென் றருளிச்சேய்த பகவான், அதற்குச் சீவன முத்தியும் பயனாமெனக் கூறல்

அருச்சுனா! செவ்வையாக வித்தை விரயங்களை யுடைய பிராமணன், யானை, பசு, நாய, அநநாயிறைச்சிசையை நன்றாகத் தினறல்புஞ்சண்டாளனென்று சொல்லப்படுகின்ற இப்பாபுபாபுடைய சாவப் பிராணிகளிடத்தும் ஒன்றைகண் இருப்பவனென்று கருதாவாறும், பிறிதொன்றைகண் ணிருப்பவனென்று கருதாவாறும், அறிவு சொருபமா யிருக்கின்ற என்னை யெவ்விடத்திலும் ஏகமாகவே காணும் ஞானிபுருஷன் இவவுடம்போடு கூடி யிருப்பானாயினும், உடம்பிலலாதவனாவன (இவனாரைச் சீவன முத்தனென்பவனாவன) ‡

(அருச்சுனா! நீ பிராமணன், யானை, பசு, சண்டாளனென்றறொடக்கத்துப் பேதபுத்தி தேவரீர் கூறிய புருஷனுக்கிருந்தவன, அவனுக்குப் பிரஹ்மஞானம் சம்பவிப்ப தெவவாறுமென்று வினவுதல்கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், சேடக்க கடவாய்)

அருச்சுனா! பாகியமான சபகாதி விஷயங்களிற் செல்லுகின்ற சுரோத்திராகி இந்திரியங்களாலுண்டாய் சுகமனைத்தையும் தம் அநதக் கரணத்தி னின்றும் செவ்வையாக வொழித்து, அத்தியந்தம் வைராக

† தன்னை மறைத்த பந்தமென்னுமஞ்ஞானம் தன்னை யறிதலென்னுந்தத்துவ ஞானத்தாற் கெடுவதாம் தன்னை (ஆத்மாவை) யநீந்தவாக்குப் பரப்பிரஹ்மம் அதற்கு வேறாக விளங்குவதில்லையாம், அதனால், அவாக்குப் பரப்பிரஹ்மம் செவ்வையாக விளங்குவதாம் இம்முறையை யறிந்து, பிரஹ்ம நிஷ்டை செய்பவா அதற்கு வேறாகாது விளங்குவா, பிறப்பில்லையென்பது இவாக்கேயாமென்றருச்சுன்னுக்குப் பகவான் கூறினாரெனக் பிரஹ்மநிஷ்டையாவது பிரஹ்மவைவாகம் (பிரஹ்மே நான்) என்றிடைவிடாது பாவனை செய்வதாம்

‡ வித்தை—வேதாத்தத்தி னுண்மை ஞானமாம், அல்லது பிரஹ்ம ஞானமாம், விநயம்—இவ்விதையை யடைந்திருந்தும் அகங்கார மில்லாதிருத்தலாம்

சதவ குணமுடைய பிராமண சரீரத்திலும், இராசத் குணமுடைய யானை முதலிய சரீரத்திலும், தாமத் குணமுடைய சண்டாள சரீரத்திலும் ஆத்மா ஒன்றாகவே யிருக்கின்றதென்றுணர்ந்து, எங்கும் ஆத்மாவை (தன்னை) யேகாணும் புருஷனாரை ஆனமஞ்ஞானமுடையவனாவன, இவன் உடம்போடுள்ள காலத்திலும் உடம்பிலலாதவனாவனென றருச்சுன்னுக்குப் பகவான் கூறினாரெனக்

கியமுடைய தம் தந்தக்கரணத்திலே சமாதி யப்பியாசத்தால் விளங்குகின்ற பிரஹ்மாநந்தத்தை யடைந்தவர்க்கு நித்தியமாயுள்ள பிரஹ்ம மடையப் பட்டதேயாம். (அவர்க்குப் பேத புத்தி யுண்மையாக வில்லையாம்.)

(அருச்சுனா! விஷயத்திலாசை அவிவேகிகட்கு உண்டாவதன்றி விவேகிகட் குண்டாவதில்லையென்பதை நீ அறியா திருக்கின்றாய்.) விவேகிகள் தம் சித்தத்தின்கண் பொருந்த அனுபவிக்கின்ற இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்ற இன்பங்கள் நாச முடையனவாமென்றும் இவ்வன்பங்கட்கேற்றவாறாகப் பின்னர்த் துன்பங்க ளுண்டாவனவாமென்றும் நன்குணர்ந்து, அவ்வன்பங்களை யெப்போதும் விரும்பா திருக்கின்றார்கள். †

காமக்குரோத முதலியவற்றை யொழித்தவனே பரம
புருஷார்த்தமான மோட்சத்தை யடைவானெனல்.

அருச்சுனா! உடம்போடு கூடிச் சீவிப்பவனு யிருந்துகொண்டே, (தம்மை யுடையவரை வருத்துவதில்) விஷத்தை யொத்துள்ள காமக் குரோதங்களால் தோன்றும் வேகங்களால் வேவாவாறு, அக்காமத்தையும் குரோதத்தையும் ஒழித்தவனே பிரஹ்மத்தை யடையும் ஞானியும், அப்பிரஹ்மா நந்தத்தை யனுபவிப்பவனு மாவன். ‡

†விஷய சுகத்தை வெறுத்து, சமாதிகூடிப் பிரஹ்மாநந்தத்தை யடைந்திருப்பவர் பரப்பிரஹ்ம வடிவமாகவே யிருக்கின்றனர்; அதனாலவர்க்குப் பேத புத்தி யென்ப துண்மையில்லையாம். விஷய சுகம் துன்பந் தருவதாமென்றுணர்ந்தவர்தனை யெப்போதும் விரும்புவ தில்லையாமென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினானென்க.

‡ அனுகூல பதார்த்தங்களைக் கண்டபோதாவது கேட்டபோதாவது நினைக்கும்போதாவது அதனால் அவற்றின்மீது சித்தத்தின்கண்ணுண்டாகு மிச்சையே காமமாம்; அதனாலுண்டாகும் உரோமாஞ்சலி, முகவிலாச முதலியன அக்காமத்தின் வேகமாம். பிரதிகூல பதார்த்தங்களைக் கண்டபோதாவது கேட்ட போதாவது நினைக்கும்போதாவது அதனால் அவற்றின்மீது சித்தத்தின்கண்ணுண்டாகும் வெறுப்பே குரோதமாம்; அதனாலுண்டாகும் சீர நடுக்கம், வியர்வை, பற்கடி, பெருமூச்சு, குரூரப்பார்வை முதலியன அக்குரோதத்தின் வேகமாம். இவ்வேகங்களுக்குக் காரணமாயுள்ள காமக் குரோதங்களைத் தேகாபிமானஞ் சிறிதுமின்றிப் பிரயத்ன பூர்வமாக வொழித்தவன் சமாதி யப்பியாசத்தால், பிரஹ்மத்தை யறிந்தடைந்து, பிரஹ்மாநந்த வடிவமாகவே விளங்குவன்; யோட்சமென்பது பிரஹ்மாநந்த வடிவமாக விளங்குதலையாமென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினானென்க.

(அருச்சுனா! நீ காமக்குரோதங்களின் வேகத்தைச் சகித்துக் கொள்வதினாலேயே அதிகாரி புருஷன் மோட்ச மடைதல் கூடுமோ என்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

அருச்சுனா! பிரத்தியகாத்மாவையே தமக்குள்ளே விளையும் ஆரந்த மாகவும், அந்தப் பிரத்தியகாத்மாவையே தாம் நிலைத்து நின்று விளையாடு மிடமாகவும், அந்தப் பிரத்தியகாத்மாவையே தமக்குத் திருஷ்டியாகவும் கொண்டனுபவியா நிற்கும் யோகிகள் அந்தப் பிரத்தியகாத்மாவே யாகி விளங்குவர்; தாம் இயல்பாகவே பெற்றுள்ள பரமாத்ம வடிவமாகவே விளங்குவர்.*

பிரஹ்ம ஞானத்திற் கந்தரங்க சாதனமாபுள்ள தியான யோகத்தைச் சங்கிரகமாகக் கூறல்.

(இது 6-வது அத்தியாயத்தில் விரிவாகக் கூறப்படும்.)

சுரோத்திர முதலிய இந்திரிய மைந்தையும் சப்தாதி விஷயங்களிற் செல்லா வாறு தடுத்து, தமது பார்வை யிரண்டையும் புருவ நடுவின் கண் பொருந்தவைத்து, அதோ முகமும் ஊர்த்துவமுகமுமாக முறையே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற அபான வாயுவையும் பிராண வாயுவையும் தமதப்பியாச வலிபால் அசைபாவாறு கும்பகஞ் செய்து, ஐந்து கூறுபாடாயுள்ள சப்தாதி விஷயங்களின்மீ தெழுகின்ற இச்சையை யடக்கி, மனத்தில் அடிக்கடி எழுகின்ற பயத்தையும் கோபத்தையும் மனத்தை யடக்குதல் வாயிலாக வடக்கி, உணவு கொள்ளுதல் உலாவுதல் என்றற் றொடக்கத்தனவற்றை மிகுதல் குறைத லில்லாது சடிமாய்க் கொண்டொழுகும் யோகிகள் யோகசித்தி பெற்று இச்சம் சார வலையினின்றும் தப்பி, பிறப்பில்லாது விளங்குவார்கள். ¶

* பிரத்தியக் - உன். பிரத்தியகாத்மா - சரீரத்திரய விலட்சணமாய், அவஸ்தாத்திரய சாட்சியாய், சச்சிதானந்த வடிவமாய், பிரஹ்மத்திற்கு வேறுகாதுள்ள ஆத்மா. சப்தாதி விஷயங்களைத் துச்சமாகக் கருதி, காமக் குரோதங்களைத் தடுத்து, எதனிலும் விருப்பமில்லாதிருப்பவர் தமது பிரஹ்ம சொரூப ஆத்மாவையே தமக்குள் விளையும் ஆரந்தமாகவும், தாம் விளையாடுமிடமாகவும், தமக்குத் திருஷ்டியாகவும் கொண்டனுபவித்து, சச்சிதானந்த வடிவமாகவே விளங்குவரென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினாரென்க.

¶ விஷய விருப்பத்தை யொழித்து, பார்வை யிரண்டையும் புருவ நடுவின் கண் நிறுத்தி, அபான பிராண வாயுக்களிரண்டையும் நாசிக்குள் சமமாக நிரோதம் செய்து, இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் பிரயத்ன பூர்வமாக வடக்கி, பயத்தையும் கோபத்தையு மொழித்துயோகாப்பியாசஞ் செய்பவர் யோக சித்திபெற்று இச்சம்சார வலையினின்றும் தப்பி, பிறப்பிறப்பில்லாது பரமாத்ம வடிவமாக விளங்குவரென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினாரென்க. அதோ முகம் - கீழ் முகம்; ஊர்த்துவ முகம் - மேல் முகம்; நிரோதம் - அடக்குதல்.

(அருச்சுனா! நீ இந்த யோகி புருஷர் எதனையறிந்து முத்தியடைகின்றன ரென்று வினாவுதல்கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

பிராமணாதி ஜாதியபிமானமுடையார் செய்யும் ஜ்யோதிஷ்டோம முதலிய கர்மங்களுக்கும், அறிவுடையோர் தமது ஜன்மந்தர பாவம் நிவிர்த்தியாதற் பொருட்டுச் செய்யும் கிருச்சிரம் சாந்திராயண முதலிய தவங்களுக்கும், ஏழலகங்களுக்கும் பொருந்திய இடமாயும், உற்பத்தி நாசமின்றி எல்லாப்பொருளுமாயும் உள்ள என்னை வேதங்கூறி முடித்த வாறே உள்ளவாறு தமது ஆன்ம சொருபமாக யோகசித்தி வாயிலா யுணர்ந்தவர், ஜன்ம காரணமாய அஞ்ஞானமில்லாமையால், மீண்டும் பிறத்தற்குரியராகார்; இதனை நீ அறியக்கடவாய். *

5--ஞான கரும அத்தியாயம் முற்றிற்று.

6-வது யோக அத்தியாயம்.

ஜந்தாவது அத்தியாயத்தி னிறுதியிற் கூறிய யோகார்த்தங்களை விரிவாகக் கூறியருளுதற்பொருட்டு, இவ்வாறுவது அத்தியாயம் பகவானு லாரம்பிக்கப்படுகின்றதென்க.

சித்த விருத்தி நிரோதமென்னும் யோகாப்பியாசஞ் செய்யும் மனமுடையவரது யோகாப்பியாசத்தின் கண்ணே கரசபப் பொருளா யிருந்து விளங்கியும், காளிங்கனென்னும் சர்ப்பராஜன் முடியின்மீது

* ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கருமங்களுக்கும், கிருச்சிராதி தவங்களுக்கும், உலக மேழிற்கும் பகவான் பொருந்திய இடமாயிருக்கின்ற ரென்பதனால், பகவானது சந்திதான விசேஷத்தால் சர்வ வியாபாரமும் நடக்கின்றனவென்பது பெறப்படுவ தாமென்க.

யோகிகள் தமது யோகப்பியாசத்தின் பெருக்கத்தால் சகசிதாநந்த வடிவமாய் கரசாமய், சர்வாத்மாவாயுள்ள என்னைத் தமதாத்மாவாக வறிந்து, அதனால் பிறப் பின் காரணமாய அவித்தையைக் கெடுத்து, யானாக விளங்குவரென் றருச்சுன னுக்குப் பகவான் கூறினானென்க.

பகவான் பல்வேறு திறத்தனவாயுள்ள சாதனாப்பியாசங்களாலுண்டாவதும்; அதிகாரிகள் யாவர்க்கும் மேட்ச சாதனமாயிருப்பதுமாய தமது சொருப ஞானத்தை இவ்வைந்தாவதத்தியாயத்தில் அருச்சுனனுக் குபதேசஞ் செய்தா ரென்க.

நின்று நடனஞ் செய்தருளிய பகவான் அருச்சுனனுக்கு மீண்டும் யோகார்த்தங்களை விரிவாகக் கூறத்தொடங்கி, அருச்சுனா! நீ என்னை நோக்கி, தேவரீர் சர்வ கருமங்களும் தியாகஞ் செய்யத்தக்கனவா மென்று கூறினமையின், அவை சந்நியாசத்தினும் யோகத்தினும் மிகக் கீழாயினவாமென்பது பெறப்படுகின்றது; அதனால்; யான் யுத்த வடிவக் கருமத்தில் பிரவேசிப்பது அநாவசியகமாமன்றோ? என்னை ஏன் தாங்கள் அடிக்கடி யுத்த வடிவக் கருமத்தில் பிரவேசிக்கு மாறு வற்புறுத்துகின்றீரென்று வினாவுதல்கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.

அருச்சுனா! தான் செய்தற்குரிய நித்திய நைமித்திக கருமங்களின் பயனை விரும்புவதொழித்து, இவற்றைவிடாமல் சிரத்தா பக்தி பூர்வமாகச் செய்துவருகின்றவனே பயனை விரும்பி அக்கினிகொண்டு யாகஞ் செய்பவருள் சிறந்தவனாவன்; அவனே தான் கடைத்தேறக் கருதிய யோகியுமாவன், சந்நியாசியுமாவன்.†

நிஷ்காம கருமஞ் செய்பவன் யோகியுமாவன், சந்நியாசியுமாவனென்று கூறுவதற் கேது கூறல்.

அருச்சுனா! தாம் செய்யுங் கருமங்களால் வரத்தக்கனவாய் சுவர்க்காதிப் பயன்களிலுள்ள சங்கற்ப மனைத்தையும் தியாகஞ் செய்யாதவர் யாவராயிருப்பினும், அவர் சிறந்த யோகிகளாகமாட்டார்; அவர்கள் யோகிகளாவாராயின், அதற்குக் காரணம் அவர்கள் சுவர்க்காதிப்

†அருச்சுனா! சுவர்க்க முதலிய பயனை விரும்பாது சாஸ்திரங் கூறியவாறு அக்னிஹோத்திர முதலிய நித்திய நைமித்திக கருமங்களைச் சிரத்தா பத்தியோடு செய்கின்றவன் கருமியே யாயினும், கருமி யாகான், யோகியுஞ் சந்நியாசியுமாவான். அதனால், நீ உனது சதர்மாயுள்ள யுத்த வடிவக் கருமத்தைச் செய்யக்கடவாயென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினாரென்க.

யோக மென்பது சித்தத்தின்கண் விட்சேபமில்லாமையாம்; விட்சேபம் - மனமொருமுகமாகதிருத்தலாம்; சந்நியாசமென்பது தியாகமாம்; தியாகம்-விடுதல்.

நிஷ்காம கருமஞ் செய்பவனிடத்துத் தான் செய்யும் கருமங்களின் பயனை விரும்பாமையாகிய தியாகமும், பயனை விரும்புதல்வடிவ விட்சேபமுமின்மையின் அவன் அவற்றால் சந்நியாசியும் யோகியுமாயிருக்கின்றான் என்று கூறப்படுகின்றான். இத்தால், நிஷ்காம கருமஞ்செய்பவன் உண்மை நோக்கில் சந்நியாசியும் யோகியுமாகவிடினும், சகாம புருஷரை நோக்க யோகியும் சந்நியாசியுமாயிருக்கின்றான் என்பதங் குணர்த்தப்பலதாம்.

பயன்களிலுள்ள தமது சங்கறப மனைததையு மொழித்தலையாம். சங்கறபத தியாகமே ஒழிவதிலலாத சிறந்த யோகமாம் இப்பாருபாட டை நீ யாராயந்தறியக்கடவாப ‡

(அருசுசுனா ! நீ தேவரீர் இதுகாறும் திருவாயமலாந்தருளினமை பால, நிஷ்காம கருமம் அவசியம் செய்பத தக்கதாமென்பது பெறப்பட்டது, அதற்கு முடிவிலையே வென்று வினாவுகல கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன் கேட்கக்கடவாய)

காம கடைத்தேறாறாறு யோகாபியாசஞ் செய்ய முயலுகின்ற வாகரு, அதனைத் தமவச மாமாறு செய்வதற்குக் காரணமா யிருப்பது பயன நோக்காது செய்யும் நித்திய நைமித்திக கருமமேயாம் உள்ள படி யோகாபியாசம் சிக்கியானபின், (ஞானநிஷ்டை யடைதற் பொருட்டு அவா மேற்கொள்ளத் தக்கது சநியாசமேயாம் அவா யோகாபியாசஞ் சித்தித்தபின், சநியாசங் கொள்ளாது) உண்மையாசவே செய்யும், நித்திய நைமித்திக கருமங்கள் அவா செய்யும் யோகாபியாசத்திற்குத் தடைபாகவே யிருப்பனவாம் ¶

(அருசுசுனா ! நீ தேவரீர் கூறிய அதிகாரி புருஷன் எந்த யோக சித்தியைப்பெற்றுச் சாவ கரும பரிசுதியாகரு செயதற்குரியவனாகின்றானோ, அந்த யோகசித்தியை அவனடையும்கால மெப்போதென்று வினாவுதல்கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய.)

‡ நிஷ்காம கருமஞ்செய்பவன் தான் செய்யும் கரும பலத்திலிசையற்ற நிருத்தலின், சநியாசியாவன் அதனால், அவன் மனம் சலித்தலிலலா திருத்தலின், யோகியுமாவன், இக்காரணங்களால் நிஷ்காம கருமஞ் செய்பவன் சநியாசியென்றும் யோகியென்றும் சொல்லப்படுகின்றானென நருசுசுன்னுக்குப் பகவான் கூறினானென

¶ விஷய சுகங்களை விஷம்போலக்கருதி வெறுத்திருப்பவர்க்கே யோகாபியாசம் சித்திப்பதாம் அது சித்தித்தபோது, அந்தக்காண் சுதநி சித்திப்பதாம், அது சித்தித்தபோது, சநியாசஞ் சித்திப்பதாம், அது சித்தித்தபோது சிரவண மனன நித்தித்தியாசன வாயிலாக ஞான நிஷ்டை சித்திப்பதாம், அது சித்தித்தவர்க்கே மோட்சஞ் சித்திக்கும், யோகாபியாசஞ் சித்திக்குவரை நிஷ்காம காமங்களை அவசியஞ் செய்தலவேண்டும், யோகாபியாசஞ் சித்தித்தபோது அவற்றைச் செய்வதநாவசியக் காமம், அவை யோக விக்ஷிண மென நருசுசுன்னுக்குப் பகவான் கூறினானென

அருச்சுனா! எப்போது ஆவவகிகாரி புருஷன இழிதகைமை யுடையனவாய சபத பரிச முதலிய விஷயக கூறுபாடுகளிலும் பல திறத்தனவாயுள்ள கருமப் பயன்களிலும் இசைச வைத்தலாகிய சங்கற்பமில்லாதவனாகின்றானே அப்போது இயல்பாகவே யோகசித்தி யுடையவனாகின்றான் †

யோகசித்தியுடையவா கம்மம் தாமே இச்சம்சார வடிவச சாகரத்தினின்றும் மோட்ச வடிவக கரையிலேற்றதற் குரியவராகின்றனா , மற்றவா கம்மைத தாமே இச்சம்சாரவடிவச சாகரத்தில் மேனமேலும் முழகச செயதற் குரியவராகின்றனரெனக் கூறல

அருச்சுனா! ஒவ்வொருவாக்கும் தமது மேனமையைத் தாமே யல்லாமல் வேறு செயதற்குரியா யாவா? ஒருவருமிலா ஒவ்வொரு வாக்கும் தமது கீழ்மையைத் தாமே யல்லாமல் வேறு செயதற்குரியா யாவா? ஒருவரு மிலா. கொடுநெறிபிற சென்றொழுக்குங் காலத்து ஒவ்வொருவாக்கும் தாமே யல்லாமல் வேறெவா உண்மையாய பகை வரா யிருக்கின்றனா ; ஒருவருமிலா , செந்நெறிபிற சென்றொழுக்குங்

† யோகசித்தி-யோகாபியாசம் முற்றுப் பெறுதல் சபத பரிச முதலிய விஷயங்களிலும் கருமப் பயன்களிலுமுள்ள இச்சையே யோகாபியாசம் முற்றுப் பெறுதற்குத் தடையாயிருப்பதாம் , அவ்விசை யெப்போதொழிகின்றதோ அப்போது யோகாபியாசம் முற்றுப் பெறுவதாம் , யோகசித்தி யுடையவன் செயதற்குரிய கருமம் ஒன்றில்லையென நருச்சுன்னுக்குப் பகவான் கூறினான்

சபத முதலிய விஷயங்களும் நித்திய நைமித்திக கருமங்களின் பயன்களும் மிததையாம் , துக்க சாதனமாயிருப்பனவா மென்னும் விவேகமும், ஆதமா ஆகாதாவாயும் அபோகதாவாயும் பரமார்த்த போதவடிவமாயுமிருக்கின்றதென்னு முள்ளுணர்ச்சியு முடையவராய யோகாபியாசம் செய்பவர்க்கே சத்த முதலிய விஷயங்களிலும் கருமப் பயன்களிலும் இச்சை வைத்தலாகிய சங்கற்பமொழிதல் வாயிலாக யோகசித்தி யுண்டாமென்பது இங்குணாதற்பாலதாம்

காலத்து ஒவ்வொருவாக்கும் தாமே பலலாமல வேறெவா உண்மையாய உறவினராவா, ஒருவருமிலா ‡

(அருச்சுனா! நீ யாவா தமக்குத் தாமே உறவினராவா, யாவா தமக்குத் தாமே பகையினராவ ரென்று வினாவுதலக்டும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன, கேட்கக் கடவாய)

அருச்சுனா! தானினிப் பிறந்திறவா வண்ணப் தன மனத்தைச் சபத முதலிய விஷயங்களிலும் கருமப் பயன்களிலும் இசை வைப்ப தொழிந் தடக்குகின்றவ னெவனோ அவன தனக்குத்தானே ரெப்ப போதும் உறவினனாயிருக்கின்றான், தம் மனத்தைச் சபத முதலிய விஷயங்களிலும் கருமப் பயன்களிலு மிசைவைப்பதொழிந் தடக்குத் வில்லாதவரெவரோ அவா தமக்குத் தாமே ரெப்பபோதும் பகைவராயிருக்கின்றனா யாவரும் ஒழிவின்றி யடைகின்ற சீதம் உஷணம், சுகம் துக்கம், மாணம் அவமானமென்றற ரெட்டக்கத்துத் துவந்துவங் களைச் சிறிதுங் கருத்துதலின்றி, தமது நிஜவடிவமாயுள்ள ஆத்மா வென்றனையே , ரெப்பபோது மறவாது விரும்பி போகாப்பியாசஞ் செயப்பவிடத்து, ஞான வடிவமாயுள்ள ஆத்மா விளங்குவதாம், அங்

‡ ஒவ்வொருவரு தமக்கு மேனமையையோ கீழ்மையையோ செய்துகொ ள்ளுவதற்குக் காரணராயிருப்பவா தாமேயன்றி மற்றவரல்லா ஒவ்வொருவரும் தாம் தீவினைகளைப் புரியுமபோது தமக்குத்தாமே பகைவராயிருக்கின்றனா, நல்வினைகளைப் புரியுமபோது தமக்குத் தாமே நடப்பினராயிருக்கின்றனா ஒவ்வொருவரும் தம்மையுயர்த்துதற்கும் தாழ்த்துதற்கும் தாமே காரணமாயிருக்கின்றனா, மற்றவரல்லா, யோக்கிதகியுடையவரோ தம்மை யுயர்த்துதற்குத் தாமே காரணராயிருக்கின்றனா, தமக்குத் தாமே நடப்பினராகவு மிருக்கின்றனா, அஃதிலலா தாரோ தம்மைக் தாழ்த்துதற்குத் தாமே காரணராயிருக்கின்றனா, தமக்குத்தாமே பகைவராயுமிருக்கின்றனரென நருச்சுன்னுக்குப் பகவான் கூறினானென

இங்ங் மேனமையென்பது சமசார வடிவச் சாகரத்தினின்றும் மோட்ச வடிவக்கரையிலேறுதலாம், கீழ்மையென்பது சமசார வடிவச் சாகரத்திலு மேன மேலு மூழ்குதலாம்

சபத முதலிய விஷயங்களிலும் கருமப் பயன்களிலு மிசை யொழிதல வாயிலாக யோக்கிததி பெற்றவன் ஆதமஞான வாயிலாக ஜ்ஞம் காரணமான அஞ்ஞானத்தை யொழித்துப் பரமாத்ம வடிவமாக விளங்குவானென்பதின குணாதற்பாலதாம்

ஹனம் விளங்குகின்ற ஆன்மா சீதம் உஷ்ணமுதலிய வடிவமாகவிளங்கு
கின்ற இவ்வுலகவடிவமாயுள்ள மாயை மறைக்க, மறைவதில்லையாம். *

யோகசித்தியுடையான் உலக வியவகாரத்தில்

தூக்கந்நிருப்பானெனல்.

அருச்சுனா! சற்குரு வாயிலாகக் கற்றணர்தற்குரிய ஞானநூல்
பலவற்றையும் ஐயந்திரி பில்லாது கற்று, அந்நூல்களால் உணர்தற்
குரிய பயன்களை யுள்ளவாறுணர்ந்து, சப்த முதலிய விஷயங்களில்
விரைந்தோடும் சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களைப் பிரயத்தனபூர்வக
மாக வடக்கி, (சப்த முதலிய விஷயங்கள் தன்னருகே வந்தும்,
அவற்றை யனுபவித்தற்குரிய சாமர்த்தியம் தன்னிடத்திருந்தும்
அவற்றால் தனது) யதார்த்த நிலையினின்றும் பிறழ்தலில்லாது, ஓட்டை
யும் பொன்னையும் மண்ணென்னும் ஒரு பொருளையாகச் சமமாக
நோக்குகின்றவனே யோகசித்தியுடையவனாவன். அவனே இவ்வுல
கத்தில் யாவரும் யானெனதென்று வியவகரித்தலையும் பெரிய மாயக்
கூத்தினைச் செய்யாது, தான் அக்கூத்தினைச் சாட்சியாக விருந்து
கண்டு நிச்சலமாகவே யிருப்பான். ¶

* மனத்தை யடக்குதலென்பது இங்கு இந்திரியங்களையும் உடம்பையு
மடக்குதலையு முணர்த்திநின்றது. மனம் வாக்குக் காயமென்னும் திரிகரணத்
தையும் எதனிடத்து மிச்சையல்லாது பிரயத்தன பூர்வகமாக அடக்குகின்றவன்
தனக்குத்தானே யெப்போதும் உறவினனாயிருக்கின்றான்; மன முதலியவற்றை
யிங்ஙன மடக்காதவர் தமக்குத்தாமே யெப்போதும் பகைவரா யிருக்கின்றனர்.
மனத்தைக் கலங்கச் செய்வதாகிய சீதம் உஷ்ணம், சுகம் துக்கம், மாணம் அவ
மான மென்றற்றொடக்கத்துத் துவந்துவங்களில் சமபுத்தி வைத்து, மனது தமது
வசமாமாறு யோகாப்பியாசஞ் செய்கின்றவர்க்கு அவர் தம் நிஜவடிவ ஆத்மா
சொப்பிரகாசமாக விளங்குவதாம்; அவ்விளக்கம் துவந்துவங்கள் சம்பவித்த விடத்
தும் மறைவதில்லையாம்; அவ்விளக்க முடையவர்க்கே பிறப்பில்லையாமென்
றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினானென்க.

¶ சற்குரு வாயிலாகக் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்று, அவற்றின் பயனை
யுள்ளவாறுணர்ந்து, இந்திரியங்களைப் பிரயத்தின பூர்வகமாக வடக்கி, சப்த
முதலிய விஷயங்களுள் எதனையும் கலங்குவதில்லாது யோகாப்பியாசஞ் செய்
பவன் யோகசித்தி பெறுதற்குரியவனாவன்; யோகசித்தி பெற்றவன் ஓட்டையும்
பொன்னையும் ஒரு பொருளாகவே வெறுப்பு விருப்பின்றிக் காண்பான்; உலக
வியவகாரத்தில் பற்றில்லாதவனாயிருப்பன்; சர்வ வியவகாரங்கட்கும் சாட்சியாய்
நிச்சலமாயிருப்பனென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினானென்க.

சத்துரு மித்துரு முதலியோரிடத்துச் சமபுத்தி யுடையவனே
யோகிகளுள் சிறந்தவனாவனெனல்

பிரதி யுபகாரத்தை விரும்பாது பிறர்க்குபகாரஞ் செய்யும் சுகிர்தன், அன்புள்ள மித்துரு, கொடிய சத்துரு, எதற்குஞ் சித்தங் கலங்குதலில்லாது யாவரிடத்தும் சம நோக்குடையவனுள்ள மத்தியஸ்தன், உறவினன், நிந்திப்பவன், சுருதி ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றவாறு புண்ணிய கருமங்களைச் செய்யும் சாது, பாவ கருமங்களைச் செய்யும் பாவியென்றுள்ள இவரிடத்துச் சம நோக்குடையவனுயிருப்பவனே யோகிகளுள் சிறந்தவனாவன். †

யோகாப்பியாசஞ் செய்ய முயலுகின்றவன்
செய்தற்குரியனவற்றைக் கூறல்.

அருச்சுனா! நீ யான்கூறிய மிகமேன்மையுடையதாகிய இந்தயோகத்தை அப்பியாசஞ்செய்ய முயலுகின்றவன் அதன்கண் நிலைத்து நின்று செய்யும் சாதனங்களைக் கூறுகின்றேன், அவற்றைக் கேட்கக்கடவாய். அவன் கெடுவதின்றி மேன்மேலும் பெருகுகின்ற விஷயவிரும்பத்தை (சப்தாதி விஷயங்கள் அநித்தியமாயிருப்ப துணர்தல் வாயிலாக) முற்றுமொழித்து, யோகாப்பியாசஞ் செய்வதற்குத் தடையாயுள்ளவற்றுள் எதனையும் தனக்கென்று வேண்டுவதொழிந்து, யோகாப்பியா

† சுகிர்தன் முதலியோரிடத்துச் சம நோக்குடையவனு யிருப்பவன் சர்வப் பிராணிகளிடத்துஞ் சமநோக்குடையவனு யிருப்பனென்பதிங் குணர்தற்பாலதாம்.

(1) பிரதி யுபகாரத்தையும் பூர்வ சிநேகிதத்தையும் பூர்வ சம்பந்தத்தையும் கருதாது பிறர்க்குபகாரஞ் செய்பவன் சுகிர்தனாவன்; (2) பூர்வ சிநேகிதத்தைக் கருதிப் பிறர்க்குதவி செய்பவன் மித்துருவாவன்; (3) தான் பிறர்க்குச் செய்த கொடுஞ் செயல்களைக் கருதாது மீண்மெவர்க்குக் கொடுஞ் செயல்களைத் தன்னி யற்கையாகச் செய்து வருகின்றவன் சத்துருவாவன்; (4) வாதிப் பிரதிவாதி களிருவர்க்கும் நன்மைசெய்ய விரும்புகின்றவன் மத்தியஸ்தனாவன்; (5) அற்ப சம்பந்தங்கருதிப் பிறர்க்குபகாரஞ் செய்பவன் உறவினனாவன்; (6) பிறர் தனக்குச் செய்த தீமையைக்கருதி, அவரைப் பழிப்பவன் நிந்திப்பவனாவனென்பது மிங் குணர்தற்பாலதாம். சமநோக்கென்பது இங்குச் சுகிர்தன் முதலிய உயர்திணைப் பொருள்களிடத்தும், ஆடு-மாடு முதலிய அஃறிணைப் பொருள்களிடத்தும் விருப்பு வெறுப்பில்லாதிருத்தலாம்.

சஞ் செய்தற்குரியவிடங்களாமென்று யோக சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்ற மலைக்குகைமுதலாகவுள்ளவிடங்களுள் இயற்கையாகவாவது செயற்கையாகவாவது சுத்தமாயுள்ள ஓரிடத்தில் வந்து. கொசுரு - மூடு முதலிய பிராணிகள் வருத்தந் தருவதில்லாத அந்த விடத்தில், அதிக வுயரமாக வேனும் அதிகத் தாழ்வாகவேனு மில்லாதவாறு தருப்பையைச் சமமாகப் பரப்பி, அதன் மீது மிக மிருதுவாயுள்ள மான் தோலையாவது புலித் தோலையாவது விரித்து, அதன்மீது மிக மிருதுவாயுள்ள வஸ்திரத்தை விரித்து, தான் அவ்வாறுசெய்த அவ்வாசனத்தின்மீது பதுமாசனமிட்டுக்காந்து, காண்டல் கேட்டல் முதலிய வெவ்வேறு வியாபாரங்களைச் செய்வதோடுகூடிய கண் காது முதலிய இந்திரியங்களை யடக்கி, மிகக் கலக்கமுடைய மனத்தையும் விரிந்தோடாவாறு விழிப்பாக வடக்கி, அந்தக்கரண சுத்தியின்பொருட்டு யோகசூரு கூறியவாறு மனத்தை யொருமுகமாக்குத லென்னும் யோகாப்பியாசஞ் செய்தல்வேண்டும். *

ஆசனத்திருந்து யோகாப்பியாசஞ் செய்பவன்

செய்யத்தக்கனவற்றைக் கூறல்.

அருச்சுனா ! ஆசனத்திருந்து யோகாப்பியாசஞ் செய்ய முயலுகின்றவன் தான் செய்யுமாறு மேற்கொண்ட இவ்வியோகத்தை எத்தடைக்கு மஞ்சாது செய்தல் வேண்டுமென்னுந் திட சிச்சயமுடையவனாய், தலை கழுத்து உடம்பு என்னுமிந்த மூன்றினையும் தண்டம்போலச் சமானமாகவும் அசையாமலும் நிறுத்தி, அவை அங்ஙனமிருக்கும் நிலையில் தான் சோர்விலாதிருந்து, தன் கண்ணிரண்டையும் தன் மூக்கினுனியின்மீது செவ்வையாக நிறுத்தி, அலைகின்ற கடல்போலச் சஞ் சல வடிவமாயுள்ள ஆசையும், அதனாலுண்டாகின்ற உண்மையான பயமும் தன்னைவிட்டொழியவும், அலைகின்ற மனமானது ஆத்மாவை நோக்கி நின்றடங்கவுஞ்செய்து, சர்வாதம் வடிவமாயுள்ள என்னைப்பரம்

* அந்தக்கரண சுத்தியாவது மனம் ஆசை கோபமுதலியன வில்லாது ஆத்மாவையே நோக்கி நிற்பதற்குத் தகுதியுடைய தாவதாம். யோகாப்பியாசமாவது மனத்தை உலக நோக்கஞ் சிறிதுமின்றி ஆத்மாவையே நோக்கி நிற்கச் செய்தலாம்.

பொருளாக வுணர்ந்து, என்னிடத்துச் சித்தத்தை நிலைபெறச் செய்
திருப்பதே யோகமாம். ‡

பகவான் தாமருளிச்செய்த சம்பிரஞ்ஞாத வடிவ யோகத்தின்
பயனையும் ஆகாராதி நியம மில்லாவிடத்தது அது
வாயககா தேபைதையுங் கூறல்

அருச்சுனா! அப்பிபாச வைராசகியங்களின் மிகுதிப்பாட்டால்
சித்தகியாதற்குரிய யோகத்தை யான கூறிய இந்நியமத்தின்படி மேற
கொண்டு, எப்போதும் சோவின்றி அப்பியாசஞ் செய்வா முடிவில
மனவிருத்தியற்ற நிலையைப் பெறுதல் வாயிலாக மோட்ச சொருபமா
யுள்ள என்னையே வேற்றுமையின்றி யடைவா, ஆனால், இந்த
யோகம் உணவின்கண் மிக விருப்பமுடையவராய் அதனை மிகுதியாக
உண்பவரும், உணவினை முறையம் விட்டிருப்பவரும், மிகுதியாக நித
திரை செய்பவரும், நித்திரைபை முற்று மொழித்திருப்பவருமாய்
இவாக்குச் சித்தியாவதில்லையாம் †

‡ யோகாப்பியாசஞ் செய்பவன் தலை கழுத்தது உடம்பென்னு மிமழுணறை
யும் தண்டம்போலச் சமானமாகவும் அசையாமலு மிருக்கச் செய்தல் வலப்பக்
கத்திலும் இடப்பக்கத்திலும் பின் பக்கத்திலுமுள்ள பொருள்களைப் பாராமலும்
திண்டாமலும் மிருத்ததற்கும், கொசுக்கு, மூடு, ஏறு வு முதலியவற்றை ஊண்டாடும்
துன்பங்களைப் பொறுத்ததுக் கொள்ளுதற்குமாம், கண்களை மூக்கின் நுனியினமீது
நிறுத்ததல் எதிரேயுள்ள பொருள்களை நோக்காதிருத்தற்காம் வெளியித்திரி
யங்களுள் கண் தலைமையாயிருப்பதுபற்றி, அஃதிங்குக் குறித்துக் கூறப்பட்டது
கண் உருவ முதலியவற்றைப் பாராதிருப்பதுபோல், காது முதலியனவும் சபத
முதலியவற்றைக் கேளாதிருத்தல் முதலியனவா யிருந்தாற்றான், யோகம் சித்திப
பதா மென்க

டோகாப்பியாசஞ் செய்பவனுக்குக் கருமங்களைச் செய்யாதொழிதல் என்க
குரியதோ அன்றோவென றுண்டாகும் சங்கையே இங்குப் பய மாமென்க

இங்குக் கூறிய யோகம் சம்பிரஞ்ஞாத சமாதியாம்

† ஏகாதமான விடத்தின்கண் சுகாசனத்திருந்து, சித்தத்தின்கண் பழக்க
வழக்க வசத்தாலெழும் காமாதி விருத்திகளைப் பிரயத்தன பூவகமாக வடக்கி
யோகாப்பியாசஞ் செய்பவன் பரமாத்ம வடிவமாக விளங்குகின்றான், அவனிட
த்தது உணவின் நியமமும் நித்திரையின் நியமமுமில்லையாயின், அவனுக்கது
சித்தியாவதில்லையாமென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினானென்க

உணவினை மிகுதியாக உண்பவாக்கும், முற்றுமுண்ணுதிருப்பவாக்கும், உண
னுமளவாகவுண்ணுது மிகக் குறைவாக வுண்பவாகுது, நித்திரைபை வேண்டிய

ஆகாராதி நியமமில்லாது யோகாப்பியாசஞ் செய்பவர்க்கு
அது சித்தியாவதில்லையா மென்று கூறிய பகவான் அதனை
வற்புறுத்துதற் பொருட்டு, ஆகாராதி நியமமுடைய
வர்க்கே அது சித்தியாமெனக் கூறல்.

அருச்சுனா ! நித்திரையும், உணவும், போதல் வருதல் முதலிய
வியாபாரங்களும் மந்திர ஜபம் வேதாந்த பாடமுதலிய வியாபாரங்
களுமாய் இவற்றை யோகநூல் கூறிய நியமத்திற்கு அதிகமாகாமலும்
குறைவாகாமலும் மேற்கொண்டு யோகாப்பியாசஞ் செய்பவனே துக்க
மனைத்தையும் கெடுப்பதற்கேற்ற சாதனமாயுள்ள அச்சமாதிரி யோகத்
தைத் தன்னிடத்துத் தவறாதிருக்கச் செய்யுந் தன்மை யுடையவ
னாவன். எப்பொழுது அவனது சித்தம் அவனோடு பொருந்தியுள்ள
இந்திரியங்களின் வாயிலாக விஷய போகத்தை யனுபவிக்கப்போவ
தொழிந்து, அவற்றை நிஜசொருபமாயுள்ள ஆத்மாவினிடத்துச்
சென்றடங்கியதொரு வியாபாரமில்லா திருக்குமோ, அப்பொழுது
அவனைத் தன் வசமாய் யோகத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றனென்று
ஐயந்திரிபின்றிக் கூறலாம். *

வளவாகச் செய்யாது அதனை முற்றும் விட்டிருப்பவர்க்கும், நோய் தவறாது
டாவதாம் ; நோயுடையவர் யோகாப்பியாசஞ் செய்தற்குரியவராவ தில்லையாம்.
மிகுதியாக நித்திரை செய்பவர் சோம்பலையே தமக்குச் சொந்தமாக வுடையவர
யிருத்தலின், அவரும் யோகாப்பியாசஞ் செய்வதற் குரியவ ராவ தில்லையா
மென்பதிக் குணத்தற்பாலதாம்.

* யோகாப்பியாசஞ் செய்பவன் தன்வயிற்றி னரைப் பாகத்தை உணவால்
நிரப்பி, காற்பாகத்தை நீரால் நிரப்பி, மற்றைக் காற்பாகத்தைப் பிராணவாயு நன்
றாக வுலாவ வைத்தல் வேண்டுமென்பது ஆகாரநியமமாய் ; சூரியன் அஸ்தமித்த
காலந்தொடங்கி, அவனுதயாமனவுமுள்ள இராக்காலத்தை தம்முள்ளொத்த
மூன்று பாகமாக வகுத்துக் கொண்டு முதற்பாகத்திலும் கடைப் பாகத்திலும்
நித்திரை செய்வதொழிந்து, இடைப்பாகத்தில் நித்திரை செய்தல் வேண்டுமென்
பது நித்திரையி னியமமாம் ; போதல் வருதல் முதலிய வியாபாரங்களை யோசனை
தூரவளவிற்குள் செய்தல் வேண்டும், மந்திர ஜபம், வேதாந்த பாட முதலிய
வற்றை வாக்கிந்திரியத்திற்கு வருத்தமுண்டாகவாறு செய்தல் வேண்டுமென்
பது வியாபார நியமமாம். இந்நியமங்களை மேற்கொண்டு யோகாப்பியாசஞ் செய்
பவனது சித்தம் அதிகேக்கிரத்தில் ஆத்மாவின் கண் நிலைத்து நிற்பதாம் ; சித்தம்
அவ்வாறு நிற்குங் காலத்தில் அவன் சர்வ துக்கங்களுக்குங் காரணமாயுள்ள அஞ்

யோகாப்பியாசத்தால் ஒரு முகமாய மனம் அநிலம் (காற்று) சேராத விளக்குப்போல விளங்கும் ; அதனையுடையவன் தவறாது பரமாநந்தமடைவானெனல்.

அருச்சுன ! யான் கூறிய இந்நியமப்பிரகாரம் யோகாப்பியாசஞ் செய்கின்ற யோகி புருஷனது சித்தம் காற்றில்லாத விடத்து அசையாதுள்ள விளக்குப்போல உலக விஷயங்களுள் எதனையும் நினைப்பதின்றி அவன் நிற்கச் செய்தவாறே யுள்ளவாறு நின் றசையாதிருப்பதாம். எப்பொழுது அவனது சித்தம் ஆத்மாவினிடத்துச் சென்று பிரிவின்றி நிற்கின்றதோ அப்பொழுது அவன் ஆத்மாவை யுள்ளவாறறிவதல்லாமல், பரமாநந்தத்தையு மடைகின்றான். ¶

ஒரு முகமாய சித்தமுடைய யோகி பரமாநந்த வடிவமாக விளங்குகின்ற னென்பதற் கேது கூறல்.

அருச்சுன ! எந்த ஒன்று இந்தக் கண் முதலிய இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாததாய் எல்லையில்லாத சுகமாயிருக்கின்றதோ, எந்தச் சுகத்தை யோகாப்பியாச வாயிலாகச் சென்றடைந்தவர் பின் அச்சுகத்தினின்றும் வேற்றுமையடையா திருக்கின்றனரோ, எந்தச் சுகத்தைப் பெற்றவர் இச்சுகத்தினும் மேலா யிருப்பதும் சமமா யிருப்பதுமாய பயன் வேறுண்டென்று கருதமாட்டாரோ, எந்தச் சுகம் யோகாப்பியாசத்தால் காமம் வெகுளி முதலியன வின்றிச் சூத்தமாயிருக்கும் புத்திக்கு விஷயமாயிருக்குமோ, அந்தச்சுகத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றிருப்பவர் : வஞ்சகராயினோர் வேற்படையை மெடுத்துத் தம் மார்பின்கண் பாய்ந்துருவுமாறு வீசினாலும், தமதங்கங்களுக்குறையுமாறு தம்முடம்பை

ஞானத்தைத் தன்னை யுள்ளவாறுணர்தலென்னும் தத்துவ ஞானத்தால் கெடுத்து, தான் மாத்திரமாக விளங்குகின்றனென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினானென்க.

¶ யோகாப்பியாசஞ் செய்கின்றவன் அதனைச் சித்தா பத்தியோ டிடைவிடாது செய்து வருவானாயின், அவனது சித்தம் காற்றில்லாவிடத்து விளக்கு அசையாதிருப்பதுபோல அசையாதிருப்பதாம் ; அவ்வாறுள்ள சித்தம் ஆத்மாவையடைந்து நிற்பதன்றிப் பிரிதொன்றனை யடைந்து நிற்பதில்லையாம். இவ்வாறு நிற்கும் சித்தமுடைய யோகிபுருஷன் ஆத்மாவை உடல்பொறி முதலியவற்றினும் வேறாக உள்ளவாறுணர்ந்து அதனால் பரமாநந்த வடிவமாக விளங்குகின்றனென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினானென்க.

நெருப்புச் சூழந் தெரிந்தாலும், கொடு விஷமுள்ள பாம்பு கடித்தாலும் உடல பொறி முதலியவற்றிற்கு வேறாக ஆதமாவை யுள்ளவாற்றிந்நிருத்தலால் அவற்றிற்குச் சிறிது மஞ்சாரா, அவரது சித்தம் அப்போடு கூடிய உப்பு அப்பு மயமாய் விளங்குவதுபோல ஆநந்த மயமாகவே விளங்குவதாம் †

(அருச்சுனா! நீ தேவரீரருளிச் செய்த யோகத்தை எவவுபாயத்தால் பிழிசித்தல வேண்டுமெனப் வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடை கூறுகிறேன், கேட்கக் கூடவாய்)

அருச்சுனா! விவேகத்தோடு கூடிய மனத்தால் பொருள்பற்றியும் காமம்பற்றியு முள்ள சங்கற்பத்தால் லுண்டாகின்ற ஆசையனைத்தையும் அவற்றின் வாசனையோ டொழித்து, சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களைச் சபக முதலிய விஷயங்களிற் செல்லுதலினின்றும் தடுத்து, உன் சித்தத்தின்கண் சத்திய ஞானநந்தகனமாய் விளங்குகின்ற பிரத்தியகானமாவன்கண், (ஆசையனைத்தையும் அவற்றின் வாசனையோ டொழிப்பதற்குப், இந்திரியங்களை விஷயங்களிற் செல்லாவாறு தடுப்பதற்குச் சாதனமாயுள்ள) அமமனத்தினை அகனது சலனமான தொழிய, அதனோடு மாறுபடுவ தில்லாது பையப்பைய அவ்வாதமாவோ டொன்றாமாறு நிறுத்தக்கூடவாய் *

† கண் முதலிய இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாது, பேரின்ப வடிவமாயுள்ள ஆதமாவை யோகப்பியாச வாயிலாக வடைந்தவா அவ்வாதமாவாகவே விளங்குவது, அவர் ஆதமசுகத்திற்கு மேலாகவாவது சம்பாகவாவது ஒரு சுகமுண்டென்று கருதுவதில்லை, அந்த ஆதம சுகம் யோகாப்பியாசத்தால் சுத்தமாய் மனமுடையவாகக்கே வாயப்பதாம். மற்றவாக்கு வாயப்பதில்லையாம், ஆதம சுகத்தை யடைந்திருப்பவா தம்மைப் பகைவொன்றறியாமையால் நினைத்துத் தம்மீது பிறரெறியும் வேறப்படை முதலியவற்றிற்கும், தம்மைச் சூழ்ந்து தீயெரிவதற்கு, தம்மை விஷப்பாம்பு கடிப்பதற்கும், பிறவற்றிற்கும் அஞ்சுவதில்லாதிருப்பார், அவரது சித்தம் அப்போதும் சாந்தாகாரமாகவே யிருக்குமென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினான் அப்பு—ரீர்

* இவ்வுலகத்தும் சுவாககாதி யுலகத்தும் அனுக்ஷ்ணமாகத் தோன்றும் பொருள்களீ துண்டாகும் ஆசைகளை அவற்றின் வாசனையோ டொழித்தும், இந்திரியங்களை விஷயங்களிற் செல்லாவா றடக்கியுட, ஆதாவின்னிடத்துச் சித்தத்தை அதனது சலனொழிய, அதற்கு றடபாகவே யிருந்து, பையப்பைய நிறுத்தவருதல் வேண்டுமே, அங்ஙனம் சித்தத்தை நிறுத்தவிரின், அஃது அநி

(அருச்சுனா ! நீ உன் மனத்தைப் பிரத்தியக ஆனமாவின் கண் அதனை டொன்றாமாறு நிறுத்தும்போது, அஃதுன்னை யேமாற்றி இந் திரியங்களின் வாயிலாக விஷயங்களிற் சென்றோடி விடுவதாம் ; அப் போது நீ மிக விழிப்பாக இருந்து,) சுரோத்திர முதலிய இந் திரியங்க ளின் வாயிலாகச் சபத முதலிய விஷயங்களிற் சென்றோடி உலாவு கின்ற மனத்தை (சபக முதலிய விஷயங்கள் அசுத்தமாகவும் துக்க சாதனமாகவும் அநித்தியமாகவு மிருக்கின்றனவென நவநறை யாராபநதுள்ள விவேகத்தாலும், அவநறை யெனதென நபிமா னிக்கும் அபிமானத்தை விடுவதாகிய வைராக்கியத்தாலும்,) உன் வசமாடாறு செயது, அஃது உன் வசமாவதினின்றும் நீ என்கி நித்திரை சோவு முதலியன வடைந்தொழியாவாறு கவனித்து, அதனை, உனது நிஜவடிவமாயுள்ள பிரத்தியக அதமாவின் கண் நிறுத்தி, யோசாபபியாசத்தகிருத தீமை தருவனவாயுள்ள விஷய மனைத்தை யும் சிறிதுங் கருதுவகிலலா திருப்பதாகிய அபபியாச மெதுவோ அவ் வபபியாசத்தை நீ பேற்சொண்டொழுசுக கடவாய். ‡

சேக்கிரத்தில் உபபளத்திற் சோந்த ராங்காய உபபாகாரமாய விடுதல போல, ஆத மாகாரமாய விடுவென்று பகவான் அருச்சுனனுக்கு குபதேசித்தாரெனக்

சித்தத்தை ஆதமாவின் கண் நிறுத்தும்போது அஃதனை கண்களில்லாது பூவ வாசனையால் விஷயங்களை நோக்கி போடுவதாம், அப்போது சித்தத்தைப் பிடி வாத்தமாக அடக்குவதொழிந்து, அது தானபோன வழியே போக அதற்குச் சிறி திடங்கொடுத்து, பின் அதனைத் தன் வசமாகச் செயது, ஆதமாவின் கண் பையப் பைய நிறுத்திவந்தால், அஃது ஆதமாவின் கண் அதிசேக்கிரத்தில் பிறழாது நிறற்ற குரியதாய், அதனாகாரமாகி விடுவென்பதின்குணாதற்பாலதாம்

‡ இந் திரியங்கள் வாயிலாக விஷயங்களிற் சென்றோடி யுலாவுகின்ற மனத்தை விவேகத்தாலும், வைராக்கியத்தாலும் திருப்பி யடக்கி, ஆதமாவின் கண் தொடர்பாக நிறுத்தி வருதலே யோகஞ் செய்தற் குபாயமாம், அங்ஙனம் செயது வரும் போது மனம் பாகியாதர (வெளி உள்) விஷயங்களுள் எதனையும் கருதாதிருத் தல வேண்டும், கருதுமாயின், அது சித்தியாவதில்லையாம், மனம் எதனையும் நினைப்பதினறி ஆதமாவின் கண் தொடர்பாகியாக நின்ற, அதனாகாரமாய் விடு தலே நிர்விகற்ப சமாதியென்னும் அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதியாம் மனம் ஆதமா வில் நிலைத்து நிற்பதற் குபாயம் ஆசையை யொழித்து, இந் திரியங்களின் வழி யாகவுள்ள மனத்தைத் தன் வசமாகச் செயது, எதனையும் மறந்தும் நினையா திருப்பதேயா மென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினானெனக்

(அருச்சுன) 'நீ யோகாபியாசத்தால் தன் சித்தத்தை உடல் பொறி முதலிய வனைத்திறகும் பிரத்தியக்காய (உள்ளாய) உள்ள ஆத மாவின் கண் பிறழாது நிறுத்தி, யாதொரு சங்கற்பமுமின்றி யிருப்ப வனாக குண்டாகும் பயன் யாதென்று வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்)

அருச்சுன ! (யோகாபியாசத்தின் மிகுதிப்பட்டால் தாமத குணத்தா லுண்டாகும் அஞ்ஞான மயமான மூடவிருத்தியும், ராசத குணத்தாலுண்டாகும் ராகமயமான குரோத விருத்தியும் நீங்கப் பெற்று, சததுவகுணத்தா லுண்டாகும் வைராகியமயமான சாந்த விருத்தியைப் பெற்று, அதனால் களங்கமற்று நின்ற ஆகாயப்போல) தெளிந்த மனமுடையவனாய், மாயாப் பிரபஞ்சம் தன் சங்கற்ப மாதகி ரமாக விருப்பதல்லாமல் அதற்கு வேறாக விருக்கின்ற தென்பதை யெவ வகையாலும் கண்டுணர்வதில்லாதுள்ள தனது தத்துவ ஞானத்தால் தடையொன்றுமில்லாது, இந்த வுடம்புடன் 'கூடியிருந்தே அதற்கு வேறாகவுள்ள (பிரத்தியகாதமாவிற்கு எவ்வகையாலும் வேறாகா துள்ள) பிரஹ்மத்தை யடைந்து யோகசித்தி பெற்றவனே பரமாத்ம மடைவன் ¶

கிரமமாகச் செய்யும் யோகாபியாசத்தால் ஆந்த வடிவமாக

விளங்கும் யோகி புருஷனது திருஷ்டியைக் கூறல்

அருச்சுன ! (யோகாபியாசஞ் செய்யும்போதுண்டாகும் விஷய விசைச், உறக்கம், சோம்பல் முதலிய பிரதிபந்தங்களால் அவயோ காபியாசத்தி னின்றும் நீங்காது, அப்பிரதிபந்தங்களைப் பிரயத்தன

¶ தத்துவஞானம் - சீவப்பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானமாம் தடையென்ப திங்கு யோகாபியாசத்திற்கு விக்கினமாயுள்ள சோம்பல், நித்திரை, பராக்ரு முதலி யன்வாம்

யோகாபியாசத்தால் சித்த சுத்தியைச் செவ்வையாகப் பெற்று, அதனால் தன் சங்கற்பத்தைத் தவிரச் சாவ ஐக்கத்துமில்லை யென்பதைச் சுருதி யுக்தி யனுபவவாயிலாக உறிந்து, காணி மனை முதலியவற்றின்கண்ணுள்ள என் தென்னும் 'அபிமானத்தையும் உடல் பொறி முதலியவற்றின்கண்ணுள்ள யானென்னும்பிமானத் தையு மொழித்து தன்னை (ஆதமாவை)ப் பிரவர்த்தாக வுள்ளவாறுணாதவன் பரமாத்ம வடிவமாகவேவிளங்குவான், பரமாத்மவடிவ ராகவிளங்குதலேயோகாபி யாசத்தின் முக்கியப் பயனென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினானெனக்

பூவகமாக வொழிதது, யானிதுகாறும் கூறிவந்த) இந்த யோகாபபி யாசத்தைத் தவறாது செய்து வருகின்றவன் எப்போது மழியாதுள்ள பூரணநரத்ததை வருத்தமில்லாதடைவன். அஃதிருக்கட்டும்

அருகுகள! அவன் தன் நிஜவடிவத்தை யுள்ளவா தறிந்திருப்ப தால், சிறிது மாத்திரமாகவேனும் நீங்காது சாவபூதங்களையும் தன் னுள்ளே யிருப்பனவாகக் காண்பன்; அசசாவபூதங்களுள்ளே எவ் விடத்தும் தான் சிறிதும் நீங்காதிருக்கின்ற தன்மையையும் விளக்க மாகக் காண்பன். ‡

தத்துவமசி மகாவாக்கியத்தினது துவம்பதத்தின் இலக்கியப் பொரு ளாய ஆதமாவின் தன்மையைக் கூறிய பகவான் அதன் தத்தத்தின் இலக்கியப் பொருளாய பிரஹ்மத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

தேவரது பகைவராகிய அசுரர்களை முன்னேவென்று மேம்பட்ட அருசுகள! எந்த யோகி புருஷன் தத்பதத்தின் இலக்கியப் பொருளா யுள்ள வென்னைச் சாவ பூதங்களிடத்திலும், என்னிடத்துச் சர்வ பூதங்களையும் பொருநதுமாறு வேற்றுமையிலலா துள்ளவாறு காண் கின்றானோ அவன் எவ்வகைத்தாய வியவகாரத்தைச் செய்தானாயினும், யான் அவனாகவே யிருக்கின்றேன். அருசுகள நீ இவ்விஷயத்தில் சிறிதும் சந்தேகமடைதல்வேண்டாம். ¶

‡ யோகாபபியாசம் செய்யுமபோ துண்டாகும் விஷய விசை, உறக்கம் முதலிய பிரதிபந்தங்களைப் பிரயத்தன பூவகமாக வொழிதது, அதனை மிகு விழிப்பாகச் செய்பவன் வருத்தஞ் சிறிதுமில்லாது பிரஹ்மவடிவ அபரிசின்ன சுகத்தையடைவன், அதனாலவன் தனது நிஜவடிவமாயுள்ள ஆதமாவையுள்ள வா றுணராது, சாவவுலகத்தினும் சமபுத்தியுடையவரைய, சாவபூதங்களும் தன்னி டத்திருப்பதையும் தான் அசசாவ பூதங்களிலு மிருப்பதையும் சந்தேகவிடீதமில் லாது கண்டு ஒரு தன்மையனாகவே விளங்குவானென்று பகவான் அருசுகளனுக் குக் கூறினாரென்க.

¶ பிரஹ்மத்தைச் சாவ பூதங்களிலும் பிரஹ்மத்தின்கண் சாவபூதங்களையும் வேற்றுமையிலலா துள்ளவா றுணரும் யோகிபுருஷன் எவ்வியவகாரத்தைச் செய்தானாயினும், யானவனாகவே யிருக்கின்றேனென்று பகவான் அருசுகள னுக்குக் கூறினாரென்க

கயிற்றாவென்னும் வியவகாரத்தில் அரவின்கண் கயிறு யதார்த்தமாகவும், கயிற்றின்கண் அரவு கற்பிதமாகவு மிருத்தலபோலச் சாவபூதங்களிலும் பிரஹ்

யோகசித்தி பெற்றவன் யோகத்தினின்றும் விழித்தபோது சர்வப் பிராணிகளையும் தானாகவே காண்பனெனல்.

விளங்குகின்ற கூர்மை பொருந்திப் வேலையுடைய அருச்சுனா ! யோகசித்தி பெற்றவனென்று சொல்லப்படுகின்றவன் துக்கமாவது சுகமாவது யாவர்க்கேனு முண்டாமாயின், அவர்க்குண்டாகின்ற அவற்றைத் தானுமடைபா நிற்பன். இதனை நீ உண்மையாக வறியக் கடவாய். †

பகவான் கூறிய உபதேசத்தைக் கேட்ட அர்ச்சுனன் யோகசித்தி பெறுவது எவர்க்கு முடியாததாமெனல்.

அருச்சுனன் துளசிமாலையைத் தரித்த முடியையுடைய பகவானை நோக்கி, வல்லமை யமைந்த தோள்களையுடைய பகவானே ! தேவரீர் எனக்குச் சர்வ பூதங்களையும் சமமாகக் காண்பதுவே யோகமாமென்றருளிச் செய்தீர்; இந்த யோகத்திற்கு ஸ்திரமான நிலையை மனமோய் வின்றி யலைதலால் யான் என்னிடத்துச் சிறிதுங் காணுகிருக்கிறேன். மனமென்று சொல்லப் படுகின்ற இது யாதோரிடத்தும் நிலைபெறுவ தின்றி யலையுமியல்புடையதாய்ச் சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களைச் சப்தமுதலிய விஷயங்களில் செல்லுமாறு கலங்கச் செய்கின்றது.

மம் யதார்தமாகவும், பிரஹ்மத்தின்கண் சர்வபூதங்களும் கற்பிதமாகவு மிருக்கின் றனவென் றுணர்ந்த யோகி புருஷன் தான் பிரஹ்ம சொரூபமாகவே யிருப் பதையுள்ளவாறுணர்ந் திருப்பதின்னின்றத் தவறாது கருமசாட்சியாகவே விளங்குவா னென்பதிங் குணர்தற்பாலதாம்.

கருமசாட்சியாக விளங்குகின்றவர் பிராரப்த கருமவலியால் யாஞ்ஞவல்கியர் முதலியோர் போலக் கரும மனைத்தையும் விடுத்தாயினும், வசிட்டர் - ஜனகர் முதலியோர் போல விகித (விதி) கருமங்களைச் செய்தாயினும், தத்தாத்திரேயர் முதலியோர் போல நிஷித்த (விலக்கு) கருமங்களைச் செய்தாயினு மிருப்பர்; அங்ஙனமிருப்பினும், யாம் பிரஹ்மமென்னும் தத்துவஞானத்தினின்றும் சிறி தும் தவறாதிருப்ப ரென்பது மிங்குணர்தற்பாலதாம்.

† யோகசித்தி பெற்றவன் சர்வப் பிராணிகளையும் தன்னுடைய சொரூப மாகக் காண்டலின், அவையுடையும் சுகதுக்கங்களைத் தானுமடைதற்குரியவனாக விருக்கின்றனென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினானென்க. இதனால் யோகசித்தி பெற்றவன் சர்வசீவ தயாபர மூர்த்தியாக விளங்குவானென்பது பெறப்பட்டதென்க.

அதனால், இம்மனத்தை யொருகண நேரமாயினும் ஒன்றன் கண் ஸ்திரமாக நிறுத்துதல் முடியாதென்றும், இதனை யடக்குதல் காற்றை யடக்குவதற் கொப்பாமென்றும் யானறிகின்றேன். *

அருச்சுனன் யோகசித்தி பெறுவது எவர்க்கும் முடியாததாமென்று தன்னனுபவத்தைக் கொண்டு கூறியதற்குப் பகவான் விடைகூறல்.

‘பகவானே ! இந்த யோகத்திற்கு ஸ்திரமான நிலையை மன மோய்வீன்றி அலைதலால் யான் என்னிடத்துச் சிறிதுங் காணாதிருக்கின்றேன்; மனமென்று சொல்லப்படுகின்ற விது யாதோரிடத்தும் நிலை பெறுவதின்றி யலையு மியல்புடையதாய்ச் சுரோத்திர முதலிய இந்நிரியங்களைச் சப்த முதலிய விஷயங்களிற் செல்லுமாறு கலங்கச் செய்கின்றது ; அதனால், இம்மனத்தை யொருகண நேரமாயினும் ஒன்றன் கண் ஸ்திரமாக நிறுத்துதல் முடியாதென்றும், இதனை யடக்குதல் காற்றை யடக்குவதற் கொப்பாமென்றும் யானறிகின்றேன்’ என்றிங்ஙனம் அர்ச்சுனன் கூற, அதனைக் கேட்ட பகவான், அவனை நோக்கி, அருச்சுனா ! நீ வினாவியதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.

அருச்சுனா ! சுரோத்திரம் (காது)- துவக்கு (தோல்)-சட்சு (கண்)-சிவ்ஷுவை (நாக்கு) - கிராணம் (மூக்கு) என ஐந்து வகையாயுள்ள ஞானேந்திரியங்களையும், மனம்-புத்தி-அகங்காரம்-சித்தமென நான்கு வகையாயுள்ள அந்தக்கரணத்தையும் தத்தம் விபாபரங்களைச் செய்யாவா றடக்குவது எவர்க்கு மிகவரியதாம் ; அவை யடக்குவதற் கரியனவா யிருப்பினும், ஒருவன் தான் கடைத்தேறுமாறு சர்வப் பிரகாரத் தாலும் செய்யும் யோகாப்பியாசத்தாலும், தம்முள் ஒவ்வாதுள்ள ஐவகை ஞானேந்திரியங்கள் வாயிலாக வருகின்ற விஷய இன்பமனைத்தையும் சி ! இவை துன்ப சாதனமாமென் றுராய்ந்தறிந்து வெறுப்பதா

* அருச்சுனன் பகவானை நோக்கி, தேவரீர் சர்வ பூதங்களையும் சமமாகக் காண்பதுவே யோகமாமென்று கூறினீர் ; என்மனம் ஓயாதலைதலால், யோகஞ் செய்வது எனக்கு முடியாதென்று யானுணர்கின்றேன் ; மனம் எதனிடத்தும் நிலைபெறுவதின்றி இந்நிரியங்களைக் கலங்கச்செய்து சுழன்றுவருதலின், இதனை யடக்குவது காற்றை யடக்குவதற் கொப்பாமென்றுமறிகின்றேனென்று கூறினென்க.

இதனால் மனத்தை யடக்குவத னுருமை காட்டப்பட்ட தென்க.

லும், தன் வசமாக விருப்பவரை வருத்துவதில் மிகக் கொடியதாயுள்ள அந்தக்கரணமானது தனதேவலைச்செய்யு மிந்திரியங்களுடனே அடங்குவதாம். அந்தக்கரணத்தை இந்திரியங்களுடன், யோகாப்பியாசம், விஷய வின்பங்களை வெறுத்தலாகிய வைராக்கியமென்னு மிவற்றிற்கு வேறாய சாதானங்களா லடக்குவ தருமையாம்; இவ்விஷயத்தில் சந்தேகம் சிறிதுமில்லையாமென் றருச்சுனா! நீ அறியக்கடவாய். அதனால், பையப்பைய ஞானேந்திரிய பஞ்சகம், கன்மேந்திரிய பஞ்சகம், அந்தக்கரண சதுஷ்டயமென்னும் இந்தப் பதினான்கு கரணங்களைப்பிழை வைராக்கியத்தால் தாமது வசமாகச் செய்தவர், அவற்றை யடக்குதலோடு யோகசித்தியையும் பெறுதற் குரியவராவர். *

* மனம் அடக்குதற்கரியதாய்ச் சஞ்சல சுபாவமுடையதா யிருந்தலின், அதனை அதனேவலான்போ லுள்ள இந்திரியங்களுட னடக்குவது எவர்க்கு மரிதா யிருக்கின்றது; யோகாப்பியாசமும் வைராக்கியமும் முடையவர் அதனை இந்திரியங்களுட னடக்குதல் கூடும்; இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் வைராக்கியத்தா லடக்க முடியாதவர்க்கு எவ்வாற்றாலும் யோகம் சித்தியாது; அவற்றை வைராக்கியத்தா லடக்குகின்றவர் யோகாப்பியாசஞ் செய்தற்குரியவராய் அதனை முடிவுபெறச் செய்வாரென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறின ரென்க.

இங்குக்கூறிய வைராக்கியம்-பர வைராக்கியம் அபர வைராக்கியமென விருவகைத்தாம்; அவற்றுள், அபர வைராக்கியம் யதமானம், வியதிரோகம், ஏகேந்திரியம், வசிகாரமென நால்வகைத்தாம். (1) இவ்வுலகத்தில் கொள்ளத்தக்கது யாது? தள்ளத்தக்கது யாது? என அவற்றைச் சற்குருமூர்த்தி வாயிலாகவும் சாஸ்திர விசார வாயிலாகவுமுணர முயலுதல் யதமான வைராக்கியமாம்; (2) நமது சித்தத்தின்கண்ணுள்ள தோஷங்களுள் இவ்வளவு தோஷம் நாம் மேற்கொண்டுள்ள விவேகத்தால் நிவிர்த்தியாயிற்று; இன்னு மிவ்வளவு தோஷம் நிவிர்த்தியாகா திருக்கின்ற தெனச் சித்த தோஷங்களின் தன்மையை யாராய்ந்தறிவது வியதிரோக வைராக்கியமாம்; (3) சித்தத்தின்கண் ஆசை ஸ்தூலமாகவிருந்தும், விஷயங்கள் துக்கசாதனமா மென்றவற்றை யாராய்ந்தறிந்திருத்தலால், அவற்றையடைய முயலாதிருத்தல் ஏகேந்திரிய வைராக்கியமாம்; (4) சித்தத்தின்கண் ஆசை ஸ்தூலமாகவிராது, வாசனை மாத்திரமாக அடங்கி யிருத்தல் வசிகார வைராக்கியமாம். வாசனை மாத்திரமாய்ச் சித்தத்தின்க ணடங்கியுள்ள ஆசையும் ஒழிவதே பர வைராக்கியமாம். இவற்றுள், வசிகார வைராக்கியம் யோகாப்பியாசஞ் செய்பவர்க்கு அத்தியாவசியமாக விருத்தற்குரியதாம். இவ் வைராக்கிய மில்லாதவர்க்கு யோகசித்தி வாய்ப்பதில்லையாம். பர வைராக்கியம் ஆன்ம சாட்சாத்கார

அருச்சுனன் யோகப் பிரிஷ்டனுக்குண்டாகும் பயன்
யாதென் றையுற்று வினுவதல்.

பகவான் சரோத்திர முதலிய பதினான்கு கரணங்களையும் தமது வசமாகச் செய்தவர்க்கு யோகசித்தி யுண்டாமென்று கூறக்கேட்ட அருச்சுனன் பகவானே நோக்கி, பகவானே! ஒருவன் தன் மரணகால மாவும் யோகாப்பியாசஞ் செய்வதிலேயே நிலைத்திருந்து, தான் மரண மாகுங் காலத்தில் யான் பிரஹ்மமென்னும் தத்துவ ஞானத்தை மறந்து மரணமடைவானாயின், அப்போதவன் சென்றடைவது நற்கதி யோ? துர்க்கதியோ? *

அருச்சுனன் தான் ஐயுற்றதன் காரணத்தை வெளிப்படையாகக் கூறல்.

பகவானே! யோகசித்தியான தத்துவ ஞானத்தை யடைதற் பொருட்டு, பரலோக சாதனமாய கருமத்தையும் உபாசனையு மொழித்தவன் யோகரப்பியாசஞ் செய்வதற்கு முன்னிருந்த மோகமா னது விசாரக் குறைவால் மீண்டும் பெருகுதலால், தான் செய்யத் தொடங்கிய யோகத்தை முற்றுப்பெறச் செய்யாதிமந்தானாயின், கரு மோபாசனைகளின் பயனையும் யோகத்தின் பயனையு மடையாதொழிவ னன்றோ? கருமோபாசனைகளின் பயனும் யோகத்தின் பயனும் தன் னைவிட்டு நிற்க வுள்ள அவன் காற்றால் சிதறுண்ட மேகம்போல நாச மா யொழிவானோ? பகவானே! என் மனத்தின்கணுள்ள சந்தேக மிது வேயாம். இச்சந்தேகத்தை யொழிக்க வல்லவர் தேவரீரை யன்றி வேறு யாவரிருக்கின்றனர்? தேவரீரே யான் கடைத்தேற இச்சந்தே கத்தை யொழிக்கும் விதத்தை யுரைத்தருளல்வேண்டும். என்றனன் †

முடையவர்க்கன்றி மற்றவர்க்கு வாய்ப்பதில்லையாம். வசீகார வைராக்கியம் பர வைராக்கிய மென்னு மிரண்டனும், முன்னது சம்பிரஞ்ஞாத சமாதிக்கு அந்த ரங்க சாதனமாம், அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதிக்குப் பகிரங்க சாதனமாம்; பின்னது அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதிக்கு அந்தரங்க சாதனமாமென்பதிக் குணர்தற்பாலதாம்.

* பகவானே! யோகாப்பியாசஞ் செய்பவன் மரணகாலத்தில் யான் பிரஹ்மமென்னும் தத்துவ ஞானத்தை யோகாப்பியாசக் குறைவால் மறந்திறப் பானாயின், அவனடையும் கதி யாது என்று பகவானே நோக்கி அருச்சுனன் வினா¹ வினாென்க.

† மோகம்-ஐகத் சத்தியமென்னும் விபரீத புத்தியும், சரீரமே ஆத்மாவென் னும் விபரீத புத்தியுமாம்.

யோகப் பிரஷ்டன் இகபரமிரண்டிலும் கேட்டொழிவதில்லை யெனல்.

யோகத்தின் தன்மையை யுள்ளவாறுணர்ந்துள்ள பகவான் அருச்சுனனை நோக்கி, அருச்சுனா! உன் சந்தேகம் நிவிர்த்தியாமாறு யான் கூறுவதை நீ கவனமாய்க் கேட்கக் கடவாயெனக் கூறத்தொடங்கி,

அருச்சுனா! விசாரிக்குமிடத்து எவ்வாற்றானும் தனக்கென்றொருவடிவ மில்லாது மித்தையாயுள்ள உலகாசாரத்தை மேற்கொள்வதில்லாத அறிவினையுடைய யோகப்பிரஷ்டர் எப்போதும் சத்தியமாயுள்ள பிரஹ்மத்தை யடையு மார்க்கத் தொழுகுபவரா யிருத்தலின், இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் காற்றால் சிதறுண்ட மேகம் கெடுவதுபோலக் கெடுவதில்லராவர்; இவ்விஷயத்தை நீ செம்மையாக அறியக்கடவாய்; இன்னும் அவரது தன்மையைக் கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய். ‡

(அருச்சுனா! நீ பழிபாவங்கட் கேதுவாய கருமங்களைச் செய்யாது, புகழ் புண்ணியங்களுக் கேதுவாய கருமங்களையே செய்யும்

யோகாப்பியாசஞ் செய்பவன் மோசத்தின் பெருக்கால் யோகசித்தி பெறுதிறப்பானாயின், தான்விட்ட கரும வுபாசனைகளின் பயனையும், தான் மேற்கொண்ட யோகத்தின் பயனையும் பெறுமையால், உபயப் பிரஷ்டனாய்விடுகின்றான்; அதனாவது காற்றால் சிதறுண்ட மேகம் கெடுவதுபோலக் கெட்டொழிவதே என்று பகவானை நோக்கி அருச்சுனன் வினாவினென்க.

காற்றால் சிதறுண்ட மேகம் தான் முன் கூடியிருந்த மேகத்தினின்றும் பிரிந்து வேறுமேகத்தையுமடையாது இடையே கெடுவது போல, யோகப்பிரஷ்டனும் முந்திய கருமோபாசனைகளினின்றும் நீங்கி, பிந்திய ஞானமார்க்கத்தையுமடையாது இடையே கெடுவானே வென்பது இங்கு வினாவாம். யோகப் பிரஷ்டன் - யோகத்தினின்றும் தவறியவன்.

‡ அருச்சுனா! நீ யோகப் பிரஷ்டன் இவ்வுலகத்தில் அபகீர்த்தியையும் பரலோகத்தில் நாகத்தையுமடைதல் கூடுமென் றையுற்றிருக்கின்றனை போலும்! யோகதால் கூறியவா ஞெழுதிவந்து, யோகத்தை முற்றுப்பெறச் செய்யாதிருந்தவன் பழிபாவங்கட் கேதுவாய கருமங்களைச் செய்யாதவனு யிருத்தலின், அவன் இகலோகத்தில் பழியின் பயனைய அபகீர்த்தியையும், பரலோகத்தில் பாவத்தின் பயனைய நாகத்தினையு மடையான்; இது நிச்சயமாயென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினானென்க.

யோகப் பிரஷ்டன் இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் கேடடைவ திலுனயின், அவனடையும் பயன்தான் யாது? என்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.)

அருச்சுனா! தான் செய்யுமாறு மேற்கொண்ட யோகம் முடிபு பெறுதிருக்க, மத்தியில் மரணமடைந்தவன், மக்கள் உபாசனையோடு அசுவமேத முதலிப யாகங்கள் பலவற்றைச் செய்து, அவற்றா லடை தற்குரியதாயுள்ள சோகமில்லாடு என்னும் பிரஹ்ம லோகத்தை யடைந்து, அவ்வுலகத்தில் பல வருஷகாலம் சிறிதாகவேனுந் துன் பந் தன்னைத் தொடரா திருக்க, இன்பத்தை யனுபவித்திருந்து, பின் தானிருத்தற்குரிய அக்காலம் கழிந்தபின், செல்வம்-குணம்-சுத்த முதலியவற்றற்ற் சிறந்த அரசரது வம்சத்திலாவது, வித்தை (கல்வி)- விநயம் (அடக்கம்)-விவேகம்(பகுத்தறிவு)-விராகம்(வைராக்கியம்) முத லியவற்றால்சிறந்து மக்களுக்குத் தர்மோபதேசஞ்செய்யும்யோகிகளது வம்சத்திலாவது பிறந்து, அப்பிறப்பில் தான்பெறுதற்குரிய வித்தை- விநயம்-விவேகம்-வைராக்கிய முதலியவற்றை பெல்லாம் குறைவில் லாதடைந்து, பின்னர்த் தான் முற்பிறப்பின் மரணகாலத்தில் மோகத் தின் பெருக்கத்தால் மறந்துவிட்ட யோகத்தை வருத்தமில்லாது அநாயாசமாகச் செய்வான். *

* யோகத்தை முற்றுப்பெறச் செய்யாதிற்றத் யோகப்பிரஷ்டன் உபாசனை போடு அசுவமேத முதலிய யாகங்களைச் செய்தவ ரடைதற்குரிய பிரஹ்மலோக த்தை அர்ச்சிராதி மார்க்கமாக வடைந்து, அங்கு அளவிறந்த காலமிருந்து, போகத் தை பனுபவித்து,பின் அஜாத சத்துரு-ஜனகன்முதலாயினர் போன்றுள்ள அரசர் குலத்திலாவது, யாஞ்ஞவல்கியர் வசிஷ்டர் முதலாயினோர் போன்றுள்ள யோகிக ளன் குலத்திலாவதுபிறந்து, வித்தை விநயம் விவேக முதலாயினவற்றையெல்லாம் சம்பூரணமாகப் பெற்று, பின் தான் மறந்துவிட்ட யோகத்தைச் செய்யத் தொடங் குவானென் றருச்சுன்னுக்குப் பகவான் கூறினான்க. இத்தனல் யோகப்பிரஷ்ட னுக் குண்டாகும் இருமைப் பயனுங் குறிப்பிட்டவாறறிக.

விஷய விச்சையுடைய யோகப்பிரஷ்டன் அரசர் குலத்தில் பிறப்பான் ; வைராக்கியமுடைய யோகப்பிரஷ்டன் யோகிகள் குலத்தில் பிறப்பானென்ப னிங் குணர்த்தபாலதாம்.

சூரிய மண்டலத்தைப் பேதித்துக் கொண்டு பிரஹ்ம லோகத்திற்குப் போகும் மார்க்கம் அர்ச்சிராதி மார்க்கமாம் ; இது தேவயான மார்க்கமென்றும் சொல்லப்படும்.

(அருச்சுனா! நீ யோகிகள் குலத்திற் பிறந்தவனுக்கு யோகாப்பியாசஞ் செய்வதற்கு இடையூறு யாது 'மின்மைபின், அவன் தான் மறந்துவிட்ட யோகத்தை மீண்டுந் தொடங்கிச் செய்தல் கூடும்; அரசர் குலத்திற் பிறந்தவனுக்கு யோகாப்பியாசஞ் செய்வதற்கு இடையூறு பல விருத்தலின், அவன் தான் மறந்துவிட்ட யோகத்தை மீண்டுந் தொடங்கிச் செய்வது எவ்வாறுமென்று வினாவுதல்கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்)

அருச்சுனா! அரசர் குலத்திற் பிறந்த போகப் பிரஷ்டன் யோகாப்பியாசத்தை மேற்கொண் டொழுகுங் குணமில்லாதவனாயிருப்பினும், அவன் முற்பிறப்பில் யோகாப்பியாசத்தால் சீவப் பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானம் தெளிவாக வுண்டாமென் றுணர்ந்து மேற்கொண்ட யோகாப்பியாசமானது முற்பிறப்பில் யோகாப்பியாசஞ் செய்யப் பழகிய பழக்கமுடைய அவ்யோகப் பிரஷ்டனை விலகுதலில் லாது, இப்பிறப்பிலவன் யோகாப்பியாசஞ் செய்யத் தொடங்குதற்கு முன்னரேதானே அவனை யோகாப்பியாசஞ்செய்ய முயல்விப்பதாம்.*

யோகஞ்செய்தல் வேண்டுமென்று விரும்புகின்றவனுக்கும் நற்கதி யுண்டாமெனல்.

அருச்சுனா! போகத்தின்கணுள்ள விருப்பத்தைப் பிரயத்தன பூர்வகமாக வாழித்து, அந்த யோகத்தை யானப்பியாசஞ் செய்வேனென்று கருதுகின்ற அந்த யோகப்பிரஷ்டனும் முறை தவறாது கரு

* அரசர் குலத்திற் பிறந்த யோகப் பிரஷ்டன் அரசபோகத்தால் யோகாப்பியாசஞ் செய்ய முயலாதிருப்பானாயினும், அவன் முற்பிறப்பிற் செய்த யோகாப்பியாசமானது அவனை இப்பிறப்பில் யோகாப்பியாசஞ் செய்யுமாறு செயவிக்கின்றது; அதனால், அவன் தான் முற்பிறப்பிற் செய்யத் தொடங்கி முடிவுபெறச் செய்யாதுவிட்ட யோகத்தை முற்றுப்பெறச் செய்ய முயல்கின்றானென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினானென்க.

யாதாவதொரு காரியத்தைச் செய்து வருகின்றவன் தான் உறங்கி விழித்த விடத்து அக்காரியத்தையே செய்ய முயல்வதுபோல, யோகப்பிரஷ்டனும் முற்பிறப்பிற் செய்த யோகாப்பியாசத்தையே செய்யத் தொடங்குகின்றானென்பதிலிருணர்ந்தபாலதாம்.

மம் பலவற்றைச் செய்து, தான் மேற்கொண்ட வேள்வியை முடித் தவ னடையுங் கதியினும் மேலான கதியை யடைவான். *

தான் மேற்கொண்ட யோகத்தைச்செய்து முடித்தவன்
வீடுபெறுவானெனல்.

அருச்சுனா ! விஷய சுகத்தை விரும்பி இந்திரியங்கள் வாயிலாக விரிந்தோடும் தன் மனமானது ஒரு நிலையிலே நிற்கப் பெறுதலையி னும், அம்மனத்தை அஃதோடும் மார்க்கத்தில்விடாது வைராக்கியத் தாலடக்கி யோகாப்பியாசஞ் செய்பவன் துன்பமயமான பல பிறப் புக்களை யெடுத்த பின்னாயினும், யோகசித்தியாகிய தத்துவஞானத்தை யடைந்து, அதனால் மோட்ச மடைகின்றான். †

யோகி புருஷன் மக்களுள் மிகச் சிறந்தவனுவெனெனல்.

அருச்சுனா ! கிருச்சிரம் சாந்திராயண முதலாகவுள்ள தவமனைத் தையும் செய்திருப்பவனிலும், சாஸ்திரமனைத்தையும் கற்றுணர்ந்தவ

* சர்வ துக்க நிலிர்த்தி - பரமாநந்தப் பிராப்தி வடிவ மோட்சத்தை யடை தற்கு நேர்சாதனமாயுள்ள தத்துவ ஞானத்தைப் பெறுதற்பொருட்டு, யோகாப்பி யாசஞ் செய்தல் வேண்டுமென்றதனைப் போக விரும்பத்தை யொழித்துக் கருது கின்றவனும், கர்மிகளடையும் கதியினும் மேலான கதியை யடைவானென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினானென்க.

இதனால் மோட்சத்திற்குக் கருமமும் ஞானமும் நேர்காரணமாமெனல் கூடாதென்பது பெறப்பட்டதென்க. கருமம் மோட்சத்திற்குத் தத்துவஞானத்தை முன்னிட்டுக் காரணமாயிருப்ப தன்றி நேரே காரணமா யிருப்ப தில்லையாமென் பதிங் குணர்தற்பாலதாம்.

யோகாப்பியாசஞ் செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகின்றவனுக்கே கருமிக ளடையுங் கதியினும் மேலான கதி கிடைக்குமாயின், அதனைச் செய்து முடிப்ப வன் முத்தனாவெனப்பது சொல்ல வேண்டுவ தில்லையா மென்க.

† யோகாப்பியாசஞ் செய்பவன் மிகு முயற்சியோடு மனத்தைத் தன் வசமா கச் செய்தற்குரியவ னல்லனா யிருப்பினும் அதனை வைராக்கியத்தா டடக்கி யோகாப்பியாசஞ் செய்து வருவானாயின், அவன் பல பிறப்புக்களுக்குப் பின்னா, வது தான் மேற்கொண்ட யோகத்தை முடிவுபெறச் செய்து அது வாயிலாக வுண்டாகும் தத்துவஞானத்தால் வீட்டைகின்றானென் றருச்சுனனுக்குப் பக வான் கூறினானென்க.

னிலும், தமது பயனைத் தந்தாலன்றி யொழியாத வேள்வி முதலிய கருமமனைத்தையுஞ் செய்தவனிலும், தத்துவத்தையறியும் வன்மை வாய்ந்த யோகிபுருஷன் சிறந்தவனாவ னென்பது எனது கொள்கையாம். ஆதலால், யோகப் பிரஷ்டனாகிய நீ யான்கூறிய இந்த யோகத்தை மிக வருத்தமுற்றுவது மேற்கொண் டப்பியாசஞ் செய்வாயாக. *

யோகிகளுள் மேலான யோகி யிவனெனல்.

ஞானவடிவமா றிருத்தலால் ஆகாய முதலியனபோல அருவமென்றாவது கடம் பட முதலியனபோல உருவமென்றாவது எவரும் அறிதற்கரிய பகவான் அருச்சுனை நோக்கி, அருச்சுனா! அறம் பாவமென் றிரண்டு வகையாயுள்ள கருமங்களை யொழிக்கும் யோகிகள் யாவரினும் தன் மனத்தையும் அன்பையும் அடைவதற்கரிய என்னிடத்துத் தொடர்ச்சியாக வைக்கும் ஞானயோகியொருவனே யான் விரும்புவதற்குரியவனா யிருக்கின்றான். அவன் அந்த யோகிகள் யாவரினும் சிறந்தவனென்பது எனது கொள்கையாமென்றுகூறினார்.†

சோக அத்தியாய முதல் யோக அத்தியாய மீறியுள்ள இது கூறும் தத்துவமசி மகா வாக்கியத்தின் துவம்பதார்த்த நிரூபணஞ் செய்யப்பட்டதென்க.

6--யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

* தத்துவத்தை யறிந்த யோகி புருஷன் தவஞ்செய்வோரினும், சாஸ் திர ஞானிகளினும், கருமஞ்செய்வோரினும் மேலானவனாவ னென்பது எனது கொள்கையாம்; அதனால், நீ யான் கூறிய யோகத்தைச் செய்து, தவஞ்செய்வோர் முதலாயினோரினும் சிறந்தவனாகக் கடவாயென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினா ரென்க.

† சர்வேசுவரனுள்ள என்னைச் சகுணமாகவாவது நிர்க்குணமாகவாவது நிரங் தரம் சிரத்தையோடு சிந்திப்பவன் யோகிகளுள் மிகுசிரேட்டவனாவன்; அருச்சுனா! நீயு மங்ஙனஞ் சிந்திப்பாயின், யோகிகளுள் சிரேட்டனாவையென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினாரென்க.

7-வது மாயா ரூப அத்தியாயம்.

அருச்சுனுக்குத் துவம்பதார்த்த (ஆன்ம) சொரூபத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய (வைய முன்முகை நீர்மையுண் டிடைப் ப்ரமாதருண்டி மலர்ந்திடும், செய்ய தண்பவன வாயையுடைய திருமாது கேள்வனாகிய) பகவான், அவனுக்குத் தத்பதார்த்த (பிரஹ்ம்) சொரூபத்தைத் தெரிவித்தற்பொருட்டு, அவனை நோக்கி, அருச்சுனா! நீ தேவ நீர் 'தன் மனத்தையும் அன்பையும் அடைவதற்கரிய என்னிடத்துத் தொடர்ச்சியாகவைக்கும் ஞானயோகி யொருவனே யான் விரும்புதற் குரியவனாக விருக்கின்றான்' என்றருளிச் செய்தீர்; பகவானாகிய உம்முடைய சொரூபம் எவ்வாறு சேவித்தற்குரியதாம்; உம்முடைய சொரூபத்தில் மனம் எவ்வாறு நிலைபெறுவதாமென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.

அருச்சுனா! தான் கடைத்தேறுதற் பொருட்டு, பேரன்போடு பரமேசுவரனான என்னையே யடைதற்குச் சாதனமாயுள்ள யோகாப்பி யாசத்தையே செய்யும் யோகி புருஷன் சந்தேகமில்லாம லென்னை யெந்தப் பிரகாரம் அறிவானோ அந்தப் பிரகாரத்தைக் கூறுகின்றேன், அதனை நீயு முணரக் கடவாய்.

(அருச்சுனா! நீ பரமேசுவரனானவென்னை யறியுமறிவு சுவர்க்க மிருக்கின்றதென் ததனை யறியு மறிவுபோலப் பரோட்ச ஞானமேயா மென்று கருதுதல்கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

அருச்சுனா! தத்துவஞானத்தால் நிவிர்த்தியாதற்குரிய மாயை யால் கலங்குதலில்லாத மனத்தினிடத்துச் சச்சிகதாநந்த நித்திய பரி பூரணமாயுள்ள எனதுன்மை வடிவத்தைச் சற்குருவினுபதேச வாயி லாகப் பொருந்துமாறு செவ்வையாக அறிந்தவர் இம்மாயாப் பிரபஞ் சத்தின்கண் அறியாத பொருள் யாதுமில்லையாம்; யான் என்னை யறி பவரது சொரூபமாயிருப்பினும், மின்னலைப் போலத் தோன்றியழியு மியல்புடைய மக்கள் பலருள்ளே என தனுக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரமா யுள்ள ஒருவனே சற்குருவினிடத்து என்னை யாராய்ந்துணரவேண்டு மென்னு முயற்சியுடையவனாயிருக்கின்றான்; என்னை யாராய்ந்துணர வேண்டுமென்னு முயற்சியுள்ள அதிகாரி புருஷர் பலருள்ளே ஒரு

வனே என்னை யுள்ளவாறுணர்ந்து, என் வடிவமாக விளங்குதலால் கிருதார்த்தனாகின்றான். *

(அருச்சுனா! எனதுண்மை வடிவத்தை யறிந்தவர் இம்மாயாப் பிரபஞ்சத்தின்கண் அறிபாத பொருள் யாதுமில்லையாம் என்று யான் கூறியதை விளக்கமாகக் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக் கடவாய்.)

கைவிடா வேலையுடைய அருச்சுனா! பிரதிவி-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயம்-மனம்-புத்தி, இவற்றின் கூட்டமாகிய தேகேந்திரிய முதலியவற்றில் யானென்றபிமானத்தைச் செய்யும் அகங்காரமென்னு மிவ் வெண்வகைப் பேத மாயிருப்பதன்றி, காரிய வடிவமாயுள்ள விவ் வெண்வகைப் பேதப் பொருள்களிலும் மேலானதாய், உலகத்தில் சர்வ வியவகாரத்தையும் எனதென்று கொண்டு முன்வந்து, உடம்பி னிடத்து நிலைபெற்றுள்ள உபிருமாகிப் பரமேசுவரான எனது மாயை யிருக்கின்றது. †

* மாயாப் பிரபஞ்சமத்தியமென்னும் விபரீத புத்தியால் கலங்குதலில்லாத சித்தமுடையவராய்ச் சச்சிதானந்த நித்திய பரிபூரணமாயுள்ள எனதுண்மை வடி வத்தை ஐயந்திரிபின்றித் தமது ஆத்ம சொரூபமாக வறிபவர், சாவப் பிரபஞ்ச மும் என்னிடத்துக் கற்பிதமாயிருத்தலின், என்னை யறிந்தபோது சர்வத்தையு மறிந்தவரே யாகின்றனர்; யான் என்னை யறிபவரது சொரூபமா யிருப்பினும், மக்களுள் எனதனுக்கிரக முடைய ஒருவனே என்னை யாராய்ந்தறிதற்குரிய அதி காரியாகின்றான்; அங்ஙனமுள்ள அதிகாரிகளுள் ஒருவனே என்னை யுள்ளவா றுணர்ந்து அதனால் யான் காத்தா-போக்தா வென்னும் பிராந்தியகன்று, கிரு தார்த்தனாகின்றனென் றருச்சுன்னுக்குப் பகவான் கூறினாரென்க. இதனால் ஈசுவரானுக்கிரகமில்லாதவர் பிரஹ்ம விசாரத்திற் கதிகாரியாகா திருக்கின்ற னர்; அவருள்ளும் மிகச் சிலரே பிரஹ்ம விசாரத்தை முடிவுபெறச்செய்து, கிருதார்த்தராகின்றன ரென்பது பெறப்பட்டவாறறிக. கிருதார்த்தராதல்-செய் வதனைத்தையும் செய்து முடித்தவராதல்.

† பிரகிருதி-அபாப் பிரகிருதி பரப்பிரகிருதியென விருவகைத்தாம்; இவற் றுள், அபாப்பிரகிருதி: பிரதிவி-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயம்-மனம்-புத்தி-அகங் காரமென எண்வகைப் பேதமுடையதாம்; பரப்பிரகிருதி—மலின சத்துவகுண மாயையென்னும் அவித்தையில் எனது பிரதிபிம்பமாயுள்ள சீவனும். இச்சீவனே உலக வியவகாரத்தைச் செய்தற்குரியவனா யிருக்கின்றான்; என்னிடத்துக் கற் பிதமாயுள்ள மாயை அபாப்பிரகிருதியாயும் பரப்பிரகிருதியாயு மிருக்கின்றதென் றருச்சுன்னுக்குப் பகவான் கூறினாரென்க.

இப்பூதங்களனைத்தும் அவ்வபரப் பிரகிருதி - பரப்பிருகிருதிகளின் காரியமாம்; எனக் கன்னியமாக ஒரு பொருளுடையனல்.

அருச்சுனா ! நீ மண்ணுலக முதலியவற்றில் இயங்காப் பொருளென்னும் அசேதனம், இயங்கும் பொருளென்னும் சேதனமனைதும் அபரப்பிரகிருதி - பரப்பிரகிருதி யென்னுமில் விருவகைப் பிரகிருதியாலும் தோன்றும் காரியங்களாமென் றவற்றையுள் றாராய்ச்சிமா லாராயந் துணரக் கடவாயாக. உலகம் தனக்குக் காரணமாகப் பொருந்தியிருப்பது பரஸ்பரம் தம்முள் விபரித சுபாவ முடைய அவ்விருவகைப் பிரகிருதிகளையேயாம்; அக்காரணத்தால் உலகத்தினைத்திற்கும் உற்பத்திக்கும் என்னிடத்துக் கற்பிதமாயுள்ள மாயைபோடுகூடி ஈசுவரனென்னும் பெயரைப் பெற்றுள்ள நானே அப்பிரகிருதிகளின் வாரியலாகக் காரணமல்லாமல், வேறு காரணம் ஆராய்ந்தறியுமிடத் தறிவதற் கில்லையாம். மாயை முதலிய எந்தப் பொருளும் அம்மாயைக் கதிஷ்டானமாயுள்ள என்னிலும் வேறாக வுண்மையி லில்லையாம். ‡

இங்குப் பிரதிவி-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயமென்று கூறிய இவ்வவந்தும் சூக்தம் பூதங்களாய்; இங்கு மனமென்பதன்கண் சித்தம் அந்தர்க்கதாயம். இங்குக் கூறிய அபரப் பிரகிருதி பரப் பிரகிருதி யென்னுமிரண்டனுள் முன்னது கேஷத்திர வடிவப் பிரகிருதி யென்றும், பின்னது கேஷத்திரஞ்ஞ வடிவப் பிரகிருதி யென்றும் சொல்லப்படுமே.

‡ உலக வியவகாரத்திற்கு அபரப் பிரகிருதியும் சீவ வியவகாரத்திற்குப் பரப்பிரகிருதியும் காரணமா யிருக்கின்றன; உலகத்தின் நாசத்திற்கும் உற்பத்திக்கும் நானே காரணமா யிருக்கின்றேன்; என்னைத் தவிர அவற்றிற்கு, வேறு காரணம் நிச்சயமாகவில்லை, யானே எல்லாப் பொருளுமாய் மாயையின் வாயிலாக விருக்கின்றேன்; எனக் கன்னியமாக ஒரு பொருளுமுண்மையிலில்லையாமென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினானென்க.

சொப்பனங் காண்பவனுக்கு அவ்வுலகு உண்மையில் வேறாயிராமைபோல, பகவானுக்கு இவ்வுலகு உண்மையில் வேறாயில்லையாம்; சொப்பன வுலகத்திற்கு அதனைக் காண்பவன் முதற்காரணமாயும் நிமித்த காரணமாயு மிருத்தல்போல இவ்வுலகிற்குப் பகவான் முதற்காரணமாயும் நிமித்த காரணமாயு மிருக்கின்ற ரென்பதிங் குணர்த்தப்பாலதாம்.

உலகத்தின் நாசத்திற்கும் உற்பத்திக்கும் பகவான் காரணமா யிருக்கின்ற மையின், அதன் ஸ்திதிக்கும் அவரே காரணமாயிருக்கின்ற ரென்பதுமிங் குணர்த்தப்பாலதாம். இத்தனல் உலகத்தின் தோற்றம், நிலை, கேடென்னு மூன்றற்கும் பகவானே காரணமா யிருக்கின்ற ரென்பது பெறப்பட்டதென்க.

நான் உலகத்தின் நாசத்திற்கும் உற்பத்திக்கும் எனது மாயாசத்தி வாயிலாகக் காரணமா யிருப்பதன்றி, அதன் ஸ்திதிக்கும் காரணமா யிருக்கின்றேனென்று பகவான் கூறல்.

அருச்சுனா ! உலகமிருத்ததற்கும் விளங்குதற்கும் காரண வடிவ மாயுள்ள யானேயல்லாமல், உலகத்தில் வியவகார நோக்கத்தால் எனக்கு வேறுகக் தோன்றும் ஆராய முகஸிப பூதங்களைத் தாங்க என்னிலும் வேறாயிருப்பவரில்லை. தேவரீர் ஆகாய முதலிய பூதங்களைத் தாங்குவது எவ்வனமாமென்று நீ வினாவுவாயாபின், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய் யான் ஆகாய முதலிய பூதங்களைத் தாங்குவது முதது - பவள முதலிய பல இரத்தினங்களில் நுழைந்து, அவற்றைத் தாங்குகின்ற கோவைபாயுள்ள ஒரு நூலின் தன்மை போலவ தாம். தமமுள பேதமாயுள்ள ஆகாய முதலிய பொருளதோமும் யானுழைந்து, அவற்றைத் தாங்குந் தன்மையை யினி விரிவாயக் கூறுவேன், கேட்கக் கடவாய். *

(அருச்சுனா ! நீ நூலிடத்து மணிகள் கோக்கப்பட்டிருத்தல் போல, தேவரீரிடத்துப் பூதங்கள் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்பது எவ்வனமாமென்று வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

அருச்சுனா ! ஆகாயத்தி லிடைவிடா தியங்குகின்ற சூரிய சந்திர ரிடத்து விளங்குகின்ற ஒளியும் நானே, நான்கு வேதங்களுள்ளும்

* ஒவ்வொரு பதார்த்தமும் இருத்ததற்கும் விளங்குதற்கும் யானே காரணமா யிருக்கின்றேன், எனக்கன்னியமாக அதற்குக் காரணமா யிருப்பவா எவரு மில்லை, நூலொன்றே முததுப் பவள முதலிய பல இரத்தினங்களில் நுழைந்து அவற்றைத் தாங்குவதுபோல, யான் சாவ பூதங்களிலும் நுழைந்து அஃதாவது வியாபிதது, அவற்றைத் தாங்குகின்றேனென நருச்சுன்னுக்குப் பகவான் கூறினான்க

கடம் இருப்பதற்கும் விளங்குவதற்கும் மண் காரணமாயிருத்தல்போல உலகம் இருப்பதற்கும் விளங்குவதற்கும் பகவான் காரணமாயிருக்கின்றான், மணி மாலையில் ஒவ்வொரு மணியிலும் நூல் நுழைந்து அதனைத் தாங்குவது போல, உலகத் தில் ஒவ்வொரு பூதத்திலும் பகவான் வியாபிதது அதனைத் தாங்குகின்றாரென பது இங்குணர்த்தபால்தாம்

அழகாக விளங்குகின்ற அரிதற்கரிய ஓம் என்னும் பிரணவமும் நானே; சர்வப் புருடரிடத்துமுள்ள புருஷத்தன்மையும் நானே; அப் புவிவிலுள்ள சுவையும் நானே; பிருதிவியிலுள்ள வாசனையும் நானே; அக் கினியிலுள்ள சூடும் நானே; ஆகாயத்துள்ள ஓசையும் நானே; வாயு விலுள்ள பரிசுமும் நானே. *

அருச்சுனா! கலவி கேளவி ஒழுக்கங்களால் மேம்பட்ட அறிவுடையாரிடத்துள்ள புத்தியும் நானே; தவஞ் செய்வாரிடத்துள்ள மேலாய தவமும் நானே; நற்குண நற்செய்கை யுடையாரிடத்துள்ள சிறந்த புகழும் நானே; மிகுதியாகத் தோன்றும் பலமுடையாரிடத்துள்ள காமமும் ராகமுமில்லாத பலமும் நானே; சராசர வடிவமாகவுள்ள சர்வப் பிராணிகளிடத்தும் ஆயுள் வடிவமாக நிலைத்துள்ள சீவனமும் நானே. †

* மணிமாலையில் தூல் சேர்ந்து அதனைத் தாங்குவதுபோல, சூரிய சந்திரரிடத்து ஒளிவடிவமாகவும், வேதத்தினிடத்துப் பிரணவ வடிவமாகவும், ஆகாயத்தினிடத்து ஒளி வடிவமாகவும், வாயுவினிடத்துப் பரிசுவடிவமாகவும், தேயுடையினிடத்து ரூப வடிவமாகவும், அப்புவினிடத்து ரச வடிவமாகவும், பிருதிவியினிடத்துக் கந்த வடிவமாகவும் புருஷரிடத்துப் புருஷத் தன்மை வடிவமாகவும் நான் வியாபித்து, அவற்றைத் தாங்குகின்றேனென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினானென்க.

யான் ஒளி வடிவமாகச் சூரிய சந்திரராகவும், பிரணவ வடிவமாக வேதமாகவும், சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்த வடிவமாக ஆகாய முதலிய பூதமாகவும், புருஷத் தன்மை வடிவமாகப் புருஷராகவு மிருக்கின்றேன்; அதனால், என்னைத் தவிர அவற்றிற்கு வேறு பொருளில்லை யென்று பகவா னருளிச்செய்தாரென்பது இங்குணாதற்பாலதாம்.

† நான் அறிவுடையாரிடத்துப் புத்தி வடிவமாகவும், தவஞ் செய்வாரிடத்துத் தவ வடிவமாகவும், நற்குண நற்செய்கை யுடையாரிடத்துப் புகழ் வடிவமாகவும் பலமுடையாரிடத்துப் பல வடிவமாகவும், சர்வப் பிராணிகளிடத்தும் சீவன வடிவமாகவு மிருக்கின்றேனென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினானென்க.

இங்குப் புத்தி யென்றது நித்தியா நித்தியவஸ்து விவேகத்தை. தவம்-பாஹியத் தவம் ஆந்தரத் தவமென் றிருவகைத்தாம்; பாஹியத்தவம்-சுசோத்திர முதலிய இந்நிரியங்களை யடக்குதலாம்; ஆந்தரத்தவம்-மனத்தை யடக்குதலாம். சத்துருக்களை யடக்குதல், இரப்போர்க் கில்லையென்னு தீதல் முதலியவற்றால் வரும்

பகவான இவ்வுலக மனைததும் என்னிடத்திருக்கின்றதென்றி
யானதனிடத்திலலை (யனல).

விவேக மிகு அருச்சுனா! நீ சததுவம் இராசதம் தாமதமென
னும் முக்குண சுபாவ முடையனவாபத நோன்றி பழிசின்ற பொரு
முழுதும் தோன்றுவதும் பரமேசுவரனான என்னிடத்தேயாம், அவை
யிருப்பதும் என்னேப்பற்றியேயாமென றணாகக் கவாய், அப்பொரு
ளிடத்ததுப் பரமேசுவரனாகிய யானுண்டாவதிலலை, யான அப்
பொருளாகளுக்கரசு சாட்சியாக விருச்சின்றே னல்லாமல், அப்பொருள
களை யாதாரமாகக் கொண்டு ஆதேப வடிவமாச விருப்பதிலலை *

கீததி புகழாம் இஃதெனக்கு வேண்டுமெனும் வருப்பம் காமாம் என்
னிடத்தான இது கேடையாதிருத்தல் வேண்டுமெனும் விருப்பம் ராக
மாம்

* முக்குண சுபாவமுள்ள பொருளனைததும் என்னிடத்தே தோன்றி யிருக்க
ின்றனவல்லாமல், யான அவற்றின்கண் தோன்றி யிருப்பதிலலை அவற்றிற்குச்
சாட்சியாக விருக்கின்றேனென நருச்சுன்னுக்குப் பகவான கூற்றொருங்க

மண்ணிறேனறிய கடத்தில் அம்மண தனக்காதாரமாக யிராபைபோல்
பகவானிடத்திறேனறிய வுலகத்தில் பகவான தனக்காதாரமாக விருப்பதில்
லையா மென்பதின குணாதற்பாலதாம்

மனவடக்கமென்றும் சாந்தி—ஆந்திரிய வடக்கமென்றும் தாந்தி முதலி
யன சததுவகுண சுபாவம் களிப்பு காவ முதலியன இராசதகுண சுபாவ
மாம் சோகம் மோக முதலியன தாத்தகுண சுபாவம் பிராணிகள் தத்த
கரும் வசத்தால் சததுவகுண சுபாவமுடையனவாகவு இராசதகுண சுபாவ
முடையனவாகவு தாத்தகுண சுபாவமுடையனவாகவு தோன்றுகின்றன
வென்பதின குணாதற்பாலதாம்

(1) சததுவகுண சுபாவமுடைய உயாதிணைப் பொருள்கள் தேவா ரிஷிகள்
பிராமணா முதலியோராவரென்று சததுவகுண சுபாவமுடைய அஃறிணைப்
பொருள்கள் சாக்ஷை பால் முதலியனவாமென்றும் இராசதகுண சுபாவ
முடைய உயாதிணைப் பொருள்கள் க்ஷத்ருவர் பட்சா க்ஷத்திரியா முதலியோ
ராவரென்றும், இராசதகுண சுபாவமுடைய அஃறிணைப் பொருள்கள் மிள
காய்-சுக்கு முதலியனவா மென்றும், தாமதகுண சுபாவமுடைய உயாதிணைப்
பொருள்கள் ராட்சசா குறவர் வில்லிபா முதலியோ ராவரென்றும் தாமதகுண
சுபாவமுடைய அஃறிணைப் பொருள்கள் வெள்ளைப்பூண்டு வெங்காய முதலி
யனவாமென்று மிககுணாதற்பாலனவாம்

(அருச்சுன சாவ காரணரூபுள்ள தேவரீரை ஸரத்தா ரெககாரணத்தா லறியாகிருக்கின்றனரென்று வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கீதக்க கடவாய)

விளங்குகின்ற வேலைபுடைய அருச்சுன ! இந்நாள் பால் மபக்கத க்கக குணங்களால் உற யானுனக்கு முன்னா வுத்ததுகூறிய சத்து வம் - இராசதம் தாமதமென்னு மிமமுன்று குணங்களாலும் மய க்கப்பட்டு இஃதழிவது இஃதழியா கென்னும் விவேசைகண்டு கெட்டு, உடம்போடுகூடி வசிக்கின்ற இவவுரினைசதம் அமமுககுணங்களை புங் கடந்து யாகொரு விகாரமுமின்றிசொ பரிகாசமாபுள்ள என்னை பறிதற் குரிபனவாமோ ? ஆகாவாம் *

(அருச்சுன ! நீ அநாதிசித்தமான மாயையின் சக்துவ முதலிய குணங்களால் மயக்கப்பட்டுள்ள உரிசர சகந்தாமற் நிருத்தலின், அவர்களுக்கு அமமுககுண வடிவ மாயையை நீக்கும் சாமாததிய முண்டாகவிலையா மென்று வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன் கீதக்க கடவாய)

வேலைபுடைய அருச்சுன ! சீவாகள சாவ காரணரூபுள்ள என் னையே யெப்போதும் மெய்யன்போடு தியானிக்கின்ற மனமில்லாத வரா யிந்நபாரா யின், இததன்மைபின்வாய சத்துவ முதலிய குணங் களின் வடிவ முடைபகாப யாவராலும் செயப்பட்ட தல்லாததா புள்ள எனது மாபைரினல் மயக்கப்பட்டு நய நொழிந்து, இசசம் சாய காலத்தில் பிழைப்பது அவாசளுள் எவாசகும் அரியதாம் +

* சீவாகள முக்குணங்களால் மயக்கப்பட்டு, இது நித்தியம் இஃதநித்திய மென்றும் விவேசைகண்ணை யிழைக்கே கீதமே ஆதாம் - போகமே மோட்ச மென்றவற்றைக் கருதியிருத்தலின், குணரகித்யை யாகொரு விகாரமுமின்றிச சொடபிரகாசமாயுள்ள என்னை பறியாகிருக்கின்றனா பாமேசுவரானைய யான அச்சீவாகளின் சொரூபமாயிருத்தும் அவாகள என்னை யறியாமைக்குக் காரணம் முக்குணங்களால் மயக்கப்பட்டிருத்தலையாமென நருச்சுன்னுக்குப் பகவான கூறினானென

+ சாவ காரணரூபுள்ள வென்னையே யெப்போதும் மெய்யன்போடு தியானி தது, அதனால் என்னை யறிந்து என் வடிவமாக விளங்குகின்றவாகனறி மற் வாகுக்கு முக்குண வடிவரூப அநாதிரூப என்னிடத்துக் சயிறறினக் ணாவு போலக் கற்பிதமாயுள்ள மாயையின் யொழிப்பது எவ்வாற்றினு முடியாதா மென நருச்சுன்னுக்குப் பகவான கூறினானென

(அருச்சுனா ! நீ தேவரீரைத் தியானஞ் செய்வது வாயிலாக மாயை நிவிர்த்தியாமாயின், சர்வ அநர்த்தத்திற்குங் காரணமாயுள்ள அதனை நீக்குதற்பொருட்டு, யாவருமேன் உம்மை யடைக்கலமாக அடையவில்லை யென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின் றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

அருச்சுனா ! சுபாசுப கருமங்களாலே சரீர இந்திரிய முதலியன வாகப் பரிணாமத்தை யடைந்து வருகின்ற இம்மாயையினாலே தமது மனம் தெளிவென்பதின்றிச் சூனியமாக, தக்க தின்னது--தகாத தின்னதென் றுணரு முணர்வுகெட்டு, இவ்வுலகத்தில் ஆசுரபாவத் தில் நிற்பவரும், தமது பயனாய் துன்பங்களைத் தந்தாலன்றி நீங் குவதில்லாத பாவ கருமங்களையே தமக்குத் தொழிலாகக் கொண்டு செய்கின்றவரும் ஆகிய நராதமரென்னும் கீழ்மக்கள் பரமேசுவரனை என்னைத் தியானஞ் செய்வதிலராவர்; என்னைத் தியானஞ் செய்வாரும் சிலருளார்; அவரைக் கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.

இருள் வீட்டை யாசிரயித்து நின்று அதனையே மறைத்துபோல, மாயை தெய்வத்தை யாசிரயித்து நின்று அதனையே மறைத்தலின், அது தெய் வீகமாயை யென்று கூறப்படுகின்றதென்க.

எப்போதும் மெய்யன்போடு தியானித்தலாவது உறக்கம் வருமளவும் அல் லது மரணம் வருமளவும் அகம்பிரஹ்மாஸ்மி யென்று பாவனை செய்தலாம்; இப்பாவனையின் பயன் தன்னை அஃதாவது சரீரத்திரய விலட்சணமாய் அவஸ் தாத்திரய சாட்சியாயுள்ள ஆத்மாவைப் பிரஹ்ம வடிவமாக வுணர்தலாம்; இதன் பயன் மாயை நீங்குதலாம்; இதன் பயன் பிறவி நீங்குதலாம்.

சர்வ காரணமாயுள்ள பிரஹ்மத்தைத் தமது நிஜவடிவ ஆத்மாவாகத் தியானிப்பவர், அதனால் பிரஹ்மத்தைத் தமது நிஜவடிவ ஆத்மாவாக வுணர் ந்து, அதனால் மாயை நீங்கி, மயக்கமற் றிருப்பரென்ப திங்குணர்தற்பாலதாம்.

* ஆசுரபாவ முடையவராயும், தீவினையையே செய்து இடம்ப முதலிய தீக்குணமுடையவராய் முள்ள நராதமரென்னும் கீழ்மக்கள் மாயையால் மயக்கப் பட்டிருந்தலினின்றும் நீங்கப் பிரயத்தனஞ் செய்யாதிருத்தலின், அவர்கள் என் னைத் தியானவாயிலாக அடைய முயலாதிருக்கின்றனரென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினானென்க.

ஆசுரபாவம்'- தேகமே யாத்மா, போகமே மோட்சமென்று கருதியிருந்த லாம்,

(பகவான ஆசுரபாவ மில்லாதவா தீவினை செய்வது, இடமப் முதலிய தீக்குணங்களை மேற்கொள்வ தென்பவற்றினகண தம் கருத்தினைச் செலுத்தாது, தக்க தினனது, தகாத தினனதென றுணரு முணாவுடையவராய, தமது புண்ணிய கருமத்தின் தாரதமமியத்திற கேற்றவாறு பரமேசுவரனாய எனனை நான்கு திறத்தினராக விருந்து தியானஞ் செய்கின்றன ரெனல)

அருச்சுன¹ ஐசுவரியமடைய விருமபுகின்றவராய அாததாததி களும், துன்பமடைந்தவராய ஆாததரும், ஜனன மரண வடிவத்துக்கத் தைக கெடுத்தறப்பொருட்டுப் பரமேசுவரனான வெண்ணை தியானஞ் செய்வது வாயிலாகத் தத்துவஞானத்தை யடைய விருமபுகின்றவராய சிஞ்ஞாசுக்களும், 'நல்லது' எனனும் எனனுடைய வாஸ்தவ சொரு பத்தை யறிந்த ஞானிகளுமாகிய இந்நாலவரே தமதாற்றலுக் கேற்ற வாறு பரமேசுவரனாகிய வெண்ணை தியானஞ் செய்புந் தவமுடையோ ராவா. ‡

‡ செல்வத்தை விருமபுகின்றவா, துன்பத்தை யடைந்தவா, ஞானத்தை யடைய விருமபுகின்றவா, ஞானத்தை யடைந்தவரெனனு மிந்நாலவரே எனனை தியானித்தற குரியவரா யிருக்கின்றனரென மருச்சுன்னுக்குப் பகவான கூறினாரென

மனைவி, மக்கள், மாடு முதலிய பேரக சாதனங்கள் அாததமாம், அவற்றை விருமபுட்வா அாததாததிகளாவா அாததத்தை விருமபிப் பகவானை தியானஞ்செய்தவா துருவன, சுக்கிவன, வீபீஷணன் முதலியோராவா பாம்பு புலி, பிணி முதலியவற்றால் வரும் துன்பம் ஆாததியாம், அதன் வசமானவா ஆாததராவா தமக்கு வந்த ஆபத்தை நீக்குதற் பொருட்டுப் பகவா வனை தியானஞ்செய்தவா துரோபதை, கஜேந்திரன் முதலியோராவா எப்போ தும் ஆத்மஞானத்தை யடைய விருமபுகின்றவா சிஞ்ஞாசுக்களாவா, அதனை யடையப் பகவானை தியானஞ் செய்தவா ஜனகா, உத்தவா முதலியோராவா சாவ பரிபூரண அத்வீதீய பரமாத்மாவை நானென றுள்ளவா றுணரு முணாவு ஞானமாம், அதனைப் பெற்றவா ஞானிகளாவா, அவா தமது பரமாதத் சொரு பத்தை மறவா திருத்தலே இங்குப் பகவத்தியானமாம், அவா சுகா - வாமதேவா முதலியோராவா இந்நாலவருள ஞானிய ரொழிந்தவா சுகாம் புருஷராவா, ஞானியா நீஷ்காம் புருஷராவா கமசன், சிசுபாலன் முதலியோர் பயத்தாலும் துஷ்வத்தாலும் பகவானையே தியானஞ் செய்திருந்தாராகலின், அவரும் ஒரு வகைப் பத்தாராவரென்ப டு னாக

(அருச்சுனா! நீ தேவரீர்க்கு அரத்தாரத்தி முதலிய பத்தா நாலவருள் யாவா சிரேஷ்ட ராவரென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய அருச்சுனா! ஆர்த்தன்-சிஞ்ஞாசு-ஞானியென்னு மிநநால்வருள் ஞானி பரப்பிரஹ்ம சொரூபமாயுள்ள என்னோடு சிதநந்த சொரூபமாகிய தன்னை வேற்றுமையாகக் கருதாமல் ஒற்றமையாகக் கருதுதலின், அவனே சிரேட்டனாவன்; அந்த ஞானி எனது சொரூபமாக விருத்தலின், எனக்கு அத்தியந்தம் பிரியனாவன்; யான அவனது சொரூபமா யிருத்தலின், அவனுக்கு நானும் அத்தியந்தம் பிரியனாவன்.*

(அருச்சுனா! நீ தேவரீர்க்கு அரத்தாரத்தி-ஆர்த்தன்-சிஞ்ஞாசு என்னும் மற்ற மூவரும் பிரியரல்லர் போலுமென்று வினாவுதல்கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.)

அருச்சுனா! (அரத்தாரத்தி-ஆர்த்தன்-சிஞ்ஞாசுவென்னு மூவரும் பரமேசுவரனாய் எனனிடத்துப் பத்தியில்லாத மற்றவரிலும் மிகச் சிரேட்டரே யாவா, ஆயினும்,) குறிப்பிட்டுரைத்தமகரிய பெருமையுடைய ஞானி (என்னையே சாவத்தினும் மேலாகிய பல வடிவமா

* அரத்தாரத்தி முதலிய நாலவருள் பரிபூரண அத்துவிதீயப் பிரஹ்மமே நானென்னும் தத்துவஞானி சிரேட்டனாவன், அவனெனது சொரூபமா யிருத்தலால், அவனெனக்கு அத்தியந்தம் பிரியனாவன், யானவனது சொரூபமா யிருத்தலின், அவனுக்கு நானும் அத்தியந்தம் பிரியனாய் யிருக்கின்றேனென நருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினானென

ஞானி நிராசையுடையவனாயிருத்தலின் அதனால் சித்த விகாரக் கலக்கஞ் சிறிது மின்றித் தனது நிஜ வடிவமாயுள்ள ஆதம் வடிவப் பிரஹ்மம் அல்லது பிரஹ்ம வடிவ ஆதமாவை மறவாதிருக்கின்றான், அதனால், அரத்தாரத்திமுதலியோருள் சிரேட்டனாயிருக்கின்றனென்பதாம் பிரீதி சோபாதிகப் பிரீதி, நிருபாதிகப் பிரீதியென்றிருவகைத்தாம் எப்பொருளில பிறவற்றின் பொருட்டுப் பிரீதி யுண்டாகின்றதோ அது சோபாதிகப் பிரீதியாம், அது தனதானம் சுக்கத்தின் பொருட்டுக் காணியின் முதலியவற்றி லுண்டாகும் பிரீதியாம். எப்பொருளில பிறவற்றின் பொருட்டுப் பிரீதி யுண்டாவ தில்லையோ அது நிருபாதிகப் பிரீதியாம், அது தனதானமாவிலுள்ள பிரீதியாம் ஞானிக்கும் பகவானுக்குமுள்ள பிரீதி நிருபாதிகப் பிரீதியாமென்பதின குணாதற்பாலதாம்.

ககம்கொண்டு, எனது வாஸ்தவ சொரூபத்தினிடத்திலேயே அகம பிரஹமாஸமி (யான பிரஹமமா பிருக்கின்றேன) எனனும் பாவனை யுடையவனாயிருந்ததலின், (அவநனமில்லாத ஆரத்தாத்தி-ஆரத்தன-சிஞ்ஞாசு என்பவாகமும் சி ரீரட்டனாயிருக்கின்றன, அவநனமிருத்தலின், அந்த ஞானி) எனதானமாவென்பதே எனது நிச்சயமாக முத்தி பெறுகற்குரியவரென்னும் மக்களுள்ளே ஒருவன் இப்படிப்பட்ட ஞானிபாதமும் அவன் அளவிறந்த ஜனனங்களில் மாயன் கருகாது செய்துவந்த கருமங்களால்லாமா +

ஞானி என்னேயே பல வடிவமாகக் காணடிருத்தலின்,
எனனேயே அபேதமா யுடைவன்; அப்படிப்பட்ட ஞானியாவான்
மிக அரிய னன்று பகவான் கூறலு.

கூமை பொருத்திய வேலைபுடைய அருச்சுன சாண்பபடுகின்ற இவ்வுலகத்திலும் கேட்கப்படுகின்ற சுவாகசாகி அவ்வுலகத்திலும் விளையாமாக வுணர்ந்த சிறந்த பொருளைத்தும் சாவ காரணெனன்று கூற கற்குரிய வாச தேவனான வெண்ணெய் பன்றி விலாதிருத்தலைக் காரணகாரிய ஆராய்ச்சி வாயிலாகத் தெளிவாக விரிந்து, பரமேசுவர ரூபவெண்ணைக் கண்டு ஆதம் சொரூபமாகப் பாவித்து வருகின்றவன் வாசதேவனாகிய என்னேயே அபேதமாக வுடைவன், அமமகாத்மா மக்களுடைய அடைவதற்கு மிக அரியவனான +

+ ஆரத்தாத்தி முதலியோராக மா புருஷராயினும் அவர்கள் என்னிடத்திற் பத்தியில்லாத ஸ்ரீரவராயினும் சி ரீரட்டாவா அவர்கள் எப்போதும் என்னே நினைப்பதில்லை னா ரியே என்னே பெப்போதும் நவாதிருக்கின்றன அதனாலவன் அவர்களிலும் சி ரீரட்டனும் அதனால் அவர்களிடத்து எனது பிரீதி அவரவராகப் பிரீதிக்கேற்றவாதிருக்கின்றது ஞானி என்கான் மாவாகவே யிருத்தலின் யானவனிடத்திற் கொள்ளு பிரீதி நூற்பா கிதா யிருக்கின்றது ஒருவன் ஞானியாவது அவன் அளவிறந்த ஜனனங்களில் செய்துவந்த நிஷ்டைமா காரங்களால்லா நெருக்கின்றனக்குப் பகவான் கூறினாரெனக் பலம் பிரயோசனம்

+ காண்பபடுகின்ற இக்கோகத்திலும் கேட்கப்படுகின்ற பரலோகத்திலும் முள்ள இழிந்த பொருளே யல்லாமல் உயர்ந்த பொருளும் சாவ காரணென்னெனும் என்னேத் தவிரவில்லையென்று அவற்றைக் காரண காரிய ஆராய்ச்சி வாயிலாகத் தெளிவாக வுணர்ந்து, இடைவிடா தென்னேயே தன்னுடைய சொரூபமாகப் பாவனை செய்கின்றவன் ஆரத்தாத்தி முதலியோரோடே பிறப்பினை படைத்த குரியவனாகாது என்னேயே அபேதமாக வுடைவது யானாலே விளங்குகின்றன, அப்படிப்பட்டவன் மிக அரியவனென நருச்சுனனக்குப் பகவான் கூறினாரெனக்

பகவான் மோட்ச வடிவப் பரம்பருஷாத்தமாய் பலத்தைத் தருவது
 என்னுடைய ஆராதனையாமென்பதை வேறுததுப் பிறவிப்
 பயனைத் தருவதற்குரிய கூடாததிர தேவதைகளின்
 ஆராதனையில் மக்களுக்குப் பிரவித்தி யுண்டாதற்குத்
 காரணம் அவரவாதம் பூவ சம்ஸ்கார வடிவ வாசஞ்
 விசேஷமேயா மனக் கூறலு.

வேலையுடைய அரசுகளு¹ கூடாததிர தேவதைகளின் பதகரோ
 தம் மனத்தினகண அழுத்தமாகக் கொண்டுள்ள காமத்தினாலே பகுத
 தறிவனைத்துங் கெட்டு, கமங்கு வேண்டிவன்வற்றைத் கரும் தெய்வத்
 தின் ஜபம்-உபவாசம்-பிரதட்சிணம்-நமஸ்கார முதலிய வழிபாடாகிய
 சிறந்த சியமங்களிலே நிலைத்து நின்று, அதேதேவதைகளை ஆராதனை
 செய்வார்கள். 5

(அருச்சுன¹ நீ உமச்சு எளிப் பாபுள்ள கூடாததிர தேவதைகளை
 ஆராதனை செய்பவாகும் அதேதேவதைகளின் பிரசாதத்தால், சாலைசு
 வரனுள்ள உயிர்க்குத் தவறாது பகதியுண்டாமன்றோ வென்று
 வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றன, கெட்கக் கடவாய்)

ஒருவா பிடித்து மறைக்கற்கரிப் இடிபு மஞ்சமாறு பகைவரோடு
 போராசெப்பும் அருச்சுன¹ எவ்வெருவன் (இமமைப் பயன் அல்லது

அளவிறந்த ஜன்மங்களில் நிஷ்காம காங்களைச் செய்து அவற்றால் சித்த
 சுத்தியடைந்தவன், சாவம் மிததை, சாவம் பிரஹ்மம், சாவம் நானென்றுணர்ந்து
 தான் மாததிரமாகவே விளங்குகின்றான் என்பதின குணாதற்பாலதாய்

5 தம் மனத்தினகணுள்ள காமத்தால் பகுத்தறிவனைத்தும் கெட்டிருப்பவா,
 பூவ சமஸ்கார வடிவ வாசஞ் விசேஷத்திற் கேற்றவாறு, தாம் விருப்பிய பய
 னைப் பெறுதற் பொருட்டு கூடாததிர தேவதைகளை யாராதனை செய்து வருகின்
 றனரென நஞ்சுசன்னுக்குப் பகவான் கூறினானெனக் இங்குக் காமமென்றது
 மாரணம் - மோகனம் உச்சாடனம் ஸதாபனம் ஆகாஷணம் - வசீகரண
 முதலியவற்றை விருமபும் ஆசையை

மாரணம் மோகன முதலியவற்றைப் பெற விருப்பி யட்ச ராட்ச முதலிய
 கூடாததிர தேவதைகளை ஆரதிப்பவா முடிவில் துக்கத்தையன்றிச் சுகத்தை
 யடைவதில்லையா மெனப்பது நிஷ்காம காமஞ்செய்பவா கூடாததிர தேவதைகளை
 ஆரதிப்ப தில்லையா மெனப்பது மிங்குணாதற் பாலனவா

மறுமைப்பயனை விருமபி) சிரத்தையோடு யாதேனுமொரு தெய்வத்தை (தன் முற்பிறப்பின் வாசனையின் வலியால் வெளிப்பாப) அனபு பெருக ஆராதனை செய்ய முயல்கின்றானே அவனுக்கு வேண்டுவதாகிய நிலை பெற்ற பத்தி (அதேதவகையி னிடகது மேனமேலும்) உளதாவதாக, அதனை முறமும் சாவாநதரியாமியாபுள்ள நானே யுண்டாகக்கூகின்றேன, யானுண்டாககிப அப்பத்திபுடனே அதேதவதையை ஒவ்வொரு நாளும் (இதுவே உண்மைபாய தேவதையாமென்று நம்பி) பிரிபமாய ஆராதனை செபகின்றவன் விருமபியவற்றை யெல்லாம் பிரசித்தமாக அவனுக்குச் சிறிதுங் குறையாது நானே கொடுக்கின்றேன் ||

(அருச்சுனா ! நீ க்ஷுத்திர தேவதைகளும் தேவரீரது வடிவமே யன்றோ? அங்ஙனமாக, அதேதவதைகளின் ஆராதனையும் தேவரீரது ஆராதனையாகாதோ? அதேதவதைகளை ஆராதனை செய்கின்றவா பெறும் பயன் குறைவுடையதாமோ? என்று வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேடசக சடவாய)

அருச்சுனா ! (பான் சாவாநம் சொருபமா பிருக்கின்றே நென்ப தறியாது) தமது மனத்தினிடகது மாரணம் மோகன முதலிய பயன

என்க கன் மிய உப தேவகையை பாகவல்காரு பயனை விருமபிச சிரத்தையோடு தன் முற்பிறப்பின் வாசனையால் வெளியாய அனபு பெருக ஆராதனை செய்பவனுக்கு அகதேவதையினிடகது நிலைபெற்ற பதியுண்டாமாறு நானே செபகின்றேன் அவ்விடத்துள்ள அப்பத்தியைத் திருப்பி யென்னிடத்துண்டா மாறு நான் செய்வதில்லை எனக்கண்ணியமாபுள்ள தேவதைகளுள் எதற்கும் தனது பத்தாககு அவா விருமபியவற்றைக் கொடுக்கு சாமாததிய மிலலை, சீவாகளின் புண்ணிய பாவங்கள் யறிந்த அவற்றிற் கேற்றவா றவாகளுக்குப் பயன தருபவனும் அதேதவதைகளுக்கும் அநதாயாமியா யிருப்பவனுமாய நானே அத தேவதைகளின் பத்தாககு அவா விருமபிய பயனைக் கொடுக்கின்றேன், சாவேச வரையுள்ள நான் சிலாக்கு டேராகவும் சிலாக்குப் பிறிதொன்றன் வாயிலாகவும் அவா விருமபிய பயனை அவா தம் கருதகிற கேற்றவாறு தருகின்றேனென மருச்சுன்னுக்குப் பகவான் கூறினாரென.

மாரணம், மோகன முதலிய காமிய பதாததங்களை வேண்டி க்ஷுத்திர தேவதைகளை ஆராதனை செய்பவாக்கு அத தேவதைகள் வாயிலாக அவற்றை யானே தருகின்றேன், அதேதவ ரத்கள் தருவீகிலலை பென்பதைப் பகவான் இங்கு விளக்கிக் காட்டினு ளென்பதிங் குணாதற்பாலதா

களைத் தருதற்குரிய யட்ச ராட்சத முகலிய இததேவதைகளை உண்மையாய் தேவதைகளா மென்று கருதி, அததேவதைகளைச் சிறப்பாக ஆராதனை செய்துவருகின்ற மந்த புத்தி யுடையவா பெறும் பயன் நாசமுடையதாம், அவர்கள் ஆராதனை செய்யும் தேவதைகளும் நாசமுடையவராம் +

(அருச்சுனா ! பகவானே ! உம்காராதனை நாசமுற்ற உத்தம பலனைத் தருவதாயின், இவ்வுலகக்காரனா பெருமபானமையார உம்மை ஆராதனை செய்வதனான பாரமுடைய விருக்கின்றன ரென்று வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்)

அருச்சுனா ! விவேகமில்லாதவா பான முடிவிலலாதவா, ஒன்றோ டொப்புக கூறுமபடி தின்று பற்றுதற் சரிதாயுள்ள ஆந்தச் சொரூபனென மெனனைச் சிறிது முண்பாதிருக்கின்றனா, ஆனால், இந்தக் கிருஷ்ணன் நமக்கோபன் புகுகிரன், ராஜகுலத்திற பிறந்த

+ நான் எல்லாப் பொருளாயிருக்கின்றென்பதை அறியாது எனக்கண்ணியமாக வேறு தேவதைக ளிருக்கின்றன அவை த்ரும பயன்கள் மிக உயர்ந்தனவென்று கருதி அததேவதைகளை ஆராதனை செய்வா பெறும் பயன் ஐடபதாததமா யிருத்தலின், அந்தித்ததியமா , அததேவதைகளும் என்னிடத்துக் கற்பித்தா யிருத்தலின், அந்தித்தியாமென நருச்சுன்னுக்குப் பகவான் கூறினாரென

மந்த புத்தியுடையவரென்றது நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேக மில்லாதவரை உண்ணைப்பொரு ளாராய்ச்சி யுடையவராய் எனது பத்தா அடையும மோட்ச வடிவப் பலன் நாசமுற்திருத்தம் போல் அன்னிய தேவதைகளை பத்தரடையும் மாரணம் டோகன் முதலிய பயன்கள் நாசமுடையாதிருத்த வில்லை யென்று பகவா னிங்குக் குறிப்பிட்டிக் கூறினாரென்பகிங் குணாதற்பாலதாம்

இந்திரன் முதலிய தேவதைகளின் பத்தாகள் சாததுவிகராவா, யட்ச ராட்சதங்களின் பத்தாகள் ராசதராவா, பூதப் பிரேதங்களின் பத்தாகள் தாமதராவா இவர்கள் தத்தம் தேவதைகளை ஆராதனை செய்து, அதனால் அநித்தியப் பயனையே யடைகின்றன ரென்பதும், அாததாததி, ஆாததன், சிஞ்ஞாசு ஞானிபெண்ணு பகவானது பத்தா நாவருள ஞானி பொழிந்தவா நித்தியப் பயன் அடைவதிலாயினு, அவர்கள் முடிவில் நித்தியப்பயனை மடைதற்குரியவராயிருக்கின்றன ரென்பதும் இங்குணாதற்பாலவராம்

வாசுதேவன புத்தகினை, நமமைப்பால் இவனும ராநா வியவகாரங்
சீராடு கூடி யிருத்தலின், பரமநாத மிலலாதவ னான, சீவருள்ளே
ஒருவனென றறிகின்றனா ! அதனால் எனனை ஆராதனை செய்வதன
கண் பராமுகமாயிருக்கின்றனா ‡

(அருச்சுனா ! ஶீ எவவகையாலும் சீவரிடத்தஞ்ச சம்பவியாத அள
வற்ற திவப குணங்களை புடைப தேவரீரிடத்து அவிவேகிகடரு
மனுஷ்பத துவ புத்தகிபும சீவநதுவபுத்தகிபு முண்டா யிருத்தற்குக் கார
ணம் பாடுதென வினாவுகல் கூடும், அகற்கு விடை கூறுகின்றேன,
கேடக்க கடவாய)

அருச்சுனா ! யான (என்னிடத்துப் பத்தியிலலாதவா பரமேசு
வானுன வெனனை புள்ளவா றுணரா தொழிக எனனும் எனது சங்கற்
பத்தி னனுசாரமாகப்) பொருந்திபுள்ள மாயையிற் பொருந்தி அதனால்
நன்றாக மறைந்திருக்கின்றேன, அங்ஙனம் மறைந்திருத்தலால் எனது
நிஜவடிவம் எவரும் நியுமாறு பிரகாசமாக வெளியாகா திருக்கின்றது ;
அன்றியும் உலகத்தார யாவரும் உலகத்தில் அஞ்சத்தக்கசகாய ஜனன
மரண வடிவப் பெரிப் சமசாரப் பிராந்திபின்கண் கமது மனம் அழுந்தி
நிற்ப ஞானகாண மறைந்திருத்தலால், ஜனன மாண வடிவச் சமசாரப்
பிராந்தி சற்றுமில்லாத வெனனை யறிபா திருக்கின்றனா §

‡ விவேக மிலலாதவா யான சாவ ஜகத்கிறதங் காரணமாய முடிவிலலா
தவனா யிருக்கின்றேன, நிரதிசய ஆந்த வடிவனா யிருக்கின்றேனென றெனனைச்
சுறித்து முணராது, நாத ிகாபன மகன்னன்று வாசுதேவன மகன்னென்றும்,
ஆந்தவடிவன்னென்றும், நமமுள ஒருவனென்று முணர்கின்றனா , அதனால்
எனனை ஆராதிப்பதன் ண பராமுகமாயிருக்கின்றனரென றருச்சுன்னுக்குப் பக
வான கூறினாரெனக

பகவானுக்கு ஜகத காரணமாதற் பொருட்டு மாபைபோடு கூடியிருத்தலும்
கிருஷ்ணாதி அவதாரங்களுப் சோபாதிக வடிவமாம், அதவீதீய பரமநாத நீரதி
சய வடிவமா யிருப்பது நிருபாதிக வடிவமாமென்பதிங் குணாதற் பாலதாம்

§ யான என்னிடத்துப் பத்தியிலலாதவா எனனை யுணரா தொழிகவென்னும்
எனது சங்கற்பத்தோடுகூடிய மாயையால் மறைந்திருத்தலின், எனது நிஜவடிவம் ,
எவாகும் விளங்காதிருக்கின்றது உலகத்தார சமசாரப் பிராந்தியுடையவரா
யிருத்தலால் எனனை பறிந்து பூசிக்க விரும்பாது, 'இரங்கிராதி தேவர்களைப் பூசிக்
கின்றனரென றருச்சுன்னுக்குப் பகவான கூறினாரெனக

(அருச்சுனா! நீ தேவரீர் மாயையால் மறைந்திருத்தலின், தேவரீர்க்கு அஞ்ஞான மில்லையோவென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.)

பெருமை வாப்ந்த வில்லைபுடைய அருச்சுனா! (என்னை மறைக்கும் மாயை என்னிடத்துக் கற்பிதமா யென்வசமா யிருத்தலின், அதனால் பரமேசுவரனாய்) யானுண்மையில் மறையாது முன் சென்றனவும், இனி வருவனவும், இப்போ திருப்பனவுமாய் சர்வப் பிராணிகளையும் செவ்வையாக அறிந்திருக்கின்றேன்; எல்லாப் பொருளுமாக விருக்கின்ற வென்னை (என்னிடத்துப் பத்தியில்லாதவருள்) எவரும் உலகத்தின்கண் அறியா திருக்கின்றனர். உலகத்தார் ஸ்தூல உடம்பைக் கொண்டு பிறக்குங் காலத்தில் விருப்பாலும் வெறுப்பாலு முண்டாகின்ற சுக துக்கம் - பசி தாகம் முதலிய துவந்துவங்கனி நியித்தமாக யான் சுகி - யான் துக்கி யென்றற் றொடக்கத்தனவாக வருகின்ற மோகத்தால் தமது தமது தேகாபிமான புத்தி சம்பவிப்பதால் பரமேசுவரனாகிய வென்னை யறியா திருக்கின்றனர். இத்தேகாபிமான புத்தியும் என்னை யுலகத்தா ரறியா திருத்தற்குக் காரணமாம். ¶

(அருச்சுனா! நீ தேவரீர் இப்போது எவரும் என்னை அறியா ரென்று திருவாய்மலர்ந்தருளியது அர்த்தார்த்தி முதலியோர் என்னை

இங்கு உலகத்தாராவார் முற்கூறிய அர்த்தார்த்தி முதலிய நால்வரல்லாதா ராவரென்க.

¶ மாயையால் யான் வாஸ்தவமாக மறைவதில்லை; அதனால் சென்றன வருவன நிகழ்வன வனைத்தையு மறிகின்றேன்; உலகத்தார் பிறக்கும்போதே தேகாபிமான முடையவராயிருத்தலினால், என்னை யறியா திருக்கின்றனர்; இப்புத்தியும் அவர்களென்னை யறியாமைக்குக் காரணமாமென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினாரென்க.

இந்திரசாலஞ் செய்பவனை அவனைச் சேர்ந்தவ ரறிந்தும் மற்றவரறியாது மிருப்பதுபோல, பகவானை அவனைச் சேர்ந்தவ ரறிந்தும் மற்றவ ரறியாது மிருக்கின்றன ரென்ப திங்குணர்த்தப் பாலதாம்

எனது பத்தரல்லாத உலகத்தார் விருப்பாலும் வெறுப்பாலு முண்டாய வியாகூலமுடையவராயிருத்தலின், என்னைத் தமதான்மவடிவமாக அறியா திருக்கின்றனர்; அதனால் ஆராதனஞ் செய்தற்குரிய என்னை ஆராதனஞ் செய்யா திருக்கின்றன ரென்பதிங்குப் பகவானு லுணர்த்தப்பட்டதென்க.

தியானஞ் செய்யுந் தவமுடையோ ராவரென்று முன் திருவாய் மலர்ந்தமைக்கு முரணமீம யென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

அறிவுடைபார் பலரும் வியந்து கூறுமாறு யாதொரு பயனையும் விரும்பாது கீழ்ப்போன பிறவிகளில் நல்வினைகளைப் பிரயத்தன பூர்வகமாகச் செய்த அதிகாரிபுருஷர் அவற்றால் முன்ஜன்மங்களிற் செய்த துன்பத்தைத் தரப்பொருந்தியுள்ள பாவ கரும மனைத்தையும் மிகவும் தம்மைப்பற்றுதலொழியவிட்டு, நன்மார்க்கத்திலேயே செல்வாராயின், கலக்கத்தையே செய்யும் சோகம் மோக முதலிய துவந்துவ குணங்களா லுண்டாய யான் சுகி - யான் துக்கி யென்றற் றொடக்கத்துப் பிராந்தியை யடையாதவராய்ப் பரமேசுவரனுயுள்ள வென்னை ஆராதனை செய்யும் மார்க்கத்திலே திட சங்கற்ப முடையவராய் நிலைபெற்று நின்று என்னையே மனத்தின்கண் வைத்துத் தியானஞ் செய்வார். †

யாம் வெவ்வேறாக ஆடும் பழைய மாயக் கூத்தாட்டுவிக்கும் அம்மாயன், இனி அருச்சுனன் தாமருளிச்செய்த தத்துவார்த்தத்தைத் தோடாந்து, வினாவுதற்பொருட்டுச் சில கூறல்.

அருச்சுன ! தத்துவஞானத்தா லன்றி, மற்றெதனாலு மொழித் தற்கரிய பிணி - மூப்பு - பிறப்பு - இறப்பென்னு மிவற்றை யொழித் தற் பொருட்டுத் தத்துவஞான முளாதாமாறு கருகி, சகுணப் பிரஹ்ம மாகிய வென்னையே யாசிரயித்து, சாஸ்திர விசுதமான கருமங்க

† முற்பிறப்பில் பயனோக்காது நல்வினைகளைச் செய்துவந்தவர் தீவினை களைச் செய்வதொழிந்து, சோக மோக முதலிய துவந்துவமில்லாது என்னையே பரமேசுவரனென் றுணர்ந்து, சர்வப் பிரகாரத்தாலும் தியானஞ்செய்வார்; மற்றவர் அங்ஙனஞ் செய்தற் குரியவராகா திருக்கின்றனரென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினாரென்க.

கொலையெய்தல் கூடாதென்பது யாகத்தின் கண்ணும் யுத்தகளத்தின் கண்ணும் கொலையெய்வதை நீக்கியிருத்தல் போல, பகவானை யறிந் தாராதனை செய்யா திருக்கின்றனரென்பது பகவத் பத்தரை நீக்கி யிருக்கின்ற தென்பதிங் குணர்த்தப் பாலதாம்.

நல்வினைகளைப் பயன் கருதாது செய்பவரன்றி மற்றவர் பகவானை யறிந் தாராதனை செய்தற்குரியவராகா திருக்கின்றன ரென்பது மிக்குணர்த்தப் பாலதாம்.

ளைப் பயன் கருதாது செய்துவரு மதிகாரி புருஷர்கள் அக்கர்மங்களால் சித்தசுத்தி யடைந்து, சற்குருவினுபதீசத்தா லன்றி வேறெதனாலும் உணர்த்தகரிய நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தையும் அதனை இதுவே யென் மதிகாரி புருஷனறிதற்குரிய ஆத்மாவையும் அதிகாரி புருஷர்கள் தமது நல்லறிவின் வழியாக அனுஷ்டித்து வரும் (சிரவண முதலிய சாதன வடிவக்) கரும மனைத்தையும் அறிதற் குரியவ ராவர்; இவற்றையறிந்தபின் அவர்தமக் குண்டாவதையுங் கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய். *

அருச்சுனா! அதிகாரி புருஷர்கள் தாம் கடைத்தேறுதற் பொருடாராயும் பழைமையாயுள்ள அதிபூதம், அதிதெய்வம், அதியக்ஞ மென்பவற்றோடுகூடி நிற்குந் தன்மையுள்ள பாமேசுவரனாய் வென்னை யெப்போதும் தியானஞ் செய்யும் புருஷர் “பொல்லாப் புழுமலினோய்ப் புன்குரம்பை” என்னும் இந்த வுடம்பு அழியுங்காலத்திலும் எல்லாமா யுள்ள என்னை யுள்ளவா றறிவார் (என்று பகவான் கூறினார்) †

7 - மாயாருப அத்தியாயம்

ழிந்நிந்நு.

* பிணி மூப்புப் பிறப்பிறப் பென்பனவற்றை யொழித்தற் பொருட்டு, தத்துவ ஞானத்தை விரும்பி, தத்துவமசி மகா வாக்கியத்தின்கண்ணுள்ள தத் பதத்தின் வாச்சியார்த்தமான சகுணப் பிரஹ்மத்தைத் தமக்குப் பற்றுக்கோடாகக் கருதி, பயனோக்காது சுபகருமங்களைச் செய்து வருகின்றவர் தத்பதத்தின் இலக்கியார்த்தமான நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தையும், துவம்பதத்தின் இலக்கியார்த்தமான ஆத்மாவையும், தத்பத இலக்கியார்த்தமான நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தையும் துவம்பத இலக்கியார்த்தமான ஆத்மாவையும் ஏகமாக வுணர்த்த கேதுவாய் சிரவணாதி சாதனமனைத்தையு முணர்த்தற்குரியவராவரென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினானென்க.

இதனால், பிணி மூப்புப் பிறப்பு இறப்பு என்பவற்றை யொழித்தற்குரிய முக்கிய சாதனம் பிரஹ்மமும் ஆத்மாவுமொன்றே யென்றுணரும் தத்துவ ஞானமாம்; அதற்குச் சாதனம் சிரவண முதலியனவாம்; அவற்றிற்குச் சாதனம் பயனோக்காமல் ஈசுவரார்ப்பணமாகச் செய்யும் சுப கருமங்களா மென்பன விளங்கியவாறாக.

† அதிபூத முதலியவற்றோடு கூடியுள்ள பாமேசுவரனை உள்ளவாறு தியா

8-எழுவகை வினாவரைத்த அத்தியாயம்.

அருச்சுனன் பகவானருளிச்செய்த பிரஹ்ம முதலியவற்றைப்பற்றி,

அவரை நோக்கி, எழுவகையாக வினாவுதல்.

போர்முகத்தில் ரிஷபத்தை யொத்துள்ள அருச்சுனன் உயிர னைத்தையும் தேகாபிமான வடிவக் கயிற்றூற் கட்டி, அக்கட்டில் தாம் சிக்காது, ஆயர்பாடியில் இடையரது மணிக்கயிற்றூல் தமது தாயா கிய யசோதைப் பிராட்டியார் கட்ட அக்கட்டில் சிக்கிப் பாலலீலை ரெய்தருளிய பகவான் தனக்காசிரியராக விருந்து, முன்னர்த் திரு வாய் மலர்ந்தருளிய பிரஹ்ம முதலிய பதார்த்தங்களை யறிதற்பொரு ட்டு, அவற்றை யேதுவாகக் கொண்டு, எழுவகை வினா வினாவத் தொடங்கி, பகவானை நோக்கி, பகவானே ! (1) முன்னர்த் தாங்களரு ளிச் செய்த பிரஹ்மம் எத்தன்மையது ? (2) அத்தியான்மம் எத்தன் மையது ? (3) தேவரீர் விதித்துள்ள கருமம் எத்தன்மையது ? (4) தேவரீர் சித்தத்திற் கியைந்த அதிபூதம் எத்தன்மையது ? (5) அதி தெய்வம் எத்தன்மையது ? (6) அதியக்கும் எத்தன்மையது ? அவ் வதியக்கும் இவ்வுடம்பின்கண் இருத்தல் எவ்வாறு ? (7) சீவர்க்குப் பொருந்தியுள்ள உடம்பு மரணமாகுங் காலத்தில் அவர்கள் பர

னஞ் செய்து வருகின்றவர் தம் மாண காலத்திலும் பரமேசுவரனை மறவாதறிதற் குரியராவரென் றருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினாரென்க.

பரமேசுவரனை யிடைவிடாது தியானஞ் செய்து வருகின்றவர் இந்திரிய முதலியன தம் வசமாகாது போகும் மாணகாலத்திலும் பரமேசுவரனை அவ னருளால் அறிதற்குரியவராகின்றன ரென்பதிங் குணர்த்தப்பாலதாம்.

இவ்வேழாவ தத்தியாயத்தில் உத்தம அதிகாரிகளைக் குறித்து நிற்குணப் பிரஹ்மமும், மத்திம அதிகாரிகளைக் குறித்துச் சகுணப் பிரஹ்மமும் பகவானால் கூறப்பட்டன வென்க.

இனிவரும் எட்டாவ தத்தியாயத்தின் பெரூள் முற்றும் இவற்றின் வியாக் கியானமேயாம்.

மேசுவரராய வுமமை யுள்ளவாறுணரும் விதம் எவ்வாறு? இவ்
வெழுவகை வினாக்கட்கும் விஸ்தாரமாக விடை கூறுதல் வேண்டும். ‡

‡ (1) தேவரீர முன்னா னேய வடிவமாகத் திருவாய மலாந்தருளிய
பிரஹ்ம உபாதி யுடையதா? அஃதிலலாததா வென்பது முதல் வினாவாம்
ஞானத்திற்கு விஷயமா யிருப்பது னேயமென்பபடும ஒரு பொருளைப் பல
பொருள்போலக் காட்டுவது உப தியாச, அது கூட ஆகாபத்தைக் கடாகாய ம
மாகாயமெனக் காட்டுவது போலவதாம்

(2) ஆதம் சம்பந்தமுடைமையால் ஆதமாவென்று கூறப்படும உடம்பை
ஆசிரயித்துள்ளது அததியானமாய் அது சுரோத்திர முதலிய கரணக்கூட்
டமா? பிரத்தியக் சைதனியமா? எனபது இரண்டாவது வினாவாம் பிரத
தியக் உள, சைதனியம் ஆதமா

(3) கருமமென்பது யகஞ் (யாக) வடிவமா? அதற்கு வேறாயதா வென
பது மூன்றாவது வினாவாம்

(4) அதிபூதமென்பது பிருநிவி முதலிய புத்தங்களை யாசிரயித்துள்ள அறப்
காரியமா? சம்பூரண காரியமா? எனபது நான்காவது வினாவாம்

(5) அதிதேயவ மென்பது தேவதா விஷயமான தியானமா? தேவத
களின் சூரியமண்டல முதலியவற்றில் அநுகுதமா யிருக்கும் சைதனியமா?
எனபது ஐந்தாவது வினாவாம்

(6) அதியகஞ்மென்பது யாதாவதொரு தேவதா விசேடமா? பரப்பிரஹ்
மமா? அவவதியகமும் அதிகாரி புருஷாக்கு எவ்வாறு சிந்தனை செயதற் குரி
யதாம்? அஃதாவது தாதாத்மிய (கற்பித பேத வாஸ்தவ அபேத) மாகச் சிந்தனை
செயதற்குரியதா? அல்லது முற்றும் அபேத மாகச் சிந்தனை செயதற்குரியதா?
அவவதியகஞ் சாவப் பிரகாரத்தாலும் உடம்பிலேயே யிருக்கின்றதா? அதற்
கன்னியமாக விருக்கின்றதா? அஃதுடம்பினக் கணிகுகின்ற தெனின், அது
புத்தி முதலிய வடிவமாக விருக்கின்றதா? அவற்றிற்கு வேறாக் விருக்கின்றதா?
எனபது ஆறாவது வினாவாம்

(7) மரணகாலத்தில் இந்நிரிய முதலியன தம் கட்டுவிட்டுடாழிதலின் அப
போது அதிகாரி புருஷன் தேவரீரை யெவ்வாறுணாவ் னென்பது ஏழாவது
வினாவாம்

புத்தங்களை யாசிரயித்திருப்பது அதிபூதமாய், தெய்வத்தை யாசிரயித்திருப்
பது அதிதேயவமாய், யகஞ்த்தை யாசிரயித்திருப்பது அதியகஞ்மாய்

அருச்சுனன் வினாவிய எழுவகை வினாக்கட்கும் பகவான்
முறையே விடைகூறல்.

முதல வினாவிற்கு விடை.

ஆதிசேஷன்மீது யோக நித்திரை செய்கின்ற பகவான் அருச்சுனன் வினாவிய எழுவகை வினாக்கட்கும் விடைகூறத் தொடங்கி, அருச்சுனா! யான் கூறிய பிரஹ்மம் அதிகாரி புருஷன் ி மற்றவர் அறிதற்கரியதா நிருபபதாம்; ஆராய்ந்து கூறுபிடதது, அட்சரமாம்; சர்வத்தினும் பெரிதா நிருபபதாம். இஃதுனது முதல் வினாவிற்கு விடையாம். மற்ற வினாக்களுக்கும் விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய். †

இரண்டாவது வினாவிற்குவிடை.

அருச்சுனா! அநதக்கரணங்களி றிருக்கின்ற அட்சரப் பிரஹ்மத்தின் சொருப பூதமான பிரதத்தியக் சைதன்யமே அத்தியான்மமாம் இஃதிரண்டாவது வினாவிற்கு விடையாம். ‡

† (1) இங்கு முதல வினாவிற்கு விடையாகக் கூறிய பிரஹ்மம் நிருபாதிக்கப் பிரஹ்மமாம், சோபாதிக்கப் பிரஹ்மம் மனரூப மாயாசகித சேதனம் சோபாதிக்கப் பிரஹ்மமாம், மாயாசகித சேதனம் நிருபாதிக்கப் பிரஹ்மமாம். அது ஞானத்தாலாவது அருஞ்ஞானத்தாலாவது தேசகதாலாவது காலத்தாலாவது பற்றெதலாவது நாசமடையா கிருதத்தலின், அட்சரமென்று சொல்லப்படுகின்றது; அல்லது நெருப்பு இருப்புப் பிண்டத்தின் உளளேயும் வெளியேயும் வியாபகமாயிருத்தல் போல மாயாப் பிரபஞ்சத்தின் உளளேயும் வெளியேயும் வியாபகமாயிருத்தலால், பிரஹ்மம் அட்சரமாம் பூதன திரண்டபொருள் உற்பத்தி நாசமின்றி யாண்டமே வியாபகமாயுள்ள பொருள் அட்சரமாமெனப்பதாம் ஒம் என்னும் பிரணவவெழுத்து அட்சரப் பிரஹ்மத்தின் வாசகமாயிருத்தலின் அதுவும் உபசாரமாக அட்சரமென்று கூறப்படுகிறதென்றும், அவ்வியத்தம் ஆதமஞானமுண்டானவும் நாசமாகாதிருத்தல் பற்றி அதுவும் உபசாரமாக அட்சரமென்று கூறப்படுகிறதென்றும் இங்குணாதற பாலனவாம்

‡ (2) அட்சரப் பிரஹ்மத்தின் சொருப பூதப் பிரதத்தியக் சைதன்யம் இத்தேகவடிவ மித்தியான்மாவை யாசிரயித்துக்கொண்டு போகதாவடிவமாக விருப்பதால், அத்தியான்மமென்று சொல்லப்படுகின்றது, அச்சைதன்யத்திற்கு வேறாயுள்ள சுரோத்திரிய முதலிய கரணங்களின் கூட்டம் அத்யான்மமென்றென்பது இரண்டாவது விடையின் கருத்தாம்.

மூன்றாவது வினாவிற்கு விடை.

இச்சராசர வடிவமாயுள்ள பூதங்களி னுறபத்தியைச் செய்யும யாகம் தான் முதலியனவே கருமமாம். இது மூன்றாவது வினாவிற்கு விடையாம் †

நான்காவது வினாவிற்கு விடை.

கெடுதற்குரியதா பன்மநக வுடம்பு அத்தனை யானென்று கரு தும் விபரீதப் புகழும் அகிபூதமாம் இது நான்காவது வினாவிற்கு விடையாம் ‡

ஐந்தாவது வினாவிற்கு விடை

உயிரைப் பந்த மடைதற்குரிய இச்சரீர வடிவமாய் சாவபுரத் திலும் நிறைந்துள்ள இரணியகருப்ப னென்னும் புருஷனே அதிதெய வமாம். இஃதைந்தாவது வினாவிற்கு விடையாம். §

ஆறாவது வினாவிற்கு விடை

குறைதலில்லாத விஷ்ணுவடிவமாயுள்ள 'அதியகனும் வாசுதேவ' எப் பையானேயாம் இஃது ஆறாவது வினாவிற்கு விடையாம் ¶

† (3) உதாசனக்கிரியை எதிர்ப் பிடுங்கக் கருகின்ற உயர்களும், ஓமமுத லிய கருமங்களால் சராசரவடிவமாயுள்ள பூதங்களுண்டாகின்றன வென்பது சுருதி ஸமிருதிக்களில் மிகுபிரசித்தமா உவசித்ததீயில் அனபோடு இடம் ஆகுதி சூக்தமவடிவமாய்ச் சூரிய மண்டலத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது அவ்வாகுதி யோடுகூடிய சூரிய மண்டலத்திலிருந்து எழையுண்டாகின்றது, அம்மையே லிருந்து நெல் முதலியன வுண்டாகின்றன, அந்நெல் முதலியவற்றிலிருந்து தாவரஜங்கமவடிவப் பிராணிகளுண்டாகின்றன, அந்நெல் முதலியவற்றிலேயே அந்தப் பிராணிகள் விருத்திபடைக்கின்றன இவ்வாறு யகனும் ஓம முதலிய கருமங்கள் சராசர வடிவாயுள்ள பூதங்களி னுறபத்திக்குக்காரணங்களாமென்ப திங் குணாதற் பாலதாம்

‡ (4) பூதத்தை யாசிரயித்துப் பெளதிகமாயிருப்பது இங்கு அதிபூதமாம், வேறறப்பமாய் பொருளும் இங்கு அதிபூத மன்றாம் உறபத்தி நாசமுடைய பொரு ளினைத்தும் சாவப் பிராணிமாததிர வடிவப் பூதத்தை யாசிரயித்துண்டாகின்றன வாதலின், அவை அதிபூத மா மென்பதிங் குணாதற்பாலதாம்

§ (5) சூரியன் முதலிய தேவதைகளை யாசிரயித்து, சடசு (கண்) முதலிய காரணங்களுக்கு அங்குகிரக்கு செய்யவன் இரணியகருப்பனாவன், அவ்விரணிய கருப்பனே இங்குத்தெய்வமாம்

ஏழாவது வினாவிறகு விடை.

யாவா தாம் மாணமுடைபுங் காலத்திலும் சித்தத்ததைத் தமவயத கனவாகச் செய்பும் பாகிப மாகக்கமனைத்தையும் தடுத்தது கிபானஞ் செயதற்குரியவன யானே யென்பதுணாந்து, சபக முதலிய விஷய மைந்திலும் முறையே செல்லுதற்குரிய சுரோகதிர முகலிய இரதிரிய மைந்தையும் அடச்சி, தமது சித்தமானது என்னிடத்து நிலை பெற்றிருப்பதாகச் சரீரத்தை விடுகல் வடிவ மரணத்தை யடைகின்ற ருரோ அவா என்னையே யடைவா இதன்றி சிறிதும் ஐயப்பாடின ரும் அவர்கள் தேவீரையே யடைவ தெவ்வாறுமென்று நீ வினாவா யாயின, அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய் §

மரணசாலத்தில் பரமேசுவரனைத்தியானஞ்செய்வா தவறாது அவனையே யடைவாரென முன்னாக கூறிய பொருளையே விளக்குதற் பொருட்டு, வேறு தேவதைகளைத் தியானஞ் செய்பபரும் தவறாது அதேதேவதைகளையே யுடவாரெனப் பகவான் கூறல்.

அருச்சுனா ! (மரணசாலத்தில் பரமேசுவரரைப் வெண்ணைத் தியானஞ் செய்பு மதிகாரி புருஷன் என்னையே யடைவெனென்பது நிச

¶ (6) யாகமனைத்திற்கும் காரணராயும், யாகமனைத்தின் பலன்களை யெல்லாம் தருபவராயும் யாகமனைத்திற்கும் அபிமானியாயுமுள்ள விஷ்ணுவே அதியகளுமாம் அவவிஷ்ணுமூத்தி வாசுதேவனுதிய கிருஷ்ண மூத்தியேயாம் இத்தனால, விஷ்ணு மகக் ஞாடப்பின்கண்ணே பஞ்சவடிவமா யிருக்கின்றனா, வியாபகமாயிருத்தலின் பரிசுசின்னமாயுள்ள புத்தி முதலியவற்றினும் வேறாவ ரென்பது பெறப்பட்டது படவே அநதப் பரப்பிரஹ்மவடிவ விஷ்ணு அத தியந்தம் அபேதமாகச் சிந்திக்கத் தக்கவரென்பதும் பெறப்பட்ட தென்க

§ (7) மரணசாலத்தில் அதியகளு வடிவமாகிய சகுணப்பிரஹ்மத்தையே சிந்தித்துத் தமமுடம்பை விடுவாரே தேவயான மாகக்கமாகப் பிரமலோகத்தை யடைந்து முடிவில் பரம அடச்ச வடிவராய நிராகுணப் ப்ரஹ்மத்தையே யடைவா, நிராகுணப் பிரஹ்மத்தையே சிந்தித்துத் தமமுடம்பை விடுவா தமமுடம்பை விட்டபோதே நிராகுணப் பிரஹ்மத்தையே யடைவா அவரதற்கு வேறாக வெவ்வாற்றினு மிருப்பதில் ரென்பதாம் பிரஹ்மஞானியின் பிராணன அவ னுடம்பினின்றும் வெளியே செல்வகிலலை அவ்வுடம்பினுள்ளேயே அது தன காரணத்தின்கண் ஒடுங்கிவிடுகின்றது, அவன் தடையின்றி நிராகுணப் பிரஹ்ம காவே ஆய்விடுகின்றனென்பது சுருதிப் பிரசித்தமாம்

சயமேயாம் , ஆபிணம்) எவன இந்தவுடமமை விடுவதென்னும் அம்மரண காலத்தில் யாதாவதொரு தேவதைபை யாவது, வேறு பிரியம் அல்லது அபிரியமான பொருளையாவது தியானஞ் செய்பவனாய்த் தன்னுடம்பை விடுகிறானோ அவன் மரணத்தின் பின் அத் தியானத்தினளவாகவே அத்தியானத்தின் வலியால் அதனையே படையா நிற்பான் அதனால், நீ பரமேசுவரனான் எனது சொருபத்தையே யெக்காலத்திலும் மனத்தினிடத்ததுத தியானமாகக்கொண்டு, என்னிடத்தானா சிந்தனைபோடும் புத்தகத்தைச் செய்யக் கடவாய் அங்ஙனஞ் செய்வாயாயின், அதன லென்னையே படைவாய் இதிற சிறிதும் ஐயப்பாடினாறும் †

† மரணகாலத்தில் பரமேசுவரனைத் தியானஞ் செய்துகொண்டிருப்பவன் அவனையே யடைவானென்பது நிச்சயமே யாயினும், பரமேசுவரனை விட்டு வேறுதேவதைபையாவது பிரியப்பிரியப்பொருள்களுள் எந்நையாவது தியானம் செய்துகொண்டிருப்பவன் அதனையே யடைவான் மரணகாலத்தில் பரமேசுவரனைத் தியானஞ் செய்வதற்கு அதற்கு முன் வெகு காலம் பரமேசுவரத்தியானஞ் செய்வது காரணமாயிருந்தலின் அருச்சுன ! நீ யெப்போதும் பரமேசுவரனாகிய வென்னையே தியானஞ் செய்துகொண்டு என்னிடத் தாப்பித்த மனம் புத்திகளையுடையவனாய் உனது சுதாம் மாகிய யத்தத்தைச் செய்யக் கடவாய், அதனும், என்னையே தவறாதடைவாய் என்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினானென்க

பகவானே யிடைவிடாது தியானஞ் செய்வா அவன் வடிவமாகின்றன ரென்பது குளவியையே நினைத்துக்கொண்டிருந்த பசும்புழு அக்குளவியே யாவதும், நந்திகேசுவரா இறைவனே யிடை விடாது தியானஞ் செய்திருந்தமை யால் வேறுடம்பெடாது அவ்விறைவனுக்கொப்பான வடிவமடைந்தனரென்று புராணங் கூறுவதும் இவ்வுணாதற் பாலனவாம் இவ்வுக கூறிய தியானம் சகுணப் பிரஹ்மத்தியானமாம் இவ்வுகப் பகவான் அருச்சுனனுக்கு நீ யுத்தஞ் செய்யக்கடவாய் என்று கூறியதற்குக் காரணம் அவனுக்கு அச்சமயம் யுத்தமே நேரிட இருந்தமைபற்றியாம், இதுவே அவனுக்கு அச்சமயம் நித்திய கருமமாம் இக்கருமமும் சித்தசுத்திக்குக் காரணமாயிருந்தலின், அதனைச் செய்யும்படி அவனுக்குப் பகவான் வற்புறுத்திக் கூறினானென்க

இங்ஙனம் அருச்சுனனது எழுவகை வினாவிற்கும் விடைகூறி,
மரணகாலத்தில் பரமேசுவரத்தியான முடையவர்க்குப்
பரமேசுவரனை யடைதலாகிய பயனையுங் கூறிய
பகவான் அதனை விரித்துக் கூறுதற்குத்
தொடங்கல்.

அருச்சுனா! சிறந்த அப்பியாச யோகத்திலும் ஞானயோகத்திலும் செல்லும் தகுதிவாய்ந்த தமது சித்தத்தை அவற்றின்கண் மிகுதியாகச் செலுத்திப் பிறிதொரு விஷயத்தையுஞ் சிந்தனை செய்யா திருப்பவர் இவ்வளவினதென்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதற்கரிய சூரியமண்டலம்போல விளங்குகின்ற பழைமையாயுள்ள திவ்விய புருஷனாகிய பரமான்மதேவனை யல்லாமல் பிறிதொன்றனை படை யார்; அப்பரமான்ம தேவன் சொருபத்தையும் அவனை யடையும் மார்க்கத்தையும் யான் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக்கடவாய். *

முற்கூறிய அதிகாரிபுருஷர்க்குச் சிந்தனை செய்வதற்கும் அடைவதற்கு முரிய பரம திவ்விய புருஷனைப் பகவான் மீண்டும் பல விசேஷ ணங்களால் குறிப்பிட்டே கூறி, அவனை மரணகாலத்தில் தவறாது நினைப்பவர் அவனையே யடைவரென்று வற்புறுத்திக் கூறல்.

போர் செய்தற்குரிய வேலையுடைய அருச்சுனா! மூன்று காலத் திலுமுள்ள பொருளனைத்தையும் அறியும் சர்வஞ்ஞனும், உலகமனைத் திற்கும் காரணமாயிருக்கும் அநாதியும், சூரியர் சந்திரர் முதலிய யாவரையும் தனதானையில் நிறுத்துகின்ற சர்வநியந்தாவும், உலக மனைத்திற்கும் அபின்ன நிமித்த உபாதான காரணமாயிருத்தலின்

* அப்பியாசயோகமாவது இங்கு உலக விஷயங்களுள் எதனையும் நினை யாது பரமேசுவானது திவ்விய மங்கள வடிவத்தைத் தொடர்ச்சியாகச் சிந்தனை செய்திருத்தலாம்; ஞானயோகமாவது இங்குப் பிரயத்தன மில்லாமலே சித்தம் அடக்கமுடையதாய் உலக விஷயங்களுள் எதனையும் சிந்தனை செய்யா திருத் தலாம். கங்கை, யமுனை முதலிய நதிகள் முடிவில் தமது நாம ரூபங்களை யொழித் துக் கடலில் ஏகரூபத்தை யடைதல் போல, இடை விடாது பரமேசுவரத் தியா ளஞ் செய்பவனும் முடிவில் தனது புண்ணிய பாவங்களை யொழித்துப் பரமேசு வரனிடத்தில் ஏகரூபத்தை யடைகின்றா னென்பதின் குணர்த்தம் பரவதாம்.

ஆகாய முதலிய சூக்குமப்பொருளிலும் அததியந்தம் சூக்குமமாயிருப்பவனும், சுபாசுப கருமங்களின் பயனெவ்வளவுண்டோ அவ்வளவு பயனையும் சீவர்களின் கருமானுசாரமாக அவர்கட்குத் தனித்தனியாகக் கொடுப்பவனும், அளவிறந்த மகிமையை யுடையவனுபிருத்தலால் எவர்க்கும் சிந்தனை செய்தற்கரியவனும், எல்லா விடத்திலு முள்ள இருளை நீக்குகின்ற இளஞ்சூரியனைப்போலப் பிரகாசமுடையவனும் ஆகிய பரம திவ்விய புருஷனைப் பொருந்துதற்குரிய அன்பினையுடைய உபாசகர்தம்மரணகாலத்தில் கலங்குதலில்லாத யோகாப்பியாசமுடைய மனத்தாலே, புருவமத்தியிலுள்ள ஆஞ்ஞாசக்கரத்தில் தம்முடைய சூற்றமற்ற பிராண வாயுவைச் சுழுமுனை நாடிமார்க்கமாகப் புழுமாறு செய்து நிறுத்தித் தியானித்துத் தமதுடம்பைவிட்டு, பத்தாம்வாயிலென்னும் பிரம ரந்தரத்தால் வெளியாவராயின், இங்குக் கூறிய இந்த யோகத்தினுலே அப்பரமான்ம புருஷனைத் தவறா தடைவர்; இப்பொருளினை இன்னும் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக்கடவாய். †

பரமேசுவர பாவத்தை யடைதற் பொருட்டுப் பரமேசுவரத் தியானத்தை விதித்த பகவான், பரமேசுவரனைத் தியானிக்கும்போது அவனை ஓங்காரவடிவப் பிரணவ நாமத்தாலன்றி, வேறு மந்திரங்களால் தியானித்தல் கூடாதேன்னும் நியமத்தைக் கூறல்.

அருச்சுனா ! எந்த ஓங்கார நாமமுடைய பிரஹ்மத்தை வேதார்த்தங்களை யுள்ளவா றுணர்ந்த பெரியோர் அட்சரமென்றெடுத்துக் கூறுவரோ, எந்த அட்சரத்தை விஷயங்களின் மீதுள்ள விருப்பத்தை யொழித்த சந்தியாசிகள் தமது சொருபமாக அடைபா நிற்பரோ, எந்த அட்சரப் பிரஹ்மத்தை அடைய விரும்பிய சாதக புருஷராய நைஷ்டிகப் பிரஹ்மசாரிகள் காமாதி தூர்க் குணங்கள் நீங்கி, குருகுல வாசஞ் செய்து, வேதாந்த சாஸ்திர சிவண மனன முதலியவற்றைச்

† எவ்வுபாசகர் மரணகாலத்தில் சர்வஞ்ஞத்துவ முதலிய அளவிறந்த மங்கள் குணங்களையுடைய பரமபுருஷனை யோகாப்பியாசமுடைய மனத்தால், தமது புருவங்களினிடையே யுள்ள ஆஞ்ஞாசக்கரத்தில் பிராணவாயுவைச் சுழுமுனை நாடி மார்க்கமாகச் செல்லச் செய்து நிறுத்தித் தியானஞ் செய்து, தம்முடம்பினை விட்டுப் பிரம ரந்தர வாயிலாக வெளியா கின்றாரோ, அவ்வுபாசகர் அப்பரம புருஷனைத் தவறா தடைவரென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினானென்க. இது யோகியடையும் பயனைத் தெரிவிப்பதாம்.

செய்வரோ, எந்தப்பொருள் அநக சிரத்சயாநந்தப பொருளாமோ அகணையுனக்குச் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக் கடவாய். ‡

பகவான் முற்கூறிய அாத்தத்தைச் சாதனத்தோடு கூறல்

யாவரினும் மேனமை பொருநதிப அருசகனு¹ சுரோததிரம் - நுவக சூ-சடசு-சிங் புவை-சிராணமென்னு மிரதிரியமைந் தும் நதகம் விஷபங்கரில் செல்லாவாறு அவற்றை படக்கி, மனக்கை யன்னிய விஷபங்களை நினைபாதவாறு இருதய கமலகதினகளை நிலைபெறச்செய்து, பிராணவாயுவைக் குறைவில்லாது சிரத்தினக் ணேறுமாறு செய்து, இதுவே நாம் சமசாரகதினினு முபந்து மோட்ச மடையு மாகக்கமா மெனக் தீர்மானித்து, யோகவடிவத் தாரணையைச் செய்து, ஓம் என னும் பிரஹ்மவடிவ ஏகாட்சரத்தை உச்சரிக்கற்குரிய கனமையோடு வாயுலுரைச்சுப் பெற்று, மனம் கனிகது நினு சராசரமனைக்கிற கும மேலாயுள்ள பிபணவகதின பொருளாய் பரமேகவரனாகிய வென்

‡ பகவான் அருசகனுக்கு எவ்வாற்றால் அட்சரப் பிரஹ்மத்தின் ஞான முண்டாதல் கூடுமோ, அதனை அவ்வாற்றால் கூறத் தொடங்கி, அட்சரப் பிரஹ்மத்தை வேதாதத் முணாந்த பெரியோர் கூறி செய்கின்றன என்றும், அதனை யுணமைச் சந்தியாசிக ளடைகின்றன என்று நைஷ்டிகப் பிரஹ்மசாரிகள்தனை யடைய வேதாந்த சாஸ்திர சிரவண மென முதலியவற்றைச் செய்கின்றன என்றும் கூறினா ரெனக்

எவன் அகார, உகார, மகாரமென்னு மூன்று மாததிரையுடைய ஓம் எனனும் அட்சரத்தால் பரம் புருஷனைத் தியானஞ் செய்கின்றானே அவன் அப் பரம் புருஷனையே யடைகின்றான் என்ற சுருதி கூறிய பிரணவோபாசனையே பகவானுக்குப் பிரியமாகவின், இவ்வெட்டா மத்தியாய முடியுமளவும் அவ் வுபாசனையின் பயனும், அதனால் மீண்டும் பிறவாமைபும், அதன் மாகக்கமும் பகவானால் கூறப்படு மெனக்

ஓங்கார வடிவப் பிரணவப் பரம்பிரஹ்மத்தின் வாசகமாம், அல்லது சாலிக கிராம முதலிய பிரதிமைகள் போலப் பிரஹ்மத்தின் பிரதீகமாம் அதனைப் பிரஹ்ம வாசக வடிவத்தாலாவது பிரதீக வடிவத்தாலாவது தியானஞ் செய்வார் உடனே முத்தி பெறுவதிலா தத்துவஞான முண்டாய் பிறகே முத்தி பெறுவ ரென்பதிக் குணாதற் பாலதா டுனறில் பிறிதொன்றை கற்பனை பிரதீக மாம், அது சாலிக்கிராமத்தில் விஷ்ணுவைக் கற்பித்தல் போலவதாம்

னைத தியானிப்பதாக விருக்க, தமதுடம்பை விட்ட வுபாசகா நாச
மாத ஶீலலாத தனமை யுடைய வென்னையே யடைவா §

(அருசசுன!) நீ யோகாபபியாச வல்லமை யில்லாமையால், மரண
காலத்தில் பரவசராயத் தமது கேகததைவிடு முபாசகா யாது பயனை
யடைவரென்று வினவுதல்கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன, கேட-
கக கடவாய்)

அருசசுன! (இந்திரிய நிககிரகஞ் செயது மனதகை யிருதயத்
தினக ணிறுத்தி, பிராண வாயுவை யுச்சியினக னேற்றி, ஓம என்று
உச்சரித்துக் கொண்டு எனனைத் தியானஞ் செயதலவேண்டுமென்று
யான முறகூறிய) இவவிதமாகப் பிரணவ வுபாசனையை ஒரு வருஷம்
செயதல வேண்டும், ஆறுமாதஞ் செயதல வேண்டு மென்று கருந்நாது
எப்பொழுதும் எனனுடைய சொருபத்தையே தியானஞ் செய்கின
றவா தம் மரண காலத்தில் சவாதீனராகவாவது பராசீனராசவாவது
தம்முடம்பை விடுவாராக, இவாசஞ் யான சாவப்பிரகாரத்தாலும்
மிகு எளிதாகக் கைவசமாவேன எப்போதும் எனனைக் தியானஞ்
செயது எனது சொருபத்தையே யுடைய வுள்ள அவவுபாசகா பொய்ப
பிறவியானது மீண்டு மடைதலைப் பொருந்நரா, எவற்றினும் மேலாய
கினமாததிரமாயுள்ள யானாகவே விளங்குதலாகிய மேடசத்தை
யடைவா. ¶

§ இந்திரிய நிககிரகஞ் செயது மனததை யிருதயத்தினக ணிறுத்தி, பிரா
ணனை உச்சியி லேற்றி, ஒமென றுச்சரித்துக் கொண்டு பிரணவப் பொருளாகிய
வெனனைத் தியானஞ் செயதுகொண்டே யிறப்பவா எனனை யன்றிப் பிறி
தொன்றை யடைவதில்லை யென்று பகவா னருசசுன்னுக்குப் கூறினானக

யோகவடிவத் தாரணயாவது யோகஞ் கூறியவாறு மனததைக் குறித்த
இலட்சியத்தில் வைத்தலாம்

யோகாபபியாசத்தோடு பிரணவ மந்திர ஜபம் செய்வதோடொழியாது
அமமந்திரத்தி னாததமாகிய பாமேசுவரனைத் தியானஞ் செயது கொண்டே மர
ணகாலத்தில் சுழுமுனை யெனனும் காடி மாககமாகத் தம்முடம்பை விட்டுச்
செல்லு முபாசகா தேவயான மாககமாகப் பிரஹ்மலோகத்தை யடைந்து, அங்
குள்ள போகங்களை யனுபவித்து, முடிவில் அகம் பிரஹ்மாஸிமி யெனனும் தத்
துவஞானத்தால் பிரஹ்ம பாவத்தை யடைகின்றன ரொன்பதிங் குணாதற் பால்
தாம்.

¶ தம் மரண பரியந்தம் வேறெதனையும் தியானம் செய்யாது எனனையே

பரமேசுவர வுபாசனையால் பரமேசுவரனை யடைந்து தத்துவஞான மடைந்தவர் மீண்டும் பிறப்பதில்லை யெனக் கூறிய பகவான் பரமேசுவர வுபாசனை யில்லாமையால் தத்துவஞான மடையாதவர் தாமடைந்துள்ள பிரம்ம லோகத்தினின்றும் திரும்பி மீண்டும் பிறப்பரெனக் கூறல்.

அருச்சுனா! பிரம்ம லோகத்தை யடைந்தவரும், தம்மால் முன்பு செய்யப்பட்டுப் பொருந்திய வினைகளின் பயனை யனுபவித்துத் தீர்ந்த காலத்தில் மீண்டும் பிறப்பர். (பரமேசுவரனாகிய வுன்னை யடைந்தோரும் அவர்போன்று மீண்டும் பிறப்பாரோ வென்று நீ வினாவ வேண்டாம்;) உண்மையாகப் பரமேசுவரனாகிய வென்னை யடைந்து பரமாதந்தத்தைப் பெற்றிருப்பவரே மீண்டும் பிறவாத மார்க்கத்தை யடைந்தவராவர். (பிரம்மலோகமும் காலத்தினால் முடிவுடையதாகவின், மீண்டும் பிறப்பதாமென்பதனைக் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக்கடவாய்.) சூரிய சந்திரரது கதிரைக்கொண்டறியும் பகலிரவினும் வேறாய் பிரம்மாவின் பகலிரவைக் கூறுமிடத்து, அவனுக்கு ஆயிரம் சதுர்யுகங் கொண்டகாலம் ஒரு பகலாம்; இங்ஙனமே ஆயிரம் சதுர்யுகங்கொண்ட காலம் ஓரிரவாம். இங்ஙனமாய் பகலிரவுகளைக் கொண்ட நூறு வருஷ காலம் அப்பிரமனுக்குக் குறையாததுள்ள ஆயுட்காலமாம். எண்பத்துநான்கு லட்சம் யோனிபேதமுடைய பிராணி யனைத்தும் அந்

தியானஞ் செய்து வருகின்றவர்க்கு யான் சுலபமாக விருக்கின்றேன்; அவர்க்குப் பிறப்புண்டோ? இல்லையோ வென்று நீ ஐயுறல் வேண்டாம். என்னை யடைந்த அவர்கள் மீண்டும் எவ்வகைத் துக்கத்திற்கு மிருப்பிடமாயும் அநித்தியமாயுமுள்ள பிறப்பினை யடையார்; சின்மாத்நிரமாய் விளங்குவதாய் மோட்சமே யடைவரென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினான்.

இங்குக் கூறிய வுபாசகர் தமது மாணகாலத்தின் பின் தமது உபாசனை யின் வலியால் தேவயான மார்க்கமாகப் பிரம்மலோகத்தை யடைந்து, அங்குப் பவவகைத் திவ்விய போகங்களை யடைந்து, முடிவில் தத்துவஞான முடையவராய்க் கைவல்ய மோட்ச மடைவ ரென்பதிங் குணர்த்த பாலதாம்.

பிரம்மலோக மென்பதொன்றே சிவோபாசகர்க்குச் சிவலோகமாகவும், விஷ்ணு உபாசகர்க்கு விஷ்ணு லோகமாகவும் தோன்றும் மகிமை யுடையதா மென்பது மிக்குணர்த்த பாலதாம்.

கப பிரமமனது ஒருநாளின் முற பகுதியாகிய பகவிறேனறிப பிற பகுதியாகிய இரவிலழியும் தன்மை யுடையனவாம். *

* இங்குக் கூறிய பிரமலோகம் ஏனைய சுவாகக் முதலிபவற்றிற்கு முபலட்சண மாம்

பிரம லோக முதலியவற்றைத் தாம் செய்துள்ள புண்ணிய கருமத்தாலடைந்தவர்கள் அக்கருமத்தின் பயனை யனுபவித் தொழிந்த பின் மீண்டும் பிறப்பா, பரமேசுவரனாகிய வெண்ணையடைந்து பரமாத்மத்தைப் பெற்றறிருப்பவரே மீண்டும் பிறவாத மரக்கத்தை யடைந்தவராவா, பிரமமன குறிப்பிட்ட நூறு வயதுள்ளவருவன, பிராணி யனைத்துப் பகற்காலத்திற் றேனறி யிராக்காலத்தி லழியுந் தன்மையுடையனவா மென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினவானாக

பிரணவோபாசனையால் தேவயான மரக்கமாகப் பிரமமலோகத்தை யடைந்தவா அங்குண்டாய் தத்துவ ஞானத்தால் பிரமமனோடு மோட்ச மடைவா, அவாக்குப் பிறப்பில்ல பஞ்சாக்கினி வித்தை முதலிய சாதனங்களால் பிரமலோகத்தை யடைந்தவாக்கு அங்குத் தத்துவஞான முண்டாவதில்லையாம், அதனால், அவா மீண்டும் பிறப்பா சுவாகக்கலோக முதலியவற்றை யடைப்பவா தவருது மீண்டும் பிறப்பென்னும் விஷயம் இங்குணாதற் பாலதாம்

சத்திய யுகமென்னும் கிரேதாயுகத்திற்கு வருஷம் பதினேழு லட்சத்து இருபத்தெண்ணாயிரமாம், கிரேதா யுகத்திற்கு வருஷம் பன்னிரண்டு லட்சத்துத் தொண்ணூற்றாறுபிரமாம், துவாபர யுகத்திற்கு வருஷம் எட்டுலட்சத்து அறுபத்தெண்ணாயிரமாம், கலியுகத்திற்கு வருஷம் நான்கு லட்சத்து முப்பத்திராயிரமாம் பிரமாவிற்கு இச்சதுாயுகம் ஆயிரங்கொண்ட காலம் பகலாம், இங்ஙனமே இச்சதுாயுகம் ஆயிரங்கொண்ட காலம் இரவாம், இங்ஙனம் பகல் மிரவுங் கொண்ட நாள பதினேந்து பட்சமாம், இப்பட்ச மிரண்டு கொண்ட காலம் மாதமாம், இம்மாதம் பன்னிரண்டு கொண்ட காலம் வருஷமாம் இவ்வருஷம் நூறுகொண்ட காலம் பிரமாவின் பரமயுகமாம் இந்த நூறுவருஷ காலத்தில முன் ஐம்பதுவருஷ காலம் பிரதம் பராதத் மென்றும், பின் ஐம்பது வருஷ காலம் துவதீய பராதத் மென்றும் சொல்லப்படுகின்றன இந்த நூறு வருஷமான பின் பிரமம் நாச மடைகின்றன எனென்று கிரமமுர் அந்தப் பிரமாவின் தாழ்ந்தவராகிய இருதிரன் முதலிய தேவர்களும் மற்றப் பிராணிகளும் அப்பிரமாவின் பகற்காலத்திற் றேனறி யிராக்காலத்தி லழிகின்றன எனென்று கிரம முர் இங்குணாதற் பாலனவா பிரமாவின் பகலென்னும் இருஷ்டிக காலத்திலும் இரவென்னு பிரளய காலத்திலும் ஆகாயத்தி ழூதங்கள் உறப்பதி நாசமின்றித் தாயிருந்த படியே யிருக்கு மென்பது மிகுணாதற் பாலதாம்

பகவான உணமையாகப் பரமேசுவரனாகிய வெணனை யடைநது பரமா நந்தத்தைப் பெற்றிருப்பவரே மீணமே பிறவாத மாகக்கத்தை யடைந்தவ ராவ ரென்று முன்னாக கூறியதை விவரித்துக் கூறல.

அருச்சுனா ! முற்கூறிய கிரமக்கில சோனறுகின்ற வியத்தச துடன் அவ்வியத்தத்தை யடைபாச சக்தா வடிவப் பாரமென்றும், இதற்கிரிய வுணாவு கெடுகற்குரிப் உடம்பினிடகது அழியாதுள்ள உணாவென்றும், புதுவநாசக கோனறிய கனறென்றும், இதற்கிரிய வாரிலாக அறிகற 'சரிப் தென்றும், அழியாக பொருளுள்ளும், கனனை யடைந்த அதிகாரிபுருஷா பின்னாப் பிறப்பினை யடையாத ஸகானமென்றும் பெரியோர் கூறுவது எனது சொருபகையேயாம் இகனை ி அறிவாயாக +

முன்னாக கூறிய பத்தி யோகமே பரம கதி யென்னும் மோட்ச மடைதற்கு உபாயமா மெனப் பகவான கூறல

அருச்சுனா! எவ்வகைப்பட்ட பூகங்களும் எந்நகப் புருஷனிடக் கொடுங்கி பிருக்கின்றனவோ, சாவ பூகங்களிலும் எந்தப் புருஷன வியாபித் திருக்கின்றனோ, அந்நக நிரதிசப் பரமானம் புருஷனாபுள்ள வெணனை அந்நகிய பகதியாலேயே அடைகல வேண்டும், அந்நகிய

+ வியத்தம் அவ்வியத்த மெனது இங்குப் பிரமாவின் சகலாவஸ்தையும் கேவலாவஸ்தையும சகலாவஸ்தை யென்பது நனவென்னும் சாக்கிராவஸ தையாம், கேவலாவஸ்தை யென்பது உறக்கமென்னும் சுழுதகியவஸ்தையாம் சொப்பனம் சகலாவஸ்தையி லநதாகக்கதாம்

வியத்தம் அவ்வியத்த மெனபன் வற்றிற்கு வேறா யிருத்தலால் சத்தாவடிவப் பாவமாய், சரீரம் நாசமடையிலும் உணாவு மயமாய்த் தான் நாசமடையாதிருத்த லின் நித்தியமாய், புதுவதாகத் தோன்ற திருத்தலின் சநாதனமாய் சுரோத்திர முதலிய விகிதியங்கட்கு வ்ஷய மாகாதிருத்தலின் அவ்வியத்தமாய், அழியாது என்று மிருத்தலின் அட்சரமாய், தனனை யடைந்த அதிகாரி புருஷா பின் னாப் பிறப்பினை யடையாத ஸதானமா யிருப்பது எனது சொருபமா மென்று பகவான அருச்சுன்னுக்குக் கூறினாரெனக் எனது சொருபமெனப் பகவான, கூறியது என துயிர், இராகுவின் தலை என்றற போலவதாம் பிரஹ்மம் உருவ முதலிய குணங்களிலலா திருத்தலின் நேதகீர் முதலிய இந்நிதியங்களுக்கு வ்ஷய மாகா திருக்கின்ற தெனக்

பத்தியா லடைதல் முடிபாது. எம்மார்க்கத்திற் செல்லுங் காலம் வரும்போ திறந்தவர் பிறவாதவ ராகின்றனர்; எம்மார்க்கத்திற் செல்லுங் காலம் வரும்போ திறந்தவர் பிறக்கின்றனரென்று நீ வினாவுவாயாயின், அவர் அம்மார்க்கத்திற் செல்லுங் காலத்தை உனக்கு விளங்கக் கூறுகின்றேன், நீ அதனைக் கேட்பாயாக. §

பகவான் முன்னர்த் தேவயானமார்க்கத்தையும் அதனைத் துதிசெய்தற் பொருட்டுப் பின்னர்ப் பிதிருயான மார்க்கத்தையும் கூறல்.

அருச்சுனா! ஜோதி வடிவமாய அக்கினி யபிமான தேவதையும், பகலும் சுக்கிலபட்சமு மென்னும் காலங்களி னபிமான தேவதைகளும் ஆகிய அத்தேவதைகளோடுகூடி ஆறுமாத காலத்தில் உத்தராயண மென்னும் தேவயான மார்க்கத்தில் மரணமாய்ச் சென்று சகுணப் பிரஹ்மத்தை யடையும் சகுணப்பிரஹ்ம வுபாசகர் மீண்டும் பிறப்பதில் ராவர்; தூமாபிமான தேவதையும், இராத்திரியும் கிருஷ்ண பட்சமு மென்னும் காலங்களி னபிமான தேவதைகளுமாகிய அத்தேவதை ளோடுகூடி ஆறுமாத காலத்தில் தட்சிணாயன மென்னும் பிதிருயான மார்க்கத்தில் மரணமாய்ச் செல்லும் கருமயோகி புருஷன் (சுவர்க்க மென்னும் பெயருடைய சந்திரலோகத்தில் தான் செய்துள்ள புண்ணிய கருமங்களின் பயனை யனுபவித்த பின்னர் எஞ்சியுள்ள கருமங்களின் வசத்தால்) எவ்விடத்தும் பிறத்தற் குரியவருவன். ¶

§ பரமேசுவரனிடத் தன்றி மற்றவற்றின்க ணுண்டாகாத பிரேமை யென்னும் அன்பே இங்கு அந்நிய பத்தியாம். சர்வ பூதங்களும் எவனிடத் தடங்கியிருக்கின்றனவோ, எவன் சர்வ பூதங்களிலும் வியாபாகமா யிருக்கின்றானோ, அந்த நிரதீசிய பரமான்ம புருஷனாகிய வெண்ணை அந்நியமான பத்தியினாலேயே அடைதல்வேண்டும், பிறதொரு பத்தியினு லடைதல் கூடாது; இறந்தபின் இம் மார்க்கத்திற் செல்பவர் பிறவாதவராகின்றனர்; இம்மார்க்கத்திற் செல்பவர் பிறக்கின்றனரென்பதனையும் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக்கடவாயென்று பகவா னருச் ஈனுக்குக் கூறினானென்க.

¶ எம் மார்க்கத்தில் ஜோதி வடிவமாய அக்கினி யபிமான தேவதையும் பகற்கால அபிமான தேவதையும் சுக்கிலபட்ச அபிமான தேவதையும் ஆறுமாத மாகிய உத்தராயணமு யிருக்கின்றனவோ அம்மார்க்கம் தேவயான மார்க்கமாம்; அம்மார்க்கத்தில் தாமீறந்தபின் செல்லும் சகுணப் பிரஹ்ம வுபாசகர் அச்சகுணப்

பிரஹ்மததையே யடைகின்றனா, அவர்களமீண்டும் பிறப்பதில்லை எம்மாககத தில் புகையென்னும் தூமத்தி னபி னான தேவதையும் இராககால அபிமானதேவ தையும் கிருஷ்ணபடச அபிமான தேவதையும் தட்சிணையனமு மிருக்கின்ற னவோ அம்மாககம் பிதிருயான மாககமாம் அம்மாககத்தில தாமிநந்த பின் செல்லும் கருமயோகிகள் சுவாககமென்னும் சந்திரலோகத்தை யடைநது, அங் குச சுகத்தை யடைதற் கேதுவாயுள்ள கருமபலத்தை யனுபவித்தபின்னா யாண் டேனு மோரிடத்தில் தமது கருமத்திற் கேற்றவாறு பிறக்கின்றனரென்று பகவா ன்ருச்சுன்னுக்குக் கூறினாரென்க

தை மாசி பங்குனி சித்திரை வைகாசி ஆனியென்னு மிவவாறுமாதகால மும உத்தராயண காலமாம் ஆடி ஆவணி-புரட்டாசி ஐப்பசி கார்த்திகை மா கழியென்னு மிவவாறுமாத காலமும தட்சிணையன காலமாம் உத்தராயணம், தட்சிணையனமென்று மேற்கூறியிருப்பதற்கு, அவற்றின் அபிமான தேவதைகள் என்று பொருள் கொள்க

உத்தராயண மாககத்திற்கு அக்கினி யபிமானதேவதை முதலிய நான்கு தேவதைகள் கூறப்பட்டிருப்பினும், வருஷாபிமான தேவதை முதலிய தேவதை களும், பிதிருயான மாககத்திற்குத் தூமாபிமானதேவதை முதலிய நான்கு தேவ தைகள் கூறப்பட்டிருப்பினும் பிதிரலோகாபிமான தேவதை முதலிய தேவதைக ளும் இங்குக் கொள்ளற் பாலன்வாம் தாமிநந்தபின் சகுணப்பிரஹ்ம வுபாசகா தேவயான மாககமாகப் பிரஹ்மலோகத்திற்குச் செல்லுங் கிரமம் வருமாறு —

(1) சகுணப்பிரஹ்ம உபாசகா மரணமாங்காலத்தில் அாச்சியென்னும் அக் கினி யபிமான தேவதை அவரை அவா தம் சரீரத்தினின்றும் வெளியாக்கி, தன் னுலகத்திற்குக் கொண்டுபோகின்றது, (2) பின், பகலபிமான தேவதை அவரை அங்கிருந்து தன்னுலகத்திற்குக் கொண்டுபோகின்றது, (3) பின், சுக்கிலபடச அபிமானதேவதை அவரை யங்கிருந்து தன்னுலகத்திற்குக்கொண்டுபோகின்றது (4) பின், உத்தராயண கால அபிமான தேவதை அவரை யங்கிருந்து தன்னுல கத்திற்குக் கொண்டுபோகின்றது, (5) பின், வருஷ அபிமானதேவதை அவரை யங்கிருந்து தன்னுலகத்திற்குக் கொண்டுபோகின்றது, (6) பின், தேவலோக அபிமானதேவதை அவரை யங்கிருந்து தன்னுலகத்திற்குக் கொண்டுபோகின் றது, (7) பின், வாயு அபிமானதேவதை அவரை அங்கிருந்து தன்னுலகத்திற் குக் கொண்டுபோகின்றது, (8) பின், சூரியதேவதை அவரை யங்கிருந்து தன் னுலகத்திற்குக் கொண்டு போகின்றது, (9) பின், சந்திர தேவதை அவரை யங் கிருந்து தன்னுலகத்திற்குக் கொண்டு போகின்றது, (10) பின், மின்லைபிமான தேவதை யவரை அங்கிருந்து தன்னுலகத்திற்குக் கொண்டுபோகின்றது, (11) பின், அவ்வுலகத்தில் இரணிய கருப்பரது கட்டளையால் இரணியகருப்ப லோக வாசியும் அவ்விரணிய கருப்பரை யொத்த வடிவமுடையவனுமாகிய அமானவ

புருஷனென்னும் ஒரு திவ்விய புருஷன் அவா முனவந்து, அவரை வருணலோகத்திற்குக் கொண்டு போகின்றான், மின்னலபிமான தேவதை அவனுடனே செல்லும், (12) பின், அவவமானவ புருஷன் அவரை வருணலோகத்திலிருந்து இந்திரலோகத்திற்குக் கொண்டுபோகின்றான், வருண தேவதையும் இந்திரலோகப்ரியந்தம் அந்த அமானவ புருஷனும் அவவுபாசகருடனு மிருக்கின்றது, (13) பின், இந்திரதேவதை அமானவ புருஷனும் உபாசகருமாகிய அவவிருவரோடும் பிரஜாபதி யுலகமவரையிற் செல்லும் (14) பின், பிரஜாபதி அவவிருவரோடும் பிரஹ்மலோகத்திற்குப் போவதற்குச் சாமாததீய மில்லாதவனாவன, அதனால், அவவுபாசகரை அந்த அமானவபுருஷன் பிரஹ்மலோகத்திற்குக் கொண்டுபோகின்றான் இவ்வாறு சகுணப்பிரஹ்ம வுபாசகா தாமிநந்தபின் பிரஹ்மலோகத்தை யடைகின்றன ரென்பதிங் குணாதற்பாலதாம் அவவுபாசகா அவருச் சகுணப்பிரஹ்ம மென்னும் இரணியகருப்பரை யடைந்து, பின் அது வாயிலாக நிராக்ருணப் பிரஹ்மத்தை யடைந்து பிறப்பில்லாதவ ராகின்றன ரென்க

பிரஹ்மலோகத்தி னதிபதி இரணியகருப்பராவா சூட்சும சமட்டியி னபிமான சேதனம் இரணிய கருப்பரென்று கூறப்படுகின்றது காரியப் பிரஹ்மமென்றது இரணிய கருப்பரையாம் பிரஹ்மலோக மென்பது "இரணிய கருப்பரிருப்பிடமாம்

கருமயோகிகள் தாமிநந்தபின் பிதிருயான மாககமாகச் சவாககலோகத்திற்குச் செல்லுங் கிரமம் வருமாறு —

(1) கருமயோகிகள் தாம் மரணமடைந்தபின், தூமாபிமான தேவதையை யடைகின்றனர், (2) பின், இராததிரி யபிமான தேவதையை யடைகின்றனர் (3) பின், கிருஷ்ணபட்சாபிமான தேவதையை யடைகின்றனர், (4) பின் தட்சிணயன் அபிமான தேவதையை யடைகின்றனர் (5) பின், பிதிரலோகாபிமான தேவதையை யடைகின்றனர், (6) பின், ஆகாசாபிமான தேவதையை யடைகின்றனர், (7) பின், சந்திரனை யடைகின்றனர் இவ்வாறு கருமயோகிகள் தாமிநந்தபின் சவாககமென்னும் சந்திரலோகத்தை யடைகின்றனரென்பதிங் குணாதற்பாலதாம் அக்கருமயோகிகள் அங்குத் தாம் அனுபவித்ததற்குரிய கருமங்களின் பயனை யனுபவித்தபின், தமது எஞ்சிய கருமத்திற்கேற்றவாறு எங்கேனு மோரிடத்திற் பிறக்கின்றனரென்க

இஷ்டம்-பூததம்-தத்தமென்னும் மூவகைக் கருமங்களைச் செய்தவரே இங்குக் கருமயோகிகளென்று கூறப்படுகின்றனர்

(1) அக்னிஹோத்திர முதலிய கருமங்கள் இஷ்ட கருமமாம், (2) வர்-கிணறு-குளம்-தருமசரீர முதலியவற்றை மமைக்கும் கருமங்கள் பூதத் கரும

பகவான அநதத்தியானவடிவ யோகத்தில் அதிகாரிகட்கு விசுவாசத்தை மிகுதியாக வுண்டாககுதறபொருட்டு, மீண்டு மதனைத் துதிசுதல

அருச்சுனா! (தேவயான மாரக்கமென்னும் சுககிலமாரக்கம் கிரம முத்கியைத் தருவதாம், பிதிருயானமாரக்கமென்னும் கிருஷ்ணமாரக்கம் மீண்டும பிறவியைத் தருவதாமென நிகஙனம்) இவவிரண்டு மாரக்கங்களையும் ஆராயநகறியும் சகுணப் பிரஹ்மத்தியான பராயண புருஷன் பிதிருயான மாரக்கத்திற செலவூதற்குரிய இஷ்ட ஓாதக தத்தகருமங்களே யான செயதற்குரியனவாமென்னும் விபரீதபுத்தி யடைவதில்லாது, இருக்கு முகலிய வேதங்களை யத்தியயனஞ்செயது, அசுவமேத முகலிய யாகங்களும், பசு சுவாணமுகலிய காணங்களும், கிருச்சிரம-சாநகிராயண முதலிய கவங்களும் செயதிருப்பவா வசிப்பதற்குச் காரணமாயுள்ள சிறந்த பக்னிகளையடைந்து, முடிவில் சிறநகனவெனப் வறறுள்ளெல்லாய மிகச் சிறநககாயுள்ள மோட்சகதையு மடைவான ஆதலால் நீ அநதத்தியான யோகக்கை யனுஷ்டிப்பாயாக எனறருளிச்செய்தனா *

8-எழுவகை வினாவரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

மாம (3) தக்காராகு அறநெறிடற நேடிய பொருளைத் தானஞ்செய்தல தத்தகருமமா ம

சுவாக்கலோகமென்பது சநகிரமண்டலமா ரென்பதுங்குக் குறிப்பிட்டறிதற பாலதாம இங்குக்கூறிய தேவயான மாரக்கம் பிதிருயானமாரக்கமென்னு மிரண்டனுள், முன்னது புனராவிருத்தியில்லாததாயுப், பின்னது அஃதுடையதாயு மிருத்தலின் முன்னது மிகச் சிரேஷ்டமானதா ம புனராவிருத்தி மீண்டும திருமபி வருத்தல இவவிரண்டு மாரக்கமேயன்றி வேறிரண்டு மாரக்கமு முண்டு அவை ஜாயஸவமிரியஸவமாரக்கம், பிரஹ்மஞானமாரக்க மென்பனவாம இவறதுள், முன்னது அடிக்கடி ஜன்ன மரணங்களுக்குக் காரணமான யமலோகத்திற குச் செலவூ மாரக்கம் பின்னது சாவதுக்க ரிவித்தி பரமாநந்தப் பிரபதி வடிவமோட்ச மாரக்கம் அது யான பிரஹ்மமென்றுணரும் தத்துவஞானமாம்

* தேவயானமாரக்கம் பிதிருயானமாரக்கமென்னு மாரக்க மிரண்டனையும் ஆராயநது விபரீதபுத்தி யில்லாதிருப்பவன, வேதாத்தியயனம், யாகம், தவமுதலிய வறறைச் செய்தவ ரடையும் புண்ணிய லோகத்தை யடைநது முடிவில் மோட்சத்தை யுடையுடைய அந்நால் அருச்சுனா! அநதத்தியான யோகத்தை யே செய்பக்கடவாபென்று பகவான அருச்சுன்னுக்குக் கூறினானா

9 - மாயாவிகார அத்தியாயம்.

எட்டாவ தத்தியாயத்தில் யோகத்தால் தனதிச்சையை முன்னிட்டுத் தேகத்தினின்றும் நீங்கித் தேவயான மார்க்கத்தால் பிரஹ்ம லோக மடைந்த உபாசக புருஷன் அவ்வுலகத்தின்கண் திவ்விய போகங்களை யனுபவித்த பின்னர்ப் பிரஹ்ம ஞான மடைவது வாயிலாக அவ்வுலகத்திற்கு நாச முண்டாம் போது பிரஹ்மப் பிராப்திவடிவ மோட்ச மடைகின்றா னென்று பகவா னருளிச் செய்ததன்கண் ஓர் ஐயப்பாடு நிகழ்வதாம்; அஃது அவ்வுபாசக புருஷனுக்கு மோட்சம் தேவயான மார்க்கத்தினு லன்றி வேறு மார்க்கத்தினாலு முண்டா கின்றதா என்பதாம். அவ்வையப்பாட்டை நீக்குதற்பொருட்டு இவ்வத்தியாயம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. முன் னத்தியாயத்தில் தியேயப் பிரஹ்மத்தை நிரூபித்து, அதனைத் தியானஞ் செய்கின்றவ ரடையும் பயன் கூறப்பட்டது; இவ் வொன்பதாவ தத்தியாயத்தில் ஞேயப் பிரஹ்மத்தை நிரூபணஞ் செய்வது வாயிலாக ஞான நிஷ்டர்க ளடையும் பயன் கூறப்படுகின்றது.

தான் அந்தரியாமியாக விருந்தும் கருமுகி லெழுந்தாற்போலத் தன்னை அருச்சுனன் கண் டன்புற்றுக் களிப்படைந்துயர, வெளிப்

தேவயானமார்க்கம் ஞானவடிவப் பிரகாச மதிகமாகவுடைய அக்கினி முதலிய தேவதைகளை யுடையதாயும் பிரகாசவடிவச் சகுணப்பிரஹ்ம வுபாசனையாலடைவதாயும் பிரகாசவடிவப் பல வுலகங்களுடையதாயும் சுயம்பிரகாசமாய் பிரஹ்மத்தை யடைவதற்குக் காரணமாய் மிருத்தலின் சுக்கிலமார்க்கமென்றும், பிதருயான மார்க்கம் ஞானமயப் பிரகாச மில்லாமையால் தமோமயமாயும், அப்பிரகாச வடிவப் புகை இரவு முதலியவற்றுடன் கூடியதாயும், மீண்டும் பிறத்தற்குக் காரணமாய் மிருத்தலின் கிருஷ்ண மார்க்கமென்றும் கூறப்படுகின்றனவென்க.

இவ்வெட்டாவது அத்தியாயத்தின்கண் பகவான் தியானிக்கத்தக்கவாறு கத் தத்தபார்த்தத்தை அருச்சுனனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தன ரென்க.

இவ்வெட்டாவதத்தியாயத்தில் அருச்சுனன் வினாவிய எழுவகை வினாக் கட்டும் பகவான் கூறிய விடைகளை நன்றாயுணர்ந்து, உணர்ந்தவாறெழுதுபவர் வேதாத்தியயனஞ்செய்தல் முதலிய புண்ணிய கருமங்களின் பயன்களையெல்லா மடைவாரென்பதிங் குணர்த்தபாலதாம்.

பட்டுத் தோன்றி, அவனது தேரிற்பூட்டியுள்ள வெள்ளைக் குதிரைகளை அவற்றின்கடியாளத்தைப்பற்றுதல் வாயிலாகச்செலுத்த அதன்கண்ணேழுநாட்களையுள்ள பகவான், சித்தத்தை வருத்தும் வலிய துன்பங்களை நீக்கும் பதம் முன் னத்தியாயத்திற் கூறிய கிரமமுத்தியோபிறிதொன்றோவென்று தன்னிடத் தன்புகொண்டுள்ள அருச்சுனன் தன்னகத்தின்கண் கொண்டுள்ள சநேகததை அவனது முகக்குறிப்பாலறிந்து, அதனை நீக்குதற்பொருட்டுச் சில கூறுகின்றார்:—

மோட்ச மடைதற்குச் சகுணப் பிரஹ்மத் தியானம் பரம்பரா சாதனமாயும், ஆத்மஞானம் நோ சாதனமாயு மிருக்கின்றன; அதனால், அவ்விரண்டனுள் பின்னதே சிரோடமாடுமென்பது நோன்றப் பகவான் அதனைத் துதிசெய்தல.

அருச்சுன! உலக வழக்கிலும் நூல் வழக்கிலும் வருகின்ற ஞான மனைத்தினுக்கும் தலைமை பெற்று அனுபவ சகிதமா யுள்ள ஞானத்தை, குய்யமாயுள்ள பொருளைத்திறகும தலைமைபெற்று மிகக் குய்யமாயுள்ள பொருளை, மேன்மை பொருந்திய சிறிதளவாக வேனும் துன்பநருவெதன்ப தின்றி முன்னே பொருந்தி யிருப்பதை, அடையாடுவதும் அடைந்திருப்பதுமாகிய பாவனைகளினைத்தும் ஒழியும்படி உத்தமமான பவித்திரமா யிருப்பதைக் கூறுகின்றேன்; அதனை நீ கவனமாகக் கேட்கக்கடவாய். (குய்யம் - இரகசியம்) †

மீண்டுமேதனையே துதிசேய்தல்.

அருச்சுன! இவ்வாதம் ஞானமானது அழிவில்லாத பயனைத் தருவதாம்; சுதர்மத்தின் பயனாக வுண்டாவதாம்; சறகுருவின்

† ஆத்மஞானம் மற்ற ஞானங்களைப் போலாகாது அஞ்ஞானத்தை அதன் காரியத்தோடு கெடுப்பதா யிருத்தலின் ஞானங்களுள் தலைமைபெற்றிருக்கின்றதென்றும், அடைதற்கரியதா யிருத்தலின் மிகக் குய்யமா யுள்ளதென்றும், சிறிதளவும் துன்ப மில்லாத நிலையைத் தருதற்குரியதா யிருத்தலின் துன்ப மில்லா திருப்பதென்றும், கருமங்கள் பாவனை யுள்ள பதவிகளைத் தருதல் போலாகாது பாவனையற்ற நிலையைத் தருதலின் உத்தமமான பவித்திரமா யிருக்கின்றதென்றும் கூறப்பட்டதென் ன அனுபவசகிதமா யுள்ள ஞானம் - நான் பிரஹ்ம சொருப் பென்னும் அபரோட்சானுபவ பரியந்த முள்ள ஞானமாய்

கருணையைச் சமபூர்ணமாக வுடையவர்க்கு மிகவெளிதாகப் பெறுதற் குரியதாம்.

(அருச்சுனா ! நீ ஆதமஞான மித்தன்மையதாயின், அதனை யாவரு மடைய ஏன் முயற்சி செய்யா திருக்கின்றன ரென்று வினாவு தல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.)

அருச்சுனா ! இத்தன்மையதாய ஆதமஞானத்தின்கண், அதனைப் பெறுதற்கு வழியாயுள்ள சிரததை யில்லாதவர் பரமேசுவரனா யுள்ள வென்னை யெவ்வலத்திலு மடையாமல் இழிவைத் தருகின்ற ஜனனத்தை யடைநதும் மரணத்தை யடைநதும் இவ்வாறே யுழன்று இகத்திலும் பரத்திலும் தமது கருமத்திற் கேற்றவாறமைந்த கீட பதங்க முதலிய யோனிகளிற் பிறந தலைவர். ‡

முன்னர்ப் பிரதிஞ்ஞை செயத ஆத்மஞானத்தை உடன்பாட்டு வாயி லாகவும் எதிர்மறைவாயிலாகவும் துதித்து, அதனிடத் தருச்சுனை யபிமுகமாக்கிய பகவான் இப்போதனைக் கூறுகின்றார்.

அருச்சுனா ! யாவராலும் சட்சமுதலிய கரணங்களால் அறியப் படாமையால் அவ்வியகத் தூததி யென்னும் சொப்பிரகாச அதனிதிய சச்சிதாநநத சொரூபத்தையே எனக்கு வடிவமாகவுடைய பரமேசு வரனாகிய நான் ஆதேயமாக என்னிடத்தில் தங்கியுள்ள உலகங்களை முற்றும் இருததல் விளங்கலென்னும் சத்தாஸ்பூர்த்தியினால் நிறையச செய்திருக்கின்றேன். அங்ஙனமிருத்தவினால், உலகிலுள்ள சராசரப்

‡ ஆதமஞானம் ஞானம் பலவற்றன்றும் மிகச் சிரேஷ்டமாயும், இரகசியப் பொருள்களுள் மிக விரகசியப் பொருளாயும், தததுவமசி யென்னும் பிரததியட் சப் பிரமாண வாக்கியத்தா லுண்டாவதாயும், உத்தம பவித்திரமா யுள்ளவற்றுள் மிக வுத்தம பவித்திரமாயும், அழியாத பயன தருவதாயும், சுதருமத்தா லுண்டா வதாயும், மிக வெளிதிற் பெறுதற் குரியதாயு மிருக்கின்றது, ஆனால் தன் மீது விசுவாச மில்லாதவா பெறுதற்கு மிக வரிதா யிருப்பது, அதனைப் பெறா தவா என்னை யெவ்விடத்து மடையாது, சமசார மண்டலத்தில் உருமாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்துஞ் செத்தும் உழன்று வருகின்றன ரென்று பகவான் அருசு கன்னுக்குக் கூறினவரெனக்

சமசார மண்டலத்தில் சுழலுவதற்குக் காரணம் ஆதமஞானத்தின்கண் சிரத்தை யில்லாமையேயா மென்பதிங் குணர்த்தபாலதாய்.

பொருளனைத்தும் என்னையே பொருநதி யிருக்கும், அவற்றையான பொருநதி யிருப்பவ னல்லன (அருச்சுனா! நீ எனது தேரீனிடத் துச கண்ட வடிவா யெழுந்தருளியுள்ள நீர் யான சாவ வியாபகமா யிருக்கின்றே னென்று கூறுவது எவ்வாறு பொருநதும்? அது பிரகதி யடச விரோகமாமென்று வினாவுவாயாபின, அதற்கு விடைகூறுகின்றேன, கேட்கக்கடவாய) யான பிரபஞ்சத்தில் பொருநதும்படி நிற்கின்றாற்போல எனது அவவியக்க சொருபகையறியாதவரது ஊனக கண்ணுக்கு எனது வடிவம் விளங்கு கின்றது (அகனை யநிகவாககோ அஃ தவ்வாறு விளங்குவ தில்லையாம்) §

(அருச்சுனா! நீ தேவரீர் உண்மை நோக்கில் அவவியக்க மூர்த்தி யாகவின், உலகின்கண் வாஸகவமாக இருந்தகல கூடாடுகென்பது ஓக்கு மாயினும், உலகு தேவரீரிடத்தில் வாஸதவமாச இருக்கலக்டு மன்றோ வென்று வினாவுகலக்டும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன, கேட்கக் கடவாய)

அருச்சுனா! சிருஷ்டிக்குமுன பரமேசுவரானுகிய யான யாதொன றோடும சம்பந்த மில்லாமலே யிருப்பன, (பின் கபிறநிற றோன்றும் அரவின் வடிவ முற்றும் கயிறேபாய நின்றாற்போல) சாவப் பிரபஞ்சமு

§ அவவியக்க மூர்த்திவடிவப் பரமேசுவரானுகிய யான உலகனைத்திலும் வியாபித்திருக்கின்றேன அதனால் உலகனைத்தும் என்னிடத்திருப்பனவாம், நானே அவவுலகின்க ணிருப்பவனல்லன இவவுண்மை எனது அவவியக்க சொ ருபத்தை யறிந்தவாக்கு விளங்கும், மற்றவாக்கு விளங்காதென்று பகவான அருச்சுனனுக்குக் கூறினாரெனக் சடசுமுதலிய கரணங்கட்கு விஷயமாகாத சுயம் பிரகாச அதவீதீய சச்சிதானந்தமூர்த்தி - அவவியக்க மூர்த்தியாமெனக் கயிற நின்கண் கற்பிதமாயுள்ள அரவு மாலை தண்டம் நீர்த்தாரை முதலியவற் றின்கண் கயிறு இதுவென்னும் வடிவத்தால் வியாபித்திருத்தல போல, பிரஹ்மத் தின்கண் கற்பிதமாயுள்ள உலகின்கண் பிரஹ்மம் இருத்தல விளங்குத லென்னும் வடிவத்தால் வியாபித் திருக்கின்ற தென்பதும், பிரஹ்மம் உலகின்கண் அவதார வடிவத்தால் வியாபித்திருத்த லில்லை அவவியக்கவடிவத்தால் வியா பித்திருக்கின்ற தென்பதும், இங் குணாதற்பாலனவாம் கற்பிதமாயுள்ள உலகிற் கும் அகற்பிதமாயுள்ள பிரஹ்மத்திற்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் உண்மையிலில்லையாம், அதனால் உலகின்கண் பிரஹ்மத்தி னிருப் பில்லை யென்பது மிக் குணாதற்பாலதாம்

மாய சினை அத்தனமையினால், உலகமானது எனனோடு தனது அவயவத்தால் சம்பந்தித்து நிலலாது இஃதெனன அறபுதம்? அதனால், நீ எனனுடைய பிரபாவத்தைச் சூகசும் விசாரதகால் அறியக் கடவாயாக எனனுடைய மாயையானது பெற்ற அகங்கார கத்துவமுதலாயுள்ள இச்சாவப் பிரபஞ்சக்கையும் படைப்பவனும் யானே, (தாரணம் செய்பவனும் யானே அங்கனமாயினும் யான அப்பிரபஞ்சத்திலே ஆகேத்யவடிவஞ்ச இருப்பவனல்லன) டி

(பரமேசுவரனாகிய எனக்கும் இப்பிரபஞ்சத்திற்கும் உண்மையில் சிறிதும் சம்பந்த மில்லை, ஆயினும், யான அப் பிரபஞ்சத்தின்கண்ணிருப்பவன், எனனிடத்து அப்பிரபஞ்சமிருப்பகாமென்று யான கூறியதுபற்றி, அருச்சுனா! நீ பரமேசுவரனாகிய உமக்கும் இப் பிரபஞ்சத்திற்கும் உண்மையிற் சம்பந்தம் இன்றாயின், உமக்கும் அப் பிரபஞ்சத்திற்கும் ஆகார ஆகேத்ய பாவம் எவ்வாறு பொருந்துமென்று வினாவுகல் கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்)

விளங்குகின்ற வேற படைபையுடைய அருச்சுனா! அசங்க சுபாவ முடைய பரமேசுவரனான எனது சொரூபத்தில் வாஸ்தவமாக ஒரு காலத்திலும் சம்பந்த மடையாமலும் என்னைத் தவிரப் சிறிதொன்றி னிடத்துச் கோணமுமலு முள்ள பிரபஞ்ச மனைத்தும் என்னைச் சம்பந்தித் திருக்குந் கனமையானது கருதுகற்குரிய ஸகல்

ஃ சிருஷ்டிக்கு முன் யான எதனோடும் சம்பந்தமுறா திருப்பன பின் யான சாவப்பிரபஞ்சமுமாய் நின்றகாலத்தும் அஃதெனனோடு சம்பந்தித் திருப்பதில்லைபாம், யான பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கித் தாங்குவ காலத்திலும் அப்பிரபஞ்சத்தி் விருப்ப தில்லை யென்று பகவான் அருச்சுன்னுக்குக் கூறிலு ரெனக் சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்ம சாவப் பிரபஞ்சத்திற்கும் முதற் காரணமும் நிமித்த காரணமும் விருந்தும், உண்மையில் அசங்க அதவிதீய சொரூபமாக வீருத்தலின் அவை அதனிடத் திருப்பதில்லை, சாவப் பிரபஞ்சமும் பிரஹ்மத்தின்கண் கற்பிதமா யிருத்தலின், அது அவற்றினிடத்து வாஸ்தவமாக இருப்பதில்லை யென்பதின குணாதற்பாலதாம் சொப்பனங் காண்போ னெருவன் உண்மையில் அச்சொப்பனப் பொருள்களோடு சம்பந்த மில்லா திருத்தலுபால,பிரஹ்மமும் உண்மையில் இப்பிரபஞ்சத்தோடு சம்பந்த மில்லா திருக்கின்ற தென்பது மிககுணாதற் பாலதாம்

மனைத்திலும் நிறைந்து விளங்குகின்ற அசங்க சுபாவமுடைய ஆகாயத்தின்கண் எவ்விடத்திலும் நெருங்கிச் சஞ்சரிக்கும் சலன சுபாவம் பொருந்திய காற்றினது இருப்புப்போலவதாம். ¶

பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குங் காலத்திலும் பாதுகாக்குங் காலத்திலும் அதனோடு தனக்குச் சம்பந்தமில்லாமையைக் கூறிய பகவான் பிரளயகாலத்திலும் அதனோடு தனக்குச் சம்பந்தமில்லையெனக் கூறல்.

மலையையொத்த அருச்சுன! இங்கே காணப்படுகின்ற ஆகாய முதலிய பதார்த்த மனைத்தும் பிரளய காலத்தில் பரமேசுவரனாகிய எனது முக்குண வடிவமா யுள்ள பிரகிருதியினிடத்தே சூட்சும ரூபமாக லய பாவத்தை யடைகின்றன; சிருஷ்டிகாலத்தில், பிரளய காலத்தில் பிரகிருதியில் சூட்சும ரூபமாக லயபாவத்தை யடைந்திருந்த அவ்வாகாசமுதலிய பதார்த்தங்கள் உண்டாகுங் கிரமப்படியே பரமேசுவரனாயவென்னால் மீண்டு முண்டாக்கப் படுவனவாம்; அதனால், உண்மையாக ஆராய்ந்து நோக்குமிடத்து, எவ்விடத்தும் பூதங்களை உண்டாக்கிக் காத்தழித்து வருகின்றவன் யானே யாவன். *

¶ காற்று ஆகாயத்தை யிடமாகக்கொண் டிருப்பதுபோல, சர்வப் பிரபஞ்சமும் பரமேசுவரனாகிய வென்னை யிடமாகக் கொண் டிருக்கின்றனவென்று பகவா னருச்சுனனுக்குக் கூறினாரென்க.

அசங்க சுபாவ முடைய ஆகாயத்தில் உண்மையில் காற்றின் சம்பந்த மில்லா திருந்தும், காற்று ஆகாயத்திலிருக்கின்றதென்று கூறப்படுதல் போல, அசங்க சுபாவமுடைய பிரஹ்மத்திலும் உண்மையில் பிரபஞ்சத்தின் சம்பந்த மில்லா திருந்தும், பிரபஞ்சம் பிரஹ்மத்தி லிருக்கின்றதென்று கூறப்படுகின்ற தென்ப திங்குணர்த்தப்பாலதாம்.

பிரஹ்மம் சர்வப் பிரபஞ்சத்திற்கும் ஆதாரமா யிருக்கின்றதென்பதும், சர்வப் பிரபஞ்சமும் பிரஹ்மத்தின்கண் ஆதேயமா யிருக்கின்றதென்பதும், வியவகார திருஷ்டியினு லன்றிப் பாரமார்த்திக திருஷ்டியினு லன்றாமென்பது இங்குணர்த்தப்பாலதாம்.

* பிரளயகாலத்தில் ஆகாயாதி பூத மனைத்தும் பரமேசுவரனாய் என்னால் எனது சக்தியான சத்துவம் இரசசு தமசு என்னும் முக்குண வடிவப் பிரகிருதியின்கண் சூட்சும வடிவத்தால் லயபாவத்தை யடைகின்றன ; மீண்டும் சிருஷ்டிகாலத்தில் சீவர்களின் கருமத்தை யனுசரித்து அவற்றை யானுண்டாக்குகின்றேன் ; ஆகாசாதி பூதங்களின் சிருஷ்டி முதலியவற்றைச் செய்பவர

சோபபன திருஷ்டாவாகிய புருஷனுக்குச் சோபபன வுலகத்தின் தோற்றம் நிலை ஒடுக்க மெனப்பன பந்த காரண மாகாமை போலப் பரமேசுவரனாகிய எனக்கும் இவவுலகத்தின் தோற்றம் நிலை ஒடுக்க மெனப்பன பந்த காரணமாவ தில்லையா மெனப் பகவான் கூறல.

அருச்சுனா! யான பலததில் இசசையும், ஒருவனிடத்து விருப்பம் மறநொருவனிடத்து வெறுப்பும் ஆகிய இவற்றை யொழித்து, மித்தியா வடிவமா யுள்ள சிருஷ்ட முகவிய கருமங்களைச் செயது வருகின்றேன், அக் காரணத்தால் பரமேசுவரனாகிய என்னை அச் சிருஷ்டி முதலிய கருமங்கள் பரநப் படுததுவன வன்றும், கோசகாரப் புழு கன் வாயால் நூல் நூற்று அந்த நூலால் கான் பந்திகசப்படுவதுபோலக் கருத்கிருக துவ அபிமானதேகோடு கூடிக் காம செய்யும் கருமங்களின் பயன்களை யடையக் கருதுகின்றவா அகசருமங்களால் பந்திக்கப்பட்டு, அக்கரும பலங்களி லகப்பட்டுக் துன்புறவா †

என்னை யன்றிப் பிறிலிலை பென்று பவான அருச்சுனனுக்குக் கூறின ரெனக்

சோபபன திருஷ்டாவாகிய புருஷன் கற்பனா மாததிரத்தால் சோபபன வுலகத்தின் தோற்றம் நிலை ஒடுக்க மெனப்பவற்றிற்குக் காரணமா யிருத்தல் போல, பரமேசுவரனும் கற்பனா மாததிரத்தால் இவவுலகத்தின் தோற்றம் நிலை ஒடுக்கமெனப்பவற்றிற்குக் காரணமா யிருக்கின்றான் உண்மையில் அவனு க்கு எதனோடுஞ் சம்பந்த மின்ற மெனப் தீவகுணாதற்பாலதாம்

† இதனால் நான் செய்கின்றவ் நென்னும் கருத்கிருத்துவ அபிமானமும், தான் செய்யும் கருமத்தின் பயனில் விருப்பம் மில்லாதவன் என்கருமத்தைச் செய்ய யினும், அதனால்வன பந்திக்கப்பட்டு வருத்த முடவதில் நெனப்பது பெறப்படு மாறுணாக

கோசகாரப்புழு உலண்டு என்பன ஒரு பொருட்கிளவிகளாம்

பலததில் இசசை, விருப்பு வெறுப் பெனப்பன வின்றி யான சிருஷ்டி முதலியவற்றைச் செய்கின்றேன், அதனால், அக்கருமங்கள் என்னைப் பந்த முடையவனாகச் செய்வதற்குத் தகுதியற்றிருக்கின்றன, பலத்தி லிசசை முத லியவற்றோடு கருமங்களைச் செய்வாதாம் அவற்றால் கட்டுப்பட்டு வருத்த முற்றதற் குரியவரா யிருக்கின்றன ரென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறின ரெனக்

சோபபன திருஷ்டாவாகிய புருஷன் சோபபனத்தில பலவேறு கருமங் களைச் செய்யினும் அவற்றால் பாத்தப்படுவ தில்லையா மாறுபோல, பரமேசுவர

நித்திய - சுதத - புதத - முகத சுபாவமும், சாவப் பிராணிகளின்
ஆத்மாவும், ஆநந்தகனமும், தேச கால வஸ்து பரிசுசேத
ரகிதமுமா யுள்ள பரமேசுவரனாகிய என்னை அவிவேகி
புருஷா மானுடனாகக் கருதி, அன்பு செய்யாது
நிந்திக்கின்றன ரென்று பகவான் கூறல்

சராசர வடிவமாகப் பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கின்ற பரமேசுவர
னாய் வென்னை எல்லாவற்றினும் மேலாகிய உண்மைப் பொருளாகத்
தாம் மேலன்மை பட்டாய் அரியாத் அவிலேயுள்ள, இருக்க கிருஷ்
ண்ணம் நமமைப் போல மானுடருள் ஒருவனேயென்று கருதி நிகை
செய்து வருகின்றனா, (இவர்கள் எப்போதும் நாகத்திலே வசித்தற
குரியவராவா) அருசுகு! நீ அவர்கள் யாரென்று வினவுவாயாயின்,
அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், சேடககசடவாய

அவர்கள் நாக மடைதற்குக் காரணமாகக் கம் மனத்தின்கண்
ஆசைசீனையும் கருமங்களையும் மிகுதியாசா செய்து வருபவராவா;
அவா தாம் இராகசதரும அசுரருமாவா †

னாகிய யானும் பல்வேறு கருங்களைச் செய்வினும் அவற்றால் பந்தப்படுவ
தில்லை, யானெப்போதும் அசங்களுக்கே யிருக்கின்றேன் என சநிதான
விசேடத்தால் எனது மாயாசத்தி கிருஷ்டடி முதலியவற்றைச் செய்கின்ற
தென்பதைப் பகவா னிங்கு விளக்கி பருளிஞ் சொன்க

† சராசர வடிவமாகப் பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கின்ற பரமேசுவரனான
என்னைச் சாவத்திலும் மேலாகிய உண்மைப்பொருளென றுணராத் அவிவேகி
கள் இவ் வ ந மனேருள் ஒருவனேயாவெனன்று கருதி யென்னை யலட்சி
யஞ் செய்து வருகின்றனா அவர்கள் இராககத சுபாவ முடையவரும், அசுர
சுபாவ முடையவருமா யிருப்பா, எப்போதும் ஆசைக்கும் கருமங்களுக்கும்
அடிமையா யிருந்து, நாகமடைத்த குரியவரா யிருக்கின்றன ரென்று பகவான்
அருசுசன்னுக்குக் கூறினானென்க

பகவான் நமனேரைக் காததற பொருட்டு, இராம கிருஷ்ணாதி யவதாரங்
கொண்டமையை யறியாதவர்கள், அவ் வவதார விசேடங்களை நிந்தித்து, தம்
பிறப்பின் பயனை யடையா தொழுகின்றன ரென்பதிங் குணாதற பாலதாம். .

இங்கே ஆசை யெனறது, பரமேசுவரன் வேண்டிய தில்லை, கேவலம் கரு
ரமே பலத்தைக் கொடுக்கின்றது என்று கருதி, அபபலத்தை விருமபுதலாம்,
கரும மெனறது, பரமேசுவர னுண்டென நம்பாது செய்யும் அக்கினி ஹோத

என்னை விரும்பி யொழுகுகின்றவரோ புருஷார்த்த மனைதது மடைநது
வருத்தமுறு திருப்பரெனப் பகவான் கூறல.

அருச்சுனா¹ சற்குருவின கருணையோடு சற்சாஸ்திரங்களுள்ள
விசாரத்தா லுண்டாகும் பகுதகறிவினால பரமேசுவரனாகியவெனனைச்
சாவ பூதங்கட்குங் காரணனாகவும் நாசமற்றவனாகவு முணர்நது,
இராசத் தாமத குணங்களடங்கி யுள்ள மனத்தினாலே சபகாதி விஷ
யங்களிற் செல்லும் சுரோத்திராதி இந்திரியங்களை யடக்கி, எப்போ
தும் சற்குரு வடிவமாயுள்ள என்னையே காயத்தா லாச்சித்து வணங்கி,
வாக்கால சுருதி கூறிய வழியால் துதித்து, பரப்பிரஹ்ம வடிவமான
என்னையே மனத்தாற் றியானஞ் செயது, பரமப் பிரேம வடிவப் பகதி
யோடு கூடியிருக்கும் இம் மகாக்மக்களே தேவர்கள் போல விளங்கு
தற்குரியவ ராவா §

திராதி கருமங்களாம் இராகக்ஷ ரென்பா தாமத குண முடையவ ராவா அசுர
ரென்பா இராசத் குண முடையவராவா இராகக்ஷ இம்மைக் கேதுவாய
செயல்களையும், அசுரா விஷயபோகத்திற் கேதுவாய செயல்களையும் செயது
வருவ ரென்பதின குணாதற் பாலதாம்

§ பல பிறப்புகளிறி செயத் புண்ணிய கருவங்களால் சுததமானதும்,
காமக் குரோத முதலியவற்றின் வசமாகத்தாமய சித்தத்தை யுடையவா இங்கு
மகாத்மாவாவ ரெனக்

குரு சாஸ்திரங்களா லுண்டாகும் விவேகத்தால் பரமேசுவரனாகிய வென
னைச் சாவ பூதங்கட்குங் காரணனாகவும் நாச மில்லாதவ னாகவு மறிநது, மனத்
தையும் இந்திரியங்களையு மடக்கி, காயத்தால் வணங்கியும் வாக்கால துதித்தும்
மனத்தால் தியானித்தும் வருபவா மகாத்மாவாவா இவர்கள் தேவர்கள்
போலச் சாவ புருஷார்த்தத்தை யு மடைநது வருத்த மின்றி யிருப்பரெனப்
பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினரெனக்

இங்கு மனத்தினாலே இந்திரியங்களை யடக்கி யெனப்பது சிரவணத்தினி
சாதனத்தையும் என்னையே வணங்கி யெனப்பது குரு சேவையையும்,
வாக்கால துதித்து மனத்தால் தியானஞ் செய்வெனப்பது ஞான சாதனங்களான
சிரவண மனை நிதித்தியாசனங்களையுங் குறிப்பித்து நின்றனவெனக்

பல பிறப்புகளிறி செயத் புண்ணியங்களை யுடையவர்களே தெய்வ சம்பத்
துடையவ ராவா, அவாதாம் மனவடக்க முதலியவற்றை யுடையவராய்,
சற்குருவை யடுத்தொழுகிச் செய்யும் சிரவண மனை நிதித்தியாசனங்களின்
வாயிலாகத் தத்துவ ஞான மடைநது, சாவ துக்க நிவிர்த்தி பரமாநந்தப் பிரா
பதி வடிவ மோட்சமடைத் தருகியவ ராவரென்பதின குணாதற்பாலதாம்

தத்துவ ஞான சாதனமான சிரவண மனன நித்தியாசனங்களைச்

செய்தற்குரிய சாமாத்திய மில்லாதவா உத்தமா, மத்திமா,
மந்தரேன மூவகையராயத் தத்தம் புத்தியி னனுசாரமாகப்
பரமேசுவராகிய வெண்ணையே சிந்தனை செய்கின்றன

ரென்று பகவான் கூறல்.

அருச்சுன! நித்தியமா யிருக்கதலின் காலதசாலும், விராபசமா யிருத்தலின் கெச (இட) ககாலும், சாவாதமாவா யிருக்கதலின் வஸ்து வாலும் பரிசுசினன (கண்ட) மாகக சருதுகற கரியதாகிய பிரஹ்ம சொரூபமா யுள்ள என்னை உலகத்துள்ள தம்முள் வேற்றுமை யுடைய வரா யுள்ள அதிகாரி புருஷாகள் பரமாதத கரிசனத கால அபேத மாகவும, சூரியன முதலிய வடிவங்களால் பேதமாகவும, கம் மனத துட்கொண்டு, ஸதுதி ககறகரிய ஞான யாகங்ளாலே மிகு பிரியமாகச சிந்தனை செய்கிருக்கின்றனா, அவா கம் தனமையினைக் கூறுகின்றேன, கீ கேட்கக்கடவாயாக ஃ

ஃ கால தேச வஸது பரிசுசேத மின்றிப் பிரஹ்ம சொரூபமாயுள்ள என்னைச சிலா பரமாதத தரிசனத்தால் அபேத மாகவும சிலா சூரியன முதலிய வடிவ ங்களால் பேதமாகவு சிந்தனை செய்கின்றனா , இதுவே அவா செய்யும் ஞான னாகமாமென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினாரெனக்

(1) பரமாதத தரிசனத்தால் பகவானை (அகம்பிரஹ்மாஸமி யென்று) பேதமாகச சிந்தனை செய்தல் அகங்கிரக வுபாசனையாம்

(2) சூரியன முதலிய வடிவங்களால் பகவானைப் பேதமாகச சிந்தனை செய்தல் பிரதீக வுபாசனையாம்

(3) இவ்விரண்டனுள் எதையேனும் செய்யச சாமாத்திய மில்லாதவா பல வகையாகப் பரமேசுவரனைச சிந்தனை செய்கின்றன ரென்பதிங் குணாதற பாலதாம்

தியேய ஸவரூபத்தைத் தன்னோடேதமாகத் தியானஞ் செய்வது அகங்கிரக வுபாசனையாம் , அந்ரிய வஸதுவை அன்னரிய வடிவமாகத் தியானஞ் செய்வது பிரதீக வுபாசனையாம்

காணப்படுவன வனைத்தும் பிரஹ்ம சொரூபமே யென றுணரு முணாவே இங்கு ஞான மாகமா ம , அதுபற்றி நிகழும் உபாசனைகளும் இங்கு ஞான மாகமாமென்று கூறப்படுகின்றன வென்பதிங் குணாதற பாலதாம்

பகவான் உபாசகர்கள் தத்தம் புத்தியீ னனுசாரமாகப் பலவகையாக
உபாசனை செய்யினும் அவர் யாவரும் என்னைய
உபாசனை செய்கின்றன ரென்பதற்கேது கூறல்.

அருச்சுனா! சுருதிகள் கூறும் சிரௌத கரும மென்னும் அக்
னிஷ்டோமாதிரி யாக வடிவக் கிருதுவும், ஸ்மிருதிகள் கூறும் ஸ்மார்த்த
கருமமென்னும் வைசுவ தேவாதி மகா யக்ஞமும், பிதிர்க்களின் பொ
ருட்டுக் கொடுக்கும் சிரார்த்த முதலியனவும், ஆகவநீய முதலிய அக்
கினி நெய் அந்நமென்னு மிவற்றினுற் சிரத்தை மிக்க அதிகாரி புரு
ஷர்கள் செய்கின்ற கிரியைகளும் ஆகிய இவையனைத்தும் மந்திர முத
லிய பதார்த்தங்களும் பரமேசுவரனாய் நானேயாம்.

அருச்சுனா! இன்னு மாராய்ந்து நோக்குமிடத்துப் பிராணிகளை
யுண்டாக்கிச் செவ்வையாக வளர்க்கும் மாதாவும் பிதாவும் அவர்தம்
பிதாமகரும் பரமேசுவரனாகிய நானே யாவன். முற்பிறப்பிற் செய்த
புண்ணிய பாவ கருமங்களின் பயனை சுகதுக்கங்களைப் பிராணிகளுக்
குக் கொடுப்பவனும் நானேயாவன்; அதர்வண வேதத்தோடு கூடியுள்ள
இருக்கு யசர் சாம வேதங்களுடன், ஓம் என்னும் பிரணவாட்சரமும்
நானே யாவன். அருச்சுனா! யாவர்க்கும் கதி வடிவமா யிருப்பவனும்
நானே யாவன்; நல்வினை தீவினை யென்னும் இருவினையின் வழியே
யாவரையும் போஷணஞ் செய்பவனும் நானே யாவன்; யாவர்க்கும்

சூரியன் முதலியோரைப் பிரஹ்மமாகத் தியானஞ் செய்யும் பிரதீக
வுபாசனை நான் பிரஹ்மாயிருக்கின்றே னென்று தியானஞ் செய்யும் அகங்
கிரக வுபாசனைக்கும், அது காணப்படுவன வனைத்தும் பிரஹ்ம சொருபமே,
அது நானே யென்றுணரும் தத்துவ ஞானத்திற்கும் காரணமாம்; பிரதீக
வுபாசனைக்குப் பல வகையாகப் பரமேசுவரனைத் தியானஞ் செய்வது காரணமா
மென்பது மிக் குணர்த்தப் பாலதாம்.

¶ சவாகா, சவதா என்னு மசத்தங்கட் கிடையிலுள்ள எவ் வேத வாக்கியங்
களைக் கூறித் தேவதைக்கும் பிதிர்கட்கும் ஹவிச கொடுக்கப்படுமோ அவ்வா
க்கியங்கள் இங்கு மந்திரமாம். முதலிய பதார்த்தங்களும் என்றமையால் நோய்
நீக்கும் ஓடாத முதலியவற்றையுங் கொள்க.

கிரியைகளும் அவற்றின் காரணங்களும் அவற்றின் பயன்களும் பரமேசுவ
ரனது சொருபமேயா மென்பதிக் குணர்த்தப் பாலதாம்.

பிரபுவா யிருப்பவனும் நானே யாவன்; சர்வப் பிராணிகட்கும் சாட்சியா யிருப்பவனும் நானே யாவன்; யாவர்க்கும் போகஸ்தானமாயிருப்ப வனும் நானே யாவன்; யாவர்க்கும் துன்பத்தை நீக்குகின்றவனும் நானே யாவன்; யாவர்க்கும் சுகிருதுவாயிருப்பவனும் நானே யாவன்; எவ்வகைப் பொருட்கும் பீஜமாயிருப்பவனும் நானே யாவன். *

அருச்சுனா! இங் குண்மையாக ஆராய்ந்து நோக்குமிடத்து முன் வருஷித்தமையால் பூமியிலுள்ள நீரை யெல்லாம் சூரியனும் அப்பூமியி லிருந்து கிரகிப்பவனும் மீண்டும் அந்நீரை மழையாகக் கொடுக்கின்ற வனும் நானே யாவன். நான் இங்ஙன மிருத்தலால், மிக இழிவான எந்தத் தெய்வத்தையேனும் ஆராதனை செய்கின்றவரும் என்னையே ஆராதனை செய்கின்றனரென்று நீ யறியக் கடவாயாக. †

அகங்கிரக உபாசனை, பிரதீக உபாசனை, இவற்றிலும் வேறைய உபாசனை யென்பவற்றுள் எதனுலேனும் பரமேசுவரனாகிய வென்னை நிஷ்காமமாகச் சிந்தனை செய்பாது, சகாமராயத் தாம் விரும்பிய சுவர்க் காதிபோக வடிவப் பயனை யடைதற்பொருட்டு, காமிய கருமங்களைச் செய்பவர் சித்தசுத்திக் கேதுவாய நிஷ்காம கருமத்தின் அபாவத்தால், தத்துவஞான சாதனமாயுள்ள சிவனை மனன முதலியவற்றைச் செய் வதற்குத் தகுதியற்றவராய், அடிக்கடி ஜனன மரண வடிவச் சம்சா ரத்தை யடைகின்றனரெனப் பகவான் கூறல்.

அருச்சுனா! அசுப கரும மொழியப்பெற்றுள்ள புருஷர் சொப்பிர காச வடிவமாய் ஏகமாயுள்ள பரமேசுவரனான வென்னையே இந்திரன் - வசு-ருத்திரன்-ஆதித்திய னென்னும் பல வடிவமாக அக்கினிஷ்டோம முதலிய காமிய யக்ருத்தால் ஆராதனஞ் செய்து, அவ்வாராதனத்தால் சுவர்க்கத்தை யடைந்து, அங்குள்ள திவ்விய போகங்களை யனுபவித்து வாழ்ந்திருந்து, அவ்வாராதன வடிவப் புண்ணிய கருமம் நாசமான

* கருமத்தா லடையும் சுவர்க்க முதலிய பயன்கள் இங்குக் கதியாம்; கைம் மாறு கருதாது உதவி செய்பவன் சுகிருது வாவன்; உற்பத்திக் கேதுவா யிருப்பது பீஜமாம்.

† நான் எல்லாப் பொருளுமாயிருத்தவின், மக்கள் எதனை ஆராதனை செய் யினும், அஃதெனது ஆராதனையோ மென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினாரென்க.

போது, அங்கிருந்து மண்ணுலகத்திலே விழ்ந்து, மீண்டும் அத் திவ்
விய போகங்களின் மீதுள்ள இழிவாகிய இச்சையினாலே அக் காமிய
யக்ஞத்தைச் செய்து, அடிக்கடி இம் மண்ணுலகத்திலிருந்து அச்
சுவர்க்க லோகத்திற்குப் போவதும், அச் சுவர்க்கலோகத்தி லிருந்து
இம் மண்ணுலகத்திற்கு வருவதுமாக அலைபா நிற்பார். †

தத்துவ ஞான மில்லாத சகாம புருஷரின் கதியைக் கூறிய பகவான்
தத்துவ ஞான முடைய நிஷ்காம புருஷரின் கதியைக் கூறல்.

மின்னலை யொத்து விளங்குகின்ற வேலை யுடைய அருச்சுனா!
பரப்பிரஹ்மஸூபமான வெண்ணைத் தமது ஆத்மாவாக வுணர்ந் திடை
விடாது சிந்தனை செய்கின்றவர் விரும்பிய அன்ன பானாதி யனைத்தை
யும் பின்னர்க்கொடுப்போமென்று கருதாது அப்பொழுதே அவர்க்குக்
கொடுத்து, அவற்றைப் பரமேசுவரான யானே காப்பாற்றுகின்றேன்.

(அருச்சுனா! நீ உமக் கன்னியமாயொரு பொருளு முண்மையி லின்
மையின், அவ்விந்திரன் முதலியோரும் உமது சொரூபத்திலும் வேறா
னவ ரல்ல ராவர்; அதனால், உமது பக்தர்க்கும் அவ்விந்திரன் முதலி
யோரது பக்தர்க்கும் சிறி தும் வேற்றுமை யில்லையாம்; ஆகவே, அவ்
விந்திரன் முதலியோரது பக்தர் அடிக்கடி ஜனன மரண வடிவச் சம்
சாரத்தை யடைகின்றனரென்று தேவரீர் கூறுத லெவ்வாறு பொருந்து
மென்று நீ வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கீட்க
க்கடவாய்.)

அருச்சுனா! தேவ ராஜனாகிய இந்திரன் முதலியோரைச் சிரத்
தையோடு அக்கினிஷ்டோம முதலிய காமிய யக்ஞத்தால் ஆராதனை

† மக்களுக்குக் கிடைக்காத போகம் திவ்விய போகமாம்; அது பிராணிகள்
தேவ சரீரத்தாலேயே அனுபவித்தற் குரியதாம்.

சகாம புருஷர் இந்திரன் முதலியோரை அக்கினிஷ்டோம முதலிய காமிய
யக்ஞத்தால் ஆராதனை செய்வதும் அவ் விந்திரன் முதலியோரது வடிவமாக
வுள்ள பரமேசுவரனது ஆராதனையா மென்பதும், சகாம புருஷர் காமிய கருமத்
தால் சுவர்க்கத்தை யடைகின்றனர்; அக் கருமம் நாசமான பின் அங்கிருந்து
மண்ணுலகத்திற்கு வந்து பூர்வ சம்ஸ்காரத்தால் மீண்டும் அக் கருமத்தைச்
செய்து சுவர்க்கத்தை யடைகின்றனர்; மீண்டும் மண்ணுலகத்தை யடைகின்
றனர்; இவ்வாறவர்க்குக் கருப்பவாச முதலிய பல்வேறு திறத்ததாய துக்கப்
பிரவாகம் தொடர்ச்சியா யிருக்கின்றதென்பது மிங்குணர்தற் பாலனவாம்.

செய்கின்றவரும், அவ்விந்திரன் முதலியோரது சொருபமா யுள்ள என்னையே தாம் அறியாமலே ஆராதனை செய்கின்றனர். இதனை நீ ஆராய்ந் தறிவாயாக. §

இந்திரன் முதலிய அன்னிய தேவதைகளை ஆராதனஞ் செய்பவர்க்குச் சம்சார மில்லா திருக்கும் பயனில்லை யாயினும், அத் தேவதைகள்

ஆராதனையி னனுசாரமாக அற்பப் பயனுண்டாமெனவும்

எனது பக்தர்க்கு மகத்தான பயனுண்டா மெனவும்

பகவான் கூறல்.

இந்திராதி தேவதைகளை ஆராதனஞ் செய்பவர் அததேவதை னே யாவர் ; அக்கினிஷ்வாததாதி பிதிர்க்களைப் பொருந்துமாறு ஆராதனஞ் செய்பவர் அந்தப் பிதிர்க்களாய் விளங்கா நிற்பர் ; எவர் மாதிரிக்ஞாதி பூதங்களுள் எந்தப் பூதத்தினிடத் தன்புடையவ ராய் அதனை ஆராதனஞ் செய்கின்றனரோ அவர் அப்பூதமே யாவ ரென்று கூறப்படுமாயின், பரமேசுவரனாகிய என்னை ஆராதனஞ் செய்

§ எங்கும் அத்துவிதீயப் ப்ரஹ்மத்தையே யறிந்து யாதொரு போகத்திலு மிச்சை யில்லாது, வாசதேவனான நானே சர்வானம் ரூபன், எனக் கன்னிய மாக உண்மையி லொன்று மில்லை யென்று நிச்சயஞ் செய்து, நிச்சயஞ் செய்த வாறே சிந்தனை செய்து வருகின்றவர் விரும்புகின்றனவற்றைப் பகவா னுடனே அவர்க்குத் தந்து, அவற்றைப் பாதுகாத்து வருகின்றன ரென்பதும், இந்திரன் முதலியோரை ஆராதனஞ் செய்பவரும் தாமறியாமலே பரமேசுவரனை ஆராதனஞ் செய்கின்றன ரென்பதும், அவா அவ்விந்திரன் முதலியோரைப் பரமேசுவரனுக் கன்னியமாகக் கற்பித்து ஆராதனை செய்து வருத லினால் சம்சாரத்தை யடைந்து வருகின்றன ரென்பதும், பரமேசுவரன் ஞானி களுஞ் த முபந்சிதைப் தோற்றுவிபாமலே அவர் விரும்பியவற்றைத் தருகின்ற னர், மற்றவர்க்கு முயற்சியைத் தோற்றுவித்தே அது வாயிலாக அவர் விரும் பியவற்றைக் கொடுக்கின்றன ரென்பதும், எல்லாவற்றையும் பரமேசுவர வடிவ மாகக்கண்டு பலனை விரும்பாது அக்கினிஷ்டோம முதலிய கருமங்களைச் செய்து, அவற்றைப் பரமேசுவரனுக் கர்ப்பணஞ் செய்பவர் அக்கரும பலத் தால் அர்ச்சிராதி மாக்கமாகப் பிரஹ்ம லோகத்தை யடைந்து, அங்குத் தத்துவ ஞானத்தைப் பெற்று, அவ் வுலகத்திற்கு முடிவுண்டாம்போது கைவல்லிய மோட்ச மடைகின்ற ரென்பது மிங்குணர்தற்பாலனவாம்.

பவர் பரமாதந்த வடிவினனான யானே யாவதற்கு யாதேனும் சந்தேக முண்டோ ? இல்லையாம். †

அந்நிய தேவதைகளி னாராதனத்தில் திரவியச் செலவு முதலிய பல துன்பங்க ளிருத்தல் போல என தாராதனத்தில் துன்பங்க ளில்லை ; அதன்கண் ஆயாசமின்றென்று அது செய்யும் பிரகாரத்தினைப் பகவான் கூறல்.

அருச்சுனா ! சுத்த மனமுடைய பக்தர்கள் சுலபமாகக் கிடைத் தற்குரிய பக்திரம் புஷ்பம் பழம் தோய (ஜல) முதலியவற்றுள் தாம் பெற்ற தெதுவோ அதனைக் கொண்டு, பரமேசுவரனாகிய என்னை ஆராதனஞ் செய்து, நிரதிரய பக்தியோடு எனக்கர்ப்பணஞ் செய்த தையே யான் மிகு பிரியமா யேற்றுக்கொள்வன் ; அதனால், (எவ்வாராதனத்தால் யான் பிரசன்ன மாவேன், அஃ செவ்வாறு செய்வதாமெனச் சிந்தனை செய்பாது,) நீ ஈவன நோற்பன உண்பன என்ற இவற்றினையே ஆராதனஞ் செய்தற்குரிய திரவியமாகக் கொண்டு, இவற்றை யெல்லாம் என்னிடத் தன்புடையவனாய் எனக் கர்ப்பணஞ் செய்வையாயின், கரும பந்தத்தினின்றும் நீங்கிப் பரப் பிரஹ்மமாயுள்ள என்னையே யடைதல் கூடும். §

† (1) இந்திராதி தேவதைகளை அக்கினிஷ்டோம முதலிய கருமங்களின் வாயிலாக ஆராதனஞ் செய்பவர் தெய்வ விரதிகளென்று சொல்லப்படுவர் ; இவர் அத்தேவதைகளையே யடைவர் ; இவர் சாத்துவிக ராவர் ; (2) அக்கினிஷ்ட வாத்தாதி பிதிர்க்களைச் சிரார்த்த முதலிய கருமங்கள் வாயிலாக ஆராதனஞ் செய்பவர் பிதிரு விரதர்களென்று சொல்லப்படுவர் ; இவர் அப்பிதிர்க்களையே யடைவர் ; இவர் இராசத ராவர் ; (3) யட்ச ராட்சச மாதிரிக்ன முதலிய பூதங்களை ஆராதனஞ் செய்பவர் பூதபூஜகரென்று சொல்லப் படுவர் ; இவர் அப்பூதங் களையே யடைவர் ; இவர் தாமத ராவர். இந்திராதியோரிடத்தும் மற்றெவ் விடத்தும் பரமேசுவரனை வியாபகமாகப் பார்த்து, இடைவிடா தாராதனஞ் செய் பவர் அப் பரமேசுவரனையே அபேதமா யடைவர் ; இவர் மத்யாஜி என்றுசொல் லப்படுவ ரென்ப திங்குணர்த்தற்பாலதாம்.

§ சுத்த மன முடையவர் அன்போடர்ப்பணஞ் செய்கின்ற எதனையும் பக வான் மிகு பிரியமா யேற்றுக்கொள்ளுகின்றன ரென்பது ஸ்ரீதாமப் பிராமணர் அன்போடளித்த நெல்லையும், ஈபரர் அன்போடளித்த நெல்லிப் பழத்தையும் பகவான் மிகு பிரியமா யேற்றுக்கொண்டாரென்று புராணங் கூறுவதால் நன்கு விளங்குவதாம்.

(அருச்சுனா! நீ தேவரீர் உமதன்பர்க் கனுக்கிரகஞ் செய்து, மற்றவர்க் கனுக்கிரகஞ் செய்யா திருப்பிராயின், தேவரீரும் எம்ம னோர் போல இராகத் துவேஷமுடையீ ராவீர்; அதனால் ரீவீர் பர மேசுவரராதல் யாங்ஙனமா மென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

அருச்சுனா! பரமேசுவரனாகிய நான் என்னிடத் தன்புள்ள அல்லது அன்பில்லாத சர்வப் பிராணிகளிடத்தும் வேற்றுமை யின்றி யிருத்தலால் எனக்கு யாவரும் சமான முடையவரே யாவர்; அதனால் இவர் என் பிரியத்திற்கு விஷயமானவர்; இவர் என் பிரியத்திற்கு விஷய மாகாதவரென ஒருவரும் எனக்கில ராவர். அங்ஙன மிருப்பி னும், என்னை யிவ்வாறறிந்து ஆராதனஞ் செய்யும் பக்தரிடத்து யானும் அவர்க்கனுக்கிரகஞ் செய்திருப்பன்; அவ்வாறென்னை ஆரா தனஞ் செய்கின்ற அப்பத்தரும் என்னிடத்து அவ்வாறே பொருந்தி யிருப்பார். *

இங்கு ஈவனீவென்பது அதிதியர் பிராமணர் முதலியோர்க்குக் கொடுக்கும் அன்னம் சுவர்ண முதலியனவும், நோற்பன வென்பது பாப நிவிர்த்தியின் பொருட்டுச் செய்யும் சாந்திராயண விரத முதலியனவும், உண்பன வென்பது திருப்தியின்பொருட் டெண்ணும் அன்ன முதலியனவுமாகும்.

இந்திரன் முதலிய தேவதைகளி னாராதனத்தில் திரவியச் செலவு சரீர வருத்த முதலியன விருத்தல் போல, பகவானது ஆராதனையில் அன்பொன்றே யிருத்தல் வேண்டும்; மற்றையவை வேண்டவன வன்றா மென்பதிங் குணர் தற்பாலதாம்.

* அவ்வாறே பொருந்தி யிருத்தலாவது கருமபந்த நீங்கிப் பிரஹ்ம சொரூப மா யிருத்தலாம். வேற்றுமையின்றி யிருத்தலாவது, பகவான் தனது சுவபாவிக மாண அஸ்தி பாதிப் பிரியமென்னும் சச்சிதானந்த வடிவத்தாலும், மயோபாதியா லாகிய அந்தர்யாமி வடிவத்தாலும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் கடங்களில் மண்போலவும், மணிகளில் நால்போலவு யிருத்தலாம்; இவ்வாற்றால் பகவா னுக்கு எவரும் பிரீதிக்கு விஷயமானவரு மன்றாம், அப்பிரீதிக்கு விஷயமான வரு மன்றாம். பகவா னங்ஙனமிருப்பினும், சூரிய வொளி கண்ணாடி முதலிய வற்றி லன்றி மற்றவற்றில் பிரதிபிம்ப ரூபமாக விளங்காமைபோலப் பக்தரிடத் தன்றி மற்றவரிடத்து ஆகந்த வடிவமாக விளங்கா திருக்கின்றா னென்பதும், அக்கினியும் கற்பக விருட்சமும் எவரிடத்தும் ராகத் துவேஷமில்லா திருப்ப னவாம்; அங்ஙன மிருப்பினும், அக்கினி தன்னை யடைந்தவர்து சீதத்தைப்

சாவப் பிராணிகளிடத்தும் சமானமா யுள்ள என
தன்மையைக் காட்டுவது எனது பகதியின் பிரபாவமா மென்று
அதினைப் பகவான் கூறல.

வல்லமைவாய்ந்த தோள்களையுடைய அருச்சுனா! எப்போதும் தாம்
அனுபவித்ததற்குரிய உணவு முதலாகவுள்ள பொருள்களைப் பரமேசு
வரானு என்கிடத் தாப்பண்ணு செய்து, அநநிய சித்தமுடையவராய்
எனனை ஆராதனஞ் செய்கின்றவா நாணத்தை யொழித்துச் செய்யும்
தூராசார முடையவரா யிருப்பினும், அவர்கள் சாதுகர்சனே யாவா.
(அருச்சுனா! நீ அவர்கள் சாதுக்களாவ கெவ்வாறும் என்று சங்கிக் கல
கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்)

அருச்சுனா! வெகுதூரம் தூராசாரமுடையவரா யிருந்த அவர்கு
எனது ஆராதனத்தின் பிரபாவத்தால் என்றாக் செநிக விலலாக் பிரதி
சயாநந்தவடிவ மோட்ச முண்டாவே யல்லாமல், எவ்விடத்தும்
யாதொரு தூக்கதியு முண்டாவதில்லையாம், இது சககியமாம் †

போக்குவதன்றி, அடையாதவாது சீதத்தைப் போக்காததாயும், கற்பகலிருக்கூ
தனை யடைந்தவாது தரித்திரத்தைப் போக்குவதன்றி அடையாதவாது தரித்
திரத்தைப் போக்காததாயு மிருக்கின்றன, அவ்வனரே எவ்விடத்தும் ராகத்
துவேஷ மின்றி யிருக்கும் பகவானுர தனை யடைந்தவர்களுக் கணுகிரகரு
செய்தும், அடையாதவர்களுக் கணுகிரகரு செய்யாது மிருக்கின்றன அதனால்
பகவான சீவாகளபோல இராகத் துவேஷ முடையவனாகா நென்பதுமிங் குணா
தற்பாலனவாம்

சாவப் பிராணிகளிடத்தும் யான வேற்றுமை யின்றி யிருந்தலால், எனக்
கிவா நல்லவா, இவா கெட்டவ ரென்னும் விவகாரம் சிறிது மில்லையாம்,
அவ்வன மிருப்பினும், யானிவவா நிருக்கின்றே நென்பதை யுணர்ந்து, எனனை
யன்போ டாராதனஞ் செய்கின்றவ ரிடத்து யானிருக்கின்றேன் அவரும் என
னிடத் திருக்கின்றன ரென்று பகவா னருச்சுன்னுக்குக் கூறினாரெனக்

‡ அஜாமின்ன, கஜேந்திரன முதலியோர தூராசார முடையவரா யிருந்தும்
பகவானது ஆராதனத்தால் பரமபத் மடைந்தனரென்று புராணங் கூறுவதும்,
பூவ புண்ணிய பரிபாகத்தால் அநநிய சித்தமுடையவராயப் பகவானை ஆராத
னஞ் செய்கின்றவா தூராசார முடையவரா யிருப்பினும் அவா அவவாராதனத்
தின் பிரபாவத்தால் தூராசாரத்தை யொழித்து, சாதுவாய் நற்கதியை யடைவ
தன்றித் தூக்கியை யடைவதில்லையென்பதும் இங் குணாதற் பாலனவாம்

என்னை ஆராதனஞ் செய்பவா யாவராயிருப்பினும் அவாக்ருத
கேண்டாவ திலலை யென்று பகதியின் பிரபாவத்தைப்
பகவான் கூறல.

அருச்சுனா! வணிகரும், வேளாளரும், மகளிரும் பசுதியுடனே
பரமேசுவரனான என்னை ஆராதனஞ்செய்து, எனது பகதியின் பிர
பாவக்கால கரும் பந்தத்தை யொழிந்ததுப் பரகதி யடைவாரென்று
சொல்லப்படுமாயின, மணிமுடி யரசரும் மேனமை பொருந்திய அந்ந
ணரும் எனது பககராய் என்னை ஆராதனஞ் செய்வாராயின, அவா
கள் எனது பகதியின் பிரபாவத்தால் நீக்குதற்கரிய பிறவி யொழிந்தது
பரகதியடைவ ரென்பதுபற்றிச் சொல்லவேண்டுமெது மிருக்கின்றதோ?
இல்லையாம் †

இவ்வுலக வாழ்வு மின்னலை யோதத்தாகலின், நீ விரைந்து
என்னை ஆராதனஞ் செய்தடையக்கடவாயென்று பகவான் கூறல.

இலங்குவாடகண பின்னையே முறுவலோடும் பேயமுலையுண்ட
பெம்மாராய பகவான், அருச்சுனா! மின்னலை யொததுப் பெய்யா
யுள்ள இவ்வுலக வாழ்வில் அதனை நம்பி யிருக்கின்ற நீ பசுதியுடனே
என்னையே வணங்கி, என்றும் என்னையே தியானஞ் செய்வாயாயின,
முடிவில் பரமாதந்த வடிவான என்னையே அபேக்ஷா யடைவாய்
என்று கூறினா *

(பின்னை-இலக்குமி, பேய-பூதகி, முறுவல்-புன்கிரிப்பு)

9 - மாயாலிகார அத்தியாயம் முற்றிற்று

† பகவானே ஆராதனஞ் செய்பவா யாவராயிருப்பினும் அவாக்ரு நந்ததி
உண்டாவதன்றித் தூக்கதி உண்டாவதிலலையா மென்பதின்குக் கவனித்தற்குரிய
தாம்

* உயிரகள் மோட்சமடைதற்குரியதாயுள்ள மாநுட சரீரத்தை நீலயென்று
கருதுதல் வேண்டாம், அது மின்னலைப்போன்று விரைந்து கெடு மியலுடைய
தாம், அதனால் நீ விரைந்து என்னை வணங்கித் தியானித்தென்னை யடையக்கட
வாய், என்னை யடையாவிட்டால் அநுடசரீர பெற்றது பரணிலலாகதாமென்று
பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினானென

10 - விபூதியோக அத்தியாயம்.

7-8-9-வது அத்தியாயங்களில் தத்துவமசி யென்னும் மகா வாக்கியத்தி லுள்ள தற்பதப் பொருளான பரமேசுவரனுடைய சோபாதிக வடிவத்தையும் நிருபாதிக வடிவத்தையும் திருவாய்மலர்ந் தருளிய பகவான், அத் தற்பதப் பொருளான பரமேசுவரனுடைய விபூதிகள் சோபாதிக வடிவத் தியானத்திலும் நிருபாதிக வடிவ ஞானத்திலும் காரணமா யிருத்தலின், ஏழாவ தத்தியாயத்திலும் ஒன் பதாவ தத்தியாயத்திலும் சுருக்கமாகக் கூறிய அவ்விபூதிகளைத் தியா னத்தின் பொருட்டும் ஞானத்தின் பொருட்டும் விஸ்தாரமாகக் கூற விரும்பி, அருச்சுனன் தமது விபூதிகளை வினவாதிருக்கவும், அவ ற்றை அவனுள்ளத்தி லுற்சாக முண்டாகுமாறு அவனுக்கிப் பத்தாவ தத்தியாயத்தில் கூறுகின்றார்.

வேதத்தி னுச்சியில் வீற்றிருக்கும் கருமுகில் போன்ற நிற முடைய பகவான் அருச்சுனனை நோக்கி, தமது செந்தாமரை மலர் போன்ற வாயினால், அருச்சுனா! எவரு மறிதற்கரிய பரமேசுவா னான எனது விபூதியை முன்பு சுருக்கமாகக் கூறினேன்; அதனைக் கேட்டு உன் வசமாக நின்ற மனத்தின்கண் சாந்த மிகுமாறு சந்தோ ஷமடைந் துள்ள உனக்கு இப்போதவ் விபூதியை விஸ்தாரமாகக் கூறுகின்றேன்; அதனை நீ கேட்கக் கடவாயென்று அதன்கண் அவ னுக் கன்பு மிகுமாறு கூறுவாரானா:—

பகவான் மீண்டும் தனது பிரபாவத்தைக் கூறுதற்குக் காரணங் கூறல்.

அருச்சுனா! இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் - பிருகு முதலிய மகரிஷிகளும் - அசுரர்களும் - சித்தர்களும் மற்றவர்களும் எனது பழைமையான சொரூபத்தின் காரியமாயிருத்தலின், எனது பிரபா வத்தை யறிபார்கள்; (எனது சொரூபம் அவர்கட்குக் காரணமா யிருப்பதால் காரியமாயுள்ள அவர்கள் எனது கிருபையா லன்றி யெனது பிரபாவத்தை யறிதற்குரியவராகார்.) (அருச்சுனா! நீ தேவரீரது பிரபாவத்தை அறிவதால் வரும் பயன் யாது என வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

சா நலு பிற நகலு நிலலாது சாவலோகங்கட்குப் மகேசுவரனா
புள்ள என்னை கமகானமாவோடு அபேகமாக அறியத்தக்கவா பாவ
கரும் மனைகதையும் கமமைவிட டொறிபுறாறு நீசகி நிரகிசயாராக
வடிவ மோட்சகதை படைவா +

பகவான் தனது மகேசுரத் தனமையை விரித்துக் கூறல்

அஞ்சகனா! புகதி, பொறுமை, கவம், ஞாநம், புகழ், பழி,
சீக்கொலை யொழிவு, சத்தியம், சமை, கமை, ஜபம், கானம், மா
னம், ஜனனம், நிறைவு, சுகம், துகசம், அஞ்சகல், அஞ்சாமை
யென்னும் லோகப்பிரசித்தமான இவ்வளவு காரிய விசேஷங்களும்
சாவப் பிராணிகட்கும் பரமேசுவரனான என்னிடத்திருநடுந் கத்தமது
காரணங்களோடு மீண்டாகின்றனவென்பதை ி உணரக்கடவாய் ||

+ பரமேசுவரனது பிரபாவம் உலகனைத்திற்கும் காரணமாதல் சிஷ்டரைக்
காததல் துஷ்டரை யொழித்தல், மச்ச—கூடாவதார முதலிய விசேஷங்கள்
முதலியனவாம்

|| (1) சூக்தம்ப பொருளை ஆராய்ந்துணரும் அநதக்கரணத்தின் விசேட
வடிவம் புத்தியம், (2) சித்தம் விகாரமடையா திருத்தல் பொறுமையாம்,
(3) விரதங்களால் சீர்ததையும் இநதிரியங்களையும் இளைக்குமாறு செய்தல் தவ
மாம், (4) ரித்தியா நித்திய விவேகம் ஞாநமாம், (5) தருமவடிவ நிமித்தத்தா
லுண்டாகுங் கீர்த்தி புகழாம் (6) அதரும வடிவ நிமித்தத்தா லுண்டாகும்
அகீர்த்தி பழியாம் (7) மனம் வாக்குக் காயமென்னு மிவற்றான எதனாலும்
எப்பிராணிகளுந் தீமை செய்யா திருத்தல் தீக்கொலை யொழிவாம், (8) தனக்
கும் பிறாக்கும் தீமை தருவ தில்லாத சொற்களைக் கூறுதல் சத்தியமாம்,
(9) அநதக்கரணத்தை விஷயங்களில் செல்லவாறு தடுத்தல் சமையாம்,
(10) சுரோத்திர முதலிய இநதிரியங்களைச் சத்த முதலிய விஷயங்களி னின்றாக
திருப்பதல் தமையாம், (11) ஈசுவரநாம முதலியவற்றை வாயாற சொல்லுதல்
அல்லது மனத்தால் சிந்தித்தல் ஜபமாம், (12) உத்தமமான தேசத்தில் உத்
தமமான காலத்தில் தக்கார்குச் சிந்தையோடு அநநம் சுவாணம் முதலிய
வற்றை ஈதல் தானமாம், (13) ஸதால் வுடம்பை விடுதல் மரணமாம், .
(14) ஸதால்வுடம்பைப் புதுவதாக அடைதல் ஜனனமாம் (15) பெற்றது
கொண்டு மிகுதல் நிறைவாம், (16) சுகம் இன்பமாம், (17) துககம் துன்பமாம்,
(18) பயமடைதல் அஞ்சதலாம், (19) பயமடையாமை அஞ்சாமையாம்

புத்தி முதலியவற்றிற்குக் காரணமா யிருத்தலினால் மாத்திரம் என்னிட
த்துச் சர்வலோக மகேசுரத் தன்மை யில்லை; மற்றோ, பிருகுமுதலிய
மகரிஷிகளுக்கும் மற்றவர்க்கும் காரணமாவதாலும் என்னி
டத்துச் சர்வலோக மகேசுரத் தன்மை உண்டெனப்
பகவான் கூறல்.

அருச்சுனா ! எவ்வகைத்தாய தவத்தினையு முடைய பிருகு முத
லிய சப்த மகரிஷிகளும், உலகனைததையும் நிற்பன நடப்பனவாகப்
படைத்த சுவாயம்பு முதலிய பதினான்கு மனுக்களும், சநகர் முத
லிய நான்கு மகரிஷிகளும், சிருஷ்டியி னாதிகாலத்தில் இரண்ணிய
கர்ப்ப ரூபனான எனது சங்கற்ப மாத்திரத்தா லுண்டாயின ரென்ப
தையும் நீ யறிவாயாக. *

சர்வலோக மகேசுரத் தன்மை யென்னிடத் துண்டென்பதை
யறிந்தவர் என்னை இவ்வாறு பஜிப்பரெனப் பகவான்
கூறல்.

அருச்சுனா ! யானே சர்வ லோகத்திற்குங் காரணன்; அவை
யென் சந்திதான விசேஷத்தாலேயே நடைபெறுகின்றனவென் றிவ்
விதமாகச் சர்வ லோகத்திற்கும் மகேசுவரனான என்னைச் சற்குரு
வாயிலாகவும் சற்சாஸ்திர வாயிலாகவு முள்ளவா றறிந்த அதிகாரி
புருஷர்கள் என்னிடத்திலேயே தமது பிராணனுடன் சிந்தையை
வைத்துத் தியானஞ் செய்வர்; என்னை யறியாதுள்ள தமது மாணக்
கர்களையும் தாம் தியானஞ் செய்யும் அவ்விதமாகவே தியானஞ்செய்யு
மாறு செய்வர்; தம்மை யொத்தார் வரின் அவருடன் என்னையே சுருதி

* இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் பிருகு முதலிய மகரிஷிகளும் பிறரும்
என்னிடத்துத் தோன்றி யிருத்தலினற்றான், எனது பிரபாவத்தை யறியா திரு
க்கின்றனர்; என்னுடைய கிருபையா லென்னைத் தமக் கபேதமாக அறிந்தவர்
சர்வபாவாகிதராய்ப் பாகதி யடைவர்; நான் புத்தி பொறை முதலியவற்றிற்கே
யன்றி, பிருகு முதலிய சப்த மகரிஷிகளுக்கும், சுவாயம்பு முதலிய பதினான்கு
மனுக்களுக்கும், சநகர் முதலிய நான்கு மகரிஷிகளுக்கும் காரணமா யிருத்த
லின், சர்வலோகத்திற்கும் ஈசனா யிருக்கின்றே னென்று பகவான் அருச்சுன
னுக்குக் கூறினானென்க.

யுகதி வாரிலாக வெநிகதுப புகழாது பேசுவா , இவ்வாறு பஜிப்பாதி
னால் சநீகாஷமடைந்து, இன்பவடிவமாக விளங்குவா †

இவ்வாறென்னேப பஜிப்பவா எனது நிராகுண வடிவத்தை

அடைவாரெனப் பகவான் கூறல

அருச்சுனா ! இவ்வாறென்போதும பரமேசுவரனான என்னை !
பிரீதி பூர்வமாகப் பஜனஞ் செய்பவர்க்கு, பான் அவாகம நிலை
சத்தை யொழிச்சு, என்று வாஸகவ சொருமாயிய நிராகுண
வடிவத்தை ஆராபந கறிதற்குரிய புத்தியைக் கொடுக்கும் காதது,
அவா விருமபும வரங்களைபும குறைவறக் கந்து, அவ்வாறு
கந்த வரங்களால் அவா அறியும் பொருளாய், (யானே பரவாக
கேவனென்று சிநகனைசெய்யும் அவரது சிந்தைகளைகண் கிலைபெற்று
நின்று), அவாது மனங்களைகண்ணுள்ள அஞ்ஞானததா லுண்டாய
ஆவரண வடிவ இந்நானைகையும் மறைக்கலிலாக (யானே பரவாக
கேவனென மனஞ்மு தத்துவ) ஞான வடிவ விளக்கின பிரகாசத்தி
னால் நாசமாகுமாறு செயவேன் , (அகனால், அவர்கள் பரவாககேவ
னான யானாகவே விளங்குவா) என்று கூறியருளிஞா §

† பிராணனுடன் சித்தையை வைத்துத் தியானஞ் செயதலாவது யோகாப
பியாசத்தோடு பகவானைத் தியானஞ் செயதலாம் யோகாபபியாச முடையவா
இந்திரிய வியங்காரஞ் செயவ தொழித் திருப்பெரணபகிவ குணாதற் பால
தாம்

§ கிலேசமென்பது இவ்வு அத்தேதுவான காம வெகுளி மயக்கங்களை ஆவ
ரணம் மறைப்பு அஃதிங்கு ஆதமா இல்ல இந்நதால தோனருதா வென்ப
தாம் அவா விருமபும வரங்கள் - சிவன மனை - நிதித்திபாசனங்களாம்.
விளக்கின பிரகாசத்தாலே ஓரறைக்க ணிருந்த இருள் முற்றுக கெடுவதுபோல
யானே பரவாககேவனென றுணரும் தத்துவ ஞானத்தின் திடத்தாலே ஒரு
சித்தத்தின்க ணிருந்த அஞ்ஞான காரியமான ஆவரண முற்றும் கெடுவதாமென
பதும், விளக்கால் இருா கெட்டபோது அவவிருளா லறியாதிருந்த பொருளே
விளங்குதல் போலத் தத்துவ ஞானத்தால் ஆவரணங் கெட்டபோது, அவவாவா
ணததா லறியாதிரு த பரவாககேவ வடிவ ஆதமாவே விளங்குகின்றதென்பதும்
இங்குணாதற் பாலனவாம்

இவ்வாறு பகவானது விபூதியையும் சர்வஞ்சுத்துவ முதலிய ஐசுவரியமாகிய யோகத்தையும் சாமானியமாகக் கேட்ட அருச்சுனன் அவற்றை விசேஷமாகக் கேட்க விரும்பி, பகவானைத் துதித்தல்.

‘பகவானே! தம்முள் வெற்றுமையுடைய பிறப்பில்லாதவன், திரு சியப் பொருள்களுள் எதனிடத்திலும் நீங்கா துள்ள வியாபகன், பேராநந்த வடிவினன், சர்வ ஜகத்திற்குங் காரணமா யுள்ள சொப்பிர காசன், பரபிரஹ்மம், நாசமற்றவன், வேதங்கள் குறிப்பிட்டுக் கூறு தற்கரிய புருஷோத்தமன், எல்லாவற்றையும் பெற்றவன் என்றிவ்வாறு தேவரீரை நாரதர்-அசிதர்-தேவலர்-வியாசர் முதலிய ஞான நிஷ்டையுடைய முனிவர் யாவரும் என்னிடத்துக் கூறிய அனைத்தையும் தேவ ரீரே அடியேனிடத்து நேரே கூறியருளிச் செய்தீர்.

குரு சாஸ்திரங்கள் கூறும் பொருளில் அதிகார புருஷன் ஒரு போதும் சந்தேக மடைதல் கூடாது; அப்பொரு ளண்மையேயென்று கொள் ளல் வேண்டும் என்று அருச்சுனன் குறிப்பிடுக, அப்பொருளில் தனக்குள்ள சத்தியக்வ புத்தியைக் கூறல்

சர்வ பூதங்கட்கும் ஒப்பிலா துள்ள காரணனே! சர்வ பூதங்கட் கும் ஈசனே! உத்தமர்கள் துதிக்கின்ற குரியன் முதலிய தேவதைகட் கும் உலகங்களுக்கும் தலைவனே! ‘நிருபாதிகனும் சோபாதிகனுமான என்னை யானறிவித்தா லல்லாமல், அறிதற் குரியவர் எவர்? குருஷின் உபதேச மின்றி என்னை யானே யறிவன்’ என்று தேவரீர் அருளிச் செய்த வாக்கியங்களா லுணராததக்கனவாகவுள்ள அப் பொருளனைத் தும் உண்மையேயாம்; அடியேனும் அவ் வுண்மையை நிச்சயித் துணர்ந்து சந்தேகத்தினின்றும் நீங்கினேன். †

எவ்வெப் பொருள்களை உமது விபூதியேன்று சிந்தனைசெய்தால் என் சித்தம் ஒரு முகமாமோ அவ்வப் பொருள்களை விரிவாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்மென்று அருச்சுனன் பிரார்த்தித்தல்.

பகவானே! உலகத்தின்கண் தம்முள் வெவ்வேறு தன்மையன வாக விருக்கும் பொருள்களுள் எப்படிப்பட்ட வடிவங்கள் உண்மை

† ஈசன் - நியமிப்பவன். பகவானது நிர்க்குண வடிவம் நிருபாதிக வடிவமாம்; சகுண வடிவம் சோபாதிக வடிவமாம். மாயா ரகித சேதனம் நிருபாதிகப் பிரஹ்ம மாம்; மாயா சகிதசேதனம் சோபாதிகப் பிரஹ்மமா மென்பதற்குணர்த்தற்பாலதாம்.

யாக யுள்ள தேவரீரது விபூதிகளா மென்பதை மந்த புத்தி யுள்ள யான் உணரா திருக்கின்றேன்; அப்படியாடட தேவரீரது விபூதி அனைத கையும் தேவரீரையே கஞ்சமாக நம்பியுள்ள எனக்குச்சிறிதும் மறைக் காத யான சிந்தனை செய்து கடைக்கேறும் மராககமாகத் திருவாய் மலாந்தருளல் வேண்டும்

பகவான் 7-வது அத்தியாயத்திலும் 9-வது அத்தியாயத்திலும் சுருக்கமாகக் கூறிய விபூதியோகங்களை விரிவாக அருளிச் செய்தல் வேண்டுமென்று தான் பிரார்த்தனை செய்ததை மக்தி அருச்சுனன் காரணங் கூறல்.

பகவானே ! மொழிகளுமொழி சித்திக்கும உமது திருவாகாக்கிய மென்மை யுடைய அமிதகலைக காகிந்திரிய வாயிலாகப் பாணஞ்செய் கின்ற எனக்கு அகால ஒருபோதும் திருபதி உண்டாகாம விருக கின்றது, அக்காரணத்தால் தேவரீரது விபூதி யோகங்களை அடியேனுக்குத் தேவரீர் விரிவாகக் கூறியருளல் வேண்டும்.

இறப்பு எதிர்வு நிகழ்வு என்னுங் கால முன்றிலும் சங்கோச விகாச மில்லாதுள்ள பகவான் அருச்சுனன் விஞ்ஞவியதற்கு விடை கூறல்.

அறஞ் செயவிருமபும அந்தக்கரணத்தை யுடைய அருச்சுன ! விஸ்தாரமா யுள்ள எனது விபூதிகட்கு ஓரள விலையாம ; அதனால், கோனறி யுளா அவ விபூதிகளை முடிவுபெறக் கூறதல் கூடாததாம் ; அக்காரணத்தால், அவ விபூதிகளில் சிறந்தனவாயுள்ள சிலவற்றைக் கூறுகின்றேன் ; அவற்றை நீ உன் சித்த மொருமுக மாதற் பொருட் டிக் கேட்கக்கடவாய்

சிறந்தனவாக வுள்ள விபூதிகளுள் உத்தம் - மத்திம் - மந்த அதிகாரிகள் சிந்திக்கத்தக்கனவற்றை முறையாகப் பகவான் கூறல்.

அருச்சுன ! (சிறந்தனவாயுள்ள எனது விபூதிகளுள் முன்னா முக்கியமாகச் சிந்தனை செய்தற்குரிய விபூதி யாதோ அதனைக்) கூறமி டகது, அஃது எங்கும் பரவியுள்ள பிராணி அனைத்திற்கும் இருதயக் கினகனுள்ள பிரத்தியகாகமாவாம் ; அது நானேயாம் ; தம்முள் வேறு பாடுடையனவாயுள்ள இப்பிராணி அனைத்திற்கும் உற்பத்தியும் ஸ்திதி யும் நாசமும் பரமேசுவரனாகிய நானேயாவன் ; பன்னிரண்டு சூரியர்க ளுள் விஷ்ணுவென்னும் பெயருடைய சூரியனும் நானேயாவன் ; தேவ கைகளுள் ஒரு வகுப்பாயுள்ள சபக் மருத்துக்களுள் மரீசியென்னும்

மருத்துவும் நானேயாவன்; அக்கினி முதலிய ஒளிப் பொருள்களுள் எங்கும் பிரகாசிக்கின்ற சூரியனும் நானேயாவன். †

பகவான் பாகியத் தியானங் கூறல்.

அருச்சுன ! அசுவினி முதலிய நட்சத்திரங்களுள் அவற்றிற்குத் தலைவனாயுள்ள சந்திரனும் நானே; இருக்கு-யசுர்-சாமம்-அதர்வண மென்னும் வேதம் நான்கனுள் கானத்தின் மதுரத் தன்மையால் மிகப் பிரியமாயுள்ள சாமவேதமும் நானே; அக்கினி-வாயு முதலிய தேவதைகளுள் அத் தேவதைகட்குத் தலைவனாயுள்ள இந்திரனும் நானே; சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களுள் அவற்றிற்குத் தலைமையாயுள்ள மனமும் நானே; யந்திரம்போலச் சுழலுகின்ற சரீர வடிவமாயுள்ள பூதங்களுள் புத்தி விருத்தி வடிவச் சேதனமும் நானே; ஏகாதச (பதினொரு) உருத்திரரூள் தன தன்பர்க்கு நிரதிசய வடிவ மோட்சத்தைத் தரும் சங்கரனென்னும் மந்திர ரூபமான உருத்திரனும் நானே; யட்ச ராட்சதரூள் சர்வ தனத்திற்குந் தலைவனாயுள்ள குபேரனும் நானே. ‡

(இரத்தின மயமான சிகரங்களையுடைய) மலைகளுள் மகாமேரு மலையும் நானே; அஷ்ட வசக்களுள் அக்கினியும் நானே; சேனாபதிகளுள் தேவ சேனாபதியான சண்முகனும் நானே; நீர்நிலைகளுள் கட

† இங்குப் பிரத்தியகாத்மா பிரஹ்மமே; அஃதாவது நானே பிரஹ்மமென்று அபேத சிந்தனஞ் செய்வது உத்தமாதிகாரிக் குரியதென்றும், பிராணிகளின் உற்பத்தி - ஸ்திதி - நாசங்களுக்குக் காரணன் பரமேசுவரென்று காரணகாரிய நோக்கம் பற்றிச் சிந்தனஞ் செய்வது மத்திம அதிகாரிக் குரியதென்றும், குரிய ரூள் விஷ்ணுவா யிருக்கின்றான் பகவானென்றற் றெடுக்கத் தனவாகப் பாகிய மாய்ச் சிந்தனஞ் செய்வது மந்தாதிகாரிக் குரியதென்றும் இங்குணர்த்தப் பாலனவாம். இனி இவ்வத்தியாய முற்றும் கூறப்படுவன மந்தாதிகாரியின் தியானத்திற் குரியனவாம்.

‡ ஆதித்தியரூள் விஷ்ணுவும், மருத்துக்களுள் மரீசியும், ஒளிப் பொருள்களுள் சூரியனும், நட்சத்திரங்களுள் சந்திரனும், வேதங்களுள் சாமவேதமும், தேவர்களுள் இந்திரனும், இந்திரியங்களுள் மனமும், சரீரரூபமாயுள்ள பூதங்களுள் புத்தியும், உருத்திரரூள் சங்கரனும், யட்ச ராட்சதரூள் குபேரனும், பரமேசுவரனது விபூதிகளுள் சிற்ற்தவரா யிருத்தலின், அவ்விஷ்ணு முதலியோர் பரமேசுவர வடிவமாகத் தியானஞ் செய்வதற் குரியவொன்பதும், இனிக் கூறப்படுவனவும் பரமேசுவரனது விபூதிகளுள் சிற்ற்தனவாம்; அவையும் பரமேசுவர வடிவமாகத் தியானஞ் செய்தற் குரியனவாமென்பது மிங்குணர்த்தப்பாலனவாம்.

லும் நானே; தமது பயனைத் தருவதில் கெடுத லில்லாத அசுவமேதம்
சோதிஷ்டோம முதலிய யாகங்களுள் ஹிமசை முதலிய கோஷங்க
ளுள் யாதொன்று மில்லாமையால் மிகச் சத்தமாயுள்ள ஜபவடிவ யாக
மும் நானே; உலகத்தினுள் நிலைபெற்றிருப்பனவென்று கூறப்படுகின்ற
ஸ்தாவரப் பொருள்களுள் இமாலய பாவதமும்நானே, பிரஹ்ம புத்திர
ராய மகரிஷிகளுள் பிருகு மகரிஷியும் நானே, மண்ணுலக விண்
ணுலக வேந்தரின் புரோகிதருள் இந்திரனது புரோகிதரான பிருகஸ்
பதியும் நானே, ஆத்த வாக்ஸகமாகப் பொருந்திய பதவடிவ வாக்ஸு
களுள் பிரஹ்மவாக்ஸுமாயிய ஓம் எனனும் ஏகாட்சரவடிவப் பிரணவ
பதமும் நானே, வனஸ்பதி யென்னும் விருட்சங்களுள் பிப்பல விருட்
சமென்னும் அரச மரமும் நானே, தேவாகுளாயிருந்து வேத மந்தி
ரத்தின் தரிசனத்தால் ரிஷிகளாகிய தேவரிஷிகளுள் தமக் குவமை
சொல்லறசரிய நர கரும் நானே, காணஞ்செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்ற
கந்தருவருள் சித்திராதனும் நானே, இப்பிறப்பின்கண் யாதொரு
முயற்சியும் செய்யா திருந்தும் சனமாந்தரத்திற் செயதுள்ள முயற்சி
யாலே தரும்-ஞான-வைராக்கிய - ஐசுவரிய உத்தமை முதலிய குணங்
களைப் பெற்றுப் பரமாகமாவை சிச்சரித துணாதிருப்பவராய் சித்தா
களுள் கபில முனிவரும் நானே, குதிரைகளுள் பாற்கடலை அமிர்தம்
பெறத்தற்பொருட்டுத் தேவாசுரர்கள் கடைந்த காலத்தில் அதி லுண்
டாய உத்தம சாதியாய் உச்சைச் சிரவமென்னும் குதிரையும் நானே;
யான்களுள் பாற்கடலிற் பிறந்த ஐராவதமென்னும் யானையும் நானே,
மன வுணர்வுடைய மக்களுள் யாவரையும் அறநெறியிற் செலுத்தி-மற
நெறியிற் செல்லாவாறு தடுக்கும் வேல்வேந்தரும் நானே; பகைவரை
அழித்ததற்குரிய ஆயுதங்களுள் தஞ்சி முனிவரின் எலும்பினின்று
முண்டாய வச்சிராயுதமும் நானே, சாப்பங்களுள் சாப்ப ராஜனான
வாக்ஸியும் நானே; சிறந்த நாகங்களுள் கனக்குவமை சொல்லறகரிய
நாகராஜனான அநந்த என்னனும் ஆதிசேஷனுய் நானே, பசுக்களுள்
விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கும் காமதேனுவும் நானே இவை அனைத்
தையும் யான் கூறிய முறையாக யானெனதே நீ அறிவாயாக. ¶

¶ சாப்பா விஷ்ணுமடையதா, நாகம் விஷ்ணுமீனறியதா. எதேனு வசிஷ்ட
ருக் குரியதா யிருப்பதாம்

போசெய்யும் வனமை பொருநகிய கோளையுடைய அருச்சுனா! நீர்சிலைகளில் வசிக்ரும பிராணிகளுள்ள அபபிராணிகளுக்க கரசனான வருணனும் நானே! கண்டஞ் செய்பவருள் யமனும் நானே, புணரும் வேடகைவடிவ எலலை யிலலாக காமங்ளுள்ள புத்திரோற்பகதிபின் பொருட ண்டொரும காமமும் நானே, திதியின் மமசத்திற பிறந் துள்ள கைத்தியருள் தனது சாததுனிகக் கனமையால் யாவாக்ரும மேனமையைச் செய்கின்ற பிரகலாகனும் நானே, மிகுதியாகப் பொருள்களைக் கண்சகிடும பொருள்களுள் காலமும் நானே

அருச்சுனா! பறவைகளுள் கனது பசையைப் போசெய்தழி கது வருகின்ற பறவை வேநகாகிய கருடனும் நானே, மிருகங்களுள் பிறா நெருங்குகற்கரிய மிருக வேநகாகிப் சிங்கமும் நானே, வேசமுடைய பொருள்களுள் வாயுவும் நானே, போரில் மிகு பிரிய முடையவராயத் தம பசைவா மீது பிரபோகிசுகின்ற ஆயுதபாணிகளா யுள்ள வீரருள் தசரத புத்திரனான சீராமனும் நானே, மீன்களுள் சுருமீனென்னும் மகரமசசமும் நானே, யமுனை - கோகாவரி முதலிய புண்ணிய நதிக ளுள் மிகு சிரேட்டமா யுள்ள கங்கையும் நானே, வாதம் - ஜலபம் - விநண்டை யென்னும் கதைகளுள் மேலா யுள்ள வாதமும் நானே, விகைகளுள் அகிகாரி புருஷரன்றி மற்றவா பெறுதற்கரிய அகம் பிரஹமாஸமி (நான் பிரஹமமா யிருக்கிறேன்) என மூணாவதாகிய பிரஹம் வித்கையும் நானே, வாண வடிவமாகவுள்ள அட்சரங்களுள் சிவ வாக்ருகசனின் வடிவமா யுள்ள அக்ரமும் நானே, (முற்கூறிய நாசமுடைய சாலமேயன்றி) நாசமில்லாத காலமும் நானே, நான் அங் கனமாக விருப்பகன்றி, வேறுமைக் கொகை முகலிய அறுவகைத் தொகையுள் மேலாய உமமைத் தொகையும் நானே, பயன் கருபவ ருள் இருவினைப் பயனனைதகையும் சீவாக்ருத் தரும அநதாயாமி யென்னும் ரகவரனும் நானே, சமமாரஞ்செய்பவருள் நிலைபெற்ற உயி ரனைதகையும் சமமாரஞ் செய்யும் யமனும் நானே, அவவூரிகளைப் பிறக்கச் செய்பவனும் நானே §

§ உணமைப் பொருளை யறியும் விருப்பமுள்ளாரிருவரிடத் துண்டாகும் வினா விடையாகிய கதை வாதபா யுகதிப் பிரமாணங்களில் வல்ல பண்டிதர்களின் வாதம் ஜலபம் யுகதிப் பிரமாணங்களில்லாத மூடாது வாதம் விதண்டையாம் சொல்வா பலரை யுடையதாயப் புரவோத்தர பட்சத்தைப் பாரதிபாதிக்கும்

எனக் கனபனா நிருபபதனறி நணபனயு மிருக்கும் அருச்
சனா! பெண்களுள் புகழ் - திரு - வாகு - மேகை - பொறை -
கிணமை - நினைப்பு எனநெண்ணப்படுகின்ற சபக மாத்ரும நானே ,
கார - கூகிர - முரபணி -பிணபணி-இளவேனில்-முதுவேனில் எனனும்
பெரும்பொழு காறனுள ஈறு மண முரார் மலாகளுக் கிடமாச வரு
கின்ற இளவேனிற சால மென்னும் வசந்த ரிதுவும் நானே , காளு
செய்தறதூரிப சாமமேழனுள் சிறந்த பிந்தக் சாமமும் நானே , தாம
செய்யும் உபகாரத்தால் உலசதகார சளிப்படையுமாறு வருகின்ற சித்
திரை முதலிய மாதங்களுள் மிசக் கடப வெப்பங்ச ளிணமையால் சுகத்
திறசேதுவாய யாவரும் புகழ் வருகின்ற மாசழி மாதமும் நானே ,
பிண கூறப்படும் விபூதிகளும் நானே ||

பின் கூறப்படும் விபூதிகளும் நானே யென்பதைப் பகவான் கூறல்

மலைபாலும் நேரானே புடைய அருச்சனா! சந்தக்களுள் காயத்
கிரிச சந்தகம் நானே , வஞ்சனை செய்பு ம் தொ லில்களுள் பழமையா
யுள்ள சூகாபிச கொழிலும் நானே , தாம மேற்கொண்ட காரியத்தைச்
செய்து முடிக்க நிச்சயிக்கிறப்பவரது முயற்சிகளுள் கவறாது பயனை
யடைவிததற் சேதுவாயுள்ள முயற்சியும் நானே , கம் பசைவரை வெல்
வாரிடகதுள்ள சததுரு ஐயமென்னும் வெற்றியும் நானே , மிக்க வல்

வாக்கியக் கோவை கதையாம் நாசமில்லாத காலமெனறது இங்கு க்ஷணம்-கடிகை
முதலிய வடிவமா யுள்ள காலமனைத்தைப் பற்றியும் காலகாலனு யுள்ள பரமேசுவர
னையாம் வேற்றுமைத் தொகை முதலிய அறுவகைத் தொகையுள் உரமைத்
தொகை அனைத்தி மொழியினும் டொருள் சிறப்புடையதா யிருத்தலின் , அது
மற்றத் தொகையினுள் சிறப்புடைபதாயிற்று உரமைத் தொகைக்கு உதா
ரணம் —கபிலபரணா, புலிவிற்கெண்டை என்றறொடக்கத்தனவாம்

||புகழ் - கோதியாட அஃதாவது பிரக்கியாதியாம், தாம் அதை காம் மூன்
றும் திருவாம் இது ஸ்ரீ எனப்படும், சாவாதத்தையும் லீளக்கு ம் சமஸ்கிருத்
பாஷைவடிவச் சாஸவதி வாக்காம், பன்னூற்பொருளையும் கிரகிக்கும் சுக்தி
மேதையாம், மகிழ்ச்சியுற்ற காலத்திலும் வாட்டமுற்ற காலத்திலும் சித்தம்விகார
மடையாதிருத்தல் பொறையாம், பல திறத்தனவாய் துன்பங்கள் நேரிட்காலத்
தினும் தேகேந்திரியங்களை ஸ்திரமாகச் செய்புஞ் சுக்தி நிணமையாம், இது திருதி
யெனப்படும், முன்னனுபவித்த பொருள்களைப்பின்னா நினைப்பது நினைப்பாம்,
இது ஸமிருதி யெனப்படும் சாவதையும் சசுவரவடிவாக இற்திரன் துதிசெய்த
சாமவேதத்தின் ஒருபாகம் இங்குப் பிருகத் (பெரிய) சாரமாம்.

லமை யுடையாரிடத் துள்ள வல்லமையும் நானே, சக்துவ குண முடையா ரிடத்துள்ள (அக குணத்தின் காரியமான) காம - ஞான - வைராகிய - ஐசுவரியங்களும நானே, ஞானிகளிடத் துள்ள சீவப் பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானமும் நானே *

யாதவாக்குள வசுதேவனது புத்திரனெனப் பிரசிசு கமாகச் சொல்லப்பட்டு, உனக்குப் பிரஹ்ம விககையைப் போகிககின்ற இந் தக கிருஷ்ணனு ம நானே, சூகருமமாக நாற்பொருளசீர்ப் பகுத்தறியும் தன்மைபுள்ள கவிக்குள சுககிரென்னும கவியும் நானே, பெருங் சருணை பொருத்திய பாண்டவருள அருசுசன்னென்னும் நீயும் நானே, பெருமை பொருத்திய மன்னசீலரென்னும் முனிவருள வேகவியாச முனிபும் நானே, எண்ணுத்தகரிப் இரக்கியப் பொருள்களுள வாக்கிந் திரிய நிக்கிரகவடிவ மென்னமும் நானே †

அருசுசுஞ்¹ மிகப் பெரிய இவவுலக மனைக திறகும் சேதனவடிவச் காரணமும் நானே, பரமேசுவரனான என்னைத் தவிர யாடுகாரு பொருளு மிலலை சாவஞஞரா யிருபாவாசகும் வருசகமு ருறா²னும் பரமேசுவரனாகிய எனது திவனிய விபூதிகளின் முடிவை யறிதலும் முடியாது, சொல்லுதலும் முடியாது எனது முடிவிலலாக விபூதியை யானுனக்கு ஏக்கேசுமார வகுத்துக் கூறினென இவவுலகத்திலே பெருமை பொருத்திய ஐசுவரிபுகை யுடையன இவை, மெய்மமை யான பெரு முபற்சி யுடையன இவை யென்று கூறப்படும் இவவரிப் பிராணி யனைத்தும் எனது சுகிபி னமசத்தா லுண்டாபினவா³மென்று நீ அறியக்கடவாயாக ¶

¹ நியமமாக அடசரங்கனையும் பாதங்கனையும் முடையன சந்தசுக்களாம் அவற்றுள இருபத்தானகு அடசரங்கனையுடையது காயத்திரிச சந்தசுவாம் இச சந்தசுக்களனைத்தும் மந்திரங்களாம் இதனால் வேத மந்திரங்களுள காயத்திரி மந்திரமாகப் பகவானிருக்கின்றாரென்பது பெறப்பட்ட தெனக

§ வாக்கிந் திரிய நிக்கிரகமென்னு ம மெனன(பேசாவிரத) முடையவனது உட்கருத்து எவாக்கு மரித்தறகரியதாயிருத்தவின அது மிக இரக்கியமானதாமெனக

¶ விருடசங்க ஞுண்டாதற்கு விதைகள காரணமா யிருத்தல போல இவவுலக முண்டாதற்குப் பகவான காரணமா யிருக்கின்றா பகவான தமது காரியமாயுள்ள உலகத்தில் இருத்தல விளங்குதல வடிவமாகவியாபித்திருத

அருச்சுனனுக் கிவ்வாறு தமது விபூதிகளை யேகதேசமாகக் கூறிய பகவான் உலகனைத்தும் எமது விபூதியேயாமெனக் கூறல்.

“கஞ்சன் ஆருயிர் போய்த் துஞ்ச (சாவ), அலைகடல் வள ராதே போந்து (வந்து) ஆயர் (இடையர்) பால் வளர்ந்த” பகவான் அருச்சுன! இனிப் பலவாறாக என்னுடைய விபூதிகளை யெடுத்த னுரைப்பதால் எனது உத்தம பக்தனு யுள்ள உனக்கு யாது பயனும்? இந்தப் பல திறத்தனவாக வுள்ள பிராணியனைத்தும் உலகனைத்தும் பரமேசுவரனுள் எனது அவித்தியாபாத மென்னும் ஏகதேச பாகத் திலே அடங்கி யிருப்பனவாம்; (அதனை லலை யனைத்தும் எனது விபூதிகளேயாம்); (கயிற்றின் ஏகதேச பாகத்தில் தோன்றும் பாம் போடு கயிறு உண்ணாவில் கலவா திருத்தல்போல) நான் அவற்றோடு கலவா திருக்கின்றேன் என்றருளிச் செய்தனர். *

10 — விபூதியோக அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

தவின், அவரைத் தவிர யாதொரு பொருளுமில்லை; பசுவானது விபூதிகள் எல்லையற்றனவா யிருத்தவின், அவற்றைச் சர்வஞ்ஞரா யுள்ள முனிவர்க்கும் அறிதலு முடியாது, உரைத்தலு முடியாது; பெருஞ் செவ்வமுடையவரும் பெரு முயற்சி யுடையவரும் பசுவானது சக்தியின் அம்சத்தா லுண்டா யிருப்பவ ராவ ரென்பன இவ்வுணர்தற்பாலனவாம்.

* பரமான்மாவிற்கு நான்கு பாதமுண்டு; அவற்றுள், மூன்று பாதம் சத்-சித்-ஆநந்தமாம்; நான்காவது பாதம் அவித்தையோடுகூடி உலக காரணமா யுள்ள சேதனமாம். இஃது அவித்தியாபாதமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

நிரவயவ-நிராகாரமா யுள்ள ஆத்மாவிற்குப் பாதம் அஃதாவது அம்சம்-அல்லது பாகம் உண்டென்பது பொருந்தாதாம்; ஆனால் கடமென்னும் உபாதி (தடை) நோக்கத்தால் ஆகாயத்திற்குக் கடாகாயம் மகாகாயமென்னும் கற்பனை சம்பவித்திருத்தல்போல, அவித்தை யென்னும் உபாதி நோக்கத்தால் ஆத்மா விற்கும் அவித்யா பாதம்-சத்-சித்-ஆநந்தபாத மென்னும் கற்பனை சம்பவித்திருக் கின்றதென்ப திங்குணர்த்த பாலதாம்.

ஆதித்தியருள் விஷ்ணுவென்னுஞ் சூரியன் நானே யென்றற்றொடக்கத் தனவற்றைக் கூறியது மந்தாதிகாரியை நோக்கியாம்; நீ இவ்வாறு நோக்குவ தொழிந்து, உலகு உயிரனைத்தும் எனது விபூதிகளேயாமென்று என்னைத் தியா னஞ் செய்வாயாக வென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறினாரென்க,

11 — விசுவரூப அத்தியாயம்.

பக்தாவது அத்தியாயத்தில் பகவான் கமது நாநாவிதமா யுள்ள விபுத்தூள்
யநுளிச் செய்து முடிவில் உலகு உயிரானதும் எனது வகித்தசபாக்கத்தில்
ஒடுங்கியிருப்பனவாம், யானே அவற்றோடு கலவாதிருக்கின்றேன் என்று
கமது சர்வ விகவான்மக சொநபத்தை யநுளிச் செய்துமையக்
கேட்ட அநுச்சுனன் அதனால் பாமாநீத மடைந்து, பகவானது
சர்வ விகவான்மக சொநபத்தைத் தரிசித்தல் வேண்டுமென்று
மீச்சை கொண்டு பகவான் பூர்வம் அநுளிச்செய்த பொருளை
வியந்து துதிக்கல்

துளசிமாலையணிப்பெற்றுச் சுருளாகப் பொருநதி யிருக்கின்ற
முடியை உடையவரே! சொல்லும் மனமுஞ் சென்று பற்றுதற் கரிய
வரே! வண்டி வடிவமாக உருண்டு வந்த சகடா குரணைச் சாமாறு
உதைத்துக் கொன்றவரே! உயிர அனைத்திற்கும் அநதரானமாவா
யிருப்பவரே! சோக மோகங்கள் நிறைந்துள்ள சமுசாரக கடலில்
முழுகி வருந்துகின்ற என்னிடத்தி ருக்கங் கொண்டு தேவரீர் கூறி
யருளிய உமது திருவாக்காகிய அரிய அமிரதத்தை யெனது சாதிர
திரியமாகிய வாயினால் நிறைய உண்டு, அதனால் மோகம் நீங்கினவ
னானேன்.*

விசுவரூப நிசனத்தில் விருப்பம் மிக்க அநுச்சுனன் பகவானை நோக்கி
அவ் விசுவ ரூபத்தைக் காட்டி வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தல்

வாகுகும மனமும எட்டி அறிதற்கரிய புருஷோத்தமரே! நீர் எவ
ரது திருவடி க்கும தோன்றாவாறு எவ்விடத்தும் வியாபித்து, ஞானம் -
ஐசுவரியம் - சக்தி - பலம் - வீரியம் - தேஜஸ் என்றற ரெட்டககத்
துத குணங்களோடு கூடி யிருக்கின்ற அநதத் திருக்கோலமானது
உள்ளபடி அடியேனுக்கும் தரிசித்தற் குரியதாமோ? உரியதாமாயின,
தேவரீர் எனக்கு அதனைக் காட்டி யருளல் வேண்டும்.†

* இங்கு மோகமாவது யான இநதப் பீஷமா துரோணா முதலாயினோரைக்
கொல்வேன, அவர்கள் என்னால் கொல்லப்படுவ ரென்றற ரெட்டககத்து வ்ப
ரீத புத்தியாம்.

† புருஷோத்தமா - புருஷருள மேலாக இருப்பவா அநதத் திருக்கோல
மென்றது பகவானது விசுவரூபத்தை

பழமறைதேர் கர்யாநுன பகவான் விகவ நுபததைத் திசிகதல் வேண்டு
மென் மும் பீர்யகதால் வந்ததுகன்ற மனமுடைய அருச்சுனனுக்குத்
தமது விகவ நுபததைக் காட்ட விரும்பிக் கூறல்

அருச்சுனா! உலகுபி ரனைததுமாப விளங்கும் எனது விகவ
ரூபம் பல திறககனவாய அளவினறி யுள்ள அவயவ விசேஷங்களை
யுடையகாம், அளவினறி யுள்ள நீல பீகாதி நாகா வாணங்களை யுடை
யதாம், ஒருவரால் கறபித் துண்டாகுபபடாததாம், ஆகாயத்தின்
வியாபகம் தனனை நோக்க வியாபபியமாமாறு வியாபகமா பிருபபகாம்,
கண்ணை காண்டற கரிதா பிருபபகாம் இவவாறுள்ள எனது விகவ
ரூபத்தைக் காட்டுகின்றேன், நீ காண்பாயாக

பகவான் மெய் துறிப்பிட்டுக் கூறிய தமது விசுவ நுபததில்

சிலவற்றைத் துறிப்பிட்டுக் கூறல்

அருச்சுனா! (எவவேழு வகையா யுள்ள) நாதபகனொன்பது மருத்
துவரும், பன்னிரண்டு சூரியரும், அஷ்ட வசகனொம், ஏகாகச நுககிர
ரும், (அசவினிசுமாரா இநவ நம்) என விசுவ ரூபபகிலேயே யிருக்க
கின்றனா, பூரவம் காணுமையால் யாவரும் காண விரும்பும் அற்புத
மாய பல வடிவங்களும என விசுவ ரூபபகிலேயே யிருக்கின்றன,
அந்த மருக துவா முதலாயினோரையும் அற்புதமாய வடிவங்களையும்
உன் மனத்துட பொருநக்க காணக் கடவாய. நீ

எனது விசுவரூபம் விசித்திரமாய அளவு கடந்த அவயவங்களையும் வாணங்
களையும் முடையதாம், எனக்கு நேலொரு காததா வ்னையின், எவராலும் சிருஷ்
டிக்கப்படாததாம் ஆகாயமு அணுவென்று கூறு படி வியாபகமா யிருபப
தாம் கண்ணை காண்டற கரியதாம், அதனை யான காட்டுகின்றேன், நீ காண
பாயாக வென்று அருச்சுனனுக்குப் பகவான் கூறினாரெனக

நீ அற்புதமாய வடிவங் னென்பது மருத்துவா முதலாயினோ ஒழிந்த இந
திரான முதலாயினோரும், மேருலை முதலாயினவ வெற்றி தோலவிகளும்
பிறவுமாம்

துறுகோடி வருஷ பரியந்தம் தேடிச் சென்று காண முயற்சி செயதாலும்
காண்டறகரிய சராசரப் பொருளனைததையும் எனது திருமேனியிலுள்ள ஒரு நக
துணி மாதிரி மான அவயவத்தின்கண் காணப்பாடுவென்ற அருச்சுனனுக்குப்
பகவான் குறிப்பிட்டுக் கூறினாரெனக.

சஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குப் பகவான் தமது விசுவ ரூபத்தை

அருச்சுனன் காண, அவனுக்கு ஞானக்கண் தந்தமையைக் கூறல்

திருதராஷ்டிரரே! மகா யோகிசுவரான கிருஷ்ணபகவான் என்
றில்வாறு கூறி, அவ்வருச்சுனனது பிரகிருதி சம்பந்தமா யுள்ள கண்
இரண்டிம் தமது விசுவ ரூபத்தை நன்றாக அறியமாட்டா வென்று
கருதி, அவனுக்குத் திவ்விய நேத்திர மென்னும் ஞானக கண்ணைக்
கொடுத்தது, அப்போ தவனுக்குக் கூறியவாறே விசுவ ரூபராய அருச்
சுனன் தவிர, அங்குள்ள மற்றவர்க்கு விளங்காவண்ணம் நின்றனா.

பகவான் அருச்சுனனுக்குத் தமது விசுவ ரூபத்தைக் காட்டிய

விதத்தைச் சஞ்சயன் கூறல்

திருதராஷ்டிரரே! அக குருசேஷத்திரததில் பகவான் அருச்சு
னன் பொருட்டுக் கொண்டருளிய விசுவ ரூபத்தை இங்கு எவர்க்கும்
அளவு செய்து கூறுதல் ஒருவாற்றாறும் முடியா ததாம்; ஆயினும், யான்
சிறிது கூறுகின்றேன்; பகவான் வண்டிரா கங்கித தேனுண்ணும்
புஷ்ப மயமாயுள்ள திவ்விய மாலைகளும், பீதாம்பர முகலிய திவ்விய
வஸ்திரங்களும் சரதன்ம சருப்பூர முதலியசலவைப் பூசுக்களும் கரித்
துள்ள விசுவ ரூபத்தைக் கொண்டு அருச்சுனனுக்கு அக்னைக் காட்டி
யருளினா. அவ விசுவ ரூபம் எல்லை யிலலாமல எவவிடத்தும் சிறைந
திருந்தது. அதன் பிரகாசம் அளவில்லாத பலகோடிசூரியர்கள் மேக
முடைய ஆகாயத்தில் ஏக காலத்தில் வந்து உதயமாவதை யொத
திருந்தது. அவ விசுவ ரூபத்தினது நல்லிலக்கண மமைந்து பொரு
ந்தி யிருக்கின்ற காலகளும் கைகளும் அளவிறந்தனவாம், அழகமைய
அணிநதுள்ள ஆபரணங்களும் அளவிறந்தனவாம்; வாய்களும் அள
விறந்தனவாம்; மிகப் பிரகாச முள்ள முகங்களும் அளவிறந்தனவாம்;
சககரம கதை முதலிய ஆயுதங்களும் அளவிறந்தனவாம்; இன்னு
முயர்வான அற்புத வஸ்துக்களும் அளவிறந்தனவாம்.*

பகவான் கொண்ட விசுவ ரூபத்தை அளவிட்டு முற்றும் கூறல் எவர்க்கு
முடியாது, பகவான் மலாமலை, மணிமலை, பீதாம்பரம், கலவைக் குழம்புக்
ளணிந்த வடிவமாகத் தமது விசுவ ரூபத்தை அருச்சுனனுக்குக் காட்டி யருளி
னா; அவ் வடிவம் எல்லையின்றி யெங்கும் வியாபகமா யிருந்தது, அதன் பிரகா
சத்திற்கு எண்ணில் கோடி சூரியப் பிரகாசமும் ஒப்பாகாது, அவ வடிவம் அள
விறந்த கால கை முதலியவற்றை உடையதா யிருந்ததென்று திருதராஷ்டிர
னுக்குச் சஞ்சயன் கூறினானெனக்

பகவானது கட்டளையின்படி, அவரீதம் விகவ நுபததைத் தரிசித்த

அநுச்சுனனது செயலைச் சஞ்சயன் கூறல்

திருதராஷ்டிரரே ! பகவான் மேற்கூறியவாறு கொண்டருளிய அவ்விசுவரூபத்தின் எகதேச பாகத்திலே எப்படிப்பட்ட தன்மையு முடையனவா யுள்ள பொருளனைத்தையும் அருசுசுனன் நேரே தரிசித்து, இனி யான் பிழைக்குந் தன்மையனாயினே னென்று கூறி, ஆநந்தப் பெருகுண்டாக, அகனூல நான் செய்யத் தக்கது இன்ன தென் னுணராமல், அவ்விசுவரூபங்கொண்ட பகவானே, தனது சிரசு பூமியிற் பொருநதுமாறு விழுநது வணங்குவான்; கன்னுடம்பு முற்றும மயிர்சிவிரப்ப நிறபான; தன் கண்ணும மனமும் கரைநது உருகுமாறு தன்னிரண்டு கைகளையும் குவித்து உலகனைத்தையும் உயிரனைத்தையும் சிருஷ்டி காலகதிலே சிருஷ்டித்த பகவானெதிரே சின் ற, இந்திரன் முகலிய இமையவாயாவரும் வணங்கும் சடவுளே ! உமது விசுவரூபத்திலே எகதன்மை யுடையாரும் அளவிட்டு எல்லை காண்பதில்லாத, சராசரப் பொரு ளனைத்தையும் செவ்வையாகக் காண்கின்றனன் ; அய னரி யா னென்னும முமமுதத்திக்குள்ள உலகத்தைப் படைத்தலுற்றி முத்தலாகவுள்ள பிரமனை வசிஷ்டா முதலிய முனிவா களுடனே காண்கின்றனன் ; பிறர் நெருங்குகற் குரிய வாசகி முகலிய சாப்பங்கனையும் காண்கின்றனன்; வசு - உருத்திரா - ஆதித்தியா முதலிய தேவதைகளையும் காண்கின்றன னென்று கூறினான்; பின்னர் அவன் பகவானே நோக்கி, சாவேசுவரனே ! தண்ணிய கிரணத்தை யுடைய இரத்தின் கிரீடத்தையும், சுதாயுத்தையும், சுகராயுத்தையும் தரித்துப் பிரகாசத்தால சூரியனையும் அககினியையும் ஶுத்தது ஏகமாய் விளங்குகின்ற உமது விசுவ ரூபத்திலே ஆராய்ந்து நோக்கி, கண்களும் வயிறுகளும் தோள்களும் முகங்களும் அநேகமாக உடையனவாகிய உருவங்கள் பலவற்றையும் யான் காண்கின்றேன் எனதுங் கூறினான். இங்ஙனங் கூறிய அருசுசுனன் பின்னரும், பகவானே ! தேவரீர் அடியேன் பொருடிக் கொண்ட இந்த வடிவம் இததன்மையதாய வடிவ மென்பதைக் குறிப்பிட்டு அறிதற் சியலாதவனாயிருக்கின்றேன்; இவ்வடிவத்தின் முடிவு - நடுவு - முதலனைத்தையும் அறியா திருக்கின் றேன் ; துணையிலையி னின்றம நழுவுத் தலிலலாததும, நான்கு வேதங்களும் ஆராய்ந்து சிசயித்து அதிகாரி புருஷா அறியுமாறு

உபசீததிதத்பொருளும், ஜகததைத் தருகின்ற மாயைக்கு அதுஷ்டான மாயிருப்பதும், எக்காலத்து மிருப்பதும், சாக்ஸவதமான தரும மனைதையும் தம் நிலையி னின்றும் வேறாகாதவாறு நிலைபெறச் செய்யும் மாகக்கமா யிருப்பதாகிய வாழ்வும், ஒரு காலத்திற் பெருகி மற்றொரு காலத்தில சருங்கா திருப்பதுமாகிய எனது அநாதியாயுள்ள தெய்வத் தைக் கண்டறத் தொடர்ந்து நிற்கும் பசுவைப் போலத் தொடர்ந்து வின்று எனனென்திரே சாணகினறேன

பகவானே! யான வெற்றியைக் கரும் பராக்ரீம முடையதும் பூமணடலகைச் சுற்றி வருகின்ற சூரிய சந்திராகளையே விரிந் தெழு மாறு கண்களாகக் கொண்டு விழிப்பதும், கனனைச் சோநகாரைச் சுடும் நெருப்பைப் பலாநது விளங்கும் முசமாக உடையதும், உலக முற்றம் மயங்குமாறு வியாதித்து, அழைறைத் கனது தேஜசால் தகிப்பதுமா யுள்ள உமது விசுவ ரூபத்தை வியப்படைநது என னென்திரே சாணகினறேன

பகவான் தந்த த்வய ரு அவால் அவது ப்சுவரூபரஸ்ச
கசிசத் அநுச்சுனன அவ ப்சுவ ரூபம் சாவ ரியாபகமாக
இநுக்கன ரு னெனக் கூறல்

ஐயனே! தேவரீர மண்ணுலகு ம விண்ணுலகு ம நிறைபுமாறு விபாபிகது, திகஞ்சுகளில் நேரே சென்று விலகத் விலலாவாறு உமது திருமேனியை விரிபச் செய்விராயின, அற்புகமாயும் உகிரமாயு முள உமது திருமேனியைக் சணி துனப் மடை பாசுவா யாவா உலக முற்றம் உமது திருமேனியின் சரிசனக் கால கலக்க மடைந் திருக்கின்றன, உலக முற்றம் சலகமடைந் திருக் கலைக் காணாராக. †

யான் புபாந தீர்க்குதர்பொருட் அவதுபுத் செய்க் துக்க (ரு னென்பதை
முது ல்சுவரூபநதால் (வளிப்ப ல யாகக் கா (ம் பகவான்
அநுச்சுனன நாக்ச யான் மது ப்சுவ ரூபக்ல் இன் ருர்
இன் னைக் காண்கன் (ரு னெனக் கூறல்

பகவானே! உமது விசுவ ரூபத்தில் தேவகணங்கள் பய
தேவரீரைச் சரணமாக அடைநது வணங்கவும், அருமையான பெருந்

இநுக்கன அருச்சுனன கூறியது பகவான தா ம கொண்ட விசுவ ரூபத்தை
பறைத்தருளல் வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பித்து நின்றது

தவத்திணையுடைய நாரதர் முதலிய முனிவர்கள் தமது கரங்களைக் கூப்பி நின்று உலகத்தார்க்கு நன்மை யுண்டாமாறு உம்மை ஸ்துதிக் கவும், கூட்டமாகக் கூடிநின்று ஜய ஜய என்று உம்மை வியந்து புகழ்ந்து பேசுகின்ற கபிலர் முதலிய சித்தர் குழாங்களையும் (அவர்களுடிக) காண்கின்றேன்; சோர்வடைய முயிரை யுடைய விரோசனன் முதலிய அசுர கணங்களையும், கந்தருவர்களையும், இத்தன்மைய ரென்று நெருங்கி அறியத் தகாதவர்களையும் என்னெதிரே காண்கின்றேன்.

பகவானது விசுவரூபத்தைத் தரிசித்த அருச்சுனன் அதனால் தனக்குண்டாய பயத்தை வெளிப்படையாகக் கூறல்.

எமது தந்தையா யுள்ள பகவானே ! ஆகாய முற்றும் வியாபித் ததாய், பல நிறங்களை உடையதாய், பேயின் நடையை விரும்பினதாய், பிறை மதிபோல் வளைவான பற்களையும் பெரிய வாய்களையு முடைய தாய், பல முகங்களையு முடையதாய்ப் பலவாக விரியா நிற்கும் இவ் விசுவரூபம் யான் பய மின்றி அடைதலாகும் தன்மையின தன்றும். ¶

எனக்குநள் செய்தல் வேண்டுமென்று பகவானே நாக்கி
அருச்சுனன் பிரார்த்தித்ததல்.

உலகனைத்துமாய் விளங்கும் எமது தந்தையே ! சராசர வடிவமா யுள்ள இவ் வுலகனைத்திற்கும் தேவரீர் ஆதாரமா யிருக்கின்ற தன் மையை யானிப்போது இவ்விசுவ ரூபதரிசனத்தா லறிந்தனன்; இவ் விசுவ ரூப தரிசனத்தால் சோக மோகங்களி னின்றும் நீங்கிக் கடைத் தேறினவ னானேன் ; அங்ஙனமாயினே னாயினும், உம்முடைய இவ் விசுவ ரூபத்தை உற்றுப் பார்க்கப் பார்க்கச் சிவனோடு போர் செய்த காலத்தும் அஞ்சாத என் மனமும் நடுங்கி உடம்பைத் தாங்கி நிற்கத் தைரிய மடையா திருக்கின்றது; அதனால், யான் இது வடக்கு, இது கிழக்கென்று யாதொரு திசையையும் அறியா திருக்கின்றேன். அரு சுனா ! நீ இவ் விசுவ ரூபத்தைக் கண்டு பயமுறல் வேண்டா மென்று தேவரீ ரெனக் கருள் செய்தல் வேண்டும்.

¶ பேயின் நடையை விரும்பினதாதல் - போச்சத்தைத் தருதற்குக் காண மாதல். அருச்சுனன் இங்ஙனம் கூறியதால், அவன் தைரியமும் சாந்தமு மடையாது கலக்கமுற்றன னென்பது பெறப்படுவதாம்.

பகவானே! உமது விசுவநபத்தில் எனது (வற்றியையும் எனது பகவதவது
தோல்வியையும் யான் காண்கின்றேனென் றநுச்சுனன் கூறல்.

பகவானே! திருதராஷ்டிரனது புத்திரராய துரியோதனன் முத
லிய நூற்றுவரும், அவரது சேனைகளும், அந் நூற்றுவர் பொருட்டுப்
போர் செய்தலை மேற்கொண்டு எங்களை யெதிர்த்து வந்துள்ள சல்லி
யன் முதலிய அரசரும், திருஷ்டத்துய்மன், சிகண்டி முதலாயினோ
ரைப் பிரதானமாகக் கொண்டுள்ள எனது சேனைகளும் தேவரீ
ரது யமனை யொத்துள்ள கோரப்பற்களி லகப்பட்டுப் பின்னமடைந்த
உடம்புடையவராய் நின்று, காற்றோடு கூடிய நெருப்பை யொத்து
விளங்குகின்ற உம்முடைய முகங்களில் (வாய்களில்) விழுகின்றமையை
அடியேன் காண்கின்றேன்.

துரியோதனன் முதலாயினோர் புத்தி பூர்வகமாகவும் அபுத்தி பூர்வக
மாகவும் தேவரீரது வாயில் விழுகின்றனென் றநுச்சுனன்
கிருஷ்டாநக்த்தோடு கூறல்.

பகவானே! இவ்வளவினவாய மகிமை யுடையனவென்று குறிப்
பிட்டுச் சொல்லுதற்கரிய கங்கை யமுனை முதலிய நதிகளெல்லாம்
அபுத்தி பூர்வகமாகக் கடலை நோக்கிச் சென்று அக்னையடைதல்போல,
உம்மிடத்தினின்றும் தோன்றியுள்ள துரியோதனன் முதலிய சூரவீரர்
யாவரும் அபுத்தி பூர்வகமாகத் தேவரீரது வாய்களை நோக்கிச் சென்று
அவற்றை படைதலை அடியேன் காண்கின்றேன்; திருமகள் தலைவனே!
கொழுந்துவிட் டெரிகின்ற அக்கினியில் மிகு வேக முடையனவாய்த்
தமது நாசத்தின்பொருட்டுப் புத்தி பூர்வகமாக விட்டிற் பறவைகள்
விழுவதுபோல, தேவரீரது வாய்தம்முள்ளே மிகு வேக முடையவ
ராய்த் தமது நாசத்தின்பொருட்டுப் புத்தி பூர்வகமாகத் துரியோ
தனன் முதலிய சூரவீரர் யாவரும் விழுந்து சாத்தலையும் அடியேன்
காண்கின்றேன்

பகவானது வாய்தம்முள் துரியோதனன் முதலாயினோர் விழுந்து மடிக்கின்றன
என்று கூறிய அநுச்சுனன், அவர் விழுந்து மடியும் போது
பகவான் செய்யும் செயலைக் கூறல்.

எங்கும் விரிபகமாக வுள்ள பகவானே! நீர் அக்கினிபோலப்
பிரகாசம் பொருந்திய உம்முடைய முகம் (வாய்) களால், மிகு வேகமா

* ஒன்றனிடத் தொருவர் இஃகின்னதென்றுணராது பிரவேசித்தல் அபு
த்தி பூர்வகமாம்; உணர்ந்து பிரவேசித்தல் புத்தி பூர்வகமாம்.

கத் தமது நாசத்தின்பொருட்டு விழுகின்ற துரியோதனன் முதலிய
சூரவீரர் யாவரையும் உணவாக உண்டொழித்து, அவர் யாவரும்
பூரண உணவாதற்குப் பற்றுமையால் வெளியே நாக்கை நீட்டி நீட்டி
உதட்டை நக்கி நக்கி வெறுஞ்சுவை கொள்ளுகின்றீர். யான் இத்தன்
மை வாய்ந்த உக்கிரவடிவங் கொண்டுள்ள உம்மைக் குறிப்பிட்டு இன்ன
ரென்று தெளிவாக அறியாதிருக்கின்றேன் ; தேவரீரது செயலையும்
குறிப்பிட்டு அறியாதவனா றிருக்கின்றேன் ; (தேவ தேவரே ! உமக்கு
நமஸ்காரஞ் செய்கின்றேன் ; நீர் யார் ? தேவரீரை அறிய விரும்பி
யுள்ள) அடியேனுக்கு உம்மை இன்ன ரென்று தேவரீர் கிருபை
வைத்து உள்ளபடி கூறுவீராக.

நீர் யார் ? உமது செயல் எத்தன்மையது? என்று நமஸ்காரஞ்செய்து

வினாவிய அருச்சுனனுக்கு எல்லாப் பொருளுமாயும் எல்லே

இல்லாது வியாபகமாயு முள்ள பகவான் தமது

சொருபத்தையும் செயலையும் கூறல்.

அருச்சுனா ! நான் உன்னைத் தவிர, பூமிக்குப் பாரமாயுள்ள துரியோ
தனன் முதலாயினோ ரனைவரையும் கொன்று அவர்தம் முயிர்களை
உண்ண முயற்சி செய்திருக்கின்றேன் ; யுகாந்தமானது கிட்டிய அப்
போது உலகனைத்தையும் அழிக்கும் காலரூபமான பரமேசுவரன்
யானே யாவேன் ; இவ்வாறாய் என்னையும் எனது செயலையும் நீ அறி
வாயாக.

(யான் யுத்தஞ் செய்யாவிடினும், துரியோதனன் முதலாயினோர்
தேவரீரால் கொல்லப்பட்டவராக விருக்க, தேவரீர் யாது பற்றி என
க்கு அடிக்கடி யுத்தத்திற் பிரவிர்த்திக்குமாறு கூறுகின்றீரென்று அரு
ச்சுனா ! நீ வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்
கடவாய்.)

யுக முடிவில் உலகனைத்தையுமழிக்கும் காலரூப பரமேசுவரனாகிய யான்
இப்போது பூமிக்குப் பாரமாயுள்ள துரியோதனன் முதலாயினோ ரனைவரையும்
கொல்ல முயற்சி செய்திருக்கின்றேன் ; நீ யுத்தஞ் செய்யாவிட்டாலும் இவர்
னிப் பிழைத்திருத்தல் முடியாதென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறின
னென்க.

அருசகனா ! நீ இந்த யுகத் த ஸ்ரீநிரிலுள்ள துரியோதனன் முதலிய உனது சத்துருக்கள் யாவரும் காலநுபமென்னும் பரமேசுவரனாகிய என்னால் கொல்லப்பட்டவரே யாவரென்றுணரக் கடவாய். (இவர்தம் மரணத்திற்கு நீ நிமித்தமாத்திரமே யாவாய் ; இவ்வாறு நிமித்தமாத்திரமாய் நின்று துரோணர் - டீஷ்டமர் - ஜயத்திரதன் - கர்ணன் முதலாகவுள்ள) இப்பகைவரை நீ கொல்வாயாயின், அந்தச்சகதுரு ஜயமானது உனக்குத் தர்மமும், இராச்சிய லாபமும், சாசவதமான கீர்த்தியுமாம்; அதனால், ஐசுவரியங்களுள் சிறப்புடையதாய் இராச்சியலாபத்தையும், ஜயலட்சுமியையும், மண்ணிலகிற் பிறந்தோரடையாத பெரும் புகழினையும் இந்த யுகத்தா லடைய விரும்பக்கடவாய்.

துரியோதனன் தான் வெற்றிபெறுதற்குக் காண்புகாக்கக் கருகி யிருக்கும் துரோணர், டீஷ்டமர், ஜயதகிரதன், கர்ணன் முதலாயினோர் போர் முகத்தி லிருந்தபின், நீச்சயமாக இறந்து போவா னென்றும், இத்திருதாஷ்டியின் தான் வெற்றிபெற வேண்டுமென்றும் விருப்பத்தை யொழித்து, பாண்டவோடு சிநேகங் கொள்வானாயின், இந்த யுக்தம் நின்றுபோம்; அகாலம், பாண்டவர்க்கும் (கௌவர்க்கும் சாந்தி யுண்டாத மென்றும் சிந்தனை செய்திருக்கின்ற சஞ்சயர், தம்மை நோக்கிப் பின் நடைபெற்ற விருத்தாந்தம் யாது என்று வினாவிய கிருதாஷ்டியனை நோக்கிக் கூறல்.

திருநராஷ்டிரரே ! (பூமிக்குப் பாரமாயுள்ள இத் துரியோதனன் முதலாயினோர் யாவரையும் யான் கொல்ல முயற்சி செய்திருக்கின்றேன்; நீ அதற்கு நிமித்தமாத்திரமாக நிற்கக்கடவாய்; அதனால், பூமி-புகழ்-புண்ணிய முதலியவற்றை யடைவாயென்று) இவ்வாறு பகவான் கூற, அதனைக் கேட்ட அருசகனன் தனது கையிரண்டையும் தலைமீது கூப்பி, வார்த்தை தடுமாற, கண்ணீர் முத்து முத்தாக மெல்ல மார்பின்மீது விழ, அச்சத்தோடும் அன்போடும், கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாக வெடுத்த பகவானது பெருமையைத் துதிக்கத் தொடங்கினவனாகி, சுரோத்திர முதலிய ஞானேந்திரிய பஞ்சகம் - வாக்கு முதலிய கர்மேந்திரிய பஞ்சகம் - மன முதலிய அந்தக்கரண சதுஷ்டய மனைத்திற்கும் தலைவராயிருந்து, அவற்றை நடத்துகின்ற

வரே ! குற்றம் பொருந்திய வினை விலங்கை அனபாக கொழிப்பவரே ! உமது புகழைக் கேட்டவிடத்து இந்திரன் முகலிப தேவர்களும், கபிலா முதலிய சித்தர்களும், அகம்ஸாச்சி யடைந்த சந்தோஷமடைகின்றனர், அசுரரும் இராகுகளும் மாண துகை மடைகின்றனர். கைபும் காலும் வாயும் சண்ணும் சொதாமரை மலாபோலச் சிவநுள்ளி கட்டவுளே ! பூச பஞ்சகம்-ஞாநேர்கிரிப பஞ்சகம் - சாமேந்திரிய பஞ்சகம் - பிராணதி பஞ்சகம் அபகசாண சதுஷ்டயம்-இவற்றிற்குக் காரணமாபுள்ள முல்ப பிரபுநகிரிபென்னும் இருபத்தைந்து தத்துவங்களாலும் அடிகதரசுந வயாபிருபபரே ! பிரஹ்மவிற்குக் காரணராயிருப்பவரே ! முடிவிலலாதவரே ! சகலம் அசகதுமாகா திருப்பவரே ! சகலம் அசகதுமென்னு மெல்லாப் பொருளுமாய் விபாபிக திருப்பவரே ! எம்மடைந்தேறச் சந்தியாய்நு குருவடிவமாபுள்ள தேவீரை வணக்கசாவ நிருக்கின்றனரோ ? இலரன்றோ ?

சாவத்திற்கும் முந்த சடவுளா பிரபவரும் நீரே யாவீர், சாவ சரீரத்திலும் சீவ நாபாப ிறாதி நுகுகின்ற அரிய புருஷரும் நீரே யாவீர், பிரசகிபடச முகலிப பிரமாணசஞ்ஞாநஞ்ஞ மறியப்படாதவரும் நீரேயாவீர், (உலாநகி ில்லாதிருப்பவரும் நீரே யாவீர்), பிரபஞ்சமனைநதும் முழுவில லுந்குதறசிடமா பிரபவரும் நீரே யாவீர், சாவகக் கபு மறிகின்றவரு நீரே யாவீர், அறிவாலறிதற்குரிய பிரபஞ்ச சொநாபா பிரபவமும் நீரே யாவீர், (மோட்சவடிவமா பிரபவவரும் நீரே யாவீர்) நீகிபுன ப யமனயினா துலகையழிப்பவரும் நீரே யாவீர், வநுணன வாபு-அக்கினி சூரியன-சந்திரன் முகலிய சேவகைகளின் வடிவமா பிரபவவரும் நீரே யாவீர்; பொருந்தமாறு இவ்வுல கனைசகையும் எப்போது முண்டாக்குகின்ற மாகாவும் பிதாவுமான பிரஜாபதிபுமா பிரசுகின்றவரும் நீரே யாவீர், அப பிரஜாபதியின் சாகைபின் கநைசசகுக் கநகையா நிருக்கும் பிரபிதாமகரும் நீரே யாவீர் நான் ஆராயநுணருமபடி அததேவதை சனின் வடிவமாய் நிருந்தும் உண்மையில் அத்தேவதைக ளாகாதுள்ள ஆரியரே ! உமமை அடியேனாகிய நான் எனது மாறாத தன்மையுள்ள

ஃ உண்டென்னும் சொல்லுக்குப் பொருளாயிருப்பது சத்தாம் அது கடம்பம் எனற்றொடக்கத்தனவாம் இல்லையென்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருளாயிருப்பது அசத்தாம், அது கடமிலலை படமிலலை யெனற்றொடக்கத்தனவாம்

பிறவித் துன்பம் நீங்குதற் பொருட்டு இலட்சக்கணக்காக நமஸ்காரஞ் செய்கின்றேன். ‡

எந்தையே! எனது மகத்தாகிய சமசார துன்பம் கெடுமபடி இன்னும் உமமை நமஸ்காரஞ் செய்கின்றேன், உமமை உமது முன்பக்கத்திலேயும் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றேன், உமமை உமது பின்பக்கத்திலேயும் விதிபபடி நமஸ்காரஞ் செய்கின்றேன், எனதன்பின் வடிவமாயிருப்பவரே! அடியேனது அரிய ஆனம் வடிவமாயிருப்பவரே! (தன்னை யறிதலாலன்றி வேறெதனாலும்) நீங்காக இப் பெரிய பிறவியினது வலிமை கெடுமபடி உமமைச் சாவ திகடுகளிலும் மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றேனென நிங்ஙனம் கூறினான் இங்ஙனங் கூறிய அருச்சுனன் மீண்டும் பகவானை நோக்கி, தேவாக்குத் தேவராயிருப்பவரே! உமமைத் தவிர வேறு தேவாயா? இலரன்றோ? உமமைத் தவிரப் பிறாசெய்யும் பாவமேது? புண்ணியமேது? பந்தமேது? மோட்சமேது? சாவகேது? வாழ்வகேது? இவை யெல்லாமாயிருக்கு மியலபுடையவா? "மோட்சமேது? சாவகேது? வாழ்வகேது?" மாயனென்னுந் திருநாமத்தை உடையவரே! உடமுடைய மகிமைகளுள் யாடுகொன்றையும் அடியேன் செவ்வையாக அறியாதிருந்தேன், மாயனென்னுந் திருப்பேருடையவரே! விண்ணுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும் தேவரீரை ஒழுகுடைய வேதங்கூறும் முறையாகக் கியானஞ் செய்து, உள்ளம் மிகக் சசிரது உருகப்பெற்று, பலமுறை புசுழந்துபேசி அறிந்த உமமை, உயாதினை - அஃநினை யென்னும் சாதிபேத முடையனவாயிருக்கின்ற சராசரப் பொருளனைத்திற்கும் ஆதிகாரணப் பொருளென்றிதுகாறும் நான் அறியாதிருந்தேன், மாயனென்னும் மகிமைப் பொருந்திய நாமத்தை உடையவரே! சாயையை யொத்துள்ள குடுமப் வாழ்வுமாடு-விடு - தந்தை - தாயென்னும் அநித்தியப்பொருள்களைச் சீவர்கள் நித்தியப்பொருள்களென்று கருதி, அதலை உயாந்து தாழ்ந்து பிறந்திறந்துவருகின்றனர் இச் சீவர்கள் இவ்வாறு பிறந்திறந்து வருவதனைத்தும் சுத்தமாய் எனது சம்பந்தமு மின்றி யுள்ள உமமுடைய மாயையின் காரியமா மென்பகளை யானிதுகாறு மறியா திருந்தேன்,

‡ பிரஜாபதி யென்பது இரணியகாப்பா முதலாயினோரையும், பிரபிதாமக ரென்பது அவா தமக்குக் காரணமாயுள்ள பிரஹ்மத்தை முணாததி நின்றன வென்க.

தேவரீர் நப்பின்னைப் பிராட்டியின் பொருட்டு எழுவிடை தழுவி, கஞ்ச வஞ்சன் அனுப்பிய மல்லரைக் கொன்று, ஆயரைக் காப்பது பற்றிக் கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாக எடுத்த சரித்திரத்தை எண்ணி எண்ணித் தமதுதுன்ப மொழியத் தேவர்கள் துதிககின்ற கருணையங் கடலே! மாயனென்னு மபிநான முடையவரே! நீர் இவவுலகத்திற்கு வேறுமல்ல; இவ்வுலகப் பொருளாகளுள் ஒன்றுமல்ல; மெய்நூல் கூறும் அம் மெய்ப்பொருளை யடையும்சாதனமு மல்ல வென்பதனை யானிது காடி மறியாதிருந்தே நென்னும கூறினாள்.

உமது மகிமையை யறியாம லடியேன் செய்த அபாதிங்களைத் தேவரீர் பொருத்தநூல் வேண்டுமென்று அருச்சுனன் பிரார்த்தித்தல்.

மாய நென்னும திருநாமத்தை உடையவரே! யான் தேவரீ ரது மகிமையை யறியாமல், அடா யாதவா! அடா என மைத்துனா! அடா அசோதைப் பிராட்டியார்க் கினனுயிர போலும் பிரியபுத்திரனாய இடையனே! பசு நிரை மேய்த்த ஆயனே! அடா கிருஷ்ண! அடா கிருஷ்ண! என்று சொல்லத் தகாதவற்றைச் சொன்னதே யன்றி, அவற்றின் மேலும் கூறிய பொல்லாங்காய சொற்க ளினைத்தையும் ஐயோ! இதுகாறும் சொல்லத்தகாதனவாமென றறியாது போனேன்.

அச்சுத முாததியே! தேவரீரை அடியேன் எனனுடைய தோழ நென்னும மாமன் மகனென்னும எனக்கொத்த வயதுடையவ நென் றும் கருதி, எவ்வகையாலும் தேவரீரது மகிமையைச் சிறிது முண ராது, பிடிவாதத்தால் தேவரீரது வார்த்தைகளை மறுத்து, அவற்றிற்கு மாறாகக் கூறிய எனதிழிவாய சொற்களைத்தையும் தேவரீர் பொறுத் தருளல் வேண்டும். கிருஷ்ணனென்னுந் திருநாமத்தை உடையவரே! கருணாகரரே! யான் தேவரீரோடு உணவுண்டல், விளையாடுதல், ஒரு சயனத்திற் படுத்ததுறுங்குதல், சிம்மாசன முதலியவற்றின்க ணிருத்தல் முதலிய செயல்களைச் செய்த காலத்தில, தேவரீரது பழைமையான மகிமையை ஆராய்ந் தறியாமைப்பால செய்த தவறினைத்தையும் தேவரீர் பொறுத்தருளல் வேண்டும்.

அருச்சுனன் பகவான் சிந்தனை செய்தற்குரிய மகிமையுடையவரென்று

விளக்கமானதக் கூறல்

ஒப்பு முயர்வு மில்லாத மகிமை உடையவரே! கோன்றியுள்ள சரா சர வடிவமா யுள்ள உலக மனைத்தையும் படைத்தவரும் நீரே யாவீர்;

பெரியோயாவராலும் உலகனை சிற்பிக்கும் பிதாவாயுள்ள உமதுண்மை வடிவத்தை யறிந்து, சிறப்பித்துச் கூறிக் கொண்டாடப்படுகின்றவரும் நீரே யாவீர்; அனிகாரி புருஷாகுத தததுவோபதேசஞ் செய்கற பொருட்டுக் குரு வடிவமாக வந்து, அவாதமக குண்மை யுபதேசஞ் செய்து, அவரது அவிசை முகவிய கிலேசங்களை நீக்குகின்றவரும் நீரே யாவீர் என்று உணர்வுடைபார தேவரீரைச் சிறப்பித்துக் கூறின ராயினும், வேத மனைததும் ஒருமுகமாக நின்று தேவரீரினும் மேலாக இருப்பவரிலை யென்று ஏதுக்கள பலவற்றை யெடுத்துக் கூற, அவற்றைத் தாமறிந்தாலும், உமதருள பெறுதவா குருடா வெண்மை கருமை முதலிய நிறங்களை யறியாமைபோலத் தேவரீரது சிறந்தனைச் செய்தறிந்த கரிய மகிமையை அறியாதவரா யிருக்கின்றனர். †

அருச்சுனன் பகவானது க்ருவடிகளில் விடிந்து வணங்கி என் பிழை யைப் பொறுக்கநளல் (வண்டுமென்று நன் பிராந்தனையை முடித்தல்

பகவானே ! விபர மறியாத பாலப்பருவமுள்ள புத்திரன் செயத குற்றத்தை அவனருமையான தனகை பொறுப்பதுபோலவும், உயிர்போலப் பிரியாதானைத் தோழன் செயத குற்றத்தை நட்பின் தனமையையறிந்துள்ள பெரியோர்கள் பொறுப்பதுபோலவும், அடியேன யானது மறியாதவனாய்த் தேவரீரை யொருபொருளாகக் கருதாது செய்துவந்த குற்றமனைததையும் தேவரீர் குணமாசக கொண்டருளல் வேண்டும்.

என் பிழையைப் பொருத்தநளல் (வண்டுமென்று நன் பிராந்தனையைக்

கூறி முடிந்த அருச்சுனன், அச்சுத ஸ்ரீகிருஷ்ண ! தேவரீர் இவ்விசுவரூப

கூலக மறைத்து, ஈந்திய நுபந்தை அடியே றுக்குக் காண்பிக

தநளல் (வண்டு மெனல்

தேவதேவேச ! என் மனம் முன்னே ஒரு காலும் கண்டு திரிசியாத உமது பழைய விவவிசுவரூபகூலையிப்போது கிரித்ததுச சரதோஷமடைந்தது; ஆனால், பயத்தால் விபாகூல மடைந்திருக்கின்றது; அதனால், தேவரீர் கிரீடமும் சககரமும் சங்கும கதையும தரித்துச்

† அருச்சுனனின்மனங் கூறியதனால், பகவானே ! யானுமதருள பெற்றமையினால் உமதுமகிமையை யறிந்தருளியவனானே நென்பதைக் குறிப்பித்தானென்பது பெறப்பட்டதெனக்

சதுர்ப புஜததோடுங் கூடியுள்ள தமது கிருஷ்ணவகார வடிவத்தை யே கொண்டு, அடியேனுக்கருள செயவீராக என்றான அருச்சுனன்

எவ்வகையான உருவங்களும் தம்முருவமாகக்கொண்டு நின்று பகவான்,

அருச்சுனன் வேண்டுகோடீரங்க அவருக்குச் சந்தோஷமுண்

டாவதற் கெதுவாயவற்றைக் கூறல்

அருச்சுன ! பூரணப் பிரகாச முடையகாயும், கிருஷ்டியி னாகியில் உலகனைக்கையு முண்டாகவும் முகற்பொருளாயும், அவ வுலகமனைத்து மாயு மிருக்கின்ற பரமேசுவரனான எனது விசுவரூபத்தை யான் உன் மீது வைத்துள்ள கருணையால் உனக்குக் காட்டினேன், உனக்கு முன் எவராலும் இவ விசுவரூபம் காணப்படாதகாம டு

பகவான் அருச்சுன ! நீ எனதநன் பெற்றமையால் இவ் விசுவரூப தரிசன முளக்குக் கிடைத்தென்று துமது விசுவரூபித் தருமமையக் கூறல்

அருச்சுன ! இம்மண்ணுலகினகனை வேகாத்தியயனரு செயவகா லும், சிறந்த யாதுகளைச் செயவகாலும், பெருந் தவகதைச் செயவகா லும், பல்வகையான கானங்களைச் செயவகாலும் பரமேசுவரனான எனனைத் தரிசிக்க விரும்பி யிருப்பவா தரிசிக்கற்குக் கூடாத இவ விசுவரூபத்தைக் குற்றஞ் சிறிது மில்லாக் எனது யோக மாயையின் சாமாக்கிய உதால் யான் காட்ட நீ கண்டு கிருகராக்தனாய்.

சஞ்சயர் சந்தோஷமுண்டுகூறல்

திருதராஷ்டிரே ! வாசுகேவனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இவ வாறாய வாககியங்களை அருச்சுன்னுக் கருளிச் செய்தது, சங்கு - சக்க

பகவான் அருச்சுன்னுக் கெப்போதும் சதுர்பபுஜததோடுங் கூடிய வடிவ மாகவே யிருந் தனுகிரகஞ்செய்து வந்தாரென்பதின குணாதற்பாலதாம்

பகவான் பாண்டவா பொருட்டுத் துரியோதனனிடத்துத் தூதாகச் சென்ற போது துரியோதனனது இராஜசபையில் பீஷ்மா முதலியோர் தரிசிகுமாறு காட்டிய விசுவரூபமும், அசோதைப் பிராட்டியாக்கும் அக்குரூராக்கும் காட்டிய விசுவரூபமும், அருச்சுன்னுக்குக் காட்டிய விசுவரூபத்தினும் சிறந்தன வன்றும், இவ் விசுவரூபத்தி லிடைபட்டனவாய் சொரூபமாம், அருச்சுனன் தரிசித்த விசுவரூபம் பீஷ்மா முதலியோர் தரிசித்த விசுவரூபமன்ற மென்பன இங்குணா தற்பாலனவாம்.

ரம் - கதை - தாமரைமல ரென்பவற்றைத் தரித்துள்ள சதுர்ப்புஜ முடையதாய், கிரீடம் - மகாராகாசுண்டலம் - ஸ்ரீவத்ஸம் - கௌஸ்தபம் - துளசிமாலை - பீதாம்பா முதலியவற்றால் விளங்குகின்ற அந்தப் பூர்வ ரூபங் கொண்டருளி, கோரமாய விசுவரூப தரிசனத்தா லுண்டாய அவனது மனோவியாகுலத்தை யொழித்து, அவனுக்குச் சந்தோஷ முண்டாக்கினார்.

பகவானது சதுர்ப்புஜ வடிவத்தைத் தரிசித்துப் பயமற்று, பகவானே நோக்கி பகவானே! உமது தீவ்வியமாய இம்மானுட வடிவத்தைக் கண்டு இப்போது வியாகூலம் நீங்கினேன், சந்தோஷமடைந்தே னென்று கூறிய அருச்சுனனே நோக்கி, அவனுக்குச் சம்மதமாய் படி தமக்கொப்பாரும் மிக்காநு மில்லாதவரும் பசுக் கூட் டத்தை மேய்த்தவருமாகிய பகவான் தமது விகவ ரூபத்தி னருமையையும் தம்மையேபதமா யடைதந்திரிய சாதனத்தையும் கூறல்.

அருச்சுனா! நீ முன் தரிசித்த என்னுடைய இவ் விசுவரூபத்தை வேதாத்தியயன முதலியவற்றால் தரிசித்தவர் இம் மண்ணுலகத்தில் இலராவர்; இவ்விசுவரூபத்தைத் தரிசித்தற்கு இந்திரன் முதலிய இமையவரும் விரும்பி யிருக்கின்றனர்; (ஆனால், எனது விசுவ ரூப தரிசனம் மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் பெறுதற் கரியதா யிருப்பதாம்); ஆனால், என்னிடத் தன்பு மிக்க பக்தருமாய், பாமேசவர னான என்னை யல்லாமல் யாகொரு சம்பந்தமு மில்லாமையைக் கொண் டவருமா யிருப்பவர் என்னை உள்ளவா றறிந்து அபேதமாக அடைவர்; இதற் கையப்பாடு சிறிது மில்லைபாமென்று கூறியருளினார்.

11—விசுவரூப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

12 - பக்தியோக அத்தியாயம்.

பதினேராவது அத்தியாயத்தி றிறுதியில் 'பாமேசுவானு எனனையல்லாமல் யாதொரு சம்பந்தம் மில்லாமையக்கொண்டவருமாயிருப்பவர் என்னை உள் ளவாற்றிந்து அபேதமாக அடைவர்' என்று பகவான் பொதுப்படக்கூறினமை

யால், அநுச்சனனுக்கு 'என்னை' என்னும் சொற்புப் பொருள் சாகார வஸ்துவா? நராகா வஸ்துவா? என்று சந்தேக முண்டாயிற்று; இச் சந்தே கத்திற்குக் காரணம் புரவம் பகவான், அங்கங்கே சாகா வஸ்து, நராகா வஸ்து என்று மீண்டனையும் அநுச்சனனுக் குபத்தேசித்தமையே யாம்.

யான் சாகா வஸ்துவை உபாசனை செய்தற் துரியவறு? அல்லது நராகா வஸ்துவை உபாசனை செய்தற் துரியவறு? என்று சந்தே கங் கொண்ட அநுச்சனன் எனக்கு அவ்விண்ணு உபாசனைகளில் எதன்கண் அதிகா மிருக்கின்றது? யான் அவ் விண்ணு உபாசனைகளையும் நன்றாக

அறிதல் வேண்டுமென்று விருப்பங்கொண்டு

பகவானே நோக்கி வினாவுதல். §

தமியேனுக்குத் தாயை யொத்துள்ள பகவானே! யோக மறிந்த பெரியோ ராவார் என் மனத்திற்குப் பொருந்துமாறு யான் நேரே தரிசித்த பரமேசுவரரான உமது திவ்விய மங்கன சொரூப சாகார வடிவத்தையே நிரந்தரம் தியானஞ் செய்பவரோ? பரிசுத்தமான வேதம் நான்கிற்கும் விஷயமாகா துள்ள அட்சர மென்னும் நிர்க் குணப் பிரஹ்மமாகிய உம்மையே நிரந்தரம் தியானஞ் செய்பவரோ? அவ்விருவருள் எவர் பெரியோராவார்? அவரைக் கூறியருளல் வேண் டும். ¶

§ சாகாரவஸ்து - சகுணப்பிரஹ்மமாம்; நிராகாரவஸ்து - நிர்க்குணப் பிரஹ் மமாம். சகுணப் பிரஹ்ம உபாசனையும் நிர்க்குணப் பிரஹ்ம உபாசனையும் முறையே சகுண வித்தையென்றும் நிர்க்குண வித்தையென்றும் சொல்லப்படும்; அதிகாரிகளின் பக்குவம் நோக்கி, சகுணப் பிரஹ்ம உபாசனையும் நிர்க்குணப் பிரஹ்ம உபாசனையும் கூறப்படுகின்றனவென்பன இங்குணர்த்த பாலனவாம்.

¶ யோகத்தை விசேஷமாக உணர்ந்தவர் சகுணப் பிரஹ்ம உபாசகரோ? நிர்க் குணப் பிரஹ்ம உபாசகரோ? அவர்தம்மைக் கூறியருளல் வேண்டு மென்று அநுச்சனன் பகவானே நோக்கி வினாவினா னென்க. எக்காலத்தும் கேடில்லா திருப்பது அட்சரமாம்; அல்லது தனது இருத்தல் விளங்கல் வடிவத்தால் எங்கும் வியாபகமா யிருப்பது அட்சரமாம்.

தாரோர் ஆய (இலாய)னாய் நிபாக்ன (பகவத்கீதை) (மேய்த்த மாயன்
அருச்சுனனுக்குக் சகுண வித்தையிலேயே அதிகார மிருக்கின்றதென்ப
துணர்ந்து, அதனிடத் தவனுக்கு விநப்ப ழண்டாக்குதல் பொருட்டு
அவ் வித்தையைத் துதி செய்து அதுவே வித்தைகளுள்
சிரோட்டமானதெனக் கூறல்.

அருச்சுனா! நீ தரிசிக்குமாறு பரமேசுவரனாய் யான் முன்னே
உனக்குக் காண்பித்த சாகரமான எனது விசுவ ரூபத்தை மிகு பிரி
யத்தோடு மனதால் தியானஞ் செய்தலும் வாக்கால் ஸ்துதி செய்தலு
முடையார் யாவரும் பரமேசுவரனான என்னையே அடைவதல்லாமல்
வேறெதனையு மடைய மாட்டார். அவர் யோகத்தை உணர்ந்தவர்
யாவரிலும் சிரேஷ்டராவர். இங்குக் கூறிய சகுண உபாசகரை யல்
லாமல் மற்ற நிற்குண உபாசகரான நெறியையுங் கூறுகின்றேன், கேட்
கக் கடவாய்.

நிர்த்துணப் பிரஹ்ம உபாசகராயுமீ பயனைப் பகவான் கூறல்.

அருச்சுனா! யாதாவதொரு சப்தத்தாலும் வசனிப்பதற் கரிய
தாய், மனத்தினு லறிதற்கு அசக்கியமாய், எவ்விடத்தும் இடை
வெளியின்றி வியாபித்து, போதல் வருதலாகிய தொழி வில்லாது
விளங்குகின்றதாகிய நிருணப் பிரஹ்மத்தை, தடுப்பதற் கரியனவா
யுள்ள சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களைத் தத்தம் சப்தாதி விஷ
யங்களில் செல்லாவாறு தடுத்து, சந்தேக விபரீதமில்லாது தனது
ஆன்மாவாக அறிபவன் பிரஹ்மரூபமாகிய யானே யாவன்; அவனை
யென்னிலும் வேறானவனென்று சொல்லுதல் கூடுமோ? கூடாது. *

(சகுணப் பிரஹ்ம உபாசகர் யோகத்தை உணர்ந்தவர் யாவரிலும்
சிரேஷ்டராவர் என்று முன்பு கூறி, பின்பு நிருக்குணப் பிரஹ்ம உபா
சகர் நிருக்குணப் பிரஹ்மமே யாவர் என்று கூறுவது எவ்வாறு பொரு
ந்து மென்று அருச்சுனா! வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறு
கின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

அருச்சுனா! தனக் கொரு காரண மில்லாதும், பிரத்தியட்ச
முதலிய பிரமாணங்களுள் எதற்கும் விஷயமாகாது முள்ள நிர்க்

* நிருக்குணப் பிரஹ்மம் சப்தத்தின் சக்தி விருத்திக்கும், சமதமாதி சாதனங்
களின்றிய மனத்திற்கும் விஷயமாகா தென்பதிக் குணர்த்த பாலதாம்,

குணப் பிரஹ்மத்தை அடைபவரது கிலேசம் வெற்றொரு கிலேசத்தோடு சோதனாச் சொல்லப்படுவகன்றும், (அக் கிலேசம் மிகப் பெரியதாம்). அபிக்ரஹகரியாகிய இந் நிராகுணப் பிரஹ்ம உபாசனை யானெனத்தென னும் பற்றொடு வாழும் மக்களால் செய்யப்படுவகன்றும், அவர் நிராக குணப் பிரஹ்ம உபாசனையைப் பெறுவாராயின், அவரது மகிமையை அளவு செய்து கூற வல்லவா யார்? ஒருவரு மிலா. *

என்றுடைய பகவா என்றுடைய கருணையால் கிலேசமில்லாது மேடா உ
வடிவப் பயனை யடைவ என்று பகவான் கூறல்

அருகரு! யாவா சிலா தாம் செய்யும் கரும மனைத்தையும் சகு
ணப் பிரஹ்மமாசிய என்னிட கது ஆபபணஞ் செய்து, தம்முடைய
மன ககையெனவிட -கதுபாபிழந்து நிறுதன்கினற்றோ அவாகமமைச
சாதலைத் தலைமையாகக் கொண்டுள்ள துன்பக் கடலி னின்றும் காப
பாற்றுதற் குரியவன யிருக்கின்றேன யான், அவர் யாவரா யிருப்பினும்
அவாகமமைச சிறிது கால ந்திறகுள்ளே பிறவிப் பெருங்கடலி னின்
றுங் கடக்கச் செய்கின்றேன †

நிராகுணப் பிரஹ்மத்தை யானென தென்னும் பற்றொழியாதவர் உபா
சிக்ருமபோது பெரிதுங் கிலேச மடைகின்றனர், யானென தென்னும் பற்
றொழியப் பெற்று நிராகுணப் பிரஹ்ம உபாசனை செப்பவரது மகிமை அள
விடற்கரியதா மென்று அருகருன்குப் பகவான் கூறினானாக

சகுணப் பிரஹ்ம உபாசகாக்கு அவுபாசனை செய்யும்போதுண்டாகும்
கிலேசத்திலும், நிராகுணப் பிரஹ்ம உபாசகாக்கு அவுபாசனை செய்யும்போ
துண்டாகு கிலேச மிகப் பெரிதாயிருத்தலின், அதுபற்றிச் சகுணப்பிரஹ்ம
உபாசகா நிராகுணப் பிரஹ்ம உபாசகரினும் சிறந்தவராவரென்று கூறப்படு
கின்றன ரென்பதும், இவ்வுபாசகரிருவரு மடையும் பயன் ஒன்றே யென்ப
தும், நிராகுணப்பிரஹ்ம உபாசகா அடையும் பயனைச் சகுணப் பிரஹ்ம உபாச
கா காலக் கிரமத்தில் அடைகின்றன ரென்பது மிகவுணர்தற் பாலனவாம்

மூரணத்தோடு கூடிய மிததையாயுள்ள அஞ்ஞானமும், அதன் காரியமாகிய
பிரபஞ்சமும் பிரசித்தமான கடல் போன்று கடத்தற்கரியனவா யிருத்தலின்,
சாதலைத் தலைமையாகக் கொண்டுள்ள துன்பக்கடல் என்று கூறப்பட்டன
வெனக

சகுணப் பிரஹ்ம உபாசனையைத் துதி செய்த பகவான், அது செய்யும் வகையினையும் அதனைச் செய்தற்கு வலியுலாதார் செய்தற் குரியவற்றையும் கூறல்.

அருச்சுனா! நீ உன் மனத்தைச் சப்தாதி விஷயங்களில் வைவாது சகுணப் பிரஹ்மமாய என்னிடத்து உண்மையாக (வைத்து என்னைத் தியானஞ் செய்யக் கடவாயாக ; அவ்வாறு) வைத்துத் தியானஞ் செய்வாயாயின், (எனது கருணையால் தேகாந்தத்தில் ஆத்ம ஞானமடைந்து நிர்க்குண சுத்தப் பிரஹ்மமான) என்னின் வேறாகாம லென்னோடு ஒன்றாதற்குச் சந்தேகமில்லையாம். அருச்சுனா! உனக்குச் சகுணப் பிரஹ்ம உபாசனை செய்வது முடியாதாயின், நீ (என்னை யடைதற்பொருட்டு) அப்பியாச யோகத்தையே யிடைவிடாது செய் துவரக்கடவாயாக; அருச்சுனா! நீ அவ் வப்பியாசயோகத்தையும் உண்மையாகச் செய்தற் காற்ற லில்லாதிருப்பாயாயின், உனது கரணங்களால் செய்யும் வினைகளை என் சந்தோஷத்தின் பொருட்டாகப் பஜனரூப கருமங்களாகச் செய்யக் கடவாயாக ; அருச்சுனா நீ உன் கரணங்களால் செய்யும் அக் கருமங்களை அவ்வாறு செய்தற் காற்ற லில்லா திருப்பாயாயின், (என்னைச் சரண மடைந்து மனத்தின் வழிச் செல்ல கொழிந்து,) பயனோக்காது கருமங்களைச் செய்யக் கடவாயாக.

அப்பியாச யோகமாவது இங்குப் பொன் வெள்ளி முதலியவற்றால் செய்துள்ள சிவ விஷ்ணு முதலிய திவ்ய மங்கள விக்ஞரகங்களில் சித்தத்தைச் சிதரூபவாறு நிறுத்தி, அவற்றைத் தியானஞ் செய்தலாம்.

பஜனரூப கருமங்கள் ஒன்பதாம். அவை வருமாறு:—(1) பகவானது நாமங்களைப் பிறர் கூறக் கேட்டல், (2) பகவானது நாமங்களைத் தான் கூறுதல், (3) பகவானை இடைவிடாது தியானஞ் செய்தல், (4) பகவானது திருவடிகளை வணங்குதல், (5) சந்தனம்-அட்சதை-பூவுப்பம்-தூபம் தீப முதலியவற்றால் பகவானைப் பூசித்தல், (6) மனம் வாக்குக் காயமென்னும் முக்கரணத்தாலும் பகவானை வணங்குதல், (7) பகவானுக்கு அடிமையாதல், (8) பகவானுக்குத் தோழனாதல், (9) சரீரரூப ஆத்மாவைப் பகவானுக்கர்ப்பணஞ் செய்தல். இங்குக்கூறிய இவ்வொன்பதனுள் வணங்குதலும் பூசித்தலும் பகவான் சர்வவியாபகனு யிருத்தலால், அவர்க்குச் செய்த லமையாதாம். ஆயினும் பகவானுக்குச் சாஸ்திரங்கள் கூறும் சலம்-அசலமென்னு மிரண்டு வடிவங்களுள், சந்நியாசி சல வடிவமாகவும், பொன் வெள்ளி முதலியவற்றால் செய்துள்ள சிவவிஷ்ணு முதலிய திவ்யமங்கள விக்ஞரகங்கள் அசலவடிவமாகவு மிருத்தலின், சந்நியாசிகளை வணங்குதலும் பூசித்தலும்

சுதணப் பிரஹ்ம உபாசனை முதல்¹ நிஷ்காம கரும மீறுகக் கூறிய நாக்ஷத்ருள்
நிஷ்காம கருமத்தாள் மஹைய ழன்ரு மடங்குவனவா யிருத்தலின்,
அதனிடத்து அருச்சுனனுக்குப் பிரயுண்டாக்குதல் பொருட்டு,
அதனைப் பகவான் துதிசெய்தல்

அருச்சுனா¹ அபபியாச யோககதினும ஞானம் சிரேஷ்டமான
தாம்; அந்த ஞானத்தினும பிறமுச்சி யின்றிய தியானம் சிரேஷ்டமான
தாம், அந்தத் தியானத்தினும பிறப்பிறகுக் காரணமாய கரும பலத்
தைத் தியாகஞ் செய்தல் சிரேஷ்டமான காம, கரும பலத் தியாகத்தின
பின் சித்த சாக்தியென்னும மோட்ச முண்டாவதாம்¹

விகிரகங்களை வணங்குதலும் பூசித்தலும், பகவானை வணங்குதலும் பூசித்தலுமா
மென்பதின குணாதற் பாலதாம் இப்பஜனரூப கருமங்கள் பாகவத் தருமங்களாம்

1 இங்கு அபபியாச யோக மெனறது ஞானமடையும் செய்யும் சிரவணத்
தின அபபியாசமும், ஞானமெனறது சிரவணத்தாலும் மனனத்தாலு முண
டாகும் ஆதம் நிச்சயமும், தியான மெனறது நிதித்தியாசனமும் ஆம்
ஆதம் தரிசனத்திற்குச் சிரவணமும் மனனமும் நிதித்தியாசன வாயிலாகக் காரண
மாம், நிதித்தியாசனமோ நோ காரணமாம் இவ்வவையால் ஆதம் நிச்ச
யத்தினும் நிதித்தியாசன வடிவத் தியானம் சிரேஷ்டமா யிருக்கின்ற தென்க
இங்குக் கூறிய தியானம் ஆதம் தரிசன சாதனங்களுள் சிரேஷ்டமா யிருப்பினும்,
அஞ்ஞானி செய்யும் கரும பலத் தியாகம் அவனுக்கு அந்தத் தியானத்தினும்
சிரேஷ்டமா யிருத்தலின், அதுபற்றி, தியானத்தினும் கரும பலத் தியாக சிரே
ஷ்டமாமென்று அதனைப் பகவான் துதிசெய்தாரெனக் கருமபலத் தியாகம்
சிரவணஞ் செய்வதற்கும், அது மனனஞ் செய்வதற்கும், அது நிதித்தியாசனஞ்
செய்வதற்கும், அஃதாதம் தரிசனஞ் செய்வதற்கும் காரணமாமென்ப திங்குணா
தற்பாலதாம் ஆசையற்றவன் அமிரதமயனாகின்ற எனைபது ச ஸ்திர சமமத்
மாம் பயனோக்கிக் கருமஞ் செய்பவன் ஆசையுடையவனா யிருப்பதன்றி, அஃ
திலலாதிருப்ப தில்லையாம், பயனோக்காது கருமஞ் செய்பவனோ ஆசையுடை
யவ னாவதில்லையாம், அதன லவன் இரத்திரிய வடக்கம் மன டெக்கம் முதலிய
வற்றை விரைவாகப் பெற்றுச் சற் குருவை யடைந்து, அவரிடத்துச் சாஸ்தி
ராராதங்களைக் கேட்டு, அவற்றைச் சந்தனை செய்து நோக்கித் தெளிந்த தன்
தாதம் சொரூபத்தில சித்தத்தை நிறுத்திச் சமாதி செய்து, அதனை ஆதம் சொ
ரூபத்தை உள்ளவா றறிந்த, பந்தபாசங்களி னின்றும் நீங்கி அமிரதமய னாகின்ற
எனைப் திங்குச் சாஸ்திராராதமாம்

நீர்க்துணப் பிரஹ்ம் உபாசனை செய்யும் ஆற்றலில்லாதவர்க்குச்
சுதுணப் பிரஹ்ம் உபாசனையையும், அது செய்யும் ஆற்றலில்லாத
வர்க்கு அப்பியாச யோகத்தையும், அது செய்யுமாற்ற
லில்லாதவர்க்குப் பாகவத நாமங்களையும், அவை செய்யு
மாற்ற லில்லாதவர்க்கு நீஷிகாம கருமங்களையும் அநீசுன றுக்
குபந்தசுத் செய்வது வாயிலாக விதித்த பகவான் யான் சுதுணப் பிரஹ்ம்
உபாசனையை உயர்க்கிக் கூறியது நீர்க்துணப் பிரஹ்ம் உபாசனையைக்
குறைத்துக் கூறுந் பொருட்டன்றும்; நீர்க்துணப் பிரஹ்ம் உபாசகனே
யாவ்வு முயர்ந்தோனாவான். அநீசுன! நீயும் நீர்க்துணப் பிரஹ்ம்
உபாசனை செய்தற்குரிய அதிகாரத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு
அநீசுனச் செய்கல் வேண்டுமென் றவ றுக்குக் குறிப்பிப்பவராய் நீர்க்துணப்
பிரஹ்மோபாசகனாக் துச்செய்கல்.

அருச்சுன! சராசர ரூபமாயுள்ள இருவகைப் பிராணிகளிடத்
தும் கிரேகமுடையவனும், இது கும் இது துக்கம், இது யான் இஃ
தெனதென்றவற்றைத் தனக்கு வேறாக அறியாது, (சர்வததையும்
தானாக அறிகின்றமையால்) எந்தப் பொருளாலும் குறைவில்லாது,
தன் மனமும் ஒரு வழியாக நின்று ஆத்மாவையே றோக்கிச் செல்ல,
ஆத்மாவே உள்ள தென்னும் ஒப்பற்ற நிச்சயமும், துக்கப் பிராணிக
ளிடத்துக் கருணை செய்தலும் பொருந்தி, இந்திரிய வாயிலாகச் சப்
தாதி விஷயங்களை ஆராய்ந் துறிகின்ற புத்தி விருத்தியைச் சுத்தப்
பிரஹ்மமான என்னிடத்தே பொருந்தவைத் தொழுகுகின்ற யோகியே
எனக்கு மிகு பிரியனா யிருப்பவனாவன்.

பகவான் நீர்க்துணப் பிரஹ்மோபாசகாகு தன்னையை
விவரித் துரைத்தல்

அருச்சுன! உலகமும் தானு முண்ணையி லநதியமாக வில்லா
மையால் தான் எந்தப் பிராணிக்கு மஞ்சாதும், எல்லை வில்லாதுள்ள
பிராணிகளிடத்துத் தான் நேசபாவ முடையவனா யிருத்தலின் அந்
தப் பிராணிகளும் தன்னைக் குறித் தஞ்சாதும், அறிவுடையோர்
(தன் நற்குண நற்செய்கைகளை யறிந்து, தன்னைக் குறித்துப்) புகழ்ந்து
பேசுமாறும், தன் மனத்தின்கண் பொறுமையும் மயக்கமும் களிப்பு
மில்லாதுமுள்ள யோகியே எனக்கு மிகப் பிரியனாவன்.

* பிறாக் கிலாபம் வந்தழை கண்டு சகியாடை பொறுமையாம்; பயமுதலிய
வற்று லுண்டாகும் மனத் திகைப்பு மயக்கமாம்; இலாபம் வந்தபோ துண்டாகு
முற்சாகம் களிப்பாம்.

அருச்சுனா ! எப்போதும் எந்தப் பொருளி னிடத்தும் ஆசை வையாதும், இந்திரியங்களின் வழியே தான் செல்லாது அவற்றையடக்கியும், பிறர் செய்ய முய்காந்ததையும் அபகாரத்தையும் சாமமாகக் கொண்டும், சுகசாநனமாகிய நல்லினையும் துக்க சாதனமாகிய தீவினையும் பிறப்பிற்குக் காரணமா யிருத்தலின், அவ்விரண்டனையும் புத்தி பூர்வமாகச் செய்வதொழிந்தும், எவராலேனும் எதனாலேனும் தன்னுடம்பு அழிவதா யிருப்பினும் அது பற்றிக் துன்புற்றிரக்கங் கொள்ளாதும், பிரிய வஸ்து கிடைத்த விடத்து மகிழ்தலும் அப்பிரிய வஸ்து கிடைத்த விடத்து வாடுதலு மில்லாதும், தான் முன்பு இழந்து விட்ட பொருள் பற்றி இரக்கங் கொள்ளாதும், இனி வருதற்குரிய பொருளிடத் திச்சைவையாதும், இவர் சத்தாரு இவர் மித்துருவென்ப தின்றியாவரிடத்தும் சமபுத்தி வைத்தும், இன்ப துன்பம்-மானம் அலமானம் - சீதோஷணம்- குதிரிந்தை என்றற் றெடக்கத்துத் துவந்துவங்களில் சமபுத்தி வைத்தும், தான் பொருந்தி வாழ்தற்குரிய இடமென்ப தொன்று நியமமாக வில்லாமலும் விளங்குகின்ற யோகியே எனக்கு மிகப் பிரியனாவன். *

நீர்க்துணப் பிரஹ்ம உபாசகாகு துணங்களைத் தாம் மேற்கொண் டொடிக முயலுவோர்களும் எனக்குப் பிரியாவன “மயக்கற ஒருவாஷு மறிவீ தாய மாயோன்” கூறல்.

அருச்சுனா ! முயற்சியாற் சம்பாதிக்கத் தக்கதும், தன்னை யடைந்தவர் தமது சம்சாரத் துன்பம் நீங்கி உய்ய அவரை அச் சம்சாரத் துன்பத்தி னின்றும் முத்தியிற் கொண்டுபோவதுமாய் (இதுகாறும் யான் கூறி வந்த தருமவடிவ) அமிர்தத்தை யான் கூறியவாறு தமக்கியல்பாகப் பொருந்தச் சிரத்தையோடு முயற்சியா லுணர்ந்து சம்பாதிக்கும் முழுட்சுக்களாகிய பக்தர்களுக்கும் யான் மிகப் பிரியனாவேன். இதனை நீ குறிக்கொண் டெனாவாயாக என்றருளிச் செய்தனர். §

உபகாரஞ் செய்யும் பிராணி மித்துருவாம் ; அபகாரம் செய்யும் பிராணி சத்துருவாம். நீர்க்குணப் பிரஹ்ம உபாசகன் எப்போதும் சமபுத்தி உடையவனாயிருத்தலின், சுகதுக்க முதலிய துவந்துவங்கள் காரணமாகத் தன்னிலையி னின்றும் பிறழ்வதில்லையா மென்ப திங்குணர்த்தப்பாலதாம்.

§ தரும வடிவ அமிர்தமென்றது சராசர ரூபமாயுள்ள இருவகைப் பிராணிகளிடத்தும் சிநேக முடையவனாய் என்றற் றெடக்கத்தனவாகக் கூறியவற்றையாம். இவை அமிர்த வடிவ மோட்சத்தைப் பெறுதற்குச் சாதனமாயிருத்தலின், உபசார வழக்கால் அமிர்தம் என்று கூறப்பட்டனவென்க.

சுகுணப்பிரஹ்ம உபாசனையைச் செவ்வையாகச் செய்து முடித்தவன் நீர்க்குணப் பிரஹ்ம உபாசனையைத் தவறாது செய்து, அதனால் தத்துவசாட்சாத் காரம் (ஆத்ம தரிசனம்) பெற்று, அதனால் முத்தி பெறுவ னென்பதின் குணர்த்தப்பாலதாம்.

13 - கேஷத்திர கேஷத்ரக்கு

விபாகயோக அத்தியாயம்.

முதலாவது அத்தியாய முதல் ஆறாவது அத்தியாய மீறியுள்ள முதலாவது
ஷட்கத்தில் துவம்பதார்த்த ரிபணக்கையும், ஏழாவது அத்தியாயமுதல்
பன்னிரண்டாவது அத்தியாய மீறியுள்ள இரண்டாவது ஷட்கத்தில்
தத்பதார்த்த ரிபணக்கையும் கிருவாய்மலர்த்தநுளிய பகவான்
பகிஸ்முள்றவது அத்தியாய முதல் பதினேட்டாவது அத்தியாய
மீறியுள்ள முள்றவது ஷட்கத்தில் தத்பதார்த்த
துவம்பதார்த்தங்களின் ஐக்கியத்தைக் கூறத்தொடங்கி,
அகணை அருச்சுன னுணர்கற்பொருட்டு முன்னர்
கேஷத்திரம் இத்தன்மையது, கேஷத்திரக்குள்
இத்தன்மையனென்று கூறல் \$

“விடமபடு பணமுடி யரங்கினமிசை யேறி, நடம்பயிலு நாயகன
மறிகதுமிகு ஞானம், சடமபடு பிணிபபிறவி யெனறிவை கரிகும,
உடம்பொடுயி ரானவை யுரைததருள லுறறன” †

பகவான் எழாவது அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில் பிரகிருதி பண அபண
யென இருவகத்தாம், அவற்றுள், பணயென்றும் பிரகிருதி சீவனம், அபண
யென்றும் பிரகிருதி உடம்பாமெனக் குறிப்பிக் கிறப்பத
விளங்கக் கூறல்

அருச்சுன ! சீவன தன கருமகதிற் கேற்றவா நனுபவிகும சுக
துகக மனைததையும் (பூமி ரூபமான கேஷத்திரம் போல) மிகுதியாக
உண்டாககுதலால், எதிரே காணப்படுகின்ற இச்சரீரம் கேஷத்திர
மென்று கூறப்படுகின்றது, சாமானியமாகவும் விசேஷமாகவும் இச
சரீர ரூபமான கேஷத்திரத்தை ஆராயநதறியும் சீவனை இரத கேஷத
திரத்தினகண பொருருகிய கேஷத்திரகளுனென்று பணமுதா கூறுகி
றனா ‡

\$ இம்முனறவது ஷட்கம் தத்பதார்த்த துவம்பதார்த்தங்களின் ஐக்கியத
தைப் போதிப்பதும் தததுவ ஞானத்தைப் பிரதானமாக வுடையதுமா
மென றிங்குணாதல் வேண்டி

† அரங்கு - சபை, நாயகன - கண்ணபிரான, உடம்பு - கேஷத்திரம், உயிர் -
கேஷத்திரகளு

‡ சுரோத்திர முதலிய பதகிரத்திரியங்கள், மன முதலிய அநதககரணங
கள், பிரணவாயு முதலிய ஐந்து பிரணனகளுன்னு மிவற்றோடு கூடிச் சீவன

சரீரவடிவ கேஷத்திரம் வேறு, அதனை யுடைய கேஷத்திரக்ஞன் வேறு
அவன் சொப்பிரகாச வடிவனென் றருளிச்செய்த பகவான்
கேஷத்திரக்ஞனென்னும் சீவன் யதார்த்தமாகப்
பிரஹ்மசோருபமேயாமெனக் கூறல்.

அருச்சுன ! சரீரவடிவ கேஷத்திர மனைத்திலும் அவற்றிற்
கதிஷ்டானமாகப் பொருந்திச் சொப்பிரகாச சைதன்யமாய் நிலை
பெற்று, அந்த கேஷத்திரத்தை யானெனநென் றபிமானஞ் செய்
துள்ள கேஷத்திரக்ஞன் அத்விதிப் பிரஹ்ம சோருபமான யானே
யாவன். கேஷத்திரம் கேஷத்திரக்ஞனென்னு மிவ்விரண்டினையும்
அவற்றின் தன்மைகளோடு ஒரு புண்ணிய விசேஷ காலத்தில்
யாதொன் றறியுமோ அதனையே (அவித்தையின் விரோதியான) .தத்
துவஞான மென்று உணரக்கடவாய்; இது சுருதி சம்மதமா யிருப்ப
தால் பரமேசுவரானு வெனக்குஞ் சம்மதமானதாம்.*

சுத துக்கங்களை அனுபவித்தற் கிடமாயுள்ள சரீரம் கேஷத்திரமாம்; இது போகா
யதன மென்றும் கூறப்படும். இதனுளிருந்து சுத துக்க வடிவ போகத்தை யனு
பவிக்கும் சீவன் கேஷத்திரக்ஞனும்; இவன் போகத்தை யனுபவிப்பது காரண
மாகப் போக்தாவென்றும் கூறப்படுவன். சரீர வடிவ கேஷத்திரத்தினு ளிருந்து
பேதைமையால் அதனிடத்து நானென் றபிமானஞ் செய்துவருஞ் சீவன் விளை
நிலத்தில் பயிர்செய்வோன் அந்நிலத்தின் பயனை யனுபவிப்பதுபோல கேஷத்திர
வடிவச் சரீரத்தின் பயனாகிய சுததுக்கங்களை யனுபவித்து வருகின்றானென்ப
தும், சரீரரூபமான கேஷத்திரம் நான் மனுஷனெனச் சாமானிய வடிவமாக
வும், நான் பிராமணன்-கூஷத்திரிய னென்றற் றொடக்கத்தனவாக விசேட வடிவ
மாகவும் சீவனு லறியப்படுகின்றதென்பதும், கேஷத்திர மித்தன்மையது, கேஷத்
திரக்ஞ னித்தன்மைய னென்பவற்றைச் செவ்வையாக விசாரித்தறிபவர் சீவப்
பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானத்தை யெளிதிலடைந்து பிறவாநிலையை யடைவவரென்
பது மிக்குணர்த்தப் பாலனவாம்.

* பிரஹ்மன் முதல் ஸ்தம்ப பரியந்தமான சரீர மனைத்திலும் பிரஹ்மமே
அவித்தை அல்லது அந்தக்கரண உபாதி பேதத்தால் சீவ ரூபமா யிருக்கின்றது;
அச் சீவன் உண்மையில் பிரஹ்மமேயாம்; கேஷத்திரமென்னு முடம்பையும்
கேஷத்திரக்ஞனென்னும் சீவனையும் அவற்றின் தன்மைகளோடு தமது புண்ணிய
களும் பரிபாக காலத்தில் சற்கருவி னனுக்கிரகத்தா லறிகின்றவர் அறிவே தத்
துவ ஞானமாம்; அந்த ஞானமே ஜன்ம காரணமா யுள்ள அஞ்ஞானத்திற்கு
விரோதியாம்; மற்ற ஞானங்கள் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதிக ளாகாமையின்

கேஷத்திரம் கேஷத்திரக்கு னென்பவற்றின் தன்மையைச் சுருக்கமாகக் கூறிய பகவான் அதனை விரித்துக் கூறத்தோடங்கி, அதனை வசிஷ்டர் முதலிய மகரிஷிகளும் பலவிதமாகக் கூறியிருக்கின்றன ரேனல்.

அருச்சுனா ! சரீரவடிவ இந்த கேஷத்திரத்தினது உற்பத்தியையும், அதனது தர்மத்தையும், அது தோன்றி யடையும் விகாரத்தையும், கேஷத்திரக்குணது சொப்பிரகாசத் தன்மையையும், சிறந்த தவத்தையுடைய வசிஷ்டர் முதலிய மகரிஷிகள் (தாமருளிச் செய்த ஞான்களில்) பலவிதமாகக் கூறியிருக்கின்றனர். பரமேசுவரனாகிய நானும் அவற்றைச் சுருங்கச் சொல்லவும் விளங்க வைத்தலுமாகக் கூறுகின்றேன்; அவற்றை நீ கவனமாய்க் கேட்கக் கடவாய். *

கேஷத்திர கேஷத்திரக்குணது சொருபத்தை உணர்வதன்கண் அருச்சுனனுக்கு வேட்கையுண்டாக்கிய பகவான் அவனுக்கு முன்னர் கேஷத்திரத்தின் சொருபத்தைக் கூறல்.

சிறந்த தவத்தையுடைய அருச்சுனா ! தமது காரியமாயுள்ள னந்தப் பொருளினிடத்தும் வியாபித்து எவ்விடத்து மிருக்கின்ற பிருதிவி - அப்பு - தேயு - வாயு - ஆகாயமென்னும் ஐம்பெரும் பூதமும், அப்பூதங்களைத் தருகின்ற (துன்பத் தருவாதற்கண் தனக்கொன்

தத்துவ ஞான மன்றா மென்பதும், கேஷத்திரக்குண் அவித்தை அல்லது அந்தக்கரண உபாதியால் கர்த்திருத்துவ போகத்திருத்துவ முதலிய தருமங்களுடையவனும் விளங்குகின்றான்; அவித்தை அல்லது அந்தக்கரண உபாதியைக் கழித்து நோக்கினால் அவன் பிரஹ்ம சொருபமாக விளங்குவ தன்றி வேறு சொருபமாக விளங்குவதில்லை யென்பதும், சர்வ கேஷத்திரமும் பிரஹ்மத்தின் சண் சுயிற்றின்கண் பாம்புபோலக் கற்பிதமா யிருத்தலின், அவை உண்மையில் பிரஹ்மத்தைத் தவிர இல்லையாம்; கேஷத்திரம் கற்பிதமா யிருத்தலால் அது காரணமாகப் பிரஹ்மத்திற்கு கேஷத்திரக்குணென்று வந்த பெயரும் கற்பிதமா மென்பது மிங்குணர்த்தப் பாலனவா மென்க.

* சரீரவடிவ கேஷத்திரத்தின் சுபாவம்-ஐடம், திருசியம், பரிச்சின்ன முதலியனவாம்; தர்மம்-இச்சை துவேஷ முதலியனவாம்; விகாரம்-இந்திரிய முதலியனவாம். கேஷத்திரக்குண் தன் சொருபத்தால் சொப்பிரகாச சைதன்ய ஆகந்த சுபாவ முடையவன்; ஆனால், உபாதியால் சுருத்திருத்துவாதி குண முடையவன் என்பன இங்குணர்த்தப் பாலனவாம்,

13-கேசுத்திர கேசுதரக்கு விபாகயோகம். 195

நெடுப்பாகாதுள்ள) அகங்காரமும், அவ்வகங்காரம் அப்பூதங்கட்கு முன்னே வந்து தோன்றுவதற்கு விரோதமாகாதுள்ள மிததையா யுள்ள புத்தியும், அப்புகுதிகளுக்கு காரணமாயுள்ள அவ்விபக்தமும் எனனுமீவ் வெணவகைப் பிரகிருதிகளும, நலவினை - தீவினைகளைச் செய்கற்குக் காரணமாயுள்ள மனமொன்றும், தனித்தனியாக விருத்தவினை ஒருவழிவென றுரைப்பதற் சரிய சுரோக்திராதி ஞானேந்திரிய மைந்தமும், அவ்விந்திரியங்களுள் அனுபவிக்கற்குரிய (அவிவேகிகளாதுள்ள சாதனமாதலை யறியாதுள்ள) சபகாதி விஷயங்களுந்தும், சுரோக்திரிய முதலிய இந்திரியங்களாலும் சபத முதலிய விஷயங்களாலும் தீவினைகளைச் செய்கின்ற வாககாதி கருமேந்திரிய மைந்தமாய்கிய இவையனைத்தும் விருப்பப் பெறுபபு - சுரம துகம - தைரிய முதலியனவும் நெருங்கிப் பொருந்தியுள்ள விகராத தன்மைகளோடு கூடிய இக்கூட்டமே கேசுத்திரமென்று சொல்லப் படுவதாம்; இதனை நீ அறிவாயாச, இனி கேசுத்திரங்களுளை யறிகற்குரிய அமரணிததுவ முதலிய குணங்களையும் கூறுகின்றேன், நீ சேடகக் கடவாய் +

பிருதிவி முதலிய ஐம்பெரும் பூதங்கள், அகங்காரம் புத்தி-அவலியகத் மெனனுமெனவகைப் பிரகிருதிகள், ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்கள், மனம் சபகாதி விஷயங்கள், விருப்பப் பெறுபபு - இன்பம் துன்பம் - தைரிய முதலியவற்றின் கூட்டமாயுள்ள சரீரமே கேசுத்திரமா மென்பதின குணாதற்பாலதாம்.

ஐம்பெரும் பூதங்கட்குக் காரணம் அகங்காரமாம், அதற்குக் காரணம் புத்தியாம், அதற்குக் காரணம் அவலியகதமாம்

இங்ங அலவியகத் மெனப்பது பரமேசுவரனது சகதி வடிவமாயுள்ள மாயையாம், புத்தி யெனப்பது உலகப் படைப்பின் தொடக்கத்தில் பரமேசுவரனுக்கு யானிவ வலகத்தைப் படைப்பேனென றுண்டாகும் ஞானமாம், அகங்காரமெனப்பது அந்த ஞானத்தின் பின் யானெல்லாப் பொருளு மாவேனென றுண்டாகும் சங்கற்பமாம்.

பிருதிவி முதல் தைரிய மீறியுள்ள பதாரதத் மனைத்தும் சேதனத்தால் விளங்குதற் குரியனவா யிருத்தலின், அவை சேதனத்திலும் வேறாம்; அதனால் அவை கேசுத்திரமென்றும், சேதனம் கேசுதரக்கு மென்றும் கூறப்படுகின்றன வென்க

கேஷத்திரத்தின் சோருபத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பகவான்
 கேஷத்திரத்திற்குச் சாட்சியாயுள்ள கேஷத்திரர்களுன், அதனிலும்
 வேறென்று அருச்சுனனுக்கு விரிவாகத் தேரிவித்தற் பொருட்டு
 கேஷத்திரர்களுனை கேஷத்திரத்தினின்றும் வேறு பிரித்தறிதற்குரிய
 அமானித்துவ முதலிய ஞான சாதன குணங்களைக் கூறல்.

அருச்சுனா ! தனது குணத்தைச் சிறப்பித்துப் பேசுவதாகிய
 மானமும் - பிறர் தன்னை நன்கு மதிக்குமாறு தனது தர்மத்தைக்
 காண்பிப்பதாய் இடம்பழும்-மோட்ச மார்க்கத்தி லொழுகுவ தில்லாத
 குறைபாடும்-எறும்பு முதலிய பிற பிராணிகட்கு இம்சை செய்தலும்-
 தானல்லாத உடம்பில் யானென்னும் அகங்காரமும் - இகலோக பர
 லோக விஷயபோகங்களி லுண்டாகும் பேராசையும் என்னு மிவற்றை
 யொழிக்கும் வல்லமையும், தானடைந்துள்ள சிறந்த கிருகத்தோடு
 மனைவி மக்கள் முதலியோரிடத்துப் பொருந்தி யெழுகின்ற ஆசையை
 நீக்குதலும், சரீர சுத்தியும், மோட்ச மடைதற்குத் தடையாயுள்ள
 சப்தாதி விஷயங்களில் தேகேந்திரியங்கள் சென்று சுழலுதலும்-பிறர்
 செய்யும் அபராதங் காரணமாக உண்டாகின்ற கோபமும் - கீழ்மக்க
 ளோடு சேர்தலு மென்னுமிவற்றை யொழித்தலும், ஒப்பற்ற பரம்
 பொருளாய வாசதேவனாய என்னையே எல்லாவற்றினும் மேலாய
 பொருளாகவும் பரம கதியாகவும் தீர்மானித்துச்சித்தத்தின்கண்வைத்
 துத்தியானிக்கும் நிராக்ஷயப் பிரீதிநூபமான பக்தியும், நல்வினை-திவினை
 களை அவற்றின் காரணமாய அஞ்ஞானத்தோடு தத்துவ ஞானத்தால்
 நீக்கி யிருக்கும் பெரியார் வசிக்கும் ஆற்றங்கரை - மலைக்குகை முத
 லிய விடங்களை யடைதலும், சற்குரு மூர்த்தியை மிகு பிரியமாக
 வணங்கி அவர்க்குத் தொண்டுசெய் தொழுகு மியல்பும், யாதொரு
 குற்றமு மில்லாதுள்ள ஆத்மாவையும்-குற்ற மெல்லாம் நிறைந்துள்ள
 அநாத்மாவையும் உள்ளபடி பிரித் தறியும் விவேகமும், முன்னே
 தோன்றுகின்ற பிறப்பு - மூப்பு - இறப்பென்பவற்றால் வந்தடைகின்ற
 துன்பங்களை அடிக்கடி சிந்தனைசெய்து நோக்குதலு மென்னு மிவ்வ
 யனைத்தும் ஞானசாதன குணங்களாம். இனி இந்த ஞான சாதனமா
 யுள்ள குணங்களால் சென்றடைதற்குரிய நேய வஸ்துவாய பொரு

ளைக் கூறுகின்றேன, அதனை நீ ஆராய்ச்சி செய்து கேட்பாயாக.

மான மில்லாமை, இடம்ப மில்லாமை முதலியவற்று ல்லிந் தடைதற் குரிய ஞேய வஸ்துவின் தன்மையைப் பகவான் கூறல்.

அருச்சுனா¹ அநத ஞேய வஸ்து தோற்ற வொடுக்க மில்லாத தாம்; எங்கும் பிரிவின்றி அழியாது நிற்கும் தன்மையகாம், சத அசத என்று கூறத்தக்க குறைபாடில்லாது விளங்குவதாம், காண் சா வப பிரபஞ்சமுமாகி அப்பிரபஞ்ச மெங்கும் வியாபகமா யிருந்த கலின் இவ்வள வென்று வரையறை செய்து கூறுதற்கரிய கை - காது - தலை - கால் - முக முதலியவற்றை எவ்விடத்து முடையதாம் †

அநத ஞேய வஸ்துவிற்கு உண்மையில கை சேவி முதலியன இல்லை, அவை அவ்வஸ்துவின் டதது உபாதி யால கற்பிக்கப்பட டிருக்கின்றன வென்று பகவான் கூறல்.

அருச்சுனா¹ அநத ஞேயப் பிரஹ்மம் சபகாதி விஷயங்களை யறி தற்குரிய சுனோத்திராதி யிருத்திரிய மனை கதிற்கும் அறிவாய நின்று, அவ விரத்திரியங்களுள் கேட்டல் முதலிய வியவகாரங்களை யுடையதா கத் தன்னைத் தோற்றுவிப்பதாம், பிராணிகள் விரும்புகின்ற அவ விரத்திரியங்களுள் ஒன்றும் தனக்கு உண்மையி லில்லாமல் பொருந

* மானமில்லாமை, இடம்ப மில்லாமை, மோட்சமாகப்பிரவித்தி, பிராணி கட கிம்சை செய்யாமை, அகங்கார மில்லாமை, இகபரலோக போகங்களில் விரு ப்பமில்லாமை, காணீ மனை முதலியவற்றின் கண்ணும மனைவி மக்கள் முதலி யோரிடத்தும் தொடர்ந்து தொடர் தெழுக்கின்ற ஆசையை யகற்றல், தேகசுத்தி, இநத்திரிய நிககிரகம், சினத்தை யொழித்தல், தீவினையாளரோடு சோகலை நீக்கு தல், பரவாசுதேவனை மறவாது தியானஞ் செய்தல், பெரியாரிருக்கு மிடத்திற் சென்று வசித்தல், குருவழிபாடு, ஆதமாநாதம் வீவேகம், பிறப்பு முதலியவற் றால் வரும் துன்பங்களை அடக்கடி சிந்தனை செய்து நோக்குதலென்பன கேஷத்தி ரகளுனை உள்ளவாறு கேஷத்திரத்திலும் வேறாக அறிதற்குச் சாதனங்களாக விருத்தலின், இவை ஞான சாதன குணங்களென்று கூறப்பட்டன இவற்றிற்கு மாறாயுள்ள குணமனைத்தும் அஞ்ஞானம் அபிவிருத்தி யாதற்குச் சாதனங்களாக விருத்தலின், அவை அஞ்ஞான சாதனங்களா மென்பகிங் குணாதற்பாலதாம்

† ஞேயவஸ்து வென்ப திங்கு காலத்தாலும் தேசத்தாலும் பொருளாலும் முடிவுடைய தாகாதுள்ள பரப்பிரஹ்மமாம்

தூத நன்மை யுடையதாம், தான் அசங்கமா யிருக்கவின, எப்பொருளி டகதும் பொருந்தும் சம்பந்தம் தனக்கு உண்மையாக வில்லாது சா வப பிரபஞ்சகதையும் காணே சதரூபகதால் தரித திருப்பதாம், சகதுவம் - இராசகம் - தாமத மென்னும் குண மூன்றும் தனக்கு உண்மையாக வில்லாமலே அககுணங்களின் காரியமாயுள்ள சக - துகக-மோசங்களைச் சபக - பரிச முகவிப விஷயங்களின் வரிலாகப் பொருநகி பனுபவிப்பதாம் †

அநத ஙேய வவது விளங்கு ம நீலயீனப் பகவான் கூறு

அருச்சுனா! இன்னும் அநத ஙேயப் பிரஹ்மம் இவ்விபவசார தசையில் ஊது கற்பித காரியமாயுள்ள பிருகிணி - அபபு - தேபு - வாயு - ஆகாயமென்னும் ஐம்பெரும் பூதங்களின் உள்ளினம் வெளிபி லும் (தன காரியமான கடத்தில் மண வியாபித்திருப்பது போல) வியா பித திருப்பதாம், கனது சொரூபகதிற்குக் கேடிலலாமல் நடப்பன வென்னும் சங்கம் ரூபமாயும் நிற்பனவென்னும் காவர ரூபமாயு மிருப்பதாம். (அருச்சுனா! நீ அஃ தவவாறிருப்பதாயின, எம்ம னோருக்கு எச்சாரணதகால் விளங்காதிருக்கின்ற தென்று வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடை கூடக்கின்றேன், கேட்கக்கடவாய்) அநத ஙேயப் பிரஹ்மம் சாவான்மாவாக விருந்தும் இக தன்மையதென்று கூறுவதற்கும் அறிதற்கு மரிகாமாறு மிகு சூக்குமமாயிருப்பதாம், (அதனால், சீவாருகருக்கு விளங்காதிருக்கின்றது.) அநத ஙேயப் பிரஹ் மம் உண்மையில் தாவர - சங்கம் ரூபமா யுள்ள பிராணிகளிடத்து ஏக ரூபமாகவே யிருந்தும், தேகாதமப் பிராந்தியால் பேசமுடையதுபோலச் சரீரநகோறும் நின்று விளங்குவதாம் ‡

† ஙேயப் பிரஹ்மம் உண்மையில் சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களும், பிறவு மில்லாதிருந்தும் மாயையென்னு முபாதினால் அவற்றை யுடையதுபோல விளங்குகின்ற தெனபதிங் குணாதற்பாலதாம்

‡ ஆதமா உண்மையில் ஒன்றாகவே யிருந்தும், தேகாதமப்பிராந்தியுடையதாக குப் பலவாக விளங்குகின்றது, தேகாதமப் பிராந்தி நீங்கினவாகு ஒன்றாகவே விளங்குகின்ற தெனபதிங் குணாதற்பாலதாம்

பகவான் ஞேயப்பிரஹ்மததின் தடதத விலக்கணத்தைக்கூறி முடித்து
அதன் சொருப விலக்கணத்தைக் கூறல்.

அருச்சுனா ! அநத ஞேயப பிரஹ்மம் உருவ முதலிய குணங்க
ளில்லாததாய் விவேகம் வைராக்யம் முதலிய சாதனமில்லாதார்க்கு
எட்டுகற் கரியகா யிருகதலின், இலக்ஷங்கோடி யோசனை தூர
முடைய தேசம்போல அத்தியந்தம் தூரமாயிருப்பகாம்; விவேகம்
வைராக்ய முதலிய சாதனங்கள் நிறைநதுள்ளவாகருச் சர்வமுந
தானாய் அவாதம் ஆதமவடிவமாக விளங்குதலால் அதத்யந்தம் சமீ
பமா யிருப்பதாம் ; தாவர சங்கமரூபமாயுள்ள பொரு ளனைத்தையும்
படைக்க வேண்டிய காலகதில் படைத்து, மீண்டும் அவற்றையழிக்க
வேண்டிய காலகதி லழிப்பதாம்; (இங்ஙனம் உலகத்திற்கு உற்பத்தி-
ஸ்திதி - லய காரணமா யிருத்தல அதன் தடகத விலக்கணமாம். இனி
அதன் சொருப விலக்கணத்தைக் கூறுகின்றேன், 6 கேடகககடவாய்.)

அருச்சுனா ! அநத ஞேயப பிரஹ்மம் தமக்கொப்பாவதில்லாத
சூரியன் - சந்திரன் - அக்கினி - மின்னல் முதலிய வெளி ஒளிப்
பொருள்களுக்கும், மனம் - புத்தி முதலிய உள ஒளிப்பொருள்களுக்
கும் உள்ளொளியாகியே விளங்குவதாம் ; இவ் வுலகத்தின்கண் பிரா
ணிகளின் புத்தி விருத்தியின்கண் பேதமற்ற ஞானமாயும் அநத
ஞானத்தின் விஷயமாயும் பொருந்தி யிருப்பதாம். †

பகவான் கேஷத்திர முதலியவற்றைக் கூறிப் பூர்ப்புப் பிரசங்கத்தை
முடித்தல்.

குறமற்ற மனமுடைய அருச்சுனா ! இவ்வாறாகக் கூறிய
தாய் இநத ஞேயப பிரஹ்மம் முன்னர்க்கூறிய அமானித்துவ முதலிய

† (1)எது ஒருகாலத்திருப்பதாய்த தன்னை யுடையதை மற்றவற்றினின்றும்
வேறு பிரித தறிவிக்கின்றதோ அது தடதத விலக்கணமாம், இதற்கு உதார
ணம் இவன் நாமக்கார னென்றற போலவதாம் (2) எது எப்போது மிருப்ப
தாய்த தன்னை யுடையதை மற்றவற்றினின்றும் வேறு பிரித தறிவிக்கின்றதோ
அது சொருப விலக்கணமாம், இதற்கு உதாரணம் நீ குடுடைய தென்றற போல
வதாம். ஞேயப் பிரஹ்மம் சூரியன் முதலிய ஒளிப் பொருள்களுக்கும், மன முத
லிய ஒளிப்பொருள்களுக்கும் உள்ளொளியாய் இருப்பதா மென்றமையின், அது
சொப்பிரகாசவடிவமா மென்பது பெறப்பட்டது, படவே, அதனிடத்து அஞ்
ஞான முண்டையி வின்றாமென்பது பெற்றமென்க

ஞான சாதன குணங்கள் வாயிலாக அதிகாரி புருஷர் தமதாத்மாவாக அபரோட்சமா யறிதந்திரிய பொருளாம். உனக்கு யான் சேஷத்திர சொரூபத்தையும், அந்த சேஷத்திரத்தின்கண் பொருந்திய அமானித் துவ முதலிய ஞான சாதன குணங்கள் முழுவதையும், அந்த ஞான சாதன குணங்கள் வாயிலாக அபரோட்சமாக அறியப்படும் ஞேயப் பிரஹ்மத்தி நிலக்கணத்தையும் இதுகாறும் குறைவற்ற வகையாகச் சுருக்கமாய்க் கூறினேன்; இனிக் கூறுவதையும் நீ கேட்கக் கடவாய்.†

பகவான் எனது பத்தரே சேஷத்திர முதலியவற்றை உள்ளவாறுணர்ந் தேன்னை யடைந்து பிறவித்துன்பத்தினின்றும் நீங்குவரெனக் கூறல்.

அருச்சுன ! என்னிடத்துக் கொண்ட அருயையால் எனது வாக்கை யிகழ்வ தொழித்து, யான் முன்பு கூறிய சேஷத்திரம் - ஞானம் - ரோபமென்னு மிப்பொருள் மூன்றையு முள்ளபடி யெனது பத்தர்களே யறிந்து, நால்வகைப் பிறப்புக்கொன்று கூறப்படுகின்ற சூற்றம் நிறைந்துள்ள மாயையாகிய கடலைக் கடந்து, பிறவிக்கஞ்சுகின் றவர் விரும்புகின்ற நிரதிகயாநந்த வடிவமாயுள்ள என்னை அபேதமா யடைவர். சேஷத்திரம் சேஷத்திரக்ஞ நென்பனவற்றைப் பற்றி இன்னும் சில கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக்கடவாய். §

பிரகிருதி பரை - அபரையென இருவகைத்தாம். அவற்றுள், அபரை சேஷத்திரமாம்; பரை சேஷத்ரக்ஞமும் ; அவை சர்வபூதங்கட்கும் காரணமாமென மாயாரூப அத்தியாயத்தில் கூறிய பகவான் அவை அநாதியென்பதையும் அவற்றின் காரியங்களாயுங் கூறல்.

அருச்சுன! யான் கூறிய சேஷத்திரத்திற்கும் சேஷத்ரக்ஞனுக் கும் வாஸ்தவமாகக் காரணத்தை ஆராய்ந் தறிபவர் ஒருவரு மிலராவர்; (அதனால், சேஷத்திரத்தையும் சேஷத்ரக்ஞனையும் அநாதியென் றும், விகாரங்களையும் குணங்களையும் சேஷத்திரமென்னும் பிரகிருதி யின் காரியமாமென்றும் நீ உணர்வாயாக.)

† அமானித்துவம் - மானமின்மை. அபரோட்சம் - பிரத்தியட்சம்.

§ பத்தரென்றது பத்தியோக அத்தியாயத்திற்கூறிய இலக்கண முடைய பத்தரை. அருகைய - பொறுமை. நால்வகைப் பிறப்பு - சராயுஜம்(பையிற் பிறப் பது), அண்டஜம் (முட்டையிற் பிறப்பது), சுவேதஜம் (வியர்வையிற் பிறப் பது), உத்பிஜ்ஜம் (நிலத்தைப் பிளந்துகொண்டு பிறப்பது) என்பனவாம்.

அருச்சுனா ! நீ குற்றமற்ற அவ்விரண்டனது காரிய மெவையென வினாவுதல் கூடும். சுருதியனுசாரமாக இவ்விரண்டன் காரியங்களையும் உனக்கு விளங்கக் கூறுகின்றேன் தேட்க்கக் கூடவாய், *

அருச்சுனா ! சுசு-துக்க-மோக ரூபமாகப் பொருந்திய சத்துவம்-இராசதம்-தாமதமென்னு முக்குணங்களின் சாமியாவஸ்தைக்கு வேறு கப் பிரகிருதி யில்லை; அக்குணங்களின் சாமியாவஸ்தையே பிரகிருதியென்று கூறப்படுவதால், கருதத்தக்க காரியவடிவச் சரீரம் - சுசு துக்க சாதனமாயுள்ள இந்திரியவடிவக் காரணமென்பனவற்றிற்கு மாயாரூபப் பிரகிருதியே காரணமாம் ; பிரகிருதியின் காரியமாகக் கருதுகின்ற சுசு துக்க மென்னு மிவற்றை அனுபவிக்கும் காரணம் புருஷனும்.†

(பகவானே ! தாங்கள் 'சுசு துக்க மென்னு மிவற்றை அனுபவிக்கும் காரணம் புருஷனும்' என்று முன்பு கேஷத்திரக்குஞான புருஷன் சுசு துக்கங்களை அனுபவிக்கின்றனென்று கூறினீர்; அவன் அவற்றை அனுபவிப்பதற் கொருகாரண முண்டா? இல்லையா? யாதொரு காரண

* அநாதி - உற்பத்தியில்லாதது. விகாரங்கள்-ஆகாசாதி பூதங்கள், சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்கள், வாக்காதி கருமேந்திரியங்கள், மனமென்பனவாம்; குணங்கள் - சுசு துக்க மோக வடிவமாகப் பொருந்திய சத்துவம் - இராசதம்-தாமத மென்னுங் குணங்களாம். கேஷத்திரமென்னும் அபரைப் பிரகிருதிக்கும், கேஷத்திரகுணென்னும் பரைப் பிரகிருதிக்கும் உற்பத்தி யின்மையின், அவை அநாதியாம். அவை உற்பத்தி யுடையன வென்பதற்கு யுக்தியொன்று மில்லையாம். அபரைப் பிரகிருதிக்கு (மாயைக்கு) உற்பத்தி கூறின், அதற்குக் காரணம் யாது? அக்காரணத்திற்குக் காரணம் யாது? என முடிவின்றிச் சேறென்னும் அநவஸ்தா தோஷம் சம்பவிப்பதாம்; கேஷத்திரகுனுக்கு (ஆத்மாவிற்கு) உற்பத்தி கூறின், அதற்கு மித்தோஷம் சம்பவிப்பதாம்; இதுவேயுமன்றிக் கிருதநாசம் (செய்த கன்மம் அனுபவியாமல் நாசமாதல்), அகிருதாப்பியாகமம் (செய்யாத கருமம் அனுபவிக்குமாறு வருதல்) என்னுந் தோஷ மிரண்டிடு சம்பவிப்பனவாம் இதனால், பிரகிருதி (மாயை) புருஷன் (ஆத்மா) என்னும் இரண்டு மநாதியா மென்பது பெறப்பட்டதென்க

† சாமியாவஸ்தை-ஒத்த நிலைமை; புருஷன் (கேஷத்திரகுன்) சொரூபத்திற் கிரேத்தா வடிவினா யிருந்தும், பிரகிருதியின் கற்பித சம்பந்தத்தால், சுசு துக்கங்களை யனுபவிக்கும் கருத்தாவைப் போல விளங்குகின்ற னென்பதின் குணரதற்பாலதாம்

அவை அவனிடத்துச் சம்பவிக்கின்றன வென்றாலோ, பந்த காலத்திலேயன்றி மோட்ச காலத்திலும் அவனுக் கவை சம்பவித்தல் வேண்டும்; இத்தோஷத்தை நீக்குதற்பொருட்டு அவன் சுக துக்கங்களை அனுபவிப்பதற்கு யாதாவதொரு காரணத்தை அங்கீகரித்தல் வேண்டும்; அக்காரணம் யாதென்று அருச்சுன! நீ வினாவுவாயாயின், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.)

அருச்சுன! இந்த சேஷத்திராக்கு நென்னும் புருஷன் இம்மாயா வடிவப் பிரகிருதியின்கண்ணே (விபரீத புத்தியால் அதனோடு ஒற்றுமையுடையவனாய்) இருந்து, அந்தப் பிரகிருதி தருகின்ற சுக துக்கங்களை அனுபவிக்கின்றான்; இந்தப் பிரகிருதியின் காரியமான குற்றமுடைய பொருள்களில் இது நான், இவை யென்னுடையன வென்று விபரீத புத்திகொண்டிருந்தலால், இறக்கின்றான், பிறக்கின்றான்.*

(சேஷர்களுனுக்குச் சம்சாரம் வருதற்குரிய காரணத்தைத் தேவரீரருளிச் செய்தீர்; அதனா லவன் தன் சொரூபத்தால் சம்சார மில்லாதவ னாவ நென்பது பெறப்பட்டது; அவனது சொரூபம் எத் தன்மைய தென்று அருச்சுன! நீ வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.)

* சேஷர்களுன்னும் புருஷன் மாயாரூபப் பிரகிருதியின்கண் விபரீத புத்தியால் அதனோடு வேற்றுமையல்லாதவனாய் இருந்து அதனா லுண்டாகின்ற சுக துக்கங்களை அந்தக்காரண விருத்தியா லனுபவிக்கின்றான்; அந்தச் சுக துக்கங்களை யனுபவித்தற் பொருட்டு, சத்-அசத்-சதசத் யோனிகளிற் பிறக்கின்றான், இறக்கின்றான். அவனது ஜனன மாணவமடிவச சம்சாரத்திற்குக் காரணம் அவன் தேகேந்திரிய முதலியவற்றின்கண் யானெனதென்று கொண்டுள்ள விபரீத புத்தியேயா மென்பதும், இந்திரன் முதலிய இமையவர் சரீரங்கள் சத்யோனியிற் றேன்றினவையாம்- பசு பட்சி முதலிய சரீரங்கள் அசத் யோனியிற் றேன்றினவையாம்-மானுட சரீரம் சத் அசத் யோனியிற் றேன்றியதாம். இம்மூன்று சரீரங்களும் முறையே பெரும்பான்மையும் சுகத்தையும் துக்கத்தையும் அவ்வி ரண்டையும் சேஷர்களுனுபவித்தற் குரியனவா யிருக்கின்றன வென்பதும், சத்துவ குணத்தின் மிகுதியால் சத்யோனியிற் பிறத்தலும் - தாமதகுணத்தின் மிகுதியால் அசத்யோனியிற் பிறத்தலும் - இராசத குணத்தின் மிகுதியால் சத் அசத் யோனியிற் பிறத்தலும் சேஷத்திராக்குனுக்குச் சம்பவிக்கின்றன வென்பதும், பெரும்பான்மையும் சேஷர்களுன் பிரகிருதியின் சத்துவகுணத்தால் சுகத்தையும் - தாமதகுணத்தால் துக்கத்தையும் - இராசத குணத்தால் சுக துக்க மிரண்டையு மனுபவிக்கின்றான் என்பது மிகுணர்த்தப் பாலனவாம்

13-கேத்திர கேத்தர்களு விபாகயோகம். 203

என நண்பனுள்ள அருச்சுனா 'இக தேகமே யானென்னும் அபிமான வடிவச சங்கற்பத்தைச் செய்துகொண்டு, இக தேகத்திலே சீவ வடிவமாகி, உண்மையில் அகற்கு வேறா யிருக்கின்ற சேஷதர்களு னென்னும் புருஷன் அனுபவித்தற சூரியனவாயுள்ள சுக துகக முதலிய அனைதையும் அனுபவிப்பவனாயும், தன்னுடம்பினகை உள்ள சரோக்திர முதலிய இக்கிரியங்களின் வாரியலாக சட்பட முதலிய சாவ பதாரக்தங்களையும் சாண்பவனாயும், சாவ பதாரக்தங்களுக்கும் சாரணமாயப் பொருந் தியிருக்கும் மகேசுவரனாய் மிருக்கின்றான். †

† அனுபவிப்பவன் போகதாவாம், காண்பவன்-உபதிருஷ்டாவாம் கேத் தர்களுள் போகதாவாயு, உபதிருஷ்டாவாயும், மகேசுவரனாய் மிருக்கின்றனென்று கூறியதன்கண் அவன் அநுபந்தாவாயும், பாததாவாயும், பரமானமாயு மிருக்கின்றனென்பதும் அங்ங் யிருக்கின்ற தென்பதிங் குணாதற்பாலதாம்

மாவடிவப் பிரகிருதியின் காரியமாய் சரீரத்தில் சீவ ரூபமாயிருக்கும் கேத் தர்களுள் உபதிருஷ்டாவாகவும், அநுபந்தாவாகவும், பாததாவாகவும், போக தாவாகவும், மகேசுவரனாகவும், பரமாதாவாகவு மிருக்கின்றனென்று பகவான் கூறினமையின், அவன் உண்மையில் சப்சாரமற்றவனாய் அசங்களு யிருக்கின்றனென்பது பெறப்பட்ட தென்க

(1) கேத் தர்களுள் தேகேந்திரிய முதலியவற்றில் தான் வியாபார முடையவ றாகாது, அவற்றிற்கு வேறாய் அவ்வியாபாரமுடைய தேகேந்திரிய முதலிய வற்றை அவற்றின் சமீபத்திலிருந்து பாததுக்கொண்டிருத்தலின், உபதிருஷ்டாவாம், அதனால், அவைபோலக் காத்தாவன்றாம்

(2) கேத் தர்களுள் தேகேந்திரிய முதலியவற்றின் பிரவிரத்தியில் தான் பிர விரத்தி யில்லாதவனாயிருத்தும், பிரவிரத்தி யுடையவன்போல அவற்றின் சமீபத்தி லிருக்குங் காரணத்தால் அவற்றின் பிரவிரத்திக் கணுகூலனாயிருத்தலின், அநு மந்தாவாம்

(3) கேத் தர்களுள் சேதனத்தி னுபாசத்தோடு கூடிய தேகேந்திரிய முதலிய வற்றைத் தனது சத்தாஸ்புரணங்களால் தாரணஞ் செய்வதாலும் போஷணஞ் செய்வதாலும் பாததாவாம் சத்தாஸ்புரணம் - இருத்தல் - விளங்கல், போஷ ணம் - புஷ்டிசெய்தல்

(4) கேத் தர்களுள் புத்தியின் சுக-துக-மோக வடிவ விருத்திகளைத் தனது ஸைதன்ய சொரூபத்தால் பிரகாச முறச்செய்து, நிர்விகாரமாயிருத்தலின், அவற் றின் உபலப்தாவாம், அதனால், போகதாவாம்

(5) கேத் தர்களுள் சரூபத்திற்கும் ஆன்மவடிவமாக விருத்தலின், மகேசுவர னும், மகானாகிய மகேசுவரன் மகேசுவரனாவன்

பகவான் கேஷத்திர - கேஷத்ரக்கு விவேக ஞானீயைத் துதிசேய்தல்.

அருச்சுனா! யான் மேற் கூறிவவாறு உபதிருஷ்டா முதலிய வடிவனைய கேஷத்ரக்குணையும் சுக துக்க முதலிய குணங்களோடு கூடிய கேஷத்திரத்தையும் குரு சாஸ்திரங்களி னுபதேசவாயிலாக உள்ளவா றுணர்ந்தவன் மிகு பிரபலமாயுள்ள பிராரத்த கரு ம வசத்தால் நான் விரும்பிய போகங்களை அனுபவித்து, சாஸ்திர விதியை யனுசரி யா தொழுகினாலும் மீண்டும் பொய்யாயுள்ள பிறப்பின்கண் செல்ல மாட்டான். ‡

(6) கேஷத்ரக்குண் தேகேந்திரிய முதலியவற்றிற்கு மேலாய், வேறாய், சேதன வடிவமா யிருப்பதால் பரமான்மாவாம்.

இவ்வறுவகைப் பொருள்களால் கேஷத்ரக்குணது உண்மை வடிவம் நன்கு விளங்குவதாம்.

கேஷத்ரக்குண் அநுமந்தா - பர்த்தா - போகதா என்னும், வியவகாரத்தால் பந்தமுடையவன் போலவும், உபதிருஷ்டா - மகேசுவரன் - பரமான்மா என்னும் வியவகாரத்தால் பந்தமில்லாதவன் போலவும் விளங்குகின்றான்; உண்மையி லவனுக் கிவ்விரண்டு மில்லையாம்.

‡ கேஷத்திரத்தையும் கேஷத்ரக்குணையு முள்ளவா றுணாதலாவது கேஷத் திரத்தை மித்தையென்றும் கேஷத்ரக்குணை ஞானென்றும் சந்தேக விபரீதமின்றி அறிதலாம். இவ்வாறுணர்ந்தவன் சாஸ்திர விதியை யனுசரி யா தொழுகினும் பிறப்பின்கண் செல்லமாட்டா னென்றமையால், சாஸ்திர விதியை யனுசரித் தொழுகுகின்றவன் பிறப்பின்கண் செல்லமாட்டா னென்பதற்குத்தடையொன்று மில்லையாம். கேஷத்ரக்குணைய நான் பிரஹ்ம வடிவமாக விருக்கின்றேன், கேஷத்திரம் என்னிடத்துக் கயிற்றின்கண் பாப்புபோல மித்தையா யிருக்கின்ற தென்று குரு சாஸ்திர உபதேசவாயிலாக உள்ளவா றுணர்ந்தவனுக்குப் பிறப்பின் காரணமாயுள்ள அஞ்ஞானம் விளக்கின்முன் இருள்போலக் கெட்டொழிந்தமை யின், அவனுக்குப் பிறப்பு வருவ தில்லையாம்.

தேவராஜனைய இந்திரன் பிரஹ்மஞானியா யிருந்தமையால், சாஸ்திரவிதி னையத் கடந்து, தேவர்களுக்குக் கேடு சூழ்ந்த விசுவரூபனென்னும் பெயருடைய தனது புரோகிதனையும் கூடா வொழுக்கமுள்ள சந்தியாசிகள் பலரையும் கொன் றும், கொலைப்பாவத்திற் குரியவனாக னாயின னென்று புராணங் கூறுவதின குணர்த்தப்பாலதாம்.

தாம் முன்பு அருளிச்செய்த பலத்தோகூடிய ஆத்ம ஞானத்தில் அதிகாரிகளின் பேதத்தால் சாதன விகற்பங்களைப் பகவான் கூறல்.

அருச்சுனா! பிரஹ்மன் முதல ஸ்தம்ப மீறியுள்ள சரீரமனைத்திலும் நிறைந்துள்ள பிரகயக சைதன்யம் (உளஞ்ஞாவு) என்னும் இவ்வாத்மாவைச் சில அதிகாரிகள் தியான வடிவ ஆத்ம சிந்தனையில் தமது புத்தியின்கண்ணே அறிவா; சில அதிகாரிகள் அறிதற்கரிய சாங்கிய யோக மார்க்கத்தால் சாவ வியாபகமாய் நிற்கத் தமது புத்தியின்கண்ணே தியானத்தி னுறபததி வாயிலாக அறிவர்; சில அதிகாரிகள் தமது வருணச் சிவமத்திற்குரிய வேத விவித கருமங்களைப் பயனோக்காது ஈசாரர்ப்பணமாகச் செய்வதா லறிவா.

தியானயோகம்-சாங்கியயோகம்-கருமயோக மென்னும் பெருமை பொருந்திய இம்முன்று சாதனங்களாலும் பிரத்தியக சைதன்யமென்னு மிவ்வாத்மாவை யறிதற்கு விசாலமான புத்தியில்லாத சில அதிகாரிகள் பரம காருண்யனை ஓராசாரியன் இதுவே தெய்வம், இதனை நீ இவ்வாறு சிந்தனைசெய்தல் வேண்டுமென்று உபதேசித்த ஒரு பொருளையே மிகு சிந்தையோடு சிந்தனை செய்வார்கள; அச் சிந்தனையின் மகிமையால் அவரும் பிறவியை யடையா. ¶

¶ இங்குக் கூறிய நான்கு அதிகாரிகளுள் முதலாவதாகக் கூறிய தியானயோகிகள் உத்தம அதிகாரிக ளாவா, இரண்டாவதாகக் கூறிய சாங்கிய யோகிகள் மத்தியம அதிகாரிக ளாவா, மூன்றாவதாகக் கூறிய கரும யோகிகள் மந்த அதிகாரிக ளாவா, நான்காவதாகக் கூறியவா மந்ததர அதிகாரிக ளாவா

தியானயோகமாவது உலகசிந்தனையில்லாது தைல தாரைபோலத் தொடர்ந்துள்ள ஆத்ம சிந்தனாம். இது சிரவண - மனனங்களின் பலவடிவமான நிதித தியாசனமாம், உடல் பொறி முதலியவற்றின்க ணுள்ள ஆன்ம புத்தி வடிவ விபரீதபாவினையை யொழிப்பதாம். இத்தத் தியானயோக முடையா தமது புத்தியின்கண்ணே பிரதயகாத்மாவைத் தியானமுடைய தம் மனத்தால் அறிவா

சாங்கிய யோகமாவது சிரவண மனன வடிவ ஆத்ம சிந்தனமாம். இச்சாங்கிய யோகமுடையா தமது புத்தியின்கண்ணே பிரதயகாத்மாவைச் சாவ வியாபகமாகத் தியான யோகத்தின் உற்பத்திவாயிலாக அறிவா. சிரவணம் பிரமாணத்திலுள்ள சந்தேகத்தையும், மனனம் பிரமேயத்திலுள்ள சந்தேகத்தையும் ஒழிப்பனவாம். இங்குப் பிரமாணம் உபநிஷத்துக்களாய் பிரமேயம் அவற்றாலறியப்படும் பொருள்களாம்.

அதிஷ்டானப பிரஹ்மத்தின் ஆசிரயமாய் அதனையே விஷயஞ் செய்வ (மறைப்ப) தாய் அநிவசநீய் அவிததையினாலே இச்சம்சார முண்டாயிற்று; ஆதலால், அவ்வதிஷ்டானப பிரஹ்மத்தை விஷயஞ் செய்வ (அறிவ) தாய் அகம் பிரஹ்மாஸ்மி (நான் பிரஹ்மமா யிருக்கின்றேன்) என்னும் பிரஹ்ம ஞானத்தாலே அவ வஞ்ஞானம் நீங்கிய அதி காரி புருஷனுக்கு மோட்ச முண்டா மென்னு மாதத்ததை நிச்சயஞ் செய்தற் பொருட்டு இவ்வத்தியாய முடியு மாவும் சம்சாரத்தையும் அதனை நீக்குவதாய் ஆன்ம ஞானத்தையும் விஸ்தாரமாகக் கூறத் தொடங்கிய பகவான் இப்போது யானென தென்னு மபிமானமே சம் சார காரணமா மென்று முன்னாக கூறியதையே விளக்கமாகக்கூறல்

அருச்சுனா! சீவாகள யாவரும் சராசர வடிவமாயுள்ள உடம்புச் சைத தரி கதுகுகொண்டு துன்ப மடைகின்றார்கள், அவர்கள் சராசர

கருமயோகமாவது பபனோககால ஈசுவராபணமாகச் செய்யும் தத்தம் வருணச்சிரமங்களுக்குரிய வேத விகித கருமங்களாம் இந்த யோகமுடையா தமது புத்தியின்கண்ணே சித்தசத்தி சிரவணம் மனனம் நிதித்தியாசன மெனப்பனவற்றி னுற்பத்தி வாயிலாகப் பிரதயகாத மாவை யறிவா

தியானயோகம் முதலியவற்றால் பிரதயிகாதமாவை யறிதற்குரிய புத்தியில் லாதவா தமது சற்குரு கூறிய உபதேசப்பொரு ளொன்றையே நம்பி அதனையே னெதனையெய்த வருவாராயின, அவரும் அதனால் பிரதயகாதமாவை யறிந்து பிறப்பிலலாதவ ராவா இவர்களுக்கு சித்தசத்தியின் பொருட்டுக் கருடங்களி ன்பேடசையு மிலலையாம், வேதங் கூறும் தத்துவத்தின்கண் திட நிச்சய மிருப்ப தால் சந்தேக நிவிததியின் பொருட்டுச் சிரவண மனனங்களி ன்பேடசையு மிலலையாம்

தியானயோகம்-சாங்கியயோகம் கருமயோகமென்னு மிம்மூன்றனுள், எதனையு ம் மேற்கொண்டொழுகச் சாமாதத்ய மிலலாதவரும் பிறவியை யடைபா ரென்ற மையால், தியான யோக முதலியவற்றையுடையவா பிறப்பை யடைபா ரென்ப தற்கு யாதொரு தடையு மிலலையாம்

பிரதயக் ஆதமாவை யறிதற்குத் தியானயோகம் காரணமாயும், தியான யோகத்திற்குச் சாங்கிய யோகம் காரணமாயும், சாங்கியயோகத்திற்குக் கரும யோகம் காரணமாயு மிருக்கின்றன வென்பதும், நானகாவதாகக் கூறிய சாதனம் தியானயோகமுதலிய மூன்றையும் தன்னுள்ளக்கொண்டிருக்கின்ற தென்பது மிககுணாதற் பாலனவாம்

‡ கற்பித வஸது இருத்தற்கும் விளங்குதற்கும் காரணமாயுள்ள யதார்த்த வஸது அதிஷ்டானமாம்

வடிவ உடம்புகளைத் தரித்துக்கொண்டு துன்ப மடைதலாகிய இவ்
வெல்லாவற்றிற்குங் காரணம், அவர்கள் பொருந்துதற்கரிய கேஷத்தி
ரம் இத்தன்மையது, கேஷத்ரக்ரு னித்தன்மையன் என்று அவ்வி
ரண்டனது வேற்றுமையை மாயா வசத்தால் விசாரித் தறியாததோர்
அவிவேகமேயாம்.*

சம்சார முண்டாதற்குக் காரணம் கேஷத்ர கேஷத்ரக்ரு விபாகஞான
மில்லாமையா மென்றருளிச் செய்த பகவான் இப்போது அச்சம்சார
நிவிர்த்தியின் பொருட்டுப் பிரகிருதிக்கு வேறாயுள்ள
ஆத்மாவைத் தரிசிக்கும் விதத்தைக் கூறல்.

அருச்சுனா! கூணந்தோறும் கெடு மியல்பினவாயுள்ள பிருதீவீ
முதலிய பூதந்தோறும் கெடாததாய், யாதொரு தோஷமு மில்லாது
சமமாய் நிர் விசாரமா யிருக்கின்ற வேதப் பொருளான பரமேசுவர
வடிவ மென்னும் ஆத்மாவைச் சர்வ பூதங்களிலும் ஏக வடிவமாய்
யாதொரு வியவகீரமுமில்லாததா யிருப்பதென்று சாஸ்திர வாயிலாக
அறிந்தவன் நல்லனவென்று கூறப்படுகின்ற அனைத்தையும் கடுவினள
வாவது தவறா துணர்ந்தவ னாவன்.†

ஆத்ம தரிசனத்தை அதன் பலத்தோடு பகவான் துதிசேய்தல்.

அருச்சுனா! சராசர வடிவமா யுள்ள சர்வ பூதங்களிலும் சமமாய்
நிறைந்திருக்கின்ற ஒருமைப்பொருளாய ஆத்மாவை அவ்வாறாக
அறியும் அதிகாரி புருஷனே மரித்தும் ஜனித்தும் சுழலாதவாறு தன்

*சராசர வடிவமாகவுள்ள பொருளனைத்தும் கேஷத்திரத்திற்கும் கேஷத்ரக்ரு
னுக்கு முள்ள சம்பந்தத்தாலுண்டா யிருக்கின்றன; இவ்விரண்டன் வேற்றுமையை
உள்ளவாறு விசாரித்துணர்ந்தவர்க்கு ஜனன மாண வடிவச் சம்சார முண்டாவ
தில்லையா மென்பதிங் குணர்த்தப் பாலதாம். அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமாய
உலகும் கேஷத்திரமாம், அதற்கு வேறாயும், அதனை விளக்குவதாயும், சுயம்பிரகாச
பரமார்த்த சத்தாயும், அசங்க உதானேமாயும், ஒருதர்மமுமில்லாததாயுமுள்ள அத்து
வீதிய சைதன்னியம் கேஷத்ரக்ருளும். தனதுண்மை வடிவத்தின் ஞான மில்லா
தவனுக்குச் சம்சார முண்டாகின்றது; தன துண்மை வடிவத்தின் ஞான முடை
யவனுக்குச் சம்சாரம் நாசமாகின்ற தென்பது இங்கு முக்கியப் பொருளாம்.

நல்லனவென்பது துக்க நிவிர்த்தி - சுகப் பிராப்தி முதலியனவாம்,

னைத் தன்னு லீயே மெய்யான கீமாட்ச கதியிலே செல்ல விடு கின்றான். †

(புண்ணிய பாவகருமங்களைச் செய்வதும் அவற்றின் பயனைய சுக துக்கங்களை யனுபவிப்பதுமாய்த் தேகந்தோறும் வெவ்வேறாயுள்ள ஆத்மாவைச் சாவ பூதங்களிலும் ஏகமாயக்காண்ட லெவ்வாறாமென்று அருச்சுனா! நீ வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

கொத்தாகிய மலாகளால் தொடுத்த மாலைப்பயுடைய கிரீடத்தை யணிந் துள்ள அருச்சுனா! சேஷர்களுனை புருஷன் அவிகாரி யென்றும், லௌகிக வைகிகமான கரும மனைததும் உடல ப்ராறி முதலிய வடிவமாகப் பரிணமித்துள்ள பிருகிருதியினு டனே சம்பந்த முடையன வென்றும் அவ்விரண்டனையும் சாஸ்திர விசார வாயிலாக உளவா றுணராதவனே தவறுத் தில்லாமல் உண் மையை யறிந்தவனாவன்.(அருச்சுனா! நீ ஆத்மா தன்னியல்பால் அகர்த் தாவாயினும், சரீரத்தோடு கூடி யிருத்தலால் காததாவாதல் கூடாதோ என்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன் கேட்கக் கடவாய்.)சரீரம் தனது சர சிகான விசேஷத்தால் சர்வ கருமங்களை யுரு செய்தாலும் ஆத்மா நிராகுணமா யிருத்தலின், அக்கருமங்களோடு சம்பந்த முறவ தில்லையாம்.*

† ஒருமைப்பொருள்—யாதொரு சம்பந்தமுமின்றித் தானமாதிரிமா யுள்ள பொருள்

தமது நிஜவடிவ ஆத்மாவை உளவா றுணராதவர் தமமைத்தாமே கெடுக் குந் தன்மைய ராகின்றனர், உணராதவர் தமமைத்தாமே கடைத்தேறச் செய்யுந் தன்மைய ராகின்றன ரொன்பதிங் குணாதற்பாலதாம்

ஆகாயம் ஒன்றாயிருத்தலின், தன்னோடு தான் வேற்றுமையுடையதாயிருப்ப தில்லையாம், ஆனால், கட பட முதலிய உபாதிகளால் வேற்றுமை யுடையது போல விளங்குகின்றது; அங்ஙனமே, ஆத்மாவும் ஒன்றாயிருத்தலின், தன்னோடு தான் வேற்றுமை யுடையதாயிருப்ப தில்லையாம், ஆனால், மானுடசரீரம் மிருக சரீர முதலிய உபாதிகளால் வேற்றுமை யுடையதுபோல விளங்குகின்றது, அங்ஙன மிருத்தலால், அதற்குக் கருத்திருத்தன்மை முதலியனவு மில்லையாமென் பதும், ஆத்மா அவிகாரியாதலால் ஒரு கருமத்தையும் செய்வதில்லை, செய்யின் விகாரியாம், நிற்குணமா யிருத்தலின், கருமங்களோடு கடுவதில்லை; அதனால்,

பகவான் ஆன்மா சரீரத்தின்க ணிருப்பினும் அசங்கமேயாம்; அதனால், அச்சரீர கருமங்களோடு சம்பந்தமடைய திலையா மென்று முன்னாக கூறியதைத் திருஷ்டாந்த வாயிலாகக் கூறலு.

அருச்சுனா! ஆராயநதரியக்கக்க ஆகாயம் எவ்விடத்தும் ரீங்குக் விலலாது வியாபித திருப்பினும், தனது அசங்கத் தன்மையால் பிற பொருளோடு சம்பந்தமடைய திலையாம், கூறிய இவ்வாகாயம் போல, நிலைபெற்ற ஆதமாவும் எல்லா உடம்புகளிலும் வியாபித திருப்பினும், தனது அசங்கத் தன்மையால் அவ்வுடம்புகளோடு சம்பந்தமடைய திலையாம், அகனால், அவ்வுடம்புகளின் கருமங்களோடும் சம்பந்தமடைய திலையாம் *

பகவான் ஆதமா அசங்கத் தன்மையா லன்றிப் பிரகாச வடிவமாகி விருப்பதாலும் எத்தனோடும் சம்பந்தமில்லா திருக்கின்றதென்பதைத் திருஷ்டாந்த வாயிலாகக் கூறலு

அருச்சுனா! சூரியன் காரொருவனாகியே யிருந்தும் இவ்வுலகத் தின்கண் எப்பொருளிலும் பொருந்திபுள்ள இருளை நீக்கி அப்பொருளை விளங்கச் செய்வதுபோல, யான் முன்னாப புசமுநது கூறிய ஆதமாவும் தாரொருவனாகியே யிருந்தும் தன்மைப் படைப்பதற்கு அச்சமா கவிர வேறு யாவரும் முன்னிலலாதுள்ள சராசர வடிவமாயுள்ள தேக மனைத்திலும் வியாபிதது, அவற்றை விளங்கச் செய்கின்றது †

அகாததாவாம் எனபதும், ஆதமாவின் சநிதானத்திலே உடல பொறி முதலியன தத்தம் விபாபாங்களைச் செய்கின்றன, ஆதமா ஒன்றும் செய்வதில்லை யென்பது மிங்குணாதற் பாலனவாம்

* ஆகாயம் நல்லனவும் தீயனவு மாய் கட்டப் பதலிய மூத்தத்த திரவியமனைத் திலும் உள்ளும் புறமும் வியாபித திருப்பினும், தனது அசங்கத்தன்மையால் அத திரவியங்களோடும் அவற்றின் நறு எற்றம் தீ எற்ற முதலியவற்றோடும் கூடா திருப்பது போல, ஆதமாவும் நல்லனவும் தீயனவு மாய் தேவ மநுட பசு முதலிய தேகங்களைத்திலும் உள்ளும் புறமும் வியாபித்திருப்பினும், தனது அசங்கத் தன்மையால் அதேகங்களோடும் அவற்றின் கருமங்களோடும் கூடா திருக்கின்ற தென்பதிங் குணாதற்பாலதாம் மூத்தத்த திரவியம் கண்டப்பொருள், அசங்கம். பற்றிலாதது

† ஒன்றாகவேபுள்ள சூரியன் உடம்பு முதலிய எல்லாப் பொருள்களையும் விளங்கச் செய்கின்றான், ஆனால், அவற்றின் கருமங்களோடு சம்பந்த முறவ

பார்த்தன் (அருச்சுனன்)தேரின்மேல் நின்றே வேத சிரத்தின்மேலிருக்குஞ்
சீரோளுகிய பகவான் இப் பதின்மூன்றாவது அத்தியாயப்போருளை
அதன் பயனோடு கூறி முடித்தல்.

அருச்சுனா! ஆராயுமிடத்துத் தேகேந்திரிய முதலிய அனைத்திற்
கும் அதிதமாய் நிற்கின்ற சேஷத்தர்களு னென்னும் ஆத்மாவோடு
சேஷத்திர மென்னும் உடம்பையும் அவ்வுடம்பிற் சூரிய பெயரோடு
பிறப்பு - இறப்பு-மூப்பு என்னு மிவற்றையும் வேறாக உலகத்தில்
ஞானக்கண்ணு லறிகின்றவர் சர்வ தூக்க நிவிர்த்தி - பரமாத்ம
பிராப்தி வடிவ மோட்சத்தை யடைவர். இதனை நீ உணர்ந்து, அதற்
கேற்றவா நெழுமுகுவாயாக வென்றருளிச் செய்தனர். ‡

13 - ஸேஷத்திர ஸேஷத்ரக்கு விபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

14 - குணதீத அத்தியாயம்.

13-வது அத்தியாயத்தில் பகவான் சேஷத்திரம், சேஷத்திரக்ரு
னென்னும் இரண்டனது சம்பந்தத்தால் சர்வ தாவர சங்கம பூதோற்
பத்தியா மென்றருளிச் செய்து, அத்தனால் ஈசுவரனை அங்கீகரிப்பத
நிரீகர சாங்கிய மதத்தை மறுத்து, அந்த சேஷத்திரம் சேஷத்ரக்ரு
னென்னு மிரண்டனது சம்பந்தம் ஈசுவரனது வசமா யிருப்பதா மென்
றும், அபிமான ஞப குண சங்கமே ஜன்ம காரணமா மென்றும், அரு
ளிச் செய்நமையின், எந்தக் குணம் எவ்வாறு சங்கமாம்? அந்தக்
குணம் யாது? அஃதெவ்வாறு சீவனைப் பந்திக்கின்றது? என்பதும்,

தில்லையாம்; அப்பொருள்களின் வேற்றுமையால் தான் வேற்றுமை யடைவது மில்லையாம். அங்ஙனமே, ஒன்றாகவேயுள்ள ஆத்மாவும் சராசரி வடிவமாயுள்ள தேக மனைத்தையும் விளங்கச் செய்கின்றது; ஆனால், அவற்றின் தருமங்களோடு சம்பந்த முறையதில்லையாம்; அத்தேகங்களின் வேற்றுமையால் தான் வேற்றுமை யடைவது மில்லையா மென்பதில் குணர்த்தப்பாலதாம்.

† கேஷத்திரத்தையும் கேஷத்திரக்ஞேயும் ஞானக் கண்ணால் பிரித்தறிபவர் மோட்சமடைவ ரென்பதாம். பிரித்தறிதலாவது கேஷத்திரம் - சடமாயும் கர்த்தாவாயும் விகாரியாயும் கண்டமாயு மிருக்கின்ற தென்றும், கேஷத்ரக்ஞன் - சேதனமாயும் அகர்த்தாவாயும் அவிகாரியாயும் அகண்டமாயு மிருக்கின்றனென்றும்

அதிகாரி புருஷனுக்குச் சக்துவ முதலிய முககுணங்களி னின்றும் எவ்வாறறல் முததியா மென்பதும், அந்த முகத புருஷனது இலக கண மிததன்மைய தென்பதும் அகதியாவசியமாகக் கூறுதற் குரியன வாம் இவ்வாகக் மனைகதையும் விரிவாக அருளிச் செய்தற் பொருட் டுப் பகவான் இப்பதினான்காவது அததியாயத்தைக் கூறுகின்ற ரெனக்

‘செய்ய மாமலா மேலுறை செலவிடும், வைய மாமட வாளு மகிழ்ந்தோள், ஐயன் மெய்யைபன பாவு யோமெலாம், உய்ய மீள் வுரைக்கத் தொடங்கினான்’ —

பகவான் தாங்கூறும் பொருளி ல் அருச்சுன்னுக்குப் பிரியமுண்டாகும் பொருட்டு, அதனைத் துதிசெய்தல்.

வளப்பம் பொருந்திய தோள்களை யும் கிரீடசகையு முடைய அருச்சுன ! யான சொல்லத் தொடங்கிய அந் ஞானத்தின் நிச்சயம் யக்கிய - தான முதலிப் ஞானத்தின் பகிரங்க சாதன மனைத்தி னுள் றும் உதகமமானதாம், துன்பம் நீங்கிய கவ சிரேஷ்டாசுருத் தத் துவ ஞானமா யிருப்பதாம் §

பகவான் சாதன வடிவ ஞானத்தை யடைந்தவாகு மோட்ச வடிவப் பரம் சித்தி தவறு துண்டாமெனக் கூறல்

அருச்சுன ! இவ்வாறாய தன்மையை யுடைய ஞானத்தினை இயல்பாகவே அனுஷ்டிப்பதன் வாபிலாக அதவிதீய நிராகுண சொரூ பமாயுள்ள எனனை அததியந்தம் அபேதமாக அடைந்த விதவான்கள் மீண்டும் இவ்வுலகின்கண் வந்து பிறவா, இறவா அருச்சுன ! நீ இருக்க ஞானத்தின் தன்மை யாடுநன்று வினாவாயாயின, அக்ணையும் கூறுகின்றேன், கேட்கக் கடவாய ¶

§ தத்துவஞானமாவது ஆதமாவைப் பிரஹ்மமாக அறியும் ஞானமாம் பக் வான் எந்தச் சாதன வடிவ ஞானத்தைச் சிரத்தையோடும் பத்தியோடும் அனுஷ டித்து மனன் சீலரெனனு முனிவா சாவ துக்க நிவிரத்தி - பரமாகந்தப் பிராபதி வடிவ மோட்ச மடைந்தாரோ அதனை அருச்சுன ! உனக்குக் கூறுகின்றே னென்று தொடங்கி, அதனைத் துதிசெய்தாரென்பதிந் குணாதற் பாலதாம் .

• ¶ இச்சாதனவடிவஞானத்தைச்சிரத்தையோடும் பத்தியோடும் அனுஷ்டித்து, அதனால் அதவிதீய நிராகுண சொரூபமாயுள்ள எனனை அததியந்தம் அபேதமா யடைந்தவா அஃதாவது யானே அதவிதீய நிராகுணப் பிரஹ்ம சொரூபெனென்று

தததுவ ஞானத்தைத் துதி செய்வது வாயிலாக, அதனைக் கேட்பதன் கண் அருச்சுனனை விருப்ப முடையவனாகிய பகவான் பரமேசுவரனது அநீனமாயுள்ள பிரகிருதி-புருஷங்களே சாவ பூதங்களி னுறப்பத்திற்கும் காரணமாம்; நீரிசுர சாங்கிய மதங்கூறுவதுபோலச் சுவ தநதிரமாக அவலிரண்டறதும் சாவ பூதங்களி னுறப்பத் திகதும் காரணமாத் லிலையா மென்று கூறல. *

பெருந் தவத்தை யுடைய அருச்சுனா ! சகதுவம் - இராசதம் - தாமத மெனனும குண முனரூலும் பேகமாகப் பரிணுமத்தை யடை யும் கருப்பாதானத்கிறகு ஸதானமான எனது மாயையின் கண்ணே உலசத்தைப் படைப்பா மெனனும விருப்பாத் கால யான சங்கற்பவடி வுள்ள சருப்பத்தை வைப்பேன், அகச்சருப்பாதானததாலேயே பூத மனைதது முண்டாகின்றன ||

தமது ஆதமாவை அதவிதீய நாககுணப் பிரஹ்ம சொருபமாக உணர்ந்த வித் வான்கள், சிருஷ்டியிலும் உறப்பத்தியாவ திலராவா, சங்காரத்திலும் லயமடைவ திலராவவென நருச்சுன்னுக்குப் பகவான் கூறினவென்க

பிரகிருதி - கேததிரம், புருஷன் கேததிரனென

|| முக்குணவடிவ மாயை பரமேசுவரன் கருப்பாத்நம் செய்யும் ஸதான மாம, அதனிடத்துப் பரமேசுவரன் யானுலகத்தைப் பட்டபேனென்று சங்கற் பருப் கருப்பத்தை வைக்கின்றா அக்கருப் பாதானததாலேயே சாவ பூதங்களு முண்டாகின்றனவென்க

இவ்வலகத்தின்கண் பிதா ஒருவன் புண்ணிய பாவங்களோடு கூடியவனும நெல் - கோதுமை முதலிய ஆகாரவடிவ மாகத் தன்னிடத்து லீனமடைந்துள்ள வனுமான புத்திரனை ஸதாலசரீரத்தோடு சம்பந்தமுடையவனாகுதற் பொருட்டு, தனது மனைவியின் யோனியில் வீரியத்தை விடுவது வாயிலாகக் கருப்பாதா ன்ரு செய்கின்றான், அதனால், அப்புத்திரன் ஸதாலசரீர சம்பந்தமுடையவனா கின்றான், அச்சரீர சம்பந்தத்தின் பொருட்டு அவனுக்கு இடையே கலிலம் (கலங்குதல்), புத்புதம் (குமிழி) முதலிய பல அவஸதைக் ஞண்டாகின்றன, அவ னன்மே, பிரளயகாலத்தில் பரமேசுவரா தமமிடத்தில் லீனமாயிருந்த அவிததை- காம-கருமங்களையுடைய கேததார்களுனனும் சீவாகளைச் சிருஷ்டி காலத்தில் காரிய காரணசங்காத் வடிவப் போககிய கேததிரத்தோடு சம்பந்தமுடையவ ராககுதற் பொருட்டு மாயாவடிவ யோனியில் சிதாபாசவடிவ வீரியத்தை விடு வது வாயிலாக மாயா விருத்தி வடிவக் கருப்பத்தை வைக்கின்றா, அந்தச்சரீர

(அருச்சுனா! நீ தேவர் முதலியோரது சரீரங்கட்கு வேறு காரணங்களு மிருத்தலின், மாயாருப யோனியில் தேவரீர் செய்த கருப்பா தானத்தால் சர்வ பூதங்களி னுற்பத்தியும் எவ்வாறு கூடுமென்று வினாவுதல்கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.)

அருச்சுனா! முற்கூறிய விதமாக இவ்வுலகத்தின்கண் தேவர் பிதூர் மதுடர் பசு முதலிய சர்வ யோனிகளிலும் உண்டான சரீர மனைத்தையும் உண்டாக்கும் கருப்பாதான கருத்தாவாய பிதாபா மேசுவரனான நானே யாவன்; அச்சரீரங்களைப்பெற்று வளர்க்கின்ற மாதா என்னுடைய அவ்வியாகுருதமென்னும் அந்த மாயையேயாம். §

பரமேசுவரனது அநீனமாயுள்ள பிரகிருதி புருஷரது வாயிலாகப் பிராணிகளி னுற்பத்தியை நிருபணஞ் செய்த பகவான் பிரகிருதியின் சம்பந்தத்தால் புருஷனுக்குச் சம்சார வடிவ அவஸ்தை யுண்டாகின்ற தென்பதைக் கூறல்.

அருச்சுனா! முன்னர் யான் குணமாக அங்கீகரித்துக் கூறிய முன்றும் ஈசுவரனது மாயை யென்னும் பிரகிருதியினின்று முண்டா யிருப்பனவாம். அவை அவ்வியமாயுள்ள சீவான்மாவைப் பிடித்து இத் தேகத்தின்கண்ணே உறுதியாகப் பந்தித்திருக்கின்றன. இனி அக் குணங்களின் பெயரையும் அவை சீவான்மாவைப் பந்திக்கும் பிரகாரத்தையும் நீ அறியுமாறு கூறுகின்றனன்; அவற்றைக் கேட்பாயாக. †

சம்பந்தத்தின் பொருட்டு இடையே ஆகாய முதலிய பூதங்களினுற்பத்தி உண்டா கின்றது; அந்த மாயாருப யோனியினிடத்துப் பரமேசுவரரார் செய்யப்பட்ட கருப்பாதானத்தினாலேயே சர்வபூதங்களு முண்டாகின்றன வென்பதிங் குணர தற்பாலதாம்.

§ தேவர் - பிதூர் - மதுடர் - பசுமுதலிய சரீரங்கட்கு லோகப் பிரசித்த மாயுள்ள காரண மனைத்தும் மாயையின் அவஸ்தா விசேஷமாமென்பதிங் குணர தற்பாலதாம்.

† வீடு முதலிய அசேதனப் பொருள்கள் சேதனனாகிய வீட்டிலுள்ள புருஷன் பொருட்டேயாம்; அங்ஙனமே, சத்துவ முதலிய முக் குணங்களும் அசேதனமா யிருப்பதால் புருஷன் பொருட்டேயாம்; அதனால், அவை எப்போதும் சுதந்தரமாக விருப்பன வன்றமென்பதும், சத்துவ முதலிய குணங்கள் மாயா

பகவான் அககுணங்களின் பேயா இவையெனக் கூறல்.

அருச்சுன ! சீவானமாவைப் பந்திதது நிற்கும் குணங்கள் சத்துவம் - இராசதம் - தாமத மெனப் பொருந்தி வநக் பெயருடையனவாம், சுகம் துசுகம் - இலாபம் நஷ்டம் முதலிய எவ்வகைப்பனவாய் துவந்துவங்களுமே சீவானமாவிற்குத் தருவனவாம் அககுணங்களின் செயலினது வேறுபாட்டைக் கூறுகின்றேன், அதனை நீ கேட்பாயாக

பகவான் சத்துவகுணத்தின் சோருபத்தையும் அது சீவானமாவைப் பந்திக்கும் பிரகாரத்தையும் கூறல்

அருச்சுன ! சத்துவ குணம் நிரமலமா யிருப்பகால ஸபடிக மணிபோலப் பிரகாசமா யிருப்பகால, சீவானமாவிற்கு அதுகூலமான சிறந்த ஞானத்தை புண்டாசஞ்சுவகாம, எப்போதும் சுகம் வெளியாதற்குக் காரணமா யிருப்ப கல்லாமல் துக்கத்தைச் சிறிதாகவேனும் தருவதில்லாததாம்

வடிவப் பிரகிருதியினும் வேறாக விரூபபன் வன்றும் அவை பிரகிருதியின் வடிவமேயா மெனப்பதும் மாபா வடிவப் பிரகிருதியி னின்றும் சத்துவ முதலிய குணங்கள் தம்முள் அங்காங்கித் தன்மையாகவும் விஷ்ணு தன்மையாகவும் பரிணாமமடைதலே பிரகிருதியி னின்றும் சத்துவ முதலிய குணங்க ளுண்டாதலா மெனப்பதும், நீரில் பிரதிபிம்பித்ததுள்ள சூரியனை அந்நீர் காற்றின் வாயிலாக அசை வுடையதாகக் காட்டுதல்போல, அவிததையில் பிரதிபிம்பித்ததுள்ள சேதனத்தை அது சத்துவ முதலிய குணங்களின் வாயிலாகச் சமசார முடையது போலக் காட்டுகின்றது, அதுவே சீவானமாவைப் பந்திப்பதாம், உண்மையில் சேதனத்திற்குப் பந்த மில்லையா மெனப்பது மிககுணாதற் பாலனவாம்

அவவியம சனனமாண முதலிய விக்ரங்க ளில்லாமை அங்கம் காரணம், அங்க காரியம் விஷ்ணும வேறுபாடு

↓ துவந்துவம் இருமை அநதக்கரணத்தின் தருமமான சுக துக்க முதலிய துவந்துவங்கள் பிரகிருதியின் குணமெனனும் சத்துவ முதலியவற்றால் சீவானமாவின்னிடத்துத் தோன்றுகின்றன வென்பதிங் குணாதற்பாலதாம்

¶ சத்துவ குணம் சீவாதமாவிற்கு ஞானத்தையும் சுகத்தையும் தருவது வாயிலாக அதனைப் பந்தமுற்ச செய்கின்ற தென்பதிங் குணாதற் பாலதாம் இவ்வுக் கூறிய ஞானம் சுகமெனப்பன ஆனமாவின் சொரூபமான ஞானமும் சுகமும் மன்றும், அநதக்கரணத்தின் பரிணாமமான ஞானமும் சுகமும், பரிணாம-திரிபு.

பகவான் இராசத குணத்தின் சொருபததையும் அது சீவான்மாவைப்
பந்திக்கும் பிரகாரத்தையும் கூறல

அருச்சுனா ! இராசத குணம் திருஷ்ணை-ஆசங்க மென்னு மிரண்டையு முண்டாகதுவகால இராகவடிவமாக விருப்பதாம் , காவிககல போன்று செந்நிற முடையதாம், மகி மயக்கஞ் செய்யும் லௌகிக-வைதிக கருமங்களோடு சீவான்மாவைப் பந்திப்பதற்குக் காரணமா பிருப்பதாம்

பகவான் தாமத குணத்தின் சொருபததையும் அது சீவான்மாவைப்
பந்திக்கும் பிரகாரத்தையும் கூறல

அருச்சுனா ! தாமத குணம் கறுநிற முடையதாயப் பிரமாதமுடைய குற்றமில்லாத நல்லொழுக்கங்களை யிசுழாரிதமும் ஆலசியமும், நித்திரையும் எனனுமிவற்றால் கிடமாகச் சீவான்மாவைப் பந்தித்து வருதலுத்தாம் +

பகவான் சூதுவ - இராசத - தாமதகுண வியாபாரங்களைத்
தோதுத்துக் கூறல.

பூமியின்கண் நிறைந்த புகழ்புடைய அருச்சுனா ! சீவனை யான முன்னாக கூறிய சகதுவகுணம் சகத்திற பொருந்தச் செய்வதாம் , இராசத குணம் லௌகிக - வைதிக கருமங்களிற் பொருந்தச்

* கிடையாத பொருள் கிடைத்தல் வேண்டுமென்னுமவிருப்பம் திருஷ்ணையாம் , கிடைத்த பொருளிலுள்ள விருப்பம் ஆசங்கமாம் , சபத பரிசு முதலிய விஷயங்களி லுண்டாகும் பிரியம் இராகமாம்

உண்மையில் அகாததாவாயுள்ள புருஷனை இராசத குணம் திருஷ்ணை-ஆசங்க மென்பனவற்றை யுண்டாக்குவது வாயிலாகச் சகல கருமங்களிலும் விருப்பமுடையவனாகச் செய்வதே அது சீவான்மாவைப் பந்தமுறச் செய்வதாமென்பதின குணாதற் பாலதாம்

+ பொருள்களைப் பிரித்தறியுஞ் சாமாததிய மில்லாமை பிரமாதமாம், சனமாகக்கதிலொழுக முயற்சி செய்தற்கு வலியினமை ஆலசியமாம் , நித்திரை தூக்கமாம் தேகாபிமானிகளாயுள்ள சாவ சீவாக்கும் அவிவேக வடிவத்தால் வீரீத புத்தியை யுண்டாக்கும் தாமத குணம் அவர்களைப் பிரமாதம் ஆலசியம் - நித்திரை யென்பனவற்றால் பந்திப்பதே அது சீவான்மாவைப் பந்தமுறச்செய்வதாமென்பதின குணாதற் பாலதாம்

செய்வதாம்; தாமத குணம் அவனுக்குப் பிரமாதத்தைச் செய்து, மறைப்பு வடிவமாய் நல்லோ ரிணக்கத்தா லுண்டாய ஞானத்தை மறைப்பதாம். ‡

(அருச்சுன! நீ சத்துவ முதலிய குணங்கள் தத்தங் காரியங்களை யெக்காலத்தில் செய்கின்றன வென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.)

அருச்சுன! சீவர்களின் புண்ணிய பாவமென்னும் அதிர்ஷ்ட வசத்தால், சத்துவகுணம் (ஏழுந்து) இராசத குணம் தாமத குணம் 'மிரண்டையும் ஒங்காவா றடக்கி விருத்தி யடையும்; தாமத குணம் விருத்தி யடையுமாயின், இராசத குணமும் சத்துவ குணமும் அடங்கிப் போவனவாம்; இராசத குணம் விருத்தி யடையுமாயின், சத்துவ குணமும் தாமதகுணமும் அடங்கிப் போவனவாம். இங்ஙனம் அம் முக் குணங்களுள் இரண்டு குண மடங்கி நிற்க ஒருகுணம் மேம்பட்டு நிற்பதாம்; இவ்வாறு மேம்பட்டு நிற்கும்போது அக் குணங்கள் தத் தங் காரியங்களைச் செய்கின்றன.

புருஷன் சத்துவ முதலிய குணங்களின் விருத்தியை யறிந்தா லல்லது அவற்றை நீக்குதல் முடியாதாகலின், விருத்தியடைந்துள்ள அக்குணங்களின் இலிங்கத்தை (அதையாளத்தை)ப் பகவான் கூறல்.

அருச்சுன! எப்போது சமமாய்ச் சுரோத்திரிய முதலிய சர்வ இந்நிரியங்களிலும் சிறந்த ஞான வடிவப் பிரகாச முண்டாகின்றதோ அப்போது சத்துவ குணம் விருத்தியடைந் திருப்பதாம்; தாங்குதற் கரிய பிரவீர்த்தி - ஆரம்பம் - கருமமென்பனவற்றை யுண்டாக்கிக் கொண்டு, புருஷனை அவற்றில் செலுத்தி, ஆசை யுண்டா யதிகரிக்க

‡ தேகாபிமானியாய சீவனைச் சத்துவ குணம் மேம்பட்ட போது துக்க காரணத்தை யழுந்தச் செய்து சுகத்திற் செலுத்துகின்றது; இராசத குணம் மேம்பட்ட போது சுக் காரணத்தை யழுந்தச் செய்து, லௌகிக - வைதிக கருமங் களிற் செலுத்துகின்றது; தாமத குணம் மேம்பட்டபோது நல்லோ ரிணக்கத்தா லுண்டாய ஞானத்தை மறைத்துப் பிரமாதத்திற் செலுத்துகின்ற தென்க. பிரமாதம்-அவசியமாக அறிவதற்குரியதை அறியாமையாம்.

உலோபம் வந்தடைந்தபோது இராசத குணம் மிக விருத்தி யடைந் திருப்பதாம்; இவற்றை நீ அறியக்கடவாய். ‡

அருச்சுனா! யாதாவ தொன்றனை இது தக்கது, தகாத தென்று தான் அறியாத காலத்திலும், எவ்வகையாயுள்ள கருமங்களிலும் முயற்சி செய்யாதுள்ள காலத்திலும், மெய்ம்மயக்கத்துடனே நித் திரை வந்த காலத்திலும் தாமத குணம் விருத்தியடைந் திருக்கின்ற தென்று நீ அறியக்கடவாய். (மெய்ம்மயக்கம் - தேகநினைப்பில்லாமை)

மரண காலத்தில் சத்துவ முதலிய முக்குணங்களில் எக் குணம் விருத்தி யடைந் திருக்கின்றதோ அக் குணத்திற் கேற்றவாறு சீவர்க்குப் பிறப்புண்டாகின்றதெனல்.

அருச்சுனா! மேலாய சத்துவ குணம் விருத்தியடைந்தபோது இறந்தவர் தேவ யோனிகளிலே பிறப்பர்; இராசத குணம் விருத்தி யடைந்தபோது இறந்தவர் மாதுடையோனிகளிலேபிறப்பர்; மிகுதியாக வெழுகின்ற தாமத குணம் விருத்தி யடைந்தபோது இறந்தவர் பசு முதலிய விலங்கு யோனிகளிலே பிறப்பர். உனக்குச் சம்மதமாக இக் குணங்களின் பயன்களையும் விளங்கக் கூறுகின்றேன்; இவற்றையும் நீ அறியக்கடவாய்.

‡ சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களில் கடபடமுதலிய விஷயங்களை அறி யும் ஞான வடிவப் பிரகாச முண்டாமாயின், அதனால் சத்துவ குணம் விருத்தி யடைந்திருக்கின்ற தென்றும், உலோப முதலியன உண்டாமாயின், அவற் றால் இராசத குணம் விருத்தி யடைந்திருக்கின்ற தென்று முணர்ந்தல் வேண்டு மென்க. நெருப்புண் டென்பதை யறிதற்குப் புகை ஞானம் சிறந்த அடை யாளமா யிருத்தல்போல, சத்துவ குணம் விருத்தி யடைந்திருக்கின்ற தென் றுணர்வதற்கு ஞானப் பிரகாசமும், இராசத குணம் விருத்தியடைந் திருக்கின்ற தென்றுணர்வதற்கு உலோப முதலியனவும் சிறந்த அடையாளமா யிருக்கின்றன வென்பதாம்.

ஞான வடிவப் பிரகாசம்-சப்த முதலிய விஷயங்களின் வடிவமாய புத்தி யாம். பிரவீர்த்தி-இடை விடாத முயற்சியாம்; கருமம்-லௌகிக வைதிக கரு மங்களாம்; ஆரம்பம்-அக்கருமங்களைச் செய்யத் தொடங்கலாம். உலோபம்- பெரும்பொருள்கள் கிடைத்திருப்பினும், மேலும் மேலும் அவை கிடைக்க வேண்டு மென்னும் விருப்பமாம்.

சத்துவ முதலிய குணங்கள் தத்தம் தருமானுசாரவாயிலாக விசித்திரப்
பயன் தருவதற்குக் காரணமா யிருத்தலைப் பகவான்
தோகுத்துக் கூறல்.

அருச்சுனா! அடைதற்கரிய சத்துவ குண தருமத்தின் பயன்
சித்தம் நிர்மலமாதலாம்; இராசத குண தருமத்தின் பயன் சீவன்
பெருந் துன்பத்தை யனுபவித்தலாம்; தாமத குண தருமத்தின்
பயன் அவனுக்குப் பேதைமை யுண்டாதலாம். முற்கூறிய கிரமப்படி
யே அதிர்ஷ்ட வசத்தாற் பொருந்திய இம் மூன்று குணங்களாலும்
சீவரணைவாக்கும் முறையே சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களின்
வாயிலாக வரும் சிறந்த ஞானமும் உலோபமும் அஞ்ஞானமு மென்னு
டிக வ யுண்டாவனவாம்.†

சத்துவ முதலிய முக்குணங்களின் பயன்களை உத்தம - மத்திம -
அதம பாவமாகப் பகவான் கூறல்.

அருச்சுனா! சத்துவகுணத்தைப் பிரதானமாக வுடையவர் பிரஹ்ம
லோக மீறியுள்ள உத்தம லோகத்தை யடைவர்; தாமதகுணத்தைப்
பிரதானமாக வுடையவர் பசு முதலிய யோனிகளின்கண்ணே பிறப்பர்;
இராசதகுணத்தைப் பிரதானமாக வுடையவர் இவ்விருவகைப் பிறப்
பிற்கும் நடுவிலுள்ள மாதுடப் பிறவி யெடுத்து வாழ்வார். (அருச்சுனா!
யானிதுகாறும் பிரகிருதியின் குண சம்பந்தத்தால் சீவர்க்குச் சம்
சார முண்டாவதைக் கூறினேன்; இப்போது பிரகிருதி புருஷ விவே
கத்தால் அவர்க்கு மோட்சமுண்டாமென்பதைக் கூறுகின்றேன்;
அதனை நீ கவனமாகக் கேட்கக்கடவாய்.)

†சத்துவகுண தருமம், இராசதகுண தருமம், தாமதகுண தருமம் என்று கூறி
யது அவற்றின் காரியமாய் கருமங்களையாம். இம் முக் குண கருமங்களின்
பயன் 18-வது அத்தியாயத்திலும் கூறப்படும். பேதைமை - எதனையும்
செவ்வையாக அறிபாமை. சத்துவகுண தருமம் ஞானத்தைத் தருவது வாயிலாக
நிர்மலத்தையும், இராசதகுண தருமம் உலோபத்தைத் தருவது வாயிலாகத் துக்கத்
தையும், தாமதகுண தருமம் பேதைமையைத் தருவது வாயிலாகப் பிரமாதம் மோக
மென்னும் தீயகுணங்களையும் தருவனவா மென்பதும், சத்துவகுண தருமம் துக்
கக் கலப்பில்லாத சுகத்தையும், இராசதகுண தருமம் துக்கத்தோடு கலந்த சீறிது
சுகத்தையும், தாமதகுண தருமம் அவிவேகத்தோடு கூடிய துக்கத்தையும் தரு
வனவா மென்பது மிங்குணர்தற் பாலனவாம்.

அருச்சுனா ! இப்பத்தி முகலிய வடிவமாகப் பரிணாம மடைந்
துள்ள சததுவகுண முதலிய வடிவங்களே லௌகிக வைகிக கரும
மனைத்திற்கும் காதகாவாம், அவற்றிற்கு வேறாக ஒரு காததாவ
மில்லை, அவற்றிற்குச் சாட்சியாயுள்ள நான் அகாதகாவென்று
சாகநா - அகாதகா வென்னுமிவற்றை உள்ளவாறாக உணராதவன்
உணராதபோதே மோட்ச வினப் மடைநகவனாவான் *

(கடங்கடலிடையே வளர்ந்த பசுவானே! சததுவ முதலிய குணங்
களைக் காதகாவென்றும், நனை அசாதகாவென்று முணராதவன்
உணராதபோதே மோட்சவினப்பதை பெவவாறடைகின்ற நெனப்பு
அருச்சுனா ! ¹ வினாவுதல் கூடும், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன்,
கேடக்கடவாய்)

அருச்சுனா ! உடம்போடு கூடியிருந்தே சமசார சாரணமாகக்
கூறிய சததுவ முகலாகவுள்ள இம்மூன்று குணங்களையும் மாயாமய
மென்றுள்ளவா றுணர்ந்து, அவற்றின் சம்பந்தமின்றி அவற்றிற்குச்
சாட்சியாக விளங்குகின்றவன் ² இறப்பு - மூபு - இறப்பு முகலிய
வற்றை புடைப்பதாய் கூறப்படுகின்ற விஷதையொத்த சரீர துகக்
மனைத்கையும் ³ சகி மோட்ச வினப் முண்டாகப் பெறுவன், இதற்
கையப்பாடு யாது மில்லையாம் ⁴

சததுவ முதலிய குணங்களைச் கடந்தவன் தன் சீவன் காலத்திலே
யே வீட்டிப்பதையடைகின்றனென்று பகவான் திருவாயமலாநகரு
ளியதைக் கேட்ட அருச்சுனன் குணங்களைக் கடந்தவனென்னும் குண
தீதனது இலச்சணங்களையும் - அவனது ஆசாரத்தையும் - குணங்களைக்

*யான் சாவ சாட்சி எதற்கும் அவற்றினும் காததாவாவ மில்லை, எனது
சந்நிதானத்தில புத்தி முதலிய வடிவமாகப் பரிணாம மடைந் துள்ள சததுவகுண
முதலியன காததா போல விளங்குகின்றன வென்று தன்னையும் சததுவ முதலிய
குணங்களையும் பிரித் துள்ளவா றுணர்ந்தவன் உணராதபோதே பரமாரந்த வடிவ
மாக விளங்குகின்ற நெனப் திங்குணாதற்பாலதாம்

¹சமசார முண்டாதற்குக் காரண மாயுள்ள குண மூன்றையும் மாயாமயமென்
றுணர்ந்து, அவற்றிற்குச் சாட்சியாக விளங்குகின்றவன் யானெனதென்னு மபி
மான மில்லா திருத்தவின், பரமாரந்த வடிவினனாக விளங்குகின்ற நெனப்
திங்குணாதற்பாலதாம்

கடக்குஞ் சாதனத்தையும் அறிய விருப்பங்கொண்டு, பகவானை நோக்கி, “எண்ணிய வுலகு முலகிலவா முயிரு மிருவினை யாகக்கய மா கப, பண்ணியு முழித்து மேவினை யாடும பரம்” புருஷோத்தமரே ! தேவரீர் சீவாகள மோட்ச சாமபிராச்சிய மடைகற்றுக காரணமா யிருக்கின்றதென்று ஆனந்தோரால கருதப்படுகின்ற இவவுலகத்தில் அந் திகாரிகளல்லாகவா கடப்பகற் கரியனவாயுள்ள சக்துவம் - இராசகம் - தாமதமென னும் குணங்கள் மூன்றையும் கடந்து அவற்றிற்குச் சாட் சியாயுள்ள புண்ணிய புருஷரது ஆசார நகையும், அவாசன அககுணங் களைக் கடந்திருக்கும் சாதனத்தையும், அவர்கள் து இலக்கணமாப் விந கத்தையும் அடியேனுகுத்திருவாயமலாகருளல் வேண்டுமென்றான்

* இந்நூல் னிரண்டாவது அத்தியாயமாய சாங்கிய யோகத்தீவ

குணத்தைய திடப் பிரகளுது இலக்கண முதலியவற்றை அருச்சுனனது வினாவிற்கு விடையாகக் கூறிய பகவான் அவற்றை வேறு பிரகாரமாகக் கூறக் கருதி, முன்னாக குணத்தினது

இலக்கணத்தைக் கூறல்

அருச்சுன! மாயாமயமா புள்ள சக்துவ முரலீப முக குணங்க ளின் காரியமாய்க் கோணுகின்றவை பிரகாசமும் பிரவீகதிபும மோகமுமாமென்று யான் முன்னாச் கூறிய இஃமுன்று பகுதியையும் இவை சாட்சியாயுள்ள வெனக்குத்தூரமாயிருப் பனவாமென்றுணர்ந்து, அந்தப் பிரகாச முகலியவற்றைப் பெறுகபோது சுக புகதியா லவற் றை விருமபுத்தலும் அந்தப் பிரகாச முதலியவற்றைப் பெற்றபோது துக்க புத்தியா லவற்றை வெறுகதலுஞ் செய்பா திருப்பவன் குண தீத னென்று சொல்லப்படுவான் †

† சததுவ குணத்தின் காரியம் பிரகாசம், இராசத் குணத்தின் காரியம் பிர வாததி, தாமத குணத்தின் காரியம் மோகமென்று கூறப்பட்ட தாயினும், இனம் பற்றி அக்குணங்களின் வேறு காரியங்களும் இங்குக் கொள்ளற்பாலனவாம்

சததுவ முதலிய குணங்களின் காரியங்களில் விருப்பம் வெறுப்பு மில்லா திருத்தலே குணத்தினது இலக்கணமாம் இவ் விலக்கணம் குணத்தினுக்குப் பிரத்தியட்சமாம், மறவாக்குப் பிரத்தியட்சமாவ தின்றும் ஒருவனது சித்தத்தி லுள்ள விருப்பு விருப்பினமை - வெறுப்பு - வெறுப்பினமை யெனப்பன அவ னுக்கன்றி மறவாக்குப் பிரத்தியட்ச மாவதில்லை யாகவின், இக் குணத்தினது

பகவான் குணத்தினது ஆசாரத்தைக் கூறல்.

அருச்சுனா! உதாசீன புருஷன்போல விருப்பு வெறுப்புக்களை படையாது சாட்சியாய், சுக துகக முதலிய வடிவமாய்ப் பரிணாம மடையா நிற்கும் சத்துவ முதலிய குணங்களோடு கூடியிருநீ அவற்றால் தனது நிலையினதும் சலியா கிருப்பவன் குணத்தினை நென்று சொல்லப்படுவான் மானம் - அவமானம், சுகம்-துக்கம், மண-பொன், பிரியம்-அபிரியம், சத்துரு-மிததுரு, ஸ்துதி-நிந்தை யென ஐந் துவந் துவங்க ஞ்ணடாய காலத்தில் அவற்றில் சமத்தி யுடையவன் குணத்தினை நென்று சொல்லப்படுவான்.

இலக்கணம் சுவார்த்த இலக்கணமாம், பரார்த்த இலக்கண மன்றாம் எவ்விதக் கணம் தன்னாலேயே உணரப்பட்டதாமோ அது சுவார்த்த இலக்கணமாம், எவ்விதக் கணம் பிறரால் மறியப்பட்டதாமோ அது பரார்த்த இலக்கணமாம் சுவார்த்த இலக்கணம் சுவசமவேத்திட மென்றும் பரார்த்த இலக்கணம் பாசமவேத்திய மென்றும் சொல்லப்படும்

ஈதாமுன் விவாதஞ்செட்டி மிருருள எவ் பட்சத்தையும் அங்கீகரிப்பா கிருப்பவன் உதாசீனனாவான், அவ்ணப்போல எவன் விருப்பு வெறுப்பிலலாது தனது சசுகநாத வடிவத்தினை நிலைத்தி, சுகதுக முதலிய வடிவமாகப் பரிணாம மடைந்துள்ள சத்துவ முதலிய குணங்களால் தனது நிலையினதும் சலியா கிருப்பவன் அவன் குணத்தினாவான் இவன் தேகேந்திரிய முதலிய வடிவமாகப் பரிணாம மடைந்துள்ள சத்துவ முதலிய குணங்களே தாமுன் சாதக பாதக பாவங்களாகவும் கிராகிய கிராகக் பாவங்களாகவும், உபகாரிய உபகாரக் பாவங்களாகவும் மிருக்கின்றன, இவற்றை யெல்லாம் பிரகாசிக்கச் செய்பவன் நானே, எனக் கவற்றே ஞ்ணமையி லொரு சம்பந்தமு மில்லை, அவை களுப் பொருள் போல என்னிடத்துக் கந்திதமாமென கிருப்ப னென்பதின குணாதற்பாலதாம்

ஆதரவென்பப்டும் சத்காரம் மானமாம், அநாதர வென்பப்டும் கிரஸ்காரம் அவமானமாம்

உதாசீனன் போல விருப்பு வெறுப் படையாது விஷயங்களோடு கூடியிருந்தும் அவற்றால் சலன்மடையாது மானம் அவமான முதலிய துவந் துவங்களில் சம்பந்தியா யிருத்தல் குணத்தினது ஆசாரமாம் உபேட்சை முதலிய தருமங்கள் தத்துவ ஞ்ண மடைவதற்கு முன் அதிகாரி புருஷாக்குப் பிரயதன சாதகியமா யிருப்பவனாம், தத்துவஞ்ண மடைந்தபின் பிரயதனமின்றி யிருப்பவனாம்

பகவான் சத்துவ முதலிய குணங்களைக் கடத்தற்குரிய
உபாயத்தைக் கூறல்.

அருச்சுனா¹ எவ்வாறறாலும் தடையிலலா துண்டாகின்ற அநந
நிய பகதி யோககதால் ஒப்புயாவிலலாத பரமேசுவரனாகிய என்னைச
சிறந்தனை செய்பவர் முறகூறிய நன்மைகளோடு கூடித் தோன்றும் சத
துவ முகலிய குணங்களைக் கடந்து, உண்மைத் தன்மையாகிய பெரிய
மோட்சத்தை யடைவா *

சுழியாநின்ற பெருவெள்ளத் திடையே பண்டு துயில்கொண்டா னாகிய
பகவான் என்னைத் தியானஞ் செய்கின்றவர் மோட்சத்தையே
யடைவ ரேன்று கூறிய அத்தத்தத்தில் தமது மகத்துவ
வடிவக் காரணத்தைக் கூறல்.

ஒழிவிலலாது எப்போதும் யாவாசகும் தத்துவங்களை யானே
போதித்து வருதலால், செடாத ஞானமும், அமிரகமயமான மோட்ச
மும், நிரதிசயாநகமும், சாப வகமான நாமமும் என்னிடத்தினின்று
முண்டாவனவாம், அசனால, அதிகாரி புருஷாகரு எனது பகதியால்
மோட்ச முண்டாகின்றனென நகுனிச செய்கனா. §

14 - குணத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

*குணங்களைக் கடப்பதற்குரிய உபாயம் எப்போது மிடைவிடாது பரமேசு
வரனைச் சிறந்தனை செய்வதலாமெனக் அநநிய பகதி யோகமாவது உலக எண்ண
மின்றிப் பரமேசுவரனைப் பேரன்போடு தனக் கபேதமாகப் பாவனை செய்வதாம்.

§ யான எப்போதும் யாவாசகும் நீக்கமின்றித் தத்துவங்களைப் போதித்து
வருதலால், ஞானமுதலியன உண்டாதற்குக் காரணம் என்னை யன்றிப் பிறி
தில்லையாம், அதனால் என்னைத் தியானிப்பவாருக்கு மோட்சம் நிச்சயமாக உண்
டாகுமென்று பகவான் கூறினானெனக் இங்கு அறநெறியி லொழுதுவதால்
பகதியும், அதனால் ஞானமும், அதனால் அஞ்ஞான நீக்கமும், அதனால் நிரதி
சயாநந்தவடிவமாக விளங்குதலு முண்டாகின்றன வென்பதின குணாதற்பால
தாம்

15 - பிரபஞ்ச அத்தியாயம்.

பதினான்காவது அத்தியாயத்தி னிறுதியில் அந்நிய பக்தி யோகத்தால்
 பரமேசுவரனாய் என்னைச் சிந்தனை செய்பவர்க்கு எனது கருணையால்
 ஞானவாயிலாக முத்தி யுண்டாகு மென் றருளிச்செய்த பகவான்
 அவ்வந்நிய பக்தியும் ஞானமும் சம்சாரத்தில் வைராக்கிய
 மடைந்தவர்க்கன்றி மற்றவர்க் குண்டாவதில்லை யாகலின்,
 அருச்சுனனுக்கு வைராக்கிய பூர்வகமாக ஞானோபதேசஞ்
 செய்ய வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால் இப் பதி
 னைந்தாவது அத்தியாயத்தில் முன்னர்ச் சம்
 சாரத்தை விருட்ச வடிவமாகக் கூறல்.

“சாயை யன்னவென் வினைத்தனை யறுக்கவோ தகவில், பேயை
 யின்னுயிர் செருக்கவோ பிள்ளையாய் வளர்ந்தான், வேயை யொன்
 றிய வரிசிலை விசயற்கு மீள, மாயை தன்னையோர் மரமொக்க வரு
 ணிக்க லுற்றான்”. ௩

அருச்சுன! என்னிடத்துக் கற்பிதமாக வுள்ள மகா மாயை
 யினால் கற்பிக்கப்பட்ட சம்சாரமென்னும் பெரிய விருட்சமானது
 வேரை மேலாக வுடையது; தலையைக் கீழாகவுடையது; (தத்துவஞான
 முண்டாமளவும்) நாசமாகாதிருப்பது; வேதத்தின் கர்ம காண்ட வாக்
 கியங்களை அழகு பொருந்திய இலைகளாக வுடையது ; எங்கும் நிறைந்
 துள்ள அசுவத்த மென்று சுருதி ஸ்மிருதிகளைத்தும் கூறுதலால்
 அசுவத்த விருட்சமென்னும் பெயருடையது. *

௩ சாயை-தேகச்சாயை ; வினைத்தனை - கருமக்கட்டு ; பேய்-பூதகி ; வேய் -
 மூங்கில் ; மாயை-சம்சாரவடிவ மாயை.

* அசுவத்த விருட்சம் - அரசமரம். சம்சாரம் நிலையற்றதா யிருத்தலின்,
 அஃது அசுவத்தமென்று கூறப்படுகின்றது. அசுவத்த மென்பதன் பொருள்
 நிலையற்ற தென்பதாம்.

சம்சார விருட்சத்திற்கு வேர் மாயா விசிட்ட (மாயையோடு கூடிய) பிரஹ்ம
 மாம்; தலை கிளைகளாம். அவை மகத் தத்துவம், அகங்கார தத்துவ முதலியனவாம்.
 விருட்சத்தை அழியாமற் செய்வதற்கு அதனது இலைகள் காரணமா யிருத்தல்

பகவான் சம்சார விருட்சம் வேரை மேலாக வுடைய தேன்பதை
விளக்கமாகக் கூறல்.

கூர்மை பொருந்திய வாட் படையையும் வல்லமையையு முடைய
அருச்சுனா ! நீ இங்ஙனம் சுருதி-ஸ்மிருதிகள் கூறிய இச் சம்சார விரு
ட்சத்தின்கண் இயல்பாக வுள்ள கூறுபாடுகள் எவையென்று வினாவு
வாயாயின், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய். யாதொரு
பொருளும் தனக் கொப்பாகாவாறு வியாபகமாயுள்ள பிரஹ்ம சொரு
பத்தின்க ணின்றும் உண்டாகுங் கிரமப்படியே உண்மைபோலத்
தோன்றும் ஆகாய முதல் ஸ்தூல தேக மீறா யுள்ள உலக மனைத்தும்
தோன்றுகின்றன வாதலால், இச் சம்சார விருட்சத்திற்குச் சர்வத்திற்
கும் மேலாயுள்ள பிரஹ்மம் வேராம்.

பகவான் சம்சார விருட்சம் தலையைக் கீழாக வுடையது, நாசமாகா
திருப்பதென்று கூறியதை விளக்கமாகக் கூறல்.

அருச்சுனா ! இச் சம்சார விருட்சம் சீவர்களது அறம் பாவ மென்
னும் அதிர்ஷ்ட வசத்தால் தோன்றுகின்ற உலகங்களாகியும் பிராணிக
ளாகிய முண்டாவதால், மகத்தத்துவம் - அகங்கார தத்துவம் - பஞ்ச
பூத முதலியவற்றைத் தலையாக வுடையதாம் ; உற்பத்தி - ஸ்திதி -
நாசமென்பனவற்றின் பெருக்கத்தை யுடையதாய்ப் பந்தரூபமா யுள்ள
அச சம்சார விருட்சத்தின் பிரவாகம் (தத்துவ ஞான முண்டா மள
வும்) ஒரு காலத்திலும் முற்றும் பாழாகுமாறு அபாவமாகா திருத்
தலின் ஒருதன்மையதாக அழியாதிருப்பதாம்.

போலச் சம்சாரத்தை அழியாமற் செய்வதற்கு வேதத்தின் கர்மகாண்ட வாக்கியங்
கள் காரணமா யிருத்தலின், அவை சம்சார விருட்சத்திற்கு இலகளா யிருக்கின்
றனவென்று கூறப்பட்டது. இதன்தாற்பரியம் கரும முள்ள வளவும் சம்சார மிரு
க்குமென்பதாம். கங்கையின் அலையால் மோதப்பட்ட உயர்ந்த கரையினின்றும்
காற்றால் கீழே தள்ளப்பட்ட பெரிய அரசமரம் வேர் மேலாகவும் தலை கீழாகவு
மிருத்தல் போல இச் சம்சார விருட்சமும் வேர் மேலாகவும் தலை கீழாகவு
மிருக்
கின்றதென்ப திங்குணர்த்தப் பாலதாம்.

பகவான் சம்சார விருடசம் வேதத்தின் கரும காண்ட வாக்கியங்
களை இலைகளாகவுடையது; அசுவத்த மென்னும் பெயரை
யுடைய தேனபதை விளங்குக கூறல்

அருச்சுன! அச சமசார விருடசம் கருபபத்தி லுண்டான
கால முதற்கொண்டே அறம பாவ மென்னுங் கருமங்களால் வளரா நிற
கும அபேட்சை யுடையதாபிருததலினால், ஒதி உணராதற கரிய நான்கு
வேகங்களின் கரும காண்ட வாக்கியங்களை கருமா கருமங்களைப்
பிரகாசிப்பிக்கும் வாயிலாக அதற்கு இலைகளாம், பொருளாசனின்
கொழில் வேறுபாட்டால் பல திறத்தனவாக வருகின்ற நாள்களிலே
ஒருநா ளிருக்குமென்னும் ஸ்திரகதனமை யினமைபினாலே அச சம
சார விருடசம் உலகப் பிரசித் தமாத அசுவத்த மென்னும் பெய
ருடையதென்று கூறுவதற்குரிய காரிற்ற †

பகவான் சம்சார விருடசத்தை அதன் காரணத்தோ ணோந்தவா
வேதாதத மனைததையு முணாந்தவ ராவரேனல்.

வேரை மீமலாக வுடையது, ரலையச சீழாக வுடையது, ராச
மில்லாதது, கருமங்களை இலைகளாக வுடையது, அசுவத்த மென்னும்
பெயரை யுடையதென நிவ்வாறு விளங்குகின்ற இச சமசார விருட
சத்தின் சுபாவமாகிய கூறுபாடு இவையல்லாமல் வேறில்லாமைபின
லே இங்குக் கூறியவாறு இச சமசார விருடசத்தை ஆராயாதறி
பவா வேதாாகக மனைததைப் முணாந்தோராவா இதனமையசான
இப் பெரிய சமசார விருடசத்தின் கூறுபாடாய் அவயவ கற்பனைக
ளின்னுஞ் சில விருக்கின்றன, அவற்றையுங் கூறுகின்றேன, நீ கேட
கக்கடவாய்

† வேதத்தின் கரும காண்ட வாக்கியங்கள் தருமம் அதருமம் அவற்றின்
காரணம், அவற்றின் பல மென்னு மிந்நான்கையும் விளங்கச் செய்தலின்,
அவை சமசார விருடசத்திற்கு இலைகளாமென்று கூறப்படுகின்ற தெனபதாம்

* சமசார விருடசத்தின் வோ பிரஹ்மம் தலை மகத்தத்துவ முதலியன,
அஃ தநித்தியமா யிருப்பினும் பிரவாக ரூபத்தால் நித்தியமா யிருப்பது, கருமத்
தால் விருத்தி யடைந்து வருகின்றதென்பதுவே வேதத்தின் நிச்சயமான பொரு
ளானதால், இச சமசார விருடசத்தை அதன் காரணத்தோணோந்தவா வேதாதத
மனைததையு முணாந்தவ ராகின்றன ரொன்பதிக் குணாதற்பாலதாம்

பகவான் சம்சார விருட்சத்தின் மற்றொருவகை
அவயவ கற்பனைகளைக் கூறல்.

எனது கண்மணியும் என்னை யொத்தவனுமாய் அருச்சுனா! இச் சம்சார விருட்சம் நாநாவித யோனிகளாகிய கதிகளின் வழியே மண் முதலிய கீழுலகத்தில் வளர்வனவும் விண்முதலிய மேலுலகத்தில் நெருங்கி நிற்பனவுமாய் அளவிறந்த பிறவிகளாகிய கிளைகளோடு கூடியிருக்கும்.†

அருச்சுனா! விண் முதலிய மேலுலகத்திலும் மண் முதலிய கீழ் உலகத்திலும் சீவர்க ளனுபவித்த பலவிதமாய் போகாநுபவ வாயிலாக உண்டாகின்ற இராகத் துவேஷாதி வாசனைகளென்னும் வேரானது வீருணச்சிரம முதலிய பல பாகுபாட்டுடன் பொருந்திய மண்ணுலகத்திலே அஞ்ஞானத்தோடு மிகு ஸ்கிரமாய் வீழ்ந்திருத்தலால், இச் சம்சார விருட்சத்திற்கு வேர் கீழேயு மிருப்பதாம்; தம்முள் விட்டுப் பிரியா தெழுகின்ற சத்துவம் இரசச தமச என்னு முக்குணத்தால் நீரால் விருட்சம் வளர்வதுபோல இச் சம்சார விருட்சம் வளர்வதாம். சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்த மென்னும் விஷயங்களை இச் சம்சார விருட்சம் தளிக்களைப்போல அழகாகப் பொருந்தி யிருப்பதாம். ¶

பகவான் சம்சார விருட்சம் தனக்கெனப் பொரு ளுண்மையி
ல்லாத தெனக் கூறல்.

அருச்சுனா! இச் சம்சார விருட்சம் உண்மையில் பொய்யாக விளங்குகின்ற சொப்பன பதார்த்தமும், கானனீரும், கந்தர்வ நகரமும்

† மண் - பூமி; விண் - ஆகாயம்.

சீவர்கள் புண்ணிய பாவ வசத்தால் மேலுலகத்திலும் கீழுலகத்திலும் பிறந்து வருகின்றார்கள்; இவர்கள் இவ்வாறு பிறந்து வருதலே சம்சார விருட்சத் திற்குக் கிளையா யிருக்கின்றதென்பதிக் குணர்த்தப்பட்டதென்க.

¶ சம்சார விருட்சத்திற்குப் பிரஹ்மம் முக்கிய வேரென்றும், இராகத் துவேஷாதி வாசனைகள் அமுக்கிய வேரென்றும் இங்குணர்த்தல் வேண்டும். வேர் - மூலம். இராகத் துவேஷாதி வாசனைகள் அஞ்ஞானத்தோடு மண்ணுலகத் தில் பிறப்பனவா யிருத்தலின், அவை மண்ணுலகத்தில் வீழ்ந்திருக்கின்றன வென்று கூறப்படுகின்றது. கருமாதிகாரம் மனுவார்க்கன்றி மற்றவர்க் கில்ல யென்பதும், கருமங்கள் இராகத்துவேஷ முதலியவற்றை முன்னிட்டு நிகழ்கின் னை வென்பதும் மிகு பிரசித்தமாம். அஞ்ஞானம் - விவேக மின்மை.

போலத நோன்றி அழிவதால், உண்மையில் தனக்கென் றொரு வடிவம் சிறிதாகவேனு மில்லாததாம்; முன்னே தானில்லாதிருந் துண்டாகும் ஆதிகாலத்தோடு தான் அபாவமாகும் அநத (முடிவு)க் காலமு மில்லாமையினாலே அச சமசார விருட்சத்தினது ஆகியு மந்தமும் எந்தப் பிராணிகளும் அநி, நற்குரியன வன்றாம். ‡

பகவான் சம்சாரவடிவ விருட்சத்தைச் சேதித்தற்குரிய

உபாயத்தைக் கூறல.

அருச்சுனா ! அதிகாரி புருஷா அசுவததமென்று வேதங் கூறும் இரகசியமாயுள்ள இச்சமசாரவிருட்சத்தைத் தமது திட வைராக்கிய மென்னும் வாடபப்டையால் சேதித்துப் பிரஹ்ம பதத்தை உணர்தல் வேண்டும். (அந்தப் பிரஹ்மபதம் எவ்வுபாயத்தா லுணரத் தக்கதென்று நீ வினாவுவாயாயின், அதற்கு விடைகூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.) பிரஹ்ம சொரூபமாகவே யிருந்து இந்நிரஜாலம் போல மாயாமயமான இப்பிரபஞ்சமனைதையுந் தோன்றச்செய்கின்ற முடிவிலாத வெண்ணைச் சரணமடைதலே அதிகாரிபுருஷா பிரஹ்ம பதத்தை யறிதற்குரிய உபாயமாகும். †

‡ ஆதி - முதல, அநதம் - கடை. சமசார விருட்சத்திற்கு ஆதியும் அநதமும் சித்தியாயையினாலே அதன் மத்தியமும் சித்தியா தென்பதும், ஆதி அநத மென்பனவற்றை முன்னிட்டே மத்தியம் கருதப்படுகின்றதென்பதும், இச்சமசார விருட்சத்தின் வோ தலை முதலியனவற்றைப் பிராணிக ளுணரா திருத்தலின், அதன் ஆதியும் அநதமும் அப்பிராணிகளுக்கு விளங்கா திருக்கின்றன வென்பதும், இச் சமசார விருட்சம் சொப்பன பதாரதம் - கானனீர் - கந்தாவ நகரம் போலத் திருஷ்ட நஷ்ட சொரூப முடையதா யிருக்கின்ற தென்பதும் இங் குணாதற் பாலனவாம்

எது காணுமபோதே கெடுகின்றதோ அது திருஷ்ட நஷ்ட சொரூப முடையதாம்.

† இங்கு வைராக்கியமாவது மனைவி மக்கள் பொருள்களின்மீதுள்ள ஆசையை விதெலாம்; அல்லது ஆசை கோப மகந்தை யனைத்தையும் விதெலாம். கோடரி முதலியன மரத்தை வெட்டுதற்குச் சாதனமா யிருத்தல்போலச் சமசார விருட்சத்தை வெட்டுதற்கு வைராக்கியம் சாதனமா யிருக்கின்றதென்பதும், வைராக்கிய முடையவா சற்குருவி னனுககிரகத்தால் நானே பிரஹ்ம மென்று சிந்தனை செய்வதன்கண் நமுவாதிருத்தலின், அவா அச் சிந்தனையா லுண்டா

பகவான் பிரஹ்மரூபமெனனும் வைஷ்ணவ பதத்தை யடைதற்குரிய
மற்றேருபாயத்தையும், அவவைஷ்ணவ பதத்தின்
விசேஷணத்தையுங் கூறல

அருச்சுனா! இருவினை வசதகால கமமை வநதடைகின்ற இராகத
துவேஷ முதலியவற்றை யொழித்த ஞானிசன சரிசிக்ருமாறு கோனரு
நிற்கும் வைஷ்ணவ பதமான எனது சொருப சுபாவம் எத்கனமைய
தென்று நீ வினாவுவாயாயின, அதற்கு விடை கூறுகின்றேன, கேட்கக்
கடவாய வேதங்க லலசனை நதையும் பிரகாசிககச செய்கின்ற நிலை
பேறுடைய சூரியன சந்திரன் அககினி யெனனும் ஒளிப்பொருள
களால் பிரகாசிக்கப்படாத தனமையுடைய சொப்பிரகாச வடிவமாய்
வினங்குகின்றவனென நம, (எனனை) வநகடைநகவா கடலை யடைநத
ஆறுகளபோலப் பினனாக கமதியுடைய வெற்ற நவி கமகாதுள்ள தன
மையனென்றும், எனனைச கூறும் ||

பகவான் சுவாகக முதலிய உததம் லோகங்களை யடைநதவா மீளவது
போலும், சுமுத்தியிலும் பிரளயத்திலும் ஆதம் சுபாவத்தை யடைநதவா
மீளவதுபோலும் எமது பதத்தை யடைநதவா மீளாரன்று கூறல

அருச்சுனா! கடநதோறும் அகனிட உது வளைவுபட்டகாகத
தோனறுகின்ற கடாகாயமும, சடாகநதோறும் அகன நீர் அசை நற
கேறப் அகிற பிரதிபிம்பிததுத தோனறுகின்ற சாதிர நம்போல, நான
சரீரநதோறும் அசசரீரகதிற்கு வேறுயச சீவ நடோல நின்ற அசசரீ
ரங்களில் அடங்கியுள்ள ஆறிராதிரியங்கலையும் (சுத துக்கங்களை யனுப
விததற்கேதுவாயுள்ள கருமம் உதயமாமபோது அசசுத துக்கங்களை
அனுபவிததற்பொருட்டு அவவநதிரியங்களுகசூரிய) விஷயங்களில்
செலுத்துகின்றேன நீ

கும் நானபிரஹ்மெனனும் தத்துவ ஞானத்தால் பிறத்தல் இறத்தல் வடிவச
சமசாரத்திற்குக் காரணமாயுள்ள அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்தற்குரியவ ராகின்றன
ரென்பது மிககுணாதற்பாலனவாம்

|| இராகததுவேஷ முதலிய வெனநையின, மாணம் - மோகம் - சீதோ
ஷண முதலியவற்றையும் இங்குக் கொள்ளல்வேண்டும் சூரியன சந்திரன் அக
கினி யெனபன பரமாதமாவால் வினங்குகின்றன, அவை பரமாதாவை விளங்
கச செயவதிலை யெனபது லேத சித்தநதமாம்

§ ஆறிராதிரியங்க ளகோத்திரம் துவககு சடசு - சிவநுவை - கிரா
ணம் - மனமெனபனவாம் கடம் நாசமாயபோது கடாகாசம் மகாகாசமாக விளங்

பகவான் சீவாத்மா மன முதலிய ஆநிந்திரியங்களையும் கிரகித்துக்கொண்டு
செல்லுங் காலத்தைக் கூறல்.

அககினியைப்போல விளங்குகின்ற வேறப்படையையுடைய அருசு
சுனாமோதுகின்ற காமறு மலரினிடத்துப் பரிமளிக்கின்றவாசனையைக்
கிரகித்துக்கொண்டு செல்லுந் தன்மையைப்போல, கேட்குகின்ற
முதலியவற்றிற்குச் சுவாமியா யிருந்தலால் ஈசனென்று கூறப்படுகின்ற
சீவன் கரும் வசத்கால் ஒரு சரீரகைவிட்டு மற்றொரு சரீரத்தை
யடையும்போதும் அச்சரீரகை விட்டுப் பரலோகத்திற்குச் செல்லும
போதும் ஒழிப்பதற்கரியனவாயுள்ள மன முதலிய ஆநிந்திரியங்
களையும் கிரகித்துக்கொண்டு செல்லுகின்றான் ¶

பகவான் சீவாத்மா மன முதலிய ஆநிந்திரியங்களையும் மரணகாலத்தில்
கிரகித்துக்கொண்டு செல்வதன் காரணத்தைக் கூறல்

அருச்சுனா! எதுவும் கனக சொப்பாகாதுள்ள சீவன் மின்
னலைப்போல விரைந்து கோனறி யழியுந் தன்மையுள்ள உடம்
பினைக் கருமவசத்தால் மாறிமாறி விடுவதும் கொளவதுமாயச் சபக
ஸபரிச முகலிய விஷயங்களை மன முகலிய இந்நிரியங்களை யாசி
ராபிக் கனுபவிகுகின்றான். (இவ வனுபவகனை பொருட்டே
அவன் அவ விகநிரியங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு செல்லுகின்றான்

குதலபோலும் தடாகநீர் வற்றியபோது அதில் பிரதிபிம்பித்துள்ள சந்திரன்
யதாதத சந்திரனாதலபோல, சீவன் தத்துவ ஞானத்தால் காரண சரீர மென
லும் அருஞானத்தைக் கெடுத்தபோது பிரஹ்ம சொரூபமாக விளங்குகின்றான்,
அவன் மீண்டும் சீவமடிவ மாதலிலலை யெனபது இங்குணாதற்பாலதாம்

¶ ஒரு சரீரத்தை விட்டு மற்றொரு சரீரத்தை படைதல் பிறப்பும், அதனை
விடல் இறப்புமாமெனக்

வாயு மலரிலுள்ள வாசனைவடிவச் சூட்சும அம்சங்களாக கிரகித்துக்கொண்டு
செல்வதுபோலச் சீவன் மாணகாலத்தில் ஸ்தூல சரீரத்திலுள்ள மன முதலிய
ஆநிந்திரியங்களையும் கிரகித்துக்கொண்டு பரலோகத்திற்குச் செல்லுகின்றான்
எனப்பதிங் குணாதற்பாலதாம் மன முதலிய ஆநிந்திரிய மெனபது இங்குப்
பிராணன் முதலியவற்றையும் குறிப்பித்து நின்றதெனக்

* சீவன் மாணகாலத்தில் சூட்சும சரீரத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு, மீட்டும்
தான் விட்ட ஸ்தூல தேகத்திற்கு வாராவண்ணம் செல்லுகின்றானெனபது இங்
குச் சாஸ்திராத்மமாம்

னென்று நீ அறியக்கடவாய். அருச்சுனா ! நீ இவ்வான்மாவை யாரறிவார் ; யாரறியா ரென்று வினாவுதல் கூடும் ; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய்.)

அருச்சுனா ! ஒரு சரீரத்தை விடுவதும் மற்றொரு சரீரத்தைக் கொள்வதும் இந்திரியங்களால் விஷயங்களை யனுபவிப்பதுமாயுள்ள அச் சீவாத்மாவின் தன்மையை ஆசை கோப முதலியவற்றால் அசுத்தமாய் அநதக்கரண முடைய அவிவேகிகள் எம் முயற்சியாலும் அறியாதிருக்கின்றனர் ; இவர்கள் தம் வடிவமாயுள்ள சீவாத்மாவை யறியாதிருக்குமிது வியக்கத்தக்க உதயாம் ; ஆசை கோப முதலியன வில்லாமையால் அசுத்தமாய் அநதக்கரண முடைய விவேகிகள் சமாதியப்பியாசத்தாலே ஊதனைப் பிரத்தியட்சமாக அறிவர். இவ்வான்மாவின் தன்மையை நீ தெளிவாக உணரக்கடவாய் ; இன்னும் இவ்வான்மாவின் தன்மையைக் கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய். §

அருச்சுனனுக்கு வைஷ்ணவ பதமென்னும் பிரஹ்ம ரூபம் சூரியன்

முதலியவற்றால் விளங்காது சோப்பிரகாசமா யிருக்கின்றது ;

அதனை யடைந்தவர் பிறப்பதில்லை ; தேகத்திற் கன்னியமாய்ச் சீவாத்மா விருக்கின்றது ; அதனியல்பை அவிவேகிக ளறியார், விவேகிக

ளறிவாரென் றுளிர்ச்செய்த பகவான் அவனுக்குத் தமது சர்வாத்மத்

தன்மையையும் சர்வ வியவகாரங்களின் சாதனத்

தன்மையையும் விளங்க உணர்த்தக் கருதி,

தமது விபூதிகளைச் சுருக்கமாகக் கூறல்.

தூணியைந்தாற் போன்றுள்ள தோள்களையுடைய அருச்சுனா ! சட்சு முதலிய இந்திரியங்களுக்கும் மனத்திற்கும் வாக்கிற்கும் தத்தம் விஷயங்களை விளங்கச் செய்யும் சாமர்த்திய வடிவ ஒளிப்பொருளும் நானே யாவன் ; இந்திரியங்களுக்கு கனுக்கிரகஞ் செய்யும் சூரியன் - சந்திரன் - அக்கினி யென்னும் ஒளிப்பொருள்களிடத்துத் தோன்றி விளங்கும் பிரகாசமும் நானே யாவன் ; பிருதிவி வடிவமாக விருந்து கந்த முதலிய குணங்களை யதற்குக் கொடுத்து, எனது பலத்தையும் அதனிடத்து வைத்து, (அதனால் அதனை உறுதி யுடையதாகச் செய்து

§ சீவாத்மா சப்த முதலிய விஷயங்களை அநதக்கரண சதுஷ்டீயம், ஞானேந்திரிய பஞ்சகம், கருமேந்திரிய பஞ்சகம், பிராண பஞ்சக மென்பனவற்றைத் துணையாகக் கொண்டனுபவிக்கின்ற நென்பதிங் குணர்தற்பாலதாம்.

அதிலுள்ள ஸ்தாவர சங்கம வடிவமாயுள்ள) இப்பூதங்களை யெல்லாந் தாங்குகின்றவனும் நானே யாவன். ‡

பூத வரிசைகளுள் முதலாவதாகவுள்ள ஆகாயத்தின்கண் சர்வ ரசங்களுக்கும் ஆதாரமாயுள்ள சந்திரன் வடிவமாகவிருந்து, உண்ணு தற்குரிய நெல் கோதுமை முதலிய உணவுப் பொருளைத்திற்கும் அவ்வவற்றிற்குத் தகுதியுடையனவாகப் பொருந்துகின்ற இரசங் களைக்கொடுத்து, அவ்வுணவுப்பொருள்களிலே அவ்விரசங்கள் கெடா தபடி அவற்றை விருத்திசெய்கின்றவனும் நானேயாவன்.

அருச்சுனா! தின்பனவும் நக்குவனவும் சுவைப்பனவும் உண்பன . வுமா யிருந்து சிற்றந்த பயனைச் செய்கின்ற நால்வகை உணவுகளையும் சுகத்திற்குக் காரணமாம்படி பிராணிகளின் ரீரந்தோறும் ஜாடாக் கினி வடிவமாய்ப் பிராணன் அபானன்களோடு கூடியிருந்து சீரணிக்கச் செய்கின்றவனும் நானே யாவன். *

போர்முகத்துச் சிற்றந்து விளங்குகின்ற வில்லமைந்த தோள்களை யுடைய வீரருள் அதி வீரனான அருச்சுனா! நல்லினைகளைச் செய்கின்ற புண்யவான்களது பேரறிவும், நல்வினைகளைச் செய்வ தில்லாத பாவி களது சிற்றறிவும் நானே யல்லாமல் வேறில்லை யென்பதை நீ அறியக் கடவாய். ‡

‡ காற்றானது மேகமண்டலத்திற் பிரவேசித்துத் தனது வலியால் அதன்க ணுள்ள நீரைத் தாங்குவதுபோல, பகவான் (பிருதிவி தேவதா வடிவால்) பிருதிவியிற் பிரவேசித்துத் தனது வலியால் (அதனை உறுதி யுடையதாகச் செய்து) அதன்கணுள்ள சராசரப் பொருளெல்லாவற்றையும் தாங்குகின்ற நென் பதிங் குணர்த்தபாலதாம்.

* தின்பன முதலிய நான்கும் பட்சியம் - போஜ்யம் - லேகியம் - சோஷ்ய மென்றும் சொல்லப்படும்; அப்ப முதலியன பட்சியமாம்; பாயச முதலியன போஜ்யமாம்; வெல்ல முதலியன லேகியமாம்; கரும்பு முதலியன சோஷ்யமாம்.

‡ பிரஹ்மன்முதல் தாவரமீராய் மேலும் மேலாயுள்ள பிராணிகளின் புத்தி யில் பரமாத்மா சீவவடிவமாய்ப் பிரதிபிம்பித் திருக்கின்றது; அதனால், சீவாத் மாக்கள் பரமாத்மாவைத் தவிர உண்மையி லில்லை யென்பதிங் குணர்த்த பாலதாம்.

அறிவென்று கூறினமையின், ஸ்மிருதியையும் ஞானத்தையும் கொள்ளல் வேண்டும். முன்னனுபவித்த வஸ்துவை விஷயமாக வுடைய சம்ஸ்காரஜ்ஞிய அறிவு ஸ்மிருதியாம்; இந்திரிய விஷய சம்பந்தமுதலிவற்றற் றோன்றும் அறிவு ஞானமாம்.

கெடுத லில்லாத நான்கு வேதங்களின் பொருள்களையும் அறிபவ னும் நானே யாவன் ; அவ்வேதங்களின் பழிப்பற்ற உண்மைப் பொரு ளும் நானே யாவன் ; அவ்வேதங்களைச் சிஷ்யர்களுக்கு உண்மை யமைந்த சுரங்கனா லெடுத்துப் போதிக்கும் சாம்பிரதாயப் பிரவர்த்தக னான குருவும் நானே யாவன். அருச்சுனா ! இன்னும் வேறொரு பொரு ளையும் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக்கடவாய். §

சட்டி முதலிய இந்திரிய முதலியவற்றை விளங்கச்செய்யும் சாமர்த்திய வடிவ ஒளிப் பொருளும் நானேயாவ னென்றற்றோடக்கத்தன வாசத் தமது சோபாதிக வடிவத்தை அருச்சுனனுக் கருளிச் செய்த பகவான் அவன்மீது தாம்கொண்டோள கருணை யால் அவனுக்கு ஈசுரம் அக்ஷரமென்னும் காரிய காரணவடிவ இருவகை உபாதியுமற்ற தமது நிருபாதிக சுத்த சோருபத்தைக் கூறல். ¶

அருச்சுனா! சுராசுர வடிவமாகப் பொருந்தியுள்ள இவ்வுலகத்தின் கண் அழிதலையே வடிவமாக முதன்மையாக வுடைய ஒரு பொரு ளிருப்பதே யல்லாமல், அருவமாய்த் தத்துவ ஞானத்தா லன்றி வேறெக் காரணத்தாலும் அழிவில்லாமையையே பொருந்தி யிருப்ப தாய மற்றொரு பொருளு முண்டு. †

§ பகவான் இங்ஙனம் கூறியதால், உலகமும், சீவர்களும், சீவர்களுக்கு வேதார்த்தங்களை உபதேசிக்கும் குருவும் உண்மையில் பிரஹ்மமேயாம் ; அதனைத் தவிர யாதும் தனக்கென்றொரு வடிவமில்லாததா மென்பது பெறப்பட்டவா றறிக.

¶ ஈசுரம் - நாசமுடையது ; அக்ஷரம் - (சம்சாரகாலத்தில்) நாச யில்லாதது ; சோபாதிகம் - உபாதி யுடையது ; நிருபாதிகம் - உபாதி யில்லாதது. ஒரு பொருளைப் பலபொருள் போலத் தோன்றச் செய்வதிங் குபாதியாம்.

† சம்சார காலத்தில் ஈசுரமென்றும் அக்ஷரமென்று மிருவகைப் பொரு ளுண்டு ; அவற்றுள், காரிய வடிவமாயுள்ள சர்வ பூதங்களும் ஈசுரமாம் ; சேதனத் திற் குபாதியாக விருப்பது வாயிலாக இப்பூதங்களுக்குக் காரணமா யுள்ள மாயை அக்ஷரமாம். இம்மையை சம்சார காலத்தில் நாசமாகா திருப்பதுபற்றி அக்ஷர மென்று கூறப்படுகின்றது ; இது தத்துவ ஞானத்தாலன்றி வேறெக்காரணத் தாலும் நாச முறுவதில்லையாம். இங்குக் கூறிய ஈசுரம் - அக்ஷரமென்னும் காரிய காரண வடிவ உபாதிகளால் எஞ்ஞான்றும் ஒன்றாகவேயுள்ள சேதனம் பலவாகத் தோன்றுகின்ற தென்க.

பகவான் க்ஷரம் - அக்ஷரமெனப்பனவற்றின்

வேளிப்படையாகக் கூறல்.

அருச்சுனா! க்ஷரம் - அக்ஷரமென்று கூறப்படுகின்ற இவ்விரண்டு பொருள்களையும் செவ்வையாகப் புத்தியா லுள்ளவாறு பொருந்த ஆராய்ந்து நோக்கினால், அழிவதென்னும் க்ஷரப்பொருள் ஆக்கை முதலாகச் சர்வ பூதங்களுமாம்; அழியாத தென்னும் அக்ஷரப் பொருள்(காரிய வடிவமாகவுள்ள சாவ பூதங்களுக்குங் காரணப்பொருள்) உயிரென்று கூறப்படும் மாயையாம். §

பகவான் க்ஷரம் - அக்ஷரமென்னு மிரண்டு உபாதிகட்டும் வேறாய்

மித்தையாயுள்ள அவற்றின் தோஷம் சிறிதாகவேனு முண்மையி

ல்லலாத தமது சுத்த-புத்த-முகத் சபாவசொருபத்தைக் கூறல்.

அருச்சுனா! க்ஷரம்-அக்ஷரமென்னு மிவ்விரண்டிற்கும் வேறாய், அவ்விரண்டு உபாதிகளிலு முள்ள யாதொரு தோஷமு மில்லாமல், நாச மில்லாமல், எப்பொருள்களும் தன்னிடத்துக் கற்பித்தமாக வன்றி உண்மையாக வில்லாமல், யாதொரு குறைவு மில்லாமல் சுவர்க்க-மத்திய-பாதாளமென்னு முன்று உலகத்திலும் வியாபித்து அவற்றைத் தாங்கி நிற்பதொன்றுண்டு, அது யாதொரு விசேஷணமு மில்லாத ஆநந்தவடிவப் பிரஹ்மமாம்.

பகவான் தமது யதார்த்த வடிவத்தை அறிந்தவர்க்கு

வரும் பயனைக் கூறல்.

இவ்வாநந்தவடிவப் பிரஹ்மமாகிய எனனை உள்ளபடி தமது சித்தத்தினிடத்துத் தமதான்ம் வடிவமாகத் தெளிவாக அறிந்தவர் சமசார பந்த மடையார, இவ்வா றறிவ தல்லாமல் எனது யதார்த்த

§ சமசார காலத்தில் மாயை உயிர்போல அழிவில்லாததாகத் தோன்றுத லின், உயிரென்று கூறப்படுகின்றதெனக் ஆக்கை - உடம்பு.

* எதற்கு நாச மில்லையோ அதற்கு உற்பத்தி யில்லை யென்பது ஞான சாஸ் திர நிச்சயமாம் க்ஷரம் - அக்ஷரமென்னு மிரண்டிற்கும் வேறாய், அவற்றின் தோஷ மில்லாமல், நாசமின்றி, க்ஷராக்ஷரங்களுக் கதிஷ்டானமாய், பூரணமாய், உலக மூன்றிலும் கடத்தில் மண்போல வியாபித்து அவற்றைத் தாங்கி நிற்பது யாதோரடையாளமு முண்மையிலல்லாத பிரஹ்மமாம், அதுவே பகவானது யதார்த்த வடிவமாமென்பதிங் குணாதற் பாலதாம்

வடிவமாகிய அநாதியா யுள்ள இப் பிரஹ்மப் பொருளுக்கு அந்தமும் ஆதியும் வேறே உண்டென் றறிதல் எவர்க்கு முடியாது. ‡

பகவான் தமது யதார்த்த வடிவத்தை யறிவது மிக அருமையா
மெனக் கூறல்.

அருச்சுனா! அதி ரகசியமா யுள்ள எனது யதார்த்த சொருபத்தை இருக்கு முதலிய வேதம் நான்கும் ஒரே முகமாக விருந்து சொல்லத் தொடங்கினாலும் சிறிதும் சொல்லத் தக்கனவன்றும்; வேதங்களே சொல்லத்தக்கனவன்றாயின், உலகத்தா ரதனை அறிதற் குரியவராவரோ? ஆகார். அருச்சுனா! நீ பரமேசுவரனா யுள்ள எனக்கு மிகப் பிரிய நண்பனு யிருத்தலால் கருணையாலுனக்கு நான் எனது யதார்த்த சொருபத்தை அறியுமா றுபதேசிக்கேன். †

“வேண்ணையோ விதுரனிட்ட விருந்தையோ வேலை சூழ்ந்த,
மண்ணையோ வுண்டு முன்னாள் வருபசி தீர்த்தமாயோ” என்கிய
பகவான் தமது யதார்த்த சொருபத்தில் சித்தத்தைச் சிதறுது வைப்பவர்
கிருதகிருத்திய ராவரெனக் கூறல்.

அருச்சுனா! எவரேனு மொருவர் தமது புத்தியை எவ்விஷயத்தி லும் வையாமல், (எனது யதார்த்த சொருபமாகிய) அந்த நிரதிசயா நந்த வடிவப் பிரஹ்மத்திலேயே வைப்பாராயின், அஃகவர்க்கு அவர் ஆசைப் பெருக்கோடு செய்கின்ற சாஸ்திர விகித கருமங்களின் பயனை யெல்லாம் கொடுக்கும் என்றருளிச் செய்தனர். ¶

15 - பிரபஞ்ச அத்தியாயம் முற்றிற்று.

‡ ஆதியந்தமற்று நிரதிசயானந்த வடிவமா யுள்ள பிரஹ்மத்தைச் சற்குருவின் கருணையால் தமது ஆத்மாவாக அறிந்தவர் சாதல் பிறத்தவென்னும் சம்சார மடையா ரென்பதிங் குணர்த்தபாலதாம்.

† பரமார்த்த சொருபத்தைச் சற்குருவி னனுக்கிரகத்தா லன்றி வேதார்த்தங் களை யறிதல் மாத்திரத்தா லுள்ளவா றுணர்தல் எவர்க்கு முடியாதென்பதும், ‘அருச்சுனனுக்குப் பகவான் சற்குரு மூர்த்தியாக விருந்து, பரமார்த்த சொருபத்தை உபதேசித்தாரென்பது மிங்குணர்த்த பாலனவாம்.

¶ நிரதிசயானந்த வடிவப் பிரஹ்மத்தில் சித்தத்தைச் சிதறுது வைத்திருப் பவர் அதனால் தாமே நிரதிசயானந்தப் பிரஹ்மமென்று தம்மையுணர்ந்து கிருத

16 - தேவொரு சம்பத்து விபாகயோக அத்தியாயம்.

பதினேந்தாவது அத்தியாயத்தில் சீவாசன மாறுட தேகத்திலே பூவஞ செயதுள்ள சுபாசுப சருமானுசாரமாக உண்டாகும் சுபாசுப வாசனைசீனே அவாசம சமசார விருட்சத்திற்கு அவாநகர காரணமாக அருளிச்செய்த பகவான, ஒன்பதாவது அத்தியாயத்தில் அவவாசனைகளையே நெய்வ சம்பதது - அசுர சம்பதது - இராட்சத சம்பதநென மூவகையாகக் குறிப்பித்திருக்கலை இப்பதினாறுவது அத்தியாயத்தில் நெய்வ சம்பதத்தை நெய்வ சம்பதநெனமும், அசுர சம்பதது - இராட்சத சம்பதநெனமும் மிரண்டனையும் ஒன்றாகச்சொண்டு அவற்றை அசுர சம்பதநெனமும் வகுத்து, நெய்வ சம்பதநெனமும் சுபவாசனை மோட்ச காரணமா யிருக்கலாலும், அசுர சம்பதநெனமும் அசுபவாசனை பநகசாரணமா யிருக்கலாலும், அதிகாரி புருஷா சுப வாசனையைக் கொள்ளல் வேண்டும், அசுப வாசனையைத் தள்ளல் வேண்டுமென்னும் கருத்துடைபவராய், சுப வாசனையைக் கொள்ளுதலும் அசுப வாசனையைத் தள்ளுதலும் அவற்றின் சொரூபத்தை யறிநகாலல்லது கூடாமைபின், அவவாசனைகளின் சொரூபத்தைக் கூறல்

“மறந் திருநக மனத்திருள் நீங்கிட ந
திருந் திறப்பட்ச செப்புதல் மேயினை
அறந் திறநெரிச காசுகுதற சாகவே
பிறந் திறந்துழல் கின்றபே ராளனே”

கிருத்தியாவரொன்பதாம் எவனுக்கினிச் செய்யத்தக்க கருமமில்லையோ அவன கிருத்த கிருத்தியமே தத்துவ ஞானிக்குச் செய்யத்தக்க கருமமொன்று மின்மையின், அவன கிருத்த கிருத்திய னாவென்க

இப்பதினேந்தாவது அத்தியாயத்தில் இக்கீதையின் அர்த்த முழுதும் சுருக்கமா யிருப்பதின குணாதற்பாலதாம்

அதிகாரி புருஷா வேத விகிதமான அறத்தின் பாகுபாடுகளை யறிந்து, அவற்றைச் செய்துயதற் பொருட்டுத் தமதிசசையால் பிறந்திருந்து நடித்து வருகின்ற பேரருள் மூர்த்தியாகிய பகவான ஆதமாவை பிரஹ்ம வடிவமாக உணராதிருந்த மனவிருள் கெடுமபடியும் ஆதமனான, சாதனங்கள் திடமாகுமபடியும் தேவாசுர சம்பதது விபாகயோகத்தை அருச்சுன்னுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினான்

பகவதகதை வசனம்.

அருச்சுனா! இவ்வுலகத்திலுள்ள மக்கள் யாவரும் தேவர் அகர ரென்றிருகிறத்தினராக விருக்கின்றனர்; அவர்தம் கபாவங்களைக் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக்கடவாய்.

பகவான் தெய்வ சம்பத்தினைக் கூறல்.

போர்முகத்தில் பிறாழித்தற்கரிய காண்டபமென்னும் வில்லை யுடைய அருச்சுனா! பயமில்லாமை, அந்தக்கரணத்தைத் தூய்தாக் கல், சித்தத்தைச் சிதாத்தாவின்னகண் ஒருமுகமாம்படி செய்தல், ஆன்ம சொரூபநிச்சயம் எதனாலும் கெடாமை, நீட்டித்த கோப மென்னும் சினமில்லாமை, உண்மை கூறல், மறுமைக்குத் துணையாக யாகஞ்செய்தல், தவஞ் செய்தல், வேதாத்தியயனஞ்செய்தல், தன்னை உயர்ந்தவனாக வெண்ணுமை, கோட் சொல்லாமை, பிராணிகளை யிம்சை செய்யாமை, பிறர் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்துக் கொள் ளல், பெருமையைத் தருநம் தியாகம் - ஆர்ஜவம் - சாந்தி - அலோ லுத்துவம் - மார்த்தவம் - இலச்சை - அசாபலம் - தேஜஸு - அத் துரோகம் - திருதியென்னும் நல்லொழுக்கம், அறங்ஞள் வன்மை யுடையதான தானஞ் செய்தல், துக்கிகளிடத்துக் கருணை செய்தல், காய மனச் சத்தம், அரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களை அவற்றின் விஷயங்களிற் செல்லவாறு தடுத்து ஒரு முகமாக்குதல் என்பன வனைத்தையும் தம்முள் கொண்டுள்ள கரும மனைத்தையும் தெய்வத் தன்மை யுடையோரிடத்துப் பொருந்திய செயல்களாமென்று நீ நிச்சயித்துணர்வாயாக. *

* சாஸ்திரம் கூறும் பொருளில் ஐயமின்றி அந்நையனுஷ்டித்தலில் கருத் துடைமை பயமில்லாமையாம்; அந்தக்கரணத்தை ஆன்மாவையறிதற்குச் சாதன மாகக் காங்குரோத முதலியன எழும்பாவாறு செய்தல் அந்தக்கரணத்தைத் தூய்தாக்கலாம்; பிறர் நிந்தித்த போதும் வருத்திய போதும் கோப முண்டா காமை சின மில்லாமையாம்; இதமாயும் மிதமாயும் வருச்சனை கலவாததாயுமுள்ள சொற்களைக் கூறல் உண்மை கூறலாம்; சந்நியாசம் தியாகமாம்; வக்கிரத்தன்மை யின்மை ஆர்ஜவமாம், அஃதாவது விசுவாசத்தோடு கேட்பவரிடத்து நிச்சயித்த பொருளை மறையாமையாம்; மனவடக்கம் சாந்தியாம்; விஷயங்கள் சமீபமாக விருந்தும் அவற்றை யனுபவிக்கும் சாமர்த்திய மிருந்தும் அவற்றின்கண் இந் திரியங்கள் செல்லாதிருத்தல் அலோலுத்துவமாம்; குரூர சுபாவ மின்மை மார்த்தவ மாம்; செய்தற்குரிய வாகாத காரியங்களைச் செய்ய நாண முறுதல் இலச்சையாம்;

16-தேவாசுர சம்பத்து விபாகயோக அத்தியாயம். 237

கொள்ளத்தக்க பயமில்லாமை முதலிய தேய்வ சம்பத்தை யருளிச்செய்த பகவான் தள்ளத்தக்க அசுர சம்பத்தைக் கூறல்.

அருச்சுனா! தீயனவற்றைச் செய்யும் அசுர சம்பத்துடையோர் செயல்களைக் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக்கடவாய். அவ்வசுரசம்பத் துடையார் புண்ணியகருமங்கள் செய்யத்தக்கனவா மென்றும் பாவ கருமங்கள் செய்யத்தகாதனவா மென்றும், புண்ணிய பாவங்களின் தன்மையைச் சிறிது முணர்தலில்லாதிருப்பர்; அதனால், காய மனச் சுத்தங்களையும் அறநூல்கள் கூறும் புனிதமாய ஆசாரங்களையும் மேற் கொள்ளாதிருப்பர்; ஒருவாற்றாறும் உண்மை யுரை கூறார்; அவ் வேகமே பொருந்த விருப்பர். †

பகவான் அசுர சம்பத்துடையாரது கொள்கையைக் கூறல்.

அருச்சுனா! அசுர சம்பத் துடையார் சுருதி - ஸ்மிருதி - புராணம் - இதிகாச முதலிய பிரமாணங்களை அங்கீகரியாமையால், காரிய வடிவமாகக் கருதுதற்குரிய உலகமும் அவ்வுலகிற்குக் காரணமா யுள்ள ஈசனும் அவ்வுலக வேறுபாட்டிற்குக் காரணமா யுள்ள அறம்பாவங் களும் அசுத்திய மென்றே கொள்வர்; பெண்ணும் ஆணும் தம்முள் பிரியமாகக் கூடுந் தன்மையால் பிராணிக ளனைத்து முண்டாகின்றன; அதனால், பிராணிகளி னுற்பத்திக்குக் காமமே காரணமாம்;பிறிதன்றா மென்றும் கூறுவர். ¶

பயன் தருதலில்லாத காரியங்களைச் செய்யாமை அசாபலமாம்; பிறரால் அவமா னஞ் செய்யப்படாமை தேஜஸாம்; பிராணிகளைக் கொல்ல விரும்பி ஆயுத மெடாமை அத்தரோகமாம்; வியாகூலம் நேரிட்டபோதும் தேகம் மன முதலிய வற்றை ஸ்திரமாகச் செய்யுமுயற்சி திருதியாம்; நீரால் உடம்பைச் சுத்தமாக்கு தல் காயச் சுத்தமாம்; உண்மை யுரைப்பதால் மனத்தைச் சுத்தமாகுதல் மனச் சுத்தமாம்.

† அசுர சம்பத்துடையார் புண்ணிய பாவ கருமங்களைச் செய்வதற்கண் விப ரீத புத்தி, காய மனச் சுத்தமில்லாமை, அநாசாரம், உண்மையுரையாமை, அவ் வேகமென்பனவற்றை யுடையரா யிருப்பரென்பதாம்.

• ¶ அசுர சம்பத்துடையார் உலகம் காரிய வடிவ மன்று;அதனால், அதற்குக் கர்த்தாவாய ஈச னில்லை; உலகம் என்று மிருப்பதீாம்; உலகம் வேறுபாடுடையதா யிருப்பது அதனியல்பு; அவ் வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் அறம்பாவமன்று;

பகவான் அசுரசம்பததுடையாரது கோளகை அங்கீகரிக்கத்தக்க
தனமுமெனக் கூறல

அருச்சுனா! அசுரசம்பததுடையார தேகானமவாதியராக
விருத்தவின, அறநூலசன கூறும் வருணசகிரம் ஆசாரவசனைச சிறி
தும் விருமபாம லொழித்து விடுவா, உணமை கூறுவதையும் சுத்தமா
யிருத்தலையும் ஒழிகதுவிடுவா, (காமம் - குரோதம் - உலோபம் -
மோக முகலியவற்றால்) பெறதக்கசக பெரும் பயனாய விவேகமில்லா
திருப்பா, அறப்புத்தி யுடையவரா யிருப்பா, பெரும் பழிகளைத் தரு
வனவாய பாவ கருமங்களையே எப்போதுஞ் செய்வா, (காம செய்பும்
தொழில்களாலுண்டாகும்) நஷ லாபங்களில் ஒன்றையும் அறியா
கிருப்பா, அகனூல அவா கெடுத்ததற்சரிய சத்தருசுகளாய இவவுலகத்
துள்ள பிராணிகளை பெல்லா மழிகசற பொருட்டே புலி - பாம்பு
முதலிய பிராணிகளாகப் பிறப்பா †

அசுர சம்பததுடையார தமது தீய செயல்களால் புலி-பாம்பு முதலிய
வற்றின் பிறப்புக்களை யுடனது வருதி வருங்காலத்தில யாதேனு
மோரு கரும் வசத்தால் மக்களாயப் பிறந்தாலும், மீண்டும்
தமக்குத் தீமை தரத்தக்க காரியங்களையே செய்வெனப் பகவான்
கூறல

அருச்சுனா! அவர்கள் யாதேனுமொரு கருமவசத்தால் மக்க
ளாயப் பிறந்தாலும் நூறுகோடி வருஷமானாலும் விஷய போகங்க
ளால் பூரணமாகாத காமபோகத்தைப் பூரணமாகச் விருமபி மறைத்

பிராணிகளி னுறபத்தி பெண்ணு ஆனும் தமமுள் விருமபிக் கூடுதலாலுண்
டாகினறது அதற்குக் காம தவீர வேறு காரண மில்லையென்று கூறுகின்றன
ரென்பதாம், இவ்வாறு கூறுவோ தேகானம் வாதியராய உலகாயதாவவென
பது இவகுணாதற்பாலதாம்

† மிகத் துச்ச ருபுள்ள மூல சநதன முதலிய போகப்பொருள்கள் அறப்
மாம், அவற்றில் பற்றுள்ள புத்தி அறப் புத்தியால், அலுது மலம் மாமிச முத
லியவற்றின் கூட்டமான உடம்பு அறபாம் அதில் நானென்று கொண்டுள்ள
புத்தி அறப் புத்தியால் அசுர சம்பததுடையார்க்கு வரும் பிறப்பு-புலி
பாம்பு முதலியனவா யிருத்தலின் அசுர சம்பததை விவேகிகள் சாவப் பிரகாச
தாலும் ஒழித்தல வேண்டுமென்பதிங் குணாதற்பாலதாம்

16-தேவாசுர சம்பத்து விபாகயோக அத்தியாயம். 239

வில்லாத மானத்தோடு மதத்தையும் தம்பத்தையும் பொருந்தி நின்றும், குறைத வில்லாத அவிவேகத்துடனே கோபத்தை யடைந்து நின்றும், ஏற்றுக்கொள்ளாதற்குரிய தாகாத அசுசி விரதத்தை மேற்கொண்டு பொய்த் தவஞ் செய்து வருவர்.

பகவான் அவ் வசுர சம்பத்துடையார் சேயலை மீண்டும் விரித்துக் கூறல்.

அருச்சுனா! அவ் வசுர சம்பத்துடையார் தாம் பிறந்து மரணமாகு மளவும் அடைந்தனவும் அடையாதனவுமாய் பொருள்களையே சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பார்; தாமனுபவிக்குமாறு வருகின்ற மாலேசந்தன முதலிய பொருள்களையே யல்லாமல், மறந்தாயினும் அஃதும் பாவம், ஆத்மா - ஈசனென்றற்றொடக்கத்தனவற்றின் ஒரு பொருளாவது அம்மாலே முதலியவற்றிற்கு வேறாக வில்லையென்று கூறுவர்; பேராசை யென்னும் கயிற்றால் கட்டுப்பட்டவராய், பெரும் போகங்களை யனுபவித்தற்பொருட்டு அநியாய வழியாகப் பொருள் தேடாநிற்பார். §

ஒருவன் தான் பிறர் பூசித்தற்குரியவனாக இருந்தும், பலர் முன் தன்னைப் பூசித்தற்குரியவனாகக் காட்டுதல் மானமாம்; ஒருவன் தன்னிடத்து மேன்மையல்லாதிருந்தும், அதனைத் தன்னிடத்துக் கற்பித்துக் கொள்ளுதல் மதமாம்; ஒருவன் தான் தருமகுண முடையவனல்லாதிருந்தும் பிறர்க்குத் தன்னைத் தரும குண முடையவனாகக் காட்டுதல் தம்பமாம்; இஃதென்பமாம். சுகொடு முதலிய விடங்களில் மது - மாம்ச முதலியவற்றோடு பகவதிக்குச் செய்யும் பூசை அசுசி விரதமாம்; இது வேத விருத்தமா யிருத்தலின் பொய்த்தவமாம்.

அசுர சம்பத்துடையார் காமபோகத்தைப் பூரணமாக அனுபவிக்க விரும்பி, மானம் - மதம் - இடம்பம் - அவிவேகம்-கோபமென்பனவற்றை மேற்கொண்டு, வேத விருத்தமான விரதமுடையவராய் இருப்ப ரென்பதாம்.

§ அடையாத பொருளை யடைதல் யோகமாம் அதனைக் காதல் கேட்குமாம். இவ்வியோகக்கேம விசாரத்தை அசுர சம்பத்துடையார் அபரிமிதமாக வுடையவராய் இருப்பார்; அவர் தேகாத்ம வாதியராயிருத்தலின், அறம்பாவ முதலியன வில்லை யென்னுந் தீர்மானமுடையவராய் யிருக்கின்றனர்; ஆசையால் கட்டுப்பட்டிருத்தலின், காம போகத்தை மிகுதியாக அனுபவித்தற்பொருட்டுப் பொருள்களை அநியாய வழியாகத் தேடுகின்றனரென்பதாம். அநியாயவழி - வஞ்சகம் - களவு - பலாத்கார முதலியனவாம்.

அசுர சம்பத் துடையாரது மனோராஜ்ஜியத்தையும் அவரடையும் கதிரையும் பகவான் கூறல். [மனோராஜ்ஜியம்-வீணெண்ணம்.]

அருச்சுனா! அவ் வசுரசம்பத் துடையார் இந்தத் திரவியத்தை இப்போது யாம் இவ்வுபாயத்தா லடைந்தோம் ; இத்திரவியத்தினும் வேறாக (மனக் களிப்பை யுண்டாக்கும்) திரவியத்தை யினியதிசீக்கிரமாக இவ்வுபாயத்தால் அடைவோமென்றும், இப்போதிப்பகைவனை இவ்வுபாயத்தா லழித்துவிட்டோம்; மற்றப் பகைவரையும் இனி யிவ்வுபாயத்தால் அநாயாசமாக அதிசீக்கிரத்தி லழித்துவிடுவோமென்றும், சப்தாதி விஷய போகங்களை யனுபவிப்பவருள் எம்மைப்போல அவற்றை யனுபவிக்கத்தக்க சமர்த்தர் எவருமில்லையென்றும், எம்மை யொத்தாரும் எம்மினு மிக்காரும் இருக்கின்றனரோ! இல்லையென்றும் மனோராஜ்ஜியஞ் செய்து வருவர்.

(அருச்சுனா! அவ்வசுரசம்பத்துடையார் இவ்வாறு மனோராஜ்ஜியஞ் செய்து வருவதன் காரணத்தைக் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக் கடவாய்.)

அருச்சுனா! அவர் யாம் ஜநக்கூட்டமும் தேகவலியும் மனவலியும் ஆரோக்கியமும் பெற்றிருக்கின்றோம்; பெருந் திரவியமுடையவராயிருக்கின்றோம்; அதனால், எம்மை யொத்தாரையன்றி எம்மினு மிக்காரு மில்லை; அவ்வாறிருப்பதால் யாமே யாவார்க்கும் ஈசனாவோமென்று தம்மைத்தாமே வியந்து பேசிக்கொள்வர். இன்னுமவர் யாம் எமது சித்தம் களிப்படைவதற்குரிய வேள்வியைச் செய்வோம்; வேள்வி செய்யும்போது திரவியங்களை அந்தணர்களுக்கு மேகம் பெருமழை பெய்வதுபோல மிகுதியாகக் கொடுப்போமென்று இவ்வாறு நாடோறும் மனோராஜ்ஜியஞ் செய்து வருவதல்லாமல், அவற்றைச் (சுருதி கூறியவாறு) செய்யார்.

அருச்சுனா! பந்தம் ஒழிவதற்குக் காரணமாக இல்லாத பல வகையாயுள்ள துஷ்ட சங்கற்பங்களென்று, முன்னர்க் கூறிய சுழியைப் பொருந்தியே சுழலா நிற்பவரும் அடக்குவதற்கரியதாயுள்ள மோகமென்று சொல்லப்படுகின்ற வலையுள்ளே அகப்பட்டு நிற்பவருமாய அவ்வசுர சம்பத்துடையார் சரீரமாகிய சிற்றில்லினது ஆயுளாகிய புல்லுனியின் பனிரீர் யமனாகிய வெயிலால் வற்றிவிடுமாயின், தம்

16-தேவாசுர சம்பத்து விபாகபோக அத்தியாயம். 241

உயிர் நடுக்கமடைய இறந்து, கடப்பதற்கரியவாய அசுசி நரகங்க ளென்று சொல்லப்படுகின்ற கடல்களிலே வீழ்வே கடமை யுடையவ ராவர்.

(அருச்சுனா! நீ அவ்வசுர சம்பத்துடையாருள் சிலர் வேள்வி முத லிய சுப கருமங்களைச் செய்தலின், அவர் நரகத்தை யடைத லெவ் வாருமென்று வினாவுகல் கூடும்; அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட் கக்கடவாய்.)

அருச்சுனா! அவ் வசுர சம்பத்துடையார் தம்மைத் தாமே உத் தமகுண மனைத்தையு முடையவராக மதித்து வியந்து, உண்மை யுணர்ந்த பெரியோராகிய சாதுக்களைத் தம்மினும் மேலானவராகு மதித்துப் பாராட்டுதலில்லா கிருப்பர்; தாம் விரும்பிய பயனை யடைய வெண்ணி, சிறப்புள்ள வேள்வி முதலியவற்றைச் செய்த தீட்சிதர் - சோமபாஜி யென்று நம்மைப் பிறர் ஸ்துதி செய்தற் பொருட்டு, பரமேசுவரன் ஒவ்வொரு சிருட்டியி ருரம்பத்திலும் கூறி வருகின்ற அநாதியாய வேதங்கள் விதித்தவாறு (கிரவியம் - தேவதை- மந்திரம் - தட்சிணை முதலிய யக்ஞ அங்கங்களோடு) செய்யாமலே யாகங்களைச் செய்வர். †

இப்பொருள் இத் சாதனமாம், இப்பொருள் அகித் சாதனமாமென்னும் விவேக மின்மை யிங்கு மோகமாம். இதம் - நன்மை; அகிதம் - தீமை. வலையி லகப்பட்ட மீன் முதலியன சுதந்தரமற் றிருத்தல்போல மோகவலையி லகப்பட் டிருப்பவரும் சுதந்தரமற் றிருப்ப ரென்பதாம். மலம், மூத்திரம், கோழை, உதிர முதலியன நிறைந்துள்ள வைதரணி முதலியன அசுசி நரகங்களாம்.

அசுர சம்பத்துடையார் மோகத்தால் சுதந்தரமற் றிருப்பதால், விஷய போ கத்திலே ஆசையுடையவராய், தீவினைகளை மறவாது செய்து அதனால் நரகத்தை யடைதற்குரியவராகின்றன ரென்பதிங் குணர்த்தப் பாலதாம்.

† வேதங்கள் விதித்தவாறு செய்யாது வேறுவிதமாகச் செய்யும் யாகம் நாம் யக்ஞமென்று சொல்லப்படும். அசுர சம்பத் துடையார் இடம்பம் - மானம் - மத மென்பனவற்றை யுடையவரா யிருத்தலின், உண்மை யுணர்ந்த பெரியோராகிய சாதுக்களைத் தம்மினும் மேலானவராக மதித்துப் பாராட்டுதலில்லாதிருக்கின்றன ரென்பதாம்.

வேதங் கூறியவாறு வேள்வியைச் செய்யாது வேறுவிதமாகச் செய்பவர் அதன் பயனை யடையாரென்ப திங்குணர்த்தப்பாலதாம்.

மோட்சத்தின் பகிரங்க சாதனமாயுள்ள யாக தான முதலிய கருமங்கள்
சித்தியாதுள்ள அசுர சம்பத்துடையார்க்கு அதன் அந்தரங்க
சாதனமாயுள்ள விசாரம்-வைராக்கியம்-பகவத்பத்தி
முதலியன ஒருவாற்றினும் சித்திப்பதில்லையா மெனப்
பகவான் கூறல்.

அருச்சுனா! நிலைபெற்ற களிப்பும் - வலியும்-காமமும் நிறைந்து,
(யானெனும்) அகங்காரமாகிய பெருமபக்கம் பொருந்தியுள்ள அவ்வசுர
சம்பத்துடையார் தமது தேகத்திலும் மனைவி - மக்கள் முதலிய மற்ற
வர் தேகத்திலும் புத்தி முதலியவற்றிற்குச் சாட்சியாயும் மிகு பிரி
யத்திற்கு விஷயமாயு முள்ள பரமேசுவரானுன எனது சுபாவத்தைத்
தீம்க் கன்னியமாக வெண்ணிக்கொண்டு என்னைத் துவேஷித்து வரு
கின்றனர்.

(அருச்சுனா! நீ பரமேசுவரராய உமது கருணையால், அசுர சம்
பத் துடையார்க்கு யாதாவதொரு காலத்தில் கடைத்தேறுதல் சம்ப
வியாதோ வென்று வினாவுதல் கூடும்; அதற்கு ஷ்டை கூறுகின்
றேன், கேட்கக் கடவாய்.)

வெற்றியுள்ள அருச்சுனா! இம்மக்கள் யாவர்க்கும் கீழாயிருப்ப
வரும் பிராணிகளை யிம்சிக்கும் குரூரத்தன்மையால் சர்ப்பத்தை

*சாதுக்களை அவமதித்தற்குக் காரணமாயுள்ள சித்தத்தின் தோஷ விசேஷம்
களிப்பாம்; பிராணிகளை வருத்துதற்பொருட்டுத் தேகத்திலுள்ள சாமர்த்திய
விசேஷம் வலியாம்; இஷ்ட வஸ்துவின்மீ துள்ள பிரியம் காமமாம்; தன்னிடத்
தில்லாத குணங்களைக் கற்பித்துக்கொண்டு, அவற்றால் தன்னை மேலானவனாகக்
கருதுதல் இங்கு அகங்காரமாம்; பரமேசுவரனது ஆக்ஞா ரூபமாயுள்ள சுருதி
ஸ்திரிபுத்திகள் கூறியவற்றை அனுஷ்டியாமல் வெறுப்பதே பரமேசுவரனைத்
துவேஷித்து வருதலாம்; அல்லது சர்வ சரீரத்திலும் பரமேசுவரன் ஆத்ம
வடிவமா யிருத்தலை யறியாமல், அப் பரமேசுவரனை ஆத்மாவினும் வேறாகக்
கருதி, பிராணிகளை விதியின்றி இம்சித்தலே பரமேசுவரனைத் துவேஷித்தலாம்.
அசுர சம்பத் துடையார் சற்குருமுதலிய பெரியாரிடத் துள்ள கருணை முதலிய
குணங்களில் வஞ்சக முதலிய தோஷங்களைக் கற்பித்து, அவர்தம் வார்த்தையில்
சிரத்தையின்றி யிருத்தலின், தம்மை நன்னெறியிற் செலுத்துவா ரின்றி யிருக்
கின்றனர்; அதனாலவர மோட்ச சாதனங்களுள் ஒன்றுமின்றி நரகத்தையே
யடைதற் குரியவரா யிருக்கின்றன ரென்பதாம்.

16. தேவாசுர சம்பதது விபாகயோக அத்தியாயம் 243

யொத்திருப்பவருமாகிய அவவசுர சம்பததுடையவரைச் சோவில் லாத துன்பங்க ளடையா நிற்கும், அவாதமமைப் பரமேசுவரனாய் நானே புலி பாம்பு முகலிய பிறப்புக்களாகிய புறறுத்தோறும் அடிக்கடி புகுமாறு வீழ்கதுகின்றேன †

(அருச்சுனா! நீ அவ வசுர சம்பததுடையாக்குக் கிரமமாகப் பல பிறப்புகளுக்குப் பின்னாவது கடைக்கேற்றால் சம்பவியாதோ வென்று வினவுதல் கூடும், அந்நகு விடை கூறுகின்றேன, கேட்கக் கடவாய்)

அருச்சுனா! இவ்வாறடிக்கடி புலி பாம்பு முகலிய பிறப்புகளைப் படைநதுவரும் அசுர சம்பததுடையா அப் பிறப்புகளோறும் இஃந் நித்தியம், இஃந்நிகதியென்று பொருள்களைப் பருகதுணரும் தத் துவஞானம் (மெய்புணர்வு) இல்லாமைபால, நாம் சடைக்கேறுதற்குரிய வேத மாசக்கத்தை யடையாது முன்னடைநக பிறப்பினும் கீழாய் கிரும் கீடாதி அதோகத்திகோறும் சுழன்ற கிரிந்து வருநதுவா, (அகனூல, அவாசுருக் கடைத்தேற்றுகல் சம்பவிப்ப தில்லையாம்) ‡

† அசுர சம்பததுடையா சாஸ்திரப் பிரதிபாதகராயுள்ள சனமாகக்கதிற் செல்லாம லத்தின நீந்தித்து வருதலின், அவரிட ததுப் பரமேசுவரனது கருணை யுண்டாவ தில்லையாம் ஆனூல, அவாதமமைப் பரமேசுவரன அவாதம் கருமத்திற் கேற்றவாறு நனமை தீமைகளையடையச் செய்கின்றனன, அதனூல, பரமேசுவர னிடத்து வ்ஷமத்தனடை தலையினமை மெனப்பன சம்பவிப்ப தில்லையா மென்பதிங் குணாதற்பாலதாம்

இமமக்கள யாவாக்குமெனறது தெய்வ சம்பததுடையாரை

அசுர சம்பததுடையா பரமேசுவரனையும் சாதுககளையும் நிகதித்து, சிவ வதையிற் பிரீதியுற்று நராதமரப் சாஸ்திரம் விலக்கிய கருமங்களைச் செய்து வருதலின், அவாக்கு அவா செய்த கருமத்திற்கேற்றவாறு பலன கொடுக்கும் பரமேசுவரன, அவாதமமை முன்னா நரகத்திற் றள்ளிப் பலகாலம் வருத்தமுறச் செய்து, பின்ன ரவாகு அவாதம் கரும வாசனைக் கேற்றவாறு புலி பாம்பு முத லிய பிறப்புகளைக் கொடுக்கின்றன, இவ்வாறவாதமமைப் பரமேசுவரன செய தலே அவாமீது கருணை செயபாமையா மென்பது மிங்குணாதற் பாலதாம்

• ‡ புலி பாம்பு - கிரும் கீடம் முதலிய பிறப்புகளுள் உயிகளுக்கு வேத மாரக்கத்தை யடைதற்குத் தகுதி யினமையின், அவற்றிற்குக் கடைத்தேறுதல் சம்பவியாதிருக்கின்ற தென்பதாம்

(அருச்சுனா ! நீ பலவகையா யுள்ள அவவசர சம்பத்துக்கள் எவ வாறு நீங்குமென்று வினாவுதல் கூடும், அச் சற்றகு விடை கூறுகின்றேன, கேட்கக் கடவாய்.)

அருச்சுனா ! ஒருவனை அத்தியந்தம் அதம் யோணிகளை யடையு மாறு செயவதும் எப்போதும் மீளுதற் கரிய நாகத்தினக் கண்டையச் செயவதுமாக வருகின்ற மராகங்குகள் மூன்றுண்டு, அம்மூன்றனை யும் ஒரு கிரமமாகக் கூறி உனக்கறிவிக்கின்றேன, அவற்றை நீ கேட பாபாக

அருச்சுனா ! விஷயங்களின் மீதுள்ள பிரியதா லுண்டாகிய காமமும், குற்றம் பொருந்தச் சூடுகின்ற அக்கினியை யொத்த கோப மும், உலோபமும் அச் சர சம்பத்துக்களை மேன்மேலு முண்டாக்குவது வாயிலாக எவாக்கும் நாகசகை யடைசற்றும் ராசதகை யடைத்தற் குங் காரணமாம், அக்காரணத்தால், காமம் - கோபம் - உலோப மென்னும் இம் மூன்றையும் விவேககூல பரிதிகிபாக்கு செய்வா சாவ அநாகத்தங்களு மொழிநக் நிர்திசயாநநக் வடிவ மோட்ச மென னும் பெருவீட்டினைச் சமக்குளதாகப் பெற்றவராவா § சாஸ்திர விதியைக் கடந்து தம்முடைய இச்சையின்படி நடப்பவா யாதோரு புருஷாத்தத்தையு மடையாரென்ப பகவான கூறல்

அருச்சுனா ! இது செய்யத்தக்கது, இது செய்யத் தகாத தென்று சாஸ்திரம் கூறும் மராகங்குகளில் சோநதொழுகுவதை விரும

§ காமக் குரோத லோபமென்பன நாக வாயில்களாம், அச் சர சம்பத்துக்க ளுண்டாதற்குச் சிறந்த காரணமா யிருப்பனவாம் அச் சந்த வாசனைகளை யுண்டாக்குவது வாயிலாக் நாகத்தையும், மிகக் கீழாய் பிறப்புக்களையும் மக்க ளடை தற்குக் காரணமாயிருப்பனவாம், அவற்றை விவேகத்தால் பரித்தியாக்கு செய்வா வைராகிய முதலிய சாத்தனங்களைக் கிரமமாகப் பெற்று, அவற்றால் ஆதம் ஞான முடையவராய், மீட்சியிலபதமென்னும் மோட்சத்தைப் பெறுவ ரென்ப தாம்

காமக் குரோத மூலோப மென்பன பலவகையாயுள்ள அச் சர சம்பத்துக் களுக்குக் காரணமா யிருத்தலின், அவை நீங்கியபோது அச் சர சம்பத்துக்கள் தாமே நீங்கிவிடுமென்பதிங் குணாதற்பாலதாம்

காமக் குரோதம் உலோப மென்பனவற்றைப் பரித்தியாக்கு செய்வாவது விவேகத்தால் அவற்றைத் தடுத்தத் தடுத்து வருதல் வாயிலாக் அவை சித்தத் தினக் கெண்டாதிருக்கச் செய்வலாம்

16-தேவாசுர சம்பத்து விபாகயோக அததியாயம் 245

பாது தமமனத்திற்குத் தோன்றியவாறு எகனையும் செய்து வருபவா இகலோகமும் இதற்கு வேறாய இயல்பைப் பொருந்தியுள்ள பரலோகமும் உண்டாகமும் சுகங்கனையும் மற்ற அநக்ககரண சுத்ததியையும் அதன பயனாய முத்தியையும் எவ்வாறறனு மடையா †

“பூதமுதலானவை பொறுத்தருளு” கின்ற பகவான் சாஸ்திரம் விதித்தவா ரோமுகாதவா யாதோரு புருஷாதத்தையும் பெறுதற குரிய ரலராகலின், அதிகாரி புருஷா சாஸ்திரம் விதித்தவா ரோமுகுதல் வேணமேன்னும் பொருளைக் கூறுபவராய இவ்வத்தியாயத்தை முடித்தல்

அருச்சுன! முற்கூறிய காரணகால இது செய்யத் தக்கது. இது செய்யத்தகாதது என்பனவனைகையும் அறிதற்குப் பிரமாணமாயுள்ள சுருதி - ஸமிருதி - புராணம் - இதிகாச முதலிய சாஸ்திரங்கள் கூறியவாறு குற்றம் நோக்காது, சித்தபத்தி யுண்டாமளவும் உனது யுத்தமுதலிய கருமங்களையே நீ செய்யக் கடவாயென றருளிச் செய்தனா. ‡

16 - தேவாசுர சம்பத்து விபாகயோக அததியாயம் முற்றிற்று

† தனனைப் படிப்பவர்க்கு அவரறியாத அததங்களை யறிவிப்பது சாஸ்திரமாம் சுருதி - ஸமிருதி - புராணம் - இதிகாச முதலிய சாஸ்திரங்கள் கூறிய வழியிற் சென்றொழுகாது, தமதிசசையின்படி யொழுகுகின்றவா காமக்குரோத லோபமுடையவராய, அசுபவாசனைகளுக் கடின வாயிருப்பா, அதனா, அவாஇக லோக சுகத்தையும், பரலோக சுகத்தையும், அநக்ககரண சுத்ததியையும், மோட்சத்தையும் பெறுதற்குரியவராகா திருக்கின்றன ரென்பதாம் இகலோகம் - இவ்வுலகம், பரலோகம் - சுவாககாதி யுலகம்

‡ அசாசம்பததும், பல வேறு இழிபிறப்பும், பல வேறு துன்பங்களு முண்டாதற்குக் காரணமாயுள்ள காமக்குரோத மூலோபமென்பவற்றை விவேகத்தா லெழித்ததுச சாஸ்திரம் விதித்தவா ரொழுகுகின்றவா தெய்வ சம்பத்துடையவராய, இம்மைப்பயன் - மற்றுமைப்பயன் மோட்சமென்னு மூன்றினையும் தவருது பெறுவரென்பதிங் குணாதற்பாலதாம்

17 - குண விகார அத்தியாயம்.

பதினாறாவது அதிகியாயத்தின் முடிவில் சாஸ்திர விதியையனுசரி யாது கமது விருப்பத்திற் கேற்றவாறு கருமங்களைச் செயல்வாக்குத் தத் துவஞான முண்டாகாதென்று பகவான் கூறியதைக் கேட்ட அரு சசுனன, சாஸ்திர விதியை ஆலசிய முதலிய தோஷங்களின் வயத்தா லொழித்தது தமது பிதா - பிதாமகன முதலிய பெரியோரது வியவ காரத்தாலேயே நிஷிகத கருமங்களைச் செய்வ தில்லாது சிரத்தை யோடு விகித கருமங்களைச் செய்து வருபவா செய்வ சம்பத்துடைய வா அசர சம்பத்துடையவ ரென்னு மிருவரினும் வேறானவரா யிருத் தலின, அவாக்குச் சாஸ்திரங்கள் கூறும் சாதனங்களுள் அதிகார முண்டா ? இல்லையா ? என்றையுற்றுப் பகவானே நோக்கி வினாவுதல.

“உண்டு மீள வொளிநதுல கியாவையும்
கண்டு காப்பவன கட்டுரைத் திட்டதே
கொண்டு பாகதனக் கொண்டலவண் ணன்றனைத்
தொண்டு கூறிப் பணிநகிது சொல்லுவான்” †

குளிர்ச்சி பொருந்திய பெருங்கடல்போலத் திருமேனியை யுடைய பகவானே! உலகத்தாருள் சிலா சுருதி - ஸ்மிருதி - புராண - இதிகாச முதலிய சாஸ்திரங்கள் கூறிய விதியைப் பரித்தியாகஞ் செய்து, சிரத்தையோடு கூடிச் செய்யும் கேவ பூசை யகரும முத லிய கருமங்கள், சமசாரத்தைத் தரும் தோஷ முடையனவாய சாத்து விகம - இராசதம - காமதமென்னும் குண முனறனுள், எககுணத் தின் காரியமாம் ? இதற்கு விடையருளல வேண்டும். §

† அருச்சுனன உலகனைததையும் சங்காரகாலத்தி லுண்டு மறைத்து மீண்டும் சிருஷ்டிகாலத்தில் படைத்துக் காக்கும் பகவான் சாஸ்திர விதியை யொழித்தவா எப்பயினையும் பெற்றொன்று கூறியதைச் சங்கையாகக்கொண்டு, அம் மேகவண்ணஞ்சிய பகவானே வணங்கி, பகவானே! யான் உபதடிமையாவே னென்று கூறி யிதினை வினாவுவானாயினுன

சாஸ்திர விதியை ஆலசிய முதலியவற்றால் பரித்தியாகஞ் செய்து பிதா - பிதாமகன முதலிய பெரியோரது வியவகாரத்தால சிரத்தையோடுகூடித்

பகவானது விடை.

அருச்சுனா ! தேகாபிராண முடைய சகல புருஷர்க்கும் பூர்வ கரும சம்ஸ்கார வாயிலாக உண்டாகின்ற சிரத்தையின் வேறுபாட்டினைத் தையும் கூறுமிடத்து, அச்சிரத்தை சாத்துவிகி, இராசசி, தாமசி யென்று கூறப்படும் இப்பேதத்தால் சத்துவம் - இராசதம் - தாமத மென்னும் மூவிதக் குணங்களுமாய் நிற்கு மல்லாமல் மற்றொன்றாக முடிவு பெற்று நிற்ப தில்லையாம் ; ஸாரூந்தாதற்கரிய அக்குணங்க ளின் வேற்றுமையா லுண்டாய சிரத்தையின் வேறுபா டினைத்தை யும் உனக்கு விளங்குமாறு கூறுகின்றேன், அவற்றை நீ கேட்கக் கடவாய்.

பகவான் சாத்துவிக முதலிய குண பேதங்களை அவற்றின் காரிய

பேதத்தால் விரிவாகக் கூறல்.

அருச்சுனா! சொல்லுதற்கரிய இக் குண மூன்றனுள், சாத்துவிக குணமுடையவர், இவ்ரொமக்கு மோட்சந்தருங் கடவுளாவரென்று நம்பி வச உருத்திரர் முதலிய சாத்துவிக குணமுடைய தேவர்களை யே சரணமாக அடைந்து பூசிப்பர் ; இராசத குணமுடையவர் இவர் தாம் எம்மை யிரட்சிக்கும் கடவுளாவரென்று நிச்சயித்து, இராசத குணமுடைய குபேரன் முதலிய இயக்கரையும் நிருதி முதலிய இரா க்கதரையும் சரணமாக அடைந்து பூசிப்பர் ; தாமத குணமுடைய வர் இவை யெம்மைப் பாதுகாப்பனவா மென்று கருதித் தாமத குண முடைய பேயும் பூதமுமா யுள்ளனவற்றைச் சரணமாக அடைந்து பூசிப்பர்.

தேவபூசை ய்க்கு முதலியவற்றைச் செய்பவர் தெய்வசம்பத்துடையாரினும் அசுர சம்பத்துடையாரினும் வேறானவராயிருத்தலின், அவர்க்குச் சாஸ்திரங் கூறிய சாதனங்களுள் அதிகாரமுண்டா ? இல்லையாவென் றருச்சுனன் பகவானை நோக்கி வினாவினென்பதாம்.

¶ சாஸ்திரஞானமின்றித் தமக்கியற்கையாகவுள்ள சிரத்தையால் வச-உருத் திரர் முதலிய சாத்துவிகதேவர்களைப் பூசிப்பவர் சத்துவகுண முடையாராவர் ; சாஸ்திர ஞானமின்றித் தமக் கியற்கையாகவுள்ள சிரத்தையால் இராசத குண முடைய குபேரன் முதலிய இயக்கரையும் நிருதி முதலிய இராக்கதரையும் பூசிப் பவர் இராசத குண முடையாராவர் ; சாஸ்திர ஞான மின்றித் தமக் கியற்கையாக

சுருதி ஸ்மிருதி முதலிய சாஸ்திர விதியைப் பரித்தியாகஞ் செய் தவர் சத்துவம் - இராசதம் - தாமதமென்னுங் குணத் திரயத்துள் யாதாவதொன் றுடையவரா யிருத்தலை அவர்தம் தேவபூசை முதலிய வற்றால் குறிப்பித்துக் கூறிய பகவான் இராசத குண முடையாருள் றும் தாமத குண முடையாருள்ளும் சிலர் பூர்வபுண்ணிய கரும பரி பாகத்தாலே சத்துவ குண முடையவராய், சாஸ்திரங் கூறிய சாதனங் களி லதிகார முடையவராவர் ; துராக்கிரகத்தாலும் பூர்வஞ் செய்த பாவ கரும பரிபாகத்தா லடைந்துள்ள துஷ்டரோடு கூடுதல் முதலிய கோஷங்களாலும் இராசத குணத்தையும் தாமத குணத்தையும் பரித் தியாகஞ் செய்யா திருப்பவர் சாஸ்திரங் கூறிய சன்மார்க்கத்தி னின் றும் தவறி, சாஸ்திர நிஷித்தமாயுள்ள துன்மார்க்கத்திற் சென் றொழுகி, இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் துக்கத்தையே யடை தற்குரியவராவரெனக் கூறல்.

அருச்சுனா ! நீ அகங்காரம் - இடம்பம் - காமம் - இராகம் - பல மென்னு மிவையடங்குத லில்லாதும், சுருதி - ஸ்மிருதி - புராணம் - இதிகாச மென்றற் றொடக்கத்தனவாய் விரிவாகப் பொருந்திய சாஸ்திரங்களின் விதியை யனுசரியாதும், தமது சரீரத்தையும் அதனுள் போக்திருவடிமையுள்ள பரமேசுவரனுன் என்ணையும் மெலியச் செய்கின்ற கோரமான தவத்தைத் தொடங்கிச் செய்கின்றவரை அசுர யோனியிற் றோன்றினவரென் றுணரக்கடவாய் +

வுள்ள சிரத்தையால் தாமத குண முடைய பேய் பூதங்களைப் பூசிப்பவர் தாமத குண முடையாராவரென்பதிங் குணர்த்தபாலதாம்.

தமது தருமத்தினின்றும் தவறிய பிராமணர் முதலியவர் தமது தேகம் விழுந்தபின் வாயுமய தேகத்தை யடைந்து, கொள்ளிவாய் முதலிய பெயருடைய பேய்வடிவராவரென்பதாம். இப்பேய் பிரேதமென்றும் சொல்லப்படும்.

+ யானே யாவரினும் குணங்களெல்லாவற்றாலும் சிறந்தவனென்னும் துஷ்ட அபிமானம் அகங்காரமாம்; யாவரும் தன்னைத் தரும சொரூபியென்று மதித்தல் வேண்டுமென்று கருதி, பலரிடத்தும் யான் தருமஞ் செய்பவனு யிருக்கின்றேனென்று கூறல் இடம்பமாம்; காணி மனை முதலியவற்றின்மீ துள்ள இச்சை காமமாம்; அக்காணி மனை முதலியவற்றின்கண் அழுத்தமாயுள்ள ஆசை இராகமாம்; காணி மனை முதலியவற்றை யானவசியம் சம்பாதித்தல் வேண்டுமென்னும் பிடிவாதம் பலமாம்; சுடுபாறையிற் கிடத்தல் முதலியன கோரமான தவமாம்.

சத்துவ குண முடையார தேவராவா, இராசத் - தாமத குண முடையார வீபரீதபுத்தி யுடையவரா யிருத்தலின் அசுர ராவரெனக் குறிப்பித்த பநதமும் வீடும் - உறும் பகையு மொருசிறிது மிலலாத பகவான் சத்துவகுண முடையாரை யறிதறபொருடும், இராசத் - தாமத குணமுடையாரை நீக்குதறபொருடும் அவாதம் ஆகாரம் - யாகம் - தவம் - தானமென்னும் நான்கும் மும்முன்று வகையா யிருத்தலைக் கூறல்

அருச்சுனா! சாவப் பிராணிகட்கும் பிரியமாயுள்ள ஆகாரமும், யாகமும், யாவரும் செயதற்குரிய கவமும் கானமு மென்று சிறப்புட பொருந்தக் கூறப்படும் இந்நான்கனுள் ஒவ்வொன்றும் மேனமைபொருந்திய சத்துவ குணம்-இராசக் குணம்-காமத் குண மென்னும் குணத் திரயத்தாலே மும்முன்று வகையாம், அவற்றைச் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக்கடவாய் ||

அசுரசாதிய ரல்லாத மாநுட ரிடத்து நேரே அசுரத் தன்மை யின்றும், ஆயினும், அவர் ஆசுர நிச்சயமுடைமையாலும் துஷ்ட கருமங்களைச் செய்வதாலும் அசுர யோனியிற றேனறினவரென றுபசாரமாகக் கூறப்படுகின்றன ரெனக் துஷ்ட கருமங்களைச் செய்பவர ஆசுர நிச்சய முடையவரா யிருப்ப ரென்பதின குணாதற்பாலதாம் வேதார்த்தங்கட்கு விரோதமான நிச்சயம் ஆசுர நிச்சய மாம்

சுடுபாறையிற கிடத்தல் முதலிய வேத விருத்தமாய கோர தவங்களைச் செய்பவர தமது சரீரத்தையும் அது வாயிலாக அதனுள் போகதிரு வடிவமாயுள்ள பரமேசுவரனையும் வீணே யிளக்கச் செய்கின்றனா, அத் தவங்களால் அவர்க்கு வரும் பயன் துன்பமேயா மென்பதும் போகதிரு வடிவமா யுள்ள பரமேசுவரனே யிளக்கச் செய்வது அப்பரமேசுவரன் கூறிய சாஸ்திர விதியைக் கடப்பதா மென்பதும், பரமேசுவரன் அநதக்கரணத்தில் சிவ ரூபமாகப் பிரதிபிம்பித்தது அச் சிவ ரூபத்தால் போகதிரு வடிவமா யிருக்கின்ற னென்பது மிங்குணாதற்பாலனவாம் போகதிரு - போகத்தை யனுபவிப்பவன், போகம் சுக துகக் அனுபவம்

|| தின்பன், நக்குவன் சுவைப்பன், உண்பன்வென்று ஆகாரம் நான்கு வகையா யிருப்பினும், அவை (சாவ பதார்த்தமும்) முக்குண வடிவமாக விருத்த வினாஅக் குண பேதத்தால் மூன்று வகையாகவே யிருக்கின்றனவென்பதும், யாகம் - தவம் - தானம் என்பனவும் குணபேதத்தால் மும்முன்று வகையாகவே யிருக்கின்றனவென்பதும் இங்குணாதற் பாலனவாம்

பகவான் ஆகாரம் குண பேதத்தால் மூன்று வகையா
யிருத்தலைக் கூறல்.

சத்துவகுண முடையாரது ஆகாரம்.

போரில் பின் வாங்காமையால் சிங்கவேற்றை யொத்த அருச்சுனா! சத்துவ குண முடையார்க்குப் பிரியமாயுள்ள ஆகாரங்களை யுரைக்கு மிடத்து, அவை: பார்த்த வளவில் சித்தத்திற்குப் பிரியத்தை யுண்டாக்கு மழகைப் பொருந்தி, மதுமான சுவையினை யுடையனவாய், நெய்யின் சம்பந்தத்தால் பசையா யிருப்பனவாய், சிநேகத்தோடுகூடிச் சரீரத்திற்குச் சாமர்த்தியத்தையும் நோயில்லாமையையும் பெருகச் செய்து, உற்சாகத்தையும் பூரண ஆயுளையும் இன்பத்தையும் விருத்தியாகச் செய்வனவாம். இவ்வாறாய ஆகாரமே சத்துவகுண முடையார்க்குரிய ஆகாரமாம். †

இராசகுண முடையாரது ஆகாரம்.

வேற்படையை யுடைய அருச்சுனா! இங்ஙனமாய் ஆகாரமன்றி, இவற்றிற்கு வேறாயுள்ள இராசகுண முடையார்க்குப் பிரியமாயுள்ள ஆகாரங்களைக் கூறுமிடத்து, அவை: கைப்பனவும், புளிப்பனவும், உவர்ப்பனவும், உறைப்பனவும், மிக வெப்பம் பொருந்திய நெய்யோடு கூடினவாய் நெருப்புப்போல மிகுதியாகச் சுடுவனவுமாக இருப்பனவாம். இவ்வாகாரங்களாலே உடம்பிலே (வாத பித்த சிலே த்தும முதலிய தாதுக்களின் வேறுபாடுவாயிலாகக்) கொடிய நோய்களும், சித்தத்திலே பெருந் துக்கமு முண்டாவனவாம். †

நாமத குண முடையாரது ஆகாரம்.

அருச்சுனா! இராகத் துவேஷ முதலிய தோஷங்களை யடைந்துள்ள சித்தமுடைய நாமத குண முடையார்க்குப் பிரியமாயுள்ள ஆகா

† சிநேகம் - பிரிவின்மை; இன்பம் - உண்டபின் உண்டாகும் மகிழ்ச்சி.

† வேப்பு முதலிய ஆகாரங்கள் கைப்பனவாம்; கைப்பு - கசப்பு. ஏறு மிச்சை முதலிய ஆகாரங்கள் புளிப்பனவாம்; உப்பு முதலிய ஆகாரங்கள் உவர்ப்பனவாம்; மிளகாய் முதலிய ஆகாரங்கள் உறைப்பனவாம்; உண்ணும் போது மிகுவெப்பம் பொருந்திய நெய்யோடு கூடிக் கையும் வாயும் கூடுதற் கேதுவாய் ஆகாரங்கள் மிகச் சுடுவனவாம். இவ்வாகாரங்கள் ரோகத்தையும் சோகவழி துக்கத்தையும் தருதற் கேதுவாய் யிருத்தலின், இவை விடுதற்குரியனவாமென்க.

ரங்களைக் கூறுமிடத்து, அவை ஊசிப பழஞ்சோறும், எச்சிற்சோறும், தேவர்களின் ஆராதனத்கிற காகாதனவும், இகழ்கறஞ்சூரிய மாமிச முதலியனவும், செவ்வையாக வேகாதனவும் பிறவுமாம். இவ்வாகா ரங்களாலே பிறரை வெறுத்தற சேதுவாய சின முகலியனவும் துன பங்களு முண்டாவனவாம் ‡.

பகவான் சாத்துவிக முதலிய மூவகை யாகங்களைக் கூறல்.

சாத்துவிச யாகம்.

மாலையால் விளங்குகின்ற மாண்பு யுடைய அருச்சுனா ! “கிரமறு சகமெய யென்றும் தேகநா னென்று முளனோ விரவிய” மோககதா லடையப்படும பயனைச் சிறிதுங் கருதாது, இவை நமமால் அத்தியா வசியகமாகச் செய்ய நககனவாமென்று சிசசரித்து, விளக்கமரீகச் சாஸ்திர விதிப்படி செப்கின்ற யாகங்கள் சாத்துவிக யாகமாம்.

இராசத யாகம்

சுவாககாதிப பபனசனை விரும்பியாவது பலா புகழுவேண்டி இடம்பாக்கின பொருட்டாவது செய்கின்ற யாக மனைத்தும் இராசத யாகமாம்

தாமத யாகம்.

சாஸ்திரங்கள் கூறும் விதி யிலலாமலும், அந்த யாகம் செய்வதன் கண் நுட்பமாய் தோச்சி யுடைய நுத்துவிகக்குகளின் காற்பரிய மிலலாமலும் (அந்த நுத்துவிகக்குகளிடத்துச் சிரத்தை யிலலாமலும்), கிரம மாக ஜபிக்கத்தக்க மந்திர மிலலாமலும், வந்து யாசிப்பவாக்கு யாதொன்றுங் கொடுத்த விலலாமலும் செய்கின்ற யாகங்கள் தாமத யாகமாம். *

‡ பிறவும் எனறையால், இராமற்ற ஆகாரமும், தீ நாற்றமுடைய ஆகார மும் கொள்ளறபாலனவாம் இங்குக் கூறிய ஆகாரங்கள் ரோகம் சோகம் துக்க முதலியவற்றைத் தருவனவாமென்பது மிகு பிரசித்தமா யிருத்தலின், இவையும் விதேதஞ்சூரியனவாமென்க

* அக்கினிஹோததிரம் தரிசபூண மசம் சாதாமாசியம் - ஜோதிஷ டேரம் முதலிய யாகங்களைச் சுவாகாதிப பயன கருதாது செய்தவிடத்து அவை சாத்துவிக யாகமாம், அவற்றைச் சுவாககாதிப பயனை யுத்தேசித்தாவது இடம் பத்தை யுத்தேசித்தாவது செய்தவிடத்து அவை இராசத யாகமாம், அவைக்கினி

பகவத்குதை வசனம்.

பகவான் சத்துவகுண தவம், இராசத்தகுண தவம், தாமதகுண தவமெனத் தவததை மூன்று வகையாகக் கூறுதற்பொருட்டே, வாகு - மனம் - காயமென்னும் திரிகரண பேதத்தாலே தவம் மூவகையா மெனக் கூறல்

அககிளிபோல விளங்கும் வேறபடையை யுடைய அருச்சுனா! தவத் தொழில் வாககால வசனிதகல், மனக்காற செய்தல். காயத் தாற செய்தல் என மூவகையா யிருப்பதாம் ஆராய்ச்சி வாயிலாக வாகு - மனம் - காயமென்னு மித நிமிசரணங்களாலு முண்டாகுந் தவங்களை நுட்பமாகக் கூறுகின்றேன், நீ கேட்கக்கடவாய்.

வாசசாற செய்யும் தவம்

பரிசுத்குணை அருச்சுனா! சேட்பார பாவாசகும் அவாதம் செவிக்குப் பிரிபமான பெருமை பொருந்திய அமிரமே யென்று சொல்லத் தக்ககாய வாராதைகூறுதலும், ஆராய்ந்து சக்திய வசனத் தைக் கூறுதலும், வேத மோதுதலும் வாககாற செய்யும் தவமாம்

ஹேததிர முதலியவற்றைச் சாஸ்திர விகி முதலிபனவிலலாது செய்தவிடத்தோ அவை தாமத யாகமாம் இம் மூவகை யாகங்களுள், சாத்துவிக யாகம் சித்த சத்தி யையுண்டாக்குவதற்கு முக்கிய காரணமாக விருப்பதாம், இராசத் யாகம் சித்த சத் தியை யுண்டாக்குவ தன்றும், ஆனால் சுவாககாதிப் பயனை யடையச் செய்வதற் கேதுவாய் தருமம் அல்லது அறமென்னும் அபூர்வத்தை யுண்டாக்குவதாம், தாமத யாகம் எத்தத் தருமவடிவ அபூர்வத்தைப் முண்டாக்குவ தன்றும், ஆனால், அதருமம் அல்லது பாவமென்னும் அபூர்வத்தை யுண்டாக்குவதற்கு முக்கிய காரணமாக விருப்பதாம் அதருமத்தால் துகமனநிப பிறிதொன னுண்டாவ தில்லை யென்பது மிகு பிரசித்தமாம்

நீ தனைக் கேட்பவாக்கு வருத்தத்தைச் செய்யாததும், சுகத்தைத் தருவ தும், அமிரதம்போல எப்போது மினபத்தைத் தருவதுமாப் வாராதையைக் கூறு தலும், பிரமாண முடையதும் பிறிதொரு பிரமாணத்தால் மாறுவதாகாத்து மாய சத்திய வசனத்தைக் கூறுதலும், வேதாத்தியயனம் செய்தற்குரிய நியமந் தவரூது வேதாத்தியயனஞ் செய்தலும் வாககாற செய்யும் தவமாமெனக்

ஒருவா மறநெருவாக்கு யாதாவதொன்றைக் கூறுமிடத்துத் துககத்தை யுண்டுபண்ணுதலாயும், சத்தியமாயும், பிரியமாயு இதமாயும், மிதமாயுமுள்ள வாராதையைக் கூறல் வேண்டு மென்பதாம்

மனததாற செய்யும் கவம்

அருச்சுனா! விஷப இசைசபால் தெளிவடையாதுள்ள மனததைத் தெளிவடையுமாறு சமாதியப்பியாசகதால் வசமாகுதலும், சபநாதி விஷயங்களில் செவி முகலிய இரதிரியங்களின் வாயிலாகச் சென்றடைநது மயங்கும் மனகதை அம் மபககத்தினின்று நீககுதலும், குரூர விருகத்தியை மனகதில் கொள்ளாதிருகதலும் செய்கறகரிய மாநச தவமாம் ¶

காயகதாற செய்யும் கவம்

விலவீரருள கலைவகைவுள்ள அருச்சுனா! சகாசார முடைய பிராமணரிடத்தும், பிரஹமா - விஷ்ணு - சிவன - சூரியன் - அக்ஷினி - தூககை முதலிய தேவகைகளிடத்தும், தநதை - தாய - ஆசிரியா - தததுவஞானிகள் முதலிய குரவரிடத்தும், மயகக மினறித தொண்டு செயதலும், பிராணிகளை யிமசை செய்யாமையும், சாஸ்திர நிஷித்தமா புரா மைதுனகதை யொழிகதலும் காயததாற செய்யும் தவமாம் †

¶ சமாதியாவது மனம் ஒருமுகமாய ஆதம் சிநதனை செய்வதாம் மனததைச் சமாதியப்பியாசததால் கனவசமாகுதலும், அது விஷயங்களிற் சென்ற மயங்குதலை விசாரணையா லொழித்தலும், அதனிடத்தெழும் குரூர வித்தியெனனும் கோபத்தைப் பெருகாவா நடக்குதலும் மனததாற செய்யும் தவமாமெனக

† தததுவ ஞானிகள் எச்சாசியாரிலு முண்டை பற்றி, அவா குரவருள ஒருவராகக் கூறப்பட்டனா இதனால், தததுவ ஞானிகள் பிராணராகவே யிருத்தல வேண்டுமெனனும் நியம மினறமெனபது பெறப்பட்டவாற்றிக

சதாசாரமுடைய பிராமணரையும், தேவகைகளையும், குரவரையும் பூசித்தலும், கொலை செய்யாமையும், சாஸ்திரநிஷித்தமாய புணாசசி யினடையும் காயததாற செய்யும் தவமாமெனக

சதாசாரமுடைய பிராமணா முதலாயினோககுச சாஸ்திரம் வித்தித்தவாறு சிரத்தை பகதியோடு அவரவாதம் தகுதிககேறப் நமஸகாரம் சேவை தட்சிணை - அன்னதான முதலியவற்றைச் செய்தலே அவாவாக்குத தொண்டு செயதலாம்

சாஸ்திர நிஷித்தராயுள்ள மைதுனத்தை யொழித்தலு பிரஹமசரியமா மெனபதிங் குணாதற்பாலதாம் நிஷித்தம் - விலககு இங்குக் கூறிய பிராணி

வாசக, மனம், காயமென்னும் பேதத்தால் தவதத மூன்றுவகையாகக் கூறியருளிய பகவான் அததவம் சாததுவிகம், இராசதம், தாமதமென்னும் துண்பேதத்தாலும் மூன்று வகையாமைக கூறல்.

சாததுவிக கவம

அகனிபோல விளங்கும் கூமைவாயந்த வேறபடையை யுடைய அருச்சுன! யாம் கூறிய வாசக - மனம் - காயமென்னும் மிமமூன்றாலும் உலகத்தாரா மகிழ்வடையச் செய்கின்ற அரிய கவங்களுள், ஒருவன் என்கென்னும் அபிமானத்தால் கண்ணிப் பந்திக் துண்டாகும், பயனை விரும்பாது செய்கின்ற அரிய தவமானது சாகவிக கவமென்று தக்கோரால் சொல்லப்படுவதாம் †.

இராசக கவம

அருச்சுன! இராசுற்ற மிலைக கவமுடைய ரென்று உலகத்தாரா சிறப்பித்துக் கூறிய பொருடும், அவிலேவிககள் செய்யும் பூசையை விரும்புகலுடன், பிறரிடத்துப் பொருளைத் தானமாகப் பெறுதற் பொருடும் இடம்பமாகச் செய்கின்ற தவத்தை மிகப் பெரியோர் செயதாராயினும், இகனை இராசக கவமென்று நீ பொருந்துமாறு உணராவாயாக *

கண் மிமசை செய்யாமையும் சாஸகிரி நிஷித்தமாயுள்ள மைதுனத்தை யொழித்தலுமாகிய விரண்டிரிபிற பொருளைக் களவு செய்யாமையையும், பிறரிடத்தொன்றை யிரவாமையையும், மண்ணிலும் நீராலும் உடம்பைச் சுத்திச் செபதிலையும் உணர்த்தி நின்றன வென்க

† ஒருவா பயனை விரும்பாது மன அவாருமையோடு மிகு சிரத்தையாக வாக்கு மனம் காயபேதத்தால் மூன்று வகைபாக வுள்ள தவத்தைச் செய்வாராயின, அது சாததுவிக தவமாமைக

*அவிலேவிககள் செய்யும் பூசையாவது ஆசனத்திருத்திப் பாதபூசை செய்து வணங்குதலாம்

உலகத்தாரா கொண்டாடுதற்பொருடும், அவிலேவிககள் செய்யும் பூசையின் பொருடும், பிறரிடத்துப் பொருளைத் தானமாகப் பெறுதற்பொருடும் செய்கின்ற தவம் இராசக கவமாமைக இது சாததுவிக தவம்போல இம்மையையன, மறுமையையன, மோட்சமென்று மூன்றையும் தருவதற்குக் காரணமாவ திலையாம, ஆலோ, இம்மையையனென்று மாதிரிம தருவதற்குக் காரணமாவதாம், அதனையும் வியமமாகத் தருவதற்குக் காரணமாவ திலையாமைக

தாமச கவம

பூர்த்தாது சிந்துகின்ற மலா மாலை பொருந்திய நீண்ட முடியை யுடைய அருச்சுனா! ஒருவன் அளிவெசத்தை மிசவு முடையவனாய், கனகமும் பிறாகமும் குற்ற மிக்க பெருந் துக்கங்களையும் நாசுகளை யுமே செய்வதாசப பகலில் சூரியனாலும் இரவில் பனியினாலும் உடல் வருத்தமுறச் செய்கின்ற அரிய தவமானது காமச கவமாம் \$

பகவான் தானமும் சாததுவிக முத்தலிய குணபேதத்தால்
மூன்று வகையாமெனக் கூறல்

சாததுவிக காமம்

அருச்சுனா! ஒருவன் முன்னே சனககொருவா ஒரு சாரியன செய்திருப்பதனபொருட்டு அவாக்குத் தானஞ் செய்வ கிலலாமலும், கானத்தைச் செபது முடித்து, இக்கானககால பின்னே ஒப்பற்ற சிறந்தபொருள்களுண்டாகு மென்பதை விருமபாமலும், (இக்கானம் அத்தியாவசியமாகச் செய்யத் தக்கதா மென்று நிச்சயித்து,) உதகம் காலத்திலே உத்தம தேசத்திலே உத்தமாத்ருத் தன்னுடைய பொரு ளைக் கொடுப்பதே சாததுவிக தானமாம் &

இராசச காமம்

திக கெட்டும் நிறைந்த புகழை யுடைய அருச்சுனா! ஒருவன் இது திரவியத்தைக் கொண்டு நாம் அத்தியாவசியமாகச் செய்யத்

\$ ஒருவன் அவ்வேகத்தின் மிகுதியால் தனக்கும் பிறாக்கும் துக்கத்தையும் நாசத்தையும் தரும் தவத்தைப் பகலில் வெயிலாலும் இரவில் பனியாலும் தன்னுடல் வருத்தச் செய்வானாயின, அது தாத்த தவமாமெனக் இத்தவம் இமமையிலும் மறுமையிலும் துன்பத் தருவதற்கே காரணமாக விருப்பதாம்

& தனக் கொருவ ருபகாரஞ் செய்திருப்பது நோக்கி, அவாக்குத் தானஞ் செய்வதும், தானத்தால் வருமபயனை நோக்கி அதனைச் செய்வதும் சாததுவிக தானமன்றும், ஆனால், தனக் கொருவ ருபகாரஞ் செய் திருப்பதையும் தனக்குப் பின்வரும் பயனையும் நோக்காது, உத்தம காலத்திலே உத்தம தேசத்திலே உத்த மாகஞ்ச் செய்யும் தானமே சாததுவிக தானமா மெனக் உத்தம காலம் - சூரிய கிரகணமுத்தலிய காலமாம், உத்தமதேசம் - குருக்ஷேத்திர முதலியனவாம், உத்த மா - கித்தையும் தவமுமுடையவா பின்னே ஒப்பற்ற சிறந்த பொருள்க ளுண்டாகு மென்பது மறுமையிலே சுவாககங்கிடைக்கும், நல்ல மனைவி மக்கள் முத லாயினோருண்டாவா, பூரணமாக ஐசுவரிய முண்டாகும் என்பதாம்

தக்க காரிய மிதுவா மென்னுங் கருத் தொன்று மில்லாது, முன்னே சிலர் தனக் குபகாரஞ் செய்திருப்பதற்குப் பிரதி யுபகாரமாக அவர்க் குப் பிரியத்தோடு செய்கின்ற தானங்களும், இத்தானம் செய்வதால் மறுமைப்பய னுண்டாகுமென் றுராய்ச்சி செய்து செய்கின்ற தானங் களும் இராசத தானமாம்.¶

தாமத தானம்.

தளர்வற்ற பெருந் திறலுடைய அருச்சுனா! ஒருவன் தனக்கு நியாய வழியில் கிடையாததாகிய ஒரு பொருளைத் தானஞ் செய்தற் குரியதாகாத காலத்திலே தானஞ் செய்தற் குரியதாகாத விடத்திலே கீழ் மக்களுக்கு அனீவேகத்தோடும் அப்பிரியத்தோடும் கொடுத்தல் காமத தானமாம். §

ஆகாரம் - யாகம் - தவம் - தானமென்பன சத்துவ முதலிய குண பேதத்தால் மும்முன்று வகையாம்; அவற்றுள், சத்துவ ஆகாரம், சத்துவ யாகம், சத்துவதவம், சத்துவ தான மென்பனவே சிறந் தனவாமென்று குறிப்பித் தருளிய பகவான் சத்துவ ஆகாரம் ஒரு வகையால் சித்த சுத்தியைத் தருவதாயினும் சுவர்க்க முதலிய பயனை யடைதற்குக் காரண மாகாமையின், அதனை யொழித்து, சத்துவ யாக முதலியன யாதேனு மொரு தோஷ முளதாயின், புண்ணியப் பயனைத் தருதற் குக் காரணமாகா தோழிதலின், அவற்றைச் செய் யும்போது பிரமாதத்தா லுண்டாகும் தோஷம் நீங்குதற் போருட்டு ஓம் தத் சத் என்று உச்சரித்துக்கொண்டு அவற்றைச் செய்யத் தோடங்கல் வேண்டுமென்று கூறல்.

¶ பிரதி யுபகாரத்தின் பொருட்டாவது சுவர்க்காதிப்பயன்களின் பொருட் டாவது செய்யும் தானம் இராசத தானமாமென்க.

§ இங்கு உத்தம காலத்திலே உத்தம தேசத்திலே உத்தமர்க்கு ஒருவர் அவி வேகத்தோடும் அப்பிரியத்தோடும் பொருளைக் கொடுப்பாராயின், அதுவும் தாமத தானமா மென் றுணர்தல் வேண்டும். தானஞ் செய்தற் குரியதாகாத காலம் ஆசௌச காலமாம்; ஆசௌசம் - தீட்டு. தானஞ் செய்தற் குரியதாகாத விடம் துஷ்டர்களின் சம்பந்தத்தாலாவது இயல்பாகவாவது பாவத்தை யுண்டாக்கு வதற் கேதுவாய இடமாம்; 'கீழ்மக்கள் - நடர் விடர் முதலாயினோர். நடர் - கூடதாழிகள்; விடர் - தூரத்தர்.

அருச்சுனா! சத்துவ குண முதலியவற்றின் வேறுபாட்டால் தம் முன் ஒப்பாதலில்லாத ஆகாரம் - யாகம் - தவம் - தானமென்பன மும்மூன்று வகையாக விருக்குமென்று பெரியார் கூறிய அந்த வகையனைத்தையும் உனக்கு விளங்குமாறு கிரமமாகக் கூறினேன். சுருதி சம்மதமும் பெரியோர் சம்மதமாயு முள்ள சாத்துவிக யாகம் - சாத்துவிக தவம் - சாத்துவிக தான மென்பவற்றைச் செய்ய அவற்றால் மோட்சமடைதற்குரிய உயர்ந்த தருமமான துண்டாவ தெவ்வாறு மென்று நீ வினாவுவாயாயின், அதற்கு விடை கூறுகின் றேன், கேட்கக் கடவாய்.

மணிமாலையும் மணம் பொருந்திய மலர்மாலையும் தரித்த மார்பினையுடைய அருச்சுனா! ஓம் என்னும் ஏகாட்சரமும், துதி செய்தற் கரிய தத் என்னும் பதமும், சத் என்னும் ஒப்பற்ற பதமுமா மென்று கூறப்படுகின்ற ஓம் தத் சத் என்னும் இம்முன்றும் பரப்பிரஹ் மத்தின் பெயர்களாம். ஓம் தத் சத் என்னு மிவற்றுலேயே பிராமணர் முதலிய கருமகர்த்தாவும், யாம் முன்பு உணர்ந்துள்ள கரண ரூபமான வேதமும், கரும ரூபமான யாகமும் சிருட்டியி னாதி காலத்திலே பிர ஹ்மாவின் வாயிலாக வுண்டாயின வென்பதை நீ அறியக்கடவாய். §

§ பிரஹ்மா சிருட்டியினாகாலத்தில் பிராமணர்முதலிய கருமகர்த்தாவையும் கரணரூப வேதத்தையும் கருமரூப யாகத்தையும் ஓம் தத் சத் என்னும் பரப்பிர ஹ்மத்தின் பெயராலேயே படைத்தன ரென்பதாம். பரப்பிரஹ்மத்திற்கு ஆகார- உகார - மகார மென்னு மூன்றவயங்களுடைய ஓம் என்னும் பிரணவம் பெயராயிருத்தல்போல, ஓம் தத் சத் என்னு மூன்றவயவமுடைய ஓம் தத் சத் என்ப தும் பெயராயிருக்கின்றமையின், ஓம் தத் சத் என்று ஸ்மரணஞ் செய்து கொண்டு, யாகம் - தவம் - தானமென்பவற்றைச் சத்துவகுண பூர்வமாகச் செய்ய முயல்பவர்க்கு அவை பிரமாதத்தாலுண்டாகும் தோஷம் நீங்கப்பெற்றுத் தம் பயனைத் தவறா தளிப்பனவா மென்பதிங் குணர்த்தப்பாலதாம்.

பிராமணர் முதலிய என்றமையால், கூத்திரியரையும் வைசியரையும் கொள்க.

பிரஹ்மா சிருஷ்டியி னாதி காலத்தில் பிராமணர் முதலிய கருமகர்த்தாவையும் கரணவடிவ வேதத்தையும் கரும வடிவ யாகத்தையும் உண்டாக்குவதற்கு ஓம் தத்சத் என்னும் பரப்பிரஹ்மத்தின் பெயர் காரணமாயிருந்தமையின், ஓம் தத்சத் என்று ஸ்மரித்துக்கொண்டு, யாக முதலியவற்றைச் செய்தல் அவை தோஷ மின்றி முற்றுப் பெறுதற்குக் காரணமா யிருக்கின்ற தென்பது பெறப்படுவதா மென்க.

18 - சஞ்சேப அத்தியாயம்.

பகவான் அருசுகனனுக்குத் தீட நிச்சய முண்டாதற் பொருட்டு
இவ்வத்தியாயத்தின்கண் சோக அத்தியாய முதல குணவிகார
அத்தியாய பரியந்தங் கூறிய அாதங்களைச் சங்கிரகித்துக் கூறல.

அருச்சுன்ன வினா

ஏகமே கருதுவா நிதயமே வினாவதோ பொசமே ! உலகிலோ
பொருவிலா பொருவனே ! நாகமே யமளியாய் ! நளினமே மலாவதோ
மேகமே ! வன்னிவாயு வானமாகி மண்ணு நீரு மாகி யோனே ! தேவர்
நிதிகாறும் கூறியவற்றின, சந்நியாச மெனபவ கடும் தியாக மெனபதை
யும் யான முறையாக அறியாதிருக்கின்றேன, உள்ளவா றவற்றை அடி
யேனுக்குத் திருவா பமலாநகருளல வேண்டும் ‡

பகவான் விடை

அருச்சுனா ! பழைமையாயுள்ள சந்நியாசம்-தியாக மெனபனவற்
றின் பொருள்களைச் சங்கிரகமாகத் கனிக் கனி கூறுகின்றேன, நீ கேட
கக்கடவாய

அருச்சுனா ! புருஷரது விருப்பத்திற்குரிய விஷயங்களுள்ளு
கூறப்படுகின்ற மக்கள் மனை பசு முதலிய பயன்களைக் கரும் கரும்
மனைதகையும் அவற்றின் பயனோடு முற்றும் விட்டுவிடுவது சந்நியாச
சபதத்தின் பொருளாம், இவ்வுலகத்தில் யாதொரு மயக்கமு மில்லாது
கரும் பல மனைதகையும் இவை துன்பந தருவனவாமென மூணாநது
முற்றும் விட்டுவிடுவது தியாக சபதத்தின் பொருளாம் ¶

லாகச் சாததுவிக வடிவ யாக முதலியவற்றைச் செய்வா தேவராவா, அஃ சாஸ
திரங் கூறும் ஞான சாதனங்களுக் கதிகாரி யாவரென நிவ்வாராய நிர்ணயம்பக
வானால் அருளிச்செய்யப்பட்டதென்க

‡ ஏகம் பரம்பொருள், இதயம் சித்தம், போகம் பேரின்பம், பொரு
விலா ஒப்பிலாத நாகம் ஆதிசேஷன், அஃளி பாய, நளினம் செநநாடரை
மலா, வன்னி - தீ, வானம் ஆகாயம்

¶ காமிய கரும மனைததையும் விட்டுவிடுதல் சந்நியாசமாம், கரும்புகளை
விடாமல் அவற்றின் பயனை மாதிரி விட்டுவிடுதல் தியாகமாமெனப்பதிங் குணா
தல் வேண்டும்

பகவான் சந்நியாச சப்தத்திற்கும் தியாக சப்தத்திற்கும் தாம் கூறிய பொருள்களை வற்புறுத்துதற்போருட்டு, சாங்கியர் முதலாயினோரது மதங்களைக் களைய அவர்தம் மதங்களைக் கூறல்.

சாங்கிய மதம்.

அருச்சுனா! சாங்கிய சாஸ்திரத்தைப் படிக்கும் தவமுடைய பெரியார் துன்பங்களைச் செய்கின்ற பல்வேறு திறத்தனவாயுள்ள பாவ கருமங்களை விட்டுவிடுதல் போல இவ்வுலகத்தில் கருமாதிகாரி புருஷர் செய்கின்ற பல்வேறு திறத்தனவாயுள்ள புண்ணிய கரும மனைத் தையும் அவை பந்த காரணமா யிருத்தலால் அந்தக்காணசுத்தி யில்லாத கருமாதிகாரிகளும் அனுஷ்டியபாது விட்டுவிடுதலையே சந்நியாச-தியாக சப்தங்களின் பொருளாகக் கூறுகின்றனர். §

பூர்வமீமாம்சக மதம்.

அருச்சுனா! பூர்வமீமாம்சகர் யாக - நான - தவ ரூபமாயுள்ள கருமங்கள் அந்தக்காணசுத்தி தருவது வாயிலாகத் தத்துவஞான முண்டாதற்குக் காரணங்களா யிருத்தலின், இவற்றைப் பரித்தியாகஞ் செய்வது எவர்க்கும் தகுதியுடைய தன்று மென்று கூறுவர். அவர்

சுவர்க்க போக முதலியவற்றை விரும்பிச் செய்யும் சோதிஷ்டோம முதலியன காமிய கருமமாம். சோதிஷ்டோம முதலியன தம்மைப் பயனோக்கிச் செய்யும்போது காமிய கருமமாய்ச் சுவர்க்காதி போகத்தைத் தருவது வாயிலாகப் பந்த வேதுவாயும், பயனோக்காது செய்யும்போது நிஷ்காமிய கருமமாய்ச் சித்தசுத்தி தருவது வாயிலாக மோட்சவேதுவாயுமிருக்கின்றன மென்றும், நித்திய - நைமித்திக கருமங்களும் தம்மைப் பயனோக்கிச் செய்யும்போது காமிய கருமமாயும் பயனோக்காது செய்யும்போது நிஷ்காமிய கருமமாயுமிருக்கின்றன வென்றும், காமிய கருமத்தை விடுதல் சந்நியாசமாமென்றும், நிஷ்காம கருமத்தைச் செய்தல் தியாகமாமென்று மிங்குணர்தற்பாலனவாம்.

§ சாங்கிய நூலார் நித்திய-நைமித்திக-காமிய-பிராயசித்த முதலிய கரும மனைத்தும் தம்மைச் செய்கின்றவனுக்குப் பந்தவேதுவாக விருத்தலின், தோஷ முடையனவாம்; அதனால், அந்தக்காணசுத்தி யில்லாத கருமாதிகாரிகளும் கரும மனைத்தையும் பரித்தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்; இதுவே சந்நியாசமும் தியாக மும்மாழிமென்று கூறுகின்றன ரென்ப திங் குணர்தற்பாலதாம். தீவினைகளைச் செய்யா தொழிதல்போல நல்வினைகளையும் செய்யா தொழிதலே சந்நியாசமும் தியாகமும் மென்பது சாங்கியரது கொள்கையாம்.

அங்ஙனங் கூறுங் காரணத்தால், அறிய வேண்டிய ஆத்மாவை யானாக அறிந்து மன மொழி மெய்க ளடங்கி யிருப்பவாக்கல்லாமல் மற்றவா ககு யாக-தான-தவ ரூபமாயுள்ள கருமங்களை விடமுந்ததல் கூடாது ; அவற்றை விடின், அஃகவாக்கு இழிவைத் தருவதாம். \$

கருமத் தியாகத்திற் வாழிகளின் கொள்கையைக் கூறிய பகவான்
தமது துணிபைக் கூறல்

அருச்சுன¹ கருமத்தியாகம் தாமத-இராச-சாத்நுவிசுமென்னு முக்குண பேதத்தால் மூலகைத்தாம், அவற்றைக் கூறுகின்றேன், ௦¹ கேட்கக்கடவாய

யாகம்-தானம்-தவமென்னு மிமமூன்றும் தமமைப பயனோக்காது செய்பவரது சித்தத்தின் மயக்கத்தை யொழிப்பனவாம், அக் காரணத் தால் ஆராயந்து கூறுமிடத்து யாகம் தான முதலிய கருமங்களை யெவ ரும் விடுகல் கூடாது. *

அருச்சுன¹ \$ யாக தான முகலியவற்றை அதிகாரி புருஷா எவ வாறு செய்கல் வேண்டுமென்று வினாவுவாயாயின், அதற்கு விடை கூறுகின்றேன், கேட்கக்கடவாய

\$ பூவ மீளாஞ்சகா யாக-தான-தவ ரூபமாயுள்ள கருமங்கள் அநதக்கரண சுத்தி தருவது வாயிலாகத் தத்துவஞான முண்டாதற்குக் காரணமா யிருத்தலின், அவற்றை யெவரும் பரித்தியாகஞ் செய்தல் கூடாது, செய்யின், அவா பத்திராய விடுவ ரென்று கூறுகின்றன ரென்பதின குணாதற்பாலதாம்

பகவான் சாங்கிய மத¹ பூவ மீளாஞ்சக் மத மென்னு மிரண்டனுள், முன்னதை யங்கீகரியாது பின்னதை யங்கீகரித்து, அஃது ஆதம் ஞானிகளுக்கு வேண்டியதன்றாம், மற்றவாக்கு வேண்டுமொனெனக் கூறினாரெனக்

* எவரு மென்றது சித்த மயக்கமுடையவரை சித்த மயக்கம்-மனம் காமம் வெகுளி முதலியவற்றால் கலக்கமுற்றிருப்பதாம் இங்ஙனக் கூறிய கருமத் தியாக மூன்றனுள், தாமத கருமத் தியாகமும் இராசத் கருமத் தியாகமும் கொள்ளப் படுவன வன்றும், மற்றது கொள்ளப்படுவதாமெனப் துணரற்பாற்றும்,

யாக தான முதலிய கருமங்களை விடீத் புத்தியால் செய்யா தொழிதல் தாமத கருமத் தியாகமாம், துன்பத் தருவதென்னும் புத்தியால் செய்யா தொழிதல் இராசத் கருமத்தியாகமாம், அநத் யாகத் தான முதலியவற்றைப் பயனை விரும் பாது செய்தல் சாத்நுவிசு கருமத் தியாகமாம்

யாகம தான முதலிய இவ வினைகளால் மறுமைக்கண் ணடையும் சுவாககாதி பலன்களையும் பா ரிககருமங்களைச் செய்கின்றே னென்னும் அபிமான கதையும் விட்டு அநக யாச முதலியவற்றை எவரும் செய்கல வேண்டுமென்பது பூரவாசாரிபாகுதம் பரமேசுவரனான வெனக்கும சமமதமான காம ஃ

பகவான் தாமத கருமத தியாகத்தைக் கூறல்

கோத்தியுடைய அருச்சுன¹ ரித்தியம் முறைபாகச செபகற் குரிய காய கருமகதை யொருவன் உனமசகரைப்போல விபரீத புத்திபால செய்பா கொழிவதை சாமதத தியாகமென்று சாஸ்திரங் கூறுகின்² மது ௧

யாகம தானம் தவமென்னுங் கருமங்களை இவற்றை யான செய்கின்றே னென்னும் காத்கிருத்தவ அபிமானத்தை விட்டும் சுவாககாதி பலத்தை விரும பாது உ செய்தல வேண்டுமென்பது பரமேசுவரனது சமமதமும் பூரவாசாரியரது சமமதமுமாமென

காமிய கருமங்களாலும் மனததூடமை யுண்டாவதாம் அததூயமை போக சித்திகுத காரணமா யிருப்ப தன்றி ஞான சித்திகுத காரணமா யிருப்ப திலை யாம், நிஷ்காம கருமங்களா லுண்டாகும் மனததூயமையோ போக சித்திகுத ஞான சித்திகுத காரணமா யிருப்பதாமென்பதங் குணாதற்பாலத

ரித்தியம் முறைபாகச செயதற்குரியதாய் கருமம் நித்திய கருமம் நித்திய கருமம் - அக்கினிஹோத்திரம் சந்தியாவந்தன முதலியனவாய் நித்திய கருமத்தைத் தியாகமசெபதல வேண்டுமென்பவா சாய்கிய நூலாராவா அவா காமிய கருமந் தோஷ முடையதாவதுபோல நித்திய கருமமும் தோஷமுடைய தாம், நித்தியகருமஞ் செய்யுமபோது நெல் முதலியவற்றைக் குத்துவதாலும், யாகசாலையைச் சுத்தஞ் செய்வதாலும், அக்கினியில் ஹோமஞ் செய்வதாலும் பிராணிகட்குத் துண்ப முண்டாகின்றது, அதனால், காமிய கருமத்தை விடுதல போல நித்திய கருமத்தையும் விடுதல வேண்டும், சித்த சுத்தியின் பொருட்டுக் காயத்திரி முதலிய மந்திர ஜபஞ் செய்தல வேண்டும், அதனால், சித்த சுத்தி யுண்டாவதாமென்று கூறுகின்றனா காயத்திரி முதலிய மந்திர ஜபம்போல நித்திய கருமமும் சித்த சுத்தி தருவதாமென்னு முணாவில்லாமையாலே அவா³ அங்ஙனங் கூறுகின்றனா அவா வேதவிகிதமான நித்திய கருமத்தில நிஷித்த வுணாவும், அநாதத்ததிருக் காரணமாகாத அதில் அநாததகாரண வுணாவும், தருமான அதில் அதரும் வுணாவும், அனுஷ்டானஞ் செயதற்குரிய அதில்

பகவான் இராசத் கருமத் தியாகத்தையும் சாததுவிக் கருமத் தியாகத்தையும் கூறல்

அருச்சுனா! சிந்திய கருமத்தைச் செய்வதால் சரீர நகிறகு வருத்தமுண்டாகின்றதென்ப துணர்ந்து, அதனைச் செய்வா தொழிவது சந்தேக மின்றி இராசக்க தியாகமாம் மறுமையிலே சித்திகடும் சுவாககாதி பலத்தி லாசையும் இக் கருமத்தை யான செய்கின்றே னென்னும் காகதிருத்துவ அபிமானமும் ஒழிபுமபடி செய்யத்தக்க நித்திய கருமத்தை இது யான செயற்குரியதே யென்று கருதிச் செய்வது சாததுவிக் தியாகமாம் §

பகவான் சாததுவிகத் தியாகமுடையானது தன்மையைக் கூறல்.

அருச்சுனா! வேதங் கூறும் விகி ரிஷேதங்களுள் யாடுகொன்றன கண்ணும் ஐயப்பாடு சிறிதுமில்லாது குற்றமற்ற தகத்துவ ஞானியும் சாததுவிகத் தியாகியுமா யிருப்பவன் இன்ப முண்டாகற்குக் காரண மாய சோபன கருமத்தில் பிரியதகையும் துன்பமுண்டாதற்குக் காரண மாய அசோபன கருமத்தில் அபிரியதகையும் விட்டிருப்பன் §

இஃதனுஷ்டானஞ் செய்தற் குரிய தன்மென்னுமுணர்வு முடையவராய், நித்திய கருமத்தை விடுத்தற் குரியவ ராயினரெனக்

சாங்கியா தாமத குண ரூபமான விபரீத புத்தியால் நித்திப கருமத் தியாகஞ் செய்கலின், அது தாமதத் தியாகமாயிற்றெனக்

§ முற்கூறிய விபரீத புத்தியில்லாதும் சித்தசத்தி யில்லாது முள்ள கருமா திகாரி நித்திய கரும மனைத்தும் துக்க சாதனமா மென்று கருதி, அவற்றைச் செய்வதா லுண்டாகும் சரீர வருத்த பயத்தாலே அவற்றைச் செய்வா தொழிதல் இராசத்த தியாகமாம் துக்கம் இராசத் குண வடிவமாகலின், இத் தியாகம் இராசத்த தியாகமாயிற் றெனக் துவ விராசத்த தியாகமுடையவன் சாதது விகத் தியாக முடையவ னடையும் ஞான நிஷ்டை வடிவப் பயனை யொருபோது மடைவ தில்லையாம்

பலத்தி லிச்சையும் அபிமானமுமின்றி நித்திய கருமத்தைச் செய்தல் சாதது விகத் தியாகமாம்

பலத்தி லிச்சை யின்மையும் அபிமான மின்மையும் சாததுவிக் குண வடிவ மாகலின், இத்தியாகம் சாததுவிகத் தியாகமாயிற் றெனக்

¶ சாததுவிகத் தியாக முடையவன் சதத்துவ குணம் மிகுதியாக விளங்கப் பெற்றிருத்தலின், தத்துவஞானியாகி வேதங் கூறும் விகி ரிஷேதங்களுள்

பகவான் கருமப் பிரலிததிக்கு காரணமாய இராகத துவேஷங்கள் தத்துவ ஞானியின்க ணிலலாமையால், அவனுக்குச் சாவ கருமங்க ளின் பரித்தியாகம் சம்பவிகதும்; அஞ்ஞானிக்குச் சாவ கருமங்க ளின் பரித்தியாகம் சம்பவியாதேனக கூறலு

அருச்சுனா! இவ்வுலகத்கில் ஒருவா தேகாபிமானத்தோடுங் கூடி பிருப்பாராயின, அவரால் புண்ணிய பாவமென்னு மிருவினைக் ளும் முற்றும் நீக்கப்படுவன வல்லவாம், அவா பந்தத்திற்குக் காரண மாய கருமத்தின் பலனைத் தியாகஞ் செய்து விடுவாராயின, தியாகஞ் செய்ததற்குக் கூடாத கரும மனைத்தையும் தியாகஞ் செய்தவ ராவ ரென்று கூறுதற் குரியவராவா !

யாதொரு சந்தேகமு மின்றி, சோபன கருமத்தில் பிரிபமும அசோபன கருமத் தில் அபிரியமு மில்லா திருப்ப னென்பதா

(1) நித்தியகருமம் சித்த சத்தி தருவது வாயிலாக ஆதம சாட்சாதகாரத்திற் குக் காரணமா யிருத்தலின், அது சோபன கருமமாம் (2) காமிய கருமமும் நிஷித்த கருமமும் பந்தத்திற்குக் காரணமா யிருத்தலின் அவை அசோபன கருமமாம் சாட்சாதகாரம் பிரத்தியட்சம்

நித்திய கருமத்தைப் பலத்திலிச்சையும் அபிமானமு மின்றிச் செய்யும் சாத்தவிகத் தியாசி சத்துவ குணத்தின் மிகுதியால் தத்துவ ஞானியாய்போது சாவ கரும ரகிதஞ் வளைவதுதலின் அவனுக் கொரு கருமத்தில் பிரீதியும் மற்ற றொரு கருமத்தி டப்பிரீ சிய முண்டாவ தில்லையா மென்பதிங் குணாதற் பால தாம்

| தேகாபிமான முடையவா இராகததுவேஷமில்லாதிருப்பதுகூடாதாகலின், அவா கருமங்களை முற்றும் விடுவது முடியாதாம், அவா தாம் செய்யும் கருமங் களைப் பயனை விரும்பாது செய்வாராயின, அவரும் தியாகியே யென்று கூறுதற் குரியவராவ ரென்பதாம் இங் கு ஞானி தேகாபிமான மில்லாதவனு யிருப்பன அஞ்ஞானி அஃதுடையவனு யிருப்ப னென்ப துணாதற் பாலதாம்

கருமத்தியாகம் ஞானிக்கல்லது அஞ்ஞானிக்குச் சம்பவியாதாம், அங்ஙன மாக, இங் கு அஞ்ஞானியைத் தியாகியென்று கூறுவது உபசார வழக்காலா மெனக்

தேகாபிமான முடையவால் ஆதமஞான மில்லாத கருமி பலத்தி லிச்சை யின்றிக் கருமத்தைச் செய்யின், அவன் கெண்ண சநியாசியாம், தேகாபிமான மின்றிப் பரமாத்ம சொரூபமாய் விளங்கும் ஞானி யாதொரு கருமத்தையு முண் னையிற் செய்யாமையின் அவன் முக்கிய சநியாசியா மெனக்

பகவான் கௌண சந்நியாசிக்ரும முக்கிய சந்நியாசிக்ரும கருமபலத்
தியாகம் சமமா யிருப்பினும், அவலிருவாக்ரும வரும் பயன்
வேவவேறேயா மெனல

அருச்சுனா ! பாவமும் - புண்ணியமும் - இவ்விரண்டுங் கூடிக்
கலந்த மிசிரமுமாகக் கருதுகின்ற கருமங்கள் மூன்றும், அம்மூன்ற
கருமங்களும் அவற்ற லுண்டாகின்ற முடிந்த பயனாகிய அநிஷ்டம் -
இஷ்டம் - மிசிரங்களாய் சரீரப் பிராப்திகளும் பொன்னும் ஸ்ரஷ்டமும்
போலக் காரண சாரிய வடிவமா யிருப்பனவாம், இம் மிதகையான
சரீரப் பிராப்திகள் ஆதம் சாட்சா தகார நிலலாதவராப் கௌண சந்நி
யாசிகட்கே அவாகம் மரணத்திற்குப் பின் வருவனவாம், ஆதம்
சாட்சா தகாரமுடையவராய் முக்கிப் சந்நியாசிகட்கு அச் சரீரப் பிராப
திகள் அவாகம் மரணத்திற்குப் பின் மீண்டு முள்ளனவாகத் தோன்ற
வாம் *

கருமஞ் செய்வதற்குக்காரணமாயுள்ள அநிஷ்டானமுதலிய ஐந்துபதாத்த
தங்களின் தாதான்மிய அபிமானமே அஞ்ஞானிகள் கருமஞ் செய்
வதற்குக் காரணமாமெனப் பகவான் கூறும்
(தாதான்மியம் - ஒருமைப்பாடு)

அருச்சுனா ! கன காரணமாயுள்ள அஞ்ஞானம் கெடுமளவும்
பெருகி வருகின்ற இவ்வுலகத்திலே உயாவாய் ஈனமையைத் தருகி
ன்ற புண்ணிய கருமங்களும் காமவாய் ஈனமையைத் தருகின்ற பாவ

* கனமமும் சனமமும் பொன்னும் பணியும் போலக் காரண சாரிய வடி
வமா யிருக்கின்றன, சனமம் தத்துவத்தை யறியாதாக்கனறி அநிந்தவாக்ரு
வருவ தில்லையா மெனப்பாம்

கௌண சந்நியாசிகட்கு ஜனம் காரணமாய் அவித்தை காம கருமங்கள்
தத்துவ ஞானத்தால் நசியாடையால் பிறப்புண்டாகின்றது, முக்கிய சந்நியாசி
கட்கு ஜனம் காரணமாய் அவித்தை முதலியன தத்துவ ஞானத்தால் நசித்துவிட
டமையால் பிறப்பு வருவ தில்லையா மெனப்பதிங் குணாதற்பலாதாம்

பாவத்திற்குக் கிஷ்டப்பலமாம் புண்ணியத்திற்கு கிஷ்டப்பலமாம், இவ்விரண்
டற்றும் மிசிரப்பலமாம் (1) அநிஷ்டப்பலம்-பசு பட்சி முதலிய சரீரப் பிராப்தி
யாம், (2) இஷ்டப்பலம் தேவாதி சரீரப் பிராப்தியாம், (3) மிசிரப்பலம் மனுட

கரும்புகளுமாகிய சாவ சருமங்களைபும் அஞ்ஞானிகள் செயதற பொருட்டுச சாங்கிய சாஸ்திரத்திலே யான கூறிய அதிஷ்டான முதலிய சாகன மைநதனையும் நீ இப்போது உணருமா நெடுததுக கூறுகின்றேன், கீடகக கடவாய *

அவ வதிஷ்டான முதலிய ஐந்து சாதனங்க ளினை யெனப் பகவான் கூறல (சாதனம் - காரணம்).

அருசகனா¹ அதிஷ்டானமாய ஸதூல சரீரமும், கருமங்களைச் செய்யும் அகங்காரவடிவக கருதாவும், மன முதலிய பல வகையாய சரணமும், பிராணத்தி வாயுக்களால் வேறு வேறாக வருகின்ற சேஷடைகளும், இத்தூல சரீர முதலியவற்றினம் தனது கிசுக்கு செய்கின்ற தெய்வங்களின் வகையொன்று மாகக் கரும் காரணங்கள் ஐந்தாம்[†]

* பிரஹ்மநாத வடிவ நிரதிசய புருஷாததத்தை யடைதற பொருட்டும், ஜனன மரணத்தி சாவ துக்க நிவிாதகியின பொருட்டும் பெறுதற்குரிய ஜீவப் பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானத்திற்கு உபயோகாயுள்ள சிவவணத்தி சாதனங்களைக் கூறும் சாஸ்திரம் சாங்கிய சாஸ்திரம் அஃது உபரிஷத்தாய அதிவிதீய ஆனமப் பிரதிபாதனத்திலே தாற்பரிய முள்ள அது கரும் காரணமாய அதிஷ்டான முதலியவற்றைக் கூறுதல் அசங்கானமாவின்னும் கரும் சம்பந்த மின் மைபைத் தெரிவித்தற பொருட்டாமென.

† கரும் காரணங்கள் அதிஷ்டானமும், கருததாவும், கரணமும், சேஷடையும தெய்வம் மென ஐந்தாம்

(1) பஞ்சீகிருத பூதங்களின் காரியமாய இச்சை துவேஷம், சுகம், துக்கம், ஞான முதலிய தருமங்கள் வெளியாதற கிடமாயுள்ள ஸதூல சரீரம் அதிஷ்டானமாம், (2) அபஞ்சீகிருத பூதங்களின் காரியமாய நான கருததாவென்ற பிமான முடைய அகங்காரம் கருததாவாம் (3) அபஞ்சீகிருத பூதங்களின் காரியமாயுள்ள சுரோத்திரத்தி ஞானேந்திரிய மைந்தும் வாக்கத்தி கனமேந்திரிய மைந்தும், மனமும் புத்தியுமாக வுள்ள பன்னிரண்டும் கரணமாம், (மனமும் புத்தியும் அகங்கார விருத்தி விசேஷமாம், சித்தம் மனத்திலாதாகத்தமாம்) (4) அபஞ்சீகிருத பூதங்களின் காரியமாயுள்ள பிராணத்தி வாயுக்களின் தொழில் சேஷடையாம், (5) ஸதூல சரீர வடிவ அதிஷ்டான முதலியவற்றையெங்கும் தேவதை தெய்வமாய அதிஷ்டான வடிவ ஸதூல சரீரத்திற்குத் தெய்வம் பிருத்தியாம் கருததா வடிவ அகங்காரத்திற்குத் தெய்வம் உருத்திரமும், சுரோத்திரம் - துவக்கு சடசு - ரசனம் - கிராண

பகவான் அதிஷ்டானம் கருத்தா முதலிய வைநதுமே சாவ
கருமங்கட்குங் காரணமா மெனல்.

பகைவாதம் வனமையை யழிக்கும் நீண்ட விலை யுடைய
அருச்சுனா! இவவுலகத்தில் யாவரும் கமது வாக்காலாவது மனத்தா
லாவது காயத்தாலாவது நல்வினை - தீவினை பென்னு மிரண்டனுள்
ஒன்றைச் செய்யத்தொடங்குவ காலத்தில் முற்கூறிய அதிஷ்டானம்
கருத்தா முகனிய ஐந்து காரணங்களும் அவாககு வேண்டும்

மென்னும் ஞானேந்திரிய மைந்தனுள், சுரோததிரத்திற்குத் தெய்வம் திககாம,
துவக்கிற்குத் தெய்வம் வாயுவாம், சடசுவிற்குத் தெய்வம் சூரியமும் ரசனத்திற
குத் தெய்வம் வருணமும், கிராணத்திற்குத் தெய்வம் அசுவநியாம், வாக்கு
பாதம் - பாணி-பாயுரு உபஸ்த மென்னும் கருமேந்திரிய மைந்தனுள் வாக்கிற
குத் தெய்வம் அக்கினியாம், பாதத்திற்குத் தெய்வம் இந்திரமும், பாணிகுத்
தெய்வம் உபேந்திரமும், பாயுருவிற்குத் தெய்வம் மித்திரமும், உபஸ்தத்திற்குத்
தெய்வம் பிரஜாதிபதியாம், மனத்திற்குத் தெய்வம் சந்திரமும், புத்திக்குத்
தெய்வம் பிருகஸபதியாம், பிராணன் அபாணன் வியாணன் உதானன்-
சமானன்னெனும் பிராணாதி வாயுவைந்தனுள், பிராணனுக்குத் தெய்வம் சத்தி
யோஜாதமும், அபாணனுக்குத் தெய்வம் வாமதேவமும், வியாணனுக்குத் தெய்வம்
அகோரமும், உதானனுக்குத் தெய்வம் திறுநுஷ்டமும் சமானனுக்குத் தெய்வம்
சசானமும்.

இங்கு கூறிய அதிஷ்டானம், கருத்தா, காரணம், சேஷ்டை, தெய்வ
மென்னு மைந்தம் அநாண் வடிவமும் பெளதிகமும் மாயா கற்பிதமுமா மென
பதிவ குணாதற்பாலதாம் அநாண் ஆன வல்லாதது, பெளதிகம்-பூதகாரி
யம், மாயா கற்பிதம் மாயையால் சேதனத்தில் மிததையாகத் தோன்றுவது

* யாவரும் வாக்கு மனம் காயமென்னு மூன்றனுள் யாதேனு மொன்றால்
யாதேனு மொரு கருமத்தைச் செய்யத் தொடங்கும்போது, அவாககு அதிஷ
்டான முதலிய ஐந்து காரணமும் அததியாவசியமாக வேண்டும் அவற்றை,
ஒன்று குறையிலும் அவா யாதொரு கருமத்தையும் செய்தல் முடியாதென்ப
தாம் வாக்காறசெய்யும் கருமம் பேசுதல், கூவுதல் முதலியனவாம், மனத்தாற
செய்யுங் கருமம் நினைத்தல் நிச்சயித்தல் முதலியனவாம், காயத்தாற செய்யுங்
கருமம் ஓடல் உலாவல் முதலியனவாம்.

பிராணிகள் பிழைத் திருத்தற்குக் காரணம் யுள்ள உசுவாசம்-நிசுவாச
முதலிய கருமங்களும் அறம்பாவங்களின் காரியமாயிருத்தலின், அவையும் நல்

பகவான் அதிஷ்டான முதலிய ஐந்த னிருபணத்தின் பயனை ஆதமா
வைக காததாவாகக் கருது முடரை யிகழவது
வாயிலாகக் கூறல்

அருச்சுனா ! முற கூறியவாறு அதிஷ்டானம் கருதகா முகலிய
ஐந்து காரணங்களாலு முண்டாகின்ற நலவினை-சீவினை பிராணடைபும
செய்கின்றவன உணமையாக யானே பலலாமல் கருமங்களுக்கு வேறு
காரண மில்லை யென்று அசங்க உதாசீன வடிவமா புள்ள ஆதமா
வைக கருததாவாக அறிகின்றவன, கானுபயுமாறு உளவாவாறு
ஆதமாவை யறியாதவனாவன, குரு சாஸ்திர வாயிலாக வுண்டாகும்
பஞ்சுதறிவென்னும் விவேக மில்லாதவனுமாவன ||

ஆதம் ஞானி எக கருமத்தையு முண்மையிற் செய்வ தினமையின்,
அவனைக் கருமபலம் பற்றவ தில்லையா மெனப் பகவான் கூறல்.

அருச்சுனா எந்த விவக கன னுடம்பை யாமெனப்ப கருதும்
விபரீத புகதி நீங்கியவன யிருக்கின்றானே, எந்த விவேக

• || எவன் சாவ கருமங்கட்கு அதிஷ்டான முதலிய ஐந்துமே காரண
கருததாவாக விருக்கின்றனவெனப் துணராத அவற்றிற்குக்கருத்தா ஆதமாவா
மென மூணாநது, அஃதங்க வதாசீன வடிவா யிருக்கின்ற தென்பதை
அறியா திருக்கின்றானே அவன் மூடனாவன, தாமதியாவன, குரு சாஸ்திர
வாயிலாக வுண்டாகும் விவேக மில்லாதவ னாவெனப்பதாம்

ஜலம் கண்ணாடி முதலியவற்றிற் பிரதிபிம்பித்தது, அவற்றை விளங்கச்
செய்யும் சூரியனை அவற்றோடு அபேதமாகக் காணும் மூடா சூரியன் நீரில்
விழுந்து தத்தளிக்கின்றான், கண்ணாடி யுள்ளே புகுந்நிருக்கின்ற நென மூணா
வதுபோல, அதிஷ்டான முதலியவற்றிற் பிரதிபிம்பித்தது, அவற்றை விளங்கச்
செய்யும் ஆதமாவை யவற்றோடு அபேதமாகக் காணும் அவ்வேகிகள் ஆதமா
கரும் கருததாவாக விருக்கின்றது அதன் பலனை யனுபவிக்கின்ற தென
மூணாநது, அதனால் ஜனமாத் துக்கத்தை யனுபவித்தது வருகின்றன ரென்பதிங்
குணாதற்பாலதாம்

நித்தியாநித்தியவஸது விவேக முதலியன வில்லாதவா மயங்கிய புத்தி
புடையவரா யிருத்தலின், அவா சச்சிதானந்த அசங்க உதாசீன ஆதமாவை நான்
கருமத்தைச் செய்கின்றேனென்று கரும் கருததாவாக வுணாநது, சரீர வடிவ
அதிஷ்டான முதலியவற்றிற்கும் ஆதமாவிற்கு முள்ள வேற்றுமையை யுண
ராது, வாதை பலவற்றை மாறா தடைநது வருகின்றன ரென்பது மிகவுணாதற்
பாலதாம்

தனது அநககரணம் எவ்வகைதான் கரும கடுகோடும் சம்பந்தப்படுத்த வில்லாதவனா யிருக்கின்றானோ, அந்த விவேகி இவ் வுலகனைத்தையும் அழித்தானாயினும் அந்த லவனுக்கு யாதொரு பாவமு முண்டாவ தில்லையாம், அவன் தான் உலகனைக்கைபும அழித்ததனா லுண்டாகும் பழியையு மடைவ தில்லையா. ஆதலால் ஞானகதினை மகிமை பிவ்வா யிருத்தலை நீ சிந்தனை செய்து உணரக் கடவாய் *

* எந்த விவேகி தன் தேகத்தில யானென்னும் பாவனையை யொழித்து யான கருத்தா வென்னும் விபரீத புத்தி யில்லாது கருமஞ் செய்வதன்களை தன் புத்திமைச் செலுத்தாது தனது ஆதம் சொருபமாக விருக்கின்றானோ, அவன் ஞானியாவான் அவன் யான அசங்கனென்னும் ஞான முடையவனா யிருத்த லின், உண்மையில் யாதொரு கருமத்தையும் செய்வ சில் ளாவன், அவன் உலக நோக்கத்தால் உலகனைத்தையும் அழித்தவனாகத் தோன்றுவானாயினும் அவனை அதனா லுள்ளவாகும் பாவமும் பழியும் பற்றுவ தில்லையாம் இவ் வுலகனைத்தையும் அழித்தானாயினும் எனற உமமை 'மறப்பினு மோத்தக கொளலாகும்' எனனும் திருக்குறளி லுள்ள உமமைபோ லெதிராமறை உமமையாம் ஆகவே, ஞானி கரும் சாட்சியாய் விளங்குதலின் யாதொரு கருமத்தையும் செய்வ தில்லையாம், அங்ஙனமாயினும் ஞானி இவ்வுலகனைத்தையும் அழித்தானாயினும் அத னால் அவனுக்கு பாவமும் பழிபு முண்டாவ தில்லை பா மென்பது தத்துவ ஞான தின் மகிமைமை விளக்குதற் பொருட்டா மென்க

ஞானி அதிஷ்டானம் (தேகம்) முதலியனவே கருமங்களுக்குக் காரண கருத்தாவாக விருக்கின்றன யான அவற்றிற்குச் சாட்சியாய், அசங்கனாய், காரண காரிய ரகிதனா யிருக்கின்றேன, கருமங்களின் காரண கருத்தாவான அதிஷ்டான முதலியன என்னிடத்துக் கயிறின்க ணைவுபோலக் கற்பித்தா யிருக்கின்றன அவை யானல்ல, என்னைத் தவிர அவை யில்லை யானென்போதும் ஏகரூபனா யிருத்தலால், எதுவு மென்னிடத் தில்லை எதனிடத்தும் பானிலில் யெனப் புணர்ந்து தன்மயமாகவே யிருத்தலின் அவனைப் பழி பாவம் புண்ணியம் புகழ் முதலிய துவருதுவகளுள் எத் துவருதுவமும் அக்கினியைக் குளிர்ச்சி பற்றாமையோடப் பற்றுவ தில்லையாமென்பதும் ஐங்கா அஜாதசத்தரு பிரக் லாதா விதூர - பீஷமா முதலாயினோ தமது கருமங்களைச் செய்தும் செய்யா தவரேயாயினா, அதற்குக் காரணம் அவர்கள் தத்துவஞானிகளா யிருந்தமையேயாமென்று புராணங்கள் ஆங்காங்குக் கூறுவதும், இக்கீதாசாஸ்திரம் அஞ்ஞானிக்கு அவன் செய்த கருமத்திற் கேற்றவாறு பழி பாவம் - புண்ணியம் புகழ் முதலியன வுண்டாகின்றன அவற்றால் அவன் ஜன்ன மாணதிகளை யடைந்து துன்புற்று வருகின்றான், ஞானி கரும் சாட்சியாய் விளங்குதலின், அவனுக்குக் கரும் காரியமான பழி பாவம் முதலியன உண்டாவ

கருமங்களின் காரண கருததாவா யிருப்பன அதிஷ்டான முதலிய ஐந்துமேயாம்; ஆதமாவிற்கு கரும சம்பந்தம் சிறிது மில்லையா மென் றருளிச செயத பகவான் அவற்றை வேறுவகையாக அருச்சுனன் புத்தி திடமாத்ற பொருட்டுக் கூறல

அருச்சுனா ! ஞானமும் ஞேபமும் ஞாதாவுமாயுள்ள இம் மூன்று வழியில் கருமங்களைச் செய்ய விகிக்கின்ற வேக விகியி னியலபு நிலைபெற நிருபபகாம, செய் பாடு பொருளென்னும் கரும மும், அதனைச் செபகின்ற கருததாவும், அருனைச் செய்கற்குரிய கரு விபுமாயுள்ள இம் மூவகைக் குறியில் கருமங்களின் முடிவு நிலைபெற நிருபபதாம் இன்னும் சிலவற்றைச் கரும காரணமாகக் கூறுகின் றேன, அவற்றையும் நீ கேட்கக் கடவாப * (கருவி - காரணம்)

தில்லையாம், அவற்றால்வன ஐனனமாணதிகளை யடைந்த துன்புறுவதில்லையா மென்று கூறுகின்ற தென்பதும் இவகுணாதற் பாலனவாம்

* கடத்தை யானநிந்தேன எனபுழிக் கடமென்பது அறிபடு பொரு ளென்னும் ஞேபமாம், அறிவென்பது ஞானமாம், பானென்பது அறிவா னென் னும் ஞாதாவாம் ஞாதா வென்பது பரிஞாதாவென்றும் கூறப்படும ஞானம் ஞேபம் ஞாதாவென்னு மூன்றும் கருமங்களைச் செய்வதற்குக்காரணமாம் கருவி கருமம் கருததாவென்னு மூன்றும் கருமங்களுக் காகிரியமாம் கடத்தை யான திகிரியால் செய்தே னென்புழிக் கடமென்பது செயப்படுபொருளென்னும் கருமமாம் திகிரியா லென்பது கருவியாம் திகிரி - சககரம்

ஞானம் ஞேபம் ஞாதாவென்னும் மூன்றும் கருமப் பிரவாததகமாயும் கருவி - கருமம் - கருததாவென்னு மூன்றும் கருமாகிரியமாயு மிருக்கின்றன, ஆதமா அசங்கமா யிருத்தலின், அது கருமப் பிரவாததகமாவதும் கருமாகிரிய மாவது மில்லையாம், அதனால், அதனைக் கருமபல னடைவதில்லையென்பதாம் இவ்வுக் கருவி யென்றது ஞானேந்திரியம் - கருமேந்திரியம் அந்தக்காரண மென்பனவற்றை, ஞாதாவென்றது சீவனை

ஞானம் ஞேபம் ஞாதா வென்னு மூன்றனுள் ஒன்றிலதாய வழி மற்றவை கருமப்பிரவாததகமாவ தில்லையா மென்றும் கருவி - கருமம் - கருததாவென்னு மூன்றனுள் ஒன்றிலதாயவழி மற்றவை கருமாகிரிய மாவ தில்லையா மென்று மிகுணாதல் வேண்டும்

ஞானதி மூன்றையும் கரணதி மூன்றையு மருளிச செயத பகவான்
ஞான முதலியவற்றை, ஒவ்வொன்றும் சத்துவம் - இரசச - தம்சென்னு
முககுண சம்பந்தத்தால், மும்மூன்று வகையாமெனக் கூறல்

அருசசுனா¹ நிறைந்த ஞானமும், கருமமும், அக கருமத்தைச்
செய்யும் கருக்தாவும், விஷயங்களை யழுந்த அறியும் புத்தியும், திருதி
யும், விளங்குமா நுண்டாகும் சுகமும் எனமு கூறப்படுவன வற்றை
ஒவ்வொன்றும் முன்னா யான (14-வது 17-வது அத்தியாயங்களில்)
கூறிய சத்துவம் - இரசச - தம்சென்னும் முககுணத்தின் சம்பந்தத்
தாலே மும்மூன்று வகையாம் அவற்றின் தன்மைகளைக் கூறுகின்
றேன, நீ கேட்கக்கடவாய

பகவான் தாம் கூறியவற்றுள் ஞானத்தை மூன்று வகையாகக் கூறத்
தோடங்கி, சாத்துவிக ஞானத்தின் சொருபத்தைக் கூறல்.

அருசசுனா¹ அதிகாரி புருஷா ஆந்தமாப, சித்கனமாப, யாண்
டும கட கலசாதிப பலவிதமாய விரிந தழியு மியலுள்ள பிரதிவி-
அப்பு - தேயு - வாயு ஆகாயமென்னும் பூதபஞ்சகத்தளை ஒவ்வொன்
றிலும் பொன்று (அழியா)ப பொருளென்னுங் கூடஸத நித்தியமாய
எகரசமாபிருக்கும் அதவிதீய பிரத்தியகாத்மாலை அஃதுள்ளவாறே
அறியு மறிவினை இது கொள்ளாத கக்கதன்று, இது கொள்ளாத கக்கதா

* நிறைந்த ஞானமெனப் திகுப பிரத்தியட்ச முதலிய பிரமாணங்களா
லுண்டாகும் பதாததங்களின் விளக்க வடிவ அந்தக்கரண வீருத்திவடிவ
ஞானமாய், புத்தியெனப்பது இங்குச் சித்தனை - ஸமிருதி முதலியனவாம்
திருதி - தைரியமாய் பகவான் 14-வது அத்தியாயத்தில் சத்துவ முதலிய
குணங்கள் பந்த காரணம் மென்று கூறியது குணதீதென்னெனும் சீவன முத
தனது தன்மையை நிரூபித்தற பொருட்டா மென்றும், 17-வது அத்தியாயத்
தில் சத்துவ குணமுடையார் தேவரை யடைவ்வென்றற ரெடக்கத்தனவற்றைக்
கூறியது அதிகாரி புருஷா இராசத் தாமத் ஆகார முதலியவற்றை யொழித்துச்
சத்துவ ஆகார முதலியவற்றை மேற்கொள்ளல் வேண்டுமென்னும் பொருட்டா
மென்றும், இப்பதினெட்டா மத்தியாயத்தில் சத்துவ முதலிய குணங்களைக்
கூறுவது இயல்பாகவே குணதீதமாய் அசங்கமாயுள்ள ஆதமாவிற்குக் கிரியை-
காரகம் - பல மெனப்பவற்றோடு சிறிதும் சம்பந்த மின்றெனப்பதை யுணர்த்துதற
பொருட்டாமென்று மிககுணாதலவேண்டுமே இதனால் கூறியது கூறலென
னு குற்ற முண்டாகாமை யுணாக் கிரியை தொழில், காரகம் - செய்வது

மென்னும் பேத புத்தி உண்மையி லிலலாத பெரியோர் சாத்துவிக ஞானமென்று கூறுவர்.

பகவான் இராசத ஞானத்தின் சோருபத்தையும் தாமத ஞானத்தின் சோருபத்தையுங் கூறல்.

அருசுகூ¹ அநதிகாரி புருஷர் தமமுள வேற்றுமை யுடையன வாயுள்ள இவ் வுடம்புதோறும் அகண்ட ஏகரசமாயுள்ள பிரதயகாத் மாவை அஃதுள்ளவாறே அறியாது, அந்தக்கரண தாமமாயுள்ள சுக துக்க முதலியவற்றின் வேறுபாட்டால், சரீரநீதோறும் வெவ்வேறாக அறிவது இராசதஞானமாம்; அங்ஙனமன்றி, உடம்பனைத்திலும் ஞான வடிவமாய் அகண்ட ஏகரசமாயுள்ள பிரதகியகாதமாவை அஃதுள்ள வாறே அறியாது, ஓருடம்பிலும் ஓருரிலுள்ள விககிரகத்திலும்² முறையே ஆதமா இவ்வுடம்பளவாகவே யிருப்பது, ஈசுவரன் இவ்விக்கிரக வளவாகவே யிருக்கின்றான், இதக்க வளவிற்கும் இவ்விக்கிரக வளவிற்கும் வேறாக ஆதமா இல்லையாம், ஈசுவர னில்லையாமென நறிவது தாமத ஞானமாம். †

* ஞானநாதமாய், தமமுள பேதமுடைய சாவ பூதங்களிலு மிருப்பதாய், கூடஸ்த நித்தியமாய், ஏகரசமாயுள்ள அதவிதீய பிரததிகாதமாவை யுள்ளவா நதிகாரிபுருஷன் உணருமுணாவே சாத்துவிக ஞானமா மென்பதாம் எனவே, இஃதொழிந்த ஞான மனைததும் இராசத தாமத ஞானங்களாமாகலின், அவை சமசார காரணமா மென்ப பெறப்பட்டவாறாக

† சுக துககாதிகள் சேதனத்தின் சாயை அல்லது பிரதிபிம்பத்தோடு கூடிய அநதக்கரணத்தின் தாமங்களாம், சுக துககாதிகளின் வேறுபாட்டால் அநதக்கரணம் பலவாயிருக்கின்றன , சேதனவடிவ ஆதமா பலவாக விருப்ப தில்லை; அஃதெப்போதும் அகண்ட ஏகரச சிதாநத வடிவமா யிருப்பதாமென்பதை ஞான சாஸ்திரவிசாரவாயிலாக அறியாதவருள சிலா சுக துககாதிகளை ஆதம் தாமமாகக் கொண்டு, சுக துககாதிகளின் வேறுபாட்டால் ஆதமா பலவா யிருக்கின்றதென் றதனைப் பலவாக உணர்கின்றனா, அவா அவ்வா றுணாவது இராசத ஞானமாம். ஆதமா ஞானவடிவமாய் அகண்ட ஏகரசமா யிருப்பதாமென்பதை ஞான சாஸ்திர விசார வாயிலாக அறியாதவருள சிலா சீவ ஈசுவர பேதம் அவித்தை - மாயை யென்னு முபாதிகளால் கற்பிதமாயிருக்கின்றது, உண்மையில் சீவ ஈசுவர பேத மின்றென்பதை யறியாமையால், ஆதமா தேக வளவாக விருக்கின்றது, அவ்வள விற்கு வேறாக அஃதில்லை, ஈசுவரன் விககிரக வளவாக விருக்கின்றான்; அவ்வள விற்கு வேறாக அவனில்லை யென் றதனைப் பலவாக வுணர்கின்றனா; அவர்வ்வா

சாத்துலிக ஞானம், இராசத ஞானம், தாமத ஞான மென்பவற்றின் சொரூபங்களைக் கூறி, அவற்றுள் சாத்துலிக ஞானம் மோட்ச சாதனமாயிருத்தலின் கொள்ளத்தக்கதாம்; இராசத ஞானமும் தாமத ஞானமும் பந்த சாதனங்களாயிருத்தலின் தள்ளத் தக்கனவாமென்று குறிப்பித்த பகவான் கருமம் சத்துவ முதலிய குண பேதத்தால் மூவகையாமென்று கூறத் தொடங்கி, அக்கருமங்களின் சொரூபங்களைக் கூறல்.

சாத்துலிக கருமம்.

அருச்சுனா ! நிஷ்காம புருஷர் எமக் கொப்பா யிருப்பவ ரொரு வரு மிலரென்னுங் கெடுதலில்லாத அகங்காரமும், இனி யாம் கரும பலத்தை யனுபவிப்போ மென்னுங் கருமபலத்தி லிச்சையும், மனைவி-மக்கள் முதலாயினோ ரிடத்தும் காணி - மனை முதலியவற்றி னிடத்து முள்ள பிரீதிவடிவ இராகமும், பகைவ ரிடத்தும் துஷ்டப் பிராணிக ளிடத்துமுள்ள அபபிரீதிவடிவ துஷ்டமுமாகிய இவற்றுள், ஒன்று மில்லாது செய்யும் யாக - நான - ஓம முதலிய நித்தியகருமம் சாத்துலிக கருமமாம்.

இராசத கருமம்.

சுகாம புருஷர் இனிச சிறப்பாய் வரும சுவர்க்காதி பலன்களி லிச்சையோடும் எமக் கொப்பா யிருப்பவரொருவரு மிலரென்னு மகங் காரத்தோடும் மிகு வருத்தத்தோடு செய்யும் காமியகரும மனைத்தும் இராசத கருமமாம்.

தாமத கருமம்.

காரியாகாரிய மறியாதவர் தாம் நடுங்குமாறு பின்னடையும் அசு பப் பயனும், எவர்க்கும் அவர் வருந்துமாறு தாம் செய்யும் இம்சையும், தமது திரவிய முதலியவற்றின் நாசமும், தமது சாமர்த்தியமுமாகிய இவற்றை, பெரியோர் கூறிய நியாயத்துடனே சாஸ்திரப் பொருள்களை விசாரித் துணர்தல் வாயிலாக உள்ளவா றுணராது அவிவேகத்தால் தமது மேன்மை குன்றுமாறு செய்யுங் கரும மனைத்தும் தாமத கரும மாம். †

றுணர்வது தாமதஞானமாம். இவ்விரண்டு ஞானமும் சம்சார வேதவா மென் பதிங் குணர்தற்பாலதாம்.

† நிஷ்காம புருஷர் - பயனோக்காது கருமஞ் செய்பவர்; சுகாம புருஷர் - பயனோக்கிக் கருமஞ் செய்பவர்; காரியாகாரிய மறியாதவர் - இது செய்யத்

பகவான் கருத்தா சததுவ முதலிய குண பேதகதாஸ் முன்று
வகையாமென்று கூறத் தோடங்கி, அககருத்தாககளின சோருபங்
களைக் கூறல்

சாததுவிச கருதகா

அருச்சுனா¹ கருமபலத்தி விசையைபும சாவ வசனத்தையும்
கனது குற்றமொழிய வொழித்து, யாக - சான - ஓம் முந்லிய கரும
மனைத்தையும் பயனோக்காது செய்ய வேண்டுமென்ற முந்லி யெழுக்கின்ற
முயற்சியோடும் தைரியத்தோடும் பொருநாகி, எப்பொழுதும் கான
செய்யுங் கருமங் காரணமாக வுண்டாகின்ற பேரிழவுகளில் இஃது
இனப சாகனமாம், இது துன்பசாகனமாமென்று கருதி, ஒரு சிறி
தும் விகார மடையாதுள்ள புருஷன் சாததுவிச கருதகாவாவன் ‡

தக்கது இது செய்யத் தகாததென்று னராத தாங் கருதிபவற்றைக் கருகிய
வாறே துரியோதனனபோல செய்பவா யாக் கான ஓம் முதலியவற்றைப்
பயனோக்காது செய்பவாக்கு அவை விஷகா கருமமாம் அஃதாவது சாதது
விக கருமமாம் பயனோக்கிச் செய்பவாக்கு அவை சகாம கருமமாம் அஃதாவது
இராசத் கருமம் மெனக்

(1) காவமென்னு மகங்காரமும் கர பலத்தி விசையும் ஒன்றன்கண்
பிரியமும், பிறிதொன்றன்கண் அபிரியமும் மின்றிச் செய்யுங் கருமம் சாதது
விக கருமமாம் (2) கருமபலத்தி விசையோடும் அகங்காரத்தோடு செய்யுங்
கருமம் இராசத் கருமம் (3) பின்வரும் துக்கம் பிறாக்கு வரும் துக்கம்,
தன் நாமம் தனது சாமாததிய மென்பவற்றைப் பெரியார கூறிய நியாயத்துடனே
சாஸ்திரார்த்தங்களை ஆராயந் துணாதல் வாயிலாக உள்ளவா றறியாமல் அவி
வேகத்தால் செய்யுங் கருமம் தாமத கருமம் மென்பதிங் குணாதற்பாலதாம்

‡ பேறு இலாபம் இழவு நஷ்டம் விவரமடையாமையாவது கரு
மத்தின் பயனை யடைவதால் முகமலாதலும், அடையாமையால் முகங்கூட்புத்
தலும் உண்டாகாமையாம்

கருமபல விசையும் காவவசனமு மின்றி, சுப கருமங்களைப் பயனோக்காது
செய்யவேண்டுமென்ற நெழுக்கின்ற முயற்சியும் தைரியமும் பெற்று, தான்
செய்யுங் கருமங் காரணமாக உண்டாகின்ற லாப நஷ்டங்களுள் முறையே
சுக்குக்கமும், முகமலாதலும் கூட்புதலும் மடையாதிருப்பவன் சாததுவிக கருத்தா
வாவ மென்பதாம்

இராசத கருததா

அருசுகு! கரும பலனகளை விரும்புதலும், மனைவி - மகன்கள் முதலாயினோரிடத்தும் காணி - மனை முதலியவற்றினிடத்தும் ஆசையும், எவ்வளவாகவேனும் எவாககு மொனறனைக கொடாமையாகிய உலோபத்துவமும், சுத்த மில்லாமைபும், பேறிழவு காரணமாக முறையே சித்தத்தின்கண் மகிழ்ச்சி வாட்ட மடைதலுமாகிய விவற்றோ டிருப்பவன இராசத கருததாவாவன *

தாமத கருததா

அருசுகு! தானசெய்யுங்கருமங்களில் ஒருமுகமாமபடி மனதகையடக்குதலும், மேனமை பொருந்திய ஞானசாஸ்திரங்களை இவையே எனக்குப் பெருஞ் செல்வமாமென றுட்கொண்டு கற்றலும், சாதுக்கள் சங்கம் மகிழ்தற்குரிய வணக்கமுமாகிய இவற்றை ஒன்று மினறி ஒரு நாளில் செய்து முடிக்கற்குரிய காரியங்களைச் சோம்பல காரணமாக ஒரு மாதத்தினுஞ் செய்யா திருப்பவன தாமத கருததாவாவன ¶

ஞானம், கருமம், கருததாவென்பனவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் சத்துவம்-

இராசதம் - தாமதமெனனு முக்குண பேதத்தால் மும்முன்று

மென்பதைத் திருவாயமலாநதருளிய பகவான், புத்தி - திருதி

யென்பனவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் அக் குணபேதத்தால்

மும்முன்றுமென அவற்றின் சோபுங்களைக் கூறல்.

சாதுவிச புத்தி

அருசுகு! இழிவற்ற துறவற மித்தனமையது, இல்லற மித்தனமையது, மோட்ச மிக்கனமையது, பாத மித்தனமையது, இது

* சுத்தம் தேகச் சுத்தம் மனச் சுத்தமென விரண்டாம், அவற்றுள், தேகச் சுத்தம் நீரா லுண்டாவதாம் மனச் சுத்தம் உணமை யுரைத்தல் முதலியவற்றை லுண்டாவதாம், சுத்தமென்பது கலப்பில்லாமையாம்

கருமபலத்தி லிச்சை, மனைவி மகன்கள்-பொருள்களினமீ தாசை, எவாக்கும யாது மீயாமை, சுத்த மினமை, மகிழ்ச்சி வாட்டமடைத லென்பவற்றை யுடையவன இராசத கருததாவாவ னென்பதாம்

¶ மன டக்கல், சாஸ்திராபியாசஞ் செய்தல், தக்காரிடத்து வணக்க முடைமை முதலியன சிறிது மில்லாது, சோம்பல காரணமாகத் தான விவரந்து ஆத்தியாவசியமாகச் செய்தற்குரிய காரியத்தை விரைந்து செய்யா திருப்பவன தாமத கருததாவாவ னென்பதாம்

செய்யத்தக்கது, இது செய்யத்தகாதது, இவை அஞ்சத்தக்கனவாம், இவை அஞ்சத்தகாதனவாமென் றிவற்றை யுள்ளவா றறியும் புத்தியே சாத்துவிக புத்தியாம். †

இராசத புத்தி.

அருச்சுனா! தர்மாதர்மங்களையும், தான் செய்தற் குரியனவா யுள்ள கருமங்களையும், செய்யத் தகாதனவா யுள்ள கருமங்களையும் மிகு துட்பமாக உள்ளவா றறியாத புத்தியே சந்தேகவடிவமாய இராசத புத்தியாம். ‡

† மோட்ச காரணமா யுள்ள நிவிர்த்தி மார்க்கமாகிய துறவறத்தையும், பந்த காரணமாயுள்ள பிரவிர்த்தி மார்க்கமாகிய இல்லறத்தையும், தன்னை (ஆத்மாவை)ப் பிரஹ்ம மென் றுணரும் தத்துவ ஞானத்தின் பயனாகிய சர்வ துக்க நிவிர்த்தி - பரமாத்மப் பிராப்திவடிவ மோட்சத்தையும், யான் கர்த்தா - போக்தாவென்று கருதும் அபிமானவடிவப்பந்தத்தையும், செய்யத்தக்கது ஈசுவர உபாசனை முதலிய புண்ணிய கருமமாம், செய்யத்தகாதது பிறரை வஞ்சித்தல் முதலிய பாப கருமமா மென்பவற்றையும், அஞ்சத்தக்கன கர்ப்பவாச முதலிய துக்கங்களாம், அஞ்சத் தகாதன கர்ப்பவாச முதலியவற்றின் அபாவங்களா மென்பவற்றையும் உள்ளவா றறியும் புத்தியே சாத்துவிக புத்தியாமென்க. கரண வடிவ புத்தியை இங்குக் கருத்தாவடிவமாகக் கூறியது கருத்தாலின் வியாபாரத்தைக் கரணத்தின்மே லேற்றிக் கூறிய வுபசார வழக்காம். யான் கண்ணால் கடத்தைக் காண்கின்றே னென்புழி, யானென்பது கருத்தாவாம்; கண்ணாலென்பது காரணமாம். யான் கண்ணால் கடத்தைக் காண்கின்றேனென்று கூறுபவன் ஒவ்வோரிடத்து என் கண் கடத்தைக் காண்கின்றதென்று கூறுவது மிகு பிரசித்தமானன்றோ? அங்ஙனமே, கருத்தா (சேவன்) தன் புத்தியால் துறவறம் இல்லற முதலியவற்றை உள்ளவா றறிவதை அவன் புத்தி யறிகின்றதென் றங்குக் கூறப்பட்டதென்க. இம்முறையை யினிக் கூறுவனவற்றிற்குங் கொள்க.

‡ தர்மா தர்மங்களையும் காரியா காரியங்களையும் உள்ளவா றறியாத புத்தியே இராசத புத்தியாமென்க. சுருதி ஸ்மிருதிவடிவச் சாஸ்திரங்கள் கூறும் அக்கினி ஹோத்திர முதலிய விதி கருமங்களும், கொலை - களவு முதலிய நிஷித்த கரு மங்களும் முறையே தருமத்தையும் அதருமத்தையு முண்டுபண்ணுவனவாம். தருமத்தால் ஈசுமும், அதருமத்தால் துக்கமு முண்டாவனவாம். தர்மாதர்மங்கள், அதிருஷ்ட பலனையும், காரியாகாரியங்கள் திருஷ்ட பலனையும் தருவனவா மென் றிங்குணர்தல்வேண்டும். திருஷ்டம் - பிரத்தியட்சம், அதிருஷ்டம் - அப்பிரத் தியட்சமாம். காரியம் - செய்யத்தக்க கருமமாம்; அகாரியம் - செய்யத்தகாத

தாமத புத்தி.

அருச்சுனா! தருமத்தை அதருமமாக உணர்தலும், செய்யத் தகாதனவாய காரியங்களை இவை செய்பத்தக்க காரியங்களா மென்றுணர்தலும், தனக்குத் துன்பத்தைச் செய்கின்ற சிந்தனையோடு தீய காரியங்களைச் செய்வதன்கண் செல்லுதலுமுடைய புத்தியே தாமத புத்தியாம். *

சாத்துவிக திருதி.

(திருதி - நைரியம்.)

அருச்சுனா! மனம் செய்யுந் தொழில்கள், பிராணவாயுக்கள் செய்யுந் தொழில்கள், ஒரினமாயுள்ள சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்கள் செய்யுந் தொழில்களென்னும் இத்தொழில்களாகிய சேஷ்டைகள் பாரமாக அதிகரித்தாலும் அவற்றை ஆத்ம தருமமாகக் காணாது, மனமுதலியவற்றின் தருமமாக உள்ளவாறுணர்ந்து, சித்தவிருத்தியைத் தடுத்தலென்னும் யோகாபியாசத்தால் தடுத்தலும், பிறர்மீது எக்காரணம் பற்றியேனும் கோபஞ் செய்பாமைபுமாகிய திருதியே சாத்துவிக திருதியாம்.

கருமமாம். செய்யத்தக்க கருமம் புகழ் புண்ணியங்களுக் கேதுவாய கருமமாம்; செய்யத்தகாத கருமம் பழி பாவங்களுக் கேதுவாய கருமமாம். இராசத புத்தி தர்மா தர்மங்களையும் காரியாகாரியங்களையும் உள்ளவா றறியாமையால், கொள்ளத் தக்க திதுவோ தள்ளத்தக்க திதுவோவென் றெவற்றிலுஞ் சந்தேகமுற் றிருத்தலின், என்றும் கலக்க முடையதா வே யிருப்பதாம்.

* தருமத்தை அதருமமாகவும் செய்யத்தகாததைச் செய்யத்தக்கதாகவும் அறிவதும், தீயகாரியங்களைச் செய்வதன்கண் செல்லுதலுமுடைய புத்தியே தாமத புத்தியாம். இது தாமத குணத்தால் மூடப்பட்டிருத்தலின், தருமாதரும முதலியவற்றை விபீதமாக வுணரு மியல்புடையதா யிருக்கின்றதென்க. இஃதாம், இஃதன்றென்னும் விசேஷ தரிசனத்திற்கு விரோதமா யிருப்பது தாமத குணமாம்.

¶ சினமின்றி மனப் பிராண இந்திரியங்களின் சேஷ்டைகளை யோகாபியாசத்தால் தடுக்கும் திருதியே சாத்துவிக திருதியாம். மனத்தின் சேஷ்டை - நினைத்தல் முதலியனவாம்; பிராணவாயுக்களின் சேஷ்டை - உசவாச நிசுவாச முதலியனவாம்; இந்திரியங்களின் சேஷ்டை - காண்டல் கேட்டல் முதலியனவாம்.

இராசத திருகி

அருச்சுனா! ஒருவன் தனது தனது தரும் சுவாகக முதலிய பதவிகளை யடைதற்பொருட்டு அப்பதவிகளை யடைதல் கேதுவாய கருமங்களைச் செய்து, யானத்தியாவசியகமாகச் சம்பாதிக்கற்குரியன தரும் காம அதகங்களை யென்று சிந்தித்து, அவற்றைப் பெற முய லும் திருகியே இராசத திருதியாம்

அருச்சுனா! ஒருவன் தனது புத்தியில் சோகம் - களிப்பு - உறக் கம் - பய மெனப்பனவற்றை யெப்போதுங்கொண்டு, அவற்றை விடா துள்ள திருகியே காமத திருதியாம் †

பகவான் ஞானம் - கருமம் - கருதா - புத்தி - திருதியெனப்பனவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் சததுவகுண முதலியவற்றின் பேதத்தாலே மும்முன்னு யிருத்தலபோல, கருமவடிவக் கிரியையின் காரியமாயுள்ள சுகமும் அக்குணங்களின் பேதத்தாலே முன்னு யிருக்கின்ற தேனல்

சாததுவிக சகம்

அன்பனே! அதிகாரிபுருஷ ரியாவாசகும் அவா ஞான - வைராக கியங்களால் செய்யும் தியான - சமாதிகளி ன்ராமப் காலத்தில் மிகு வருத்தத்தோடு பெய்தற்குரிய கா யிருத்தலின், விஷம்போலத் துன்பந்

* சுவாககாதி போகங்களி லிச்சைக் கொண் டொருவன் யானத்தியாவசியக் கமாகச் சம்பாதித்தற்குரியன தரும் காம அததங்களுட் னெண்ணி, அவற்றைப் பெறக் கொள்ளும் தைரியமே இராசத திருதியாம் யாகாதி கருமங்களா லுண்டாகும் புண்ணிய வடிவ அபூர்வம் தருமமாம், சபதாதி விஷயங்களா லுண் டாகு மின்பம் - காமமாம் காணி மனை முதலிய பொருள்கள் அததமாம்

† சோகம் - களிப்பு உறக்கம் பயமெனப்பனவற்றை யெப்போதும் விடா துள்ளவனது தைரியமே தாமத திருதியாம்

இஷ்ட வஸ்துவின் பிரிவா லுண்டாகுங் கவலை சோகமாம், சாஸ்திர நிஷித்தமாய விஷயங்களை யனுபவிக் வுண்டாகு மதம களிப்பாம், உறக்கம்- நித்திரையாம், புலி பாம்பு முதலிய பிரதிகூல விஸ்துக்களைக் காண்டலா லுண் டாகும் அச்சம் பயமாம்

தருவதாய், அவை பரிபாகமானபோது இன்பமாய், பெறுதற்கரிய அமிர்தமேயென்று சொல்லுதற்குரியதாகிய சுகமே சாத்துவிக சுகமாம்.*

இராசத சுகம்.

இந்திரியங்களுடன் விஷயங்களிற் சம்பந்தமாய் அனுகூலமாக வெழுந்து, ஆரம்ப காலத்தில் பெறுதற்கரிய அமிர்தமென்று கூறுவதற்குரியதாய், முடிவில் வெறுத்தற்குரியதாய், விஷயம்போலப் பிரதிகூலமாயுள்ள சுகமே இராசத சுகமாம். ¶

தாமத சுகம்.

* பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) தொடர்ந்துள்ள நித்திரை - பிரமாதம்-ஆலசிய மென்பனவற்றால் பொருந்தத் தோன்றியதாய், ஆரம்ப காலத்திலும் முடிவுக் காலத்திலும் தனது கடமையாக விரைவாய் மோகத்தை யுண்டாக்கும் சுகமே தாமத சுகமாம். †

* மக்கள் ஞான வைராக்கியங்களால் தியான சமாதிகளைச் செய்யத் தொடங்கிய காலத்து, அவர்க்குப் பெரு வருத்தத்தோடு பெறுதற்குரியதாய் யிருத்தலின் விஷம் போல்வதாய், அந்த ஞான முதலியன பரிபக்குவமான காலத்து அமிர்தம் போல்வதாய் யுள்ள சுகமே சாத்துவிக சுகமாம். இச்சுகம் ஆத்மாவை நோக்கி மனமசையாது நின்ற காலத்து விளங்கும் சுகமாமென்றிங் குணர்தல் வேண்டும். இதனால் இது சமாதியின்கண் விளங்கும் ஆந்தமா மெனப் பெறப்பட்டதென்க.

புத்தி இராசத தாமத குணங்கள் ஞான வைராக்கியங்களா லடங்கப்பெற்று ஆத்மாவையே நோக்கி நின்றபோது விளங்கும் சுகம் சாத்துவிகசுகமாம் ; விஷய இந்திரிய சம்பந்தத்தால் விளங்கும் சுகம் இராசத சுகமாம். நித்திரை ஆலசிய முதலியன வுண்டாய் காலத்து விளங்கும் சுகம் தாமத சுகமாமென்று இங்குத் தொடர்புபற்றி உணர்தல் வேண்டும்.

சுகம் ஆத்மவடிவமா யிருப்பினும், அது சத்துவ முதலிய குண பேதங்களால் மூன்று வகையாக விளங்குவதாய் யிருக்கின்றதென்க.

¶ விஷய இந்திரியங்களின் சம்பந்தத்தால் அனுகூலமாக வுண்டாகி, ஆரம்பகாலத்தில் அமிர்தம்போல்வதாய் முடிவில் விஷம்போல்வதாயுள்ளசுகமே இராசத சுகமாம். இது பெரும்பான்மையும் காதலனும் காதலியும் கூடுங் கூட்டத்தில் விளங்கும் சுகமாமென்க.

† நித்திரை - பிரமாதம்-ஆலசியமென்பனவற்றால் தோன்றி ஆரம்பத்திலும் அந்தத்திலும் மோகத்தைச்செய்யும் சுகமே தாமத சுகமாம். மோகம் - மதிமயக்கம்; நித்திரை - உறக்கம்; ஆலசியம் - தாமதம்; பிரமாதம் - இது செய்யுந்தக்க தென்னும் நிச்சயமில்லாது வீணெண்ணங் கொள்ளலென்னும் மனோராசியமாம்.

சத்துவ குண முதலிய பேதத்தால் ஞான முதலிபன மும்முனருமெனக் கூறிய பகவான சத்துவ குண முதலியவற்றின சம்பந்த மிலலாதவா யானடு மிலா ; அந்நணா - அரசா - வணிகா சூக திர ரேனனும் நானகு வருணதநாநும் தத்தங் குணத் திற கேற்றவாறு கருமங்களை யுடையவரா யிருக் கின்றன ரேனக் கூறல்

கிரீடியே ' (14-வது அதகியாயகுகி கூறிய) இச சாவ மென னும பிரகி நகிபா லுண்டாயுள்ள சத துவம் இராசகம காமம மெனனும குண மூனறையும விட்டவா இர ணணுலகுகி வணர் விண னுலகுகி மிலராவா ஆகணா - அரசா - வணிகா - சூக திர ரேனனும நானகு வருணதநாநுகும் சததம் சுபாவங்கார லுண்டா யுள்ள சத்துவ முதலிய குணங்களின் தன்மையால் உண்டாயுள்ள கருமங்களின் பாகுபாட்டைக் கூறுகின்றன, கீ கேடகச கடவாய் |

அந்நணரது சுபாவ குண கருமங்களைக் கூறல்

அருசுகு ' மனம் - புத்தி - சித்தம் - அசங்ஸாரமெனனும நானகு அநக்ககரணத்தாடனே தீமையை விளைவிக்கும் சுரோத்திரம் - துவசகு - சடச - சிவநுவை - கிராணமெனனும ஐந்தா பாகியேந்திரியங்களையும் அவை சததம் விஷயங்களிற் செல்லுநகோறும் செல்லுநகோறும் அட கஞ்சலாகிய சமமும், சமமும் சவமும், தாயமையும்,

| பிரகிருதியா லுண்டாயுள்ள சத்துவம் இராசதம தாமதமெனனு குண மூனறையு மெனறது சத்துவ முதலிய முக்குணங்களின் சாமிய அவஸதை வடிவப் பிரகிருதியி னின்றும் வடிவமமிய அவஸதையை யடைந்த சத்துவ முதலிய முக்குணங்களாயாம சாமிய அவஸதை ஒற்றுமை நிலை வைவது மிப அவஸதை வேற்றுமை நிலை

சத்துவ முதலிய குணங்களை விட்டவா மண்ணுலகுகி வணனுலகுகி மிலரென்று உயர்திணையாற கூறப்பட்டதாயினும், அவ்விணையிலும் சத்துவ முதலிய குணங்களை விட்டபொருள யானடு மிலலையாமென்றுக் கொள்க சத்துவ குணப் பிரதானா அந்நணராவா, சிறிது சத்துவகுணங் கலந்த ரஜோகுணப் பிரதானா அரசராவா, சிறிது தமோகுணங் கலந்த ரஜோகுணப் பிரதானா வணிகராவா, சிறிது ரஜோகுணங்கலந்த தமோகுணப் பிரதானா சூத்திரராவரென்பதும் இந்நானகு வருணத்தாக்கும ஐன மாரந்தர சூஸகாரத்தா லுண்டாகும் இக்குண வேறுபாட்டால் கருவேறுபாடு ண்டாகின்ற தென்பதும் இந்நுணாதற்பாலனவாம்

பொறுமையும், கலவியும், ஆதமானுபவமளவும் பொருந்தியுள்ள ஞானமும் (ஆரஜவமும், ஆஸ்திக்யமும்) ஆகவுள்ள ஒன்பதும் அநதணரது சுபாவ குண கருமங்களென்று சாஸ்திரங்களால் வகுத்துச் சொல்லப்பட்டனவாம். ‡

அரசரது சுபாவ குண கருமங்களைக் கூறல்

மலையை யொத்த கோளையுடைய அருச்சுன¹ ஈசுவர பாவமும், கானமும், ஓனற்றகு மஞ்சாத சாமாததியமும், தைரியமும், பகைவாக கடங்காத மனத்தி னுயாச்சியும், கொலை செய்கற்குரிய போகக்களத்தில தோற்றோடாமையுமாகிய இவை அரசரது சுபாவ குண கருமங்களாம்

வணிகரது சுபாவ குண கருமங்களைக் கூறல்

அருச்சுன¹ பூமிபை உழுது பரிரா செய்கல், பசுக்களைப் பாதுகாத்தல், கிரய - விக்ரிப வடிவ விபாபாரத்தை வழுவின்றிச் செய்தலென்னுமிவை வணிகரது சுபாவ குண கருமங்களாம்

‡ மன முதலிய அநதக்கரணங்களை யடக்கல் சபமாம் சுரோத்திர முதலிய பாகியேந்திரியங்களை அடக்கல் தமமாம், மன மொழி மெய்களி னடக்கம் தவமாம், நீரால் உடம்பைச் சுத்திச் செய்தலும், பொய் புரையாமை முதலியவற்றால் மனத்தைச் சுத்திச் செய்தலும் தூயமையாம் பிறா செய்யு மவமான முதலியவற்றைச் சகித்தல் பொறுமையாம் சாஸ்திர ஞானம் கலவியாம், ஆதரவின ஒருமை யனுபவம் ஞானமாம், குடிலமென்னு வஞ்சக்கத்தன்மையில லாமை ஆரஜவமா சுலோககாதி உண்டென்னும் நம்பிக்கை ஆஸ்திக்யமாய் இவ்வொன்பதும் சத்தவ குணத்தைப் பிரதானமாக வுடைய யாவரிடத்தும் மாபாடின்றி யிருப்பனவாமென்க

* அரசன குடிகளைப் பாதுகாத்தற் பெருட்டுத தனது சேவகரிடத்துத் தனது தலைமைத் தன்மையை வெளியாககுதல் அல்லது சாஸ்திர நிஷித்த மாக கத்தில செல்லும் துஷ்டரை யடக்கு மசக்தி ஈசுவர பாவமாம், பொன் பசு பூமி முதலியவற்றை அநதணா முதலியோராக கீதல் தானமாம், பேராற்றலுடையவனையும் அடித்தோட்டு மவல்லமை சாமாததியமாம், எத்தன்மையதாய விபத்து நேரிட்ட காலத்திலும் மனங் கலங்காதிருத்தல் தைரியமாம், பகைவரால் அவமான மடையாத சாமாததியம் மனத்தி னுயாச்சியாம்

¹ பொருள் விரததியாதற்பொருட்டு அதனை ரியாயமான வடடிக்குக் கொடுத்தலும், கொள்வது மிகையும் கொடுப்பது குறைவுமாகா தாராயநது செய் தலும் வியாபாரத்தில் அடங்குமென்க

குத்திரது சுபாவ குண கருமங்களைக் கூறல்.

அருச்சுனா ! அந்தணர் - அரசர் - வணிகரென்னு மிவர் தம்மைக் குற்றமில்லாது பாதுகாத்தலாகிய சிறந்த தொழில்களே சூத்திரரது சுபாவ குண கருமங்களாம். †

பகவான் அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாரது சுபாவ குண கருமங்கள் அவர்கள் தத்துவஞான மடைதற்குக் காரணமா யிருக்கின்றனவென்று கூறல்.

அருச்சுனா ! அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாரும் தத்தம் வருணத்திற்குரிய கருமங்களை யெவ்வாற்றாணும் பிறழாவாறு செய்வாராயின், அவர்க ளவ்வாறு செய்யு மக் கருமங்கள் சர்வப்பிரபஞ்சத்திற்கும் அபின்ன நிமித்த உபாதான காரணனாயுள்ள நாராயணனென்னும் பரமேசுவரனுக்குப் பூசையாம்; அப் பூசை காரணமாக அப் பரமேசுவரனே தத்தங் கருமங்களைப் பிறழாது செய்யு மவர்தமக்குப் பிறவாநெறியாகிய வரத்தைக் கொடுத்தருள்வான். ‡

பகவான் அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாரும் பரமேசுவரப் பிரசாதத்தை யடைதற்கு அவர்தம் சுபாவ குண கருமங்களே காரணமாம்; அதனாலவர்கள் தத்தம் சுபாவ குண கருமங்களையே செய்தல் வேண்டுமெனக் கூறல்.

அருச்சுனா ! பெரியோர் சுருதி - ஸ்மிருதிவடிவச் சாஸ்திரங்கள் கூறும் கருமங்களுள் தமக்குரியனவாகாத கருமங்கள் தாமனுஷ்டிப்பதற்குத் தகுதியுடையனவா யிருப்பினும், அவற்றைச் செய்யார்; அவர்

† சூத்திரர் அந்தணர் முதலாயினோரைப் பாதுகாத்தலாவது அவர்தமக் காவனவற்றை வஞ்சக மில்லாது செய்தலாம்.

‡ சர்வப் பிரபஞ்சத்திற்கும் அபின்ன நிமித்த உபாதான காரணனாயுள்ள பரமேசுவரனே தத்தங்கருமங்களைப் பயனோக்காது செய்வது வாயிலாக மகிழ்விப்பவர், அவனது கருணையினாலே பிரஹ்மம் ஐக்கியஞானநிஷ்டைக்குத் தகுதியாய் சித்தசத்தியை யடைவர்; அதனால், சர்வதுக்க நிவிர்த்தி - பரமநந்தப் பிராப்தி வடிவ மோட்சமடைதற்குரியவராகின்றன ரென்பதாம். சொப்பனங் காண்பவன் அக். சொப்பன உலகத்திற்கு முதற்காரணமாயும் நிமித்தகாரணமாய் மிருத்தல் போல, பரமேசுவரன் சர்வப் பிரபஞ்சத்திற்கும் முதற்காரணமாயும் நிமித்தகாரணமாய் மிருக்கின்றன என்பதங் குணர்த்தபாலதாம்.

அக்கருமங்களைச் செய்வதினும் தொன்றுதொட் டனுஷ்டித்துவரும் தமது வருணத்தார்க்குரிய கருமங்கள் பொல்லாதனவாகத் தோன்று மாயினும், அவற்றையே செய்தல்வேண்டும். ¶

பகவான் கருமமனைத்தும் தோஷமில்லா திருப்பன வன்றும்; அதனால், ஆத்ம ஞான மில்லாது வருணாச்சீரம் அபிமான முடையவராயிருப்பவர் தமது சுபாவ குண கருமங்களை ஒருகாலத்திலும் விதேல் கூடாதெனக் கூறல்.

அருச்சுனா! கொழுந்துவிட்டுடிரிகின்ற அக்கினி புகையோடல்லாமல் எவர்க்கும் தம்மெதிரே காணப்படுவ தில்லையாம்; அதுபோல, கரும மனைத்தும் தோஷங்களோடல்லாமல் தத்துவ விசாரமுடையார்க்குத் தம்மெதிரே காணப்படுவ தில்லையாம்; அக்காரணத்தால் சித்த சுத்தி யில்லாதவர் அக்கருமங்களைத் தோஷமுடையனவென்று கருதி ரிகழ்ந்துவிடுதல் கூடாது; அதனால், ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வருணாச்சீரமத்திற்குரிய கருமங்களை யெல்லாம் தாம் சிந்தனை செய்கற்குரிய தருமமாடென்று அடிகொண்டு செய்தல்வேண்டும்; அங்ஙனஞ் செய்தலே அவர்க்குச் சிறந்த அறமாம். *

¶ அந்தணர் முதலாயினோர் ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்குரிய கருமங்களையே செய்தல்வேண்டும்; பிறர்க்குரிய கருமங்களைச் செய்தல்கூடாது; செய்யின், அவை பாவவேதுவாம்; தமக்குரிய கருமங்கள் பொல்லாதனவாகத் தோன்றுமாயினும் அவற்றைச் செய்தல் பாவவேது வாகாதென்பதாம். இதன் கருத்தாவது அந்தணர்க்குரிய கருமம் சிரேட்டமாகத் தோன்றினும் அதனை அரசா மேற்கொள்ளுதல் கூடாது; அரசர்க்குரிய கருமம் நீயதாகத் தோன்றினும் அதனை அரசர் விதேல் கூடாது, இங்ஙனமே மற்றவரும் தத்தமக்குரிய கருமங்களைச் செய்தல்வேண்டும், பிறர்க்குரிய கருமங்களை மேற்கொள்ளுதல் கூடாதென்பதாம். அருச்சுனா! நீ செய்யவருக்கும் இப்போர்த்தொழில் உனக்குப் பொல்லாததாகத் தோன்றினும் அதனையே செய்தல் வேண்டும்; அஃதுனக்குப் பாவவேதுவாகாது, புண்ணியவேதுவாம்; செய்யாவிடிலோ, பாவயேதுவாமென்று பகவான் அருச்சுனனுக்குப் போர் செய்தற்கண் ஊக்க முண்டாகக் கூறினான் பது இங்குணர்த்தப்பாலதாம்.

* யாகஞ் செய்தல்-போர் புரிதல் முதலிய கருமங்கள் கொழுந்துவிட்டு டிரிகின்ற தீ புகையோடு கூடி யிருத்தல்போலக் கொலை-வதை முதலிய தோஷங்களோடு கூடி யிருப்பனவாம்; அக்கருமங்கள் அங்ஙன மிருப்பினும் சித்தசுத்தி உண்டாதற்குக் காரணமாயிருத்தலின், அவற்றைச் சித்தசுத்தி யில்லாதவர்

அசுத்தநாதக்கரண முரடயவன கரும மனைததையும் விவேதிற
சமாத்தலுகான; சுத்தநாதக்கரண முரடயவனே கரும
மனைததையும் விவேதிற சமாகதருவ னெனப பகவான கூறல்

அருச்சுனா! கனவச மாசச ியப அர சகரண முரடயவனாய்,
அதனால் கனகசன்னிப நா புளவனென ரா பா ிரணநனைபுர இரதகுரி
யன யான, இஃகென னுடைய ரல் அபிமான ியயாக, துன்
பதகை பிடைவிடா துண்டாசகும் கைகககின ரீர ராசரணமாயுள ர
அனன முதலியவற ிலுளா இசசைபபு செரலைபாக ிரழிந்த
வன சிசை - பாருோபவிக முசலியா ிருேரி ரதம மனைபகையும
காலககிரமகதி ிலெழித்தறகுரியவனான அப னள ியவரனால
அவனது மனமுக்கு சிசச மீரூபுர ரா அர சகரண ரா ரக்யம் சுத்த
மாவனொம் ||

அருச்சுனா! அவவகிகாரி ிருஷை னெனகசரண ினகும்
சகதமாகவே, அவவநகசகரண சுதகியா ிருேரி நகரிய ிருந
நகரியமுடையவ்னான, அதகையிசகால் அவன ிரண செயயும

இகழ்ந்து விடுதல்கூடாது அவறறைச செயதலே அவாருச சிறந்த அறமா
னெனபதா ம

அகக்ளி புகைய கபதோஷத்தேடு கூடியிருப்பதுபற்றி அதனை யெவரு
ம்கழாது இருள குளி கெ றங்குதறபொருட்டு ஏறற்கொளவதுபோல, கருமங்
கன கொலைவதை முதலிப தோஷங்களுகூடியிருப்பதுபற்றி அவறறைச
சித்தசுத்தியிலலாதவ ிழாது பாவங்குதற பொருட்டு ிறற்கொளவல்
வேண்டிமெனபது இந குணாதற்பால்தா

அநதணா தமது சுபாவ குண கருமமாகிய வேளவ் முதலியவறறைச
செயதல், அரசா தமது சுபாவ குண கருமமாகிய போா முதலியவறறைச செய
தல் வணிகா தமது சுபாவ குண கருமமாகிய முதுபயரிடல் முதலியவறறைச
செயதல், சூதரீரா கபது சுபாவ குண கருமமாகிய அநதணா முதலாயி
ினொப பாதுகாததல் முதலியவறறைச செயதல் சித்தசுத்தியுண்டாதற்குச
சிறந்த காரணமா யிருத்தலின் அக கருமங்கள் வி ததக்கனவன்ற ினெனக

|| அநதக்கரணத்திற்குச சுத்தம அவறறினகண ஆசை கோப ிலோப
முதலியன வழாதிருத்தலா ிருசுத்தநாதக்கரணடே அகிகார ிருஷைனுக்கு
அவன சாதி செயவது ிரய்காக ஆதமாவை ிள்ளவாற்றித்தற்குச சாதனமாக
யிருப்பதா ம

தியான யோசத்திறகுத் தடையாயுள்ள சபக-பரிசு - ரூப - ரச - கந்த மென்னும் பாசிய விஷய மைந்தனையும், இராகம் - துவ்வஷமென்னும் ஆரகர விஷய மிரண்டனையும் அவை தனனை வருத்தாவாறு பரித கியாகளு செயதற்குரியவனாவான், அவன் அவற்றைச் செவ்வையாகப் பரிசு தியாகளு செபகற்பொருட்டு, புலி-சிங்க முதலிய துஷ்டமிருக்கங் கள் வந்து வருது துவதிவலாத சாரிப-மடையும் - மடிகளுக்கையும் - ஓடு கின்ற நீரை யுடைய நதியும் என்பனவற்றைத் தன்னுட்கொண்டுள்ள இடக்கையே தான் வசிக் கற்குரிய இடமாகக்கொண்டு, கான தேடுதற் குரிய பொருளில்கொண்டு ஒரு பொருளிடத்து மாசையிலலாது மிகு வைராக்கிய முடையவனாய் நிகர்கிரை - ஆலசியமுகவியன் உண்டாதற் குத் சாரணமாயுள்ள உணவை உண்ணாமல், இதமாயும் சுத்தமாயுமுள்ள உணவை மிதமாகப்புகுத்து, தியான யோகளு செயதுகொண்டிருப்பன், அகனால, அவவகிகாரி புருஷன் வெளிமுகமாக எங்குஞ் சென்றுலாவு கின்ற மனம் வரகுத் சாயமென்னு முன்னும் தன் வசமாக விருத்தற் குரியவனாவான்.

அருச்சுன! அவவகிசாரி புருஷன் மனம் - வாக்கு - காய மென்னு மிடமுள்ளும் கனவசமா யடங்கிடவே, அற்றெறியைக் கடந்து சங்கோஷத்தாற் றேன்மாம் மதமும், விஷய இச்சையும், சாவ அநாத தங்களுந் வருத்தற்கு முதன்மையாயுள்ள யான எனதென் னும் அபிமானங்களுந், அக்கினிபோன்று வருத்துகின்ற கோபமும், சாஸ்திர விரோதமாசப் பிறரிடத்தொன்றனைப் பெறுதல் முதலிய துராக்கிரகமாகிய வல்லமையு மாகிய இவற்றை நீனைப்பது மினறிச் சாந்தியடைவன், அச்சாந்தியை யடையவே, எவ்விடத்தும் வேற்றுமை யின்றி எகரசமாயுள்ள பிரஹ்மத்தின் பூரண நிலையை அகம்பிரஹ் மாஸ்மி யென்னும் பாவனை வாயிலாச் சுகிருது, பிரஹ்மமாகவே நிச சலமா யிருத்தற்குச் சமாதானாவன்.

அருச்சுன! அவவாற்றிருக்கும் அவவதிகாரி புருஷன் பிறகு, உடல் பொறி முதலியவற்றுள் எதனிடத்தும் யான எனதென் றெழு மபிமான மில்லாமையால், கனது சமசார விஷயத்தில் யாது நஷ்டம்

*இங்குத் தைரியமாவது மனம் - வாக்கு - காயங்களைச் சாஸ்திர நிஷித்த மாகக் கத்தில் செல்லாவாறு தடுக்கும் சாமாததியமாம்

யாயினும் துன்ப மடையான்; இவ்வுலகக் ஐள்ள சர்வப் பிராணிக
 ளும் இவை யெல்லாம் பிரஹ்மமேயாமென் றுணருஞ் சமபுத்தி
 யுடையிருப்பன். இவ்வாறாய் சிஷ்டையை யுடைய இவன் சம
 புத்தி சங்கற்ப மனைத்தையும் பிரயதன பூர்வகமாக வொழித்து,
 ஐஹ்மமாயுள்ள என்னை உள்ளவாறு தானாக அபிசுத்திரிய
 பத்தியை யடைவன்; அந்நப பத்திபினால் தனது சித்தத்தகி
 னனை உள்ளவாறு தானாகவே அறிவன்; அவ்வாறறிவ கால
 யே யடைந்து யானாகவே விளங்குவன்.

சுசுதர்மானுஷ்டானமான ஈசுவர ஆராதன முடையவனுக்குத்
 தவறாது முத்தி யுண்டாமென்று வற்புறுத்திக் கூறல்.

புருச்சுளா! எவனாயினு மொருவன் பரமேசுவரான என்னை
 மாகப் பற்றிகொண்டு நின்று, பயனோகுகாது தான் செய்தற்
 றும் மனைத்தையுஞ் செய்த வருவானாயின், அவன் பின்ன
 று சருணையினால் பிறவாப் பெருமபக மென்னும மோட்சத்
 துபுத்திதற்குரியவனவன்; அதனால், சூஷ்த்திரியனாய் என்னைத்
 துள்ள கரும மனைத்தையும் நீ பயன்சுருதாது என்னைத் தியா
 செய்து வருவாயாயின், என்னுடைய பிரசாததகால் கரும
 கையும் நீகருகற்குரிய அன்பாமனை கைகாழ்ம சடகதற்குரியவ

புருச்சுளா! நீ யான் கூறியதை மேற்கொண் டொடிகாயாயின்,
 உனக்குத் தீமையன்றி நன்மை யுண்டாகா தேனல்.

புருச்சுளா! நீ பரமேசுவரையா யான் கூறிய உண்மையைக்
 மனத்தினாலே இது நன்மையைத் தருவதென் றுணராது,
 சுகத்திற றோன்றியவா றொழுகுவாயாயின், முடிவில் நாசத்
 தடைவாய்; அதல்லாமலும், அரசர் யாவாக்கும் பொருந்திய

புங்குப் பத்தியென்றது சாதி அப்பியாசத்தை.

யான் செய்தற்குரிய கருமத்தைப் பயனோகாமல் ஈசுவரப் பிரீதியாகச்
 வருகின்றவன், ஈசுவரப் பிரசாதத்தைப் பெறு மதிக்கரியாகி, காலக்கிர
 அகம்பிரஹ்மாஸ்மி யென்னும தத்துவ ஞானத்தைப் பெறுதல வாயி
 ஈசுவதமான மோட்ச மடைதற்குரியவ னாகின்ற நென்பதிவ குணர்தற்

பயனுயுள்ள சக்துரு ஜயமென்னும் வெற்றியை ;
உனக்கு இனி உண்டாகும் வேறு துன்பங்களையுங் கூட
கேட்கக்கடவாய ஈ

யான் எனது சுதாமத்தினின்றும் தவறுதல எனது நுதல்
ஜனங்களைப் பாதுசாப்பதாக விருத்தலின், பான் பே
செய்யேன்ன்னும் அருச்சுனனை நோக்கிப் பகவான் கூ

வாசனை விசுகின்ற மலாமலைபைக் கரிதக ஆந்
மிகதுரு ஜனங்களைப் பான் பகவான் பகவான் பகவான்
விருமபா கிருப்பாயாபிநுப, ஆராககுரியதென்ற
துள்ள இராககுணை பெய்ய பிருகிருதி னனை
மாகப் பிரவேசிசகச செய்யும் அருச்சுன ! நீ ஆராக
வாசனை ஆணதனமையானது அவாகமமை வான்
காணடு கொலை வசை முகலிபவறறைச செய்கின்ற
காலகதில் புகசசெயதுவிடுமென பைதபும் பிருகிருதி
யுத

பகவான் சீவாகளைப் பரமேசுவரன் அவாதம் கருபு திற
ருடகேினறன்ன, அதனால் அவாககுத து
சுதந்தர மிலலை யனக கூறல்

அருச்சுன ! மா முகலிபவறறைச கொண்டு
குதிரை முகலிய பிரகிமைகளுளோ மறைந்
னுறுபபுகளாயுள்ள கை - கால - காநு முகலியை
தைபும் னனது இயக்குமசத்தியினால் பாவருங் கால
சூத்திர காரியைப்போல், பரமேசுவரனும் சீவாகள் உ
மறைநது ின்று கனது மாயாசகதியினால் அாகள்

ஈ அருச்சுன ! நீ எனது வாக்கியத்தில் நம்பிக்கை கெ
கற்றவென்னென காவததால் இப்போது ஏற்பட்டுள்ள
செய்தலை யொழித்தது, சநியாச தருமத்தை மேற்கொள்வா
கொரு நன்மையு முண்டாவதில்லையாம், தீமையே யுண்டாம் தான்
அருச்சுனனை நோக்கிக் கூறின ரெனபதிங் குணாதற்பாலத

